

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 17 Αὐγούστου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμός φύλλου 182

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- N. 1492. Περὶ κυρώσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος 1
N. 1493. Περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1492.

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον ἰόνον

Κυροῦται ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 222 τοῦ 1947 καταρτισθεὶς Ποινικὸς Κώδιξ, ἔχων οὕτω :

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὁ Ποινικὸς Νόμος.

I. Χρονικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων.

Ἄρθρον 1.

Οὐδεμία ποινὴ ἄνευ νόμου

Ποινὴ δὲν καταγιγνώσκεται εἰμὴ δι' ἐκείνας μόνον τὰς πράξεις, δι' ἧς αὕτη διὰ νόμου ρητῶς ὁρίσθη πρὸ τῆς τελέσεως αὐτῶν

Ἄρθρον 2.

Ἀναδρομικὴ ἰσχὺς τοῦ ἡπιοτέρου νόμου

1. Ἐὰν ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως μέχρι τῆς ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως αὐτῆς ἴσχυσαν πλείονες νόμοι, ἐφαρμόζεται ὁ περιέχων τὰς εὐμενεστέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον διατάξεις.

2. Ἐὰν διὰ μεταγενεστέρου νόμου ἡ πράξις ἐξακριβωθῇ ὡς ἀνέγκλητος, παύει καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταγνωθείσης ποινῆς μετὰ τῶν ποινικῶν ἐπακολούθων αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Προσωρινῆς ἰσχύος νόμοι

Προσωρινῆς ἰσχύος νόμοι ἐφαρμόζονται καὶ μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐπὶ πράξεων τελεσθεισῶν, καθ'

ὅν χρόνον οὗτοι ἴσχυον, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιβολὴ μέτρων ἀσφαλείας

1. Τὰ ἐν ἄρθροις 69, 71, 72, 73, 74 καὶ 76 μέτρα ἀσφαλείας ἐπιβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὴν ἐκδικασιν τῆς πράξεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον. προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τῶν ἐπιβληθέντων μέτρων ἀσφαλείας.

II. Τοπικὰ ὅρια ἰσχύος τῶν ποινικῶν νόμων.

Ἄρθρον 5.

Ἐγκλήματα τελεσθέντα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ

1. Οἱ ἑλληνικοὶ ποινικοὶ νόμοι ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλων τῶν ἐπὶ ἐδάφους τῆς ἐπικρατείας καὶ παρ' ἁλλοδαπῶν ἀκόμη τελουμένων πράξεων.

2. Ὡς ἐδαφος τῆς ἐπικρατείας θεωροῦνται πλοῖα ἢ ἀεροσκάφη ἑλληνικά, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται, ἐκτὸς ἐὰν ὑπόκεινται συμφώνως πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον εἰς ἁλλοδαπὸν νόμον.

Ἄρθρον 6.

Ἐγκλήματα ἡμεδαπῶν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ

1. Οἱ ἑλληνικοὶ ποινικοὶ νόμοι ἐφαρμόζονται καὶ διὰ πρᾶξιν χαρακτηριζομένην ὑπ' αὐτῶν ὡς κακούργημα ἢ πλημμέλημα τελεσθεῖσαν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ παρ' ἡμεδαποῦ, ἂν αὕτη εἴναι ἀξιώποιος καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐτελέσθη, ἢ ἐὰν διεπράχθη ἐν πολιτειᾳ ὡς ἀσυντάκτω χωρᾷ.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ καὶ κατ' ἁλλοδαποῦ, ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως ἦτο ἡμεδαπός, ὡς καὶ κατὰ τοῦ ἀποκτήσαντος τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως.

3. Ἐπὶ πλημμελημάτων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 1 καὶ 2 διατάξεων, ἀπαιτεῖται ἐγκλησις τοῦ παθόντος ἢ αἰτήσις τῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐτελέσθη τὸ πλημμέλημα.

4. Τὰ ἐν ἁλλοδαπῇ πραττομένα πταισμάτια τιμωροῦνται μόνον ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς ὁριζομέναις ποινῇ.

Ἄρθρον 7.

Ἐγκλήματα ἁλλοδαπῶν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

1. Οἱ ἑλληνικοὶ ποινικοὶ νόμοι ἐφαρμόζονται καὶ κατ' ἁλλοδαποῦ διὰ πρᾶξιν τελεσθεῖσαν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ χαρακτηριζομένην ὡς ὑπ' αὐτῶν ὡς κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἂν

αὕτη ἀπευθύνεται κατὰ πολίτου ἑλληνος καὶ ὃν εἶναι ἀξιόποινος καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἐτελέσθη, ἢ ἐὰν διεπράχθη ἐν πολιτειακῶς ἀσυντάκτῳ χώρῳ.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔχουσι καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμογὴν.

Ἄρθρον 8.

Ἐγκλήματα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τιμωρητέα πάντοτε κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους.

Οἱ ἑλληνικοὶ ποινικοὶ νόμοι ἐφαρμόζονται καθ' ἡμεδαπὴν καὶ ἀλλοδαπῶν, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν νόμων τοῦ τόπου τῆς τελέσεως, διὰ τὰς ἐξῆς πράξεις τελεσθείσας παρ' αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ :

α) δι' ἐσχάτην προδοσίαν καὶ προδοσίαν τῆς χώρας ἀπευθυνομένην κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

β) δι' ἐγκλήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν καὶ τὴν πρὸς στρατεύσιν ὑποχρέωσιν (βιβλίον δευτέρου Κεφ. Η').

γ) δι' ἀξιοποινον πράξιν, ἣν ἐξετέλεσαν ὡς ὑπάλληλοι τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

δ) διὰ πράξιν καθ' ὑπαλλήλου ἑλληνος κατὰ τὴν ἐνάσκισιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ ἐν σχέσει πρὸς ταύτην.

ε) διὰ ψευδορκίαν ἐν διαδικασίᾳ ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

στ) διὰ πειρατεῖαν.

ζ) δι' ἐγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα (βιβλίον δευτέρου Κεφ. Θ').

η) διὰ πράξιν ἐμπορίας δούλων ἢ σωματεμπορίας πρὸς ἀκολασίαν.

θ) διὰ παράνομον ἐμπορίαν ναρκωτικῶν φαρμάκων.

ι) διὰ παράνομον κυκλοφορίαν καὶ ἐμπορίαν ἀσέμνων δημοσιευμάτων.

ια) δι' οἰονδήποτε ἄλλο ἐγκλημα, δι' ὃ εἰδικαὶ διατάξεις ἢ διεθνεῖς συμβάσεις ὑπογραφῆσαι καὶ κυρωθῆσαι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους προβλέπουσιν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑλληνικῶν ποινικῶν νόμων.

Ἄρθρον 9.

Ἀκαταδίωκτον ἐγκλημάτων τελεσθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

1. Ἡ ποινικὴ δίωξις διὰ πράξιν τελεσθεῖσαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποκλείεται :

α) ἐὰν ὁ ὑπαίτιος δικασθεῖς ἐπὶ ταύτῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἠθωώθῃ ἢ καταδικασθεῖς ἐξέτισεν ἐν ὅλῳ τὴν ποινὴν αὐτοῦ.

β) ἐὰν κατὰ τὸν ἀλλοδαπὸν νόμον ἡ πράξις παρεγράφη ἢ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ παρεγράφη ἢ ἐγαρίσθη.

γ) ἐὰν κατὰ τὸν ἀλλοδαπὸν νόμον ἡ πράξις διώκεται καθ' ἐγκλήσιν καὶ τοιαύτῃ δὲν ὑπεβλήθη ἢ ἀνεκλήθη.

2. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 ὀριζομένων πράξεων.

Ἄρθρον 10.

Ὑπολογισμὸς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκτιθεισῶν ποινῶν.

Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκτιθείσα ποινὴ ὁσάκις ἐπὶ τῇ αὐτῇ πράξει ἐπακολουθήσῃ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καταδικῇ, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς καταγνωσθείσης ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ποινῆς.

Ἄρθρον 11.

Ἀναγνώρισις ἀλλοδαπῶν ποινικῶν ἀποφάσεων.

1. Ἐὰν ἑλθὼν καταδικασθῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ πράξει, ἥτις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἡμεδαπῶν νόμων συνεπάγεται παρὰ τοὺς νόμους ποινῆς, δύναται τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν νὰ καταγνώσῃ ταύτας.

2. Ὁμοίως δύναται τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν νὰ ἐπιβάλλῃ τῷ καταδικασθέντι ἢ ἀθωωθέντι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ κατὰ τοὺς ἡμεδαπῶν νόμους μέτρα ἀσφαλείας.

III. Σχέσις κώδικος πρὸς εἰδικούς νόμους καὶ ἐπεξηγήσεις ὅρων τοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 12.

Εἰδικοί ποινικοὶ νόμοι.

Αἱ διατάξεις τοῦ γενικοῦ μέρους τοῦ παρόντος κώδικος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀξιοποινῶν πράξεων προβλεπομένων ἐν εἰδικῶν νόμοις, ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι αὗτοι δὲν ὀρίζουν ἄλλως διὰ ρητῆς αὐτῶν διατάξεως.

Ἄρθρον 13.

Ἐννοια ὅρων τοῦ κώδικος.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος κώδικος :

α) ὑπάλληλος εἶναι πᾶς, εἰς ὃν νομικῶς εἶναι ἀνατεθειμένη ἔστω καὶ προσωρινῶς ἡ ἀσκησις ὑπηρεσίας δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

β) οἰκεῖοι εἶναι οἱ συγγενεῖς ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγγιστείας κατ' εὐθείαν γραμμὴν, θετοὶ γονεῖς καὶ θετὰ τέκνα, σύζυγοι μεμνηστευμένοι, ἀδελφοὶ καὶ οἱ τοῦτων σύζυγοι καὶ μνηστῆρες, ὡς καὶ οἱ ἐπιτροποὶ ἢ ἐπιμεληταὶ τοῦ ὑπαίτιου καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἢ ἐπιμέλειαν αὐτοῦ τελούντες.

γ) ἔγγραφον εἶναι πᾶν γραπτὸν προωρισμένον ἢ πρόσφορον νὰ ἀποδείξῃ γεγονὸς ἔχον ἐννομον σημασίαν καὶ πᾶν σημειῖον προωρισμένον νὰ ἀποδείξῃ τοιοῦτον γεγονός.

δ) σωματικὴ βία εἶναι καὶ ἡ διὰ μέσων ὑπνωτικῶν ἢ ναρκωτικῶν ἢ ἄλλων ἀναλόγων περιαιγωγῇ τινὸς εἰς κατάστασιν ἀναισθησίας ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἀντίστασιν.

ε) στρατὸς εἶναι ὁ τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἡ ἀξιοποινὸς πράξις.

I. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἐννοια τῆς ἀξιοποίνου πράξεως.

1. Ἐγκλημα εἶναι πράξις ἄδικος καὶ καταλογιστὴ εἰς τὸν πράξαντα, τιμωρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου.

2. Ὁ ὅρος πράξις ἐν ταῖς διατάξεσι τῶν ποινικῶν νόμων περιλαμβάνει καὶ τὰς παραλείψεις.

Ἄρθρον 15.

Ἐγκλημα διὰ παραλείψεως τελούμενον.

Ὅπου ὁ νόμος διὰ τὴν ὑπαρξίν ἀξιοποίνου πράξεως ἀπαιτεῖ τὴν ἐπέλευσιν ὀρισμένου ἀποτελέσματος, ἢ μὴ ἀποτροπὴ τοῦτου τιμωρεῖται ὡς ἡ δι' ἐνεργείας παραγωγῇ, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῆς παραλείψεως εἴχεν ἰδιαιτέρων νομικῶν ὑποχρέωσιν, ὅπως παρεμποδίσῃ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ ἀποτελέσματος.

Ἄρθρον 16.

Τόπος τελέσεως τῆς πράξεως.

Ὡς τόπος τελέσεως τῆς πράξεως θεωρεῖται ὁ τόπος, ἐνθα ὁ ὑπαίτιος προέβη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀξιοποινὴν ἐνεργείαν ἢ παράλειψιν, καὶ ὁ τόπος, ἐνθα ἐπῆλθεν ἢ ἐν περιπτώσει ἀποπειρας, ἔδει κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ ὑπαίτιου νὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀξιοποινὸν ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 17.

Χρόνος τελέσεως τῆς πράξεως

Ὡς χρόνος τελέσεως τῆς πράξεως θεωρεῖται ἐκεῖνος καθ' ὃν ὁ ὑπαίτιος ἐνήργησεν ἢ ὥφειλε νὰ ἐνεργήσῃ, ὄντος ἀδιαφόρου τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἄρθρον 18.

Διαιρέσις τῶν ἀξιοποινῶν πράξεων

Πᾶσα πράξις τιμωρουμένη διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ τῆς καθεύξεως εἶναι κακούργημα. Πᾶσα πράξις τιμωρουμένη διὰ φυλακίσεως ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος εἶναι πλημμέλημα. Πᾶσα πράξις τιμωρουμένη διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου εἶναι πταῖσμα.

Ἄρθρον 19.

Ποινικὸς χαρακτήρ ἐκδικασθείσης πράξεως

Ἄν πράξις τις ἐκδικασθεῖσα εἶναι κακούργημα ἢ πλημμέλημα κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ νόμῳ καθοριζομένης διὰ ταύτην βαρυτέρας ποινῆς καὶ οὐχὶ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καταγνωσθείσης τυχὸν ἐλαφροτέρας ἐνεκα ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων (ἄρθρον 84) ἢ οἰονδήποτε ἄλλου λόγου μειώσεως τῆς ποινῆς κατ' ἄρθρον 83. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καταδικῆς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος κατ' ἄρθρον 38.

Π. Ὁ ἄδικος χαρακτήρ τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 20.

Λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἄδικον τῆς πράξεως

Πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι (ἄρθρα 21, 22, 25 304 §§ 4 καὶ 5, 308 § 2, 367, 371 § 4) ἀναφερομένων περιπτώσεων, ὁ ἄδικος χαρακτήρ τῆς πράξεως ἀποκλείεται καὶ ὁσάκις αὕτη ἀποτελεῖ ἐνάσκησιν δικαιώματος ἢ ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ἐπιβεβλημένου ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 21.

Προσταγὴ

Δὲν εἶναι ἄδικος ἡ πράξις, ἣν ἐπιχειρεῖ τις πρὸς ἐκτέλεσιν προσταγῆς δοθείσης αὐτῷ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐὰν ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν προσταττόμενον νὰ ἐξετάσῃ τὸ νόμιμον τῆς ἐν λόγῳ προσταγῆς. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς αὐτοαρχὸς τιμωρεῖται ὁ προστάξας.

Ἄρθρον 22.

Ἀμυνα

1. Δὲν εἶναι ἄδικος ἡ ἐν ἀμύνη τελουμένη πράξις.
2. Ἀμυνα εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ ἀτόμου πρὸς ὑπεράσπισιν ἀπὸ ἀδίκου καὶ παρούσης ἐπιθέσεως, ἀπειθυνομένης κατ' αὐτοῦ ἢ ἄλλου, ἀναγκαῖα προσβολὴ τοῦ ἐπιτιθεμένου.
3. Τὸ ἀναγκαῖον μέτρον τῆς ἀμύνης κρίνεται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπικινδύνου τῆς ἐπιθέσεως, τοῦ εἶδους τῆς ἀπειλουμένης βλάβης, τοῦ τρόπου καὶ τῆς ἐντάσεως τῆς ἐπιθέσεως καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 23.

Ὑπέρβασις τῆς ἀμύνης

Ὁ ὑπερβαίνων τὰ ὅρια τῆς ἀμύνης τιμωρεῖται, ἐὰν μὲν ἡ ὑπέρβασις ἐγένετο ἐκ προθέσεως, διὰ ποινῆς ἡλαττωμένης (ἄρθρ. 83), ἐὰν δὲ ἡ ὑπέρβασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, κατὰ τὰς περὶ ταύτης διατάξεις. Μένει δ' ἀτιμώρητος, μὴ καταλογιζομένης εἰς αὐτὸν τῆς ὑπερβάσεως, ἂν ἐνήργησεν οὕτως ἐνεκα τοῦ φόβου ἢ τῆς ταραχῆς, εἰς ἣν περιῆλθεν ἐκ τῆς ἐπιθέσεως.

Ἄρθρον 24.

Ὑπαίτιος κατάστασις ἀμύνης.

Δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένης ποινῆς ὁ ἐκ προθέσεως προκαλέσας τὴν παρ' ἄλλου ἐπίθεσιν, ἵνα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀμύνης διαπράξῃ κατ' αὐτοῦ ἀξιόποιον πράξιν.

Ἄρθρον 25.

Κατάστασις ἀνάγκης ἀποκλείουσα τὸ ἄδικον

1. Δὲν εἶναι ἄδικος ἡ πράξις, ἣν ἐκτελεῖ τις, ἵνα ἀποτρέψῃ παρόντα καὶ ἄλλως ἀναπότρεπτον κίνδυνον ἀπειλοῦντα τὸ πρόσωπον ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἢ ἄλλου τινὸς ἄνευ ὑπαιτιότητός του, ἂν ἡ ἐπιθεοῦσα διὰ τῆς πράξεως εἰς τὸν ἕτερον βλάβη εἴναι κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν σπουδαιότητα σημαντικῶς κατωτέρα ἀπὸ τὴν ἀπειληθεῖσαν.
2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὸ καθήκον νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἀπειλούμενον κίνδυνον.
3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 23 ἔχει ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΠΙ. Ὁ καταλογισμὸς τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 26.

Ὑπαιτιότης

1. Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τιμωροῦνται μόνον ἐκ δόλου τελούμενα. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐν ταῖς εἰδικαῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομέναις περιπτώσεσι τὰ πλημμελήματα τιμωροῦνται καὶ ἐξ ἀμελείας τελούμενα.
2. Τὰ παίσια τιμωροῦνται πάντοτε καὶ ἂν ἐξ ἀμελείας ἐτελέσθησαν, πλὴν τῶν περιπτώσεων κατ' ὅς ὁ νόμος ρητῶς ἀπαιτεῖ δόλον.

Ἄρθρον 27.

Δόλος

1. Ἐκ δόλου (ἐκ προθέσεως) πράττει ὁ θέλων τὴν παραγωγὴν τῶν κατὰ νόμον ἀπαρτιζόντων τὴν ἐννοίαν ἀξιοπαίνου τινὸς πράξεως περιστατικῶν ἢ ὁ γνωρίζων ὡς ἐνδεχομένην τὴν ἐκ τῆς πράξεώς του παραγωγὴν τούτων καὶ ἀποδεχόμενος αὐτήν.

2. Ὃπου ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν ἐν γνώσει ὀρισμένον περιστατικὸν τέλος τῆς πράξεως, δὲν ἀρκεῖ ἐνδεχόμενος δόλος. Ὃπου δὲ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν ἐπὶ σκοπῷ ἐπελεύσεως ὀρισμένου ἀποτελέσματος τέλος τῆς πράξεως, ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ πράττων ἐπιδιώκῃ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου.

Ἄρθρον 28.

Ἀμέλεια

Ἐξ ἀμελείας πράττει ὅστις ἐνεκεν ἐλλείψεως τῆς προσοχῆς ἢν ὤφειλεν ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ ἠδύνατο νὰ καταβάλλῃ, εἴτε δὲν προεῖδε τὸ ἐκ τῆς πράξεώς του παραχθέν ἀξιόποιον ἀποτέλεσμα, εἴτε προεῖδε μὲν τούτο ὡς δυνατόν ἐπιστευσεν ὁμως, ὅτι δὲν θὰ ἐπῆρχετο.

Ἄρθρον 29.

Εὐθύνη ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος

Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ νόμος ὀρίζει, ὅτι πράξις τις τιμωρεῖται διὰ βαρυτέρας ποινῆς, ὅταν ἔχῃ ὀρισμένον ἀποτέλεσμα, ἢ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται μόνον, ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τούτο δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἀμέλειαν τοῦ πράξαντος.

Ἄρθρον 30.

Πραγματικὴ πλάνη

1. Ἡ πράξις δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράξαντα αὖς τὴν, ἂν οὗτος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως εὗρισκται ἐ-ἀγνοίᾳ τῶν συνιστάντων ταύτην περιστατικῶν. Ἄν ὁμῶν ἢ ἀγνοία τῶν περιστατικῶν τούτων εἴναι ἀποδοτέα εἰς ἀμέλειαν τοῦ ὑπαίτιου, ἡ πράξις καταλογίζεται εἰς αὐτὸν ὡς ἐξ ἀμελείας ἔγκλημα.

2. Ὅμοίως δὲν καταλογίζονται εἰς τὸν πράξαντα τὰ κατὰ νόμον ἐπαυξάνοντα τὸ ἀξιόποιον τῆς πράξεως περιστατικά, ἂν οὗτος διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 31.

Νομικὴ πλάνη

1. Μόνη ἡ ἀγνοία τοῦ ἀξιοποίνου δὲν ἀρκεῖ, ὅπως ἀποκλείσῃ τὸν καταλογισμόν.
2. Ἡ πράξις ὁμως δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράξαντα, ἂν οὗτος πεπλανημένως ἐπίστευσεν, ὅτι ἐδικαιούτο νὰ προβῇ εἰς τὴν πράξιν, ἢ δὲ πλάνη τοῦ αὐτοῦ ἦτο συγγνωστή.

Ἄρθρον 32.

Κατάστασις ἀνάγκης ἀποκλείουσα τὸν καταλογισμόν

1. Δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράξαντα ἡ πράξις, ἣν ἐκτελεῖ, ἵνα ἀποτρέψῃ παρόντα καὶ ἄλλως ἀναπότρεπτον κίνδυνον ἀπειλοῦντα ἄνευ ὑπαιτιότητός του τὸ πρόσωπον ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἢ συγγενοῦς αὐτοῦ ἀνόντος ἢ κατιόντος ἢ ἀδελφοῦ ἢ συζύγου, ἐὰν ἡ διὰ τῆς πράξεως ἐπιθεοῦσα εἰς τὸν ἕτερον βλάβη εἴναι ἀνάλογος κατ' εἶδος καὶ σπουδαιότητα πρὸς τὴν ἀπειληθεῖσαν.
2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 25 ἔχουσι καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμογὴν.

Ἄρθρον 33.

Κωφάλαλοι ἐγκληματίαι

1. Ἡ παρὰ κωφάλαλου τελεσθεῖσα πράξις δὲν καταλογίζεται εἰς αὐτόν, ἂν κριθῇ ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην πνευματικὴν ικανότητα, ἵνα ἀντιληφθῇ τὸ ἄδικον τῆς πράξεώς του ἢ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως τῇ περὶ τούτου ἀντιλήψει του.
2. Ἄν δὲν συντρέχῃ περὶ τῶν ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ κωφάλαλος τιμωρεῖται μὲ ποινὴν ἡλαττωμένην (ἄρθρον 83).

"Αρθρον 34.

Διατάραξις τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν.
ἢ τῆς συνειδήσεως.

Ἡ πράξις δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράξαντα αὐτὴν ἄν, ἐν ᾧ χρόνῳ διέπραξε ταύτην, ἐνεκα νοσηρᾶς διαταράξεως τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ διαταράξεως τῆς συνειδήσεως, ἐστέρητο τῆς ἱκανότητος ν' ἀντιληφθῇ τὸ ἄδικον τῆς πράξεώς του ἢ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως τῇ περὶ τούτου ἀντιλήψει του.

"Αρθρον 35.

Ὑπαίτιος διατάραξις τῆς συνειδήσεως

1. Πράξις ἦν ἀπεφασισέ τις ἐν κλονικῇ ψυχικῇ καταστάσει, ἀλλὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας μετέστησεν ἑαυτὸν εἰς κατάστασιν διαταράξεως τῆς συνειδήσεως, καταλογίζεται εἰς αὐτὸν ὡς ἐκ δόλου τελεσθεῖσα.

2. Ἄν ἡ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει τελεσθεῖσα πράξις εἴναι ἄλλη παρὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν, ὁ υπαίτιος αὐτῆς τιμωρεῖται μὲ ποινὴν ἡλαττωμένην (ἄρθρον 83).

3. Πράξις ἦν ὁ υπαίτιος προεῖδεν ἢ ἠδύνατο νὰ προεῖδῃ, ὅτι μεθιστάμενος εἰς κατάστασιν διαταράξεως τῆς συνειδήσεως ἐνδέχεται νὰ διαπράξῃ, καταλογίζεται εἰς αὐτὸν ὡς ἐξ ἀμελείας τελεσθεῖσα.

IV. Ἡλαττωμένης πρὸς καταλογισμὸν
ἱκανότητος ἐγκληματίας.

"Αρθρον 36.

Ἡλαττωμένη ἱκανότης πρὸς καταλογισμὸν.

1. Ἄν ἐκ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 34 ἀναφερομένων ψυχικῶν καταστάσεων δὲν ἐξέλιπε μὲν ἐντελῶς, ἐμειώθη ὅμως οὐσιωδῶς ἢ ἀπαιτουμένη κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἱκανότης διὰ τὸν καταλογισμὸν τῆς πράξεως, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἡλαττωμένη (ἄρθρον 83).

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς υπαίτιου μέθης.

"Αρθρον 37.

"Εκτισις τῆς ποινῆς εἰς ἰδιαιτέρα καταστήματα.

Ὅσάκις ἡ κατάστασις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἡλαττωμένης διὰ τὸν καταλογισμὸν ἱκανότητος, ἐπιβάλλει ἰδιάζουσας μεταχειρίσεις ἢ μέριμνας, αἱ κατ' αὐτῶν καταγιγνωσκόμεναι ποινὰς τῆς ἐλευθερίας ἐκτελοῦνται ἐντὸς ἰδιαιτέρων ψυχιατρικῶν κατεστημάτων ἢ παραρτημάτων τῶν φυλακῶν.

"Αρθρον 38.

Ἡλαττωμένου καταλογισμοῦ ἐπικίνδυνος ἐγκληματίας.

1. Ἄν ὁ κατ' ἄρθρον 36 ἡλαττωμένης διὰ τὸν καταλογισμὸν ἱκανότητος ἐνεκα διαταράξεως τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ ὁ κατ' ἄρθρον 33 παρ. 2 κωφάλαος εἴναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἢ ὑπ' αὐτοῦ δε τελεσθεῖσα πράξις εἴναι κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἀπειλούμενος ἐν τῷ νόμῳ διὰ ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέρως τῶν ἐξ μηνῶν, τὸ δικαστήριον καταδικάζει τοῦτον εἰς περιορισμὸν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 37 ψυχιατρικῶν κατεστημάτων ἢ παραρτημάτων φυλακῶν.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει καθορίζεται μόνον ὁ ἐλάχιστος ἔρος διαρκείας τοῦ περιορισμοῦ, ὅστις οὐδέποτε δύναται νὰ εἴναι κατώτερος τοῦ ἡμίσεως τοῦ διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν κατ' ἄρθρον 36 παρ. 1 ἀνωτάτου ὁρίου ποινῆς.

3. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὸ δικαστήριον προσδιορίζει διὰ τὴν περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 40 τὴν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ περιορισμοῦ ἐκτελεστέαν ποινὴν φυλακίσεως ἢ καθείρξεως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν καθοριζομένων ὁρίων ποινῆς, χωρὶς νὰ ἐλαττωῖται αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36. Πάντως ἡ κατὰ τὰ ἀνω προσδιοριζομένη ποινὴ οὐδέποτε δύναται νὰ εἴναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου ποινῆς διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν. Ἄν ἡ ἐν τῷ νόμῳ ποινὴ εἴναι θάνατος ἢ ἰσοβία καθείρξις, ὡς ἐκτελεστέα ποινὴ προσδιορίζεται πρόσκαιρος καθείρξις εἴκοσι ἐτῶν.

"Αρθρον 39.

Διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ ἐντὸς ψυχιατρικῶν κατεστημάτων.

1. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 2 ὀρισθέντος ἐλαχίστου ὅρου καὶ ἀκολουθῶς ἀνὰ πᾶσαν διетίαν εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ κρατουμένου, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξετάζεται, ἐὰν δύναται οὗτος νὰ ἀπολυθῇ. Περὶ τούτου, μετὰ γνωμοδότησιν εἰδικῶν ἐμπειρογνομόνων, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ἐκτελεῖται ἡ ποινὴ.

2. Ἡ ἀπόλυσις εἶναι πᾶς ὅτε ὑπὸ οὐδὲν, δυναμένη νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦς ἐν ἄρθρῳ 107 ὀριζομένους ὅρους, καθίσταται δὲ ὀριστική, ἂν ἐντὸς πενταετίας δὲ νὰ πέλθῃ ἀνάκλησις αὐτῆς, ἐφ' ἧς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 109.

3. Πάντως ὁ περιορισμός, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ἐλαχίστου ὁρίου, ἐν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσῃ πέραν τῶν δέκα ἐτῶν ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ πέραν τῶν δέκα ἐτῶν ἐπὶ κακουργημάτων.

"Αρθρον 40.

Μετατροπὴ τοῦ περιορισμοῦ εἰς φυλάκισιν ἢ καθείρξιν.

Κατὰ πᾶσα χρόνον τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαστήριον, δύναται, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐσαγγελέως καὶ μετὰ γνωμοδότησιν εἰδικῶν ἐμπειρογνομόνων, νὰ αποφασίσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ περιορισμοῦ διὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 38 προσδιορισθείσης ποινῆς φυλακίσεως ἢ καθείρξεως, ἂν κρῖνῃ ὅτι ἡ παραμονὴ τοῦ καταδίκου ἐν τῷ ψυχιατρικῷ καταστήματι ἢ κακουργήματι φυλακῆς δὲν εἶναι ἀναγκαία. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας ἀφαιρεῖται ὁ ἐν τῷ ψυχιατρικῷ καταστήματι ἢ παραρτηματι φυλακῆς διαφυγεῖς χρόνος.

"Αρθρον 41.

Ἡλαττωμένου καταλογισμοῦ κατ' ἐξιν ἐγκληματίας.

1. Ἐὰν ὁ κατ' ἄρθρον 38 καταδικασθεὶς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς ψυχιατρικῶν κατεστημάτων κριθῇ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 90 καὶ 92 ὡς κατ' ἐξιν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας ὁ ἐλάχιστος ὅρος διαρκείας τοῦ περιορισμοῦ καθορίζεται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 89 ὁρίων ποινῆς, χωρὶς νὰ ἐλαττωῖται αὕτη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 1, ὁ δὲ μέγιστος καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 91. Ἄν ἡ διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν ἀπειλούμενη ἐν τῷ νόμῳ ποινὴ εἴναι θάνατος ἢ ἰσοβία καθείρξις ἐπιβάλλεται ἰσοβία καθείρξις.

2. Κατὰ πάντα χρόνον τὸ δικαστήριον δύναται ὑπο τοῦς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου νὰ μετατρέπῃ τὸν περιορισμὸν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 90 καὶ 92 προσδιορισθεῖσαν ποινὴν ὀριστοῦ καθείρξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'.

Ἀπόπειρα καὶ συμμετοχὴ.

1. Ἀπόπειρα

"Αρθρον 42.

Ἐννοια καὶ ποινὴ τῆς ἀποπείρας.

1. Ὅστις, ἀποφασισας νὰ ἐκτελέσῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἐπιχειρεῖ ποῶξιν περιέχουσας τοὐλάχιστον ἀρχὴν ἐκτελέσεως, τιμωρεῖται, ἐὰν τὸ κακούργημα ἢ πλημμέλημα δὲν ἐτελέσθῃ, με ποινὴν ἡλαττωμένην (ἄρθρο 83).

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ, ὅτι ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἡλαττωμένη ποινὴ δὲν ἐπαρκεῖ, ἵνα ἀποτρέψῃ τὸν υπαίτιον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλων ἀξιοποίνων πράξεων, δύναται νὰ καταγνώσῃ τὴν αὐτὴν ποινὴν με τὴν εἰς τὴν τετελεσμένην πράξιν ἐν τῷ νόμῳ ἐπιβαλλομένην, ἐξαιρουμένης τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

3. Ἡ ἀπόπειρα πλημμελήματος τιμωρουμένου ἐν τῷ νόμῳ διὰ ποινῆς φυλακίσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν τριῶν μηνῶν δύναται νὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀτιμώρητος.

Αρθρον 43.

Απόρροφος απόπειρα

1. Ὁ ἐπιχειρήσας νὰ ἐκτελέσῃ κακούργημα ἢ πλημμελημα διὰ μέσου ἢ κατ' ἀντικειμένου τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἀποβάνῃ ἀπολύτως ὀδύνατος ἢ τέλειος, τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ ἀρθρου 83 μειωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ.

2. Ὁ ἐξ εὐθιείας ἐπιχειρήσας τοιαύτην ἀπόρροφον ἀπόπειραν παραμένει ἀτιμώρητος.

Ἀρθρον 44.

Υπανοχώρησις

1. Ἡ ἀπόπειρα μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ὁ πράττων, καίπερ ἀρξάμενος τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ κακούργηματος ἢ τοῦ πλημμελήματος ἐνεργείας, ἀπέσχε ταύτης οἰκείᾳ βουλήσει καὶ οὐχὶ ἐξ ἐμποδίων ἐξωτερικῶν.

2. Ἐὰν ὁ πράττων, τῆς ἐνεργείας του ἀποπερατωθείσης, παρεκάλυψε οἰκείᾳ βουλήσει τὸ ἐκ ταύτης δυνάμενον νὰ προσέλθῃ ἀναγκαιὸν διὰ τὴν τέλειον τοῦ κακούργηματος ἢ πλημμελήματος ἀποτέλεσμα, τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ ἀρθρου 83 μειωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ. Δύνανται ὅμως τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν ἐλευθέρως πάσας τὰς περιστάσεις, νὰ κρίνῃ τὴν ἀπόπειραν ἀτιμώρητον.

II. Συμμετοχή.

Ἀρθρον 45.

Συναυτουργοὶ

Ἄν πλείονες ἀπὸ κιννοῦ ἐξετέλεσαν ἀξιοποινὸν τινὰ πράξιν, ἕκαστος τιμωρεῖται ὡς αὐτουργὸς αὐτῆς.

Ἀρθρον 46.

Ἡθικὸς αὐτουργὸς καὶ ἄμεσος συνεργός.

1. Μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτουργοῦ τιμωρεῖται ἐπίσης: α) ὁ ἐκ προθέσεως προκαλέσας παρ' ἄλλω τὴν ἀπόφασιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπὸ τούτου διαπραχθείσης ἀδίκου πράξεως β) ὁ ἐκ προθέσεως παρασχὼν ἄμεσον συνδρομὴν τῇ πράττοντι κατ' αὐτὴν καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς κυρίας πράξεως.

2. Ὁ ἐκ προθέσεως προκαλέσας παρ' ἄλλω τὴν ἀπόφασιν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγκλήματός τινος, μετὰ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν, ὅπως καταλάβῃ, αὐτὸν ἀποπειρώμενον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐπιχειροῦντα ἀξιοποιῶν προπαρασκευαστικὴν αὐτοῦ πράξιν καὶ μετὰ τὴν θέλησιν, ὅπως ἀνακόψῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἐγκλήματος, τιμωρεῖται μετὰ τὴν ποινὴν τοῦ αὐτουργοῦ μειωμένην κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἀρθρον 47.

Ἀπλοῦς συνεργός

1. Ὅστις, ἐκτός τῆς περιπτώσεως τῆς παραγρ. 1 στοιχ. β' τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, παρεσχεν ἐκ προθέσεως εἰς ἄλλον οἰανδήποτε συνδρομὴν πρὸς τῆς τελέσεως ἢ κατὰ τὴν τέλειον τῆς ὑπὸ τούτου διαπραχθείσης ἀδίκου πράξεως, τιμωρεῖται ὡς συνεργὸς μετὰ ποινὴν ἡλαττωμένην (ἀρθρ. 83).

2. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 42 ἐγείρει καὶ ἐν ταύτῃ ἀνάλογον ἐφαρμογὴν.

3. Ἡ συνέργεια ἐπὶ πταισμάτων τιμωρεῖται μόνον ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς ὀριζομέναις περιπτώσεσιν.

Ἀρθρον 48.

Γενικὴ διάταξις

Τὸ ἀξιοποιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 46 καὶ 47 συμμετόχων εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ ἀξιοποιῶν τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν πράξιν.

Ἀρθρον 49

Ἰδιαιτεραὶ ιδιότητες καὶ σχέσεις

1. Ὅπου ὁ νόμος ἀξιοῖ διὰ τὸ ἀξιοποιῶν πράξεώς τινος ἰδιαιτέρας ιδιότητας ἢ σχέσεις, ἐὰν μὲν αὗται ὑπάρχωσι μόνον παρὰ τῷ πράττοντι, τότε οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 46 § 1 συμμετοχοὶ δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι μετὰ ποινὴν ἡλαττωμέ-

νην (ἀρθρον 83), ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι μόνον παρὰ τοῖς ἐν ἀρθροῖς 46 § 1 καὶ 47 συμμετόχοις, τότε οὗτοι μὲν τιμωροῦνται ὡς αὐτουργοί, ὁ δὲ πράξας ὡς συνεργός.

2. Ἰδιαιτεραὶ ιδιότητες ἢ σχέσεις ἢ ἄλλαι περιστάσεις ἐπιτείνουσιν, μειοῦσιν ἢ ἀποκλείουσιν τὴν ποινὴν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐπὶ ἐκείνου τῶν συμμετόχων, παρ' ὧς ὑπάρχουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποιναί, μέτρα ἀσφαλείας, ἀποζημιώσεις.

I. Κύρια ποιναι.

Ἀρθρον 50.

Θανατικὴ ποινὴ

Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται ἐπὶ παρουσία μόνον τῶν ἐπιτετραμένων τὴν ἐκτέλεσιν ἰσχύων.

Ἀρθρον 51.

Ποιναι στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας

1. Ποιναι στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας εἶναι: ἡ κάθειρξις ἢ φυλάκισις, ἡ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, ὁ περιορισμὸς ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος καὶ ἡ κράτησις.

2. Ἐπὶ τῶν προσκίρων ποινῶν τῆς ἐλευθερίας, ἡ μὲν ἡμέρα υπολογίζεται εἰς 24 ὥρας, ἡ δὲ ἐβδομάς εἰς ἑπτὰ ἡμέρας, ὁ δὲ μὴν καὶ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ἐν χρήσει ἡμερολόγιον.

3. Ὁ χρόνος τῆς ποινῆς ἐπιμετρεῖται πάντοτε κατὰ πλήρεις ἡμέρας, ἐβδομάδας, μῆνας καὶ ἔτη.

Ἀρθρον 52.

Κάθειρξις

1. Ἡ ποινὴ τῆς κάθειρξεως εἶναι ισόβιος ἢ πρόσκαιρος, ἐκτελεῖται δ' ἐν καταστήμασιν ἢ ἐν τμήμασι καταστημάτων, ἀποκλειστικῶς διὰ κινήν προωρισμένους.

2. Ὅταν ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ὡς ισόβιον τὴν ἀπειλουμένην κάθειρξιν, αὕτη εἶναι πρόσκαιρος.

3. Ἡ διάρκεια τῆς πρόσκαιρου κάθειρξεως δὲν υπερβαίνει τὰ εἴκοσι ἔτη, οὐδ' εἶναι βραχυτέρα τῶν τέντε ἐτῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀρθρου 91 περὶ ἀορίστου κάθειρξεως.

Ἀρθρον 53.

Φυλάκισις

Ἡ διάρκεια τῆς φυλάξεως δὲν υπερβαίνει τὰ πέντε ἔτη, οὐδ' εἶναι βραχυτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν.

Ἀρθρον 54.

Περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος

Ἡ διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐφ' ἡβων ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος (ἀρθρον 127) εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν τέντε ἔτη καὶ κατὰ μέγιστον ὅρον εἴκοσι, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἀπειλῇται ἐν τῷ νόμῳ διὰ στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν ἢ διὰ θανατικῆς ποινῆς, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσηὴν διάρκεια εἶναι κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅρον ἐξ ἡλῆς καὶ κατὰ μέγιστον δέκα ἔτη.

Ἀρθρον 55.

Κράτησις

Ἡ διάρκεια τῆς κρατήσεως ἂν μὴ ὁ νόμος ἄλλως ὀρίξῃ ἐν εἰδικαῖς διατάξεσι, δὲν δύναται νὰ υπερβαίνῃ τὸν μῆνα, οὐδὲ νὰ εἶναι βραχυτέρα τῆς μιᾶς ἡμέρας. Ἐκτελεῖται δὲ εἰς ἰδιαιτερά τμήματα τῶν φυλακῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τὰ ἀτυνομικὰ κοιτητήρια.

Ἀρθρον 56.

Τρόπος ἐκτελέσεως ποινῶν καὶ μέτρων ἀσφαλείας

Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 38 καὶ 51-55 ποινῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν ἐν ἀρθροῖς 69-72 μέτρων ἀσφαλείας καθορίζεται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

*Άρθρον 57.

Ποιναι εις χρῆμα

1. Ἄν ὁ νόμος δὲν ὀρίξῃ ἄλλως ἐν εἰδικαῖς διατάξεσιν, ἢ μὲν χρηματικὴ ποινὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων, οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων, τὸ δὲ πρόστιμον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων.

2. Τὰ ποσὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων νοοῦνται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

3. Τὰ τοῦ τρόπου ἀποτίσεως τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα ὀρίζονται ἐν εἰδικῷ νόμῳ.

*Άρθρον 58.

Ἀποσβεσεις τῶν ποινῶν εἰς χρῆμα

Ἡ χρηματικὴ ποινὴ καὶ τὸ πρόστιμον ἀποσβένονται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ καταδικασθέντος, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐκτελοῦνται κατὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.

II. Παρεπόμεναι ποιναι.

*Άρθρον 59.

Ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων αὐτοδικαία.

1. Ἡ καταδίκη εἰς θανατικὴν ποινὴν ἢ ἰσόβιον κάθειρξιν συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν διαρκὴ ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ καταδικασθέντος.

2. Ἡ καταδίκη εἰς κάθειρξιν ὁρίστου διαρκείας κατ' ἄρθρον 90 κ. ἐπομ. συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν δεκαετῇ ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

*Άρθρον 60.

Ἀποστέρησις ἐπὶ καταδίκης εἰς πρόσκαιρον κάθειρξιν.

Ἐπὶ καταδίκης εἰς πρόσκαιρον κάθειρξιν καταγινώσκεται πρόσκαιρος ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων διαρκείας δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

*Άρθρον 61.

Ἀποστέρησις ἐπὶ καταδίκης εἰς φυλάκισιν.

Ἐπὶ καταδίκης εἰς φυλάκισιν, ἐξαιρουμένων τῶν εἰδικῶς ἐν τῷ νόμῳ προβλεπομένων περιπτώσεων, καταγινώσκεται ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων διαρκείας ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν, μόνον ἐὰν ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι τοῦλάχιστον ἐνιαύσιος καὶ ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πρᾶξις ὡς ἐκ τῶν αἰτίων, τοῦ εἰδούς καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει περιστάσεων μαρτυρεῖ παρὰ τῷ πρᾶτοντι ἡθικὴν διαστροφὴν χαρακτῆρος.

*Άρθρον 62.

Ἀποστέρησις ἐπὶ καταδίκης εἰς περιορισμὸν ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος.

Ἐπὶ καταδίκης εἰς περιορισμὸν ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος κατ' ἄρθρον 38, ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις εἴναι κακούργημα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 60, ἐὰν δὲ ἡ πρᾶξις εἶναι πλημμέλημα αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 61 καὶ 64.

*Άρθρον 63.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστερήσεως.

Ἡ ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπάγεται : 1) τὴν ὀριστικὴν ἀπώλειαν τῶν αἰρετῶν δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀξιοματῶν τοῦ καταδικασθέντος, τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν θέσεων, παντὸς βαθμοῦ ἐν τῷ στρατῷ, τῆς ιδιότητος τοῦ δικηγόρου, ὡς καὶ τῶν ἐπιτίμων θέσεων καὶ τῶν παρασῆμων 2) τὴν ἀνικανότητά τῆς ἀποκτήσεως τούτων. ἐπὶ μὲν τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 διαρκῇ, ἐπὶ δὲ τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 καὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 60, 61 καὶ 62 κατὰ τὸν ἐν τῷ νόμῳ ἢ τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενον

χρόνον 3) τὴν ἀνικανότητα, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ διάκρισιν α) νὰ ψηφίσῃ ἐν πολιτικαῖς, δημοτικαῖς ἢ κοινοτικαῖς ἐκλογαῖς καὶ νὰ ἐκλέγηται κατ' αὐτὰς β) ν' ἀποτελῇ μέλος τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων καὶ νὰ διορίζηται πραγματογνῶμων ὑφ' οἰασδήποτε δημοσίας ἀρχῆς.

*Άρθρον 64.

Μερικὴ ἀποστέρησις ἐπὶ φυλακίσεως.

Τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ φυλακίσεως, ὑφισταμένων τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρου 61, νὰ καταγνώσῃ μερικὴν ἀποστέρησιν τινῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 δικαιωμάτων, ἂν ἐκ τοῦ εἰδούς τῆς πράξεως καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων ἀποκλείεται ὁ φόβος τῆς καταχρήσεως τῶν διατηρουμένων δικαιωμάτων.

*Άρθρον 65.

Ὑπολογισμὸς χρόνου ἀποστερήσεως.

1. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποστερήσεως, καθολικῆς ἢ μερικῆς, τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπέρχεται ἅμα ὡς καταστῇ ἀμετάκλητος ἢ ἀπόφασις. Ἡ διάρκεια δ' αὐτῆς ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας, κατ' ἣν ἀπετίθη, παρεγρᾶφῃ ἢ διὰ χάριτος ἀφέθῃ ἢ στερητικῆς ἐλευθερίας ποιῇ, μετὰ τῆς ὁποίας κατεγνώσθη.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 105 παρ. 1 καὶ 2 ἡ διάρκεια ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τοῦ οἰκείου καταστήματος ἀπολύσεως τοῦ καταδίκου.

*Άρθρον 66.

Ἀποκατάστασις.

1. Ὁ ἀποστερηθεὶς τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρα 59-65 δύναται τῇ αἰτήσει του νὰ ἀποκατασταθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀπόλαυσιν αὐτῶν, μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἐπὶ καταδίκης εἰς κάθειρξιν ἢ θανατικὴν ποινὴν μετατραπείσιν εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τριῶν ἐτῶν ἐπὶ καταδίκης εἰς φυλάκισιν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἀποτίσεως ἢ τῆς διὰ χάριτος ἀφέσεως ἢ τῆς παραγραφῆς τῆς ποινῆς, ἐν ταῖς περιπτώσεσι δὲ τῶν ἄρθρων 71 καὶ 72 ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως ἢ παραγραφῆς τοῦ μέτρου ἀσφαλείας, ἐὰν βεβαιωθῇ ὅτι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διήγαγεν ἐντιμὸν βίον καὶ ἐξεπλήρωσεν ἐφ' ὅσον ἠδύνατο τὰς ἐκ τοῦ ἐγκλήματος προκύψασας καὶ δικαστικῶς βεβαιωθείσας ὑποχρεώσεις. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παρ. 1 ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων κατεγνώσθη μετὰ τὴν ἀπότισιν ἢ τὴν διὰ χάριτος ἀφασιν ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ποινῆς, ἡ ἀποκατάστασις δύναται νὰ γίνῃ μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κατέστη ἀμετάκλητος ἢ τὴν ἀποστέρησιν ἀπαγγέλλουσα ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου.

2. Ἐπὶ καταδίκης εἰς περιορισμὸν ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος, ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποκατάστασις δύναται νὰ χορηγηθῇ μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ πρᾶξις εἴναι κακούργημα καὶ τριῶν ἐτῶν, ἐὰν ἡ πρᾶξις εἴναι πλημμέλημα.

3. Ἄν ἡ περὶ ἀποκαταστάσεως αἰτήσις ἀπορριφθῇ, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἐτῶν.

4. Ἡ διαδικασία, κατ' ἣν χορηγεῖται ἡ ἀποκατάστασις, ρυθμίζεται ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ.

*Άρθρον 67.

Ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος

1. Ἐὰν κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα διεπράχθη κατὰ βραβεῖαν παράβασιν τῶν καθηκόντων ἐπαγγέλματος τινός, διὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια τῆς ἀρχῆς, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐφ' ὅσον κατὰ τοῦ ὑπαίτιου ἀπαγγέλλεται στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ διαρκείας τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ν' ἀπαγγείλῃ τὴν ἀνικανότητα πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ χρονικῶν διαστήμα

ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν. Ἡ ἀνικανότης αὐτῇ συνεπάγεται τὴν ὀριστικὴν ἀνάκλησιν τῆς παρασχεθείσης ἀδείας.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 65 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 68.

Δημοσίευσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως

1. Ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ δημοσίευσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὐτῇ ἐπιβάλλῃται ὑπὸ τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

2. Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμέναις περιπτώσεσιν ἡ δημοσίευσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ διαταχθῇ τῇ αἰτήσῃ τοῦ παθόντος, τῆς δὲ ἀθωωτικῆς τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀθωωθέντος, ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ, ὅτι ὑφίσταται νόμιμον συμφέρον τοῦ αἰτούντος.

3. Ὁ τρόπος τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τῆς πρὸς ταύτην δαπάνης ὁρίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

III. Μέτρα ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 69.

Φύλαξις ἀκαταλόγιστων ἐγκληματιῶν

Ἄν τις ἐνεκα νοσηρᾶς διαταρᾶξεως τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν (ἀρθρ. 34) ἢ ἐνεκα κωφολαλίας (ἀρθρ. 33 παρ. 1) ἀπηλλάγη τῆς ποινῆς ἢ τῆς καταδικᾶς ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, ἀπειλουμένῳ ἐν τῷ νόμῳ διὰ ποινῆς ἀνωτέρας τῶν ἑξ μηνῶν, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν εἰς δημοσίον θεραπευτικὸν κατὰστημα φύλαξίν του, ἐὰν κρίνῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 70.

Διάρκεια τῆς φυλάξεως

1. Τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ φυλάξεως διατάξεως τῆς ἀποφάσεως ἐπιμελεῖται ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχή.

2. Ἡ φύλαξις συνεχίζεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐπιβάλλει τοῦτο ἡ δημοσία ἀσφάλεια.

3. Ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειῶν εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ἐκτελεῖται ἡ φύλαξις ἀποφαίνεται, ἂν πρέπη νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτῇ. Ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα χρόνον δύναται τὸ αὐτὸ δικαστήριον, τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, νὰ διατάσῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπὸ φύλαξιν.

Ἄρθρον 71.

Εἰσαγωγή εἰς θεραπευτικὸν κατὰστημα ἁλκοολικῶν καὶ τοξικομανῶν

1. Ἐάν τις καταδικασθῇ ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἀπειλουμένῳ ἐν τῷ νόμῳ διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἀνωτέρας τῶν ἑξ μηνῶν καὶ δυναμένῳ ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν κατάχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἢ ἄλλων ναρκωτικῶν μέσων, ἢ ἐάν τις καταδικασθῇ ἐπὶ ἐγκλήματι ἐν ὑπαίτιῳ μέθῃ, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 193, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς εἰδικὸν θεραπευτικὸν κατὰστημα, ἂν πρόκηται περὶ προσώπου καὶ ἔξιν τοιούτου κατὰχρησιν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἢ ἄλλων ναρκωτικῶν μέσων.

2. Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ θεραπευτικὸν κατὰστημα ἐπακολουθεῖ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς, διαρκεῖ δὲ ἡ ἐν αὐτῷ παραμονή, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀπαιτεῖ ὁ σκοπὸς αὐτῆς, οὐδέποτε ὁμῶς πέραν τῆς διετίας. Τὴν πρὸ τῆς διετίας ἀπόλυσιν ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν εὐρίσκεται τὸ κατὰστημα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 72.

Παραπομπὴ εἰς κατὰστημα ἐργασίας

1. Ἐάν ἡ πρᾶξις, δι' ἣν ἐκλήχθη τις ἐνοχος καὶ δι' ἣν τῷ ἐπεβλήθη φυλάκισις, δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν φυγοπονίαν ἢ τὴν πρὸς τὸν ἀτακτὸν βίον ροπὴν αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον δύναται, εἰς τὰς εἰδικὰς ἐν τῷ νόμῳ καθοριζόμενας περιπτώσεις, πλὴν τῆς καταγωγασθείσης ποινῆς, νὰ διατάξῃ

τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς ἐπανορθωτικὸν κατὰστημα ἐργασίας.

2. Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ κατὰστημα ἐργασίας ἐπακολουθεῖ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς, ἡ διάρκειά δὲ τῆς ἐν τῷ κατὰστηματι παραμονῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐνός ἔτους, οὐδὲ ἀνωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν.

3. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου καὶ ἀκολουθῶς ἀνὰ πᾶν ἔτος τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν εὐρίσκεται τὸ κατὰστημα, τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται, ἂν ὁ κρατούμενος πρέπη ν' ἀπολυθῇ.

4. Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς εἶναι ὑπότροπος ἢ παραπομπῇ αὐτοῦ εἰς ἐπανορθωτικὸν κατὰστημα ἐργασίας εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 73.

Ἀπαγόρευσις διαμονῆς

1. Ἄν ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ἐκτελεσθείσης πράξεως ἢ ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων τὸ δικαστήριον κρίνῃ, ὅτι ἡ διαμονὴ αὐτοῦ εἰς ὀρισμένους τόπους προκαλεῖ συγκεκριμένον κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, δύναται, ἐὰν ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐνός ἔτους, ἀλλ' ἐπὶ ταύτης μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ νόμῳ εἰδικὰς ὀρισμένας περιπτώσεις, νὰ καθορίσῃ τοὺς τόπους, εἰς οὓς ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ κατὰ τὴν παρ. 2 δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν διαμονὴν ἐπὶ πέντε ἔτη κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀρχόμενα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ποινὴ ἀπετίθη, παρεγρᾶφῃ ἢ ἐχαρίσθη.

2. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, δικαιούται, μετὰ γνώμην τῆς διευθύνσεως τῆς φυλακῆς, νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν καταδικασθέντα τὴν διαμονὴν κατὰ τὸν ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζόμενον χρόνον, εἰς ἅπαντας τοὺς τόπους οὓς ἡ ἀπόφασις ὁρίζει, ἢ καὶ εἰς τινὰς μόνον τούτων.

Ἄρθρον 74.

Ἀπέλασις ἀλλοδαποῦ

1. Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς εἰς κάθειρξιν ἢ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνός ἔτους εἶναι ἀλλοδαπός, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὀριστικὴν ἀπόλυσίν του.

2. Ἐπίσης τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν ἀπὸ τῆς χώρας παντὶ ἀλλοδαποῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας τῶν ἀρθρῶν 69, 71 καὶ 72. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπέλασις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μέτρων τούτων.

3. Οἱ οὕτω ἀπελαθέντες ἀλλοδαποὶ δύναται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν χώραν μόνον μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπελάσεως καὶ ἐάν τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιτρέψῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 75.

Παραγραφὴ μέτρων ἀσφαλείας

1. Ἐάν, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις δι' ἧς ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας τῶν ἀρθρῶν 69, 71, 72 καὶ 74, παρέλθῃ τριετία χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀρχίσει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μέτρου, δὲν δύναται πλέον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐκτὸς ἐάν τὸ δικαστήριον διατάξῃ ἄλλως.

2. Τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου ἀσφαλείας τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ μόνον, ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ μέτρου ἐπιβάλλῃ καὶ ἡδη τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

3. Ἐν τῇ προθεσμίᾳ τῶν τριῶν ἐτῶν δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος, κατ' ὃν ὁ ὑποβληθεὶς εἰς μέτρον ἀσφαλείας ἐκτίει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ ἄλλο στερητικὸν τῆς ἐλευθερίας μέτρον ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 76.

Δήμευσις

1. Ἀντικείμενα, ἅτινα παρήχθησαν διὰ κακουργήματος ἢ ἐκ δόλου πηγάζοντος πλημμελήματος, καθὼς καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν καὶ τὰ δι' αὐτῶν κτηθέντα, ἐπίσης δὲ καὶ

ἀντικείμενα, ἅτινα ἐχρησίμευσαν ἢ ἦσαν προωρισμένα πρὸς τέλεσιν τοιαύτης πράξεως δύνανται, ἂν ἀνήκωσιν εἰς τὸν αὐτουργὸν ἢ τινὰ τῶν συμμετόχων, νὰ δημευθῶσιν. Ἐπὶ ἄλλων ἀξιοποιῶν πράξεων τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ληφθῇ μόνον ἐν ταῖς εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμέναις περιπτώσεσιν.

2. Ἐὰν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων προκύπτῃ κίνδυνος τῆς δημοσίας τάξεως, ἢ δήμευσις αὐτῶν καταγιγνώσκειται ὑποχρεωτικῶς κατὰ παντὸς κατόχου καὶ ἄνευ τῆς καταδίκης ὀρισμένου προσώπου ἐπὶ τῇ τελεσθείσῃ πράξει, ἐκτελεῖται δὲ καὶ κατὰ τὸν κληρονόμον, ἐὰν ἡ ἀπόφασις κατέστη ἀμετάκλητος ζῶντος τοῦ καθ' οὗ ἀπηγγέλθη ἡ δήμευσις. Ἐὰν δὲν προηγήθῃ καταδίκη ὀρισμένου προσώπου ἢ δὲν ἦτο δυνατὴ δίκωξις, ἡ δήμευσις διατάσσεται εἴτε ὑπὸ τοῦ δικαστῆρος ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἴτε ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πλημμελειοδικῶν, προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δημεύσεως τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται, ἐὰν τὰ δημευθέντα δεῖν νὰ καταστραφῶσιν.

IV. Ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 77.

Προτίμησις πληρωμῆς.

Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον καὶ συνάμα εἰς ἀποζημιώσιν τοῦ παθόντος, ἡ περιουσία του δὲ δὲν ἐπαρκῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀμφοτέρων τῶν υποχρεώσεων του τούτων, προτιμᾶται ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 78.

Υπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν.

Πάντες οἱ διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ὡς αὐτουργοὶ ἢ συμμέτοχοι καταδικασθέντες εἶναι εἰς ὁλόκληρον ὑπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς.

I. Γενικοὶ κανόνες.

Ἄρθρον 79.

Δικαστικὴ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς.

1. Ἐν τῇ ἐπιμέτρῃ τῆς ποινῆς ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένων ὁρίων τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνός μὲν τὴν βαρύτητα τοῦ τελεσθέντος ἐγκλήματος, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἐγκληματοῦ.

2. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς βαρύτητος τοῦ ἐγκλήματος τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει : α) εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος βλάβην ἢ τὸν ἐκ τούτου προκληθέντα κίνδυνον· β) εἰς τὴν φύσιν, τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγκλήματος, καθὼς ἐπίσης εἰς πάσας τὰς συνοδευούσας τὴν προπαρσκευὴν ἢ τέλεσιν αὐτοῦ περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων καὶ τρόπου· γ) εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ δόλου ἢ τὸν βαθμὸν τῆς ἀμελείας τοῦ ὑπαίτιου.

3. Ἐν τῇ ἐκτίμῃ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἐγκληματοῦ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει ἰδίᾳ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἐν τῇ πράξει ἐκδηλουμένης ἐγκληματικῆς διαθέσεως τοῦ ὑπαίτιου καὶ πρὸς ἀκριβῆ διάγνωσιν τούτου : α) εἰς τὰ αἷτια ἐξ ὧν ὡρμήθη πρὸς τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν δοθεῖσαν ἀφορμὴν καὶ τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπεδίωξε· β) εἰς τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεώς του· γ) εἰς τὰς ἀτομικὰς καὶ κοινωνικὰς περιστάσεις καὶ τὸν πρότερον βίον αὐτοῦ· δ) εἰς τὴν κατὰ καὶ μετὰ τὴν πράξιν διαγωγὴν αὐτοῦ· ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν ἐπιδειχθείσαν μετάνοιαν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ἀνθρώπινον τῶν συνεπειῶν τῆς πράξεώς του.

4. Ἐν τῇ ἀποφάσει γίνεται ρητὴ μνηεὶς τῶν λόγων, ὁποῖνες δικαιολογοῦσι τὴν περὶ τῆς καταγνώσεως ποινῆς κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 80.

Ἐπιμέτρησις τῶν ποινῶν ν' εἰς χρήμα.

1. Ἐν τῇ ἐπιμέτρῃ τῆς χρηματικῆς ποινῆς καὶ τοῦ πρόστιμου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῶν τοῦ καταδικασθέντος ὅσον καὶ τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ νόμος ἀπειλεῖ διαζευκτικῶς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἢ πρόστιμον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταγνώσῃ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ ἑτέρα μόνον τῶν ποινῶν δὲν ἐπαρκεῖ, ἵνα ἀποτρέψῃ τὸν ὑπαίτιον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλων ἀξιοποιῶν πράξεων.

Ἄρθρον 81.

Ἐγκλημα ἐκ φιλοκερδείας.

1. Ὅσας τὸ ἐγκλημα ἐπήγαγεν ἐξ αἰτίων προσπορίσεως κέρδους, τὸ δικαστήριον δύναται πρὸς τὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν νὰ καταγνώσῃ καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον, ἔστω καὶ ἂν ἐν τῷ νόμῳ δὲν προβλέπεται διὰ τὸ τελεσθὲν ἐγκλημα ποινὴ εἰς χρήμα.

2. Ὅσας ἐν τῷ νόμῳ προβλέπεται διὰ τὸ τελεσθὲν ἐγκλημα μόνον χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον, τὸ δικαστήριον δύναται, σ' ὑπερχόντων τῶν ἐν τῇ περ. 1 αἰτίων, νὰ καταγνώσῃ τοιαύτην ἠδυνάμενην μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ διὰ τὸ ἐγκλημα τοῦτο προβλεπομένου ἐνωτέρου ὁρίου ποινῆς.

Ἄρθρον 82.

Μετατροπὴ τῶν ποινῶν τῆς ἐλευθερίας.

1. Τὸ δικαστήριον, ἐπιβάλλον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἐξ μῆνης, δύναται συγχρόνως ν' ἀποφασίσῃ τὴν μετατροπὴν ταύτης εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρευνῆς τοῦ χαρακτήρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ, ὅτι τὸ πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀρκοῦσιν, ἵνα ἀποτρέψωσι τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλων ἀξιοποιῶν πράξεων.

2. Ἡ μετατροπὴ γίνεται ἀναλογιζομένης μίᾳς ἡμέρας φυλακίσεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς ἑκατὸν μέχρι δέκα χιλιάδων καὶ μιᾶς ἡμέρας κρατήσεως πρὸς δραχμὰς μεταλλικὰς πεντήκοντα μέχρι δύο χιλιάδων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὁρῶν τοῦ καταδικασθέντος.

3. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀπαγγελθείσης στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς χωρεῖ μέχρι τῆς πραγματικῆς εἰς τὸ δυνάμειον ταμεῖον καταβολῆς τοῦ προσδιορισθέντος διὰ τὴν μετατροπὴν ποσοῦ, μηδενὸς ἐπιτρεπομένου λόγου ἀπαλλαγῆς.

Ἄρθρον 83.

Λόγοι μειώσεως τῆς ποινῆς

Ὅπου ἐν τῷ γενικῷ μέρει προβλέπεται ποινὴ ἡλαττωμένη ἄνευ ἄλλου τινὸς προσδιορισμοῦ ἢ ἐπιβλητέα ποινὴ ἐπιμετρεῖται ὡς ἀκολούθως :

α) Ἀντὶ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου : τῆς ἰσοβίου καὶ εἰρήσεως καταγιγνώσκειται πρόσκαιρος κάθειρξις τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν· β) ἀντὶ τῆς ποινῆς τῆς καθείρξεως ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν καταγιγνώσκειται κάθειρξις μέχρι δώδεκα ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν· γ) ἀντὶ τῆς ποινῆς τῆς καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν καταγιγνώσκειται κάθειρξις μέχρις ἐξ ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους· δ) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ποινὴ μειοῦται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ μέχρι τοῦ ἐλάχιστου ὁρίου τοῦ εἶδους τῆς ποινῆς· ε) ἐὰν ἐν τῷ νόμῳ ἀπειλοῦνται ἱεροιστικῶς ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ ποινὴ εἰς χρήμα, δύναται νὰ καταγνώσθῃ καὶ μόνῃ ἡ τελευταία αὕτη.

Ἄρθρον 84.

Ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις

1. Ἡ ποινὴ μειοῦται ἐπίσης κατὰ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μέτρον καὶ ἐν αἷς περιπτώσεσιν τὸ δικαστήριον κρίνει, ὅτι συντρέχουσιν ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις.

2. Ὡς ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις θεωροῦνται ἰδίᾳ: α) τὸ ὅτι ὁ ὑπαίτιος μέχρι τοῦ ἐγκλήματος διήγαγεν ἐντιμὸν ἀτομικόν, οἰκογενειακόν, ἐπαγγελματικὸν καὶ καθόλου κοινωνικὸν βίον· β) τὸ ὅτι ὠθήθη εἰς τὴν πράξιν ἐξ αἰτίων μὴ ταπεινῶν ἢ ἐκ μεγάλης ἐνείας ἢ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν σοβαρᾶς ἀπειλῆς ἢ τὴν ἐπιβολὴν προσώπου, εἰς τὸ ὅποιον οὗτος ὀφείλει ὑπακοῇ ἢ πρὸς τὸ ὅποιον τελεῖ εἰς σχέσιν ἐξαρτήσεως· γ) τὸ ὅτι ὠθήθη εἰς τὴν πράξιν ἀπὸ συμπεριφορὰν ἀνάρμοστον τοῦ παθόντος ἢ παρσούρη ἐξ ὀργῆς ἢ βίαιας θλίψεως προκληθείσης ἀπὸ ἀδικον κατ' αὐτοῦ πράξιν· δ) τὸ ὅτι ἐπέδειξεν εὐκρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐπεζήτησε νὰ ἄρῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὰς συνεπείας τῆς πράξεώς του καὶ ε) τὸ ὅτι ἐπὶ σχετικῶς μακρὸν διάστημα χρόνου μετὰ τὴν πράξιν τοῦ ὁ ὑπαίτιος συμπεριφέρθη καλῶς.

*Ἀρθρον 85.

Συρροὶ λόγων μειώσεως τῆς ποινῆς.

Ὅσάκις συντρέχουν πλείονες λόγοι μειώσεως τῆς ποινῆς κατ' ἀρθρον 83 ἢ ὅσάκις συντρέχουν εἰς ἢ πλείονες τοιοῦτοι λόγοι μετὰ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων (ἀρθρον 84) ἐφαρμόζεται μόνον ἀπαξ ἡ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀρθρου 83 μείωσις τῆς ποινῆς, ἐν τῇ ἐπιμετρήσει τῆς ὁποίας λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πάντες οἱ ὡς ἄνω λόγοι καὶ ἐλαφρυντικαὶ περιστάσεις.

*Ἀρθρον 86.

Ἐπιβολὴ θανατικῆς ποινῆς

Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ὁ νόμος ἀπειλεῖ διαζευκτικῶς τὴν ποινὴν τῆς ἰσοβίου καθείρξεως μετὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἡ τελευταία αὕτη καταγιγνώσκεται μόνον, ἂν τὸ εἶδος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν γένει περιστάσεις καθιστῶσι τὴν πράξιν ἰδιαζόντως ἀπεχθῆ, ἢ ἂν ὁ δράστης εἴναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

*Ἀρθρον 87

Ὑπολογισμὸς χρόνου προφυλακίσεως

1. Ἐκ τῆς καταγνωθείσης ποινῆς τῆς ἐλευθερίας, μετὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς παρ' ἀνακριτικῆς ἀρχῆς οἰασθῆποτε δικαιοδοσίας διαταγείσης προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ὁ χρόνος κρατήσεως ἀπὸ τῆς συλλήψεως μέχρι τῆς προσυλακίσεως αὐτοῦ.

2. Ἐπίσης ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἐν ψυχιατρειᾷ παραμονῆς τοῦ κατηγορουμένου (ἀρθρ. 200 κώδικος ποινικῆς δικονομίας).

3. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου αὐτῆς χρόνος τῆς φυλακίσεως ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ποινῆς ὑπὸ τῆς ἐντεταλμένης τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἀρχῆς.

II. Ὑπότροποι καὶ καθ' ἑξὶν ἐγκληματῖαι.

*Ἀρθρον 88.

Ὑποτροπή.

Ὅστις ἐνεκα κακούργηματος ἢ ἐκ δόλου πηγάζοντος πλημμελήματος κατεδικάσθη εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐντὶς τέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποτίσεως ταύτης ἐκτελεῖ νέον κακούργημα ἢ ἐκ δόλου πλημμέλημα, ὑπερπιδύρει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, εὐρίσκειται ἐν ὑποτροπῇ.

*Ἀρθρον 89.

Ποινὴ τῆς ὑποτροπῆς:

1. Ὑπαρχούσης ὑποτροπῆς, ἡ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένη διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν ποινὴ ἐπιβαρύνεται, δύναται δὲ καὶ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενον ἀνώτατον ὅριον φθάνουσα μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ εἵδους τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Ἄν ἡ ποινὴ τῆς ἐλευθερίας ὀρίζηται ἐν τῷ νόμῳ διαζευκτικῶς μετὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται πάντοτε ἡ πρώτη ἐπιβαρυνομένη κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις.

2. Ἐπὶ τρίτης καὶ πάσης περαιτέρω ὑποτροπῆς, ἂν διὰ

τὴν πράξιν ἀπειλῇται ἐν τῷ νόμῳ ποινὴ φυλακίσεως μείζων τῶν ἐξ μηνῶν, τιμωρεῖται αὕτη διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

*Ἀρθρον 90.

Καθ' ἑξὶν ἐγκληματῖαι ὑπότροποι

1. Ἄν τις καίπερ ἐπανειλημμένως ἀλλὰ τοῦλάχιστον τρίς τιμωρηθεὶς ἐνεκα κακούργηματων ἢ ἐκ δόλου πηγάζοντων πλημμελήματων διὰ ποινῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας, ὧν ἡ μία τοῦλάχιστον ἦτο καθείρξις, διαπράξῃ νέον κακούργημα ἢ ἐκ δόλου πλημμέλημα, τὸ ὅποιον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς προηγηθείσας πράξεις ἀποδεικνύει αὐτὸν ὡς καθ' ἑξὶν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματῖαν, ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὸ δικαστήριον, ὅσάκις ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἀρθρου ἐπιβλητέα ποινὴ εἴναι πρόσκαιρος καθείρξις, καταγιγνώσκει καθείρξιν ἀορίστου διαρκείας, ἐκτιομένην ἐν ἰδιαιτέροις καταστάμασιν ἢ ἐν ἰδιαιτέροις τμήμασι τῶν φυλακῶν. Ἐν τῇ ἀποφάσει καθορίζεται μόνον τὸ ἐλάχιστον ὅριον διαρκείας τῆς καθείρξεως, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τῶν δύο τρίτων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀνωτάτου ὁρίου ποινῆς.

2. Ποινὰ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας, καταγνωσθεῖσαι ἐπὶ πράξει συνιστώσῃ κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους κακούργημα ἢ ἐκ δόλου πλημμέλημα καὶ ἀποτιθεῖσαι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἄνω ποινῆς, ἐξομοιοῦται δὲ πρὸς τὴν καθείρξιν ἢ ἐν τῇ ξένῃ νομοθεσίᾳ, ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς, πλειότερον ἀνταποκρινομένη εἰς ταύτην ποινὴ τῆς ἐλευθερίας.

*Ἀρθρον 91.

Λήξις τῆς ἀορίστου καθείρξεως

1. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον παρ. 1 ὀρισθέντος ἐλάχιστου ὁρίου τῆς καθείρξεως καὶ ἀκολούθως ἂν πᾶσαν τριετίαν, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ κρατούμενου, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐξετάζεται ἂν δύναται οὗτος νὰ ἀπολυθῇ. Ἡ ἀπόλυσις διατάσσεται, ἂν ὁ κρατούμενος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς παραμονῆς του δείξῃ καλὴν διαγωγὴν παρέχουσαν τὴν προσδοκίαν, ὅτι δὲν θὰ περιπέσῃ εἰς νέον ἐγκλημα. Περὶ τούτου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ἐκτελεῖται ἡ ποινὴ.

2. Ἡ ἀπόλυσις εἶναι πάντοτε ὑπὸ ὅρον, δυναμένη νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοὺς ἐν ἀρθρῳ 107 παρ. 1 ὀριζομένους ὅρους, καθίσταται δὲ ὀριστικὴ ἂν ἐντὸς πενταετίας δὲν ἐπέλθῃ ἀνάκλησις αὐτῆς ἐφ' ἧς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 110 παρ. 3, 4 καὶ 5.

3. Πάντως ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς παραμονὴ τοῦ εἰς ἀόριστον καθείρξιν καταδικασθέντος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζομένου ἐλάχιστου ὁρίου δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν δέκα πέντε ἐτῶν προκειμένου περὶ πράξεως τιμωρουμένης διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν, πέραν δὲ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

4. Ἄν συντρέξῃ περίπτωσις συρροῆς κατ' ἀρθρον 97 στοιχ. α' τὸ δικαστήριον προσδιορίζει ἐκ νέου τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 90 παρ. 1 καταγνωστέας ποινῆς ἐπηρεζόμενον κατὰ τὸ ἐν ἀρθρῳ 94 παρ. 1 μέτρον.

*Ἀρθρον 92.

Καθ' ἑξὶν ἐγκληματῖαι ἀνεξαρτήτως ὑποτροπῆς.

Ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ὑποτροπῆς, αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 89 παρ. 1 ἐχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἑξὶν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματιῶν. Ἐὰν δὲ οὗτοι εἴναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ ἡ διὰ τὴν τελεσθεῖσαν ἢ τὰς τελεσθείσας πράξεις ἐπιβλητέα ποινὴ εἴναι πρόσκαιρος καθείρξις, δύναται νὰ καταγνωσθῇ καθείρξις ἀορίστου διαρκείας τῆς ὁποίας τὸ ἐλάχιστον ὅριον δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ποινῆς, ἣν ἐπισύρει καθ' ἑαυτοῦ ὁ πράξας, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 90 καὶ 91.

Άρθρον 93.

Υπότροποι εγκληματίαι εξ άμελείας

Αί διατάξεις του άρθρου 89 §1 έχουν επίσης εφαρμογήν επί καταδικασθέντος εις ποινήν στερητικήν της έλευθερίας ένεκα πλημμελήματος εξ άμελείας πηγάζοντος, εάν ούτος έντός πέντε έτών από της έν όλω ή έν μέρει άποτίσεως της ποινής ταύτης, εκτελέση τό αυτό ή συγγενές εξ άμελείας πλημμέλημα.

III. Συρροή εγκλημάτων.

Άρθρον 94.

Συνολική ποινή επί ποινών στερητικών της έλευθερίας

1. Κατά του ύπαιτιού πλείονων εγκλημάτων διά πλείονων πράξεων πραγματωθέντων και τιμωρουμένων έν τῷ νόμῳ διά προσκαίρων στερητικών της έλευθερίας ποινών, μετά την επιμέτρησην τούτων, καταγινώσκειται μία συνολική ποινή άποτελουμένη εκ της βαρυτέρας τῶν συντρεχουσῶν ποινών έπαυξανομένης. Εάν αί συντρέχουσαι ποιναι είναι του αυτού είδους και ίσης διαρκείας, ή συνολική ποινή άποτελείται διά της έπαυξήσεως μιᾶς τούτων. Η έπαύξησης της βαρυτέρας ποινής δι' έκαστην τῶν λοιπῶν συντρεχουσῶν ποινῶν δέν δύναται νά είναι κατωτέρα α) τῶν τεσσάρων μηνῶν, άν ή συντρέχουσα ποινή είναι άνωτέρα τῶν δύο έτών β) του ενός έτους, άν ή ποινή αὕτη είναι κάθειρξις μέχρι δέκα έτών και γ) τῶν δύο έτών, άν ή ποινή αὕτη είναι κάθειρξις άνωτέρα τῶν δέκα έτών. Έν πάση ὁμως περιπτώσει ή έπαύξησης δέν δύναται νά είναι άνωτέρα τῶν 3)4 του άθροίσματος τῶν λοιπῶν συντρεχουσῶν ποινῶν, οὐδέ δύναται ή συνολική ποινή νά υπερβῇ τά εἴκοσι πέντε έτη επί καθειρήσεως, τά δέκα έτη επί φυλακίσεως και τους εξ μηνῶν επί κρατήσεως.

2. Εάν τά συρρέοντα εγκλήματα έπραγματώθησαν διά μιᾶς πράξεως, τό δικαστήριον έπαυξάνει έλευθέρως την βαρυτέραν τῶν συντρεχουσῶν ποινῶν, άλλ' οὐχι πέραν του άνωτάτου όρίου του είδους αὐτῆς.

Άρθρον 95.

Συντρέχουσαι παρεπόμεναι ποιναι κλπ.

Αί παρεπόμεναι ποιναι (άρθρ. 59-64) και τά μέτρα άσφαλείας (άρθρα 71-76) καταγινώσκονται ή δύνανται νά καταγνωσθῶσι μετά της συνολικής ποινής, άν και έφ' όσον ό νόμος όρίζει τοῦτο δι' έν τῶν συρρέόντων εγκλημάτων.

Άρθρον 96.

Συνολική ποινή επί συρροῆς ποινῶν εις χρῆμα

1. Εάν συντρέχωσι πλείονες χρηματικαι ποιναι ή πρόστιμα ή καταγινωσκομένη συνολική ποινή άποτελείται εκ της βαρυτέρας τούτων, έπαυξανομένης αναλόγως τῶν οικονομικῶν ὁρων του καταδικασθέντος, δέν δύναται ὁμως ή έπαύξησης αὕτη νά υπερβῇ τά 3)4 του άθροίσματος τῶν λοιπῶν συντρεχουσῶν ποινῶν. Εάν δέ συντρέχωσι ποιναι ίσου ποσοῦ, ή συνολική ποινή άποτελείται διά της ὡς άνω έπαυξήσεως μιᾶς τούτων.

2. Η διάταξις της παρ. 2 του άρθρου 94 έχει και ένταῦθα εφαρμογήν.

Άρθρον 97.

Άλλαι περιπτώσεις συνολικής ποινής

Αί διατάξεις τῶν άρθρων 94 §1 και 96 §1 έχουν εφαρμογήν και εις τας ἐξῆς περιπτώσεις: α) όταν πρὶν ή ή καταγνωσθεῖσα επί τινι αξιοποιῶν πράξει κατά τινος ποινῆ παραγραφή ή όλοσχερῆς άποτίθῃ ή χάσεισθῇ, επέρχεται ή καταδίκη αὐτοῦ δι' άλλην αξιοποιῶν πράξιν όποτεδήποτε τελεσθεῖσαν και β) όταν μετῶ την όλοσχερῆ άπότισιν της ποινής επέρχεται ή καταδίκη δι' άλλην αξιοποιῶν πράξιν τελεσθεῖσαν πρὸ της προηγούμενης καταδίκης. Έν τῇ περιπτώσει δέ ταύτῃ εκ της καταγνωσθείσας συνολικής ποινής άφαιρεῖται ό χρόνος της άποτίθεισης προηγούμενης ποινής.

Άρθρον 98.

Έγκλημα κατ' εξακολούθησιν

Εάν πλείονες πράξεις του αυτού προσώπου συνιστῶσιν εξακολούθησιν ενὸς και του αυτού εγκλήματος, τό δικαστήριον δύναται, άντι νά εφαρμόσῃ την διάταξιν του άρθρου 94 παρ. 1, νά καταγνώσῃ μίαν και μόνον ποινήν έν τῇ επιμετρήσει της όποίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τό όλον περιεχόμενον τῶν μερικωτέρων πράξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Υφ' ὄρον άναστολή της ποινής και ὑφ' ὄρον άπόλυσις.

I. Υφ' ὄρον άναστολή της εκτελέσεως της ποινής.

Άρθρον 99.

Άναστελλόμεναι ποιναι και διάρκεια άναστολής.

Εάν τις μη καταδικασθείς μέχρι τουδε άμετακλήτως ένεκα κακουργήματος ή πλημμελήματος εις ποινήν στερητικήν της έλευθερίας, καταδικασθῇ εις τοιαύτην μη υπερβαίνουσαν τό έν έτος, τό δικαστήριον δύναται νά διατάξῃ έν τῇ άποφάσει του, ίνα ή εκτέλεσις της καταγνωσθείσης ποινής άνασταλῇ έφ' ὥρισμένον διάστημα οὐχι κατώτερον τῶν τριῶν και οὐχι άνωτερον τῶν πέντε έτών.

Άρθρον 100.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως της άναστολής

1. Η άναστολή της εκτελέσεως δύναται νά χορηγηθῇ, εάν εκ της έρεύνης τῶν περιστάσεων, ὑφ' ὧς έτελέσθῃ ή πράξις, ιδίᾳ δέ τῶν αἰτίων αὐτῆς, του προηγούμενου βίου και του χαρακτήρος του καταδικασθέντος, τό δικαστήριον κρίνῃ ότι ή εκτέλεσις της ποινής δέν είναι αναγκαία, ίνα άποτρέψῃ τοῦτον από της τελέσεως άλλων αξιοποιῶν πράξεων. Έν τῇ κρίσει του δέ ταύτη τό δικαστήριον δέον προσέτι νά λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν και την μετά την πράξιν διαγωγήν του ύπαιτιού, ιδίως δέ την επιδειχθεῖσαν μετάνοιαν και την προθυμίαν πρὸς επανόρθωσιν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς.

2. Οί δικαιολογούντες την άναστολήν της εκτελέσεως λόγοι δέον νά περιέχωνται συγκεκριμένως έν τῇ άποφάσει.

3. Τό δικαστήριον δύναται νά εξαρτήσῃ την άναστολήν εκ της προηγούμενης πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων και της επιδικασθείσης τῷ ᾄδικηθέντι άποζημιώσεως και χρηματικῆς ικανοποιήσεως, δυνάμενον νά όρίσῃ και προθεσμίαν εκπληρώσεως τῶν ὁρων τούτων.

4. Ο πρόεδρος, ἀπαγγέλλων την περί άναστολής απόφασιν, γνωστοποιεῖ εις τὸν καταδικασθέντα τοὺς ὁρους, ὑφ' οὓς τῷ παρέχεται αὕτη.

Άρθρον 101.

Ανάκλησις της άναστολής

1. Αν μετά την παροχήν της άναστολής, άλλ' έντός του χρόνου αὐτῆς, άποδειχθῇ ότι ό τυχὼν ταύτης είχε καταδικασθῇ πρότερον άμετακλήτως εις ποινήν στερητικήν της έλευθερίας ένεκα τινος τῶν έν τῷ άρθρῳ 99 ὀριζομένων πράξεων, τό δικαστήριον, τῇ αἰτήσει του εισαγγελέως, ανακαλεῖ την χορηγηθεῖσαν άναστολήν.

2. Αν έντός του χρόνου της άναστολής καταστῇ άμετάκλητος καταδίκη επί τινι τῶν αὐτῶν πράξεων προχθείσῃ πρὸ της δημοσιεύσεως της περί άναστολῆς αποφάσεως, ή άναστολή θεωρεῖται ὡς μη χορηγηθεῖσα και ή άνασταλεῖσα ποινή εκτελεῖται, εφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 94 §1 και 96 §1, πλην άν τό δικαστήριον ἀπαγγέλλων την ὡσαν καταδίκην διατάξῃ ρητῶς έν τῇ αὐτῇ άποφάσει την διατήρησιν της άναστολῆς, ὡς εκ της ελαφρῆς φύσεως του πλημμελήματος, έφ' ὃ ή νέα καταδίκη. Τό αυτό ισχύει και άν μετά την πάροδον του χρόνου της άναστολῆς ἐπῆλθε καταδίκη ή ἥρξατο ποινική δίωξις διά πράξιν τελεσθεῖσαν πρὸ της άναστολῆς, ἅμα ὡς ή επί τῇ πράξει ταύτῃ καταδίκη καταστῇ άμετάκλητος.

*Άρθρον 102.

*Άρσις τῆς ἀναστολῆς.

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς καταδικασθῇ ἐκ νέου εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα πρᾶχθ' ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἀναστολῆς, αἴρεται αὐτῇ ἅμα καταστῆ ἀμετάκλητος ἡ νέα καταδίκη, καὶ ἡ δι' αὐτῆς καταγνωσθεῖσα ποινὴ ἐκτελεῖται ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν ἀνασταλῆσαν, πλην ἂν ὡς ἐκ τῆς ἐλαφροῦς φύσεως τοῦ πλημμελήματος, ἐφ' ᾧ ἡ νέα καταδίκη, τὸ δικαστήριον διατάξῃ ῥητῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὴν μὴ ἔρσιν τῆς ἀναστολῆς.

2. Τῆς ἀναστολῆς μὴ ἀρθείσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ μὴ ἀνακληθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 101, ἡ ἀνασταλῆσα ποινὴ θεωρεῖται ὡς μὴ καταγνωσθεῖσα.

*Άρθρον 103.

*Ἐνέργεια ἁλλοδαπῆς ἀποφάσεως.

Ἐὰν ἡ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 99, 101 καὶ 102 ὁριζομένη καταδίκη ἐπῆλθε δι' ἀποφάσεως ἁλλοδαποῦ δικαστηρίου, ἡ ἐνέργεια αὐτῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χορήγησιν, τὴν ἀνάκλησιν ἢ τὴν ἔρσιν τῆς ἀναστολῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει κρίνεται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 104.

Δικαστικαὶ δαπάναι, ἀποζημιώσεις καὶ παρεπόμενα ποινᾶς.

1. Ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν καταδικασθέντα τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἀστικῆς ἀποζημιώσεως καὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως.

2. Αἱ παρεπόμενα τῇ ποινῇ στερήσεως δικαιωμάτων καὶ ἀνικανότητες ἀναστέλλονται μετὰ τῆς κυρίας ποινῆς καὶ ἀφίενται μετ' αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν τὸ δικαστήριον, προκειμένου περὶ στερήσεων ἢ ἀνικανότητων κατὰ δημοσίῳν ὑπαλλήλων (ἀρθρ. 263) ἤθελε διατάξῃ τὴν μὴ ἀναστολὴν αὐτῶν.

II. Ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις τοῦ καταδίκου.

*Άρθρον 105.

Κατάδικοι δικαιούμενοι εἰς ἀπόλυσιν.

1. Οἱ εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας καταδικασθέντες, ἀφοῦ ἀποτίσωσι τὰ δύο τρίτα τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἄλλα κατ' ἐλάχιστον ὅριον ἐν ἔτος, ἐπὶ ἰσοβίου δὲ καθεύξεως εἰκοσιν ἔτη, δύνανται νὰ ἀπολυθῶσιν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀνακλήσεως, κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις. Ἐὰν ἐκ τῆς ποινῆς ἀφῆρθεῖ ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως, ὡς ἐπιβληθεῖσα ποινὴ θεωρεῖται ἡ πρὸς ἀπότισιν ὑπολειφθεῖσα.

2. Τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δύο τρίτων περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καταδίκου ὑπερβάντος τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

3. Κατάδικος, ὅστις πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μέτρον ἀσφαλείας μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς, δύνανται νὰ μὴ ἀπολυθῇ ὑπὸ ὅρον. Ἄν ἀπολυθῇ, ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας ἄρχεται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ μέτρον ἀσφαλείας.

*Άρθρον 106.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς ἀπολύσεως.

1. Ἡ ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις χορηγεῖται μόνον, ἐὰν ὁ κατάδικος κατὰ τὸ διανυθὲν διάστημα τῆς ποινῆς τοῦ ἐπέδειξε καλὴν διαγωγὴν. Ἐξεπλήρωσεν, ἐφ' ὅσον ἡδύνατο, τὰς πρὸς τὸν παθόντα δικαστικῶς βεβαιωθείσας ὑποχρεώσεις τοῦ καὶ ἂν ἐκ τῆς ἐρευνῆς τοῦ παρελθόντος βίου του, καὶ τῶν ἐν γένει ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν αὐτοῦ περιστάσεων καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βίᾳ διὰ τούτω διαγνωσέως τοῦ χαρακτήρος του, παρέχῃ τὴν προσδοκίαν ἐντίμου ἐν τῷ μέλλοντι βίου.

2. Εἰς τὸν ἀπολυόμενον δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν ὀρισμέναι ὑποχρεώσεις ἀφυῶσαι εἰς τὸν τρόπον τοῦ βίου. Ἰδίως δὲ εἰς τὸν τρόπον τῆς διαμονῆς του. Αἱ ἐπιβληθεῖσαι ὑποχρεώσεις δύνανται πάντοτε τῇ αἰτήσιν τοῦ ἀπολυθέντος ἀνακληθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν.

*Άρθρον 107.

*Ἀνάκλησις τῆς ἀπολύσεως

1. Ἡ ἀπόλυσις δύνανται νὰ ἀνακληθῇ, ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς ἐκτραπῇ εἰς κακὴν διαγωγὴν ἢ δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰς κατὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐπιβληθείσας αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

2. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως, ὁ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς ἐκ νέου συλλήψεως χρόνος δὲν ὑπολογίζεται ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ποινῆς.

*Άρθρον 108.

*Άρσις τῆς ἀπολύσεως

Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον 109 χρονικοῦ διαστήματος ὑποπέσῃ εἰς ἐγκλημα ἐκ δόλου πηγάζον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν ἀμετακλήτως καθ' οἷονδῃποτε χρόνον ποινὴ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσα τοὺς τρεῖς μῆνας, ἐκτίει ἀθροιστικῶς καὶ ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τῆς προηγουμένης ποινῆς, ὅπερ ἔδει νὰ ἐκτίσῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως.

*Άρθρον 109.

Συνέπειαι μὴ ἀνακλήσεως.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως παρέλθῃ τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς ἀπότισιν χρονικὸν διάστημα τῆς ποινῆς, ἐν αἷς περιπτώσει τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῆς τριετίας, ἡ ἐὰν παρέλθῃαι τρία ἔτη χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκλησις, ἡ ποινὴ θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα. Ἡ ἰσόβιος καθεύξεως θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα ἐὰν παρέλθῃαι δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκλησις αὐτῆς.

*Άρθρον 110.

Διαδικασία παροχῆς καὶ ἀνακλήσεως τῆς ἀπολύσεως.

1. Περὶ τῆς παροχῆς καὶ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς.

2. Ἡ ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις παρέχεται κατ' αἵτησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν ᾧ κρατεῖται ὁ κατάδικος καταστήματος, ὑποβαλλομένην ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐν ἀρθρῳ 105 χρόνου καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένην κατὰ τὸ ἀρθρον 106. Ἄν ἡ διευθύνσις τοῦ καταστήματος κρίνῃ, ὅτι δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρου 106, ἀναφέρειται περὶ τούτου εἰς τὸν εισαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅστις δὲν κωλύεται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ ὅρον ἀπόλυσιν.

3. Περὶ τῆς ἀνακλήσεως ἀποφαίνεται τὸ αὐτὸ δικαστικὸν συμβούλιον κατόπιν προτάσεως τῶν ἐποπτευουσῶν τὸν ὑφ' ὅρον ἀπολυθέντα ἀρχῶν.

4. Ἡ ἐποπτεία αὕτη δύνανται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς προστατευτικὴν ἐταιρείαν ἀποφυλακίζομένων.

5. Ἐν ἐπείγουσῃ ἀνάγκῃ, πρὸς πρόληψιν κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως, ὁ παρὰ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ ἀπολυθέντος δύνανται νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν αὐτοῦ σύλληψιν, μεθ' ἣν προκαλεῖται ἀνυπερθέτως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ ἡ περὶ ἀνακλήσεως ἀπόφασις. Ἐν περιπτώσει δὲ ὀριστικῆς ἀνακλήσεως, αὕτη θεωρεῖται ὡς ἐπελθούσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συλλήψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Λόγοι ἐξαλείφοντες τὸ ἀξιόποινον.

I. Παραγραφὴ.

*Άρθρον 111.

Χρόνος παραγραφῆς τῶν ἐγκλημάτων.

1. Τὸ ἀξιόποινον ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς.
2. Τὰ κακούργηματα παραγράφονται: α) μετὰ εἰκοσιν ἔτη, ἂν ἡ κατ' αὐτῶν ἀπειλουμένη ν τῷ νόμῳ ποινὴ εἴναι ἡ τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἰσοβίου καθεύξεως β) μετὰ δέκα πέντε ἔτη εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.
3. Τὰ πλημμελήματα παραγράφονται μετὰ πέντε ἔτη.
4. Τὰ πταίσματα παραγράφονται μετὰ ἐν ἔτος.
5. Αἱ ἀνα προθεσμίας ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἐν χρήσει ἡμερολόγιον.

6. "Αν ἐν τῷ νόμῳ ὀρίζονται πλείονες ποιναι διαζευκτικῶς, αἱ ἄνω προθεσμῖαι ὑπολογίζονται κατὰ τὴν βαρυτέραν τούτων.

"Αρθρον 112.

"Εναρξίς τοῦ χρόνου αὐτῆς.

"Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀρχεται, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτελέσθη ἡ ἀξιόποινος πράξις.

"Αρθρον 113.

"Αναστολή αὐτῆς.

1. "Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀναστέλλεται ἐφ' ἴσον χρόνον, δυνάμει διατάξεώς τινος τοῦ νόμου, ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ, ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ. "Επίσης ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀναστέλλεται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κυρία διαδικασία καὶ μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν διὰ τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα καὶ τοῦ ἐτους διὰ τὰ πταίσματα.

2. "Εὰν πρὸς ποινικὴν δίωξιν ἀπαιτῆται ἐγκλησις, ἡ παραγραφὴ δὲν ἀναστέλλεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτῆς.

"Αρθρον 114.

Χρόνος παραγραφῆς τῶν καταγνωσθεισῶν ποινῶν.

Αἱ ἀμετακλήτως καταγνωσθεῖσαι ποιναι, μείναι ἀνεκτέλεστοι, παραγράφονται: α) ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου καὶ ἡ ισόβιος κάθειρξις μετὰ τριάκοντα ἔτη β) ὁ περιορισμὸς ἐντὸς ψυχιατρικοῦ καταστήματος (ἀρθρον 38) καὶ ἡ κάθειρξις μετὰ εἴκοσι ἐτη γ) ἡ φυλάκισις, ἡ χρηματικὴ ποινὴ καὶ ὁ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος (ἀρθρον 54) μετὰ δέκα ἔτη καὶ δ) πᾶσα ἄλλη μικροτέρα ποινὴ μετὰ δύο ἔτη.

"Αρθρον 115.

"Εναρξίς τοῦ χρόνου αὐτῆς.

"Ἡ παραγραφὴ ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις κατέστη ἀμετάκλητος.

"Αρθρον 116.

"Αναστολή αὐτῆς.

"Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ἀναστέλλεται: α) ἐφ' ὅσον χρόνον κατὰ νόμον δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς β) ἐφ' ὅσον χρόνον κατ' ἀρθρον 99 ἔχει ἀνασταλῆ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἐφ' ὅσον ἔχει ἐπιτραπῇ ἡ κατὰ δόσεις καταβολὴ τῆς καταγνωσθείσης χρηματικῆς ποινῆς ἢ προστιμῶν καὶ γ) ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἐκτέλεσις τινος τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 71 καὶ 72 κανονιζομένων μέτρων.

II. Παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐγκλήσεως.

"Αρθρον 117.

Μὴ ὑποβολὴ ἐγκλήσεως ἢ δῆλωσις παραίτησεως ἀπὸ τοῦ πρὸς ἐγκλησιν δικαίωματος.

1. "Οσάκις ὁ νόμος πρὸς ποινικὴν δίωξιν ἀξιοποῖνου τινὸς πράξεως ἀπαιτεῖ ἐγκλησιν, τὸ ἀξιοποῖνον ἐξαλείφεται, ἂν ἡ ἐγκλησις δὲν ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου εἰς ταύτην ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτος ἔλαβε γνῶσιν τῆς τελεσθείσης πράξεως καὶ τοῦ προσώπου τοῦ τελέσαντος αὐτὴν ἢ τινος τῶν συμμετόχων αὐτῆς.

2. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα συνεπάγεται καὶ ἡ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ρητὴ δῆλωσις παραίτησεως ἀπὸ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐγκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ δικαιουμένου εἰς ταύτην.

"Αρθρον 118.

Πρόσωπα δικαιούμενα εἰς ἐγκλησιν.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως θνήκει εἰς τὸν ἀμέσως ἐκ τῆς ἀξιοποῖνου πράξεως παθόντα, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δι' ἐιδικῆς διατάξεως δὲν ὀρίζει ἄλλο τι.

2. "Αν ὁ παθὼν δὲν ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ τελῇ ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν, τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως ἔχει ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ.

"Εὰν ὁ παθὼν ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως ἔχουσιν ὅτε παθὼν καὶ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας του τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει μόνον ὁ παθὼν.

3. "Αν πλείονες δικαιοῦνται εἰς ἐγκλησιν, τὸ πρὸς ταύτην δικαίωμα ἐκάστου εἶναι αὐτοτελές.

4. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παθόντος τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἐπιζήσαντα σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

5. "Επὶ κατ' ἐγκλησιν διωκομένων ἀξιοποῖνων πράξεων τελεσθεισῶν κατὰ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν ἡ δίωξις γίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 119.

"Αδιαίρετον τῆς ἐγκλήσεως.

"Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ κατὰ πάντων τῶν συμμετόχων τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἂν ἐτι ἡ ὑποβληθεῖσα ἐγκλησις ἀπευθύνεται καθ' ἑνὸς τούτων.

"Αρθρον 120.

"Ανάκλησις τῆς γενομένης ἐγκλήσεως.

1. "Ἡ ἐγκλησις δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐγκαλέσαντος, ἐφ' οὗς ὅρους ὀρίζει ὁ κώδιξ ποινικῆς δικονομίας.

2. "Ἡ δι' ἑνα τῶν συμμετόχων τῆς πράξεως γενομένη ἀνάκλησις ὡς συνέπειαν ἔχει τὴν παῦσιν τῆς ποινικῆς δίωξεως καὶ τῶν λοιπῶν, ἐφ' ὅσον καὶ οὗτοι διώκονται κατ' ἐγκλησιν.

3. "Ἡ ἀνάκλησις οὐδὲν ἔχει ἀποτέλεσμα διὰ τὸν κατηγορούμενον, ὅστις ἤθελε δηλώσει πρὸς τὴν ἀρχὴν, ὅτι δὲν ἀποδέχεται ταύτην. Μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ὑποβληθείσης ἐγκλήσεως δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ νέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

"Ανήλικοι ἐγκληματῖαι.

"Αρθρον 121.

"Ορισμοί.

1. "Ανήλικοι ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ παρόντος κεφαλαίου θεωροῦνται οἱ ἄγοντες ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 17ου ἔτους συμπληρωμένου. Ἐκ τούτων οἱ μέχρι τοῦ 12ου ἔτους συμπληρωμένου καλοῦνται παῖδες, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφηβοι.

2. Οἱ ἀνήλικοι ὑποβάλλονται εἰς ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα ἢ εἰς ποινικὸν σωφρονισμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἀρθρων.

"Αρθρον 122.

"Αναμορφωτικὰ μέτρα

1. "Αναμορφωτικὰ μέτρα εἶναι:

α) ἡ ἐπιπληξίς τοῦ ἀνηλίκου

β) ἡ θέσις τοῦ ἀνηλίκου ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν τῶν γονέων, ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων αὐτοῦ

γ) ἡ θέσις τοῦ ἀνηλίκου ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν προστατευτικῶν ἐταιριῶν ἢ ἰδρυμάτων ἀνηλίκων ἢ εἰδικῶν ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων

δ) ἡ τοποθέτησις τοῦ ἀνηλίκου εἰς κατάλληλον κρατικόν, δημοτικόν, κοινοτικόν ἢ καὶ ιδιωτικόν κατάστημα ἀγωγῆς.

2. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δύναται ὡς πρόσθετον ἀναμορφωτικὸν μέτρον νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ πρόσθετοι ὑποχρεώσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὸν τρόπον τοῦ βίου τοῦ ἀνηλίκου ἢ τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ.

"Αρθρον 123.

Θεραπευτικὰ μέτρα.

1. Εὰν ἡ κατάστασις τοῦ ἀνηλίκου ἀπαιτῇ ἰδίᾳ τέραν μεταχειρίσιν, ἰδὲν εἰς οὗτος πᾶσχη ἀπὸ ψυχικὴν νόσον ἢ ἄλλην νοσηρὰν δατάρειαν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ εἶναι τυφλός, κωφάλαλος, ἐπιληπτικός, ἢ ἐκδοτος εἰς

τόν πότον, ἢ ἐμφανέσει ἀνώμαλον καθυστέρησιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἀναπτύξεως του, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν παραπομπήν του εἰς θεραπευτικὸν ἢ ἕτερον κατάλληλον κατάστημα.

2. Τὰ θεραπευτικὰ μέτρα διατάσσονται μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν εἰδικοῦ ἱατροῦ.

Ἄρθρον 124.

Μεταβολὴ ἢ ἄρσις μέτρων

1. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ληφθέντα ἀναμορφωτικὰ μέτρα δι' ἑτέρων, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, αἰρεῖ δὲ ταῦτα, ἐὰν ἤδη ἐξεπλήρωσαν τὸν σκοπὸν των.

2. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὡς πρὸς τὰ θεραπευτικὰ μέτρα, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν εἰδικοῦ ἱατροῦ.

3. Ἡ διατάξις τῆς § 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 ἔχει καὶ ἐνταῦθα ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 125.

Διάρκεια μέτρων

Τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διαταχθέντα ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα πύουσιν αὐτοδικαίως ἕως τῆς συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Ἄρθρον 126.

Ἀνήλικοι ποινικῶς ἀνεύθυνοι

1. Ἡ παρὰ παιδὸς τελεσθεῖσα ἀξιόποινος πράξις δὲν καταλογίζεται εἰς αὐτόν, ἐφαρμοζομένων μόνον ἀναμορφωτικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων.

2. Ἐφηβος, τελέσας ἀξιόποινον πράξιν, ὑποβάλλεται εἰς ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα, ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ὑποβολῆς αὐτοῦ εἰς ποινικὸν σωφρονισμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 127.

Ἀνήλικο ποινικῶς ὑπεύθυνοι

1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐκ τῆς ἐρευνῆς τῶν περιστάσεων, ὅφ' ἃς ἐτελέσθῃ ἡ πράξις, καὶ τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ πράξαντος κρίνῃ, ὅτι διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐφήβου, ἀπὸ τῆς τελέσεως νέων ἀξιοποιῶν πράξεων εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς αὐτοῦ, καταδικάζει τοῦτον εἰς περὶ ορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ὁρίζεται ὁ τε ἐλάχιστος καὶ ὁ μέγιστος ὅρος τῆς παραμονῆς τοῦ ἐφήβου ἐν τῷ καταστήματι, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 54 καθοριζομένων ὁρίων.

3. Περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ καταδικασθέντος ἐκ τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει καθοριζομένου ἐλαχίστου ὅρου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀνωτάτου, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, αἰτῆσει τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος ἢ αἰτῆσει τοῦ εἰσαγγελέως ἀκουσμένης πάντοτε καὶ τῆς γνώμης τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρον 128.

Πταίσματα ἀνηλίκων

Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου τελεσθεῖσα πράξις συνιστᾷ πταίσμα, ἐφαρμόζονται μόνον τὰ ἐν ἁρθρῳ 122 ἀναμορφωτικὰ μέτρα, πλην τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνηλίκου εἰς κατάλληλον κατάστημα ἁγωγῆς.

Ἄρθρον 129.

Ὑπὸ ὅσον ἀπόλυσις

1. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀπολύῃ ὑπὸ ὅρον ἐπὶ σκοπῷ δοκιμασίας τὸν καταδικασθέντα πρὸ τῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως καθορισθέντος ἐλαχίστου ὅρου πάντως, ὅμως μετὰ διαμονὴν ἐν τῷ καταστήματι τοῦλάχιστον ἑξήκοντων. ἐὰν δὲ ἐπεβλήθῃ περιορισμὸς τριῶν ἐτῶν καὶ ἑνω. μετὰ διαμονὴν τοῦλάχιστον ἐνός ἔτους.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ τῆς ὑπὸ ὅσον ἀπολύσεως ὁρί-

ζεται ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι οὔτε κατώτερος τῶν δύο, οὔτε ἀνώτερος τῶν πέντε ἐτῶν.

3. Κατὰ τοῦ καταδικασθέντος δύνανται κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας νὰ ἐπιβληθῶσιν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 122 παρ. 2 ὑποχρεώσεις.

4. Ἐὰν ὁ ἀπολύμενος κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας φέρηται κακῶς, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῶν ἐχόντων ἐκ τοῦ νόμου τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου, νὰ ἀνακλήσῃ τὴν ὑπὸ ὅσον ἀπόλυσιν ἢ νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν οὗτος εἶχεν ὀριστῇ βραχυτέρας διαρκείας. Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως ὁ ἀπολύμενος χρόνος ἐν ἐλευθερίᾳ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος δὲν ὑπολογίζεται ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ποινῆς.

5. Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως παρέλθῃ ὁ ἐν τῇ ἀποφάσει καθορισθεὶς χρόνος δοκιμασίας χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἀνάκλησις, ἢ ποινὴ θεωρεῖται ὡς ἀποτιθεῖσα.

6. Ἀρμόδιον, ὅπως ἀποφασίσῃ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἁρθροῦ 127 ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος, εἶναι τὸ παρὰ πλημμελειοδικαίαις τριμελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων τοῦ τόπου ἐκτίσεως τοῦ περιορισμοῦ.

Ἄρθρον 130.

Ἀνήλικοι δικαζόμενοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους.

1. Ὅταν ἀνήλικος, ἄγων κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὴν ἐφηβικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, εἰσάγῃται εἰς δίκην μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους, τὸ δικαστήριον ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἀναγκαῖος μὲν εἶναι ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς τοῦ ἀνηλίκου, ὅτι ὅμως ὁ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος δὲν εἶναι ἤδη σκόπιμος, δύναται νὰ καταγνώσῃ ἀντι τούτου τὴν διὰ τὴν τελεσθεῖσαν πράξιν ἀπειλουμένην ποινὴν, ἡλαττωμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 83.

2. Αἱ κατὰ τὰ ὅσα καταγνώσθῃσι ποιναὶ κατὰ τῆς ἐλευθερίας ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει συνεπάγονται τὴν ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ τὴν εἰς κατάστημα ἐργασίας παραπομπήν.

3. Κατὰ γενικὸν κανόνα οἱ κατάδικοι αὗτοι κρατοῦνται χωρισμένως ἀπὸ ἄλλους καταδικασθέντας ἀνηλίκους.

Ἄρθρον 131.

Ἐναρξίς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους.

1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος συνεπλήρωσε τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας του πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον δύναται, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὁ περιορισμὸς ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος δὲν εἶναι ἤδη σκόπιμος, νὰ ἀντικαταστήσῃ τοῦτον διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποινῆς.

2. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς συνεπλήρωσε τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀντικατάστασις τοῦ περιορισμοῦ εἶναι ὑποχρεωτική.

3. Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἰσχύουσι καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 132.

Συρροή

1. Ἐὰν ὁ κρατούμενος ἐν τῷ σωφρονιστικῷ καταστήματι διαπράξῃ ἀξιόποινον πράξιν πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ συντρέξῃ ἑτέρα τις περίπτωσης συρροῆς κατ' ἄρθρον 97, τὸ δικαστήριον ἐπαυξάνει τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ ἀποφάσει αὐτοῦ καθορισθέντα ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ὅρον παραμονῆς τοῦ ἀνηλίκου ἐν τῷ καταστήματι.

2. Ἐὰν ὁ κρατούμενος ἐν τῷ σωφρονιστικῷ καταστή-

ματι διαπρόξην αξιόποινον πράξιν μετά την συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας του:

α) Ἐάν μὲν ἡ διὰ τὴν πράξιν ταύτην προσδιορισθεῖσα ποινὴ εἶναι πρόσκαιρος κάθειρξις τὸ δικαστήριον καταγιγώσκει συνολικὴν ποινὴν καθείρξεως ἐπηυξημένην. Ἡ ἐπαύξεισι τῆς καθείρξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου καθωρισμένου κατωτάτου ὅρου τοῦ περιορισμοῦ ἐν σωφρονιστικῷ καταστήματι, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 94 § 1.

β) Ἐάν ἡ διὰ τὴν νέαν πράξιν καταγνωσθεῖσα ποινὴ εἶναι ἡπιωτέρα τῆς πρόσκαιρου καθείρξεως, τὸ δικαστήριον ἐπαυξάνει τὸν ἐν τῇ προηγηθείσῃ ἀποφάσει καθωρισθέντα ἐλάχιστον καὶ μέγιστον ὅρον τοῦ περιορισμοῦ ἐν σωφρονιστικῷ καταστήματι, οὐχὶ ὁμῶς πέρα τοῦ ἐν ἀρθρῷ 54 ὁριζομένου ἀνωτάτου ὁρίου περιορισμοῦ.

Ἄρθρον 133.

Ἐγκληματίας μετεφηβικῆς ἡλικίας

Ἐάν τις ἔχη κατὰ τὸν χρόνον τελείσεως τῆς πράξεως συμπληρωμένον τὸ 17ον ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ καταγνώσῃ ποινὴν ἡλαττωμένην (ἀρθρὸν 83) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχουσιν ἐφαρμογήν καὶ ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 130.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἑσχάτη προδοσία.

Ἄρθρον 134.

1. Τιμωροῦνται διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἰσοβίου καθείρξεως ἢ τῆς πρόσκαιρου καθείρξεως:

Α') Ὁ ἀποπειρώμενος ν' ἀποστερήσῃ δι' οἰουδήποτε τρόπου τὸν Βασιλέα ἢ τὸν ἀσκηϋνχα τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν τῆς ἐκ τοῦ συντάγματος ἐξουσίας αὐτοῦ.

Β') Ὁ διὰ βίας σωματικῆς ἢ δι' ἀπειλῶν τοιαύτης ἀποπειρώμενος: α') νὰ παρακωλύσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐκ τοῦ συντάγματος ἐξουσίας αὐτοῦ ἢ νὰ ἐξαγκάσῃ εἰς ἐπιχείρησιν πράξεως ἀπορροῦσης ἐκ τῆς ἐξουσίας ταύτης, β') νὰ μεταβάλῃ τὸ πολίτευμα τοῦ κράτους ἢ γ') νὰ μεταβάλῃ τὴν νόμιμον τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου τάξιν.

2. Ὁ ἀποπειρώμενος τὴν θανάτωσιν τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ ἀσκηϋντος τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν τιμωρεῖται μὲ θάνατον ἢ μὲ ἰσόβιον κάθειρξιν.

Ἄρθρον 135.

1. Ὅστις δημοσίᾳ ἢ διὰ διαδόσεως ἐγγράφων, εἰκόων ἢ παραστάσεων ἐκ προθέσεως προκαλεῖ ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ ἄλλους εἰς ἐπιχείρησιν τινὸς τῶν ἐν ἀρθρῷ 134 πράξεων, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

2. Ὅστις συνωμοτεῖ μετ' ἄλλου, ὅπως προβῶσιν εἰς ἐκτέλεσιν τινος τῶν ἐν ἀρθρῷ 134 πράξεων ἢ προπαρασκευάζει τὴν ἐκτέλεσιν τινὸς τῶν πράξεων τούτων διὰ συνωμοτήσεων μετὰ ξένης τινὸς κυβερνήσεως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

3. Πᾶσα ἄλλη ἐκ προθέσεως προπαρασκευαστικὴ ἐνέργεια τινὸς τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 134 πράξεων τιμωρεῖται μὲ φυλακίαν τουλάχιστον τριῶν μηνῶν.

4. Συνωμοσία ὑπάρχει, ὅταν δύο ἢ πλείους συναποφασίσωσι περὶ πράξεως ἐσχάτης προδοσίας ἢ συνυποχρεώσῃ μετ' ἀλλήλων πρὸς ταύτην.

Ἄρθρον 136.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 135 δύναται τὸ δικαστήριον, πρὸς τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως νὰ ἐπιβάλῃ καὶ ἀποστερήσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων (ἀρθρ. 61), τοῦ

δὲ καταδικασθέντος ἄλλοδαποῦ νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐκ τοῦ κράτους ἀπέλασιν. (ἀρθρ. 74).

Ἄρθρον 137.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 134 καὶ 135 ἂν ὁ πράττων παρεκβάλῃ οἰκεία βουλήσει τὸ διὰ τῆς πράξεως ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, ἀπαλλάσσεται πάσης ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προδοσία τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 138.

Ἐπιβουλὴ τῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας.

1. Ὁ διὰ βίας σωματικῆς ἢ δι' ἀπειλῶν τοιαύτης ἀποπειρώμενος ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἔδαφος ἀνήκον εἰς αὐτὸ ἢ νὰ συγχωνεύσῃ εἰς ἑτέραν πολιτείαν ἔδαφος τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, τιμωρεῖται μὲ θάνατον.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 135 καὶ 137 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 139.

Προσβολὴ κατὰ τῆς διεθνούς εἰρήνης τῆς χώρας.

1. Ὁ μετὰ ξένης κυβερνήσεως συνεννοούμενος ἢ διαπραγματευόμενος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιφέρῃ πόλεμον ἢ ἐχθροπραξίαν κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἢ συμμάχου αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ πρόσκαιρου.

2. Ἐάν δὲ συνεπεία τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν τοῦ ἐξερράγῃ πράγματι ὁ πόλεμος ἢ ἤρξαντο αἱ ἐχθροπραξίαι, τιμωρεῖται μὲ ἰσόβιον κάθειρξιν ἢ μὲ θάνατον.

Ἄρθρον 140.

Ὅστις διὰ πράξεων ἐχθρικών μὴ ἐγκρινόμενων ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ διὰ μηχανορραφιῶν ἐκθέτει ἐκ προθέσεως τὸ ἐλληνικὸν κράτος ἢ σύμμαχον αὐτοῦ εἰς τὸν κίνδυνον πολέμου ἢ ἐχθροπραξιῶν, τιμωρεῖται μὲ κάθειρξιν μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐάν δὲ συνεπεία τῶν ὡς ἄνω ἐνεργειῶν τοῦ ἐξερράγῃ πράγματι ὁ πόλεμος ἢ ἤρξαντο αἱ ἐχθροπραξίαι, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως τουλάχιστον δεκαετοῦς.

Ἄρθρον 141.

Ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ δι' οἰωνδήποτε ἐνεργειῶν ἐκθέτει τὸ ἐλληνικὸν κράτος ἢ σύμμαχον αὐτοῦ ἢ τοὺς κατοίκους τινὸς ἐκ τούτων εἰς κίνδυνον ἀντιποίνων, ἢ ἐκθέτει εἰς κίνδυνον διαταράξεως τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας ἢ συμμάχου αὐτῆς μετὰ ξένης τοιαύτης, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἐάν δὲ τὰ ἀντίποινα πράγματι ἐπῆλθον συνεπεία τῶν ἐνεργειῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 142.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τινὸς τῶν ἐν ἀρθροῖς 139-141 πράξεων τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 139 καὶ 140 διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 141 διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 143.

Στρατιωτικὴ ὑπηρεσία παρὰ τῷ ἐχθρῷ.

Ἐλλην ὑπῆκοος, ὅστις, ἐν καιρῷ πολέμου κατὰ τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, ὑπηρετεῖ παρὰ τῷ στρατῷ τοῦ ἐχθροῦ ἢ φέρει ὅπλα ἐναντίον τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας ἢ τῶν συμμάχων αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ ἰσοβίου καθείρξεως.

Ἄρθρον 144.

Ἐποστήριξις τῆς πολεμικῆς δυνάμεως τοῦ ἐχθροῦ.

1. Ὅστις, ἐν σχέσει πρὸς ἐκτραγέοντα ἢ ἐπικείμενον πόλεμον κατὰ τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, ἐνεργεῖ παρὰ νόμῳ καὶ ἐν γνώσει κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ ἐνισχύσῃ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ ἢ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας ἢ τῶν συμμά-

χων αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ ἰσοβίου καθείρξεως.

2. Ὁ ξένος ὑπήκοος, ὁ παρέχων τῷ ἐχθρῷ τὰ πρὸς πόλεμον ἐπιτήδεια ἢ δάνειον, δὲν τιμωρεῖται, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως κατῴκει ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν ἐδάφει κατεχομένῳ παρὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐὰν τὰ παρασχεθέντα τῷ ἐχθρῷ προέρχωνται ἐκ τῶν ἐδαφῶν τούτων.

3. Ὅστις ἐν ἐδάφει τοῦ κράτους εὐρισκομένῳ ἐν καιρῷ πολέμου ὑπὸ ἐχθρικὴν ἐπιδρομὴν ἢ κατάληψιν, εὐνοεῖ τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδαφους τούτου πολιτικὰς βλάβεις τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἐν γνώσει ἐνεργεῖ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ μειώσῃ τὴν πίστωσιν τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος, τιμωρεῖται μὲ καθείρξιν ἰσοβίου ἢ πρόσκαιρον.

Ἄρθρον 145.

Παραβάσεις συμβάσεων.

1. Ὅστις, ἐν σχέσει πρὸς ἐκραγέστα ἢ ἐπικείμενον πόλεμον κατὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, παραλείψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐκτέλεσιν συμβάσεως περὶ ἀναγκῶν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς πολιτείας ἢ τῶν τυχόν συμμάχων αὐτῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν. Ἄν ἡ παράλειψις προῆλθεν ἐξ ἀμελείας, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Τὰ ἐγκλήματα ταῦτα τιμωροῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 146.

Παραβάσεις μυστικῶν τῆς πολιτείας.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως καὶ παρανόμως παραδίδων ἢ ἐφίπων νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν ἢ γνῶσιν ἐτέροις ἔγγραφα, σχέδια ἢ ἄλλα πράγματα ἢ εἰδήσεις, ἢ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου τῶν ὁποίων ἐναντὶ ξένης κυβερνήσεως ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῶν συμπεριόντων τῆς πολιτείας ἢ συμμάχων αὐτῆς, τιμωρεῖται μὲ καθείρξιν μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ἐν καιρῷ πολέμου ὁ ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ πρόσκαιρου τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 147.

Ὅστις ἐξ ἀμελείας γίνεται ὑπαίτιος τινὸς τῶν πράξεων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, ἐὰν τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα, σχέδια, πράγματα ἢ εἰδήσεις εἰσὶν ἐμπειστημένα αὐτῷ ὑπηρεσιακῶς ἢ εἰσὶ προσιτὰ αὐτῷ δυνάμει τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας του ἢ δυνάμει ἐντολῆς ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς ἢ ἔλαβε γνῶσιν αὐτῶν συνεπείᾳ συμβάσεως ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 148.

Κατασκοπεῖα.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ παρανόμως ἐπιτυγχάνει νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν ἢ τὴν γνῶσιν τοῦ ἀντικείμενου ἢ εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 146 ἀναφερομένων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

2. Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαίτιος ἐνήργησεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ χρησιμοποίησεως τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων ἢ εἰδήσεων πρὸς περαιτέρω διαβίβασιν ἢ ἀνακρίνωσιν δυνάμενην νὰ ἐκθέσῃ εἰς κίνδυνον τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, καὶ ἰδίως τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ ἢ τινος τῶν συμμάχων, τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθείρξεως, ἐν καιρῷ δὲ πολέμου διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ θανάτου.

Ἄρθρον 149.

1. Ὅστις: α') ἀνευ δικαιοῦτος καταρτίζει εἰκόνας ἢ σχέδια ὁχυρώσεων, πλοίων, ὁδῶν, καταστημάτων ἢ ἄλλων ἔργων ἢ τόπων στρατιωτικῶν, ἢ β') πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰσέρχεται κρύφα ἢ δι' ἀπάτης εἰς τὰ ἐν λόγῳ μέρη, ἐὰν ἢ εἰς αὐτὰ προσέλευσις ἀπαγορεύεται εἰς τὸ κοινόν, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἢ πράξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον δι' εἰδικῆς διατάξεως.

2. Ὁ εἰς τὴν ἐνότητα μέρη κρύφα ἢ δι' ἀπάτης εἰσέρχόμενος τιμωρεῖται διὰ τοῦτο καὶ μόνον, διὰ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 150.

Νόθευσις ἀποδεικτικῶν.

Ὅστις ἐκ προθέσεως νοθεύει, καταστρέφει ἢ ἀποκρῖπτει ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀπόδειξιν δικαιοματίων ἢ ὑποστήριξιν συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἢ συμμάχου αὐτοῦ ἐναντὶ ἐτέρου κράτους, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

Ἄρθρον 151.

Κατάχρησις πληρεξουσίου.

Ὅστις ὡς πληρεξούσιος τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἢ συμμάχου αὐτοῦ διεξάγει μετ' ἄλλης τινὸς κυβερνήσεως ὑποθέσεις αὐτοῦ ἐκ προθέσεως κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται ἐντεῦθεν νὰ προκύψῃ εἰς τὸν ἐντολέα βλάβη, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

Ἄρθρον 152.

Γενικὴ διάταξις.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἄρθρων 142, 145, 147, 148, 149 δύναται τὸ δικαστήριον, πρὸς τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν στέρησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωματικῶν καὶ θέσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐγκλήματα κατὰ ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 153.

Προσβολὴ κατὰ ξένου κράτους καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ.

1. α') Ὁ ἐναντίον ξένου κράτους, τελούντος ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεγνωρισμένου ὑπ' αὐτῆς, γινόμενος ὑπαίτιος μιᾶς τῶν ἐν ἄρθροις 134 καὶ 135 πράξεων, ὡς καὶ β') ὁ ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ ξένου κράτους, τελούντος ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεγνωρισμένου ὑπ' αὐτῆς, ἐκ προθέσεως βιαιοπραγῶν ἢ ἀποπειρῶν βιαιοπραγίας, ὡς καὶ ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσβάλλων δημοσίᾳ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον, κατ' ἄλλην διάταξιν τοῦ νόμου, ἢ πράξις δὲν τιμωρεῖται διὰ βαρυτέρας ποινῆς, διὰ φυλακίσεως, ἐὰν ἡ ἀμοιβαιότης εἶναι ἐξηρατισμένη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως καὶ τὸν τῆς τιμωρήσεως. Ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον συνεπείᾳ αἰτήσεως τῆς ξένης κυβερνήσεως.

2. Ὁ ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τοιοῦτου ξένου κράτους κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Ἑλλάδι διατριβῆς του καὶ ἐν Ἑλλάδι γενόμενος ὑπαίτιος μιᾶς τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 ὑπὸ στοιχείῳ β' πράξεων τιμωρεῖται ἀνεξαρτήτως ἀμοιβαιότητος, καταδικάζεται δὲ αὐτεπαγγέλτως, ἐὰν ἐγένετο ὡς ἀνω ὑπαίτιος βιαιοπραγίας ἢ ἀπεπειράθη τοιαύτην.

3. Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς παραγράφονται μετὰ πάροdon ἐξ μηνῶν, ἢ δὲ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Ἐπὶ τῆς ὑπὸ στοιχείῳ α' περιπτώσεως τῆς § 1 τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 137.

Ἄρθρον 154.

Προσβολὴ τιμῆς διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.

Ὁ ἐναντίον διαπεπιστευμένου παρὰ τῇ ἑλληνικῇ πολιτείᾳ πρεσβευτοῦ ἢ ἐτέρου διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου ξένου κράτους γινόμενος ὑπαίτιος μιᾶς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραγρ. 1 ὑπὸ στοιχείῳ β' πράξεων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην διάταξιν τοῦ νόμου ἢ πράξις δὲν τιμωρεῖται διὰ βαρυτέρας ποινῆς. Ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐγκλήσει τοῦ παθόντος ἢ αἰτήσει τῆς κυβερνήσεώς του.

Ἄρθρον 155.

Περὶ βρισις συμβόλων.

Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις, δημοσίως καὶ πρὸς ἐκδήλωσιν μίσους ἢ περιφρονήσεως, ἀφαιρεῖ ἢ βλάπτει ἢ ὁπωσδήποτε περιωρῖζει ἐμβλημα ἢ σύμβολον τῆς κυριαρχίας ξένου τινος κρά-

τους τελούντος ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεγνωρισμένου ὑπ' αὐτῆς, ἐὰν ἡ ἀμοιβαιότης εἶναι ἐξησφαλισμένη κατὰ τε τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως καὶ τὸν τῆς ἐκδικάσεως. Ἡ δίκαιος χωρεῖ μόνον συνεπείᾳ αἰτήσεως τῆς ξένης κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 156.

Προσβολὴ τῆς οὐδετερότητος.

Με φυλάκισιν ἢ με ποινὴν χρηματικὴν τιμωρεῖται, ὅστις παραβιάζει ἀπαγορευτικὴν διαταγὴν ἐκδεδομένην ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τήρησεως τῆς οὐδετερότητος κατὰ τὴν διάρκειαν πολέμου τινός. Ἡ δίκαιος χωρεῖ μόνον κατ' αἰτήσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

I. Ἐγκλήματα κατὰ πολιτικῶν σώματων.

Ἄρθρον 157.

Βία κατὰ πολιτικοῦ σώματος.

1. Ὁ διὰ βίας ἢ δι' ἀπειλῶν βίας ἐπιβάλλων εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς μέλος τι αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν παράλειψιν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά των τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ὑπαίτιος τινὸς τῶν πράξεων τούτων ἐναντίον νομαρχικοῦ, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ μέλους τινὸς αὐτῶν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

3. Ὁ δημοσιὰ περιυφίζων τὴν Βουλὴν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν ἡ περιύβρισις ἐτελέσθῃ κατὰ τινος τῶν ἐν τῇ § 2 συμβουλίων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ποινικὴ δίκαιος γίνεται κατ' αἰτήσιν τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ συμβουλίου.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται, πρὸς ταῖς ποιναῖς ταύταις νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων.

Ἄρθρον 158.

Νόθευσις ἐκλογῆς ἢ ψηφοφορίας.

1. Ὁ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐκ προθέσεως προκαλῶν τὴν παραγωγὴν μὴ γνησίου ἀποτελέσματος ἐν ἐκλογῇ ἢ ψηφοφορίᾳ ἐνεργουμένη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ νοθεύων τὸ γνήσιον ἀποτέλεσμα αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Ὁ ὑπαίτιος τινὸς τῶν πράξεων τούτων ἐν ἐκλογῇ ἢ ψηφοφορίᾳ ἐνεργουμένη ὑπὸ νομαρχικοῦ, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους.

3. Τὸ δικαστήριον δύναται, πρὸς ταῖς ποιναῖς ταύταις νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων.

Ἄρθρον 159.

Δωροδοκία.

1. Ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῆς προτείνων, παρέχων ἢ ὑπισχνούμενος εἰς βουλευτὴν δῶρα ἢ ἕτερα οἰκονομικὰ μὴ ὀφειλόμενα αὐτῷ ὀφελήματα, ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν ἢ ὅπως ψηφίσῃ καθ' ὀρισμένον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ με χρηματικὴν ποινὴν.

2. Ὁ βουλευτής, ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ τῶν ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκλογῶν ἢ ψηφοφοριῶν, δεχόμενος τὴν παροχὴν ἢ ὑπόσχεσιν δώρων, ἢ ἑτέρων μὴ ὀφειλομένων αὐτῷ ὀφελήματων ἢ ἀπαιτῶν τοιαῦτα ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν, ἢ ὅπως ψηφίσῃ καθ' ὀρισμένον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

3. Ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν, ἐνεργουμένην ὑπὸ νομαρχικοῦ, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῶν, προτείνων, παρέχων ἢ ὑπισχνούμενος εἰς μέλος αὐτοῦ δῶρα ἢ ἕτερα οἰκονομικὰ μὴ ὀφειλόμενα αὐτῷ ὀφελήματα, ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν ἢ ὅπως ψηφίσῃ καθ' ὀρισμένον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

4. Ὁ σύμβουλος, ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ τῶν ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκλογῶν ἢ ψηφοφοριῶν δεχόμενος τὴν παροχὴν ἢ ὑπόσχεσιν δώρων ἢ ἑτέρων μὴ ὀφειλομένων αὐτῷ ὀφελήματων, ἢ ἀπαιτῶν τοιαῦτα ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ψηφοφορίαν, ἢ ὅπως ψηφίσῃ καθ' ὀρισμένον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

5. Τὸ δικαστήριον δύναται, πρὸς ταῖς ποιναῖς ταύταις νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων.

Ἄρθρον 160.

Διατάραξις συνεδριάσεων.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεμποδίζει τὴν διεξαγωγὴν συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῆς, ἢ διαταράττει αὐτὴν διὰ διεγέρσεως θυροῦ βῦ ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται με φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ὁ κατὰ τινὰ τῶν ἀνωτέρω τρόπων ἐκ προθέσεως παρεμποδίζων ἢ διαταράττων τὴν διεξαγωγὴν συνεδριάσεως νομαρχικοῦ, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἐπιτροπῆς τινος αὐτῶν, τιμωρεῖται με φυλάκισιν μέχρις ἐνός ἔτους ἢ με χρηματικὴν ποινὴν.

II. Ἐγκλήματα κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 161.

Βία κατ' ἐκλογέων.

Ὅστις διὰ βίας ἢ ἀπειλῶν βίας παρεμποδίζει ἐκλογέα τινὰ ἀπὸ τῆς ἐνασχέσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἢ ἐπιβάλλει τὴν ἐνάσκησιν αὐτοῦ, ἢ τὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος ὑποψηφίου ψηφοφορίαν, ἐν ἐκλογῇ βουλευτῶν ἢ ἐν ἐκλογῇ νομαρχικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Τὸ δικαστήριον δύναται, πρὸς τοῦτοις νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων.

Ἄρθρον 162.

Ἐξαπύτης ἐκλογέων.

Ὁ διὰ ψευδῶν εἰδήσεων ἢ συκοφαντικῶν διαδόσεων, ἀναγομένων εἰς τὸ πρόσωπον ὑποψηφίου τινος, ἢ δι' ἄλλου τρόπου ἐξαπατῶν ἐκλογέα τινὰ εἴτε ὅπως οὗτος παραλίπη τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος, εἴτε ὅπως μεταβάλλῃ τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ φρόνημα ἐπὶ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἀναφερομένων ἐκλογῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 163.

Παραβίασις μυστικότητος ψηφοφορίας.

Ὅστις ἐν μυστικῇ ἐκλογῇ δι' οἷονδήποτε τρόπου ἐπιτυγχάνει νὰ λάβῃ, εἴτε αὐτός, εἴτε τρίτος, γνῶσιν τῆς διδομένης παρὰ τοῦ ἐκλογέως ψήφου, τιμωρεῖται με φυλάκισιν μέχρις ἐνός ἔτους.

Ἄρθρον 164.

Νόθευσις τῆς ἐκλογῆς.

1. Ὁ ψηφίζων ἄνευ δικαιώματος κατὰ τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἐκλογῶν ἢ ὁ κατ' ἐπανάληψιν ψηφίζων ἢ πολλὰ πλὴν ψήφον δίδων ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐκ προθέσεως προκαλῶν παραγωγὴν μὴ γνησίου ἀποτελέσματος

της έκλογής, ως και ὁ νοθεύων τὸ γνήσιον ἀποτέλεσμα αὐ-
της, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. Ἐὰν δὲ
ὁ ὑπαίτιος ἐξεπλήρου ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἐκλογὴν, τιμω-
ρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 161 ἰσχύει καὶ
ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 165.

Δωροδοκία κατὰ τὰς ἐκλογάς.

1. Ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἐκλογῶν,
ἀπὸ τῆς προκηρύξεως αὐτῶν μέχρι πέρας τῆς ψηφοφο-
ρίας, προτεινῶν, παρέχων ἢ ὑπισχνούμενος εἰς ἐκλογέα
δῶρα ἢ ἑτέρα οἰαδήποτε μὴ ὀφειλόμενα αὐτῷ ὠφελήματα,
ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως παραλίπη τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐκλογι-
τικοῦ του δικαιώματος ἢ ὅπως ἀσκήσῃ αὐτὸ κατ' ὀρισμα-
νον τρόπον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ
μὲ χρηματικὴν ποινὴν. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου
161 ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

2. Μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποι-
νὴν τιμωρεῖται ὁ ἐκλογεὺς, ὁ ἐν σχέσει πρὸς τινὰ τῶν ἐν
ἄρθρῳ 161 ἐκλογῶν καὶ κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ πα-
ραγράφῳ χρόνον, δεχόμενος τὴν παροχὴν, ἢ ὑπόσχεσιν
δώρων ἢ ἑτέρων μὴ ὀφειλόμενων αὐτῷ ὠφελημάτων ἢ
ἀπαυτῶν τοιαῦτα ὡς ἀντάλλαγμα, ὅπως παραλίπη τὴν ἀ-
σκήσιν τοῦ ἐκλογικοῦ του δικαιώματος ἢ ὅπως ἀσκήσῃ
αὐτὸ κατ' ὀρισμένον τρόπον.

*Ἀρθρον 166.

Διατάραξις τῆς ἐκλογῆς.

Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεμποδίζει τὴν διεξαγωγὴν
ἐκλογῆς τινος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 161 ἀναφερομένων ἢ διατα-
ράττει αὐτὴν διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ κατ' οἰ-
ονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις
ἐνὸς ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Προσβολαὶ κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας.

*Ἀρθρον 167.

*Ἀντίστασις.

1. Ὅστις μεταχειρίζεται σωματικὴν βίαν ἢ ἀπειλὴν
τοιαύτης, ἵνα ἐξαναγκάσῃ ἀρχὴν τινὰ ἢ ὑπάλληλον εἰς τὴν
ἐνέργειαν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἢ εἰς
τὴν παράλειψιν νομίμου τοιαύτης, ὡς καὶ ὁ βιαιοπραγῶν
κατὰ τινος ὑπαλλήλου ἢ προσώπου προσληφθέντος πρὸς ὑπο-
στήριξιν αὐτοῦ διαρκούσης τῆς νομίμου ἐνεργείας τῶν, τιμω-
ρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν. Αἱ
αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ὅταν αἱ ἀνωτέρω πράξεις
ἐνηργήθησαν κατ' ἀνδρῶν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

2. Ἐὰν ὁ κατ' οὗ ἢ πράξις διέτρεξεν ὡς ἐκ ταύτης σπου-
δαῖον προσωπικὸν κίνδυνον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις του-
λάχιστον ἐνὸς ἔτους, ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην διάταξιν τοῦ νόμου
ἢ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται διὰ βαρυτέρας ποινῆς.

*Ἀρθρον 168.

Προσβολαὶ κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου.

1. Ὅστις βιαιοπραγεῖ κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασι-
λέως, τῆς Βασιλίσσης ἢ τοῦ Διαδόχου ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν
βασιλικὴν ἐξουσίαν, τιμωρεῖται μὲ κάθειρξιν.

2. Ὅστις προσβάλλει τὴν τιμὴν τοῦ Βασιλέως, τῆς
Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου ἢ τοῦ ἀσκούντος τὴν βασιλι-
κὴν ἐξουσίαν ἢ δυσφημεῖ αὐτὸν δημοσίᾳ ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ
αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

3. Τὸ ἀξιοποῖνον τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις § § 1 καὶ
2 ἐγκλημάτων παραγράφεται μετὰ ἑξ μηνῶν.

*Ἀρθρον 169.

*Ἀπειθεία.

Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται ὅστις, μετὰ
προηγηθεῖσαν νόμιμον πρόσκλησιν, ἀρνεῖται εἰς τινὰ τῶν
ἐν ἄρθρῳ 13 παρ. α' ὑπαλλήλων ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν
κατὰ νόμον ὀφειλόμενὴν ὑπηρεσίαν ἢ συνδρομὴν ἢ τὴν εἰς

οἰονδήποτε μέρος εἰσοδὸν πρὸς ἐπιχείρησιν νομίμου τι-
νὸς ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας.

*Ἀρθρον 170.

Στάσις.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως συμμετέχων δημοσίας συναθροί-
σεως πλήθους διαπράττοντος μὲ ἠνωμένας δυνάμεις πρᾶξιν
τινα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 167 τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως
τουλάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Οἱ ὑποκινηταὶ τῆς στάσεως, ὡς καὶ οἱ μεταχειρι-
σθέντες σωματικὴν βίαν ἢ ἀπειλὰς τοιαύτης ἢ βιαιοπραγή-
σαντες, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν,
ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην διάταξιν τοῦ νόμου ἢ πρᾶξις δὲν τιμω-
ρεῖται διὰ βαρυτέρας ποινῆς.

*Ἀρθρον 171.

Θρασύτης κατὰ τῆς ἀρχῆς.

1. Ὁ μετέχων δημοσίας συναθροίσεως ἐν ὑπαίθρῳ ἀ-
παγορευθείσης νομίμως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τιμωρεῖ-
ται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποι-
νῆς.

2. Ὅσῳκις πλήθος συνηθροισμένον ἐν ὑπαίθρῳ προσ-
κληθῆ νομίμως εἰς διάλυσιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ
ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἕκαστος τῶν συνηθροισμένων,
μὴ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τῆς συναθροίσεως μετὰ τὴν τρί-
την πρόσκλησιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς
ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

*Ἀρθρον 172.

*Ἐλευθέρωσις φυλακισμένου.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐλευθερώνων φυλακισμένον ἢ ἑ-
τερον διαταγῇ τῆς ἀρχῆς κρατούμενον, τιμωρεῖται διὰ φυ-
λακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τινὸς τῶν πρᾶ-
ξεων τούτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔ-
τους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν ἦτο ἐξ οἰονδήποτε λό-
γου ὑπόχρεως εἰς φύλαξιν τοῦ ἀποδράντος, μένει δὲ παν-
τελῶς ἀτιμώρητος, ἐὰν τῇ προσπαθείᾳ του συνελήφθῃ πᾶ-
λιν οὗτος ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν.

*Ἀρθρον 173.

*Ἀπόδρασις κρατουμένου.

1. Ὁ φυλακισμένος ἢ πᾶς διαταγῇ τῆς ἀρχῆς κρατού-
μενος, ἀποδράς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς
ἔτους. Ἡ ἀνωτέρω ποινὴ ἐκτίεται ὁλόκληρος μετὰ τὴν ἐκτι-
σιν τῆς ἐπιβληθείσης ἢ ἐπιβληθησομένης ποινῆς διὰ τὴν
πρᾶξιν, δι' ἣν ἐκρατεῖτο ὁ ἀποδράς.

2. Πᾶς συμμετασχὼν εἰς τὴν ἀπόδρασιν τιμωρεῖται διὰ
φυλακίσεως.

*Ἀρθρον 174.

Στάσις κρατουμένου.

1. Φυλακισμένοι ἢ ἄλλοι διαταγῇ τῆς ἀρχῆς κρατού-
μενοι, οἱ ὅποιοι μὲ ἠνωμένας δυνάμεις α') βιαίως ἐπιχει-
ροῦσι νὰ ἀποδράσωσιν, β') ἐπιτίθενται ἔργῳ κατὰ τῶν ὑ-
παλλήλων τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ κρατητηρίου ἢ κατὰ τῶν εἰς
οὗς εἶναι ἀνατεθειμένη ἢ φύλαξις ἢ ἐπιβλέψις, γ') διὰ βίας
ἢ δι' ἀπειλῆς ἐπιχειροῦσι νὰ ἐξαναγκάσωσι τινὰ τούτων
εἰς πρᾶξιν ἢ παράλειψιν, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως του-
λάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Ὅστις δ' ἐκ τούτων ἤθελε βιαιοπραγήσῃ κατὰ τι-
νος τῶν ἀνωτέρω προσώπων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως
τουλάχιστον δύο ἐτῶν.

3. Αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ ἐκτίονται ὁλόκληροι μετὰ τὴν
ἐκτίσιν τῆς ἐπιβληθείσης ἢ ἐπιβληθησομένης ποινῆς διὰ
τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἐκρατεῖτο ὁ ὑπαίτιος.

*Ἀρθρον 175.

*Ἀντιποίησης.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως ἀντιποιεῖται τὴν ἀσκήσιν ὑπηρε-
σίας τινὸς δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινωτικῆς, τιμωρεῖ-
ται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐν ἀντιποίσει ἀσκήσεως τῆς δικηγορίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν ἀντιποίσει ἀσκήσεως ὑπηρεσίας λειτουργοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἢ ἄλλης θρησκείας γνωστῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον 176.

Ὁ δημοσίως καὶ ἄνευ δικαιώματος φέρων τὴν στολὴν ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον ὑπαλλήλου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ ἐκ τῶν ἐν § 2 τοῦ ἁρθροῦ 175 ἀναφερομένων, ἢ παράσημον ἢ τίτλον τὰ ὅποια δὲν δικαιούται νομίμως νὰ φέρῃ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἑξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν.

Ἄρθρον 177.

Παραβίασις κατασχέσεως.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων, βλάπτων ἢ ὑφαιρῶν κατεσχήμενον πρᾶγμα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 178.

Παραβίασις τῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τεθειμένων σφραγίδων.

Ὁ ἐκ προθέσεως καὶ αὐτογνωμόνως διαρρηγνύων ἢ βλάπτων σφραγίδα τεθειμένην ὑπὸ ἀρχῆς πρὸς κατάσχασιν ἢ πρὸς φύλαξιν κεκλεισμένων πραγμάτων ἢ ἐγγράφων, ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν, ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ματαίων τοιαύτην σφράγισιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 179.

Παραβίασις φυλάξεως τῆς ἀρχῆς.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων, βλάπτων ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀφαιρῶν ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς ἔγγραφα ἢ ἄλλα πράγματα διατελοῦντα ὑπὸ τὴν φύλαξιν αὐτῆς ἢ παραδοθέντα παρ' αὐτῆς εἰς ἕτερον πρὸς φύλαξιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 180.

Βλάβη ἐπισήμων κοινοποιήσεων.

Μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ αὐτογνωμόνως ἀφαιρῇ, βλάπτῃ ἢ παραμορφώσῃ τὰς παρὰ τῆς ἀρχῆς δημοσίως τοιχοκολλημένας ἢ ἐκτεθειμένας ἐπισήμους κοινοποιήσεις.

Ἄρθρον 181.

Περύβρισις τῆς ἀρχῆς καὶ συμβόλων.

1. Μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις δημοσίως περιυβρίζει ἀρχὴν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν.
2. Μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις δημοσίως περιυβρίζει ἢ πρὸς ἐκδήλωσιν μίσους ἢ περιφρονήσεως ἀφαιρῇ, βλάπτῃ ἢ παραμορφώσῃ ἔμβλημα ἢ σύμβολον τῆς κυριαρχίας τοῦ κράτους, τοῦ Βασιλέως ἢ ἄλλας τῆς βασιλευχίας ἀξίας σημεία.

Ἄρθρον 182.

Παραβίασις περιορισμῶν διαμονῆς.

Μὲ φυλάκισιν μέχρι ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται ὁ παραβιάζων τοὺς νομίμως ἐπιβεβλημένους αὐτῷ περιορισμοὺς περὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς διαμονῆς καὶ τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐπιβουλὴ τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἄρθρον 183.

Διέγερσις.

Ὁ δημοσίᾳ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλῶν ἢ διεγείρων εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν νόμων ἢ διαταγμάτων ἢ ἐναντίον ἄλλων νομίμων διαταγῶν τῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 184.

Ὁ δημοσίᾳ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλῶν ἢ διε-

γείρων εἰς διάπραξιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 185.

Ὁ δημοσίᾳ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐγκωμιάζων διαπραχθὲν κακούργημα καὶ ἐκθέτων οὕτως εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 186.

Πρόκλησις καὶ προσφορὰ εἰς τέλεσιν κακουργήματος.

1. Ὁ προκαλῶν ἢ ὁπωσδήποτε παροτρύνων τινὰ εἰς διάπραξιν ὀρισμένου κακουργήματος, ὡς καὶ ὁ πρὸς τοῦτο προσφερόμενος καὶ ὁ ἀποδεχόμενος τοιαύτην πρόκλησιν ἢ προσφορὰν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἐὰν κατ' ἄλλην διάταξιν ἢ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον.

3. Αἱ ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ πράξεις δύνανται νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητοι, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος οἰκείᾳ βουλήσῃ ἀνεκάλεσε τὴν πρόκλησιν, τὴν προσφορὰν ἢ τὴν ἀποδοχὴν.

Ἄρθρον 187.

Σύστασις καὶ συμμορία.

1. Ὁ μετ' ἄλλου συμφωνῶν τὴν διάπραξιν ὀρισμένου κακουργήματος ἢ ἐνόμενος πρὸς διάπραξιν πλειόνων κακουργημάτων, ἅτινα εἰσέτι δὲν καθωρίστησαν ἐιδικῶς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Τῆς ποινῆς ταύτης ἀπαλλάσσεται ὁ ὑπαίτιος, ἂν δι' ἀναγγελίας εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσῃ δυνατὴν τὴν πρόληψιν τῆς διαπράξεως τῶν κακουργημάτων.

Ἄρθρον 188.

Συμμετοχὴ εἰς ἀθέμιτον σωματεῖον.

Ὁ συμμετέχων σωματείου, τοῦ ὁποίου οἱ σκοποὶ ἀντιβαίνουν εἰς ποινικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 189.

Διατάραξις τῆς κοινῆς εἰρήνης.

1. Ὁ συμμετέχων εἰς δημοσίαν συνάθροισιν πλῆθους, μὲ ἡνωμένας δυνάμεις διαπράττοντας βιαιοπραγίας ἐναντίον προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ εἰσπίπτοντος παρανόμως εἰς ξένας οἰκίας, κατοικίας ἢ ἄλλα ἀκίνητα κτήματα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Οἱ ὑποκινηταὶ καὶ οἱ ἐκτελέσαντες βιαιοπραγίας τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

3. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται, ἐὰν κατ' ἄλλην διάταξιν ἢ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον.

Ἄρθρον 190.

Διατάραξις τῆς εἰρήνης τῶν πολιτῶν.

Ὁ δι' ἀπειλῶν περὶ διαπράξεως κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων διεγείρων ἀνησυχίαν ἢ τρόμον εἰς τοὺς πολίτας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 191.

Εἰς φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν καταδικάζεται, ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδείας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίαν ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας ἢ νὰ ταραξῶσιν τὴν δημοσίαν πίστιν ἢ νὰ κλονίσωσιν τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἢ πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Χώρας ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 192.

Ὁ δημοσίᾳ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλῶν ἢ διεγείρων τοὺς πολίτας εἰς βιαιοπραγίας ἐναντίον ἀλλήλων ἢ εἰς ἀμοιβαίαν διχόνοιαν καὶ διὰ τούτου διαταράσσων τὴν κοινὴν εἰρήνην, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην διάταξιν δὲν ἐπιβάλλεται αὐστηροτέρα ποινὴ.

Ἄρθρον 193.

Ἐγκλημα ἐν ὑπαιτίῳ μέθῃ.

1. Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθροῦ 35, ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας περιάγει ἐκινδύνους εἰς κατάστασιν μέθης

ἀποκλειούσης κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τὴν διὰ τὸν καταλογισμὸν ἱκανότητα καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει γίνεται ὑπαίτιος πράξεως, ἥτις ἄλλως ἤθελε καταλογισθῇ αὐτῷ ὡς κακούργημα ἢ πλημμέλημα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐὰν ἡ πράξις εἴναι πλημμέλημα, διὰ φυλακίσεως δὲ μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ πράξις εἴναι κακούργημα.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πράξις διώκεται μόνον κατ' ἐγκλήσιν.

Ἄρθρον 194.

Πρόσκλησις εἰς συνεισφοράν ὑπὲρ χρηματικῶν ποινῶν.

Ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀποδοκιμασίας δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιβαλοῦσης χρηματικῆν ποινὴν ἢ ἀποζημίωσιν ἢ δικαστικὰ ἔξοδα, προσκαλεῖ δημοσίᾳ εἰς συνεισφοράν πρὸς καταβολὴν αὐτῶν ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συνδρομητῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 195.

Καταρτισμὸς ἐνόπλου ὁμάδος.

Ὅστις ἄνευ δικαιώματος καταρτίζει ἐνοπλον ὁμάδα, μὴ ἀποβλέπουσαν εἰς διάπραξιν ἐγκλημάτων, ἐφοδιάζει τοιαύτην διὰ πολεμοφοδίων ἢ ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχηγίαν τῆς, ὡς καὶ ὁ συμμετέχων τοιαύτης ὁμάδος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 196.

Κατάχρησις ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος.

Θρησκευτικὸς λειτουργός, ὅστις ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἔργων τοῦ ἢ δημοσίᾳ καὶ δυνάμει τῆς ιδιότητός του προκαλεῖ ἢ διεγείρει τοὺς πολίτας εἰς ἐχθροπάθειαν κατὰ τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας ἢ ἐναντίον ἀλλήλων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 197.

Διατάραξις συνεδριάσεων.

1. Ὅστις, χωρὶς νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν εἰρήνην, ἐμποδίζει αὐθαίρετως τὰς συνεδριάσεις ὑπηρεσιακοῦ τινος συλλόγου συγκροτουμένου δυνάμει τοῦ νόμου πρὸς διεξαγωγὴν δημοσίων ὑποθέσεων ἢ ἀνεγνωρισμένου τινὸς κατὰ τὸν νόμον σώματός τοῦ ἢ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἄρχων καὶ συμβουλίων καθιδρύματος τινος ἢ διαταράσσει αὐτὰς διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ κατ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐν σχέσει πρὸς συνεδρίασιν δικαστηρίου, ἐπιβάλλεται φυλακίσις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐπιβουλὴ τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης.

Ἄρθρον 198.

Κακόβουλος βλασφημία.

1. Διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὁ δημοσίᾳ καὶ κακοβούλως κατ' οἰονδήποτε τρόπον καθυβρίζων τὸν Θεόν.

2. Ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς παραγρ. 1, ἐκδηλοῖ δημοσίᾳ διὰ βλασφημίας ἔλλειψιν τοῦ πρὸς τὸ θεῖον σεβασμοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 199.

Καθύβρισις θρησκευμάτων.

Ὁ δημοσίᾳ κακοβούλως κατ' οἰονδήποτε τρόπον καθυβρίζων τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἢ ἑτέραν τινὰ θρησκείαν ἀνεκτὴν ἐν Ἑλλάδι, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 200.

Διατάραξις θρησκευτικῶν συναθροίσεων.

1. Ὁ κακοβούλως προσπαθὼν νὰ ἐμποδίσῃ ἢ ἐκ προθέσεως διαταράσσων ἀνεκτὴν κατὰ τὸ πολίτευμα θρησκευτικὴν συνάθροισιν ἐπὶ λατρεία ἢ τελετὴν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὁ ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ τόπῳ

ὀρισμένῳ πρὸς θρησκευτικὴν συνάθροισιν ἀνεκτὴν κατὰ τὸ πολίτευμα ἐνεργῶν πράξεις ὑβριστικῶς ἀναρμόστους.

Ἄρθρον 201.

Περὶ ὑβρίσεως νεκρῶν.

Ὁ ἀπὸ τῆς παραφυλακῆς τῶν ἐχόντων δικαίωμα αὐτογνώμονως ἀφαιρῶν νεκρὸν ἢ μέλη ἢ τὴν τέφραν τοιοῦτου ἢ ὁ ἐνεργῶν σχετικῶς πρὸς ταῦτα ἢ πρὸς τάφον πράξεις ὑβριστικῶς ἀναρμόστους, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἐγκλήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν καὶ τὴν πρὸς στράτευσι ὑποχρέωσιν.

Ἄρθρον 202.

Διεγέρσις τῶν εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρέων.

1. Ὁ κατ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκ προθέσεως προκαλῶν ἢ διεγείρων πρόσωπον ὑπηρετοῦν ἐν τῷ στρατῷ εἰς παράβασιν ὑπηρεσιακῆς τινος ὑποχρέσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις ἐκ προθέσεως προκαλεῖ ἢ διεγείρει πρόσωπον ὑποκείμενον εἰς στράτευσιν, ὅπως, καλούμενον εἰς τὸν στρατόν, μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν.

3. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐνόπλου στάσεως ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως διαπράττων τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις πράξεις, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

4. Αἱ ποιναὶ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιβάλλονται, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν.

Ἄρθρον 203.

Τεχνητὴ πρόκλησις ἀνικανότητος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως καὶ πρὸς ἑαυτὸν, ἐν τῇ στρατεύσεως καθιστᾷ ἑαυτόν, μόνος ἢ δι' ἄλλου, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διαρκῶς ἢ προσωκαίρως ἀνικανὸν πρὸς τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν δι' ἀκρωτηριασμοῦ ἢ κατ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, δυνάμενον τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρεσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς φυλακίσεως καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐκ προθέσεως ἐπιφέρει παρ' ἑτέρῳ, τῇ θελήσει αὐτοῦ, τοιαύτην ἀνικανότητα, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν.

3. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐνόπλου στάσεως ἢ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως διαπράττων τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις πράξεις, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

Ἄρθρον 204.

Ἀπάτη πρὸς ἀποφυγὴν τῆς στρατεύσεως.

Ὅστις μεταχειρίζεται ἀπατηλὰ μέσα, ἵνα αὐτὸς ἢ ἄλλος τις ἀποφύγῃ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διαρκῶς ἢ προσωκαίρως τὴν πρὸς στράτευσιν ὑποχρέωσιν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν ἐπισύρῃ κατ' ἄλλην διάταξιν βαρύτεραν ποινὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους, δυνάμενον τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρεσιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 205.

Παράνομος ἀποδημία.

1. Ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς στρατεύσεως ἀποδημῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὡς καὶ ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενος καὶ μὴ προσελθὼν ἐγκαίρως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν τοῦ ὑποχρέωσεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ἐὰν κατ' ἄλλην διάταξιν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον.

2. Ὁ ἀποδημῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἄνευ τῆς πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν στρατολογικὸν νόμον ἀπαιτουμένης ἀδείας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 206.

Στρατολο περ νου κ ι υς.

Ὁ στρατολογὼν ἑλληνα πολίτην πρὸς στρατιωτικὴν ἐν ξένῳ κράτει ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον βοηθῶν τοῦτον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἐγκλήματα περὶ τὸ νόμισμα

Ἄρθρον 207.

Παραχάραξις.

Ὁ παραποιῶν ἢ νοθεύων ἑλληνικὸν ἢ ξένον μεταλλικὸν νόμισμα ἢ χαρτονόμισμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως θέσῃ τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν ὡς γνήσιον, ὡς καὶ ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθευόμενος τοιοῦτο νόμισμα, τιμωρεῖται διὰ καθεύξεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς, εἰς ἰδίῳς δὲ ἐλαφρὰς περιπτώσεις διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 208

Κυκλοφορία παρακεχαραγμένων νομισμάτων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν παρακεχαραγμένον νόμισμα ἢ χαρτονόμισμα ὡς γνήσιον, τιμωρεῖται διὰ καθεύξεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς, εἰς ἰδίῳς δὲ ἐλαφρὰς περιπτώσεις διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ υπαίτιος ἢ ἀντιπρόσωπός του εἶχε δεχθῇ τὸ νόμισμα τοῦτο ὡς γνήσιον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἐὰν ὁ υπαίτιος ἐνήργησε κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰς ὃν ἐδόθη τὸ νόμισμα ὡς γνήσιον, ὅταν πρὸς τὸν ἐντολέα τοῦτον τελεῖ ἐν σχέσει ἐξαρτήσεως ἢ ἐνδυναμίας μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ.

Ἄρθρον 209.

Κιβδηλεία.

Ὁ διὰ περικοπῆς, διατριπῆσεως, ρινίσματος ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐλαττώνων τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν μεταλλικοῦ νομίσματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως θέσῃ τοῦτο εἰς κυκλοφορίαν, ὡς ἔχον πλήρη τὴν ἐσωτερικὴν του ἀξίαν, ὡς καὶ ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθευόμενος κιβδηλὸν νόμισμα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 210.

Κυκλοφορία κιβδηλῶν νομισμάτων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως θέτων εἰς κυκλοφορίαν κιβδηλὸν νόμισμα ὡς ἔχον πλήρη τὴν ἐσωτερικὴν του ἀξίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ υπαίτιος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του εἶχε δεχθῇ τὸ νόμισμα τοῦτο ὡς γνήσιον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ. Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἐὰν ὁ υπαίτιος ἐνήργησε κατ' ἐντολὴν τοῦ εἰς ὃν ἐδόθη τὸ νόμισμα ὡς γνήσιον, ὅταν πρὸς τὸν ἐντολέα τοῦτον τελεῖ ἐν σχέσει ἐξαρτήσεως ἢ ἐνδυναμίας μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ.

Ἄρθρον 211.

Προπαρασκευαστικαὶ πράξεις.

Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν διατρέξεως τινὸς τῶν ἐν ἀρθροῖς 207 καὶ 209 ἐγκλημάτων παρασκευάζων ἢ ὁποσδήποτε προμηθευόμενος οἰκδήποτε χρήσιμα πρὸς τοῦτο μέσχα, σκευὴ ἢ ἐργαλεῖα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 212

Ἀπαλλάσσεται πάσης ποινῆς ὁ ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἐλευθέρῃ θελήσει κακαστρέφων τὰ αὐτῶν ἀναφερόμενα ἀντικείμενα πρὸ πάσης χρήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 213.

Δήμευσις.

1. Ἡ δήμευσις τῶν παρακεχαραγμένων ἢ κιβδηλῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ 211 ἀναφερομένων μέσων, σκευῶν καὶ ἐργαλείων διατάσσεται, καὶ ἂν ἐτι δὲν γίνηται καταδίωξις καὶ καταδίκη ὀρισμένου προσώπου καὶ ἀδιαφόρως τοῦ ἂν ταῦτα ἀνήκωσιν ἢ μὴ εἰς τὸν αὐτουργόν ἢ συναίτιον τῆς παραχάραξης ἢ κιβδηλείας.

2. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ κύριος τῶν νομισμάτων ἢ τοῦ ὕλικου, ἐκ τοῦ ὁποίου ταῦτα κατεσκευάσθησαν, εἶναι ἀποδεδειγμένως ἀμέτοχος εἰς τὴν παραχάραξιν ἢ κιβδηλείαν, καθιστῶνται τὰ νομίσματα ἀνεπίδεκτα χρησιμοποίησεως ὡς τοιαῦτα, ἀποδιδόμενα μετὰ τοῦτο εἰς τὸν κύριον.

Ἄρθρον 214.

Τραπεζογραμμάτια καὶ ἄλλοι ἐξομοιούμενοι τίτλοι.

Πρὸς τὸ χαρτονόμισμα ἐξομοιούνται ὡς πρὸς τὴν φαινομένην τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαί διατρέξεων τραπεζογραμμάτια, ὁμολογίαι περιέχονσαι ὑπὸς εἰς πληρωμὴς ὀρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ, μετοχαί, προσώροι τίτλοι τοιούτων, τοκομερίδια, μερισματαπο εἰσεις ἢ ἀποδοτεῖς ἀντιθέσεως τοιούτων. ὅσοι οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι εἰς ὄφελον αὐτῶν ἢ φαίνεται ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοιοῦτου προσώπου.

Ἄρθρον 215.

Παράνομος ἐκδοσις ἀνωνύμων ὁμολογιῶν.

Ὁ ἐν ἑλλάδι παράνομως θέτων εἰς κυκλοφορίαν ἀνώνυμους ὁμολογίας περιεχούσας ὑπόσχεσιν πληρωμῆς ὀρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἐγκλήματα περὶ τὰ ὑπομνήματα.

Ἄρθρον 216.

α'. Πλαστογραφία.

1. Ὁ καταρτίων πιαστὸν ἢ νεοθεῶν ἑγγραφοῦ, ὅπως διὰ τῆς χρήσεως αὐτοῦ παραπλάνησῃ ἄλλον περὶ γεγονότος συναισθημένου ἢ ἔχῃ ἐννόμου συνεπίσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ παρ' αὐτοῦ γοῖσις τοῦ ἑγγράφου τοῦτου θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωση.

2. Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὁ ἐπὶ τῷ ἀνωτέρω σκοπῷ ἐν γνώσει ποιούμενος ῥῆσιν πλαστοῦ ἢ νεοθευμένου ἑγγράφου.

3. Ἐὰν ὁ υπαίτιος τῶν ἀνωτέρω πράξεων (§§ 1-2) ἐσκόπει νὰ περιποιήσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἄλλον διὰ βλάβης τρίτου περιουσιακὸν ὄφελος ἢ νὰ βλάψῃ ἄλλον, τιμωρεῖται διὰ καθεύξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 217.

Πλαστογραφία πιστοποιητικῶν.

1. Ὁστις πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως διευκολύνῃ τὴν ἄρμεσον συντήρησιν, τὴν κίνησιν ἢ τὴν κοινωνικὴν πρόδον αὐτοῦ ἢ ἐτέρου, καταστίζει πλαστὸν ἢ νοθεύει πιστοποιητικὸν ἢ μαρτυρικὸν ἢ ἄλλον ἑγγραφοῦ, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ συλήθως ὡς τοιοῦτον ἢ ἐν γνώσει ποιεῖται χρῆσιν τοιοῦτου πλαστοῦ ἢ νεοθευμένου ἑγγράφου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ὁμοίως τιμωρεῖται, ὅστις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρησιμοποιοῖ τοιοῦτον ἑγγραφοῦ, γνήσιον μὲν, ὑπὲρ ἐτέρου ὁμοῦς ἐκδοθέν.

Ἄρθρον 218.

Πλαστογραφία καὶ κατὰχρησις ἐνσήμων.

1. Ὁ καταρτίων πλαστὰ ἢ νοθεύων ἐπίσημα ἐνσημα ἀξίας δηλωτικὰ καὶ ἰδίως ταχυδρομικὰ ἢ χαρτόσημα ἢ ἑτέρα φορέσημα πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως χρησιμοποίησιν ταῦτα ὡς γνήσια, ὁ ἐν γνώσει χρησιμοποιοῦν ταῦτα ὡς γνήσια, ὡς καὶ ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προμηθευόμενος, προσφέρων εἰς ἀγορὰν ἢ εἰσάγων εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα, τιμωρεῖται διὰ καθεύξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ἐν γνώσει χρησιμοποιοῦν ἐκ νέου χρησιμοποιοῦν θέντα ἤδη ἐπίσημα ἀξίας δηλωτικὰ ἔνσημα ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκ νέου χρησιμοποιοῦσας προσκτώμενος, προσφέρων εἰς ἀγορὰν ἢ εἰσάγων εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

3. Ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτελέσεως τινὸς τῶν ἀνωτέρω πράξεων κατασκευάζων, προμηθευόμενος ἢ παραδίδων ἐτέρῳ χρήσιμα πρὸς τοῦτο μέσα, σκευὴ ἢ ἐργαλεῖα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

4. Ἡ δήμευσις τῶν πλαστῶν ἐνσήμων, τῶν ἐκ νέου χρησιμοποιοιθέντων καὶ τῶν πρὸς νέαν χρησιμοποίησιν προωρισμένων διατάσσεται, τῶν δ' ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων σκευῶν καὶ ἐργαλείων δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ὅταν δὲν γίνετα· καταδιώξεις ἢ καταδικῇ ὠρισμένου προσώπου.

Ἄρθρον 219.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 212 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν προβλεπομένων ἐν ἁρθρῷ 218 § 3.

Ἄρθρον 220.

β'. Ὑπαρχοῦν ψευδοῦς βεβαιώσεως.

1. Ὁ δι' ἐξαπατήσεως ἐπιτυχάνων, ὅπως ἐν δημοσίῳ ἔγγραφῳ ἀναληθῶς βεβαιωθῇ περιστατικὸν δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἐννόμους συνεπειάς, ὡς καὶ ὁ ποιοῦμενος χρῆσιν τοιαύτης ἀναληθοῦς βεβαιώσεως πρὸς ἐξαπάτησιν ἐτέρου ὡς πρὸς τὸ ἐν λόγῳ περιστατικόν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατὰ τὰς περὶ ἠθικῆς αὐτουργίας διατάξεις.

2. Ἐὰν ὁμοῦς ὑπάρχωσιν οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 216 § 3, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 221.

γ'. Ψευδεῖς ἱατρικαὶ πιστοποιήσεις.

1. Ἰατροί, ὁδοντίατροι, κτηνίατροι, φαρμακοποιοί, χημικοὶ καὶ μαῖται, οἵτινες ἐν γνώσει ἐκδίδουσιν ψευδεῖς πιστοποιήσεις προωρισμένας νὰ παράσχωσι πίστιν παρὰ δημοσίᾳ, δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ἀρχῇ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ἢ παρ' ἀσφαλιστικῇ ἐπιχειρήσει, ἢ δυνάμενας νὰ βλάψωσιν ἔννομα καὶ οὐσιώδη συμφέροντα ἄλλου προσώπου, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις ποιεῖται χρῆσιν τοιαύτης τινὸς ψευδοῦς πιστοποιήσεως πρὸς ἐξαπάτησιν δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 222.

δ'. Ὑπεξαγωγή ἐγγράφων.

Ὁ ἐπὶ σκοπῷ βλάβης ἄλλου τινος ἀποκρύπτων, βλάπτων ἢ καταστρέφων ἐγγράφον, οὔτινος δὲν εἶναι κύριος ἢ δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς τοιοῦτος ἢ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν παράδοσιν ἢ ἐπίδειξιν δικαιούται ἕτερος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 223.

ε'. Μετακίνησις ὁροσήμεων.

1. Ὅστις ἐπὶ τῷ σκοπῷ βλάβης ἄλλου ἀφαιρεῖ, καθιστᾷ ἀγνώριστα, μετατοπίζει ἢ ψευδῶς τοποθετεῖ ὁρόσημα ἢ ἕτερα σημεῖα χρησιμεύοντα εἰς τὸν καθορισμὸν ὁρίων ἢ τοῦ ὕψους καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ὑδάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐγένεν ἄνευ τοῦ εἰρημένου σκοποῦ, ἐκ προθέσεως ὁμοῦς, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἐγκλήματα περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 224.

Ψευδορκία.

1. Ὅστις, ὡς διάδικος ἐν πολιτικῇ δίκῃ, ὁμνύει ἐν γνώσει ψευδῇ ὅρκον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις ὡς μάρτυς ἐξεταζόμενος ἐνόρκως ἐνώπιον ἀρμοδίας πρὸς ἑνορκιον ἐξέτασιν ἀρχῆς, ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἤδη δοθέντα ὅρκον του, ἐν γνώσει καταθέτει ψευδῇ ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ.

3. Πρὸς τὸν ὅρκον ἐξομοιοῦνται ἢ ἐπὶ τῇ ἱερουσύνῃ των διαβεβαίωσις τῶν κληρικῶν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀντὶ ὅρκου ἐπιτροπομένη καὶ θέσιν αὐτοῦ ἐπέχουσα διαβεβαίωσις τῶν ὁπαδῶν ὁρθησκευμάτων μὴ ἐπιτερόντων ὅρκον, ὡς καὶ πᾶσα διαβεβαίωσις ἀντιπροσώπων τὸν ὅρκον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 225.

Ψευδὴς ἀνώμοτος κατάθεσις.

1. Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο ἐτῶν τιμωρεῖται: α') ὅστις, ὡς διάδικος ἢ μάρτυς, ἀνωμοτεῖ ἐξεταζόμενος ἐνώπιον ἀρμοδίας πρὸς τοιαύτην ἐξέτασιν ἀρχῆς, ἐν γνώσει καταθέτει ψευδῇ ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ. β) ὅστις κηρύττει ἑαυτὸν ἑτοιμὸν νὰ ὁμῶσθ' ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ψευδῇ ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὁμοῦς δὲν ἔδωκεν, διότι ὁ ἀντίδικος τὸν ἐδέχθη, ὡς δεδομένον.

2. Μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὅστις κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἐξεταζόμενος ὑπὸ τινος ἀρχῆς ἢ ἐντεταλμένου ὁργάνου αὐτῆς ἢ ἀναφερόμενος εἰς αὐτήν, ἐκθέτει ἐν γνώσει ψευδῇ πράγματα ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις ἐμφανιζόμενος ὡς μάρτυς ἐνώπιον ἀρχῆς τινος ἀρνεῖται μετ' ἐπιμονῆς τὴν μαρτυρίαν του ἢ τὸν ὅρκον τῆς μαρτυρίας του.

Ἄρθρον 226.

Ψευδορκία κλπ. πραγματογνώμονος καὶ ἐρμηνέως.

1. Ὅστις, ὡς πραγματογνώμων ἢ ἐρμηνεύς, ἐνόρκως ἐκθέτει ἐν γνώσει ψευδῇ ἢ ἀποκρύπτει τὰ ἀληθῆ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 67 ἔχει ἐν προκειμένῳ ἀναλογον ἐφαρμογὴν.

3. Ἐὰν ἡ ψευδὴς γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἢ μετάφρασις τοῦ ἐρμηνέως ἐγένετο ἀνωμοτεῖ, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 227.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 224 καὶ 226 §1 καταγγινώσκειται ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐνὸς ἑως πέντε ἐτῶν.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθροῦ 225 ἡ πράξις μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐλευθέρῳ θελήσει ἀνεκάλυψε τὴν ψευδῇ ἐκθεσιν διὰ νέας τοιαύτης ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἀρχῆς. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις δὲν ἀπαλλάσσει τῆς ποινῆς τὸν ὑπαίτιον, ἐὰν εἴτε ἐξεδόθῃ ἡδη ἀπόφασις παρὰ τῆς ἀρχῆς εἴτε ἐπὶ ἡλθεν εἰς ἄλλον ἐννομὸς τις ἐπιβλαβὴς συνέπεια.

3. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῶν ἐν ἁρθροῖς 224 § 2 καὶ 225 πράξεων ἐξέτέλεσε ταύτας, ἵνα ἀποτρέψῃ ποινικὴν εὐθύνην ἑαυτοῦ ἢ τινος τῶν οικείων του, τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν πάσης ποινῆς.

Ἄρθρον 228.

Παραπλάνησις εἰς ψευδορκίαν.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως παρασύρων τινα εἰς τὴν ἐκ πλάνης δόξιν ψευδοῦς ὅρκου, κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 224 ἐκτιθέμενα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατὰ τὰς περὶ ἠθικῆς αὐτουργίας διατάξεις.

2. Ὁ δι' οἰουδήποτε μέσου προσπαθῶν νὰ πείσῃ τινὰ

εις διάπραξιν του εν τῷ άρθρῳ 224 καὶ 226 § 1 ἐγκλήματος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

*Άρθρον 229.

Ψευδὴς καταμνήσυς.

1. Ὁ ἐν γνώσει ψευδῶς καταμνήσων ἄλλῳ ἢ ἀνακοινῶν περὶ αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς ὅτι ἐξετέλεσεν ἀξιόποιον πρᾶξιν ἢ παράβασιν πειθαρχικὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως προκαλέσῃ τὴν ἐπὶ ταύτῃ καταδίωξίν του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται, ὅστις, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἐν γνώσει καὶ ψευδῶς καθιστᾷ ἄλλον ὑποπτον παρὰ τῇ ἀρχῇ ἐπὶ ἀξιοποίησιν πράξει ἢ πειθαρχικῇ παραβάσει δι' ὑποβολῆς, ἀλλοιώσεως ἢ ἀποκρύψεως ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ παθόντος δύνανται τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ τούτῳ τὴν δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

1. Τὸ πρὸς δημοσίευσιν δικαίωμα δαπάνη τοῦ καταδικασθέντος ἀποσβέννυται, ἐὰν αὕτη δὲν γίνῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν παθόντα ἐπιδόσεως τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

*Άρθρον 230.

Ἄστικος, χωρὶς νὰ καθιστᾷ ἄλλον ὑποπτον, παριστᾷ ἐν γνώσει ψευδῶς εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι διεπράχθη κακούργημα ἢ πλημμέλημα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

*Άρθρον 231.

Ὑπόθαλψις ἐγκληματίου

1. Ὁ ἐν γνώσει ματαιῶν τὴν ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελήματι διαπραχθέντ παρ' ἑτέρου διώξιν αὐτοῦ ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰς τούτον ἐπιβληθείσης ποινῆς ἢ μέτρον ἀσφαλείας (άρθρα 69-76 καὶ 122) τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ἡ υπόθαλψις μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ἐτελέσθῃ ὑπὲρ οἰκείου τινὸς τοῦ ὑπαίτιου αὐτῆς.

*Άρθρον 232.

Παρασιώπησις ἐγκλημάτων.

1. Ὅστις, λαβὼν κατὰ τρόπον ἀξίον πίστεως γνῶσιν κακούργηματος μελετωμένου ἢ τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο ἤδη καὶ ἐν χρόνῳ τοιοῦτῳ, ὥστε νὰ εἶναι εἰσέτι δυνατὴ ἡ πρόληψις τῆς τελέσεως ἢ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτοῦ, παραλείπει νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐὰν τὸ κακούργημα τοῦτο ἐτελέσθῃ ἢ ἐγένετο ἀπόπειρα αὐτοῦ, ἀδιαφόρως ἂν ὁ πράξας τὸ κακούργημα ἐπισύρῃ καθ' ἑαυτοῦ ποινὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ἡ ἀράλειψις αὕτη μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ἡ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀναγγελία θὰ ἀφώσκα οἰκεῖον τοῦ παλαιπόντος αὐτῆς.

*Άρθρον 233.

Ἀπιστία δικηγόρου.

Δικηγόρος ἢ ἄλλος νομικὸς παρὰ τῆς ἐκ προθέσεως βλάβων ἐκείνων, ὧν συμφερόντων τοῦ ὁποίου ἔχει ἀναλάβει τὴν νομικὴν προστασίαν, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδικὴν ὑπόθεσιν διὰ συμῶν ἢ ἀντιλήψεως βοηθῶν ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, εἴτε συγχρόνως, εἴτε διαδοχικῶς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν ὁμοῦς ἐνήργησε κατὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐχόντων ἀντίθετα συμφέροντα ἢ χάριν κέρδους, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

*Άρθρον 234.

Παραβίασις τῆς μυστικότητος δικαστικῶν συνεδριάσεων.

Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον δημοσιεύει ἐκθεσιν περὶ δικαστικῆς συνεδριάσεως διεξαχθείσης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἢ οἰονδήποτε ἑγγραφον τοιαύτης δίκης, πλην ἐὰν ἐπιτρέψῃ τὴν δημοσίευσιν τὸ παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ δίκη δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

*Εγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

*Άρθρον 235.

Δωροδοκία χάριν νομίμων πράξεων.

1. Ὑπάλληλος ἀπαιτῶν ἢ δεχόμενος δῶρα ἢ ἕτερα μὴ προσήκοντα αὐτῷ ὠφελήματα ἢ τὴν ὑπόσχεσιν τοιούτων, χάριν μελλούσης ἢ τελεσθείσης ἤδη ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως νομίμου πράξεως, ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ κατὰ τὰ ἐν § 1 προσφέρων, δίδων ἢ ὑπισχνούμενος εἰς ὑπάλληλον ἢ εἰς οἰκεῖον αὐτοῦ τοιαῦτα δῶρα καὶ ὠφελήματα.

*Άρθρον 236.

Δωροδοκία χάριν παρανόμων πράξεων.

1. Ὑπάλληλος ἀπαιτῶν ἢ δεχόμενος δῶρα ἢ ἕτερα μὴ προσήκοντα αὐτῷ ὠφελήματα ἢ τὴν ὑπόσχεσιν τοιούτων, χάριν μελλούσης ἢ τελεσθείσης ἤδη ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως ἀντικειμένης εἰς τὰ καθήκοντά του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

2. Φυλάκισις ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἐν § 1 προσφέροντα, δίδοντα ἢ ὑπισχνούμενον εἰς ὑπάλληλον ἢ εἰς οἰκεῖον αὐτοῦ τοιαῦτα δῶρα ἢ ὠφελήματα.

*Άρθρον 237.

Δωροδοκία δικαστοῦ.

1. Ὁ πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν καθηκόντων κατὰ νόμον καλούμενος ἢ ὁ διαιτητής, ἐὰν ἀπαιτήσωσιν ἢ δεχθῶσι δῶρα ἢ ἕτερα μὴ προσήκοντα αὐτοῖς ὠφελήματα ἢ τὴν ὑπόσχεσιν τοιούτων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος διεξαγωγῆς ἢ κρίσεως ὑποθέσεως ἀναθεμιμένης εἰς αὐτούς, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

2. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τοιῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὁ πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν προσφέρων, ὑπισχνούμενος ἢ δίδων εἰς τι τῶν ἐν § 1 προσώπων ἢ εἰς οἰκεῖον αὐτῶν τοιαῦτα δῶρα ἢ ὠφελήματα.

*Άρθρον 238.

Δήμευσις δώρου.

Ἐν τοῖς θέμασι τῶν άρθρων 235, 236, 237 διατάσσεται ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ δήμευσις τῶν δοθέντων δώρων ἢ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

*Άρθρον 239.

Κατὰχρησις ἐξουσίας.

Ὑπάλληλος, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου ἀνάγεται ἡ διώξις ἢ ἀνάκρισις ἀξιοποίνων πράξεων : α') ἐὰν μετεχειρίσθῃ παρανόμως ἐκβιαστικὰ μέσα, ὅπως ἐπιτύχῃ οἰονδήποτε ἑγγραφον ἢ προφορικὴν κατάθεσιν κατηγορουμένου, μάρτυρος ἢπραγματογνώμονος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, β') ἐὰν ἐν γνώσει ἐξέθῃκεν ὅθων τινὰ εἰς διώξιν ἢ τιμωρήσιν, ἢ παρέλιπε τὴν διώξιν ὑπαίτιου τινὸς ἢ ἐπέφερε τὴν ἐκ τῆς τιμωρήσεως ἀπαλλαγὴν του, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

*Άρθρον 240.

Παραβάσεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ποινῶν.

1. Ὑπάλληλος, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου ἀνάγεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ποινῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός, ἐὰν ἐν γνώσει παρανόμως προέβῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ποινῆς τινος ἢ παρέλιπεν αὐτήν.

2. Ἐὰν ὁμοῦς ἡ παράνομος ἐκτέλεσις προῆλθεν ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴ ποινὴ.

*Άρθρον 241.

Παραβίασις οἰκιακοῦ ἀσύλου.

Ὑπάλληλος, ὅστις παρὰ τὰς εἰς τὸν νόμον διατεταγμένας περιπτώσεις καὶ ἄνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων

ισχύεται ως τοιοῦτος εἰς τὴν κατοικίαν ἑτέρου, ἄκοντος τούτου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 242.

Ψευδὴς βεβαιώσεις, νόθευσις κλπ.

1. Ὑπάλληλος εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου ἀνάγεται ἡ ἐκδοσις ἢ σύνταξις ὠρισμένων δημοσίων ἐγγράφων, ὅστις ἐν τοιοῦτῳ ἐγγράφῳ ἐκ προθέσεως βεβαίῳ ψευδῶς περιστατικὸν δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἐννόμους συνεπειάς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος ὁ ἐκ προθέσεως νοθεύων, καταστρέφων, βλάπτων ἢ ὑπεξάγων ἐγγραφὸν ἐμπιστευθὲν ἢ προσιτὸν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του.

3. Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαίτιος τινος τῶν ἐν §§ 1 καὶ 2 πράξεων ἐσκόπει νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὄφελος ἢ νὰ βλάβῃ παρὰ νόμους ἕτερον, ἐπιβάλλεται κἀθειρξις.

4. Μὲ τὴν ἐν παραγρ. 1 ποινὴν τιμωρεῖται ὁ ἐν γνώσει ποιούμενος χρῆσιν τοῦ πλαστοῦ ἢ νοθευθέντος ἢ ὑπεξαχθέντος ἐγγράφου.

Ἄρθρον 243.

Παράλειψις βεβαιώσεως ταυτότητος.

Ὑπάλληλος, εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου ἀνάγεται ἡ ἐκδοσις ἢ σύνταξις δημοσίων ἐγγράφων, παραλείπων κατ' αὐτὴν νὰ βεβαιωθῇ, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ἀπαιτῇ, περὶ τῆς ταυτότητος προσώπου ἀναφερομένου ἐν τῷ ἐγγράφῳ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 244.

Καταπίεσις.

Ὑπάλληλος ἐν γνώσει εἰσπράττων μὴ ὀφειλομένους φόρους, δασμοὺς, τέλη ἢ ἄλλα φορολογήματα, δικαστικὰ ἐξοδα ἢ οἰαδήποτε δικαιώματα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 245.

1. Αἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 244 ποινὰ ἐπιβάλλονται καὶ κατ' ἐκείνων τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες καταλείπουσι τὴν ἐνέργειαν τινὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων εἰσπράξεων εἰς τοὺς παρ' αὐτῶν διοριζομένους γραφεῖς ἢ βοηθοὺς, ἐὰν οὗτοι ἐν γνώσει τοῦ ὑπαλλήλου εἰσέπραξαν μὴ ὀφειλόμενον.

2. Οἱ γραφεῖς καὶ οἱ βοηθοὶ οὗτοι, εἰσπράξαντες ἐν γνώσει μὴ ὀφειλόμενον, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 246.

Διὰ φυλακίσεως τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅστις, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 258, κατὰ τὴν παράδοσιν χρημάτων ἢ ἄλλων πραγμάτων ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως παρακρατεῖ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν παραδοτέων χρημάτων ἢ πραγμάτων.

Ἄρθρον 247.

Ἀπεργία δημοσίων ὑπαλλήλων.

1. Δημοσιοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες τρεῖς τοῦλάχιστον κατὰ κοινὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐμποδίσωσιν ἢ διακόψωσιν τὴν λειτουργίαν δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας: α') ἐξήτησαν τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν των ἢ β') ἐγκατέλειπον τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας ἢ γ') παρημέλησαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτῶν καθηκόντων ἢ δ') προσέρχονται ὀπωσδήποτε εἰς συνεννόησιν πρὸς κήρυξιν ἀπεργίας ἢ ἀπειλοῦσι τὴν κήρυξιν τοιαύτης, ἢ κατ' οἰονδήποτε τρόπον συνδέουσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ἀποδοχὴν αἰτημάτων μὲ ἐγκατάλειψιν τῶν ἔργων των, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους.

2. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ πᾶς δημοσίος ὑπάλληλος προσχωρῶν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τινὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ πράξεων.

3. Μέλη τοῦ διωκτικοῦ συμβουλίου σωματείου ἢ ἐνώσεως δημοσίων ὑπαλλήλων ἀποφασίσαντα τὴν κήρυξιν ἀπεργίας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν

καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς εὐθύνεται τὸ σωματεῖον ἢ ἡ ἐνωσις εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν καταδικασθέντων.

4. Ἡ καταδίκη εἰς οἰονδήποτε ποινὴν ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν §§ 1—3 πράξεων συνεπάγεται καὶ τὴν πρόσκαιρον στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων (ἀρθρα 61-65).

Ἄρθρον 248.

Παραβάσεις τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων.

Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις παρὰ νόμους ἀνοίγει, ὑπεξάγει ἢ καταστρέφει ἐπιστολὴν ἢ ἕτερον ἀντικειμένον ἐμπιστευμένον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ προσιτὸν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ ἐν γνώσει ἐπιτρέπει εἰς ἄλλον τὴν ἐπιχείρησιν τοιαύτης πράξεως ἢ βοηθεῖ αὐτὴν ἢ γνωρίζων ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, γνωστοποιεῖ εἰς τρίτον τὸ περιεχόμενον κεκλεισμένου τοιοῦτου ἀντικειμένου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 249.

Παραβάσεις τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων.

Τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος, ὅστις παρὰ νόμους ἀνοίγει, ὑπεξάγει ἢ καταστρέφει τηλεγράφημα ἐμπιστευμένον εἰς τηλεγραφικὸν γραφεῖον καὶ προσιτὸν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἢ ἐν γνώσει ἐπιτρέπει εἰς ἄλλον τὴν ἐπιχείρησιν τοιαύτης πράξεως ἢ βοηθεῖ αὐτὴν, ἢ, γνωρίζων ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, γνωστοποιεῖ εἰς τρίτον τὸ περιεχόμενον τοιοῦτου τηλεγραφήματος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 250.

Παραβάσεις τῶν τηλεφωνικῶν ὑπαλλήλων.

Τηλεφωνικὸς ὑπάλληλος γνωρίζων ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ παρὰ νόμους γνωστοποιεῖ εἰς τρίτον τὸ περιεχόμενον ἀνακινώσεως τηλεφωνικῶς ἐνεργηθείσης, ἢ ἐν γνώσει ἐπιτρέπων εἰς τρίτον νὰ γίνῃ ἀκροατὴς τοιαύτης ἀνακινώσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 251.

Παραβίασις τοῦ δικαστικοῦ ἀπορρήτου.

1. Ὁ πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν καθηκόντων κατὰ νόμον καλούμενος, γνωστοποιῶν ἑτέρῳ ἀπόρρητα διασκέψεως ἢ ψηφοφορίας, τῆς ὁποίας μετέσχε, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ εἰς τοιαύτην διασκέψιν ἢ ψηφοφορίαν λόγῳ τῶν καθηκόντων του παριστάμενος, ἐὰν γνωστοποιήσῃ εἰς ἕτερον ἀπόρρητα αὐτῆς.

Ἄρθρον 252.

Παραβίασις ὑπηρεσιακοῦ ἀπορρήτου.

Ὑπάλληλος, ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 248, 249, 250 καὶ 251, ἐναντίον τῶν καθηκόντων του, καθιστᾷ γνωστὸν εἰς ἄλλον: α') πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μόνον ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του γνωρίζει ἢ β') ἐγγραφὸν διαπεπιστευμένον ἢ προσιτὸν αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του, ἐὰν τινὰ τῶν πράξεων τούτων ἐξετέλεσε μὲ σκοπὸν ἰδίᾳ ὠφελείας ἢ βλάβης τοῦ κράτους ἢ ἑτέρου προσώπου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 253.

Αἱ ἐν ἀρθροῖς 248 ἕως καὶ 252 παραβιάσεις ἀπορρήτων τιμωροῦνται καὶ ἐὰν ἐτελέσθησαν μετὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 254.

Ἀποσιώπησις λόγου ἐξαίρεσεως.

Ὑπάλληλος, διὰ τὸν ὁποῖον ὑφίσταται κατὰ νόμον ἐπὶ τινος ὑποθέσεως λόγος ἐξαίρεσεως, ἀποσιωπῶν ἐν γνώσει τὸ περιστατικὸν τοῦτο καὶ ἐνεργῶν ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν ἐὰν ἢ ἀποσιώπησις ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ ἀθέμιτου ὠφελείας αὐτοῦ ἢ ἑτέρου τινὸς ἢ πρὸς βλάβην ἄλλου.

*Άρθρον 255.

*Αθέμιτος συμμετοχή.

*Υπάλληλος, όστις άμέσως ή έμμέσως, και ιδία δι' υποβολής έτέρου προσώπου ή διά πράξεων κεκαλυμμένων συμμετέσχει εις πλειστηριασμόν, μίσθωσιν, δημοπρασίαν ή άλλην οίανδήποτε πράξιν, έφ' ής άσκει τὰ καθήκοντα τής υπηρεσίας του, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρι δύο έτών και διά χρηματικής ποινής.

*Άρθρον 256.

*Απιστία περί την υπηρεσίαν.

*Υπάλληλος, όστις κατά τόν προσδ ορισμόν, την είσπρα- ξιν ή διαχειρίσιν φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολο- γημάτων ή οίανδήποτε έσόδων έλαττώνει έν γνώσει προς όφελος έαυτού ή άλλου την δημοσίαν, δημοτικήν ή κοινοτι- κήν περιουσίαν, τής ύποίας είναι διαπεπιστευμένος την διαχείρισιν, τιμωρείται α') διά φυλακίσεως τουλάχιστον έξ μηνών, εάν δέ ή έλάττωσις είναι ιδιαίτέρως μεγάλης αξίας διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο έτών. β') διά κα- θείρξεως μέχρι δέκα έτών εάν ό υπάιτιος μετεχειρίσθι ιδιαί- τερα τεχνάσματα.

Άρθρον 257.

*Εκμετάλλευσι διαπεπιστευμένων.

*Υπάλληλο όστις άν υ προθέστω ύπ ξαιρέστω ή άπ στίας, τολΐζει ή κατ' άλλον τρόπο μεταχειρίζεται προς όφ ός του ή παραχωρ ει. άλλον πρό: χρήσιν χρήματα ή πράγματα διαπεπιστευμένα εις α τόν λόγω τής ύπ ηρ σίας του τιμωρεται διά χρηματική ποινής ή διά φυλακίσεως μέχρις ένός έτους.

Άρθρον 258.

*Υπεξαρσας έν τή υπηρεσία.

*Υπάλληλος, παρανόμω διοποούμενος χρήματα ή έτερα κινητά πράγματα, άτινα υπό την ιδιότητά του ταύτην έλαβεν ή κατέχει, και άν έτι δέ ήτο άρμόδιος προς τοϋτο, τιμωρείται α') διά φυλακίσεως τουλάχιστον ξ μηνών, εάν ή το άντικείμενον τής πράξεως ειαι δαιτ ρως μεγάλης αξίας διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο τών, β') διά κα ερ- ξεως μέχρι δέκα τών α' ή υπάιτιο μετεχειρίσθι ιδιαί- τερα τεχνάσματα.

Άρθρον 259

*Παράβασις καθήκοντος.

*Υπάλληλος έκ προθέσεως παραβείων τὰ καθήκοντα τής ύπ ηρ σίας αύτου πρό τόν σκοπόν όπω: περιπήση εις έαυτόν ή εις άλλο παρανόμω όφελο ή όπω βλάβη το κράτος ή άλλο, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρι δύο έτών. έάν ή πράξις αύτη δ.ν τιμωρήτα ύφ' έτέρας πο ν κής διατάξεως.

*Άρθρον 260

*Ανυποταξία εις πο ικήν αρχήν.

Στα ατωτικό διοικητής άξιωματικό ή ύπαξιωμα- τικός ή άστυνομικός υπάλληλος, παραλείπων να συνα.ρο.ση και να μεταχειρισθι την υπό τὰ διαταγὰς του τελούσαν ένοπλο ή άστυνομικήν δύναμι . καιτοι ν μίμως πο σκλη- θεις εις τοϋτο πα ά τής άρμοδίας πολιτικής αρχής, τιμωρεται διά φυλακίσεως μ χρι τρ ών τών.

*Άρθρο 261.

*Παρότρυνσις φισταμ ω και άνοχή.

*Υπάλληλο προσπαΐω να πε ση τερ τοιούτον, ύφι στάμ-νον α τφ ή υπό τόν ύπ ηρ σιακό κόν. έλεγχον τε- λοϋντα, εις διάπραξιν τινος τώ: ν αρ ροις 235 έω και 260 εγκ ημάτων ή έν γνώσει άν χόμενος τη: π αύτου διάπα αξιν τινό τούτων, τιμωρεΐτα διά φυλακίσεως μέχρι δύο τών εάν ή πράξις δέ ύποπίπτη εις έτέρας διάτα ιν τοϋ ποινικού νόμου, τιμωροϋσιν αύτην διά βαρυτέρας ποι- νής.

*Άρθρον 262.

*Γενικαί διατάξεις.

*Εάν υπάλληλος καταστή, έν τή άσκήσει τής ύπ ηρ σίας του ή έπωφελούμενος τής ιδιότητός του, έκ προθέσεως υπάιτιος κακουργήματος ή πλημμελήματος προβλεπομένου έν έτέρω κεφαλαίω τοϋ παρόντος κώδικος, έπαυξάνεται ό άνώτατος όρος τής έν τφ νόμω άναγραφόμενης διά την πράξιν ποινής κατά το ήμισυ, δέν δύναται όμως να υπερβή τόν γενικώς καθωρισμένον άνώτατον όρον έκάστου είδους ποινής.

*Άρθρον 263.

*Όσάκις το δικαστήριον επιβάλλει διά τινα τών έν αρ- θρω 235 μέχρι και 261 πράξεων ποινήν φυλακίσεως του- λάχιστον τριών μηνών, δύναται συγχρόνως να άπαγγείλη και πρόσκαιρον άποστέρησιν τών πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρ. 61).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

*Κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα.

*Άρθρον 264.

*Εμπρησμός.

*Ό έκ προθέσεως προξενών πυρκαϊάν τιμωρείται :

α') Διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο έτών, άν έκ τής πράξεως δύναται να προκύψη κοινός κίνδυνος εις ξένα πράγματα.

β') Διά καθείρξεως, άν έκ τής πράξεως δύναται να προκύψη κίνδυνος ανθρώπου.

γ') Διά καθείρξεως ίσοβίου ή προσκαιρου τουλάχιστον δέκα έτών, άν εις την περίπτωση τοϋ στοιχείου β' επήλθε θάνατος.

*Άρθρον 265.

*Εμπρησμός εις δάση.

*Ό έκ προθέσεως προξενών πυρκαϊάν εις δάσος τιμωρεΐ- ται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ένός έτους, έκτός εάν συντρέχη περίπτωσις βαρυτέρας τιμωρήσεως κατά τούς όρους τοϋ άρθρου 264.

*Άρθρον 266.

*Εμπρησμός έξ άμελείας.

*Αν τις τών έν άρθροις 264 και 265 πράξεων έξετελέσθι έξ άμελείας, επιβάλλεται φυλακίσις.

*Άρθρον 267.

*Ό υπάιτιος τής έν άρθρω 266 πράξεως άπαλλάσσεται πάσης ποινής, εάν έλευθέρα θελήσει καταστείλη την πυρ- καϊάν ό ίδιος ή διά τής ταχείας προς την αρχήν άγγελίας του δώση άφορμήν εις καταστολήν ταύτης.

*Άρθρον 268.

*Πλημύρα.

*Ό έκ προθέσεως προξενών πλημύραν τιμωρείται :

α') Διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο έτών, άν έκ τής πράξεως δύναται να προκύψη κοινός κίνδυνος εις ξένα πράγματα,

β') Διά καθείρξεως, άν έκ τής πράξεως δύναται να προ- κύψη κίνδυνος ανθρώπου.

γ') Διά καθείρξεως ίσοβίου ή προσκαιρου τουλάχιστον δέκα έτών, άν εις την περίπτωση τοϋ στοιχείου β' επήλθε θάνατος.

*Άρθρον 269.

*Ό έξ άμελείας γενόμενος υπάιτιος τής έν τφ άρθρω 268 πράξεως τιμωρεΐται διά φυλακίσεως.

*Άρθρον 270.

*Εκρηξις.

*Ό έκ προθέσεως προξενών εκρηξιν καθ' οίονδήποτε τρόπον, και ιδία διά τής χρήσεως έκρηκτικών υλών, τιμω- ρείται .

α') Διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο έτών, άν έκ τής

πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κοινὸς κίνδυνος εἰς ξένα πράγματα.

β') Διὰ καθείρξεως, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου.

γ') Διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ προσκαιρου τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχείου β' ἐπῆλθε θάνατος.

Ἄρθρον 271.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 270 πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 272.

Παραβάσεις περὶ τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας.

1. Ὁ κατασκευάζων, προμηθεύμενος ἢ κατέχων ἐκρηκτικὰς ὕλας ἢ ἐκρηκτικὰς βόμβας πρὸς τὸν σκοπὸν, ἵνα διὰ τῆς χρήσεως αὐτῶν προξενήσῃ κοινὸν κίνδυνον εἰς ξένα πράγματα ἢ κίνδυνον ἀνθρώπου ἢ ἵνα τὰς παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον πρὸς τοιαύτην χρῆσιν, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

2. Ὁ κατασκευάζων ἐκρηκτικὰς ὕλας ἢ ἐκρηκτικὰς βόμβας, περὶ τῶν ὁποίων γνωρίζει ἢ ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι εἶναι προωρισμέναι πρὸς τὴν ἐν § 1 ἐγκληματικὴν χρῆσιν, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι ἵνα ἐτῶν.

3. Ὁ προμηθεύμενος, παραδίδων, παραλαμβάνων, φυλάττων, ἀποκοῦπτων ἢ μεταφέρων ἐκρηκτικὰς ὕλας ἢ ἐκρηκτικὰς βόμβας, περὶ τῶν ὁποίων γνωρίζει ἢ ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ, ὅτι εἶναι προωρισμέναι πρὸς τὴν ἐν § 1 ἐγκληματικὴν χρῆσιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους.

4. Ὅστις γνωρίζει ἢ ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἕτερος ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐν § 1 ἐγκληματικὴν χρῆσιν ἐκρηκτικῶν ὕλων, ἢ ἐκρηκτικῶν βομβῶν καθοδηγεῖ αὐτὸν εἰς κατασκευὴν τοιούτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρον 273.

Κοινῶς ἐπικίνδυνος βλάβη.

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 264, 268 καὶ 270, προξενεῖ ἐκ προθέσεως βλάβην εἰς πρᾶγμα, ἴδιον ἑαυτοῦ ἢ ξένον, κινήτῳ ἢ ἀκίνητῳ, τιμωρεῖται, ἂν μὲν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κοινὸς κίνδυνος εἰς ξένα πράγματα, διὰ φυλακίσεως, ἂν δὲ δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἂν δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπῆλθε θάνατος, διὰ καθείρξεως.

Ἄρθρον 274.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 273 πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 275.

Ἄρσις ἀσφαλιστικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ὅστις ἐν μεταλλείῳ, ἐργοστασίῳ ἢ ἄλλαις ἐργασίαις τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία εἶναι ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἐργατῶν, ἐκ προθέσεως καταστρέφει ἢ ὀπωσδήποτε καθιστᾷ ἐνέπιδκτους χρησιμοποίησεως ἐγκαταστάσεις ἀσφαλιστικὰς κατὰ τοῦ τοιούτου κινδύνου ἢ διακόπτει τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου, διὰ καθείρξεως δὲ ἰσοβίου ἢ προσκαιρου, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπῆλθε θάνατος.

Ἄρθρον 276.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 275 πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 277.

Πρόκλησις ναυαγίου.

Ὁ ἐκ προθέσεως ἐπιφέρων τὴν βύθισιν ἢ προσάραξιν πλοίου τιμωρεῖται :

α') Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κοινὸς κίνδυνος εἰς ξένα πράγματα

β') Διὰ καθείρξεως, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου.

γ') Διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ προσκαιρου τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχείου β' ἐπῆλθε θάνατος.

Ἄρθρον 278.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν ἄρθρῳ 277 πράξεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 279.

Δηλητηρίασις πηγῶν καὶ τροφίμων.

Ὁ ἐκ προθέσεως δηλητηριάζων πηγὰς, φρέατα, κρήνας ἢ ἄλλας διοχετεύσεις ἢ δεξαμενὰς ὕδατων, τρόφιμα ἢ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα, ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς ἀόριστον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, ἢ εἰσάγων εἰς τι τῶν ἀντικειμένων τούτων ἄλλας ὕλας, δυναμμένας νὰ ἐπιφέρωσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως. Ἄν δ' ἐκ τῆς πράξεως ἐπῆλθε θάνατος, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καθείρξις ἰσοβίου.

Ἄρθρον 280.

Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν ἄρθρῳ 279 πράξεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 281.

Νοθεία τροφίμων.

1. Ὁ κατασκευάζων ἢ κατεργαζόμενος τρόφιμα, ποτά, φάρμακα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα οὕτως ὥστε ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν δύναται νὰ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν ὑγίαν ἢ κίνδυνος εἰς τὴν ζωὴν ἀνθρώπου, ὡς καὶ ὁ θέτων εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τῶν μηνῶν.

2. Ἐάν τις τῶν πράξεων τούτων ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικὴ ποινὴ.

Ἄρθρον 282.

Δηλητηρίασις νομῆς ζώων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως δηλητηριάζων νομάς, λειμῶνας, λίμνας ἢ ἄλλα ποτίσματα ζώων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἂν δ' ἐντεῦθεν ἐθανατώθησαν ἢ σπουδαίως καὶ διαρκῶς ἐβλάβησαν ζῶα ἄλλου, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν § 1 πράξεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 283.

Διάδοσις νόσου ζώων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως διαδίδων νόσον ζώων μολυντικὴν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν, ἂν δὲ ἐντεῦθεν ἐθανατώθησαν ἢ σπουδαίως καὶ διαρκῶς ἐβλάβησαν ζῶα ἄλλου, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν § 1 πράξεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 284.

Παραβίασις μέτρων προλήψεως ἀσθενειῶν.

1. Ὁ παραβιάζων τὰ διὰ νόμου ἢ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς εἰσβολῆς ἢ διαδόσεως μεταδοτικῆς νόσου διατεταγμένα μέτρα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Ἐάν δὲ συνεπείᾳ τῆς παραβιάσεως ταύτης μετεδῶθῃ ἡ νόσος εἰς ἀνθρώπον, ἐπιβάλλεται καθείρξις μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ἄν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικὴ ποινὴ.

Ἄρθρον 285.

Παραβίασις μέτρων προλήψεως ἐπιζωοτιῶν.

1. Ὁ παραβιάζων τὰ διὰ νόμου ἢ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς εἰσβολῆς ἢ διαδόσεως ἐπιζωοτιῶν ἢ νόσου φυτῶν διατεταγμένα μέτρα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ἐάν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἐξ μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ.

"Άρθρον 286.

Παραβάσεις τῶν κανόνων τῆς οἰκοδομικῆς.

1. Ὁ κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἢ διεξαγωγὴν οἰκοδομικοῦ τινος ἢ ἑτέρου ἀναλόγου ἔργου ἢ κητεδαιρίσεως, ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας, ἐνεργῶν παρὰ τοῦς κοινῶς ἀνεγνωρισμένους τεχνικοὺς κανόνας καὶ προξενῶν οὕτω κίνδυνον διὰ τὴν ζωὴν ἢ τὴν υἱείαν ἀνθρώπου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

"Άρθρον 287.

Παραβάσεις συμβάσεων προμηθείας.

1. Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις παραλείπει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐναντὶ ἀρχῆς τινος ἀναληφθείσης ὑποχρέωσιν περὶ προμήθειας ἢ μεταφορᾶς τροφίμων ἢ ἄλλων πραγμάτων καὶ οὕτω παρεμποδίζει τὴν ἀποτροπὴν ἢ τὴν καταστολὴν καταστάσεως κοινῆς ἀνάγκης.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωροῦνται οἱ περαιτέρω προμηθευταὶ παντὸς εἶδους, ὑπερῳλοῦντες, μεσιταὶ ἢ ὑπάλληλοι τοῦ ἀναλαβόντος τὴν προμήθειαν ἢ μεταφορὰν τούτων, οἵτινες διὰ παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ματαιοῦσιν ἢ δυσχεραίνουνσι ταύτην καὶ οὕτω παρεμποδίζουν τὴν ἀποτροπὴν ἢ τὴν καταστολὴν καταστάσεως κοινῆς ἀνάγκης.

"Άρθρον 288.

Παρακώλυσις ἀποτροπῆς κοινῶν κινδύνου καὶ παράλειψις ὀφειλομένης βοήθειας.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως ματαίων ἢ δυσχεραίνων τὴν πρὸς ἀποτροπὴν ἢ καταστολὴν ὑφισταμένου ἢ ἐγγὺς ἐπικειμένου κοινῶν κινδύνου ἀναγκαίαν ἐνέργειαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἐὰν δὲν συντρέχη περίπτωσις βαρυτέρας τιμωρήσεως κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν.

2. Ὁ ἐν περιπτώσει δυστυχήματός τινος ἢ κοινῶν κινδύνου ἢ κοινῆς ἀνάγκης, μὴ παρέχων τὴν βοήθειαν, τὴν ζητηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὁποῖαν ἡδύνατο νὰ παράσχωι ἄνευ τινος οὐσιώδους κινδύνου ἑαυτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν.

"Άρθρον 289.

Γενικὴ διάταξις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 269, 271, 274, 276, 278, 280, 281 § 2, 282 § 2, 283 § 2, 284 § 2, 285 § 2 καὶ 286 ὁ ὑπαίτιος ἀπαλλάσσεται πάσης ποινῆς, εἰς ἐλευθέρᾳ θελήσει ἀποτρέψῃ τὸν ἐντεῦθεν κίνδυνον ἢ διὰ ταχείας πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀγγελίας του δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀποτροπὴν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἑγκλήματα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν συγκοινωνιῶν καὶ κατὰ τῶν κοινωφελῶν ἐγκαταστάσεων.

"Άρθρον 290.

Διατάραξις τῆς ἀσφαλείας συγκοινωνιῶν.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως διαταράττει τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐν ὁδοῖς ἢ πλατείαις συγκοινωνίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου, διὰ καθείρξεως δέ, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπῆλθε θάνατος.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις.

"Άρθρον 291.

Διατάραξις τῆς ἀσφαλείας σιδηροδρόμων, πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως διαταράττει τὴν ἀσφάλειαν τῆς σιδηροδρομικῆς ἢ δι' ὕδατος συγκοινωνίας ἢ τῆς ἀεροπλοίας, τιμωρεῖται: α') διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν, ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κοινὸς κίνδυνος εἰς ξένα πράγματα, β') διὰ καθείρξεως ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος ἀνθρώπου καὶ γ') διὰ καθείρξεως ἰσοβίου ἢ πρᾶσιμον τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν, ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχείου β' ἐπῆλθε θάνατος.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις.

3. Πᾶσα παράβασις τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν διοικητικῶν κανονισμῶν τῶν ἀφορούντων εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ τὴν χρῆσιν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῆς δι' ὕδατος συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀεροπλοίας μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῶν 1 καὶ 2, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

"Άρθρον 292.

Παρακώλυσις συγκοινωνιῶν.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως παρακωλύων τὴν λειτουργίαν κοινῆς χρήσεως ἐγκαταστάσεως ἐξυπηρετούσης τὴν συγκοινωνίαν, ἰδίᾳ δὲ σιδηροδρόμου, ἀεροπλοίου, λεωφορείου αὐτοκινήτου, ταχυδρομείου, τηλεγράφου ἢ τηλεφώνου, προωρισμένων εἰς κοινὴν χρῆσιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἑξ μηνῶν.

"Άρθρον 293.

Παρακώλυσις τῆς λειτουργίας ἄλλων κοινωφελῶν ἐγκαταστάσεων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως παρακωλύων τὴν λειτουργίαν καταστήματος ἢ ἐγκαταστάσεως, ἐξυπηρετούντων τὴν εἰς τὸ κοινὸν προμήθειαν ὕδατος, φωτισμοῦ, θερμότητος ἢ κινητηρίου δυνάμεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ἑξ μηνῶν.

"Άρθρον 294.

Παῦσις ἐργασίας.

Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις, διαρκούσης τῆς ἐν ἡ διατελεῖ σχέσεως μισθώσεως ἐργασίας, ἐκ προθέσεως, διὰ παύσεως τῆς ἐργασίας ἢ κακοβούλου παρεκλύσεως αὐτῆς, γίνεται ὑπαίτιός τινος τῶν ἐν ἀρθροῖς 292 καὶ 293 πράξεων.

"Άρθρον 295.

Πρόκλησις κοινῆς ἀνάγκης.

Ὅταν διὰ τινος τῶν ἐν ἀρθροῖς 292 § 1, 293 § 1 καὶ 294 πράξεων προξενεῖται κατάστασις κοινῆς ἀνάγκης, ἐπιβάλλεται κόθειρξις.

"Άρθρον 296.

Παρακώλυσις προμηθεύσεως ἄρτου.

Ὁ ἐκ προθέσεως κατὰ τὸν ἐν ἀρθρῷ 294 ἀναφερόμενον ἢ καθ' οἷονδῃποτε ἄλλον τρόπον παρακωλύων τὴν λειτουργίαν καταστήματος ἢ ἐγκαταστάσεως, ἐξυπηρετούντων τὴν εἰς τὸ κοινὸν προμήθειαν ἄρτου, τιμωρεῖται, ἐὰν ἐντεῦθεν προξενῇται κατάστασις κοινῆς ἀνάγκης, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

"Άρθρον 297.

Ἐκθέσις πλοίου εἰς κίνδυνον διὰ λαθρεμπορίου.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως εἰσάγων ἐν ἐλληνικῷ πλοίῳ ἀντικείμενα, ἢ ὑπαρξίς τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὸν κίνδυνον κατασχέσεως ἢ δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ἡ πράξις τιμωρεῖται καὶ ἥτις ἔλαβε χώραν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ κράτους.

3. Ὡς πρὸς πλοῖα ξένης ἐθνικότητος τιμωρεῖται ἡ πράξις, ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

"Άρθρον 298.

Γενικὴ διάταξις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 290 § 2 καὶ 291 § 2 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 289.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς.

Ἄρθρον 299.

Ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως ἀπέκτεινεν ἕτερον τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἰσοβίου καθείρξεως.

2. Ἐάν ἡ πράξις ἀπεφασίσθῃ καὶ ἐξετελέσθῃ ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς προσκαίρου καθείρξεως.

Ἄρθρον 300.

Ἀνθρωποκτονία ἐν συναινέσει.

Ὅστις ἀπεφάσισεν καὶ ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ καὶ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσῃ τοῦ παθόντος καὶ ἐξ οἴκτου πρὸς αὐτόν, ἀνάτως πάσχοντα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 301.

Συμμετοχὴ εἰς αὐτοκτονίαν.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταπεισας ἕτερον εἰς αὐτοκτονίαν, ἐάν αὕτη ἐτελέσθῃ ἢ ἐγένετο ἀπόπειρα αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ παρασχὼν βοήθειαν κατ' αὐτήν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 302.

Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας.

Ὁ ἐξ ἀμελείας ἐπιφέρων τὸν θάνατον ἑτέρου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 303.

Παιδοκτονία.

Μήτηρ, ἥτις ἐκ προθέσεως ἀπέκτεινε κατὰ τὸν τοκετὸν ἢ μετὰ τὸν τοκετὸν μὲν, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐξηκολούθει ἢ ἐκ τούτου προκληθεῖσα διατάραξις τοῦ ὀργανισμοῦ, τὸ τέκνον αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 304.

Ἀμβλώσις.

1. Ἐγκυος, ἥτις ἐκ προθέσεως ἀποκτείνει δι' ἐκτρώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ παρ' αὐτῆς κυφορούμενον ἢ ἐπιτρέπει εἰς ἄλλον νὰ πράξῃ τοῦτο, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ὅστις, συναινούσης τῆς ἐγκύου, ἐπιφέρει τὸν θάνατον τοῦ ἐμβρύου ἢ προμηθεύει εἰς αὐτήν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν. Ἄν δὲ οὗτος ἐνεργῇ κατὰ συνήθειαν ἀμβλώσεις τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως τὸ πολὺ δέκα ἐτῶν.

3. Ὅστις, ἀγνοούσης τῆς ἐγκύου ἢ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῆς, ἐκ προθέσεως ἐπιφέρει τὸν θάνατον τοῦ ἐμβρύου, τιμωρεῖται διὰ προσκαίρου καθείρξεως.

4. Δὲν εἶναι ἄδικος καὶ μένει ἀτιμώρητος ἡ πράξις ἐκτελούμένη παρ' ἱατροῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποτροπῆς ἀναποτρέπτου ἄλλως κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ σπουδαίας καὶ διαρκοῦς βλάβης τῆς υγείας τῆς κυφορούσης, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμβλώσεως βεβαιούται καὶ διὰ πιστοποιήσεως ἑτέρου ἱατροῦ.

5. Ἀτιμώρητος παραμένει ἐπίσης ἡ ἀμβλώσις ἢ παρ' ἱατροῦ, τῇ συγκαταθέσει τῆς ἐγκύου, ἐκτελεσθεῖσα, ὅταν ἡ σύλληψις ἔλαβε χώραν κατόπιν βιασμοῦ, καταχρήσεως ἀνικάνου πρὸς ἀντίστασιν, ἀποπλανήσεως κόρης ἢλικίας κατωτέρως τῶν 15 ἐτῶν ἢ αἰμομιξίας.

Ἄρθρον 305.

Διαφήμισις μέσων ἀμβλώσεως κλπ.

Ὅστις, δημοσίᾳ ἢ διὰ κυκλοφορίας ἐγγράφων, εἰκόων ἢ παραστάσεων, ἀγγέλλει ἢ διαφημίζει, ἔστω καὶ κεκαλυμμένως, φάρμακα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ὡς ἐπιτήδεια πρὸς πρόκλησιν ἀμβλώσεως ἢ καὶ ὅμοιον τρόπον προσφέρει τὰς αὐτοῦ ἢ ἑτέρου ὑπηρεσίας πρὸς τέλεσιν ἢ ὑποβοήθησιν ἀμβλώσεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνός ἔτους.

Ἄρθρον 306.

Ἐκθεσις.

1. Ὁ ἐκθέτων ἕτερον καὶ περιάγων αὐτὸν οὕτως εἰς θέσιν ἀβοήθητον, ὡς καὶ ὁ ἐκ προθέσεως ἀβοήθητον ἀφήνων πρόσωπον, τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἢ πρὸς διατροφὴν καὶ περίθαλψιν ἢ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὁποῦ εἶναι ὑπόχρεως, ἢ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὑπαιτίως οὗτος ἐτραυμάτισε, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

2. Ἐάν, συνεπεία τῆς πράξεως, ἐπῆλθεν εἰς τὴν υγείαν τοῦ παθόντος βαρεῖα βλάβη, ἐπιβάλλεται καθείρξις μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐάν δὲ συνεπεία τῆς πράξεως ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται καθείρξις τοῦλάχιστον ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 307.

Παράλειψις λυτρώσεως ἀπὸ κινδύνου ζωῆς.

Ὁ ἐκ προθέσεως παραλείπων νὰ σώσῃ ἕτερον ἐκ κινδύνου ζωῆς, καίπερ δυνάμενος νὰ πράξῃ τοῦτο ἄνευ κινδύνου τῆς ζωῆς ἢ τῆς υγείας του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Σωματικαὶ βλάβαι.

Ἄρθρον 308.

Ἀπλὴ σωματικὴ βλάβη.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως προξενῶν εἰς ἕτερον σωματικὴν κάκωσιν ἢ βλάβην τῆς υγείας αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐάν δ' ἡ προξενηθεῖσα κάκωσις ἢ βλάβη τῆς υγείας εἶναι ὅπως ἐλαφρὰ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Δὲν εἶναι ἄδικος ἡ ἐν παραγρ. 1 σωματικὴ βλάβη ὁσάκις ἐπιχειρεῖται τῇ συναινέσει τοῦ παθόντος καὶ δὲν προσκρούει εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη.

3. Ὁ ὑπαίτιος τῆς ἐν παραγρ. 1 πράξεως δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ πάσης ποινῆς, ἐάν εἰς τὴν πράξιν παρεσφύρηται ἐκ δεδωκυιολογημένης ἀγανακτήσεως ἐνεκα ἀμέσως προσηγηθείσης πράξεως τοῦ παθόντος, τελουμένης ἐναντίον ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἰδιαζόντως σκληρὰς ἢ βαναύσου.

Ἄρθρον 309.

Ἐπικίνδυνος σωματικὴ βλάβη.

Ἐάν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πράξις ἐτελέσθῃ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ παραγάγῃ κίνδυνον τῆς ζωῆς τοῦ παθόντος ἢ βαρεῖαν σωματικὴν βλάβην αὐτοῦ (ἄρθρον 310 § 2), ἐπιβάλλεται φυλακίσις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν,

Ἄρθρον 310.

Βαρεῖα σωματικὴ βλάβη.

1. Ἐάν ἡ ἐν ἄρθρῳ 308 πράξις ἔσχεν ὡς ἐπακόλουθον βαρεῖαν πάθησιν τοῦ σώματος ἢ τῆς διανοίας τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται φυλακίσις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

2. Βαρεῖα πάθησις τοῦ σώματος ἢ τῆς διανοίας ὑπάρχει ἰδίως, ἐάν, συνεπεία τῆς πράξεως, περιέστη ὁ παθὼν εἰς κίνδυνον ζωῆς ἢ ὑπέπεσεν εἰς νόσον βαρεῖαν καὶ μακρὰν ἢ ἡκρωτηριάσθη σοβαρῶς ἢ ἄλλως ἐπὶ μακρὸν καὶ σπουδαίως παρεκωλύθη περὶ τὴν χοῆσιν τοῦ σώματος ἢ τῆς διανοίας αὐτοῦ.

3. Ἐάν τὸ παραχθὲν τοῦτο ἀποτέλεσμα ἐσκοπεῖτο ὑπὸ τοῦ ὑπαίτιου, ἐπιβάλλεται καθείρξις μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 311.

Θανατηφόρος βλάβη.

Ἐάν ἡ σωματικὴ βλάβη (ἄρθρον 308) ἔσχεν ὡς ἐπακόλουθον τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται καθείρξις μέχρι δέκα ἐτῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 310 ἐπιβάλλεται καθείρξις.

Ἄρθρον 312.

Σωματικὴ βλάβη ἀνηλίκων κλπ.

Διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἂν δὲ συν-

τρέχη περιπτώσεις βαρύτερας αξιοποιούν ποαξέως, τιμωρείται: α') όστις διά συνεχούς σκληράς συμπεριφοράς επιφέρει σωματικήν κάκωσιν ή βλάβην τής υγείας εις πρόσωπον μή συμπληρώσαν εισέτι τό δέκατον εβδομον έτος τής ηλικίας του ή μη δυνάμενον νά ύπερασπίση έαυτό και τελούν υπό τήν επιμέλειαν ή προστασίαν του ή άνήκον εις τόν οίκον αυτού ή τελούν εις σγέσιν εργασίας ή ύπηρεσίας μετ' αυτού ή τό ύποϊον ό εις επιμέλειαν αυτού ύπόχρεως άφῆκεν εις τήν έξουσίαν του β') όστις διά κακοβούλου παραμελήσεως τών έαυτού ύποχρεώσεων έναντι τών ώς άνω προσώπων γίνεται παραίτιος σωματικής κακώσεως ή βλάβης τής υγείας αυτών.

"Αρθρον 313.

Συμπλοκή.

'Εάν συνεπεία τινος συμπλοκής ή επιθέσεως, ενεργηθείσης υπό πολλών, συνέβη ό θάνατος ή βαρεία σωματική βλάβη ανθρώπου (άρθρον 310), έκαστος τών μετασχόντων τής συμπλοκής ή τής επιθέσεως τιμωρείται, διά μόνην τήν συμμετοχήν του εις ταύτην, διά φυλακίσεως μέχρι τριών έτών, έκτός εάν άνευ ύπαιτιότητός του συνεπλάκη.

"Αρθρον 314.

Σωματική βλάβη εξ άμελείας.

'Ο εξ άμελείας προξενών σωματικήν κάκωσιν έτέρου ή βλάβην τής υγείας αυτού τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρι τριών έτών.

"Αρθρον 315.

Έγκλησις.

1. Είς τās περιπτώσεις τών άρθρων 308 και 314 ή καταδίωξις χωρεί μόνον επί εγκλήσει. Δέν απαιτείται εγκλησις, άν ό ύπαιτιος τής εν άρθρω 314 πράξεως ήτο, συνεπεία τής ύπηρεσίας του ή τοϋ έπαγγέλματός του, ύπόχρεως εις ιδιαιτέραν επιμέλειαν ή προσοχήν.

2. 'Εάν ό παθών, εν τή περιπτώσει τοϋ άρθρου 308 είναι δημόσιος υπάλληλος, συνέβη δέ ή πράξις, εν ρι οϋτος εξετάσει τήν ύπηρεσίαν του ή διά λόγους σχετικούς πρός τήν έκτέλεσιν αυτής, δικαιουñται εις εγκλησιν και οι προϊστάμενοι τοϋ παθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Μονομαχία.

"Αρθρον 316.

Πρόκλησις εις μονομαχίαν.

1. 'Ο προκαλέσας τινά εις μονομαχίαν δι' όπλων και ό αποδεχθείς τοιαύτην πρόκλησιν τιμωροϋνται διά φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών.

2. 'Εάν τις τών αντιπάλων έματάωσεν οικεία βουλήσει τήν τέλεσιν τής μονομαχίας πρό πάσης έναρξεως αυτής, απαλλάσσεται τής ποινής.

"Αρθρον 317.

Μονομαχία.

1. 'Η δι' όπλων μονομαχία τιμωρείται διά φυλακίσεως τοϋλάχιστον εξ μηνών. 'Εάν δέ κατά τούς συμφωνηθέντας όρους, ή μονομαχία έδει νά εξασκηθής μέχρι θανάτου, ενός τών αντιπάλων, επιβάλλεται φυλάκισις τοϋλάχιστον ενός έτους.

2. 'Ο εν μονομαχία αποκτεινας τόν αντιπαλον αυτού τιμωρείται διά φυλακίσεως τοϋλάχιστον τριών έτών, εν δέ τή περιπτώσει τοϋ έδαφ. δευτέρου τής προηγουμένης παραγράφου διά καθείρξεως μέχρι δέκα έτών.

3. 'Ο εκ προθέσεως παραβιάσας τούς κανόνες τής μονομαχίας ή τούς συμφωνημένους όρους αυτής και λόγω τής παραβιάσεως ταύτης, αποκτεινας ή τραυματίσας τόν αντίπαλον, τιμωρείται κατά τās διατάξεις περι άνθρωποκτονίας ή σωματικών βλαβών, εάν κατά τά άρθρα τοϋ παρόντος κεφαλαίου δέν τιμωρείται βαρύτερον ή πράξις.

"Αρθρον 318.

Μονομαχία αποκλείουσα κίνδυνον ζωής.

'Εάν ή μονομαχία έτελέσθη ληθόντων προφυλακτικών μέτρων, καταλλήλων πρός άποτροπήν κινδύνου ζωής και εις τοϋτο άποσκοπούñτων, επιβάλλεται φυλάκισις μέχρις ενός έτους.

"Αρθρον 319.

Τιμωρία συνεργών.

1. Μάρτυρες και άλλοι βοηθοί μονομαχίας, ώς και τα μέλη συμβουλίου τιμής, συνελθόντος όπως άποφονή περί τής τελέσεως ή μη τής μονομαχίας, τιμωροϋνται ώς συνεργοί. Μένει εν τούτοις άτιμώρητος ό μάρτυς, ό συντελέσας εις τήν ματαίωσιν τής μονομαχίας.

2. Άτιμώρητοι μένουσιν επίσης οι ώς ιατροί εν μονομαχία προσλαμβανόμενοι.

"Αρθρον 320.

Διέγερσις εις μονομαχίαν.

'Ο διεγειρων τινά εις μονομαχίαν μετá τρίτου είτε διά τής απειλής ότι θέλει έκτεθῆ εις τήν περιφρόνησιν αυτού ή έτέρου τινός, είτε καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών.

"Αρθρον 321.

Δημοσιεύματα αναγόμενα εις μονομαχίας.

1. 'Ο διευθυντής έφημερίδος ή περιοδικού, εν ρι καταχωρίζεται δημοσιεύμα αναγόμενον εις τήν πρόκλησιν μονομαχίας τινός ή τήν διεξαγωγήν ταύτης, τιμωρείται διά φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών.

2. 'Η προκειμένη διάταξις δέν εφαρμοζεται επί άλλης αναγγελίας θανάτου έπελθόντος εκ μονομαχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

"Εγκλήματα κατά τής προσωπικής ελευθερίας.

"Αρθρον 322.

Άρπαγή.

'Ο δι' άπάτης ή διά βίας συλλαμβάνων τινά, οϋτως ώστε ό συλληφθείς νά άποστερήται τής προστασίας τής πολιτείας και ίδια ό περιάγων τινά εις δουλείαν ή εις άλλην τινά παρομοίαν κατάστασιν στερήσεως ελευθερίας, τιμωρείται δι' καθείρξεως.

"Αρθρον 323.

Έμπορία δούλων.

1. 'Ο ενεργήσας έμπορίαν δούλων τιμωρείται διά καθείρξεως.

2. 'Η έμπορία τών δούλων περιλαμβάνει πᾶσαν πράξιν συλλήψεως, άποκτήσεως, διαθέσεως άτόμου σκοποϋσαν τήν εις δουλείαν υπαγωγήν αυτού, πᾶσαν πράξιν προσκτήσεως δούλου, επί σκοπῷ μεταπωλήσεως ή ανταλλαγής αυτού, πράξιν παραχωρήσεως κεκτημένου δούλου διχ πράξεως πωλήσεως ή ανταλλαγής, και εν γενεί πᾶσαν πράξιν έμπορίας ή μεταφοράς δούλων.

3. 'Ο αναλαμβάνων οίανδήποτε ύπηρεσίαν επί πλοίου, εν γνώσει ϋτι τοϋτο είναι προωρισμένον πρός ενεργειαν έμπορίας δούλων ή ϋτι χρησιμοποιείται ήδη πρός τοϋτο, ώς και ό παραμένων έκουσίως εν τή ύπηρεσία ταύτη, εν γνώσει τοϋ ρηθέντος προορισμοϋ τοϋ πλοίου ή τής τοιαύτης χρησιμοποίησεως του, τιμωρείται διά φυλακίσεως τοϋλάχιστον εξ μηνών.

4. 'Ο συντελέσας άμέσως ή έμμεσως εις τήν νύλωσην πλοίου, εν γνώσει ϋτι διά ταύτης σκοπείται ή ενεργεια έμπορίας δούλων, τιμωρείται διά φυλακίσεως τοϋλάχιστον εξ μηνών.

5. 'Ο από τόπου εις τοπον μεταφέρων άνδράποδα, χωρίς σκοπὸν έμπορίας τούτων, αλλά και χωρίς νά γίνηται ή μεταφορά πρός σκοπὸν άπελευθερώσεως, τιμωρείται διά φυλακίσεως.

6. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ ἰδιοκτήτης, καὶ ὁ πλοίαρχος πλοίου, διὰ τοῦ ὁποίου, ἐν γνώσει αὐτῶν, ἤθελεν ἐνεργηθῇ τοιαύτη μεταφορὰ ἀνδραπόδων.

Ἄρθρον 324.

Ἀρπαγὴ ἀνθρώπων.

Ὁ ἀφαιρῶν ἀνθρώκον ἀπὸ τῶν γονέων, τῶν ἐπιτρόπων ἢ παντὸς δικαιουμένου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἢ ὁ ὑποστηρίζων ἐκουσίαν τοῦ ἀνθρώκου διαφυγὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν ἄνω προσώπων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ὑπαίτιος ἐξετέλεσε τὴν πράξιν ἐκ κερδοσκοπίας ἢ ἐπὶ τῇ τέλει, ὅπως μεταχειρισθῇ τὸν ἀνθρώκον εἰς ἀσχολίας ἀνθρώκους, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 325.

Παράνομος κατακράτησις.

Ὅστις ἐκ προθέσεως καθεῖργει τινὰ ἄκοντα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον στερεῖ τῆς ἐλευθερίας τῆς κινήσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἐὰν δὲ ἡ κατκράτησις διήρκησεν ἐπὶ μακρόν, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 326.

Κατακράτησις παρὰ τὸ σύνταγμα.

Ὁ παραβάτης τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ συντάγματος διατάξεων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 327.

Ἀκουσία ἀπαγωγῇ.

1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ παρὰ νόμῳ κατακρατῶν (ἄρθρ. 325) θῆλυ ἄκον ἢ πάσχον τὰς φρένας ἢ ἀνίκων πρὸς ἀντίστασιν, λόγῳ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως ἢ διανοητικῆς ἀτελείας ἢ δι' ἕτερον λόγον, τιμωρεῖται, ἂν μὲν ἐπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως, ἂν δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας, διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 328.

Ἐκουσία ἀπαγωγῇ.

1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ κατακρατῶν ἄγαμον καὶ ἀνθρώκον θῆλυ ἐκουσίως μὲν, ἄνευ ὅμως τῆς συγκαταθέσεως τῶν προσώπων, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ὑποίων διατελεῖ ἢ τῶν δικαιουμένων κατὰ τὸν νόμον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, τιμωρεῖται, ἂν μὲν ἐπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν, ἂν δὲ ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας, διὰ φυλακίσεως.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 329.

Γενικὴ διάταξις.

Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 327 καὶ 328 ἐτελέσθῃ μετὰ τῆς ἀπαχθείσης ὁ γάμος, ὃν ἐσκόπει ἡ ἀπαγωγῇ, ἢ ποινικὴ δίωξις, χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 330.

Παράνομος βία.

Ὅστις, μεταχειριζόμενος σωματικὴν βίαν ἢ ἀπειλὴν τοιαύτης ἢ ἄλλης παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως, ἐξαναγκάζει ἕτερον εἰς πράξιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχήν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν υφίσταται ὑποχρέωσις τοῦ παθόντος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ἀδιαφόρως ἂν τὸ ἀπειλούμενον κακὸν στρέφεται κατὰ τοῦ ἀπειλουμένου ἢ τινὸς τῶν οἰκείων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 331.

Αὐτοδικία.

Ὅστις ἐνεργεῖ αὐτονομίμως ὁξίωσιν περὶ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἢ ἔχει τῷ ὄντι ἢ ἐκ πεποιθήσεως οἰκειοποιεῖται, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 332.

Ἐξαναγκασμὸς πρὸς παῦσιν ἐργασίας.

Ὅστις διὰ βίας ἢ ἀπειλῆς ἐξαναγκάζει τινὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς ἔνωσιν, σκοποῦσαν τὴν ὁμαδικὴν παῦσιν τῆς ἐργασίας πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς μεταβολῆς τῶν ὥρων τῆς περὶ αὐτῆς συμβάσεως, ἢ παρεμποδίζει τινὰ νὰ ἀποχωρήσῃ τοιαύτης ἐνώσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἕως ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 333.

Ἀπειλή.

Ὅστις, ἀπειλῶν ἕτερον διὰ βίας ἢ δι' ἑτέρας παρανόμου πράξεως ἢ παραλείψεως, περιάγει αὐτὸν εἰς τρόμον ἢ ἀνισυχίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 334.

Διατάραξις οἰκιακῆς εἰρήνης.

1. Ὁ παρὰ νόμῳ εἰσδύων ἢ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δικαιοῦχου παραμένων εἰς τὴν κατοικίαν ἑτέρου ἢ εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐργασίαν χρησιμοποιοῦμενον χώρον ἢ εἰς περικελεισμένον χώρον κατεχόμενον παρ' αὐτοῦ ἢ προσδιωρισμένον διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 335.

Ἀπατηλὴ διέγερσις εἰς μετανάστευσιν.

Ὅστις ἐκ κερδοσκοπίας καὶ δολίως καταπειθεῖ ἕτερον εἰς μετανάστευσιν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἡθῶν.

Ἄρθρον 336.

Βιασμὸς.

Ὁ διὰ σωματικῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῆς σπουδαίου καὶ ἀμέσου κινδύνου ἐξαναγκάζων θῆλυ εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

Ἄρθρον 337.

Ἐξαναγκασμὸς εἰς ἀσέλγειαν.

Ὁ διὰ σωματικῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῆς σπουδαίου καὶ ἀμέσου κινδύνου ἐξαναγκάζων θῆλυ ἢ ἄρρεν εἰς ἀνοχήν ἢ ἐπιχείρησιν ἑτέρας ἀσελγῶς πράξεως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 338.

Κατάχρησις εἰς ἀσέλγειαν.

1. Ὁ εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν καταχρώμενος θῆλεως παράφρονος ἢ ἀνικάνου πρὸς ἀντίστασιν, ἐξ οἰαςδήποτε αἰτίας, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

2. Ὁ ἐπὶ ἑτέρᾳ ἀσελγείᾳ πράξει καταχρώμενος θῆλεως ἢ ἄρρενος εὐρισκομένου ἐν τινὶ τῶν ἄνω καταστάσεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 339.

Ἀποπλάνησις παίδων.

Ὁ ἐνεργῶν ἀσελγῇ πράξιν μετὰ προσώπου νεωτέρου τῶν 15 ἐτῶν ἢ παραπλανῶν αὐτὸ εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ ἢ νὰ ὑποστῇ τοιαύτην, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 340.

Γενικὴ διάταξις.

Ἐὰν τις τῶν ἐν τοῖς ἑθροῖς 336, 337, 338, 339 πράξεων ἔσχεν ὡς συνέπειαν τὸν θάνατον τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται καθείρξις τοῦλάχιστον δέκα ἐτῶν ἢ ἰσόβιος τοιαύτη.

"Αρθρον 341.

"Απατηλή επίτευξις συνουσίας.

Ο επιτυχάνων συνουσίαν μετά θήλεος διά προκλη-
σεως ή χρήσεως πλάνης, συνεπειά της οποίας ή παθοῦσα
έθεώρησε την συνουσίαν ως εν γάμω τοιαύτην, τιμωρεῖται
διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν.

"Αρθρον 342.

Κατάχρησις ἀνηλικίων εἰς ἀσέλγειαν

1. Διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖ-
ται ἀνὴρ ἐξ ἀγχιστείας ή γονεὺς θετός, ἐνεργῶν ἀσελ-
γῇ πράξιν μετά ἀνηλικίου αὐτοῦ κατιόντος ή θετοῦ τέκνου,
ἐπίτροπος ή ἐπιμελητής ή παντὺς εἶδους ἀνατροφεὺς μετά
τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν τελούντος ἀνηλικίου, διδά-
σκαλοι ή παιδαγωγοὶ μετά τῶν ἀνηλικίων αὐτῶν μαθητῶν
ή παιδαγωγουμένων ή κληρικοὶ μετά ἀνηλικίου πνευματικοῦ
αὐτῶν τέκνου.

2. Διά τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωροῦνται ὑπηρεταὶ καὶ
σύννοικοι ἐνεργήσαντες ἀσελγῇ πράξιν μετ' ἀνηλικίου ἀνή-
κοντος εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ή γορεῖαν, ὡς καὶ πᾶς ὅστις
ἐνεργεῖ ἀσελγῇ πράξιν μετ' ἀνηλικίου διαπιστευθέντος
αὐτῷ πρὸς ἐποπτεῖαν ή φύλαξιν, ἔστω καὶ προσωρινήν.

"Αρθρον 343.

"Ασέλγεια διά καταχρήσεως ἐξουσίας

Με φυλάκισιν τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους τιμωροῦνται :
α') ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἐνεργεῖ ἀσελγῇ πράξιν μετά
προσώπου, τελούντος ἐν ὑπηρεσιακῇ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτήσῃ,
καταχρώμενος τῆς τοιαύτης σχέσεως, β') πρόσωπα διω-
ρισμένα ή ὁπωσδήποτε ἐργαζόμενα παρὰ φυλακαῖς ή ἄλλοις
κρατητηρίοις, παρὰ σχολαῖς, παιδαγωγείοις, νοσοκομείοις,
κλινικαῖς ή παντὸς εἶδους θεραπευτηρίοις καὶ ἀναρρωτηρίοις
ή παρ' ἄλλοις ἰδρύμασι προσωρισμένοι πρὸς περίθαλψιν
προσώπων δεομένων βοήθειας, ἐὰν ἐνεργήσωσιν ἀσελγῇ πρά-
ξιν μετά τινος εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦτο εἰσαχθέντος προσώπου.

"Αρθρον 344.

"Εγκλησις

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 336, 337, 338, 341,
ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν ἀρθρων 339, 342 καὶ 343 δταν τὸ παθὸν
πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ή ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ
ἐγκλήσει. Εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 341, ἐὰν ὁ
ὑπαίτιος ἐτέλεσε γάμον μετά τῆς παθούσης, ποινικὴ δίωξις
χωρεῖ μόνον, ἀφ' οὗ προηγούμενως ὁ γάμος κηρυχθῇ
ἀκυρος.

"Αρθρον 345.

Αἰμομιξία.

1. Ἡ συνουσία μεταξύ μὲν συγγενῶν ἐξ αἵματος ἀνι-
ούσης καὶ κατιούσης γραμμῆς τιμωρεῖται ὡς πρὸς τοὺς
ἀνιόντας διά φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἔτους καὶ ὡς
πρὸς τοὺς κατιόντας διά φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν,
μεταξὺ δὲ ἀδελφῶν ἀμφιθαλῶν ή ἑτεροθαλῶν τιμωρεῖται
διά φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Συγγενεῖς κατιούσης γραμμῆς δύνανται νὰ ἀπαλλα-
γῶσι πάσης ποινῆς, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως δὲν
εἶχον εἰσέτι συμπληρώσει τὸ δέκατον ἑβδομον ἔτος τῆς
ἡλικίας των.

"Αρθρον 346.

"Ασέλγεια μετά συγγενῶν.

1. Ἡ μεταξύ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 345 συγγενῶν ἐπιχει-
ρησις ἐτέρας ἀσελγοῦς πράξεως τιμωρεῖται διά φυλακίσεως
μέχρις ἐνὸς ἔτους.

2. Ἡ § 2 τοῦ ἀρθρου 345 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ
ἐφαρμογήν.

"Αρθρον 347.

Παρά φύσιν ἀσέλγεια.

1. Ἡ μεταξύ ἀρρένων παρὰ φύσιν ἀσέλγεια, ή τε-
λεσθεῖσα διά καταχρήσεως σχέσεως ἐξαρτήσεως, σθηρι-
ζομένης εἰς οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν, ή παρ' ἀνηλικίου δι'

ἀποπλάνησεως προσώπου νεωτέρου τῶν δέκα ἐπὶ τὰ ἐτῶν
ή ἐκ κερδοσκοπίας, τιμωρεῖται διά φυλακίσεως τουλάχιστον
τριῶν μηνῶν.

2. Ὁμοίως τιμωρεῖται ὁ κατ' ἐπάγγελμα μετερχόμενος
ἦν κατὰ τὴν παράγρ. 1 ἀσέλγειαν.

"Αρθρον 348.

Διευκόλυνις ἀλλοτρίας ἀκολασίας

1. Ὅστις κατ' ἐπάγγελμα διευκολύνει καθ' οἷονδῃ-
ποτε τρόπον τὴν μεταξύ ἄλλων ἀσέλγειαν, τιμωρεῖται διά
φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους.

2. Διά φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διά χρημα-
τικῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ διά χρήσεως ἀπατηλῶν μέσων
διευκολύνων τὴν μεταξύ ἄλλων ἀσέλγειαν, καὶ ἐὰν δὲν
ἐνεργῇ κατ' ἐπάγγελμα.

"Αρθρον 349.

Μαστροπεία

1. Ὅστις, ἐπὶ ἐξυπηρετήσῃ ἀλλοτρίας ἀκολασίας, προ-
άγει πρὸς πορνείαν ή ἐξωθεῖ πρὸς διαφθοράν ἀνήλικα πρό-
σωπα, εἴτε ὑποθάλλει ή διευκολύνει τὴν πορνείαν ή δια-
φθοράν ἀνηλικίων, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὑπάρχει περιπτώσεως
βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως, τιμωρεῖται διά φυλακίσεως
τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διά χρηματικῆς ποινῆς

2. Ἡ ποινὴ ἐπιτείνεται εἰς φυλάκισιν τουλάχιστον ἐξ
μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἐπράχθῃ
ὑπὸ μίαν τῶν κάτωθι περιπτώσεων : α') κατὰ προσώπου
νεωτέρου τῶν δέκα ἐξ ἐτῶν, β') δι' ἀπατηλῶν μέσων,
γ') παρ' ἀνιόντος ἐξ αἵματος ή κηδεστείας ή θετοῦ γονέως,
συζύγου, ἐπιτρόπου ή παντὸς ἄλλου, εἰς ὃν εἶναι διαπεπι-
στευμένος ὁ ἀνήλικος πρὸς ἀνατροφήν, διδασκαλίαν, ἐπο-
πτεῖαν ή φύλαξιν, ἔστω καὶ προσωρινήν.

3. Ὁ κατ' ἐπάγγελμα ή ἐκ κερδοσκοπίας προάγων
θήλεα πρὸς πορνείαν τιμωρεῖται διά φυλακίσεως τουλάχι-
στον ἐνὸς ἔτους καὶ διά χρηματικῆς ποινῆς.

"Αρθρον 350.

Ἐκμετάλλευσις πορνῶν.

Πρόσωπον ἄρρεν, διατρεφόμενον ἐν ὄλῳ ή ἐν μέρει παρὰ
γυναικὸς κατ' ἐπάγγελμα πορνευομένης καὶ δι' ἐκμεταλλεύ-
σεως τῶν τοιούτων ἀνηλικίων κερδῶν αὐτῆς, τιμωρεῖται διά
φυλακίσεως τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

"Αρθρον 351.

Σωματεμπορία.

1. Ὅστις ἐπὶ ἐξυπηρετήσῃ ἀλλοτρίας ἀκολασίας : α')
προσλαμβάνει ή παρασύρει, ἔστω καὶ τῇ συναινέσει αὐτοῦ θῆλυ
ἀνήλικον πρὸς σκοπὸν πορνείας, β') διά βίας, ἀπατηλῶν μέ-
σων, ἀπειλῶν, ἐπιβολῆς ή καταχρήσεως ἐξουσίας ή παντὸς
ἄλλου ἐξανγκαστικοῦ μέσου προσλαμβάνει ή παρασύρει
θῆλυ ἀνήλικον πρὸς τὸν σκοπὸν πορνείας γ') διά τῶν αὐτῶν
ὡς ἄνω μέσων κατακρατεῖ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ θῆλυ ἐν
οἴκῳ ἀνοχῆς ή ἐξανγκνάζει αὐτό, ὅπως παραδοθῇ εἰς πορ-
νείαν, τιμωρεῖται διά φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι τριῶν
ἐτῶν καὶ διά χρηματικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε συντρέ-
χει περιπτώσεως βαρυτέρας ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ὁ ἀνωτέρω ὅρος τῆς φυλακίσεως ἐπιτείνεται μέχρι
πέντε ἐτῶν, ἐν τῷ ἐγκλημᾷ διεπράχθῃ παρὰ τινος τῶν ἐν
ἀρθρῳ 349 § 2 στοιχ. γ' προσώπων.

3. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται καὶ ἐν αἱ κατ' ἰδίαν πρά-
ξεις αἱ ἀπαρτιζούσαι τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῶν ἄνω ἐγκλη-
μάτων ἐξετελέσθησαν ἐν διαφόροις ἐπικρατείαις.

"Αρθρον 352.

Μέτρα ἀσφαλείας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 347 § 2, 348, 349, 350
351 ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 72, 73 καὶ 74
περὶ οἴκου ἐργασίας καὶ περιορισμῶν διαμονῆς.

*Άρθρον 353.

Πρόκλησις σκανδάλου δι' άσέμων πράξεων.

‘Ο δημοσίη επιχειρών άκόλαστον πράξιν και δι' αὐτῆς προκαλῶν σκάνδαλον τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν. ‘Ο δὲ ὅπωςδήποτε προσβάλλον βανύσως τὴν αἰδῶ ἑτέρου δι' ὀκολάστου πρᾶξεως επιχειρουμένην ἐνώπιόν του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

*Ἐγκλήματα περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν.

*Άρθρον 354.

Προσβολὴ τῆς οἰκογενειακῆς τάξεως.

‘Ο καθ' οἰονδήποτε τρόπον νοθεύων ἢ συγκαλύπτων τὴν οἰκογενειακὴν τάξιν τινος, ἰδίᾳ δὲ ὁ ὑποβάλλον τέκνον τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

*Άρθρον 355.

Ἀπάτη περὶ τὸν γάμον.

‘Ο δι' ἀπατηλῶν μέσων παραπειθὼν τινα εἰς τέλεσιν γάμου ἀκύρου ἢ ἀκυρωσίμου, ἐὰν ὁ γάμος διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἐκηρύχθῃ ἀμετακλήτως ἄκυρος, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

*Άρθρον 356.

Διγαμία.

1. ‘Ο σύζυγος, ὅστις πρὶν ἢ ἀμετακλήτως διαλυθῇ ἢ ἀκυρωθῇ ὁ ἐν αὐτῇ γάμος, συνήφθῃ εἰς νέον τοιοῦτον, ὡς καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ἐν γνώσει τῆς ὑπάρξεως μὴ λυθέντος ἢ μὴ ἀκυρωθέντος γάμου συναπτόμενος εἰς νέον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

2. Ἡ παραγραφὴ τῆς πράξεως ἄρχεται, ἀφ' ἧς ὁ ἕτερος τῶν γάμων ἐλύθη ἢ ἐκηρύχθῃ ἄκυρος.

*Άρθρον 357.

Μοιχεία.

1. ‘Ο ὑπαίτιος μοιχείας σύζυγος καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ συνένοχος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἡ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ προσβληθέντος.

2. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πράξεως δὲν ὑφίστατο συμβίωσις τῶν συζύγων, τὸ δικαστήριον, κρίνον καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ὅφ' ἂς ἡ πράξις ἔλαβε χώραν, δύναται νὰ κρίνῃ τὴν πρᾶξιν ἀτιμώρητον.

3. Ἡ μοιχεία μένει ἀτιμώρητος, ἐὰν ὁ προσβληθεὶς σύζυγος ἡνέχθῃ ταύτην.

*Άρθρον 358.

Παραβίασις τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρέωσης.

‘Ο κακοβούλως παραβιάζων τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένην καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἔστω καὶ προσωρινῶς, ἀνεγνωρισμένην ὑποχρέωσιν αὐτοῦ πρὸς διατροφὴν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ εἰς τοιαύτην δικαιούμενος περιέστη εἰς στέρησεις ἢ ἀναγκάσθῃ νὰ δεχθῇ τὴν βοήθειαν ἄλλων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

*Άρθρον 359.

Ἐγκατάλειψις ἐγκυμονούσης.

‘Ο ἐν ἀπορίᾳ ἢ ἄλλως ἀβοήθητον ἐγκαταλείπων τὴν παρ' αὐτοῦ καταστάσαν ἔγκυν καὶ ἀδυνατοῦσαν λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης ἢ τοῦ τοκετοῦ νὰ μοιρμηθῇ περὶ αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἡ δίωξις γίνεται μόνον κατ' ἐγκλήσιν.

*Άρθρον 360.

Παραμελησις τῆς ἐποπτείας ἀνηλίκου.

1. ‘Οστις, ἔχων ὑποχρέωσιν ἐποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 ἐτῶν, παραλείπει νὰ παρεμποδίσῃ τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἀξιοποίνου πράξεως ἢ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν πορνείαν τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις βαρυτέρας τιμωρίας κατ' ἄλλην διάταξιν, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

2. ‘Ο ἐξ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ παραλείψεως τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

3. Ἡ ἐν παραγρ. 1 ποινὴ ἐπιτείνεται εἰς φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν, ἢ δὲ ἐν παραγρ. 2 εἰς φυλάκισιν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐὰν ὑπαίτιος τῆς παραλείψεως ἐγένοντο γονεῖς, ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες ὑπὸ τὴν υπεύθυνον ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων εἶχε τεθῇ κατ' ἄρθρον 122 τοῦ παρόντος κώδικος ὁ ἀνήλικος.

4. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου τελεσθεῖσα πρᾶξις εἴναι πταῖσμα τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀπαλλάξῃ πάσης ποινῆς τὸν ὑπαίτιον τῆς κατὰ τὰς § § 1-3 παραλείψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

*Ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς.

*Άρθρον 361.

Ἐξύβρισις.

1. ‘Οστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς δυσφημῆσεως (ἄρθρα 362 καὶ 363), προσβάλλει διὰ λόγου ἢ δι' ἔργου ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν τιμὴν ἑτέρου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ σὺν τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως.

2. Ἐὰν ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς, λαμβανομένων ὅτ' ὅψιν τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ προσώπου τοῦ προσβληθέντος, δὲν εἴναι ἰδιαζόντως βαρεῖα, ὁ ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

3. Ἡ διάταξις τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου 308 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

*Άρθρον 362.

Δυσφήμισις.

‘Ο καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐνώπιον τρίτου ἰσχυρίζομενος ἢ διαδίδων περὶ τινος ἄλλου γεγονότος δυνάμενος νὰ βλάβῃ τὴν τιμὴν ἢ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ σὺν τῇ ποινῇ τῆς φυλακίσεως.

*Άρθρον 363.

Συκοφαντικὴ δυσφήμισις.

Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 362 τὸ ἐν αὐτῷ γεγονός εἴναι ψευδὲς καὶ ὁ ὑπαίτιος ἐτέλει ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, πρὸς τῇ ὁποίᾳ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ χρηματικὴ ποινὴ, δύναται δὲ νὰ ἀπαγγελθῇ καὶ στέρησις τῶν ἐν ἀρθρῳ 63 πολιτικῶν δικαιωμάτων.

*Άρθρον 364.

Δυσφήμισις ἀνωνύμου ἐταιρείας.

1. ‘Οστις ἰσχυρίζεται καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐνώπιον τρίτου ἢ διαδίδει περὶ ἀνωνύμου ἐταιρείας ὥρισμένον γεγονός ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἢ ἐν γένει τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ἢ πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν διοικούντων ἢ διευθυνόντων ταύτην, δυνάμενος νὰ βλάβῃ τὴν πρὸς τὴν ἐταιρείαν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ καὶ ἐν γένει τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτῆς, τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μετ' χρηματικὴν ποινὴν.

2. Ἀποδεικνύων ὁ κατηγορούμενος τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος, ὅπερ ἰσχυρίσθῃ ἢ διέδωκεν, μένει ἀτιμώρητος.

3. Ἐὰν τὸ γεγονός ὅπερ ἰσχυρίσθῃ ἢ διέδωκεν ὁ κατηγορούμενος εἴναι ψευδές, διατελῇ δὲ οὗτος ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας αὐτοῦ, τιμωρεῖται μετ' φυλάκισιν.

*Άρθρον 365.

Προσβολὴ τῆς μνήμης τεθνεῶτος.

‘Ο προσβάλλων τὴν μνήμην τεθνεῶτος εἴτε δι' ἐξυβρίσεως βανυάσου ἢ κακοβούλου, εἴτε διὰ συκοφαντικῆς δυσφημῆσεως (ἄρθρον 363), τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν.

*Άρθρον 366.

Γενικαί διατάξεις.

1. Ἐάν τὸ ἐν ἀρθρῳ 362 γεγονὸς εἶναι ἀληθές, ἡ πρᾶξις μένει ἀτιμώρητος. Ἡ ἀπόδειξις ὅμως τῆς ἀληθείας αὐτοῦ ἀπαγορεύεται, ὡς αὖτις τοῦτο ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς σχέσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ βίου, μὴ θιγοῦσας τὸ δημόσιον συμφέρον, καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ἡ ἡ διάδοσις ἐγένετο κακοβούλως.

2. Ἐάν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 362, 363, 364 καὶ 365 τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖον ἰσχυρίσθη ἡ διέδωκεν ὁ ὑπαίτιος, εἶναι πρᾶξις ἀξιόποινος, ἔλαβε δὲ περὶ ταύτης χώραν δικαστικὴ δίκαια, ἀναστέλλεται ἡ ἐπὶ δυσφημῆσει δικῇ μέχρι πέρας τῆς ποινικῆς διώξεως, μετ' ὃ ἡ μὲν ἀλήθεια αὐτῆς θεωρεῖται ἀποδεδειγμένη διὰ τῆς ἀμετακλήτου καταδίκης, ἡ δὲ ἀναλήθεια διὰ τῆς ἀμετακλήτου ἀθωώσεως τῆς στηριζομένης εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ἡ παρὰ τοῦ δυσφημηθέντος ῥέσεις αὐτῆς.

3. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ ἐν τῇ δυσφημῆσει περιεχομένου γεγονότος δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπὶ ἐξυβρίσει τιμώρησιν, ἐάντε τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως, ἢ ἐκ τῶν περιστασέων, ὅφ' ἂν αὕτη ἔλαβε χώραν, προκύπτει σκοπὸς ἐξυβρίσεως.

*Άρθρον 367.

1. Δὲν συνιστῶσιν ἄδικον πρᾶξιν δυσμενεῖς κρίσεις περὶ ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν ἐργασιῶν ἢ δυσμενεῖς ἐκφράσεις περιεχόμεναι ἐν ἐγγράφῳ δημοσίας ἀρχῆς περὶ ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς ὑπηρεσίας τῆς, ὡς ἐπίσης ἐκδηλώσεις λαμβάνουσας χώραν πρὸς ἐκτέλεσιν νομίμων καθηκόντων, πρὸς ἄσκησιν νομίμου ἐξουσίας ἢ χάριν διαφυλάξεως (προστασίας) δικαιώματος ἢ ἐξ ἄλλου δεδικαιολογημένου ἐνδιαφέροντος ἢ εἰς ἀναλόγους περιπτώσεις.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ὡς αὖτις αἱ ἀνωτέρω κρίσεις καὶ ἐκδηλώσεις περιέχουσιν τὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῆς ἐν ἀρθρῳ 363 πράξεως, ὡς ἐπίσης ὡς αὖτις ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως ἢ ἐκ τῶν περιστασέων, ὅφ' ἂν αὕτη ἔλαβε χώραν, προκύπτει σκοπὸς ἐξυβρίσεως.

*Άρθρον 368.

Ἐγκλήσεις.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 361, 362, 363, 364 καὶ 365 ἡ ποινικὴ δίκαια χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

2. Εἰς τὴν περίπτωσηιν τοῦ ἀρθροῦ 365 δικαίωμα πρὸς ἐγκλήσιν ἔχουσιν ὁ ἐπιζήσας σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ τεθνεώτος, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 364 δικαίωμα πρὸς ἐγκλήσιν ἔχει τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ πᾶς ἔχων οὐσιῶδες ἔννομον συμφέρον.

3. Ἐάν ὁ παθὼν εἶναι δημόσιος ὑπαλληλος, συνέβη δὲ ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικούς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, δικαιούνται εἰς ἐγκλήσιν καὶ ἡ προϊσταμένη αὐτοῦ ἀρχὴ καὶ ὁ ἀριμόδιος ὑπουργός.

*Άρθρον 369.

Δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ § 3 τοῦ ἀρθροῦ 229 ἔχει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 361, 362, 363, 364, 365 ἐφαρμογὴν ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλέσαντος, ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς τοῦτον ἐπιδόσεως ἄρχεται ἡ πρὸς δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως προθεσμία. Ἐάν δ' ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη διὰ τοῦ τύπου, πρέπει ἡ δημοσίευσις αὕτη νὰ λάβῃ χώραν διὰ τῆς ἐν ἐφημερίδι καταχωρίσεως τοῦλάχιστον τοῦ σκεπτικοῦ καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐν οἷς κατεχωρίσθη τὸ ἐφ' ὃ ἡ καταδίκη δημοσίευμα, ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ ἐν αὐτοῖς ὁλόκληρον τὴν ἀπόφασιν ἐντὺς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει καὶ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων, ὡς κατεχωρίσθη τὸ ὑβριστικὸν δημοσίευμα, ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Παραβίασις ἀπορρήτων.

*Άρθρον 370.

Παραβίασις ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν.

1. Ὅστις ἀθεμίτως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν ἀνοίγει κεκλεισμένην ἐπιστολὴν ἢ ἕτερον κεκλεισμένον ἔγγραφον ἢ παραβιάζει τὸν ἐν ᾧ ταῦτα φυλάσσονται κεκλεισμένον χώρον ἢ καθ' οἷον δὴποτε τρόπον εἰσχωρεῖ εἰς ξένα ἀπόρρητα, ἀναγινώσκων, ἀντιγράφων ἢ ἄλλως ἀποτυπῶνων ἐπιστολὴν ἢ ἄλλο ἔγγραφον, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους.

2. Ἡ ποινικὴ δίκαια χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

*Άρθρον 371.

Παραβίασις ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθίας.

1. Κληρικοί, δικηγόροι καὶ παντὸς εἶδους νομικοὶ παραστάται, συμβολαιογράφοι, ἱατροί, μαῖται, νοσοκόμοι, φαρμακοποιοὶ καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους διαπιστεῦνται συνήθως, ἕνεκα τοῦ ἐπαγγέλματός των ἢ τῆς ιδιότητός των ἰδιωτικὰ ἀπόρρητα, ὡς καὶ οἱ βοηθοὶ τῶν προσώπων τούτων, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς ἔτους, ἐάν ἤθελον φανερώσει ἰδιωτικὰ ἀπόρρητα ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς ἢ περιελθόντα εἰς γνῶσιν αὐτῶν δυνάμει τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ιδιότητός των.

2. Ὅμοιως τιμωρεῖται, ὅστις, ἀποθανόντος τινὸς τῶν ἐν § 1 προσώπων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποκτήσας τὴν κατοχὴν, ἔγγραφον ἢ σημειώσεων αὐτοῦ, σχετικῶν πρὸς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος του ἢ τῆς ιδιότητός του, ἤθελον ἐκ τούτων φανερώσει ἰδιωτικὰ ἀπόρρητα.

3. Ἡ ποινικὴ δίκαια χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

4. Ἡ πρᾶξις δὲν εἶναι ἄδικος καὶ μένει ἀτιμώρητος, ἐάν ὁ ὑπαίτιος ἀπέβλεπεν εἰς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος ἢ εἰς διαφύλαξιν ἐνόμιου ἢ ἄλλως δεδικαιολογημένου οὐσιώδους συμφέροντος, δημοσίου ἢ ἰδίου ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου τινός, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ διαφυλαχθῇ ἄλλως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ιδιοκτησίας.

*Άρθρον 372.

Κλοπή.

1. Ὁ ἐκ τῆς κατοχῆς ἐτέρου ἀφαιρῶν ξένον (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει) κινητὸν πρᾶγμα, ἐπὶ σκοπῷ παρανόμου ἰδιοποιήσεως αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐάν δὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς κλοπῆς εἶναι δικαιτέρως μεγάλης ἀξίας διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

2. Ὡς κινητὸν πρᾶγμα θεωρεῖται κατὰ τὸν παρόντα κώδικα καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, τοῦ ἀτμοῦ καὶ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 72 περὶ οἴκου ἐργασίας ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

*Άρθρον 373.

Ὡς ὑπαίτιος κλοπῆς τιμωρεῖται καὶ ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ παρανόμου περιουσιακῆς ὠφελείας ἑαυτοῦ ἢ τρίτου, τυμβωρυχῶν νεκροσυλῆσιν.

*Άρθρον 374.

Διακεκριμένα περιπτώσεις κλοπῆς.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν: α') Ἐάν πρᾶγμα ἀφαιρεθῇ εἰς τὴν ἰσημερινὴν λατρείαν ἀφαιρεθῇ ἐκ τόπου προσωρισμένου πρὸς ταύτην, β') Ἐάν κλαπῇ πρᾶγμα ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἱστορικῆς σημασίας, εὐρισκόμενον ἐν συλλογῇ ἐκτεθειμένη εἰς κοινὴν θέαν ἢ ἐν δημοσίῳ οἰκῇματι ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ τόπῳ. γ') Ἐάν ἡ κλοπὴ γίνῃ ἐκ πρᾶγματα μεταφερόμενα δι' οἰοῦδὴποτε μέσου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν ἢ τοποθετημένα ἐν προσωρισμένους ὑπὸ τῶν διεξαγόντων τὰς μεταφορὰς πρὸς τοποθέτησιν τῶν πρὸς

μεταφοράν πραγμάτων ἢ εἰς πράγματα φερόμενα ὑπὸ ταξιδιώτου. δ') Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθῃ ὑπὸ πλειόνων ἡνωμένων πρὸς διώπραξιν κλοπῶν ἢ ληστειών. ε') Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ὑπὸ προσώπου διαπραττοντος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνθήκην κλοπᾶς ἢ ληστείας. στ') Ἐὰν αἱ περιστάσεις, ὅφ' ὧς ἐτελέσθῃ ἡ πράξις μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ὑπαίτιος εἶνε ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος.

Ἄρθρον 375.

ὑπεξαίρεσις.

1. Ὁ παρανόμως ἰδιοποιούμενος ξένον (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει) κινητὸν πρᾶγμα, ὅπωςδὴποτε περιελθὼν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν δὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑπεξαίρεσεως εἶναι ἰδιαίτερος μεγάλῃς ἀξίας διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

2. Ἐὰν ἡ πράξις ἐνέχῃ κατάχρησιν ἰδιαίτερας ἐμπιστοσύνης, ἰδίᾳ ὁσάνκις πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ἐμπιστευμένου τῷ ὑπαίτιῳ λόγῳ ἀνάγκης ἢ λόγῳ τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος τοῦ παθόντος ἢ ὡς μεσεγγυούχου ἢ διαχειριστοῦ ἀλλοτρίας περιουσίας, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

3. Πρὸς τὸ ξένον πρᾶγμα ἐξομοιοῦται καὶ τὸ κτηθὲν τίμημα ἐμπιστευθέντος τῷ ὑπαίτιῳ πρὸς πώλησιν κινητοῦ πράγματος, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κτηθὲν κινητὸν πρᾶγμα διὰ χρημάτων ἢ ἄλλου πράγματος ἐμπιστευθέντων τῷ ὑπαίτιῳ πρὸς ἀγοράν ἢ ἀνταλλαγὴν τοῦ κτηθέντος.

Ἄρθρον 376.

Παρασιώπησις εὐρέσεως.

Ὅστις εὐρίσκει πρᾶγμα ἀπολωλός, καὶ δὲν ἀναγγέλλει τὴν εὑρεσιν ἐντὸς δέκα τεσσάρων ἡμερῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς τὸν δικαιοῦχον, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἄν τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀσημάντου ἀξίας, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ κρίνῃ τὴν πράξιν ἀτιμώρητον.

Ἄρθρον 377.

Κλοπὴ καὶ ὑπεξαίρεσις εὐτελοῦς ἀξίας.

1. Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἢ ἡ ὑπεξαίρεσις ἔχῃ ἀντικείμενον πρᾶγμα εὐτελοῦς ἀξίας, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν. Ἐὰν δ' ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ἐξ ἀνάγκης πρὸς ἄμεσον χρῆσιν ἢ ἀνάλωσιν τοῦ κλαπέντος ἢ ὑπεξαίρεθέντος, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ κρίνῃ τὴν πράξιν ἀτιμώρητον.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 378.

ὑφαίρεσις.

Κλοπὴ ἢ ὑπεξαίρεσις γενομένη : α) μεταξύ συγγενῶν καὶ ἀγχιστέων εὐθείας γραμμῆς, θετῶν γονέων καὶ θετῶν τέκνων, συζύγων καὶ μεμνησμένων, ἀδελφῶν καὶ τῶν συζύγων τούτων καὶ μνηστήρων, β) παρ' ἐπιζήσαντος συζύγου εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος καταλειφθεῖσαν περιουσίαν, γ) ἐναντίον ἐπιτρόπου ἢ ἐπιμελητοῦ τοῦ ὑπαίτιου, ὡς καὶ ἐναντίον προσώπου, πρὸς τὸ ὅποιον ὁ ὑπαίτιος ἢ συμμέτοχος διατελεῖ ἐν σχέσει ἐξαρτήσεως ἢ μετὰ τοῦ ὁποίου διατίθεται ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ, διώκεται μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 379.

Ἀπόδοσις ἰδιοποιηθέντος πράγματος.

Τὸ ἀξιόποινον τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ὑπεξαίρεσεως ἐξαλείφεται, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος, οἰκείᾳ θελήσει καὶ πρὶν ἐπιβεστασθῇ ὁπωσδήποτε περὶ τῆς πράξεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐνήργησεν ἄνευ παρανόμου βλάβης τρίτου τινός, τὴν ἀπόδοσιν τοῦ πράγματος ἢ τὴν ἐντελῆ ἱκανοποίησιν τοῦ ζημιωθέντος. Ἡ μερικὴ μόνον ἀπόδοσις ἢ ἱκανοποίησις ἐξαλείφουσι τὸ ἀξιόποινον κατὰ τοῦτο μόνον τὸ μέρος.

Ἄρθρον 380.

Ληστεία.

1. Ὁ διὰ σωματικῆς βίας κατὰ προσώπου ἢ δι' ἀπειλῶν ἡνωμένων με ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς ἀ-

φαιρῶν παρ' ἑτέρου ξένον (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει) κινητὸν πρᾶγμα ἢ ἐξαναγκάζων εἰς παράδοσιν τοιούτου, ἵνα ἰδιοποιηθῇ αὐτὸ παρανόμως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

2. Ἐὰν συνεπέα τῆς πράξεως ἐπὶ τὴν θάνατος προσώπου τινός ἢ βαρεῖα σωματικὴ βλάβη (ἄρθρον 340), ἢ ἐὰν ἡ πράξις ἐξετελέσθῃ μετ' ἰδιαίτερας σκληρότητος ἐναντίον προσώπου, ἐπιβάλλεται θάνατος ἢ ισόβιος καθείρξις.

3. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ (§§ 1 καὶ 2) ἐπιβάλλονται εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐν κλοπῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληφθεὶς, μεταχειρίζεται σωματικὴν βίαν κατὰ προσώπου ἢ ἀπειλὰς ἡνωμένων με ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ κλαπέντος.

Ἄρθρον 381.

Φθορὰ ξένης ιδιοκτησίας.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων ἢ βλάπτων ξένον (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει) πρᾶγμα ἢ ἄλλως πως καθιστῶν ἀνέφικτον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 382.

Διακεκριμέναι περιπτώσεις φθορᾶς.

Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν ἄρθρῳ 381 πράξεως : α') εἶναι πρᾶγμα χρησιμεῦον εἰς κοινὸν ὄφελος ἢ β') εἶναι ἰδιαίτερος μεγάλῃς ἀξίας, ἢ γ') ἐὰν ἡ φθορὰ ἐγένετο διὰ πυρὸς ἢ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 270 μέσων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 383.

Γενικαὶ διατάξεις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 381 καὶ 382 στοιχ. β' ἢ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 384.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 381 καὶ 382 στοιχ. β' τὸ ἀξιόποινον ἐξαλείφεται, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος, οἰκείᾳ θελήσει, πρὶν ἐπιβεστασθῇ ὁπωσδήποτε περὶ τῆς πράξεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐνήργησεν ἄνευ παρανόμου βλάβης τρίτου τινός, τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ φθαρέντος πράγματος ἢ τὴν ἐντελῆ ἱκανοποίησιν τοῦ ζημιωθέντος. Ἡ μερικὴ ἀποκατάστασις ἢ ἱκανοποίησις ἐξαλείφουσι τὸ ἀξιόποινον κατὰ τοῦτο μόνον τὸ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

Ἐγκλήματα κατὰ περιουσιακῶν δικαίων.

Ἄρθρον 385.

Ἐκβίασις.

1. Ὅστις, ἐντὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 380 περιπτώσεων, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον περιουσιακὸν ὄφελος, ἐξαναγκάζει τινὰ διὰ βίας ἢ ἀπειλῆς εἰς πράξιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν, ἐξ ἧς ἐπέρχεται ζημία εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ τοῦ ἐξαναγκαζομένου ἢ ἄλλου, τιμωρεῖται : α') κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 380 §§ 1 καὶ 2 ὁριζόμενα, ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ διὰ σωματικῆς βίας κατὰ προσώπου ἢ δι' ἀπειλῶν ἡνωμένων με ἐπικείμενον κίνδυνον σώματος ἢ ζωῆς, β') κατὰ πᾶσιν δ' ἄλλῃν περίπτωσιν διὰ φυλακίσεως, τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 72 περὶ οἴκου ἐργασίας ἐχουσι καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 386.

Ἀπάτη.

1. Ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον παράνομον περιουσιακὸν ὄφελος, βλάπτει ξένην περιουσίαν, πείθων τινὰ διὰ τῆς ἐν γνώσει παραστάσεως ψευδῶν γεγονόντων ὡς ἀληθῶν ἢ δι' ἀθεμίτου ἀποκρύψεως ἢ παρασιωπήσεως ἀληθῶν εἰς πράξιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν δ' ἡ προενηργηθεῖσα ζημία εἶνε ἰδιαίτερος μεγάλῃ διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 72 περὶ οἴκου ἐργασίας ἐχουσι καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

1. Ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν: α) Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος μετέροχεται τὴν ἀπάτην κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν καὶ β) Ἐὰν αἱ περιστάσεις ὅφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πράξις μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ὑπαίτιος εἶνε ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος.

Ἄρθρον 387.

Ἀπάτη εὐτελοῦς ἀξίας.

Ἐὰν ἡ ἐκ τῆς ἀπάτης προξενηθεῖσα ζημία εἶναι εὐτελοῦς ἀξίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 377.

Ἄρθρον 388.

Ἀπάτη περὶ τὰς ἀσφαλείας.

1. Ὅστις, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρ' αὐτοῦ ἡ ἐτέρου τινὸς εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἡσφαλισμένον ἀντικείμενον τι κινήτον ἢ ἀκίνητον, ἐπιφέρει τὴν πραγμάτων τοῦ κατ' οὗ ἡ ἀσφάλις κινδύνου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

2. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται, ὅστις ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ προξενεῖ εἰς ἐαυτὸν σωματικὴν βλάβην ἢ ἐπιδεῖναι τὰς συνεπειὰς σωματικῆς βλάβης ἐπελευθύνσης ἐξ αὐτοῦ χήματος.

Ἄρθρον 389.

Ἀπατηλὴ πρόκλησις βλάβης.

1. Ὅστις ἐκ προθέσεως παρανόμως βλάπτει ξένην περιουσίαν, πείθων τινά, διὰ τῆς ἐν γνώσει παραστάσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἢ δι' ἀθεμίτου ἀποκρύψεως ἢ παρασιωπήσεως ἀληθῶν, εἰς πρᾶξιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 390.

Ἀπιστία.

Ὅστις ἐκ προθέσεως ζημιοῖ τὴν περιουσίαν ἄλλου, ἢς ἔχει δυνάμει τοῦ νόμου ἢ δικαιοπραξίας τὴν (ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ δι' ὀρισμένην μόνον πρᾶξιν) ἐπιμέλειαν ἢ διαχείρισιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 391.

Δολία ἀποφυγὴ πληρωμῆς εἰσιτηρίου.

1. Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπάτης, δολίως καὶ ἄνευ τῆς κεκανονισμένης πληρωμῆς, κατορθώνει, νὰ παρευρεθῇ εἰς παράστασιν, ἐκθεσιν ἢ εἰς ἀνάλογον διοργάνωσιν ἢ νὰ χρησιμοποίησιν μέσον τι δημοσίου κυκλοφορίας ἢ ἐτέραν τινὰ ἐγκατάστασιν προσωρισμένην εἰς χρήσιν κοινὴν μὲν, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ ἀντίτιμου, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 392.

Δολία ἀποδοχὴ παροχῶν.

1. Ὅστις προτιθέμενος νὰ μὴ καταβάλῃ ἀντίτιμον, λαμβάνει πρὸς ἡμέσον κατανάλωσιν τρόφιμα ἢ ποτὰ ἢ δέχεται τὴν παροχὴν καταλύματος ἢ ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων παροχὴν τὸ ἀντίτιμον εἶναι ἀμέσως πληρωτέον κατὰ τὰς συνηθείας τῶν συναλλαγῶν, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 393.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 378 στοιχ. α' καὶ γ' ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἀρθροῖς 386 καὶ 387 πράξεων, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 379 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 386, 387, 389, 390, 391 καὶ 392 πράξεων.

Ἄρθρον 394.

Ἀποδοχὴ καὶ διάθεσις περιόντων ἐγκλήματος.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκορύπτων, ἀγοράζων, λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον ἢ ἄλλως πῶς δεχόμενος παρ' ἐαυτοῦ πρᾶγμα προσελθὼν ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ μεταβιβάζων ἐτέρῳ τὴν κατοχὴν τοιοῦτου πράγματος ἢ συναρῶν εἰς μεταβίβασιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀσφαλίζων ἐτέρῳ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι τιμωρητέος ἢ οὐ ὁ ὑπαίτιος τοῦ ἐγκλήματος ἐξ οὗ τὸ πρᾶγμα προέρχεται.

2. Πρὸς τὰ ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως προσερχόμενα πράγματα ἐξομοιοῦνται καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ δι' αὐτῶν προσπορισθέντα ἀντικείμενα.

3. Τὸ ἀρθρον 72 περὶ οἴκου ἐργασίας ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

4. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐπιχειρῇ τοιαύτας πράξεις κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν ἢ ἐνήργησεν ἐξ ἰδιοτελείας ἢ πρόκειται περὶ πράγματος ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας, ἐπιβάλλεται φυλακίσις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

Ἄρθρον 395.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν §§ 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 379.

Ἄρθρον 396.

Παρακώλυσις συναγωνισμοῦ.

Ὅστις εἰς δημοσίους πλειστηριασμοὺς ἐμποδίζει διὰ βίας ἢ δι' ἀπειλῶν τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμόν ἢ διὰ δώρων ἢ ὑποσχέσεων ἀπομακρύνει τὸν προσφέροντα ἢ προτιθέμενον νὰ προβῇ εἰς προσφορὰν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως.

Ἄρθρον 397.

Καταδολίευσις δανειστῶν.

1. Ὁφειλέτης, ὅστις ἐκ προθέσεως ματαιώνει καθόλου ἢ ἐν μέρει τὴν ἐκανοποίησιν δανειστοῦ αὐτοῦ, βλάπτων, καταστρέφων ἢ καθιστῶν ἄνευ ἀξίας, ἀποκορύπτων ἢ ἀπαλλοτριῶν, ἄνευ ἰσοτίμου καὶ ἀξιοχρέου ἀνταλλάγματος, οἷον-δήποτε περιουσιακὸν αὐτοῦ στοιχεῖον, πλάττων ψευδῇ χρέη ἢ ψευδεῖς δικαιοπραξίας, τιμωρεῖται (ἐὰν ἡ πρᾶξις δὲν ὑπόκειται κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν εἰς βαρυτέραν ποινὴν) διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ὁμοίως τιμωρεῖται ὅστις ἐπιχειρεῖ τινὰ τῶν πράξεων τούτων ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου.

3. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 398.

Χρεωκοπία.

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐτους τιμωρεῖται ὁ ὑπαίτιος δολίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἐμπορικῆς Νόμου χρεωκοπίας, μὲ φυλάκισιν δὲ τὸ πολὺ δύο ἐτῶν ὁ ὑπαίτιος ἀπλῆς χρεωκοπίας.

Ἄρθρον 399.

Παρακώλυσις ἀσκήσεως δικαιώματος.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἢ τῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταστροφῆς ἰδιοκτετοῦ αὐτῷ πράγματος καθιστῶν ἀνέφικτον τῷ δικαιούχῳ τὴν ἐπὶ τούτου ἀσκήσιν δικαιώματος ἐπικαρπίας, χρήσεως, οἰκίσεως, ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἢ παρακρατήσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ὁμοίως τιμωρεῖται ὅστις ἐπιχειρεῖ τινὰ τῶν πράξεων τούτων ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτετοῦ.

3. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 400.

Παράνομος ἀλιεία.

1. Ὁ ἀλιεύων εἰς ὕδατα, ὅπου ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀλιείας, ἄνευ τῆς ἀδείας τούτου, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐξ μηνῶν.

2. Ἀν ὁ ὑπαίτιος ἀσκήῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ συνή-

θειαν παράνομον ἄλιεϊαν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

3. Ἡ ποινικὴ δίκαια χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

*Ἀρθρον 401.

Ἄλιεϊα ἐν χωριοῖς ὕδασι.

Ἄλλοδαπὸς ἄνευ δικαιοῦτος ἄλιεύων ἐν τῇ αἰγιαλίτιδι ζώνῃ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν.

*Ἀρθρον 402.

Γενικὴ διάταξις.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 397, 399 καὶ 400 ἔχουσιν ὅλον τὸν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 379.

*Ἀρθρον 403.

Παραπλάνησις ἀνθρώπων εἰς χρέη.

1. Ὅστις ἐξ ἰδιοτελείας καὶ ἐκμεταλλεύμενος τὴν κοινότητα ἢ τὴν ἀπειρίαν ἀνθρώπου τινός, δέχεται ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου τὴν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ ζημίᾳ αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ἢ ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ τῆς χορηγήσεως ἑτέρας παροχῆς, ἐχούσης χρηματικὴν ἀξίαν, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

2. Ὅμοίως τιμωρεῖται, ὅστις ἀπαλλοτριώνει περαιτέρω ἢ δίδει εἰς ἐνέχυρον κτηθεῖσαν τινὰ παρ' αὐτοῦ ἀπαίτησιν τοῦ ἐν § 1 μνησθέντος εἶδους ἢ ἐπιδίδωκε τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐξ αὐτῆς περιουσιακῶν ὠφελήματων.

3. Ἡ ποινικὴ δίκαια χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

*Ἀρθρον 404.

Τοκογλυφία.

1. Ὅστις, ἐν δικαιοπραξίᾳ περὶ παροχῆς πιστώσεως οἰασδήποτε, ἀνανεώσεως αὐτῆς ἢ παρατάσεως τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας, ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀνάγκην, τὴν πνευματικὴν ἀδυναμίαν, κοινότητα, ἀπειρίαν ἢ ψυχικὴν ἐξασφιν τοῦ λαμβάνοντος τὴν πίστωσιν, συνομολογῶν ἢ λαμβάνων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου περιουσιακὰ ὠφελήματα, τὰ ὅποια ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν περιστάσεων, εἶναι ἐν προφανεί δυσαναλογία πρὸς τὴν γενομένην παρ' αὐτοῦ παροχὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Εἰς τὰς αὐτάς ὑπόκειται ποινὰς καὶ : α') ὅστις, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω ὅρων, κατὰ τὴν παροχὴν δανείου ἢ τὴν παράτασιν τῆς πρὸς πληρωμὴν αὐτοῦ προθεσμίας, τὴν ἀνανεώσιν ἢ τὴν προεξόφλησιν αὐτοῦ, συνομολογεῖ ἢ λαμβάνει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου περιουσιακὰ ὠφελήματα ὑπερβαίνοντα τὸ κατὰ νόμον θεμιτὸν ποσοστὸν τοῦ τόκου, β') ὅστις ἀπαλλοτριώνει περαιτέρω ἢ δίδει εἰς ἐνέχυρον κτηθεῖσαν τινὰ παρ' αὐτοῦ ἀπαίτησιν τοῦ ἐν § 1 ἢ ἐν § 2 στοιχ. α' μνησθέντος εἶδους ἢ ἐπιδίδωκε τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐξ αὐτῆς τοκογλυφικῶν ὠφελήματων.

3. Ἄν ὁ ὑπαίτιος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν ἐπιχειρῇ τοκογλυφικὰς πράξεις τοῦ ἐν §§ 1 καὶ 2 εἶδους, ἐπιβάλλεται φυλακίσις τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ.

4. Ἐὰν αἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφοις πράξεις γίνωνται παρὰ νομικῶν προσώπων, ὑπέχουσι ποινικὴν εὐθύνην οἱ διοικηταὶ καὶ οἱ διευθυνταὶ αὐτῶν.

5. Ἡ ποινικὴ δίκαια τῶν ἐν §§ 1 καὶ 2 πράξεων χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

6. Τὸ ἀξιόποινον τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἐξαλείφεται ἐὰν ὁ πράξας, οἰκείᾳ θελήσει καὶ πρὶν ἐτι ἐξετασθῇ ὑποσδήποτε περὶ τῆς πράξεώς του παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἄρῃ τὴν παράνομον κατῴστασιν καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸν ὀφειλῆτην τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον ληφθὲν μετὰ τῶν νομίμων τόκων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως.

*Ἀρθρον 405.

Αἰσχροκέρδεια.

1. Ὁ ἐν σχέσει πρὸς δικαιοπραξίας ἄλλας παρὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 404 § 1 ἀναφερομένας καὶ αὐτὸς αὐτόθι περιστάσεις συνομολογῶν ἢ λαμβάνων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου περιουσιακὰ ὠφελήματα ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν τῆς ἐκ μέ-

ρους αὐτοῦ παροχῆς, ὥστε ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν περιστάσεων νὰ εὐρίσκονται εἰς προφανῇ δυσαναλογίαν πρὸς ταύτην, τιμωρεῖται, ἐὰν κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν πράττῃ τοῦτο, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Ἡ § 6 τοῦ ἄρθρου 404 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

*Ἀρθρον 406.

Παραπλάνησις εἰς χρηματιστικὰς πράξεις.

Ὅστις ἐκ πλεονεξίας ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀπειρίαν ἢ τὴν πνευματικὴν ἀδυναμίαν ἄλλου τινός, ἀποπλανῶν τοῦτον εἰς χρηματιστικὰς κερδοσκοπίας πράξεις, μὴ ἀνηκούσας εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀποπλανωμένου καὶ προφανῶς δυσαναλόγους πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ καὶ δυναμένης ἐνεκα τοῦτου νὰ συνεπαγάγῃσιν ἢ ἐπιταχύνῃσιν τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ καταστροφὴν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Ἐπατεία καὶ ἀλητεία.

*Ἀρθρον 407.

Ἐπατεία.

Ὅστις ἐκ φυγοπονίας ἢ φιλοχρηματίας ἢ κατὰ συνήθειαν ἐπατεῖ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

*Ἀρθρον 408.

Ἀλητεία.

Ὅστις, στερούμενος τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως ἐκ φυγοπονίας ἢ ἐνεκα ροπῆς πρὸς τὸν ἀτακτον βίον, περιπλανᾶται εἰς τὴν χώραν ἢ περιφέρεται συνεχῶς ἐν τινὶ τόπῳ χωρὶς νὰ ἔχη νόμιμον κατάλυμα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

*Ἀρθρον 409.

Παραμέλησις ἀποτροπῆς ἀπὸ ἐπατείας ἢ ἀλητείας.

Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς : α) Ὅστις ἐξουθεῖ, πρὸς ἐπατεῖαν ἢ παραλείπει νὰ παρεμποδίσῃ ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ἀλητείας πρόσωπα τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπιμελειαν αὐτοῦ ἢ πρόσωπα τελοῦντα εἰς σχέσιν ἐξαρτήσεως ἀπ' αὐτοῦ· β) Ὅστις παραδίδει ἢ προμηθεύει εἰς ἄλλους πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν 17 ἐτῶν ἢ ὑπερβάντα τὴν ἡλικίαν ταύτην, ἀλλὰ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνάπηρα, ὥπως προκαλῶσι διὰ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των ἢ τῆς τυχόν σωματικῆς ἢ διανοητικῆς νόσου ἢ ἀναπηρίας των τὸν οἶκτον ἢ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ πρὸς ἴδιον ἢ ἄλλοτριον χρηματισμὸν.

*Ἀρθρον 410.

Γενικὴ διάταξις.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 72 περὶ οἴκου ἐργασίας ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 407-409.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Πταίσματα.

1. Γενικαὶ οἰατάξεις.

*Ἀρθρον 411.

Εὐθύνη διὰ πταίσματα ἄλλων.

Ἐργοστασιάρχαι ἢ ἄλλοι διευθύνται ἢ πρωτεργάται βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας, ἐργολήτται καὶ ἐμποροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ πταίσματα, τὰ ἀναγόμενα εἰς πράξεις διατεταγμένας ἢ ἀπηγορευμένας περὶ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἔργων των καὶ διαπραττόμενα παρὰ τῶν ὀφισταμένων ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἐὰν διατελῶσιν ἐν γνώσει τούτων καὶ δύνανται νὰ τὰ ἐμποδίσωσιν ἢ ἐὰν δύναται νὰ τοῖς ἀποδοθῇ ἀμέλεια περὶ τὴν ὀφειλομένην ἐπίβλεψιν.

"Αρθρον 412.

"Υπότροποι ἢ καθ' ἕξιν πταίσται.

1. "Οστις, καιπερ ἐπανειλημμενως, ἀλλὰ τούλάχιστον δις τιμωρηθεὶς ἐντός μιᾶς διετίας διὰ ποινῆς κρατήσεως ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ ἢ συγγενοῦς πταίσματος, διαπρόξει νέον τοιοῦτο, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν κρατήσεως ἐπηρεξημένην μέχρι τοῦ ἡμιποσίου τῆς ἐν τῷ νόμῳ διὰ τὸ τοιοῦτον πταίσμα προβλεπομένης.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τιμωρίας, ἐὰν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ νέου πταίσματος πρὸς τὰ προηγηθέντα ἀποδεικνύεται ὁ ὑπαίτιος ὡς καθ' ἕξιν ἢ καθ' ἐπάγγελμα πταίστης.

II. Τὰ καθ' ἑκάστον πταίσματα.

"Αρθρον 413.

"Αποδοχῇ, διακρίσεων καὶ ἀμοιβῶν παρὰ ξένης δυνάμεως.

"Ημεδαπὸς δεχόμενος παρὰ τινος ξένης δυνάμεως ἄνευ ρητῆς ἀδείας τῆς κυβερνήσεως, μισθόν, σύνταξιν, τίτλον, παράσημον ἢ ἄλλο διακριτικὸν σημεῖον, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

"Αρθρον 414.

Πρόνομος γαστρικῆς ἐπιτηδεύματος.

1. "Ο ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς μετερχόμενος ἐπιτηδεύμα, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται κατὰ νόμον τοιοῦτη ἄδεια, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

2. "Η διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται: α') ἐπὶ τὴν κατὰ νόμον ἀπαιτούμενην ἄδεια ἀποβλέπει εἰς σκοποὺς ἀποκλειστικῶς φορολογικοὺς καὶ β') εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἰδιαίτερας ρυθμιζομένας ὑπὸ τοῦ νόμου.

"Αρθρον 415.

Αὐθαίρετος μεταβολὴ ἐνὸμματος.

"Ο ἀνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς μεταβάλλων τὸ ὄνομα τῆς γενεᾶς τοῦ ἢ περιόπτων ἐκαστοῦ ὀνόματος ξένης γενεᾶς τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

"Αρθρον 416.

Πρόκλησις ἀνησυχίας.

"Οστις ἐκ προθέσεως προκαλεῖ ἀνησυχίαν εἰς ἄλλον ἢ θέτει εἰς κίνησιν τὴν ἀρχὴν ἢ τὴν ἐνοπλὴν δυνάμιν, ἐπικυλούμενος ψευδῶς βοήθειαν ἢ μεταχειριζόμενος ἀτόπως σημεία κινδύνου ἢ διὰ ψευδῶν ἢ δεισιδαιμόνων ἀνακοινώσεων ἢ φημῶν, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ διὰ προστίμου, ἐὰν ἡ πρῆξις δὲν ἐπισφύρῃ κατ' ἄλλην διάταξιν βαρυτέραν ποινῆν.

"Αρθρον 417.

Διατάραξις ἡσυχίας.

"Οστις δι' ὑπερβολικῶν κρότων, κατὰ τὴν ἄσκησιν ἐπικυγέλατος τινος ἢ ἄλλως πῶς παρεχόμενων, ἢ θορύβων διὰ πληκτικισμῶν ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων πράξεων ταράττει δημοσίως τῶν κατοίκων τὰς ἀσυχίας, τὰς τέρας εἰς τὴν νυκτερινήν των ἡσυχίαν, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ διὰ προστίμου.

"Αρθρον 418.

"Υπέρβασις νυκτερινῆς ὥρας.

"Εὰν εἰς ἐστιαγόριον ἢ ἄλλα δημόσια κέντρα ἀναψυχῆς καὶ διασκεδάσεως δὲν γίνῃ παύσις κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς κακωνοσιμένης νυκτερινῆς ὥρας, ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἢ κράτησις εἰς τὴν διεθνητὴν τοῦ καταστήματος, ἥστις ἀέχεται τὴν πέσον τῆς ὥρας ταύτης παραμονὴν ἑβδόμων, καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ καταστάσει, μετὰ τὴν πρὸς ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν προτροπὴν τοῦ διεσθύνοντος τὴν ἐργασίαν ἢ ἄστυνομικῶς τινος, παρεχόμενης θαμνῶνας.

"Αρθρον 419.

Παραβάσεις περὶ τὰ δημόσια θεάματα.

Εἰς πρόστιμον ἢ εἰς κράτησιν ὑποβάλλεται, ὅστις ἀνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς διοργανῶναι δημόσια θεάματα, θεατρικὰ ἢ ἄλλα δημοσίας παραστάσεις, ὡς καὶ ὅστις σχετικῶς πρὸς τοιαῦτα θεάματα ἢ παραστάσεις παραβαίνει τὰς περὶ τοῦ τόπου, τοῦ χρόνου ἢ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς παρὰ τῆς ἀρχῆς ἐκδοθεύσας διατάξεις.

"Αρθρον 420.

Παραβάσεις διατάξεων περὶ τῶν ὁδῶν.

"Ο παραβαίνων τὰς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀσφαλείας, τάξεως, ἀνέσεως, καθαριότητος ἢ ἡσυχίας ἐν δημοσίοις ὁδοῖς ἢ πλατείαις ἢ ἐν ὁδοῖς, χρησιμεύουσι πρὸς κυκλοφορίαν, ἐκδιδόμενας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίᾳ ἀστυνομικὰς διατάξεις, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν.

"Αρθρον 421.

Παραβάσεις διατάξεων περὶ αἰγυλῶν.

Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν τιμωρεῖται ὁ παραβαίνων τὰς γὰρ πρὸς προστασίας τῶν αἰγυλῶν, τῶν ὁλοκαπτεῖν, λιμνῶν ἢ ποταμῶν ὁχθῶν καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ρυττεινῶν ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων ἐκδιδόμενας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίᾳ ἀστυνομικὰς διατάξεις.

"Αρθρον 422.

Παραβίασις προλήψεως ἀκινήτης ἐκ ἀθλητηρίου.

"Ο γνωρίζων ὅτι ἐκ τῆς χρήσεως παρακινητὸς τινος δύναται νὰ προκύβῃ κίνδυνος δηλητηρίσεως ἀνθρώπου ἢ ζώου καὶ παραλείπων νὰ προλάβῃ διὰ τῶν δυνατῶν εἰς αὐτὸν μέσον τῶν κινδύνων, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν ἢ διὰ προστίμου.

"Αρθρον 423.

Παρανομία παρασκευῆ καὶ πρὸς τὴν ἀθλητηρίων.

Διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν ἢ διὰ προστίμου, ἐφ' ὅσον ἄλλη διάταξις δὲν ἐπιβάλλει βαρυτέραν ποινὴν, τιμωρεῖται:

α') ὁ ἀνευ τῆς ἀπαιτούμενης ἀδείας τῆς ἀρχῆς παρασκευάζων, πωλὼν ἢ ἄλλως χορηγῶν δηλητηρίον, τῆς § 2 στοιχ. α' τοῦ ἀρθρου 414 ἐγκύβητος καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογῆς.

β') ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, περὶ τὴν παρασκευὴν, πώλησιν ἢ ἄλλην χορηγίαν δηλητηρίου ἢ γενόμενος κατὰ τινα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπείτιος οἰασδήποτε ἀμελείας, ἐξ ἧς δύναται νὰ προκύβῃ βλάβη εἰς ἄλλον ἢ εἰς ξένον ζῶον.

"Αρθρον 424.

Παραβάσεις περὶ τὴν φύλαξιν καὶ μεταφορὰν δηλητηρίων.

Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθρου 423, ἐφ' ὅσον ἄλλη διάταξις δὲν ἐπιβάλλει βαρυτέραν, τιμωρεῖται:

α') "Οστις, κατέχων ὅπως οἰήθηκε δηλητηρίον, δὲν τὸ φυλάττει ἐπιμελῶς, πρὸς ἀποφυγὴν πᾶσης ἐνλλαγῆς ἢ ἐπιβλαβῶς χρήσεως.

β') "Οστις κατὰ τὴν φύλαξιν ἢ μεταφορὰν δηλητηρίου παραβαίνει τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.

"Αρθρον 425.

"Επικίνδυνος εἰς τὴν υγίαν συνάφει.

"Εάν τις, πάσχων νόσον μεταδοτικὴν, ἐρχεται μετ' ἄλλου εἰς κοινὴν προσωπικὴν συνάφειαν, ἐξ ἧς δύναται ἀμέσως νὰ μεταδοθῇ ἡ νόσος, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρι πέντε μηνῶν ἢ διὰ προστίμου.

"Αρθρον 426.

Παραβάσεις διατάξεων περὶ νεκρῶν.

"Ο παραβαίνων τὰς γὰρ πρὸς προστασίας τῆς δημοσίας υγείας ἐκδιδόμενας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς

εις κοινήν θέαν εκθέσεως νεκρῶν ἢ περὶ τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου ἢ τοῦ τρόπου τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν ἢ διὰ προστίμου.

Ἄρθρον 427.

Παράβασις διατάξεων περὶ καθαριότητος.

Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν τηρητέαν καθαριότητα ὡς πρὸς τὰ ὕδατα, χρησιμεύοντα ἢ μὴ εἰς χρήσιν ἀνθρώπων, ὡς πρὸς τρόφιμα ἐκτεθειμένα ἢ προσωρισμένον πώλησιν, ὡς πρὸς καταστήματα ἢ χώρους παρασκευῆς ἢ πωλήσεως τροφίμων, ὡς πρὸς τὴν ἀσκήσιν οἰασθῆποτε τέγνης, ἐμπορίας, βιομηχανίας ἢ ἄλλης ἐργασίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶσαν ἐν γένει στέσιν, πρᾶξιν ἢ παράλειψιν, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ δημοσία καθαριότης, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

Ἄρθρον 428.

Ρύπανσις.

Ὁ κατ' ἀνθρώπων ἢ εἰς ξένας οἰκίας ἢ ἄλλα κτίρια ἢ εἰς ξένους περιφράκτους χώρους ρίπτων ἀκαθαρσίας ἢ ἄλλα ἀντικείμενα δυνάμενον νὰ προσξενίσωσιν ἐνόχλησιν εἰς ἄλλον, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

Ἄρθρον 429.

Παράβασις διατάξεων περὶ τροφίμων.

1. Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς, τὰς ἀφορώσας τὴν εἰς τὴν ἐποπτεῖαν ἢ ἐξέτασιν τῆς ἀρχῆς ὑποβολὴν τῶν τροφίμων, τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐμπόρων πρὸς προμήθευσιν ἢ ἀποθήκευσιν τοιούτων, τὸν τόπον ἢ τὸν χρόνον, τὸ θεμιτὸν τίμημα ἢ ἄλλας λεπτομερείας τῆς πωλήσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ἐμπορίας ἢ διανομῆς αὐτῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς § 1 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὅσῃς ἢ παράβασις προβλεπεται δι' εἰδικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 430.

Παράβασις διατάξεων περὶ κυκλοφορίας πλημμυρῶν.

Εἰς πρόστιμον ἢ εἰς κράτησιν μέχρι δύο μηνῶν ὑποβάλλεται ὁ παραβαίνων τὰς περὶ ἀπορρογῆς τῶν ἐκ τοῦ ὕδατος προσκυνομένων ζημιῶν ἐκδιδομένας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς.

Ἄρθρον 431.

Διατάξεις κυκλοφορίας.

Ὁ ἄνευ δικαιοῦχτος παρακωλύων τὴν ἐν τόποις κοινῆς χρήσεως διὰ γῆς ἢ ὕδατος κυκλοφορίαν ἢ καθ' οἷονδῃποτε τρόπον διαταρατῶν ἢ θέτων ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

Ἄρθρον 432.

Παράνομος παρασκευὴ καὶ παροχὴ ἐκρηκτικῶν ὕλων.

Διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ προστίμου, ἐφ' ὅσον ἐτέρα διάταξις δὲν ἐπιβάλλει βαρύτεραν ποινὴν, τιμωρεῖται :

α') ὁ ἄνευ τῆς ἀπαιτούμενης ἀδείας τῆς ἀρχῆς παρασκευάζων, πωλῶν ἢ ἄλλως χορηγῶν πυρίτιδα ἢ ἄλλην ἐκρηκτικὴν ὕλην ἢ πυροτέχνημα εὐφλεκτόν ἢ καυστικὴν ὕλην, τῆς § 2 στοιχ. α' τοῦ ἁρθροῦ 414 ἐχοῦσης καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

β') ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, περὶ τὴν παρασκευὴν, πώλησιν ἢ ἄλλην χορήγησιν φύλαξιν, μεταφορᾶν ἢ χρήσιν τοιούτου τινὸς ἀντικειμένου, ἢ γενόμενος κατὰ τινὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ὑπαίτιος οἰκισθῆποτε ἀμελείας, ἐξ ἧς δύναται νὰ προκύψῃ βλάβη εἰς ἀνθρώπων ἢ εἰς πράγματι ξένον.

Ἄρθρον 433.

Παράβασις διατάξεων προφυλακτικῶν ἀπὸ τοῦ πυρός.

Διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ προστίμου, ἐφ' ὅσον ἐτέρα διάταξις δὲν ἐπιβάλλει βαρύτεραν ποινὴν, τιμωρεῖται : α') ὅστις φέρεται ἀπερισκέπτως καὶ ἀμελῶς περὶ τὴν χρήσιν τοῦ πυρός ἢ τῶν μέσων τοῦ φωτισμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ προκύψῃ ἐντεῦθεν βλάβη εἰς ἀνθρώπων ἢ εἰς ξένον πρᾶγμα καὶ β') ὅστις παραβαίνει τὰς πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τοῦ ἐμπρησμοῦ ἐκδιδομένας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς.

Ἄρθρον 434.

Παράβασις διατάξεων οἰκοδομικῶν.

Διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου, ἐφ' ὅσον ἐτέρα διάταξις δὲν ἐπιβάλλει βαρύτεραν ποινὴν, τιμωρεῖται :

α') ὁ παραβαίνων τὰς διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν ὑγειαν τῶν οἰκοδομῶν ἢ πρὸς διακανονισμὸν ἐν γένει τῆς ἐν τῷ οἰκοδομῶν τάξεως ἢ τῆς ἀποτροπῆς τῶν ἐκείθεν κινδύνων ἐκδιδομένας διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς.

β') ὁ ἐν τῷ οἰκοδομῶν γινόμενος ὑπαίτιος οἰκισθῆποτε ἀμελείας, ἐξ ἧς δύναται νὰ προκύψῃ βλάβη εἰς ἀνθρώπων ἢ εἰς ξένον πρᾶγμα.

γ') ὁ γενόμενος ὑπαίτιος τινὸς τῶν ἐν στοιχ. α' καὶ β' πράξεων σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ἐτέρου τινὸς ἀναλόγου ἔργου ἢ κατεδαφίσεως.

Ἄρθρον 435.

Πρόκλησις κινδύνου διὰ ζώων.

Ὁ ἀφῆκων νὰ περιέρηται ἐλευθέρως ζῶον ἔχριον ἢ ἔχον ἐλαττώματα ἐπικινδύνα, ὁ παραλείπων τὰ προφυλακτικὰ μέτρα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἀποτροπὴν βλαβῶν ὑπὸ τοιούτων ζώων, ἢ τὰ διαταραγμένα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς διατηρῶν ἐπικινδύνον ἄγριον ζῶον, ὁ ἐρεθίζων κύνες ἐναντίον ἀνθρώπων, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν.

Ἄρθρον 436.

Πρόκλησις κινδύνου δι' ὄπλων.

Διὰ κρατήσεως ἢ διὰ προστίμου τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον κατ' ἄλλην διάταξιν δὲν ἐπιβάλλεται ποινὴ βαρύτερα, ὁ σχετικῶς πρὸς τὴν κατοχὴν, χρήσιν ἢ εἰς ἄλλον παράδοσιν ὄπλου :

α') παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς.

β') γινόμενος ὑπαίτιος οἰκισθῆποτε ἀμελείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ προκύψῃ ἐντεῦθεν βλάβη εἰς ἄλλον.

Ἄρθρον 437.

Πρόκλησις κινδύνου διὰ λιθοβολισμοῦ.

Ὁ κατ' ἀνθρώπων ἢ εἰς ξένας οἰκίας ἢ ἄλλα κτίρια ἢ εἰς αὐλάς, κήπους ἢ περιφράκτους χώρους ἢ εἰς τόπους, ὅπου συνήθως διακίνοισιν ἢ φοιτῶσιν ἀνθρώποι, ρίπτων λίθους ἢ ἄλλα σκληρὰ ἀντικείμενα δυνάμενα νὰ φέρωσι βλάβην εἰς ἀνθρώπους ἢ εἰς ξένον ἰδιοκτησίαν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

Ἄρθρον 438.

Παραλείψεις περὶ τὴν φύλαξιν φρεάτων κλπ.

Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς μέρος συγκαλύπτει παρ' ἀνθρώπων :

α') ἀφῆκων ἀσκεπῆ, ἀπεριφρακτὰ ἢ ἄλλως ἀφύλακτα φρέατα, ὑπόγεια, λάκκους, κρημνοὺς ἢ ἄλλας ἐκβυθίσαις, τεγνῆτας ἢ φυσικὰς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἐντεῦθεν νὰ προκύψῃ κίνδυνος δι' ἄλλον.

β') τοποθετῶν ἄνευ ἀστυνομικῆς ἀδείας παγίδας, αὐτομάτως βάλλοντα μηχανήματα ἢ ἀναλόγους ἐγκαταστάσεις, ἐξ ὧν δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος δι' ἄλλον.

*Άρθρον 439.

Παραμέλησις τῆς ἐποπτείας παραφρόνων.

Ὁ παραμελὼν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνήκουσαν ἐποπτείαν παρὰ φρονος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ἐντεῖθεν νὰ προκύψῃ κίνδυνος δι' ἄλλον, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

*Άρθρον 440.

Ἐπικίνδυνος μέθη.

1. Ὁ ἐν ὑπαίτιῳ μέθῃ προξενῶν κίνδυνον εἰς πρόσωπον ἢ οὐσιώδη διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πράξις κατ' ἄλλην διάταξιν τιμωρῆται βαρύτερον.

2. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται, ὅστις, ἀσχολούμενος εἰς ἐργασίας ἀπαιτούσας ἰδιαιτέραν προσοχὴν, περιάγει ἑαυτὸν εἰς μέθην, καθ' ὅστις, ἐν μέθῃ διατελὼν, ἀσχολῆται εἰς τοιαύτας ἐργασίας.

*Άρθρον 441.

*Άρνησις ἰατρῶν.

Ἰατροὶ καὶ μαῖαι, ἀρνούμενοι ἄνευ δεδικαιολογημένου κωλύματος τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων των ἢ γινόμενοι ὡς πρὸς ταύτην ὑπαίτιοι οἰασθήποτε ἀμελείας, ἐξ ἧς δύναται νὰ προκύψῃ κίνδυνος δι' ἑτερον, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

*Άρθρον 442.

Παραμέλησις ἀναγγελίας εὐρέσεως νεκροῦ.

Ὁ μὴ ἀναγγέλλων ἀμέσως εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν εὐρεσιν νεκροῦ τιμωρεῖται διὰ προστίμου.

*Άρθρον 443.

*Αποκρυφος καὶ πρόωρος ταφή.

Ὁ ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας τῆς ἀρχῆς ἐνταφιάζων ἢ ὅπωςδήποτε ἐξαφανίζων ἢ ἀνατέμνων νεκρόν, ὡς καὶ ὁ παραβαίνων τὰς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς πρόωρου ταφῆς, ἐξαφανίσεως ἢ ἀνατομῆς νεκροῦ ἐκδιδομένης διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

*Άρθρον 444.

Παράλειψις τῆς ἀναγγελίας ξένων κλπ.

Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις περὶ τῆς σημειώσεως ἢ τῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀναγγελίας τῶν παρ' αὐτοῖς καταλυόντων ξένων ἢ τῶν παρ' αὐτῶν μισθουόντων κατοικίαν, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν.

*Άρθρον 445.

Παράβασις διατάξεων περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ παραβαίνων τὰς περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἀστυνομικὰς διατάξεις τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

*Άρθρον 446.

Παράνομος κατασκευὴ κλειδῶν κλπ.

Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι δύο μηνῶν τιμωροῦνται :

α') κλειθροποιοὶ καὶ ἄλλοι τεχνῖται ἢ ἔμποροι παραδίδοντες εἰς οἰονδήποτε ἄνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἀντικλειδας ἢ ἄλλα ἐργαλεῖα πρὸς ἄνοιξιν κλειθρῶν.

β') κλειθροποιοὶ καὶ ἄλλοι τεχνῖται :

αα') κατασκευάζοντες ἄνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ κατόχου κατοικίας τινὸς ἢ ἄλλου ἀκινήτου ἢ κινήτου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν κατόχων, κλειδας θυρῶν, θαλάμων ἢ ἀποδοχείων. ββ') ἀνοίγοντες κλειδῶν οἰονδήποτε εἶδους ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς, χωρὶς νὰ παραγγελλῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ νὰ βεβαιωθῶσιν ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι κάτοχος τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ζητεῖ νὰ ἀνοίγῃσιν, ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ κατόχου.

*Άρθρον 447.

Παραβάσεις περὶ τὰ μέτρα καὶ σταθμά.

Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως τιμωροῦνται, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται βαρύτερον κατ' ἄλλην διάταξιν :

α') ἐπαγγελματίαι, παρ' οἷς ἤθελον εὐρεθῇ ζυγοί, μέτρα, ἢ σταθμὰ κατ' ἄλληλα μὲν πρὸς χρῆσιν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος των, μὴ φέροντα δὲ κατὰ τὸν νόμον σῆμα ἀκριβείας ἢ ὄντα πράγματι ἀνακριβῆ.

β') οἱ παραβαίνοντες τὰς περὶ ζυγῶν, μέτρων καὶ σταθμῶν διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ἰδίως τῆς ἀστυνομικῆς.

*Άρθρον 448.

Παραβάσεις περὶ τὰς διατιμήσεις.

Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθροῦ 429, καὶ πάσης ἄλλης εἰδικωτέρας διατάξεως νόμου, παραβαίνει τὰς περὶ διατιμήσεως διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

*Άρθρον 449.

Κατασκευὴ καὶ πώλησις μὴ σεσημασμένων εἰδῶν.

Διὰ προστίμου τιμωρεῖται ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ εἶδη μὴ φέροντα τὸ κατὰ νόμον σῆμα.

*Άρθρον 450.

Πρόκλησις κινδύνων περὶ τὴν κυκλοφορίαν νομισμάτων

Διὰ προστίμου τιμωρεῖται :

α') Ὁ κατασκευάζων, πωλὼν ἢ ὅπωςδήποτε θέτων εἰς κυκλοφορίαν ἀντικείμενα ἐπὶ τοσοῦτον ὁμοιάζοντα πρὸς χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ νομίσματα, πρὸς χαρτονομίσματα ἢ πρὸς ἔγγραφα ἐξομοιούμενα τούτοις, κατὰ τὸ ἀρθρον 214, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τοιαῦτα, καὶ

β') ὁ κατασκευάζων σφραγίδας, ἀνάγλυφα, πλάκας ἢ ἄλλους τύπους δυναμένους νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς κατασκευὴν τινος τῶν ἐν στοιχ. α' ἀντικειμένων.

*Άρθρον 451.

Παράνομος κατασκευὴ ἐργαλείων νομισματοκοπείας.

Διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται ὁ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς ἀρχῆς κατασκευάζων, προμηθευόμενος ἢ παραδίδων εἰς ἄλλον παρὰ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν κατὰ νόμον ἑτερον δικαιούχον :

α') σφραγίδας, ἀνάγλυφα, πλάκας ἢ ἄλλους τύπους δυναμένους νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς κατασκευὴν μεταλλικῶν ἢ χαρτίνων νομισμάτων ἢ ἐγγράφων ἐξομοιούμενων πρὸς χαρτονομίσματα, κατὰ τὸ ἀρθρον 214, ἐπισήμων ἐνσήμων (ἀρθρ. 218), δημοσίων βεβαιώσεων ἢ πιστοποιήσεων.

β') ἀποτυπώματα τῶν ἀνωτέρω τύπων ἢ ὑποδείγματα τῶν εἰρημένων ἐπισήμων ἐγγράφων, βεβαιώσεων ἢ πιστοποιήσεων.

*Άρθρον 452.

*Άρνησις παραδοχῆς νομισμάτων.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ δεχθῇ εἰς πληρωμὴν νομίσματα ἔχοντα νόμιμον κυκλοφορίαν ἐν τῷ κράτει τιμωρεῖται διὰ προστίμου.

*Άρθρο 453.

Παράνομος κατασκευὴ ἰδιωτικῶν σφραγίδων.

Διὰ προστίμου τιμωροῦνται ὅσοι κατὰ παραγγελίαν ἀγνώστων ἢ ἀναξίων ἐμπιστοσύνης προσώπων καὶ ἄνευ ἀκριβεστέρως ἐξετάσεως καὶ ἐξασφαλίσεως ἐναντίον ἐνδεχομένης καταχρήσεως, κατασκευάζουσιν ἢ παραδίδουσιν ἰδιωτικὰ σύμβολα ἢ σφραγίδας ἢ τύπους συναλλαγματικῶν, τῶν ὁποίων ποιοῦνται χρῆσιν ὁρισμένοι τινὲς ἐμπορικοὶ οἰκοί.

*Άρθρον 454.

Παραβάσεις των περὶ ἐνεχυροδανειστηρίων διατάξεων.

Ὁ παραβαίνων τὰς περὶ ἐνεχυροδανειστηρίων διατάξεις τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρα-

τήσεως μεχρ. τριῶν μηνῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

* Ἀρθρον 455.

* Ἀπόκριψις ἀνθρωποκτονίας.

* Ὁ διαπράξας ἀνθρωποκτονίαν, ἥτις μένει ὑπερήμετος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 22 καὶ 25, κ' μὴ ἀναγκείας αὐτὴν τάχιστα εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀρχὴν, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

* Ἀρθρον 456.

Μείωσις ἐκτάσεων.

1. Ὁ ἐκ προθέσεως καὶ ἄνευ δικαίωματος μειῶν ξένον ἀκίνητον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὁδὸν ἢ πλατεῖαν ἢ τὰ διαχωρίζοντα τὰς ἰδιοκτησίας ὅρια, διὰ σκαφῆς, δι' ἀροτριάσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ ποινικὴ δ' ὥξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ὁδοῦ ἢ πλατείας κοινῆς χρήσεως.

* Ἀρθρον 457.

Παραβίασις σετερήσεως δικαίωματος.

* Ὁ συνεπιεὶς καταδικάζει ἐπὶ ἐγκλήματι στερηθεὶς ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς ὀρισμένου τινὸς δικαίωματος καὶ ἀσκήσας ἐν τούτοις αὐτό, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν ἐπισύρῃ κατ' ἄλλην διάταξιν βαρυτέραν ποινὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Παραβάσεις διοικητικῶν διατάξεων.

* Ἀρθρον 458.

* Ὁ ἐκ προθέσεως παραβαίνων ἐπιτακτικὴν ἢ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν διοικητικῶν νόμων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐφ' ὅσον ἡ εἰδικὴ διάταξις ὠνφέρεται ὡς πρὸς τὴν ποινικὴν κύρωσιν τῆς παραβάσεως εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

* Ἀρθρον 459.

Παράβασις ἀστυνομικῶν διατάξεων.

* Ὁ παραβαίνων ἀστυνομικὴν διάταξιν ἀφωρῶσαν εἰς ἑτερόν τι ἀντικείμενον ἢ ἕτερον σκοπὸν, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον εἰδικῶς μνημονευθέντων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ διὰ κρατήσεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

* Ἀρθρον 460.

* Ὁ Ποινικὸς Κώδιξ, τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1951.

* Ἀρθρον 461.

* Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καταργοῦνται ὁ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1836 Ποινικὸς Νόμος, ὡς καὶ πᾶσαι διατάξεις τροποποιούσαι τὸν Νόμον τούτον.

* Ἀρθρον 462.

* Ὅπου ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Ποινικῷ Κώδικι καὶ ἄλλοις εἰδικοῖς νόμοις γίνονται παραπομπαὶ εἰς ἄρθρα τοῦ καταργουμένου Ποινικοῦ Νόμου, αἱ παραπομπαὶ αὗται νοοῦνται γινόμεναι, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦσας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀρθρον 463.

Αἱ ἐν τοῖς εἰδικοῖς ποινικοῖς νόμοις ἀπειλούμεναι ποιναὶ κρατήσεως, φυλακίσεως, εἰρκτῆς, προσωκαίρων καὶ ἰσοβίων δεσμῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νοοῦνται καὶ ἐφαρμο-

ζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 51 ἕως 55 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ἡ εἰρκτὴ καὶ τὰ προσωκαίρα δεσμὰ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν πρόσκαιρον κάθειρξιν, τὰ δὲ ἰσόβια δεσμὰ πρὸς τὴν ἰσοβίον κάθειρξιν.

* Ἀρθρον 464.

* Τὰ ἐν τοῖς εἰδικοῖς νόμοις ὀριζόμενα ὅρια τῶν δι' αὐτῶν ἀπειλούμενων ποινῶν, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

* Ἀρθρον 465.

Δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τῶν εἰδικῶν νόμων, καθ' ἃς ἐκτὸς τοῦ καταδικασθέντος εὐθύνεται καὶ τρίτος διὰ τὴν ἀπότισιν χρηματικῆς ποινῆς ἢ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως.

* Ἀρθρον 466.

Δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τῶν εἰδικῶν νόμων, δι' ὧν καθορίζονται παρεπόμεναι ποιναὶ ἢ συνέπειαι ἄλλαι παρὰ τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ Ποινικῷ Κώδικι.

* Ἀρθρον 467.

* Ὅπου ἐν εἰδικοῖς νόμοις τιμωρεῖται ἡ ἀπόπειρα καὶ ἡ συνέργεια μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν πρὸς τὴν τοῦ τετελεσμένου ἐγκλήματος, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ καταγνώσῃ ποινὴν ἡπιωτέραν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 42 παράγρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀρθρον 468.

* Ὅπου ἐν εἰδικοῖς νόμοις ὀρίζεται χρόνος παραγραφῆς διάφορος τοῦ ἐν ἄρθρῳ 111 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀναγραφόμενου, ὡς χρόνος παραγραφῆς νοεῖται ἡ διὰ τὴν ὀριστικὴν παραγραφὴν ἐν τοῖς νόμοις τούτοις καθοριζομένη προθεσμία, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶνε τοῦλάχιστον ἐνιαυσία. Ἄλλως ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς εἶνε ἐνὸς ἔτους. Ὅπου δὲ ἐν τοῖς εἰδικοῖς νόμοις δὲν ὀρίζεται προθεσμία ὀριστικῆς παραγραφῆς ὡς χρόνος παραγραφῆς τῶν ἐν αὐτοῖς προβλεπομένων ἀξιοποίνων πράξεων καθορίζεται ὁ ἐν ἄρθρῳ 111 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

* Ἀρθρον 469.

Αἱ κατ' ἀνθλίκων, οὔτινες δὲν εἶχον συμπληρωμένον κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατεγνωσμένοι ἀμετακλήτως ποινὰν στερητικὰ τῆς ἐλευθερίας λογίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς ποινὴ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, οὔτινος μέγιστος μὲν ὅρος θεωρεῖται ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει καθωρισμένη διάρκεια τῆς ποινῆς, ἐλάχιστος δὲ τὸ ἕμισυ τοῦ χρόνου τούτου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 127, τῶν ἄρθρων 129 καὶ 132 τοῦ Κώδικος. Ἄν ἡ κατεγνωσμένη ποινὴ εἶναι ἡ τοῦ θανάτου ἢ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν αὕτη μετατρέπεται αὐτοδικαίως εἰς ποινὴν περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος, οὔτινος μέγιστος μὲν ὅρος εἶναι εἴκοσι ἔτη, ἐλάχιστος δὲ δέκα ἔτη.

* Ἀρθρον 470.

Εἰς τὰς περιπτώσεις α. καὶ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5017(1931) τὰ ἐλληνικὰ ποινικὰ δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐκδικάσεως κακουργημάτων ἢ πλημμελημάτων τελεσθέντων ἐπὶ ξένων ἀεροσκαφῶν, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ γ' καὶ δ' ἡ δίωξις γίνεται πάντοτε κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς ποινικοὺς νόμους ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους, οὔτινος τὴν ἐθνικότητα κέκταιται τὸ ἀεροσκάφος.

* Ἀρθρον 471.

Δὲν θίγονται αἱ διατάξεις: 1) τοῦ νόμου ΓΟΔ' τοῦ 1871 «περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας», 2) τοῦ νόμου ΓΩΛΣΤ' τοῦ 1911 «περὶ ζυθοκλοπῆς καὶ ζυθοκτονίας», 3) αἱ περὶ φθορᾶς δάσους κλπ., διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος», ὡς καὶ πᾶσαι αἱ εἰδικαὶ ποινικαὶ διατάξεις αὐτοῦ, πλην τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 καταργουμένων, 4) αἱ περὶ ἀγροτικῆς κλοπῆς, ἀγροτικῆς φθορᾶς καὶ μετακινήσεως ὀροσμήνων διατάξεις τοῦ ἀναγκ. νόμου 1010 τοῦ 1939 «περὶ κώδικος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

καὶ 5) αἱ ποινικαὶ διατάξεις τοῦ νομ. διατ. 136 τοῦ 1946 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος», ὡς πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Ἀρθρον 472.

Διατηροῦνται προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένην χρονικὴν διάρκειαν αἱ διατάξεις: 1) τῶν Ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 453 τοῦ 1945 «περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας».

2) Τοῦ Ἀρθροῦ 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 19 τοῦ 1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ τροποποιήσεως ποινικῶν τινῶν διατάξεων».

3) Τοῦ ψήφισματος Γ' τοῦ 1946 «περὶ ἐκτάκτων μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων καὶ

4) Ἡ ἅσα ἄλλη εἰδικὴ ποινικὴ διάταξις, ἰσχύουσα ἐφ' ὁρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἀρθρον 473.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καταργοῦνται α') πᾶσαι αἱ εἰς εἰδικὸς νόμους περιεχόμεναι διατάξεις αἱ ρυθμίζουσαι τὰ τοῦ μέτρου τῆς ποινῆς ἐπὶ συρροῆς καὶ ὑποτροπῆς καὶ β') αἱ ἀποκλείουσαι τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προσωρινῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεως, τῆς ὑπὸ δρον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς καὶ τῆς μετατροπῆς τῆς κρατήσεως ἢ φυλακίσεως εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν.

2. Καταργοῦνται ἐπίσης αἱ κάτωθι διατάξεις:

1) Ὁ νόμος 841 τοῦ 1917 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν φυλακῶν τῶν καταδίκων» ὡς ἐτροποποιήθη, μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν Ἀρθρῶν 8, 10 καὶ 11 αὐτοῦ.

2) Ὁ νόμος ΓΩΙΗ' «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

3) Τὸ νομ. διατ. τῆς 4 Ἰουλίου 1933, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ νόμου 5986, καὶ τοῦ ἀναγκ. νόμου 1294 τοῦ 1938, περὶ μετατροπῆς ποινῶν πλὴν τῶν Ἀρθρῶν αὐτοῦ 15—19.

4) Ἡ παράγραφος 3 τοῦ Ἀρθροῦ 102 τοῦ νόμου 1165 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2081 τοῦ 1939.

5) Τὰ Ἀρθρα 3 καὶ 10 τοῦ νόμου Γ'ΛΜΔ' «περὶ φυγοδικίας».

6) Τὸ Ἀρθρον 27 παρ. 9 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, «περὶ φορολογίας οἰνοπνεύματος».

7) Τὰ Ἀρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 5096 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποιν. Νόμου».

8) Ἡ διάταξις τοῦ Ἀρθροῦ 1 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου Γ'ΛΝ' «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων εὐθύνης», καθ' ἣν ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ εἰς τὸν κάτοχον τοῦ αὐτοκινήτου ἐν περιπτώσει ἀδικήματος καταλογιζομένου εἰς τὸν ὁδηγόν.

9) Ὁ νόμος ΑΡΚΒ' «περὶ ἀδικημάτων κατὰ τῆς ἀσφαλείας σιδηροδρόμων», πλὴν τοῦ Ἀρθροῦ 5.

10) Τὸ Ἀρθρον 1 τοῦ νόμου ΑΡΟΒ' «περὶ ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας τῶν σιδηροδρόμων».

11) Τὸ Ἀρθρον 5 τοῦ νόμου ΓΩΛΖ' «περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας».

12) Τὸ Ἀρθρον 34 ἐδάφ. δ' τοῦ νόμου 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιών».

13) Τὰ Ἀρθρα 9—10 τοῦ νόμου 3090 «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ φυλακῶν νομοθεσίας».

14) Τὰ Ἀρθρα 9—10 τοῦ νόμου 202 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων δικαστ. ὁργανισμοῦ».

15) Τὸ Ἀρθρον 60 τοῦ νόμου 6094 «περὶ ὁργανώσεως τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσπγγελιῶν κλπ.».

16) Ὁ νόμος 755 τοῦ 1917 «περὶ ἀδικημάτων τινῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας».

17) Ὁ νόμος 1592 «περὶ μονομαχίας» πλὴν τῶν Ἀρθρῶν 7—9.

18) Ὁ νόμος 2111 «περὶ ἐδελγυγτον κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας».

19) Τὸ Ἀρθρον 1 τοῦ νόμου 2418 «περὶ τροποποιήσεως νόμου ΓΦΑ' καὶ 389 περὶ Ἀμυν. Ταμείου Πειραιῶς».

20) Τὰ Ἀρθρα 1—7 τοῦ νόμου 1684 «περὶ ἀλητείας καὶ ἐπατείας».

21) Τὰ Ἀρθρα 1 καὶ 5 τοῦ νόμου 1682 «περὶ προστασίας τῶν εἰς ἐπατείαν, ἀλητείαν κλπ. ἐκδότην ἀνηλίκων».

22) Τὰ Ἀρθρα 66, 67, 68 τοῦ νομ. διατ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίου πόλεων, κομῶν καὶ συνοικισμῶν κλπ.».

23) Αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 τοῦ Ἀρθροῦ 13 τοῦ νόμου 3316 «περὶ ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς».

24) Τὸ τελευταῖον ἐδάφειον τοῦ Ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμ. διατ. 5/20 Μαΐου 1926 «περὶ ἀκαθάρτων».

25) Ἡ παράγραφος 5 τοῦ Ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 1802 «περὶ τῶν ξένων σχολείων».

26) Ὁ νόμος 4092 «περὶ προστασίας περιουσιτικῶν δικαιῶν», πλὴν τοῦ Ἀρθροῦ 3 αὐτοῦ.

27) Ὁ ἀριθμὸς 7 τοῦ Ἀρθροῦ 232 τοῦ νόμ. διατ. 11 Μαρτίου 1929 «περὶ δασικοῦ Κώδικος», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4173 τοῦ 1929.

28) Τὰ Ἀρθρα 41 ἕως 45 τοῦ νόμου 1277 «περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως», ὡς καὶ τὸ Ἀρθρον 2 τοῦ νόμου 4275 «περὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως» ἐφ' ὅσον δι' αὐτοῦ ἐπακτείνονται τὰ Ἀρθρα ταῦτα 41 ἕως 45 καὶ εἰς τὰς τηλεφωνικὰς ἀνταποκρίσεις.

29) Αἱ παράγραφοι 6—7 τοῦ Ἀρθροῦ 8 τοῦ νόμου 4332 «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς συμβάσεως περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτ. Τραπεζῆς».

30) Ὁ ἀριθμὸς 6 τοῦ Ἀρθροῦ 24 τοῦ Π. Δ. τῆς 23/28 Νοεμβρίου 1929, «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν διατάξεων», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀναγκ. νόμου 1966 τοῦ 1939.

31) Τὰ Ἀρθρα 14, ὡς ἀντικατεστάθη δι' Ἀρθρ. 8 νόμου 6243 τοῦ 1934 καὶ 15 τοῦ νόμου 4581 «περὶ Ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως» καὶ τὸ Ἀρθρον 9 τοῦ νόμου 6243 τοῦ 1934, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀναγκ. νόμου 1814 τοῦ 1939.

32) Ὁ ἀριθμὸς 1 τοῦ Ἀρθροῦ 72 καὶ τὸ Ἀρθρον 73 τοῦ νόμου 4639 «περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων».

33) Τὰ Ἀρθρα 57, 59, 61 τοῦ νόμου 4755 «περὶ κώδικος νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

34) Ἐκ τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν», τὸ ἐδάφειον ὁγδοὺν τοῦ στοιχείου β' τοῦ ἀριθμοῦ 11 τοῦ Ἀρθροῦ 42, τὸ προβλεπόν, τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος σωματικὴν βλάβην ἐξ ἀμελείας καὶ τὸ ἐδάφειον τελευταῖον τοῦ ἀριθμοῦ 8 τοῦ Ἀρθροῦ 43, τὸ προβλεπόν, τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσπράκτορος ἀνθρωποκτονίαν ἐξ ἀμελείας.

35) Τὸ Ἀρθρον 58 τοῦ νόμου 4971 «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας πόλεων».

36) Τὸ Ἀρθρον 16 τοῦ νόμου 6015 «περὶ πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας».

37) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ Ἀρθροῦ 107 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 7/18 Ἰουνίου 1935 «περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

38) Ὁ ἀριθμὸς 3 τοῦ Ἀρθροῦ μόνοι τοῦ νόμου 5004 «περὶ ἀστ. διατάξεων τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου».

39) Τὰ Ἀρθρα 4 ἕως καὶ 10 τοῦ νόμου 5016 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεῇ ὑπογραφείσης τὴν 20 Ἀπριλίου 1929 Διεθνοῦς συμβάσεως περὶ λήψεως τῶν ἀναγκαιῶν μέτρων πρὸς καταστολὴν τῆς παραχαράξεως καὶ κибδηλίας καὶ καθιερώσεως τῶν κατὰ τὸν πορὶ τὸ νόμισμα ἐγκλημάτων ἐπιβαλλομένων ποινῶν».

40) Τὰ Ἀρθρα 10, 11, 12, 13, 17, 18, 19, 20 ἕως καὶ 28 τοῦ νόμου 5060 «περὶ τύπου, προσβολῶν τῆς τιμῆς ἐν γένει καὶ ἄλλων σχετικῶν ἀδικημάτων», τὸ ἐδάφειον δεῦτερον τοῦ Ἀρθροῦ 3 καὶ τὸ Ἀρθρον 4 τοῦ νόμου 5999 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5060».

41) Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 5425 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμπίσθων Ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων».

42) Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 5458 τοῦ 1932 «περὶ ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν κλπ.».

43) Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 6439 τοῦ 1934 «περὶ μεταρρυθμίσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων καταδικαζουσῶν εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν καὶ περὶ τιμωρίας τῆς παραβάσεως τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρεώσεως».

44) Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀναγκ. νόμου τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ παρασῆμων νομοθεσίας» ὡς ἐτροποποιήθη.

45) Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΑΤΙΒ' «περὶ τῶν ἀδικημάτων καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων».

46) Ὁ νόμος Β4' «περὶ παραποιήσεως γραμματοσήμων κλπ. ξένων κρατῶν».

47) Τὸ ἐδάφιον πέμπτον τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ νόμου 5911 «περὶ διδακτικῶν βιβλίων».

48) Τὰ ἄρθρα 13 ἕως καὶ 25 τοῦ νομ. διατ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ποινικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ κώδικος τοῦ Ἐμπ. Ναυτικοῦ».

49) Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1390 τοῦ 1944 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2135 περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνγλικῶν».

50) Τὸ ἐδάφ. β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἀναγκ. νόμου 2724 τοῦ 1940 «περὶ ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων».

Ἐν γένει δὲ καταργεῖται πᾶσα διάταξις περιεχομένη εἰς εἰδικούς νόμους, ἀφορῶσα εἰς θέματα, ἅτινα ρυθμίζει ὁ Ποινικὸς Κώδιξ ἐν τῷ εἰδικῷ αὐτοῦ μέρει.

*Ἀρθρον 474.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν καθορίζεται ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰσαγομένου Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀυγούστου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΘΕΜ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀυγούστου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1493.

Περί κυρώσεως του Κώδικος Ποινικής
Δικονομίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν
καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον μόνον.

Κυρῶται ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ'
ἀριθ. 222 τοῦ 1947 καταρτισθεὶς Κώδιξ Ποινικῆς Δικονο-
μίας, ἔχων οὕτω :

ΚΩΔΙΞ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

ΤΜΗΜΑ Γ.

ΠΟΙΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ποινὴ καὶ δικαιοδοσία.

"Αρθρον 1.

Ποινικὰ δικαστήρια.

Ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἀσχοῦσι τὰ ἑξῆς δικαστήρια :

- α') Τὰ πταισματοδικεῖα.
- β') Τὰ πλημμελειοδικεῖα.
- γ') Τὰ δικαστήρια τῶν ἀνηλίκων.
- δ') Τὰ κακουργιοδικεῖα.
- ε') Τὰ ἐφετεῖα.
- στ') Ὁ "Αρειος Πάγος, ὡς ἀκυρωτικόν.

"Αρθρον 2.

Ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλληνικῶν ποινικῶν δικαστη-
ρίων δὲν ὑπόκεινται :

- α') Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων κρατῶν.
- β') Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν, οἱ διαπεπι-
στευμένοι ἐν Ἑλλάδι.
- γ') Τὸ προσωπικὸν τῆς διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας
ξένου κράτους, τὸ διαπεπιστευμένον ἐν Ἑλλάδι.
- δ') Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν προσώπων τῶν ἀνα-
φερομένων ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α' καὶ β', τὰ κατοικοῦντα μετ'
αὐτῶν.
- ε') Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
α' καὶ β' ἀναφερομένων, ὅταν εἶναι τῆς αὐτῆς ὑπηκοότη-
τος καὶ
- στ') Πάντα τὰ ἄλλα πρόσωπα τὰ ἀπολαμβάνοντα τοῦ προ-
νομίου τῆς ἑτεροδικίας συνεπεῖχ τῶν μετ' ἄλλων κρατῶν
συμβάσεων ἢ τῶν διεθνῶν ἐθίμων τῶν κοινῶς παραδεδεγ-
μένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποινικὸ κ. θ' ἑκαστον δικαστήρια.

"Αρθρον 3.

Πταισματοδικεῖα.

1. Ἐκαστον εἰρηνοδικεῖον εἶναι συγχρόνως καὶ πται-
σματοδικεῖον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται εἰδικὸν πταισματοδι-
κεῖον ἐν τινι περιφερείᾳ.

2. Εἰς τὸν πταισματοδικὴν ἀνήκει :

- α') Ἡ ἐκδίκασις τῶν πταισμάτων, ἐξαιρουμένων τῶν
δι' εἰδικῶν διατάξεων ὑπαγομένων εἰς ἄλλο δικαστήριον ἢ
δημόσιον ὄργανον.
- β') Ἡ ἐνέργεια προανακρίσεως ἐπὶ παντὸς ἐγκλήματος
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος καὶ
- γ') Ἡ ἐνέργεια προκαταρκτικῆς ἐξετάσεως κατὰ πα-
ραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως (ἄρθρα 31 καὶ 33 § 1).

"Αρθρον 4.

Δικαστήρια Πλημμελειοδικῶν.

1. Ἐκαστον δικαστήριον πρωτοδικῶν εἶναι συγχρό-
νως καὶ δικαστήριον πλημμελειοδικῶν.

2. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀνήκει :

α') Ἡ ἀνάκρισις. Ἀνοικταὶ διορίζονται εἰς τὴν πλείονος πλημμελειοδικαίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Εἰς ἓνα τούτων εἰδικὸς ἐρίζόμενος, ἀνατίθεται ἡ ἀνάκρισις κατ' ἀνγλίκων (ἄρθρον 7).

β') Ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τριμελὴ Πλημμελειοδικεῖα.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν συντίθεται ἐκ τριῶν τακτικῶν δικαστῶν. Ἀνεφίκτου οὐσῆς ἐξ οἰοῦδ' ἡποτε λόγου τῆς τοιαύτης συνθέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις ἐνὸς μόνον δικαστοῦ διὰ προέδρου παρὰ τῷ πρωτοδικεῖ, πταισματοδικῷ ἢ ἐργονομικῷ. Δύναται νὰ προσληφθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἂν προβλέπη οὗτος μακρὰν τὴν διάρκειαν δίκης τινός, καὶ τέταρτος συμπαραδρεύων δικαστής, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυθησομένου τυχὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἂν κωλυθῇ ὁ πρόεδρος, τὴν προεδρείαν ἀσκεῖ ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν ἀπομενόντων τριῶν.

2. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικεῖου ἀνήκει ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐν ἄρθρῳ 112 ἀναπερομένων πλημμελημάτων. πταισμάτων καὶ ἐφέσεων.

Ἄρθρον 6.

Μονομελὴ Πλημμελειοδικεῖα.

Τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς πλημμελειοδικῆ. Τὸν δικαστὴν τοῦτον καὶ ἓνα ἢ πλείονας ἀναπληρωτάς ἐκ τῶν πλημμελειοδικῶν ὀρίζει κατὰ τρίμηνον ἡ ὁλομέλεια τοῦ δικαστηρίου. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ δικάσῃ ὡς μόνος πλημμελειοδικῆς. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικεῖου ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 114 τοῦ παρόντος κώδικος. Παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ πλημμελειοδικῶν δύναται νὰ λειτουργῶσι καὶ πλείονα μονομελῆ. Τόπος συνεδριάσεως τοῦ μονομελοῦς, ὅσαςκις τοῦτο συνεδριάζει ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοδικεῖου, ὀρίζεται πάντοτε ἔδρα ἐργονομικῆς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρωτοδικῶν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 7.

Δικαστήρια ἀνγλίκων.

1. Τὸ μονομελὲς δικαστήριον ἀνγλίκων συγκροτεῖται ἐξ ἐνὸς πρωτοδικῆ, παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖ. ὀριζομένου μετ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ διὰ δύο ἔτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτ. Δικαστ. Συμβουλίου, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις καὶ γνωρίζοντων. εἰ δυνατόν, μίαν τῶν γλωσσῶν ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς ἢ ἰταλικῆς.

2. Ἡ θητεία τῶν δικαστῶν ἀνγλίκων δύναται ν' ἀνανεοῦται καθ' ὅμοιον τρόπον, ἀλλὰ πάντοτε συναινούντων αὐτῶν. Διαρκούσης τῆς θητείας ἐπιτρέπεται ἀντικατάστασις κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον, μετὰ σύμφωνον ὅμως εἰδικῶς ἡτιολογημένην γνώμην τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἐφετῶν.

3. Τὸ τριμελὲς δικαστήριον ἀνγλίκων συγκροτεῖται ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 δικαστοῦ ἀνγλίκων, καὶ ἐκ δύο πλημμελειοδικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. Τοῦ δικαστηρίου προεδρεύει, εἰ δυνατόν, ὁ δικαστής τῶν ἀνγλίκων. Εἰς ἐφέτης καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, ὀρίζονται παρ' ἐκάστῳ Ἐφετεῖῳ συμφώνως πρὸς τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ ἕτεροι δύο ἐφέται, ὀρίζόμενοι ὡς δικασταὶ ἀνγλίκων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν, συγκροτοῦσι τὸ παρ' ἐφέταις δικαστήριον ἀνγλίκων, προεδρευόμενον, εἰ δυνατόν, ὑπὸ τοῦ ἐφέτου δικαστοῦ ἀνγλίκων. Ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

4. Ἡ δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων ἀνγλίκων ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 113 τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 8.

Κακουργιοδικεῖα.

1. Τὸ κακουργιοδικεῖον σύγκειται ἐκ τοῦ δικαστηρίου

τῶν συνέδρων καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Εἰδικὸς νόμος ὀρίζει τὴν σύνθεσιν ἐκατέρου τῶν δικαστηρίων τούτων. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κακουργιοδικεῖου ὑπάγονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 109 κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

2. Τὸ μικτὸν ὀρκιστὸν δικαστήριον συγκροτεῖται ὡς εἰδικὸς νόμος ὀρίζει. Ἡ δικαιοδοσία τοῦτου ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 110.

Ἄρθρον 9

Ἐφετεῖα.

1. Τὸ ἐφετεῖον, δικάζει: α) τὰς ἐφέσεις κατὰ βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ β) τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν πλημμελειοδικεῖων καὶ τῶν πρωτοδικεῖων (ἄρθρον 116 παρ. 1), συντίθεται ἐκ τριῶν ἐφετῶν, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ἐκ πέντε ἐφετῶν.

2. Ἀνεφίκτου οὐσῆς ἐξ οἰοῦδ' ἡποτε λόγου τῆς τοιαύτης συνθέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις ἐνὸς μόνου ἐκ τῶν ἐφετῶν διὰ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ ἔχοντος πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν πλημμελειοδικῆς.

3. Δύναται νὰ προσληφθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν προβλέπη οὗτος μακρὰν τὴν διάρκειαν δίκης τινός, καὶ τέταρτος συμπαραδρεύων δικαστής (ὅταν τὸ ἐφετεῖον συντίθεται ἐκ τριῶν δικαστῶν) ἢ καὶ ἕκτος (ὅταν συντίθεται ἐκ πέντε δικαστῶν) πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυθησομένου τυχὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης. Ἐὰν κωλυθῇ ὁ πρόεδρος, τὴν προεδρείαν ἀσκεῖ ὁ ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν ἀπομενόντων τριῶν ἢ πέντε δικαστῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἀρείος Πάγος.

Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς ἀκυρωτικόν, δικάζει τὰς αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, συντίθεται δὲ ἐξ ἑπτὰ δικαστῶν. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 513 παρ. 1 δικάζει ἐν ὁλομελείᾳ.

Ἄρθρον 11.

Διαιρέσεις εἰς τμήματα.

Εἰς ἕκαστον πολυμελὲς δικαστήριον, ὅταν ὁ ὁργανικὸς ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν εἶναι τοῦλάχιστον δέκα, καθορίζεται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ, ἴδιον ποινικὸν τμήμα, ὀριζομένου τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν τούτου δι' ὁλόκληρον τὸ δικαστικὸν ἔτος. Καθ' ἕκαστον δικαστικὸν ἔτος ἀντικαθίσταται ὑποχρεωτικῶς τὸ ἥμισυ μόνον τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ ποινικὸν τμήμα δικαστῶν ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετήσῃ δικαστῆς τις ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἐν συνεχείᾳ, ἐφ' ὅσον ἕτεροι δικασταὶ ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ δὲν ὑπηρετήσαν ἐπὶ διετίαν συνεχῇ ἐν τῷ ποινικῷ τμήματι.

Ἄρθρον 12.

Δικαστικὸς γραμματεὺς.

1. Εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων παρίσταται πάντοτε εἰς δικαστικὸς γραμματεὺς, ὅστις συντάσσει τὰ πρακτικὰ ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν δικαστοῦ.

2. Τὸν γραμματέα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως δύναται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἀναπληρώσῃ ἕτερος τὸν μετέχοντα τῆς συνεδριάσεως γραμματέα ἐν περιπτώσει παρεμπιπτόντος κωλύματος τούτου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη λαμβάνεται καὶ ἀνευ συμπρόξεως γραμματεῶς.

3. Δικαστικὸς γραμματεὺς μετέχει καὶ τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ἀναπληροῦμενος κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 2 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

Σχέσις τῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῶν δικαστηρίων πρὸς ἄλλας ἀρχάς.

Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ χωροφυλακὴ οφείλουσι νὰ ἐκτελῶσιν ἀμελλητὶ τὰς παραγγελίας τῶν δικαστικῶν καὶ εἰσαγγελικῶν ἀρχῶν, δικαιοσύμενον ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

κης να ζητώσι την βοήθειαν τῶν ἀρχῶν τούτων, ὡς καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως ἀπ' ἐδδείας καὶ χωρὶς τὴν μεσοδιάβησιν τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἀρχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποκλεισμός, ἐξαίρεσι καὶ ἀποχὴ τῶν δικαστικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 14.

Λόγοι ἀποκλεισμοῦ.

1. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ Ὁργανισμῷ τῶν Δικαστηρίων, τῷ εἰδικῷ νόμῳ περὶ δικαστηρίου κακουργιοδικῶν καὶ τῷ παρόντι κώδικι εἰδικῶς διατεταγμένων, δὲν δύναται ν' ἀσκήσωσιν ἐν τῇ αὐτῇ ποινικῇ ὑποθέσει ἔργα ἀνακριτοῦ, δικαστοῦ, εἰσαγγελέως ἢ γραμματέως οἱ πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας ἕως καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

2. Ἀποκλείεται ἐπίσης τῆς ἀσκήσεως τῶν αὐτῶν ἔργων ἐν ποινικῇ τινι ὑποθέσει :

α) Ὁ ἀδικηθεὶς ἐκ τοῦ ἐγκλήματος, ἐξαίρεσει τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διατεταγμένων ὡς πρὸς τὰ ἐπ' ἀκροατήριῳ πραττόμενα ἐγκλήματα (ἄρθρα 116 καὶ 117).

β) Ὁ συγγενὴς ἐξ αἵματος τοῦ ἀδικηθέντος, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, κατ' ἐξοχὴν μὲν γραμμὴν ἀπεριοριστῶς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου βαθμοῦ, καὶ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἢ σύζυγος. Ὁ ἐκ τῆς ἀγχιστείας λόγος ἀποκλεισμοῦ ὑφίσταται καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου. Ἐπίσης ὁ διατελὼν ἢ διατελέσας ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν τῶν αὐτῶν προσώπων ἢ ὁ δι' υἱοθεσίας μετ' αὐτῶν συνδεδεμένος.

γ) Ὁ ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐκπληρώσας ἔργα συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

δ) Ὁ ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐξετασθεὶς ὡς μάρτυς ἢ γνωμοδοτήσας ὡς πραγματογνώμων ἢ τεχνικὸς σύμβουλος.

3. Ὁ συμπράξας ὡς δικαστὴς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἀποκλείεται ἐπίσης τῆς ἀσκήσεως τῶν ἔργων τοῦ δικαστοῦ ἐν τῇ δίκῃ ἐπὶ ἐφέσεως ἢ αἰτήσεως ἀναίρεσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 15.

Λόγοι ἐξαίρεσεως.

Ἀπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δικαστικὰ πρόσωπα εἶναι ἐξαίρετα διὰ τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ μνημονευομένους λόγους ἀποκλεισμοῦ καὶ προσέτι ἐὰν διήγειραν ἢ διεγείρωσιν ὑπονοίας μεροληψίας, ἢτοι ἐὰν ὑφίστανται γεγονότα ἱκανὰ νὰ δικαιολογήσωσιν ἐμφανῶς δυσπιστίαν ἐπὶ τῷ ἀμερόληπτῳ αὐτῶν. Ὁ ἐν γένει τρόπος τῆς διευκρίνσεως τῆς διαδικασίας ἢ τῆς ὑποβολῆς ἐρωτήσεων πρὸς μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους δὲν δύναται καθ' ἑαυτὸν νὰ θεμελιώσῃ τὸν λόγον τοῦτον τῆς ἐξαίρεσεως.

Ἄρθρον 16.

ὑπὸ τίνων καὶ πότε προτείνεται ἡ ἐξαίρεσις.

1. Τὴν ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται νὰ προτείνωσιν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ κατηγορούμενος, ὁ πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος.

2. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις ὑποβάλλεται, κατὰ μὲν τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πράξιν παραδόσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν εἰσαγγελέα (άρθρον 308), κατὰ δὲ τὴν κυρίαν διαδικασίαν τοῦ τῆς ἐνστάσεως τῆς συζητήσεως (ἄρθρον 339) καὶ τῆς κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου διαδικασίας πρὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀστικῶς δικαιοῦνται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς αὐτὸ τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐὰν ζητῇται ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ ἐξουὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου (ἄρθρον 136 ἐδ. α') ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται ὁκτὸς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὁρισμένης.

3. Μετὰ ταῦτα συγχωρεῖται μόνον ἔτι νὰ δύναται συγ-

χρόνως ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ λόγος ἐξαίρεσεως μεταγενεστέρως ἀνεφύη ἢ ἐφθασεν εἰς γνῶσιν τοῦ αἰτούντος.

Ἄρθρον 17.

Περιεχόμενον καὶ παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως.

1. Ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως πρέπει νὰ περιέχῃ σαφῶς τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως, νὰ μνημονεύῃ τὰ πραγματικὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν οὗτοι στηρίζονται καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως αὐτῶν. Δέον νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ πληρεξουσίου ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς πληρεξουσίουτῆτος πρέπει εἰδικῶς καὶ συγκεκριμένως νὰ ἐκτίθενται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράσεως, οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως.

2. Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πληρεξουσίου αὐτοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ ἡ ἐξαίρεσις· προκειμένης δὲ ἐξαίρεσεως μέλους τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, τοῦ δὲ πταισματοδυνάτου εἰς τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίως εἰσαγγελέα. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως μέλους συνεδριάζοντος δικαστηρίου αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ διὰ προφορικῆς δηλώσεως καταχωρίζουμένης εἰς τὰ ποινικὰ τῆς συνεδριόσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως ὑπεβλήθῃ ἐκπροθέσμως (ἄρθρον 16 παρ. 2 καὶ 3) ἢ ἀτάκτως ἢ ἐὰν εἶναι ἐλλιπὴς κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ἀρμόδιον δικαστήριον ἢ συμβούλιον, μὴ συμμετέχοντος μέλους οὗ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, καλουμένου τοῦ αἰτούντος καὶ εἰ δυνατόν καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων, κατὰ πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ὡς ἀπαράδεκτον ἐντὸς δύο τῶ πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ δικαστήριον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀρμόδιον πρὸς τοῦτο, ἀποφασίζει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως ἐξαίρεσεως, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ὑποβάλλοντα τὴν προφορικὴν αἴτησιν καὶ τοὺς λοιποὺς παρόντας διαδίκους.

Ἄρθρον 19.

Κοινοποίησις τῆς αἰτήσεως.

1. Ἡ προσηκόντως κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἐξαίρεσεως ἀνακοινοῦται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς ἐκεῖνον, τοῦ ὅποιον ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις.

2. Οὗτος, δικαιούμενος νὰ λάβῃ γνῶσιν παραχρῆμα τῶν κατατεθειμένων ἐγγράφων, ὑποχρεοῦται ἐντὸς 24 ὥρων νὰ ἐκφρασθῇ γραπτῶς καὶ συγχρόνως νὰ ἀπόσχῃ τῶν καθηκόντων του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως. Ὁφείλει ὅμως, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ πληρωμῇ ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων, νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀντιπρόθετους ἀναβολὰς πράξεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὁ ἐγκαίρως ἀναπληρώσων αὐτὸν κατὰ νόμον εἰς τὴν ἐνέργειαν τούτων. Καὶ αἱ τοιαῦται ὥμως πράξεις καθίστανται αὐτοδικαίως ἀκυροί, ἐὰν ὁ ἐξαίρουμένος ἦτοσε κηρυχθῇ ἐξαίρετος διὰ λόγον περιλαμβανόμενον εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 14 λόγους ἀποκλεισμοῦ.

Ἄρθρον 20.

Ἀρμόδιον Δικαστήριον.

1. Ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παρ. 1 κοινοποιήσεως, ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν αἴτησιν ἐξαίρεσεως εἰς τὸ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστήριον, ἢ, ἐν πρόκειται περὶ ἐξαίρουμένου ἀνακριτοῦ ἢ μέλους δικαστικοῦ συμβουλίου, εἰς τὸ συμβούλιον. Τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον, συνεδριάζον κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κώδικι καθορισμένην διαδικασίαν ἐκατέρου (ἄρθρα 305, 306, 320 ἐπ.), ἀκούσαν τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ αἰτούντος καὶ τῶν διαδίκων, καλούμενων πρὸς 24 ὥρων, ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐξαίρεσεως. Εἰς τὴν σύνθεσιν δὲν δύναται νὰ μετέσχῃ ἐκεῖνος, ὃς ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, ἀναπληρούμενος νομίμως.

2. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐξαίρεσεως μέλους τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων, ἔχοντος βαθμὸν ἐφέτου ἢ ἀντεισαγγελέως ἐφετῶν καὶ ἄνω, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν.

3. Εάν τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἢ συμβούλιον δὲν δύναται νὰ συντεθῇ νομίμως, ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀμελλητί κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 ὁριζόμενα τὸ ἀμέσως ἐπαρξικῶς ἀνώτερον δικαστήριον ἢ συμβούλιον, εἰς δὲ τοῦτο ὑπάγεται, προκειμένου δὲ περὶ δικαστηρίου συνέδρων τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν καὶ τέλος προκειμένου περὶ ἐφετείου τὸ πλησιέστερον ἐφετεῖον (ἄρθρον 499).

Ἄρθρον 21.

Ἀπόφασις.

1. Βεβαιωθέντος τοῦ λόγου τῆς ἐξαίρεσεως γίνεται δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις καὶ διατάσσεται ὁ ἐξαιρουθεὶς νὰ ἀπέχη τῶν καθηκόντων του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἂν δὲ δὲν ὑπάρχῃ ὁ ἀναπληρώσων, τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον παραπέμπει τὴν δίκην εἰς ἄλλο δικαστήριον ἢ συμβούλιον, κατὰ τὰ ἄρθρα 136 στοιχ. α' καὶ 137 παρ. 1. Ἄλλως κατὰ τὰς περιστάσεις ἡ ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις ἢ διατάσσεται ὁ αἰτῶν νὰ φέρῃ κρείσσονας ἀποδείξεις.

2. Ἀπορριπτομένης τῆς αἰτήσεως, καταδικάζεται ὁ αἰτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἂν δὲ ᾔθελον ταῦτο χρόνως ἀποδειχθῇ ὅτι ψευδεῖς οἱ προβληθέντες λόγοι ἐξαίρεσεως, καταδικάζεται οὗτος ἐπὶ πλέον καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 2.000 μέχρι 20.000 μετρητικῶν δραχμῶν.

Ἄρθρον 22.

Ἐνδίκη μέσον.

Ἡ δεχομένη τὴν ἐξαιρεσὶν ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται. Ἡ ἀπορρίπτουσα τυχόν δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο χορηγεῖται κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας ὁριστικῆς ἀποφάσεως καὶ μόνον συγχρόνως μετ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 23.

Ἀποχή τοῦ δικαστικοῦ προσώπου.

1. Ἐκαστος τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 δικαστικῶν λειτουργῶν ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἀμέσως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, τὸν γνωστὸν αὐτῷ λόγον, δι' ὃν ἀποκλείεται ἡ ἐξαίρεσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τῶν καθηκόντων του ἀπὸ ὀρισμένης ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ ἀπόσχῃ. Ὁ πρόεδρος πολυμελοῦς δικαστηρίου καθὼς καὶ ὁ προϊστάμενος εἰσαγγελέας εἰσαγγελεὺς τὴν δήλωσιν ταύτην ποιοῦνται εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἀναπληρωτάς των, οἱ δὲ ἀντεισαγγελεῖς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 2.

2. Προκειμένου περὶ μέλους πταισματοδικείου ὀφείλει τοῦτο νὰ ἀπόσχῃ τῶν καθηκόντων του, νὰ εἰδοποιήσῃ πάσαντα περὶ τοῦτου τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα καὶ νὰ ἀναμείνῃ, τὴν κατὰ τὴν παρ. 4 ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

3. Καὶ μὴ ὑφισταμένων τῶν ἐν παρ. 1 λόγων, ἂν σοβαροὶ λόγοι εὐπρεπείας ἐπιβάλλουν τὴν ἀποχὴν τοῦ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφου δικαστικοῦ προσώπου ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων του, ὁρμεῖται τοῦτο νὰ δηλώσῃ αὐτοὺς ὁμοίως.

4. Εἰς πάσας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιπτώσεις, τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἀκούσαν τῆς γνώμης τοῦ εἰσαγγελέως, ἄνευ τῆς παρουσίας διαδίκων, ἀποφασίζει, ἂν πρέπῃ ὁ δηλῶν νὰ ἀπόσχῃ ἢ οὐ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 24.

Σύμπτωσις ἀποχῆς καὶ ἐξαίρεσεως.

Ἐὰν ὁ δικαστικὸς λειτουργός, ἔστω καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἐξαίρεσεως, ὑπέβαλε τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 προβλεπομένην δήλωσιν ἀποχῆς, τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ πρόβλεπον περὶ τῆς ἀποχῆς, εἴτε αὕτη στηρίζεται ἐφ' ὃν καὶ ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως λόγων, εἴτε οὐ. Καὶ ἂν μὲν ᾔθελε γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀποχή, ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις θεωρεῖται ὡς μὴ ὑποβληθεῖσα, ἂν δὲ μὴ ᾔθελον ἀπορριφθῇ, προχωρεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἢ διαδικασίας τῆς ἐξαίρεσεως, εἰς οἷον δῆλῃτε λόγον καὶ ἂν στηρίζεται ἡ τοιαύτη αἴτησις.

Ἄρθρον 25.

Ὑποχρέωσις τῶν ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπαλλήλων πρὸς δῆλωσιν.

1. Οἱ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλοι (ἄρθρ. 33 παρ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρ. 34) ὁσάκις συντρέχει τις τῶν ἐν ἄρθροις 14 καὶ 15 λόγων ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαίρεσεως, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν τοῦτον, ἀναφερόμενοι ἀμελλητί εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελέα, ἐξακολουθῶσιν ὅμως τὸ ἔργον των.

2. Ἐὰν οἱ προβαλλόμενοι λόγοι εἶναι βάσιμοι, ὑπάρχει δὲ ὁ ἀναπληρώσων, ὁ εἰσαγγελεὺς δέχεται τὴν αἴτησιν. Αἱ παρὰ τοῦ δηλώσαντος ὑπαλλήλου ἐνεργηθεῖσαι πράξεις παραμένουσιν ἐγκυροί.

Ἄρθρον 26.

Ἀποσιώπησις τῶν λόγων ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαίρεσεως.

Πᾶς δικαστικὸς λειτουργός, ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 14, ὡς καὶ πᾶς ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 25 μνημονευόμενων, ὅστις συνειδῶς ἐκρυπῇ λόγον τινὰ ἐξαίρεσεως ἢ ἀποκλεισμοῦ, παραλείπει ν' ἀναφέρῃ τοῦτον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἢ, ζητηθείσης τῆς ἐξαίρεσεώς του, ἀρνείται τὸν λόγον αὐτῆς, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι ὁριζομένων.

ΤΜΗΜΑ II.

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 27.

Ἀσκήσις τῆς ποινικῆς διώξεως.

1. Τὴν ποινικὴν διώξιν ἀσκεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Πολιτείας ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν (ἄρθρον 43). Παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως εἰς ἀντεισαγγελεὺς εἰδικῶς διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ποινικῆς διώξεως κατ' ἀνηλικίαν καὶ εἰς ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ. Ἐν κωλύματι τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέως καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἀντεισαγγελέως, δύναται νὰ παρίσταται ὡς δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ πρωτοδικείου συνεδριάζοντι μονομελεῖ πλημμελειοδικεῖω, εἰρηνοδίκῃ ἢ πταισματοδίκῃ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

2. Παρὰ τοῖς πταισματοδικείοις τὴν ποινικὴν διώξιν ἀσκεῖ ὁ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεταγμένος δημόσιος κατήγορος, δύναται ὅμως διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέως, νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀσκήσις τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς τὸν πταισματοδίκη, ὅποτε τὸ πταισματοδικεῖον συγκροτεῖται ἄνευ παραστάσεως δημοσίου κατηγόρου.

3. Κατηγοροῦσα ἀρχὴ εἶναι ὁ παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος.

Ἄρθρον 28.

Ἀνεξάρτησις τῆς διωκούσης ἀρχῆς.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ἀσκούντες τὴν ποινικὴν διώξιν εἰσὶν ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν καθηκόντων των ἀνεξάρτητοι πάσης ἄλλης ἀρχῆς ὡς καὶ τῶν δικαστηρίων, παρ' οἷς ὑπηρετοῦσι, τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἄρθρων 333, 334 καὶ 335 τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 29.

Ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν περὶ ἀσκήσεως τῆς ποινικῆς διώξεως.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ συνεδριάσας, παρουσία καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀκροᾶται τὰς παρὰ τινος τῶν μελῶν του πρὸς αὐτὸ γενομένας ἀνακρινώσεις (ἄρθρ. 37) καὶ νὰ παραγγέλλῃ τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ὅπως προβῇ εἰς τὴν ποινικὴν διώξιν.

2. Ἐχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν παρὰ τοῦ

εισαγγελέως τῶν ἐφετῶν ποινικῇ διώξει δια πᾶν ἐγκλημα καὶ κατὰ παντός ὑπαιτίου, ἐάν δὲ ἤδη γινώσκῃ αὐτὴ παρὰ τοῦ εισαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, νὰ διατάξῃ, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὰ ἐγγράφα τῷ παρ' ἐφέταις εισαγγελεῖ.

3. Κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 εἰς τῶν ἐφετῶν, ὁριζόμενος πρὸς τῆς ὑπεθέσεως, ἐκπληροῖ καθήκοντα ἀνακριτοῦ τῆς ὑποθέσεως, ἐνεργῶν πᾶσαν ἐν γένει ἀνακριτικὴν πρᾶξιν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε παραγγέλλων πρὸς τοῦτο τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίας ἀνακριτὴν. Ὁ παρ' ἐφέταις εισαγγελεὺς ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ εισαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸ δὲ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἀποφαίνεται δὲ εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἐπὶ τῆς κατηγορίας.

Ἄρθρον 30.

Δικαίωμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ποινικῆς διώξεως.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραγγέλλῃ τὴν ποινικὴν διώξιν πάσης ἀξιοποίνου πράξεως.

2. Ἐγεί ἐπίσης τὸ δικαίωμα, μετὰ προηγουμένην σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀναβῇ τὴν ἐνσῆξιν ἢ νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἀρξαμένην ποινικὴν διώξιν, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ὡς καὶ ἐκείνων ἐξ ὧν δύνανται νὰ διαταραχῶσιν αἱ διεθνεῖς σχέσεις τοῦ Κράτους. Ἡ ἀναστολὴ δύναιται νὰ γίνῃ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.

Ἄρθρον 31.

Δικαιώματα τοῦ Εἰσαγγελέως.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ: α') προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, ἵνα κρίνῃ ἂν συντρέχῃ περιπτώσις ποινικῆς διώξεως, β') προανάκρισιν πρὸς βεβαίωσιν πάσης ἀξιοποίνου πράξεως. Προσέτι νὰ παρίστατο, κατὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τινος τῶν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέων, λαμβάνων γνώσιν τῶν περὶ τὴν ἀνάκρισιν ἐγγράφων ἐν παντὶ χρόνῳ.

2. Ἡ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 240, καὶ 241, ἡ δὲ τυγὼν ληφθεῖσα κατ' αὐτὴν ἐγγραφὸς ἐξέτασις τοῦ ὑπόπτου δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ποινικῆς δικογραφίας, ἀλλὰ παραμένει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς εισαγγελείας.

Ἄρθρον 32.

Ἀκρόασις τοῦ εἰσαγγελέως.

1. Οὐδεμίᾳ ἀπόφασιν τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, λαμβανομένη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἢ ἐν συμβουλίῳ, ὡς καὶ οὐδεμίᾳ διάταξιν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἔχει κύρος, ἂν δὲν ἀκουσθῇ προηγουμένως ὁ εἰσαγγελεὺς.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ παρίσταται καὶ ἑλθὼν τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας. Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακοουργιοδικῶν καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, δικάζοντες κοινὰ ἐγκλήματα, καὶ ἐφ' ὅσον παρίστανται τρεῖς συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων, δύναται νὰ συμπαρίσταται, μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ εἰς τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτοῦ.

3. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ πταισματοδικείου ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ παρίσταται ὡς κατήγορος εἰς πᾶσαν περίπτωση καὶ ἔταν ἐπὶ τὴν ποινικὴν διώξιν ἀσκειῖ ὁ πταισματοδικὴς (ἄρθρον 27 παρ. 2).

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ πάντοτε, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, προτάσεις ἡτιολογημένας καὶ αἰτήσεις εἰδικάς, μὴ δυνάμενος νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἄρθρον 33.

Περὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων Γενικῶν ἀνακριτικῶν ὑπάλληλων.

1. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίας εἰσαγγελέως γίνεται ἡ προανάκρισις καὶ ἡ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις (ἄρθρ. 1 παρ. 1 στοιχ. α' καὶ β') α') ὑπὸ τῶν πταισματοδικῶν καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν, β') ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς γαιοσυλλογῆς καὶ, ὅπου δὲν ἐ-

ρискονται ἀξιωματικοί, ὑπὸ τῶν ἐπὶ διοικουντων ὑπαξιωματικῶν, γ') ὑπὸ τῶν ἡγεμονικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐχόντων βεθλὸν τοῦλάχιστον ἀρχιφύλακος.

2. Ἐν ἐλατίζει ἡ κοινὴν τῶν ἀνωτέρων καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτῶν, ἡ προανάκρισις γίνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ἂν ὑπαρχῇ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

3. Εἰς τὰς ὑπὸ τὸν νόμον ὁρισμένας περιπτώσεις ἐνεργεῖ προανάκρισιν καὶ ὁ ἀνακριτὴς. Ὁ εἰδικὸς ἀνακριτὴς ἀνηλίκων (ἄρθρ. 1 § 2 α') δύνανται νὰ ἐνεργῇ τὴν προανάκρισιν κατ' αὐτὸν.

Ἄρθρον 34.

Εἰδικὸς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

Ἡ προανάκρισις ὁρισμένων ἐγκλημάτων γίνεται καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, περὶ ὧν προβλέπουσιν εἰδικοὶ νόμοι, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πάντοτε καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίας εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 35.

Ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὴν ἀνάκρισιν ἀνήκει εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖ. ὅστις ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ προσωικῶς ἢ διὰ τινος τῶν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέων προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 παρ. 1 ἐπὶ παντὸς ἐγκλήματος ἐντὸς τῆς περιφέρειας του. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πύγῳ Εἰσαγγελεὺς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐναφξίς καὶ ἀναβολὴ τῆς ποινικῆς διώξεως.

Ἄρθρον 36.

Διώξις ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἡ ποινικὴ διώξις, ὅταν δὲν ὁποτεῖται ἐγκλησις ἢ αἰτησις, κινεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος, κατόπιν ἀναφορᾶς, μηνύσεως ἢ ἄλλης εἰδήσεως περὶ τῆς τελέσεως ἀξιοποίνου πράξεως.

Ἄρθρον 37.

Ὑποχρεώσεις πρὸς ἀνακρίνωσιν ἀξιοποίνου πράξεως.

1. Οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν νὰ ἀνακρίνωσιν ἀμελλητὴ εἰς τὴν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖ πᾶν ὅ,τι μανθάνουσι καθ' οἷον ὅποτε τρόπον περὶ ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, διωκομένης ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Οἱ λοιποὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ ἐντεταλμένοι προκαίρως δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὑποχρεώσιν διὰ τὰς ἐν τῇ παρ. 1 ἀξιοποίνους πράξεις, ὧν ἔλαβον γνώσιν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

3. Ἡ ἀνακρίνωσις γίνεται ἐγγράφως πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ πάντα τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, τὰ ἀφορώμενα εἰς τὴν ἀξιοποίνον πρᾶξιν, τοὺς πράξαντας καὶ τὰς ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 38.

Ὑποχρεώσεις τοῦ δικαστοῦ πρὸς σύνταξιν ἐλθέσεως.

1. Ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν πολιτικῆς τινος ἢ ποινικῆς δίκης ἀνακύπτῃ γεγονός δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐγκλημα διωκόμενον ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθέσιν καὶ νὰ διαβιβάσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖ μετὰ πάσης πληροφορίας καὶ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται κατὰ νόμον νὰ δικάσῃ αὐτὸς ἀμέσως τὸ ἐγκλημα.

2. Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος μὴ διωκόμενον ἐξ ἐπαγγέλματος, ἂν ὑπεβλήθῃ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν ἢ ἀπαιτούμενη ἐγκλησις.

Ἄρθρον 39.

Ἐπὶ διοικητικῆς καὶ πειθαρχικῆς δίκης.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς καὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας ὑποθέσεις.

Ἄρθρον 40.

Ὑποχρεώσεις ἰδιωτῶν.

1. Καὶ ἰδιώται ὀφείλουσιν κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὁρισμέναις περιπτώσεις, λαβόντες γνώσιν ἐξ ἑλίας ἀντιλή-

ψευδώς αξιοποιούν προάξεις διωκομένης ἐξ επαγγέλματος, να αναγγείλουν ταύτην εἰς τὸν εισαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν ἢ οἰονδήποτε ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἐγγράφως δι' ἐγχειρίσεως ἀναφορᾶς ἢ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως.

2. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἢ τὴν προφορικὴν δῆλωσιν πρέπει νὰ ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι, αἱ ἀφορᾶσαι εἰς τὴν πράξιν, τοὺς πράξαντας καὶ τὰς ἀποδείξεις.

3. Μεταξὺ πολλῶν λαβόντων γνώσιν ἕκαστος ὑποχρεοῦται ἰδιαιτέρως.

Ἄρθρον 41.

Αἴτησις διώξεως.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἀπαιτεῖται αἴτησις ἀρχῆς τιнос, ὅπως ἀσκήθῃ ἡ ποινικὴ διώξις, ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται εἰς πάντα ἐκπρόσωπον τῆς εισαγγελικῆς ἀρχῆς, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 42.

Μήνυσις αξιοποιῶν πρόξεων.

1. Ἐκτὸς τοῦ ἀδικηθέντος καὶ πᾶς ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὰς αξιοποιῶν πρόξεις, τὰς διωκομένας ἐξ επαγγέλματος, ὧν ἔλαβε γνώσιν κατ' οἰονδήποτε τρόπον.

2. Ἡ μήνυσις γίνεται ἀμέσως πρὸς τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίας εισαγγελέα, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλους, εἴτε παρὰ τοῦ μηνύοντος αὐτοῦ, εἴτε δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου. Τὸ ἐγγραφὸν τῆς πληρεξουσίου προσαρτᾶται εἰς τὴν περὶ ἐγχειρίσεως τῆς μηνύσεως ἐκθεσιν. Δύναται δὲ ἡ μήνυσις νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως (ἄρθρον 148 ἐπ.).

3. Ἐὰν ἡ μήνυσις ἐγένετο εἰς ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, οὗτος διαβιβάζει ἀμελλητί ταύτην εἰς τὸν ἀρμοδίον πρὸς ποινικὴν διώξιν εισαγγελέα ἢ δημόσιον κατήγορον.

Ἄρθρον 43.

Ἐναρξίς τῆς ποινικῆς διώξεως.

1. Ὁ εισαγγελεὺς, λαμβάνων τὴν μήνυσιν ἢ τὴν ἀναφορὰν, ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ποινικὴν διώξιν, παραγγέλλων ἀνάκρισιν ἢ προανάκρισιν, ἢ εισάγων τὴν υπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὡσάκις τοιαύτη εἰσαγωγή ἐπιτρέπεται. Ἐὰν ὅμως ἡ μήνυσις ἢ ἡ ἀναφορὰ εἶναι νόμῳ ἀστήρικτος ἢ προφανῶς ὅλως ἀβάσιμος κατ' οὐσίαν, θέτει ταύτην εἰς τὸ ἀρχειῶν, ὑποβάλλει δὲ ἀντίγραφον εἰς τὸν εισαγγελέα τῶν ἐφετῶν, ἐκθέτων τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν προέβη εἰς τὴν ποινικὴν διώξιν. Ὁ εισαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν δικαιούται νὰ διατάξῃ τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίας εισαγγελέα νὰ προβῇ εἰς ταύτην.

2. Ἐχει ἐπίσης ὁ εισαγγελεὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρ. 33 παρ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρ. 34 ἀναφερομένων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα κρίνῃ ἂν πρέπει νὰ προβῇ εἰς ποινικὴν διώξιν. ἢ νὰ θέσῃ τὴν μήνυσιν ἢ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ἀρχειῶν (ἄρθρ. 31 παραγρ. 1 στοιχείον α').

Ἄρθρον 44.

Ἀναβολὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς ποινικῆς διώξεως.

1. Ἐπὶ πλημμελήματος, ὅταν ἡ πιθανὴ ἐπιβληθησόμενη εἰς τὸν ὑπαίτιον ποινὴ καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα συνέπειαι αὐτῆς εἶναι μηδαμιναὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ποινὴν, ἣν, ἐπιβληθεῖσαν ἤδη δι' ἄλλην πράξιν ἀμετακλήτως, ἐκτελεῖ οὗτος, δικαιούται ὁ εισαγγελεὺς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρ' ἐφετῶν εισαγγελέως, νὰ ἀναβάλῃ δι' ἡτιολογημένης διατάξεώς του ἐπ' ἀόριστον τὴν ποινικὴν διώξιν. Ἄν δ' ἔχει ἀρχίσει αὕτη, τὴν ἐπ' ἀόριστον ἀναστολὴν τῆς ποινικῆς διώξεως διατάσσει ἀμετακλήτως τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον, προτάσει τοῦ εισαγγελέως.

2. Παρομοίᾳ ἀναβολῇ ἢ ἀναστολῇ τῆς ποινικῆς διώξεως δύναται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις νὰ διατάχθῃ καὶ ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἔχει ἤδη παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ τῇ βαρυτέρᾳ πράξει, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ποινικὴ διώ-

ξις ἐπὶ τῇ ελαφροτέρᾳ παρίσταται ἀναγκαίᾳ διὰ τὴν ἐν γένει ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἢ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος τοῦ κατηγορουμένου.

3. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, δύναται βραδύτερον νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἡ ποινικὴ διώξις ἢ ἡ πρόοδος τῆς ἀναστελείσης τοιαύτης: α') ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἥτις ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς διὰ τὴν ἐτέραν πράξιν ἀναστολῆς ἐπαυσε δι' οἰονδήποτε νόμιμον λόγον καὶ β') μετὰ τὴν ἀμετάκλητον ἐκδίκασιν τῆς ἐκκερεμοῦς κατηγορίας, ἥτις ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀνασταλῇ ἡ διώξις.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀναστολῆς τῆς ποινικῆς διώξεως, συμφώνως πρὸς τὰς παρ. 1, 2 καὶ 3 δὲν θίγονται τὰ δικαιώματα τῶν παθόντων, δυναμένων νὰ ἐπιδιώξωσι ταῦτα ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 45.

Ἀποχὴ ἀπὸ τῆς ποινικῆς διώξεως.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐκβιάσεως, διαπραττομένης διὰ τῆς ἀπειλῆς ἀποκαλύψεως κολασίμου τινὸς πράξεως, ἡ ἀπάτης, ἢ, ἂν κατεμήνυν ὁ ἀδικηθεὶς, ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἀποκαλυφθῇ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐνοχὴ τοῦ ἐπὶ ἄλλῃ συναφεῖ πρὸς τὴν ἀπάτην πράξει καὶ νὰ διωχθῇ οὗτος ποινικῶς, δύναται ὁ εισαγγελεὺς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρ' ἐφετῶν εισαγγελέως, νὰ ἀπόσχῃ ὀριστικῶς δι' ἡτιολογημένης διατάξεώς του ἀπὸ τῆς ποινικῆς διώξεως διὰ τὴν πράξιν, ἥς ἡπειλήθη διὰ τῆς ἐκβιάσεως ἢ ἀποκαλύψεως, ἢ ἐφ' ἣ ἦτο δυνατὸν νὰ διωχθῇ ὁ ἀπατηθεὶς, ἐὰν ἡ καταδίωξις ταύτης, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βαρύτητα τῆς διωχθεσομένης ἐκβιάσεως ἢ ἀπάτης, δὲν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς προστασίαν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 44 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐγκλησις.

Ἄρθρον 46.

Ἐγκλησις τοῦ ἀδικηθέντος.

Ἄν ὁ ἀδικηθεὶς θέλῃ νὰ ἐγκαλέσῃ πρὸς διώξιν αξιοποιῶν πρόξεως, ὑποβάλλει τὴν ἐγκλησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 42 παρ. 2 καὶ 3 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 47.

Ἀπόρριψις τῆς ἐγκλήσεως.

1. Ὁ εισαγγελεὺς βραδύνει ἐπιμελῶς τὴν ληφθεῖσαν ἐγκλησιν καὶ ἂν κρίνῃ ταύτην ὡς νόμῳ ἀβάσιμον, τὴν ἀπορρίπτει διὰ διατάξεως ἐπιδιδόμενης εἰς τὸν ἐγκαλοῦντα.

2. Ὁ εισαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρ. 33 παρ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρ. 34 ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐξετάσεως πεισθῇ ὅτι ἡ ἐγκλησις εἶναι κατ' οὐσίαν προφανῶς ψευδής, τὴν ἀπορρίπτει κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

3. Τὰ ἐν ἄρθρ. 44 καὶ ἄρθρ. 45 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐγκλήσεων.

Ἄρθρον 48.

Δικαίωμα προσφυγῆς τοῦ ἐγκαλοῦντος.

Ὁ ἐγκαλὼν ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου διατάξεως τοῦ εισαγγελέως, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον εισαγγελέα τῶν ἐφετῶν κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίας εισαγγελέως, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εισαγγελίας, ἢ τοῦ πταισματοδικείου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς του, ὅστις διαβιβάζει ταύτην εἰς τὸν γραμματέα τῆς εισαγγελίας. Ἐὰν ὁ εισαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν δεχθῇ τὴν προσφυγὴν, διατάσσει τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίας εισαγγελέα νὰ ἀσκήσῃ τὴν ποινικὴν διώξιν.

*Αρθρον 49.

*Επί πταισμάτων.

1. Οί όροι τών άρθρων 42, 43, 44, 46, 47 και 48 εφαρμόζονται και επί πταισμάτων. *Επί τούτων, τὰ μὲν δικαιώματα λα καθήκοντα τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίς εισαγγελέως ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον κατήγορον καὶ όπου δὲν ὑπάρξει τοιοῦτος κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 2 εἰς τὸν πταισματοδίκην. τὴν δὲ δικαιώματα τοῦ παρ' ἐφέταις εισαγγελέως εἰς τὸν εισαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρον 44) εἰς τὸν πταισματοδίκην.

2. *Εκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 44 περιπτώσεων, ἀναστέλλεται ἐπίσης ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ πταισμάτων, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κατηγορούμενος ὑπηρετεῖ δι' οἰονδήποτε λόγον εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, διαμένει δ' ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδικείου. Τὴν ἀναστολὴν διατάσσει ὁ δημόσιος κατήγορος, διὰ διατάξεώς του ἡτιςτολογημένης.

*Αρθρον 50.

Δίωξις μόνον κατ' ἐγκλησιν.

1. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τὰς παρὰ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἢ παρ' ἄλλων νόμων ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις, ἡ ποινικὴ δίωξις γίνεται μόνον κατ' ἐγκλησιν τοῦ ἀδικηθέντος.

2. Γενόμενης ἐγκλήσεως, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοπαγγέλτως διωκομένων ἐγκλημάτων. *Εὰν ἡ δίωξις ἐχώρησεν ἀνευ ἐγκλήσεως, ἡ περὶ ταύτης δήλωσις τοῦ ἀδικηθέντος δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας.

*Αρθρον 51.

Παραίτησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως.

1. *Η παραίτησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως, γίνεται αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἢ τοῦ εισαγγελέως ἢ παντὸς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Παραίτησις γενομένη ὑπὸ ὅρους ἢ προθεσμίαν δὲν παράγει ἔννομα ἀποτελέσματα. *Ανάκλησις τῆς παραίτησεως δὲν ἐπιτρέπεται.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως δύναται νὰ γίνῃ παραίτησις καὶ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως.

*Αρθρον 52.

*Ανάκλησις τῆς γενομένης ἐγκλήσεως.

1. *Ο ἐγκαλέσας δύναται, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν γενομένην ἐγκλησιν.

2. Περὶ τῶν ὑπαλλήλων, πρὸς οὓς δηλοῦται ἡ ἀνάκλησις καὶ περὶ τοῦ τρόπου, κατ' ὃν αὕτη δέον νὰ γίνῃ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 42. Δύναται ἐπίσης νὰ γίνῃ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά. Γενομένη βραδύτερον ἡ ἀνάκλησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

*Αρθρον 53.

*Εξόδα ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἀνάκλησιν δὲν ἀπαιτεῖται προκαταβολὴ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἅτινα ὁμῶς βαρύνουσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν ἀνακαλοῦντα. *Αντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἐκθέσεως ἢ πρακτικῶν μετ' ἐκκαθαρίσεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Αδεια πρὸς δίωξιν.

*Αρθρον 54.

*Ανεὺ αὐτῆς τινος πράξεως δὲν ἐνεργοῦνται.

Καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἄδεια πρὸς δίωξιν, ἡ ἀδεια καὶ τὴν τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας νὰ ἐνεργηθῇ ἀνά-

κρισις πρὸς βεβαιώσιν τοῦ ἐγκλήματος. Δὲν ἐπιτρέπεται μόνον νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνακριτικαὶ πράξεις θίγουσαι τὸ πρόσωπον. πρὸς δίωξιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια.

*Αρθρον 55.

*Αρνήσις χορηγήσεως τῆς ἀδείας.

1. *Εὰν δὲν ᾔθελε χορηγήθῃ ἡ ἄδεια, ὁ ἀνακριτὴς προτάσει τοῦ εισαγγελέως, ἀποφαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος δίωξις, ἐλλείψει ἀδείας.

2. *Η ἀπαξ χορηγηθεῖσα ἄδεια δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ.

*Αρθρον 56.

Πλείονες κατηγορούμενοι.

*Υπαρχόντων καὶ ἄλλων κατηγορουμένων, μὴ ἀπολαύοντων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54 προνομίου, ἡ κατὰ τούτων ποινικὴ δίωξις προβαίνει ἀκωλύτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Δεδικασμένον.

*Αρθρον 57.

Καλύει τὴν ἐκ νέου δίωξιν.

1. *Εὰν τις ἀμετακλήτως κατεδικάσθῃ ἢ ἡθωώθῃ ἢ ἀν' ἐπαυσεν ἢ κατ' αὐτοῦ ποινικὴ δίωξις, δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς δίωξιν διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, καὶ ἐὰν εἰς ταύτην δοθῇ διάφορος χαρακτηρισμός.

2. *Εξαίρουνται αἱ περιπτώσεις τῶν άρθρων 58, 81 § 2, 525 καὶ 526.

3. *Εὰν παρὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπαγόρευσιν ἀσκηθῇ ποινικὴ δίωξις αὕτη κηρύσσεται ἀπαράδεκτος λόγῳ δεδικασμένου.

*Αρθρον 58.

*Ασκήσις ἐκ νέου τῆς ποινικῆς διώξεως.

*Η ἀπόφασις, καὶ αὕτη ἡ καταστάσις ἀμετάκλητος, ὅταν κηρύσῃ ἀπαράδεκτον τὴν ποινικὴν δίωξιν δι' ἐλλείψιν ἢ ἀταξίαν τῆς ἐγκλήσεως, τῆς αἰτήσεως ἢ τῆς ἀδείας, δὲν καλύπτει τὴν ἐκ νέου ποινικὴν δίωξιν κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἐὰν ἡ ἐγκλησις, ἡ αἵτησις ἢ ἡ ἄδεια δοθῇ κατόπιν κανονικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Προδικαστικὰ ζητήματα.

*Αρθρον 59.

Προδικαστικὰ ποινικὰ ζητήματα ἐν ποινικῇ δίκῃ.

*Οταν ἡ ἀπόφασις ἐπὶ ποινικῆς τινος δίκης ἐξαρτᾶται ἐξ ἄλλης ποινικῆς δίκης καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ἢ δὲν θεωρεῖται σκόπιμον νὰ γίνῃ ἔνωσις ἀμφοτέρων, ἡ πρώτη ἀναβάλλεται μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δευτέρας δίκης.

*Αρθρον 60.

*Εξέτασις νομικῶν ζητημάτων ἀστικῆς φύσεως ἐν ποινικῇ δίκῃ.

1. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον κρίνει καὶ περὶ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἀναφυομένων ζητημάτων ἀστικῆς φύσεως.

2. *Η ποινικὴ δίωξις ἀναστέλλεται, ὅταν κατὰ νόμον ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

*Αρθρον 61.

*Εκκρεμότης ζητημάτων ἀστικῆς φύσεως ἐν πολιτικῇ δίκῃ.

*Οταν εἶναι ἐκκρεμὴς δίκη ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ζητήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ σφέσειν ἔχοντας πρὸς τὴν ποινικὴν δίκην, δύναται τὸ ποινικὸν δικαστήριον, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ποινικὴν δίκην μέχρι πέρας τῆς πολιτικῆς. *Η ἀπόφασις αὕτη, εἶναι δεκτικὴ ἀνακλήσεως.

*Άρθρον 62.

Ἰσχύς τῆς ἀποφάσεως τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ προδικαστικῶν ζητημάτων.

Ἀποφασίς τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ζητήματος σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν ποινικὴν δίκην δὲν δεσμεύει τὸν ποινικὸν δικαστὴν, λαμβάνεται ὅμως ὑπ' αὐτοῦ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως μετὰ τῶν ἄλλων ἀποδείξεων (ἄρθρα 177 καὶ 178).

ΤΜΗΜΑ ΠΙ.
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Νομιμοποιήσις. *Αρμοδιότης.

*Άρθρον 63.

*Ἐνεργητικὴ νομιμοποιήσις.

Ἡ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἀποζημιώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ἡ περὶ χρηματικῆς ικανοποιήσεως λόγω ἥθικῆς βλάβης ἢ ψυχικῆς ὀδύνης πολιτικὴ ἀγωγή δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν ἀστικὸν κώδικα δικαιουμένων εἰς τοῦτο.

*Άρθρον 64.

Παθητικὴ νομιμοποίησις.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ἀσκεῖται κατὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ προσέτι κατὰ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσης, ἢ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

*Άρθρον 65.

*Ἐξουσία τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

1. Τὸ ποινικὸν δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὅταν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δίωξις ἢ ἀπαλλάσῃ τὸν κατηγορούμενον δι' οἰονδήποτε λόγον.

2. Τὸ ἐπιλαμβάνομενον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ποινικὸν δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς, δύναται δὲ νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐὰν τὴν κρίνῃ ἀνεκκαθάριστον. Δύναται ἐπίσης νὰ δεχθῇ ταύτην, καθ' ἃ κεφάλαια τὴν κρίνει ἐκαθαρισμένην καὶ νὰ παραπέμψῃ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον.

*Άρθρον 66.

Πολιτικὴ ἀγωγή ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

1. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή, ἡ ἐγερθεῖσα ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ πολιτικῇ διαδικασίᾳ δὲν ἔξεδόθη ἀπόφασις ὀριστικῇ.

2. Ἡ ἀσκῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου καλύει τὸν πολιτικῶς ἐνάγωντα νὰ συνεχίσῃ τὴν δίκην ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθροῦ 65.

3. Ὁ ποινικὸς δικαστὴς ἀποφασίζει καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐξόδων ἐν τῇ πολιτικῇ διαδικασίᾳ.

*Άρθρον 67.

*Ἀπαγόρευσις τῆς ἐκ νέου ἐγέρσεως πολιτικῆς ἀγωγῆς.

1. Καταδικασθέντος τοῦ κατηγορουμένου, ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ἢ κριθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ ποιν. δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ πλέον ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, εἰ μὴ μόνον διὰ τὴν ἐκαθάρισιν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

2. Δύναται ὅμως ἡ πολιτικὴ ἀγωγή νὰ συνεχισθῇ ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐν περιπτώσει παραπομπῆς παρὰ τοῦ ποινικοῦ (ἄρθρον 65 παρ. 2) ὡς καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενας περιπτώσεις.

*Άρθρον 68.

*Ἐγερσις καὶ διατύπωσις τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

1. Ὁ ἀδικηθεὶς διατηρεῖ πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδιώξῃ τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις τοῦ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, τὸ πρῶτον μέχρι ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατήριῳ ἀποδευτικῆς διαδικασίας, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 63 καὶ 64, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπιδόσεως δικογράφου εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τὴν προθεσμίαν τοῦ ἁρθροῦ 167.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ κατὰ τὸν ἀστικὸν κώδικα δικαιούμενος χρηματικῆς ικανοποιήσεως λόγω ἥθικῆς βλάβης ἢ ψυχικῆς ὀδύνης, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἀπαιτήσιν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδευτικῆς διαδικασίας ἀνευ ἐγγράφου προδικασίας.

3. Ἡ μὴ ἐμφάνισις κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀποδευτικῆς διαδικασίας τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος οὐδέποτε δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης. Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς πολιτικῶς ἐνάγων δὲν καλύεται ἐκ τούτου νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀγωγήν τοῦ ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου νὰ ὑποστηρίξῃ ταύτην, ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀνεβλήθῃ ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως.

4. Ὁ ἐγκαίρως ἐμφανισθεὶς πολιτικῶς ἐνάγων, ἀποχωρήσας διαρκούσης τῆς συζήτησεως, δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ν' ἀποβληθῇ τῆς ποινικῆς διαδικασίας. Ὁ ἀποβληθεὶς δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἀγωγήν τοῦ ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 69.

Παραίτησις τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

1. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δύναται κατὰ πάσαν τῆς δίκης στάσιν καὶ πρὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς του, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τῶν ἁρθρῶν 83 καὶ 84.

2. Ἡ δῆλωσις παραίτησεως, γενομένη πρὸ τῆς συζήτησεως, παράγει ἀποτελέσματα καὶ ἀν δὲν ἐπιδεθῇ εἰς τὸν κατηγορούμενον, ἀλλ' ὁ παραιτούμενος παραμένει ὑποχρεωὸς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐνεκα τῆς παραλείψεως τῆς ἐπιδόσεως γενομένων ἐξόδων.

*Άρθρον 70.

*Ἀσκήσις πολιτικῆς ἀγωγῆς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ δύναται νὰ κινηθῇ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ὅταν ὁ ζημιωθεὶς εἴναι ἀνίκανος λόγω ψυχικῆς νόσου καὶ δὲν ἔχει ἀντιπρόσωπον νομίμως διωρισμένον, ἢ ὅταν ζημιωθὲν εἴναι τὸ Δημόσιον. Ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ταύταις ἐφαρμόζεται ἀναλόγως ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 65 παρ. 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

*Ἀπαιτήσεις τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου.

*Άρθρον 71.

1. Ἀπαγγελθείσης ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς ἀθώσεως τοῦ κατηγορουμένου, δικαιούται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου τὰς περὶ ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων ἀπαιτήσεις του κατὰ τοῦ μηνυτοῦ ἢ ἐγκαλοῦντος, καὶ ὅταν ἐτι οὗτος δὲν παρέστη ὡς πολιτικῶς ἐνάγων. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται, ἀκούσαν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ μηνυτοῦ ἢ ἐγκαλοῦντος. Ἐὰν ὁ μηνυτὴς ἢ ἐγκαλὼν δὲν εἴναι παρὼν, τὸ δικαστήριον παραπέμπει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ἐὰν ἐνεφανίσθῃ μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς συζήτησεως τῆς κυρίας υποθέσεως, ἀπεχώρησεν ὅμως καὶ δὲν εἴναι παρὼν κατὰ τὴν προβολὴν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κατηγορουμένου. θεωρεῖται δικαζόμενος ὡσεὶ ἦτο παρὼν.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 65 παρ. 2 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΤΜΗΜΑ IV.

ΔΙΑΔΙΚΟΙ ΕΝ ΤΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κατηγορούμενοι.

*Άρθρον 72.

*Ιδιότης κατηγορουμένου.

Τὴν ιδιότητα τοῦ κατηγορουμένου προσλαμβάνει ὁ καθ' οὗ ὁ εἰσαγγελεὺς ἤσκησε ρητῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν, ὡς καὶ ὁ εἰς ὃν ἐν οἰαδήποτε στάσει τῆς ἀνακρίσεως ἀποδίδεται ἡ ἀξιόποινος πράξις, καὶ ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῇ μηνύσει, ἐγκλήσει, αἰτήσει ἢ ἐκθέσει περὶ ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως.

*Άρθρον 73.

Διάρκεια καὶ παῦσις ιδιότητος κατηγορουμένου.

*Ἡ ιδιότης τοῦ κατηγορουμένου διατηρεῖται μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀπαλλακτικοῦ βουλεύματος ἢ ἀποφάσεως καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς ἀμετακλήτου, ἀνακτᾶται δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 57 παρ. 2.

*Άρθρον 74.

Αἰτήσεις κρατουμένου κατηγορουμένου.

Αἱ αἰτήσεις καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κρατουμένου κατηγορουμένου ὑποβάλλονται δι' ἐγγράφου ἐγγειριζομένου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος, ἐνθα κρατεῖται, συντασσομένης ἐκθέσεως, καταχωρίζονται δὲ εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ διαβιβάζονται ἀμέσως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν, ὡς πρὸς δὲ τὰ νόμιμα ἀποτελέσματα αὐτῶν θεωροῦνται, ὡς ἐὰν εἴχον ληφθῇ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

*Άρθρον 75.

*Ἀδυναμία βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου.

*Ἡ ἀδυναμία τῆς βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἢ τῶν λοιπῶν χαρακτηριστικῶν ἢ ιδιοτήτων δὲν παρακωλύει τὴν πρόβωσιν τῆς ποινικῆς διώξεως ἐὰν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι αὐτὸς οὗτος εἶναι ὁ εἰς ὃν ἀποδίδεται ἡ ἀξιόποινος πράξις.

*Άρθρον 76.

Ψευδὲς ὄνομα ἢ ψευδεῖς ιδιότητες.

*Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμνημονεύθῃ ὑπὸ ψευδὲς ὄνομα ἢ ψευδεῖς ιδιότητας, διατάσσεται ἡ διόρθωσις, συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 564 παρ. 2 καὶ 145 κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

*Άρθρον 77.

*Ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου.

1. *Ὑπαρχουσῶν ἀμφιβολιῶν περὶ τοῦ ἐν τῷ ἐμφανισθῆναι ἐν τῇ ἀνακρίσει ἢ ἐπ' ἀκροατηρίῳ πρόσωπον εἶναι ὁ διωχθεὶς, ὁ ἀνακριτὴς ἢ τὸ δικαστήριον κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας προβαίνουνσιν οἰκοθεν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου. *Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦτο νὰ ἀναστολῇ ἡ ποινικὴ διαδικασία μέχρι βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος.

2. *Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ταυτότης τοῦ κατηγορουμένου δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, βεβαιοῦται τοῦτο διὰ τῆς ἀποφάσεως καὶ διατάσσεται συγχρόνως ἡ ἀπόλυσις τοῦ συλληθέντος ἢ προφυλακισθέντος, μέχρις ὅτου ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης. *Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἀπολυόμενον, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν καταβολὴν ἐγγυήσεως ἢ ἄλλους ὁρους. Περὶ τοῦ καθορισμοῦ, τῆς καταθέσεως καὶ τῆς τύχης τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῶν ἄλλων ὁρῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 294 § 3, 296, 297, 301, 302-304.

3. Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 διατάσσεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως ὁ ἀνακριτὴς.

*Άρθρον 78.

Ζήτημα ταυτότητος ἐνώπιον τοῦ *Ἀρείου Πάγου.

*Ἐὰν αἱ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ταυτότητος γεννηθῶσι τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ *Ἀρείου Πάγου, διατάσσεται ἐπὶ τοῦ παρεμπιπτοντος τούτου ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξέτασις, ἐνεργουμένη παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ *Ἀρείου Πάγου ὀριζομένου ἐφετείου, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται περὶ τῆς ταυτότητος ἀμετακλήτως.

*Άρθρον 79.

Πλάνη περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ κατηγορουμένου.

*Ὅταν προκύψῃ σαφῶς ὅτι ἡ διαδικασία γίνεται ἐναντίον κατηγορουμένου τινὸς ἐκ πλάνης περὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὁ δικαστὴς ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ποινικὴ δίωξις θεωρεῖται μὴ γενομένη.

*Άρθρον 80.

Ψυχικὴ νόσος κατηγορουμένου.

1. *Ὅταν ὁ κατηγορούμενος εὑρίσκεται ἐν καταστάσει διαταράξεως τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ λειτουργιῶν, τὸ δικαστήριον, ἂν δὲν πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν, διατάσσεται τὴν ἀναστολὴν τῆς διαδικασίας. *Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος διατελῇ ἐν προφυλακίσει διατάσσεται συγχρόνως τὴν τοποθέτησιν αὐτοῦ εἰς δικαστικὸν ψυχιατρεῖον, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου εἰς ἕτερον ψυχιατρεῖον, κατὰ προτίμησιν δημόσιον.

2. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ κατηγορουμένου διατάσσεται προηγουμένως πραγματογνωμοσύνη (ἀρθρον 200).

3. *Ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη προκύψῃ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἀνακρίσεως, διατάσσεται τὰ ἀνωτέρω ὁ ἀνακριτὴς, μὴ καλυόμενος ἐντεῦθεν εἰς ἐνέργειαν τῶν ἀναγκαιῶν πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος πράξεων.

4. Διαταχθείσης τῆς ἀναστολῆς, ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

5. *Ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαδικασίας, ἀρθέντων τῶν λόγων τῆς ἀναστολῆς, διατάσσεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἀνακριτοῦ, κατὰ τὰς ἐν ταῖς παρ. 1 καὶ 3 διακρίσεις.

*Άρθρον 81.

*Ἀμφιβολία περὶ τοῦ θανάτου τοῦ κατηγορουμένου.

1. *Ὑπαρχουσῶν ἀμφιβολιῶν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ κατηγορουμένου, διατάσσεται ἡ ἀναβολὴ τῆς διαδικασίας μέχρις οὗ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, ὁπότε ἐπαναλαμβάνεται αὕτη. *Ἐκ τούτου ὁμῶς δὲν καλύπτεται ἡ ἐνέργεια τῶν ἀναγκαιῶν πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἐγκλήματος ἀνακριτικῶν πράξεων.

2. *Ἐὰν ἐξακριβωθῇ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 77 καὶ 78 ὅτι ἐκ πλάνης ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἀπεβίωσεν, ἡ περὶ παύσεως τῆς ποινικῆς διώξεως ἀπόφασις (ἀρθρα 309 παρ. 1 στοιχ. β', 310 παρ. 1 καὶ 370 στοιχ. β') λογίζεται ὡς μὴ ἐκδοθεῖσα. *Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς ποινικῆς διώξεως μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως αὐτῆς χρονικὸν διάστημα ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἀναστολῆς τῆς παραγραφῆς διατάξεις τοῦ ποιν. κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πολιτικῶς ἐνάγοντες.

*Άρθρον 82.

Δήλωσις παραστάσεως πολιτικῶς ἐνάγοντος.

1. *Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου (ἀρθρ. 63) δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ.

2. Οἱ ἀνήλικοι καὶ οἱ λοιποὶ ἀνίκανοι παρίστανται διὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων των, τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

3. *Ἡ δήλωσις παραστάσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος δὲν ἀναπληροῖ τὴν ἐγκλήσιν, καθ' ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται αὕτη διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν. (ἀρθρον 50).

*Άρθρον 83.

Διατυπώσεις δηλώσεως.

1. Ἡ δήλωσις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος γίνεται εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐγκλήσει, εἴτε δι' ἐτέρου ἐγγράφου, μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως (ἄρθρον 308) ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν ἐντολήν, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐγχειρίσεως, εἰς ἣν προσαρτᾶται καὶ τὸ ἐγγράφον πληρεξουσίου τῆτος. Δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀδικηθέντος ὡς μάρτυρος.

2. Ἡ παράλειψις τῆς δηλώσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος δὲν ἐπιφέρει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ νὰ ἐγείρῃ τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 68.

*Άρθρον 84.

Περιεχόμενον δηλώσεως.

Ἡ δήλωσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτον συνοπτικὴν ἐκθεσιν τῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν παρίσταται τις ὡς πολιτικῶς ἐνάγων, τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν ἐρείδεται τὸ δικαίωμα τῆς παραστάσεως, ὡς καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, ἂν ὁ δηλῶν δὲν διαμένῃ μονίμως ἐν αὐτῇ. Εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦτον δύναται νὰ γίνωνται πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἐπαδόσεις καὶ κοινοποιήσεις.

*Άρθρον 85.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς παραστάσεως.

Κατὰ τῆς δηλώσεως παραστάσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος δύναται νὰ ὑποβάλωσιν ἀντιρρήσεις, πάντως πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁριστικοῦ βουλευμάτος.

*Άρθρον 86.

Διατυπώσεις ἀντιρρήσεων καὶ ἀποφάσεις ἐπ' αὐτῶν.

1. Τὸ περὶ ἀντιρρήσεων ἐγγράφον τοῦ κατηγορουμένου, καὶ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν αὐταὶ στηρίζονται, ἐγχειρίζεται δὲ εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς εἰσαγγελλίας, συντασσομένης ἐκθέσεως. Ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφασίζει τὸ συμβούλιον ἀμετακλήτως, ἂν δ' αὐταὶ ἐγένοντο μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ συμβούλιον πράττει τοῦτο διὰ τοῦ ἐπὶ ταύτης βουλευμάτος του.

2. Αἱ ἀντιρρήσεις δὲν κωλύουσι τὴν πρόοδον τῆς ἀνακρίσεως.

*Άρθρον 87.

Ἀποβολὴ ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἡ δήλωσις παραστάσεως πολιτικῶς ἐνάγοντος δύναται νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, παρὰ τοῦ συμβουλίου ἐν οἱδήποτε στάσει τῆς διαδικασίας.

*Άρθρον 88.

Ἀποτελέσματα ἀποβολῆς.

1. Ἡ κηρύττουσα ἀπαράδεκτον τὴν παράστασιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἀπόφασις, οὐδαμῶς ἐπιφέρει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκδικάζοντος τὴν κατηγορίαν ποινικοῦ δικαστηρίου.

2. Ἀποβαλλομένου τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, παραμένουσιν ἰσχυραὶ πᾶσαι αἱ προγενέστεραι τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ πράξεις τῆς διαδικασίας, εἰς ἃς οὗτος τυχὸν παρέστη.

3. Περὶ τῶν γενομένων ἐξόδων ἐκ τῆς παραστάσεως τοῦ ἀποβληθέντος πολιτικῶς ἐνάγοντος ἀποφασίζει τὸ ποινικὸν δικαστήριον. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀντιδίκων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη δὲν εἴναι ἐκκαθαρισμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀστικῶς ὑπεύθυνοι.

*Άρθρον 89.

Κλήτευσαι αὐτῶν.

1. Ἐὰν ὁ πολιτικῶς ἐνάγων θέλῃ νὰ κλητεῦσῃ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καὶ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, καλεῖ τοῦτον εἰς τὴν ποινικὴν δίκην, ἐπιδίδων τὴν τε κλήσιν καὶ τὸ δικόγραφον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 68 παρ. 1. Ἡ κλήσις δέον νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου ὡς τοιοῦτου. Κατὰ δὲ τοῦ ἀστικῶς κατὰ νόμον ὑπευθύνου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως δύναται ὁ ἀδικηθεὶς νὰ προβάλῃ τὴν ἀπαίτησίν του κατὰ τὸ ἄρθρον 68 παρ. 2, ἐὰν κλητεῦσῃ τοῦτον εἰς τὴν ποινικὴν δίκην τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἀντίγραφον τῆς κλήσεως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα κατὰ τὰς αὐτὰς προθεσμίας καὶ διατυπώσεις.

2. Ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν ἐξόδων καλεῖται εἰς τὴν ποινικὴν δίκην αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, κατ' ἃς διατυπώσεις καὶ προθεσμίας καλεῖται ὁ κατηγορούμενος. Ἡ κλήσις δέον νὰ μνημονεύῃ τὸ ἄρθρον τοῦ νόμου ἐφ' οὗ βασίζεται ἡ ἀστικὴ αὐτοῦ εὐθύνη. Εἰς τὴν κυρίαν ἀνάκρισιν καλεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 90.

3. Καὶ ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ κλητεῦσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς παρ. 1 καὶ 2, ὡς ἀστικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὴν πρᾶξιν τῶν συγκατηγορουμένων αὐτοῦ, δι' ἣν περιπτώσειν ἤθελεν ἀπαλλαγῇ τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

4. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ κλητεῦσῃ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὴν χρηματικὴν ἱκανοποίησιν, μόνον ὅταν ἀσπῇ τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 70. Ἡ τοιαύτη κλήτευσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Ἀμα τῇ κλήσει ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος λαμβάνει τὴν ἰδιότητα διαδίκου ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ (ἄρθρα 96 καὶ ἐπ.).

*Άρθρον 90.

Διατυπώσεις κλητεύσεως κατὰ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἡ κλήτευσις τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἐξόδων κατὰ τὴν κυρίαν ἀνάκρισιν γίνεται αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἡ κλήσις περιέχουσα τὰ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 89 ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον.

*Άρθρον 91.

Παρέμβασις ἀστικῶς ὑπευθύνου.

1. Ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος δύναται πάντοτε νὰ παρέμβῃ ἐκουσίως εἰς τὴν ποινικὴν δίκην.

2. Ἡ παρέμβασις εἶναι δεκτὴ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐποδευκτικῆς διαδικασίας. Δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὴν προδικασίαν, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐνεργεῖται κυρίᾳ ἀνάκρισιν.

*Άρθρον 92.

Διατυπώσεις παρεμβάσεως.

1. Ἡ παρέμβασις γίνεται διὰ δηλώσεως ἐγγράφου ἢ προφορικῆς ἢ διὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν πληρεξουσιότητα, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἢ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀνάκρισιν ἀνακριτοῦ, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἐπιδίδεται δὲ, ἐπιμελείᾳ τοῦ παρεμβαίνοντος, εἰς τοὺς λοιποὺς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα, ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐνώπιον αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ἡ δήλωσις γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικὰ παρὰ τοῦ γραμματέως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 84.

*Άρθρον 93.

Ἐν παραιτήσει τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Ἡ κλήτευσις τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου διὰ τὰς ἰσοζυγισμοὺς καὶ τὴν χρηματικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικηθέντος δὲν ἔχει ἀποτελέσματα, ἐὰν λάβῃ χώραν ἀποβολὴ ἢ παραίτησις τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 86 καὶ 69.

*Άρθρον 94.

Ἀποβολὴ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Ὁ κλητευθεὶς ἢ ὁ παρεμβὰς ὡς ἀστικῶς ὑπεύθυνος δύνανται νὰ ἀποβληθῇ τῆς ποινικῆς διαδικασίας τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ αἰτήσῃ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, διαρκούσης δὲ τῆς ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

*Άρθρον 95.

Διατυτώσεις αἰτήσεως ἀποβολῆς καὶ ἀντιρρήσεις.

1. Ἡ κατὰ τὴν προδικασίαν αἰτήσεις περὶ ἀποβολῆς τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου πρέπει νὰ εἶναι ἡτιολογημένη καὶ νὰ ἐγγειυρίζεται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

2. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως, ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν προκαλέσαντα τὴν κλήτευσιν ἢ εἰς τὸν παρεμβάντα.

3. Κατὰ τῆς περὶ ἀποβολῆς αἰτήσεως δύνανται νὰ προβληθῶσιν ἀντιρρήσεις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 85-88.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Δικαιώματα τῶν διαδίκων.

*Άρθρον 96.

Ἀριθμὸς συνηγόντων τῶν διαδίκων.

Ἐκαστος τῶν διαδίκων δὲν δύναται ν' ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ, οὐδὲ νὰ συμπάρισται μετὰ πλειόνων τῶν δύο μὲν συνηγόντων ἐν τῇ προδικασίᾳ τῶν τριῶν δὲ ἐν τῇ ἀκροατηρίᾳ.

*Άρθρον 97.

Εἰς ποίαις πράξεις δύνανται νὰ παρίστανται οἱ διάδικοι.

1. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται μετὰ συνηγόντων κατὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως, ἐξαιρουμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 219. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσκαλοῦνται ἐγκαίρως νὰ παρευρεθῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν συνηγόντων τῶν.

2. Ἄν ὁ κατηγορούμενος κρατεῖται δέον νὰ προσαχθῇ, ἐκτὸς ἂν παρέχῃ δυσχερείας ἢ προσαγωγή.

*Άρθρον 98.

Ἀδυναμία παραστάσεως τῶν διαδίκων.

Ἐὰν ἡ παρουσία τῶν διαδίκων δὲν εἶναι δυνατὴ ἐξ οἴου-δηποτε λόγου, ἢ πρῶξις ἐνεργεῖται καὶ ἄνευ αὐτῶν. Οὐχ ἥττον τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, δύναται νὰ ἀναβληθῇ αὕτη, εἰς ἄλλον χρόνον, ἂν τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ βλάβης τῆς ἀνακρίσεως.

*Άρθρον 99.

Ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις.

Οἱ παρίστανται διάδικοι καὶ συνήγοροι αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις καὶ ὑποβάλλωσι παρατηρήσεις, αἵτινες καταχωρίζονται τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει.

*Άρθρον 100.

Παράστασις τοῦ κατηγορουμένου μετὰ συνηγόντων.

1. Ὁ κατηγορούμενος κατὰ τὴν ἀπολογία του καὶ κατὰ πᾶσαν καὶ ἄλλην ἐν τὴν κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς μάρτυρας ἢ ἐτέρους κατηγορουμένους ἐξετάσιν του, δικαιούται νὰ παρίστανται μετὰ συνηγόντων, δι' ὃ καὶ κλητεύεται 24 ὥρας πρὸ πάσης τοιαύτης ἀνακριτικῆς ἐνεργείας.

2. Ἐπιτρέπεται σύνεμφησις τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικινεῖται κίνδυνος, βεβαιουμένης εἰδικῶς

τῆς υπάρξεως τοῦτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπ' ἀλλήλου.

3. Ὁ ἀνακριτὴς ὑποχρεοῦται νὰ διορίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον, ἐὰν ρητῶς ζητήσῃ τοῦτο ὁ κατηγορούμενος.

4. Ἐν οὐδὲμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐπικοινωνία τοῦ κατηγορουμένου πρὸς τὸν συνήγορον αὐτοῦ.

*Άρθρον 101.

Ἀνακοινώσεις τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως.

1. Εἰς τὴν κατηγορούμενον, ὅσα ὡς κλητευθεὶς προσέλθῃ ἢ προσαχθῇ πρὸς ἀπολογία ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀνακοινοῖ οὗτος τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως. Συγγνωσέται ἐπίσης εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἀπολογίας ἢ διὰ τοῦ συνηγόντος του τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως, χρηρηγοῦνται δ' αὐτῷ ἰδίᾳ δαπάνη, ἐγγράφῳ αἰτῆσαι τοῦ ἐγγραφεύμενου τῷ ἀνακριτῇ, καὶ ἀντίγραφον.

2. Τῇ αἰτῇ ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ ἀνακριτὴς καὶ τὰ αὐτὰ δικαιοῦνται ὁ κατηγορούμενος ὅταν κληθῇ, ἐκ νέου εἰς συμπληρωματικὴν ἀπολογία, πάντως δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως καὶ πρὸ τῆς διαβιβάσεως αὐτῆς εἰς τὸν εἰσαγγελέα (άρθρ. 308 παρ. 1) καλεῖται πάντως ὁ κατηγορούμενος, ἵνα λάβῃ γνῶσιν ἀπάσης τῆς δικογραφίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀνάκρισις διήρκεσεν ὑπὲρ τὴν μῆνα ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, ἡ ἐκαστὴ μεταγενεστέρως τοιαύτης, δικαιούται οὗτος νὰ ἀσκήσῃ τὰ δικαιώματά του τὰ ὑπὸ τῆς ἀπαξ τοῦ μηνός, συντασσομένης περὶ τοῦτου ἐκσέως ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κατωθὶ τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου.

*Άρθρον 102.

Προθεσμία πρὸς ἀπολογία.

1. Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ ζητήσῃ προθεσμίαν μέχρι 48 ὥρων, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὁποίας δὲν ὑποχρεοῖται εἰς ἀπολογία.

2. Παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ.

*Άρθρον 103.

Ἐξήγησις τῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ἀμέσως μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου, ἐξηγοῦνται αὐτῷ σαφῶς παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα αὐτοῦ, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ τε τῆς ἐξηγήσεως καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὑπογράφοντος ἐν τῇ ἐκθέσει.

*Άρθρον 104.

Δικαιώματα κατηγορουμένου ἐπὶ προανακρίσεως.

Τὰ ἐν ἔργοις 100 παρ. 1, 2 καὶ 4, 101, 102, 103 δικαιώματα ἔχει ὁ κατηγορούμενος καὶ ἐπὶ προανακρίσεως. Ἄλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ τήρησις τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας περιόδου τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 101.

*Άρθρον 105.

Ἐξαίρεσις ἐπὶ αὐτοφώρου ἐγκλήματος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, καθ' ἃς ἐνεργεῖται προανάκρισις ἄνευ παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, ἐὰν ἐν τῇ βλάβητι τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν προανάκρισιν, ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων, πλὴν τοῦ δικαιώματος ὅπως παρίσταται μετὰ συνηγόντων.

*Άρθρον 106.

Ὁμοίως ἐπὶ ὀρισμένων ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ φόνου, τῆς ληστείας καὶ τῆς ἐκβιάσεως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πάντοτε ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 105 ἀποφάσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐγγράφων εὐθὺς ὡς ὁ ἀνακριτὴς δηλώσῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐπεράτωσε τὴν ἀνάκρισιν, δικαιούται δὲ τότε νὰ προσαγάγῃ πᾶν μέσον ὑπερασπίσεως

καὶ νὰ προτείνῃ μάρτυρας, οὓς ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν δ' ἔχῃ ἀντιρρήσεις, ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 107.

Δικαιώματα τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος ἔχει ἀπαντὰ τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα τοῦ κατηγορουμένου, ἀσκῶν ταῦτα ὡς κληθῇ πρὸς ἐξέτασιν παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητα του. Ἀσκεῖ ἐπίσης τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 108.

Δικαιώματα τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ἔχει ἐπίσης τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 101, 104, 105, 106 δικαιώματα, δυνάμενος νὰ ἀσκήσῃ ταῦτα εὐθύς, ὡς ὁ κατηγορούμενος κληθῇ πρὸς ἀπολογία ἢ ἐκδοθῇ κατὰ τούτου ἐντολμα συλλήψεως ἢ βιαίας προσαγωγῆς.

ΤΙΜΗΜΑ V.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρμοδιότης καθ' ὕλην.

Ἄρθρον 109.

Τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν.

Τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν δικάζει :

α) τὰ κακουργήματα, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 110 καὶ 111 ἀναφερομένων.

β) τὰ πολιτικὰ πλημμελήματα.

γ) τὰ πλημμελήματα τῶν δικηγόρων, τὰ πραχθέντα ἐναντίον οἰασδήποτε δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν γνωμῶν αὐτῶν κατὰ τὰς συζητήσεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ἢ τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Ἄρθρον 110.

Τοῦ μικτοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου.

Τὸ μικτὸν ὁρκωτὸν δικαστήριον δικάζει τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν δημόσιον βίον προσώπου, ἀσκοῦντος δημοσίαν λειτουργίαν εἴτε διαρκῶς εἴτε προσωρινῶς.

Ἄρθρον 111.

Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν δικάζει :

1) Τὰ ὑπὸ τοῦ ποιν. κώδικος καὶ τοῦ στρατ. ποιν. κώδικος προβλεπόμενα καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου πραττόμενα κακουργήματα α' κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως καὶ ἀπάτης, β' πλαστογραφίας, νοθεύσεως δημοσίων σφραγίδων καὶ σημάτων καὶ παραχαράξεως χαρτοσήμων ἢ ἄλλων παντὸς εἶδους ἐνσήμων καὶ γ' ἀπιστίας περὶ τὴν ἐνέργειαν δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον τὸ διὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' ἀδικημάτων ἐπιτευχθὲν ἢ ἐπιδιωχθὲν ὄφελος τοῦ πράξαντος ἢ ἡ προσγενομένη ἢ ὁπωσδήποτε ἀπειληθεῖσα ζημία τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν, εἴτε στρατιωτικοὶ μόνον εἴτε πολῖται εἶναι οἱ πράξαντες.

2) Τὰ κατὰ τῆς περιουσίας τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν συνεταιρισμῶν πραττόμενα κακουργήματα.

3) Τὰ ἐγκλήματα τῆς δολίας χρεωκοπίας ἀνωνύμων ἐταιριῶν καὶ τραπεζῶν.

4) Τὰ κακουργήματα τῆς ναυταπάτης καὶ πειρατείας καὶ τὰ συναφῆ πρὸς ταῦτα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

5) Τὸ κακούργημα τῆς ἐν μονομαχίᾳ ἀνθρωποκτονίας.

6) Τὰ πλημμελήματα τῶν δικηγόρων, τῶν δικαστῶν

καὶ εἰσαγγελέων, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ πρωτοδικεῖο ἢ εἰσαγγελία παρέδρου καὶ ἄνω.

7) Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 116 παρ. 1.

8) Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 499.

Ἄρθρον 112.

Τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου.

Τὸ τριμελὲς δικαστήριον πλημμελειοδικῶν δικάζει :

1) Τὰ πλημμελήματα, ἐκτὸς τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν, τῶν ἐφετῶν, τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων.

2) Τὰ πταίσματα τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστῶν καὶ εἰσαγγελέων, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ πρωτοδικεῖο εἰσαγγελία παρέδρου καὶ ἄνω.

3) Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 113.

Τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων.

1. Τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων δικάζουσι τὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα παρ' ἀνηλίκων ἀγόντων ἡλικίαν ὅπου τοῦ δωδεκάτου μέχρι τοῦ δεκάτου ἐβδόμου ἔτους συμπεριλαμβανομένου, κατὰ τὰς κατωτέρω διακοίσεις :

α) Τὸ μονομελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει :

1) Ἀνεκκλήτως τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα ἐγκλήματα, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τοῦ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνηλίκων δικαζομένων. 2) Τὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ πρωτοδικείου πραττόμενα παρ' ἀνηλίκων πταίσματα καὶ γ) τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου κατ' ἀνηλίκων.

Τὸ μονομελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων ἐπιβάλλει ἐπίσης τὰ κατὰ τῶν ἐγκληματούντων παίδων ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα.

β) Τὸ τριμελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα ἐγκλήματα, δι' ἃ ἡ κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα ἐπιβλητέα ποινὴ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος εἶνε τοῦλάχιστον πέντε ἐτῶν.

γ) Τὸ παρ' ἐφέταις δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν παρὰ πλημμελειοδικαῖς δικαστηρίων ἀνηλίκων. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

2. Τὸ ἄρθρον 119 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Ἄρθρον 114.

Τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου.

Τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον δικάζει :

1) Τὰ πλημμελήματα, καθ' ὧν ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ χρηματικὴν οἰουδήποτε ποσού, ἐξαιρουμένων : α) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ τῶν συναφῶν πρὸς ταῦτα (ἄρθρα 109 ἕως 111 καὶ 128). β) τῶν πλημμελημάτων πλαστογραφίας καὶ παραβιάσεως τῆς πρὸς διατροφὴν ὑποχρέσεως καὶ γ) τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων.

2) Τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου καὶ τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ ἐιρηνοδικείου κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παρ. 1.

Ἄρθρον 115.

Τοῦ πταισματοδικείου.

Τὸ πταισματοδικεῖον δικάζει τὰ πταίσματα, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων (ἄρθρ. 112, 113) ὑπαγομένων.

Ἄρθρον 116.

Ἀρμοδιότης διὰ τὰ ἐν τῷ ἀεροκρητίῳ πραττόμενα ἐγκλήματα.

1. Πᾶν ποινικὸν δικαστήριον δικάζει ἀμέσως τὰ ἐν τῷ ἀεροκρητίῳ αὐτοῦ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως πραττόμενα καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμενα πλημμελήματα

καὶ πταίσματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τοῦ συνεδριάζοντος ἢ κατωτέρου δικαστηρίου καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑπαίτιος ἀνήκει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν στρατιωτικῶν ποινικῶν δικαστηρίων. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει δι' ὅλα τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα ὁ Ἀρείος Πάγος, ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, τὸ μὲν εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰ πταίσματα, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητα τοῦ ἀντιστοιχοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἢ κατωτέρου αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 417—424 τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ἐάν τὸ δικαστήριον δὲν εἶναι ἀρμοδίον νὰ δικάσῃ ἡμέσως τὸ πλημμέλημα, συλλαμβάνεται ὁ δράστης καὶ παραπέμπεται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 279 εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα, ὅστις ἂν συντρέχῃ περίπτωσις, ἐφαρμόζει τὰ ἀρθρα 417 καὶ ἐπ. Ἐάν ὅμως ὁ δράστης εἶναι δικηγόρος συνήγορος τινὸς τῶν διαδικικῶν, ἢ συλλήψις ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐν τῇ δίκῃ.

Ἄρθρον 117.

Ἐπὶ ἐξυβρίσεως καὶ δυσφημῆσεως τοῦ δικαστηρίου.

1. Τὸ δικαστήριον, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ὁποῦ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως διεπράχθῃ ἐγκλημα φέρον τὸν χαρακτηριστικὴν ἐξυβρίσεως ἢ δυσφημῆσεως τοῦ δικαστηρίου, δικάζει ἡμέσως τοῦτο, καὶ ἂν ἔτι ὁ ὑπαίτιος ὑπάγεται εἰς τὴν ιδιόζουσαν ἢ τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν, συντιθέμενον ὅμως ἐξ ἄλλων δικαστῶν. Ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν δικαστῶν, ἐὰν ἡ διάφορος συνυψίσκει δὲν εἶναι ἐφικτή, ἐνεκα λόγου εἰδικῶς βεβαιουμένου ἐν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ τῇ ἀποφάσει.

2. Ὅταν ὁ ὑπαίτιος τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξυβρίσεως ἢ δυσφημῆσεως εἶναι δικηγόρος, ἐκπληρῶν καθήκοντα συνηγόρου καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ, διὰ λόγον βεβαιουμένου κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ἡ διάφορος συνυψίσκει τοῦ δικαστηρίου, ἢ πράξις βεβαιουμένη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως καὶ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 1, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς συλλήψεως τοῦ δράστου συνηγόρου. Ἄν δ' εἴτα ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἀρμοδίως ἢ εἰς δίκην παραπομπῇ αὐτοῦ, ἢ ἐκδίκασις γίνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 136 καὶ 137 προσδιοριζομένου δικαστηρίου. Ἡ κατὰ τοῦ συνηγόρου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἡμέσου ἐκδίκασεως ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του ἐν τῇ δίκῃ. καθ' ἣν ἐτελέσθη τὸ ἐγκλημα.

Ἄρθρον 118.

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς.

Ἐάν τὸ κατὰ τὰ ἀρθρα 116 καὶ 117 ἀρμοδίον διὰ τὴν ἡμέσαν ἐκδίκασιν δικαστήριον ἀναβάλῃ δι' οἰονδήποτε λόγον ταύτην (ἀρθρον 423), δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προφυλάκισιν τοῦ συλληφθέντος κατηγορουμένου, ὡς αὐτὴ ἐπιτρέπεται, ἢ περαιτέρω ὅμως διαδικασία καὶ ἐκδίκασις γίνεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 112—115 ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 119.

Προσδιορισμὸς τῆς καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος.

1. Τὴν κατὰ τὰ ἀρθρα 109—115 ἀρμοδιότητα προσδιορίζει ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι χαρακτηρισμὸς τῆς πράξεως, ὡς κκυργήματος, πλημμελήματος ἢ πταίσματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ παραπεμπτικῷ βουλεύματι τῇ τῇ κλήσει τοῦ εἰσαγγελέως (ἐπὶ τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσαγωγῆς) περιεχομένων πραγματικῶν περιστάσεων.

2. Τὸ δικαστήριον εἶναι ἀρμοδίον νὰ δικάσῃ καὶ ὁσάκις ἐκ τῆς συζητήσεως ἤθελε προκύβῃ ὅτι τὸ ἐγκλημα ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα κατωτέρου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 120.

Ἀναρμοδιότης.

1. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀρμοδιότητα καθ' ὕλην καὶ αὐτεπαγγέλτως, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

2. Ὅσάκις κρίνει ἑαυτὸ ἀναρμοδίον, παραπέμπει διὰ τῆς ἀποφάσεώς του τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πράττει ὅτι καὶ τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, παραπέμπει τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον.

3. Τὸ μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον καὶ τὸ πταισματοδικεῖον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα καὶ διατάσσει τὴν σύλληψιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν τὸ ἐγκλημα, ὡς χαρακτηριστὶκόν ὑπ' αὐτοῦ, εἶναι κακούργημα. Δύναται δὲ νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν καὶ ὅταν τὸ ἐγκλημα εἶναι πλημμέλημα, δι' ὃ ἐπιτρέπεται προφυλάκισις. Ὁ εἰσαγγελεὺς, ὅταν ἢ εἰς τὸ κρυφθὲν ἀναρμοδίον μονομελὲς πλημμελειοδικεῖον ἢ πταισματοδικεῖον παραπομπὴ εἶχε γίνῃ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, δύναται νὰ παραγγεῖλῃ ἀνέκρισιν (ἀρθρ. 246 παρ. 3) ἢ προανάκρισιν ἢ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον. Ἄν δ' ἡ παραπομπὴ εἶχε διαταχθῇ διὰ βουλεύματος, γίνεται κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος κατὰ τὰ ἀρθρα 132 καὶ ἐπόμενα.

Ἄρθρον 121.

Ἀναρμοδιότης τοῦ πρωτοδικῶς δικάσαντος.

Τὸ κατ' ἐφεσιν δικάζον δικαστήριον, κρίνον ὅτι τὸ εἰς πρῶτον βαθμὸν δικάσαν ἀναρμοδίως ἐδίκασε, ἰδιόφω τοῦ ὅτι τὸ ἐγκλημα ὑπῆγετο εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος ἢ κατωτέρου τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἀκυροῖ μὲν τὴν ἐκκαλουμένην ἀποφασιν, ἀλλὰ δικάζει τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν ἀνεκκλήτως (ἀρθρ. 502 παρ. 3). Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καθ' ὕλην ἀναρμοδιότητος ἀκυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, πράττον συγχρόνως καὶ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 120 διατασσόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀρμοδιότης κατὰ τόπον.

Ἄρθρον 122.

Προσδιορισμὸς ταύτης.

1. Ἡ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης προσδιορίζεται ἐκ τοῦ τόπου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα ἢ ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικεῖ ἢ διαμένει προσωρινῶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ποινικῆς διώξεως ὁ κατηγορούμενος.

2. Ἐπὶ ἐγκλήματος δι' ἐντύπου ἐκδοθέντος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἀρμοδίον εἶναι τὸ δικαστήριον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθη ἀποδεδειγμένως τὸ ἐντυπον καὶ ἰδ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ τῆς προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου. Προκειμένου περὶ δυσφημῆσεως ἢ ἐξυβρίσεως, ἀρμοδίον ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ μεταγενεστέρως ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐντυπον, ἐὰν ὁ παθὼν κατοικῇ ἢ διαμένῃ μονίμως ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ. Ἐάν τὸ ἐντυπον ἐξεδόθῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀρμοδίον εἶναι τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ τοῦτο ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτον, καὶ ἂν δὲν ἐξηκριβώθῃ ὁ τόπος αὗτος, ἀρμοδίον εἶναι τὸ δικαστήριον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ κατοικεῖ ἢ διαμένει προσωρινῶς ὁ προσβληθεὶς, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας.

Ἄρθρον 123.

Ἐπὶ ἐγκλημάτων τελεσθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐπὶ ἐγκλημάτων πραχθέντων μὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τελεσθέντων δὲ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ ἀρμοδιότης ὀρίζεται διὰ τοῦ τόπου τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ τῆς προσωρινῆς διαμονῆς ἢ τῆς συλλήψεως ἢ παραδόσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἄν ὁ τόπος οὗτος δὲν εἶναι γνωστὸς ἢ ἂν ὁ κατηγορούμενος οὐδέποτε κατέκησεν ἢ διέμεινεν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ δὲν συνελήφθη ἐν αὐτῇ ἢ ἂν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ὑπηρετῶν ἐν ἑλληνικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀρμοδίον εἶναι τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν συμβουλίῳ, δύναται, κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδικικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, νὰ ὀρίσῃ ὡς ἀρμοδίον ἐν τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὸν τόπον τῆς πράξεως δικαστηρίων.

*Άρθρον 124.

Ἐπὶ ἐγκλημάτων τελεσθέντων ἐπὶ πλοίου ἢ ἀεροσκάφους.

1. Ἐπὶ ἐγκλημάτων τελεσθέντων ἐπὶ ἐλληνικοῦ πλοίου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῃ, ἢ ἀρμοδιότης ὁρίζεται ἐκ τοῦ τόπου τοῦ λιμένος τῆς νηολογίσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ λιμένος, εἰς ὃν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν πρᾶξιν προσήγισε.

2. Ἐπὶ ἐγκλήματος προχθέντος ἐπὶ ἀεροσκάφους ἐν πτήσῃ, ἢ ἀεροδρότης ὁρίζεται ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλαβε χώραν ἢ προσγειώσιν ἢ προσπαλάσσωσις τοῦ ἀεροσκάφους ἢ ἢ πρὸ τοῦ ἐγκλήματος προσγειώσιν ἢ ἀποπαλάσσωσις. Ἐὰν δὲ τὸ ἀεροσκάφος εἶναι ἀλλοδαπὸν, ἀρμοδιὸι προσέτι εἶναι καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 123 ἀνακριτικὸι ὑπάλληλοι καὶ δικαστήρια.

3. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 ἀρμοδιὸν εἶναι ἐπίσης καὶ τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας ἢ προσωρινῆς διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου.

*Άρθρον 125.

Προτίμησης.

Μεταξὺ πολλῶν συνεπιλαβομένων καὶ ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων ἢ ἀνακριτικῶν ὑπάλληλων, προτιμῶνται οἱ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἀγνώστου δ' ὄντος τούτου, οἱ πρότερον καλέσαντες ἢ διατάξαντες τὴν σύλληψιν ἢ φυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου. Δύναται ὅμως τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἢ ὁ Ἀρειὸς Πάγος, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 132, ν' ἀναθέσῃ τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀπόφασιν εἰς ἄλλο ἐκ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

*Άρθρον 126.

Ἐνστάσις ἀναρμοδιότητος.

1. Ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος κατὰ τὸν ἔνστασις προτίνεται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ἀνακρίσεως καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀποδευτικῆς διαδικασίας. Τὸ δικαστήριον, ἢ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, διαρκούσης δὲ τῆς προανακρίσεως ὁ εἰσαγγελεὺς, ἀναγνωρίζων τὴν ἐαυτοῦ ἀναρμοδιότητα, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀρμοδιὸν δικαστήριον ἢ εἰσαγγελεῖα. Καὶ μετὰ τὴν παραπομπὴν ταύτην ὁ ἀναγνωρίσας ἐαυτὸν ἀναρμοδιὸν ὀφείλει νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐπειγουσῶν καὶ ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς ἀνακριτικῶν πράξεων.

2. Ἡ ἐγκρίσις προταθεῖσα καὶ μὴ γενομένη δεκτὴ ἔνστασις ἀναρμοδιότητος κατὰ τὸν ἔνστασις, ἐπαναλαμβάνομένη ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου καὶ ἀποδεκτὴ γενομένη, συνεπάγεται τὴν ὑπὸ τούτου ἀκύρωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ὁποφάσεως καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀρμοδιὸν δικαστήριον, μόνον ἐσάντις τοῦτο δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν (ἄρθρ. 502 παρ. 3).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικὴ διάταξις.

*Άρθρον 127.

Ἐγκυρότης τῶν ἐνεργηθειῶν παρ' ἀναρμοδίου πράξεων.

Αἱ ὑπὸ ἀναρμοδίου δικαστοῦ ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπάλληλου συνταχθεῖσαι νομοτύπως κατὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν κυρίαν διαδικασίαν ἐκθέσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα παραμένουσιν ἔγκυροι. Τὰ ἐντάλματα προφυλάξεως ἰσχύουσιν ὡς ἐντάλματα συλλήψεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀρμοδιότης λόγῳ συναφείας καὶ συναιτιότητος.

*Άρθρον 128.

Ἐκδίκασις συναφῶν.

1. Συναφῇ ἐγκλήματα ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἂν τοῦτο δὲν φέρῃ βλάβην.

Τὸ δικαστήριον, ὅπερ δικάζει περὶ τοῦ βαρυτέρου ἐγκλήματος, εἶναι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρμοδιὸν καὶ διὰ τὰ λοιπὰ συναφῇ.

2. Ὅταν τὰ συναφῇ ἐγκλήματα ἐξεδικάσθων κεχωρισμένως εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ ἤχθησαν δι' ἐφέσεων ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δύναται τοῦτο νὰ δικάσῃ περὶ ὅλων διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του.

3. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 130 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὰ πλημμελήματα τῆς παρὰ νόμου ὁπλοφορίας, καὶ τῆς φυγοδικίας, τὰ συναφῇ πρὸς κακουργήματα, χωρίζονται πάντοτε καὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων.

*Άρθρον 129.

Τίνα θεωροῦνται συναφῇ.

Ὡς συναφῇ θεωροῦνται μόνον τὰ ἐγκλήματα: α) ὅσα πράττονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, εἴτε συγχρόνως εἴτε εἰς διαφόρους τόπους καὶ χρόνους, ἢ ὑπὸ πολλῶν μὴ συναιτιῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον, β) ὅσα πράττονται ὑπὸ πολλῶν κατ' ἀλλήλων, εἴτε συγχρόνως, εἴτε εἰς διαφόρους τόπους καὶ χρόνους καὶ γ) ὅσα πράττονται ἐπὶ τῷ σκοπῷ διευκολύνσεως ἢ εὐστοχωτέρας ἐκτελέσεως ἢ ἀποκρύψεως ἐνὸς ἐκ τούτων.

*Άρθρον 130.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ συμμετοχῆς.

1. Ἐπὶ συμμετοχῆς πλειόνων εἰς τὸ ἐγκλημα, ἀρμοδιὸν διὰ πάντας εἶναι τὸ δικαστήριον, ὅπερ εἶναι ἀρμοδιὸν διὰ τὸν ἐκ τῶν συμμετόχων ἐπισύροντα τὴν βαρυτέραν ποινὴν. Ἐὰν οὗτοι ὑπάγωνται εἰς διαφόρου βαθμοῦ δικαστήρια (ἄρθρ. 111 ἀριθ. 6 καὶ ἄρθρ. 112 ἀριθ. 2) ἀρμοδιὸν εἶναι διὰ πάντας τὸ ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν δικαστήριον. Τὸ δικαστήριον τῶν κακουργητικῶν θεωρεῖται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν τῶν λοιπῶν.

2. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον ἢ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἔνεκα ἰδιαιτέρων λόγων, ἀφορώντων εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν διάγνωσιν τῆς ἀληθείας ἢ τὴν ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, νὰ διατάξῃ τὸν χωρισμὸν τῆς ἀνακρίσεως ἢ καὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.

3. Ὅσάκις τις τῶν συμμετασχόντων εἰς τὸ ἐγκλημα εἶναι ἀνήλικος, ἢ ποινικὴ δίωξις χωρίζεται ὡς πρὸς τοῦτον, ὅστις δικάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλίκων. Ἐπὶ πλημμελημάτων, ἂν ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐπὶ τῆς ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς, δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του, μνημονευούσης συγκεκριμένως τοὺς λόγους, ἢ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ἤθελε κρίνει ὅτι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ συμφέροντος τῆς δικαιοσύνης, ἀντενδεδεικνύται ὁ χωρισμὸς, δικάζει τὴν ὑπόθεσιν τὸ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμοδιὸν δικαστήριον, εἰς ὃ μετέχει, εἰ δυνατόν, παρ' ἐκστῶν βαθμῶν ὁ εἰδικὸς δικαστὴς ἀνηλίκων. Δὲν κωλύεται ἐν τούτοις τὸ δικαστήριον τοῦτο νὰ διατάξῃ τὸν χωρισμὸν.

4. Τὰ ἐν τῇ παραγρ. 3 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἀγροτικοῦ ἢ ἀγρονομικοῦ πταίσματος. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πταισμάτων ἢ ποινικῇ δίωξις χωρίζεται πάντοτε ὡς πρὸς τὸν ἀνήλικον.

5. Αἱ περὶ συναφείας καὶ συναιτιότητος διατάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

*Άρθρον 131.

Πότε διατηρεῖται ἡ ἀρμοδιότης συναφείας καὶ συναιτιότητος.

Ἐκλιπόντων τῶν ἐν ἄρθροις 128, 129 καὶ 130 παρ. 1 λόγων, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἑπ' αὐτὰς καταστὰν ἀρμοδιὸν δικαστήριον διατηρεῖ τὴν ἀρμοδιότητά του καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις ἢ τοὺς ἄλλους κατηγορουμένους, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι κατὰ τὰ ἄρθρα 109—115 καὶ 121 ἀρμοδιὸν διὰ ταύτας, ἄλλως παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἀρμοδιὸν δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Σύγκρουσις ἀρμοδιότητος καὶ ἀρμοδιότης
κατὰ παραπομπήν.

*Άρθρον 132.

Κανονισμός ἀρμοδιότητος.

1. Εάν ἀμφισβητείται ἡ ἀρμοδιότης μεταξύ πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων καὶ μὴ ὑποκειμένων ἀλλήλοις δικαστηρίων ἢ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα ἢ ὡς πρὸς συναφῆ ἔγκληματα, ἢ εάν διὰ βουλευμάτων τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρων συμβουλίων ἀπεφασίσθῃ ἡ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα παραπομπή εἰς τὸ ἀκροατήριον δύο ἢ πλείονων ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων, ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται ὡς ἀκολουθῶς :

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται τὰ δικαστήρια μεταξύ τῶν ὁποίων ἡγήρηται ἡ ἀμφισβήτησις, ἢ ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀν' ὑπάγονται εἰς διάφορα ἐφετεία ἢ ἀν' ἓν τῶν δικαστηρίων τούτων εἶνε τὸ ἐφετεῖον, ἢ ἀν' ἡ σύγκρουσις ἀνέκυψε μεταξύ κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων καὶ στρατιωτικῶν, προσδιορίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου ἐνὸς ἐκ τῶν πολλῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, προσσηκόντως βεβαιωμένην καὶ ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὁ εἰσαγγελεὺς οὗτος εἰσάγει τὴν αἵτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν συμβουλίῳ.

3. Τὰ ἐν προηγουμένῳ παραγραφῷ ἐφαρμοζόμενα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρου 120 παρ. 3 ἐδάφ. τελευταίου.

*Άρθρον 133.

Αποκλ. περαιτέρω ἐνεργείας.

1. Ἄμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως μέχρις τῆς ὁριστικής ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως τὰ παρ' οἷς συνέβη ἡ σύγκρουσις ἀρμοδιότητος δικαστήρια καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακριτικῆς ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ ἀπέχωνι πάσαν περαιτέρω ἐνεργείαν. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ ἐπιληφθεὶς τῆς αἰτήσεως εἰσαγγελεὺς, εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῆς, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τοὺς ἐπιληφθέντας τῆς ὑποθέσεως ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους ἢ δικαστάς εἰς τοὺς τελευταίους ἢ εἰδοποιήσεις γίνεται διὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν. Ἐνιεῦθεν ὁμοῦ δὲν κωλύεται ἡ ἐνέργεια τῶν ἐπειγουσῶν ἀνακριτικῶν πράξεων.

2. Εάν οἱ τῆς δίκης ἐπιληφθέντες ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ δικασταί, καίπερ εἰδοποιηθέντες, προχωροῦσι περαιτέρω, αὐτοὶ μὲν ὑποβάλλονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ εὐθύνονται διὰ τὰς ἐντεῦθεν ἐπελθούσας ζημίας καὶ ἐξοδα, ἡ δὲ οὕτω συνεχισθεῖσα διαδικασία εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυρὸς, πλην τῆς περιπτώσεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 1.

*Άρθρον 134.

Συνέπειαι ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως.

Εάν ὁ ζητήσας τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου κατηγορούμενος ἢ πολιτικῶς ἐνάγων ἀπέτυχεν, ὑπέβαλεν δὲ τὴν αἵτησιν ὅλως ἀθασίμως, ὑποβάλλεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀμετακλήτως εἰς πρόστιμον δραχμῶν μεταλλικῶν χιλίων μέχρι δέκα χιλιάδων.

*Άρθρον 135.

Υποχρεωτικὴ ἡ περὶ κανονισμοῦ ἀπόφασις.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 132 ὁρισθέν δικαστήριον καθίσταται ὑποχρεωτικῶς ἀρμόδιον, ἐνεργεῖ δὲ περαιτέρω ὡς ὑποκατάστατον τοῦ ἀρχικῶς ἀρμόδιου. Μὴν ὅταν ἐκ τῆς ἐνώπιόν του διαδικασίας προκύψωσι γεγονότα, μὴ ληφθέντα ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁρίσαντος τοῦτο συμβουλίου ἐφετῶν ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐπηρεάζοντα τὴν καθ' ὕλην ἀρμοδιότητά του, δεῖται νὰ κινήσῃ ἐκντὸ ἀναρμόδιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 120.

*Άρθρον 136.

Ἀρμοδιότης κατὰ παραπομπήν.

Παραπομπὴ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 122-125 ἀρμόδιου δικαστηρίου εἰς ἄλλο δικαστήριον ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς διατάσσεται, ὅταν :

α) Ἀπεφασίσθῃ ἡ ἐξάρεσις ὁλοκλήρου δικαστηρίου ἢ τῶσων μελῶν δικαστηρίου τινός, ὥστε τὰ ὑπόλοιπα δὲν συμπληροῦσι τὸν κατὰ νόμον πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν.

β) Δὲν ὑπάρχει ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου ἀριθμὸς δικαστῶν ἐνεκα νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας καὶ τὸ κώλυμα τοῦτο διαρκεῖ ἢ μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον μῆνας, ἀφ' ἧς παρεπέμφθη ἀμετακλήτως ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκροατήριον.

γ) Ἐπιβάλλωσι τὴν τοιαύτην παραπομπὴν σοβαροὶ λόγοι ἀναγόμενοι εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

δ) Ὁ κατηγορούμενος ἐκτελεῖ ποινὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας, ἧς τὸ πρὸς ἐκτίσιν ὑπόλοιπον ὑπερβαίνει τὰ τρία ἔτη, ἐν φυλακῇ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 122-125 ἀρμόδιου δικαστηρίου, π. ὅπως ἐπὶ νὰ δικασθῇ ἐπὶ κακουργήματι, ἢ, ὅταν κίνηται ὑπερπρὸς ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ πλημμελήματι.

ε) Ὅταν ἐγκολῶν ἡ ἀδικηθεὶς ἢ κατηγορούμενος εἶναι δικαστικὸς λειτουργός, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ταξέδρου παρὰ πρωτοδικεῖν ἢ εἰσαγγελεῖ καὶ ἀνω, ὑπηρετῶν παρὰ τῷ κατὰ τὰ ἄρθρα 122-125 ἀρμόδιῳ δικαστηρίῳ, καὶ

στ) Ὅταν συντρέχῃ ἡ περίπτωση τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 117.

*Άρθρον 137.

Ἀρμόδιον διὰ τὴν παραπομπὴν δικαστήριον.

1. Τὴν παραπομπὴν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, ἐν δὲ ταῖς ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τοῦ άρθρου 136 περιπτώσεσι μόνος ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἀποφασίζει δὲ τὴν παραπομπήν : α) τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐάν πρόκειται περὶ παραπομπῆς ἀπὸ πταισιματοδικεῖο εἰς ἄλλο τοιοῦτο εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχ. α' καὶ β' τοῦ άρθρου 136. β) τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἐάν ζητῆται ἡ ἀπὸ τινος δικαστηρίου πλημμελειοδικῶν τριμελοῦς ἢ μονομελοῦς ἢ δικαστηρίου ἀνηλικῶν εἰς ἄλλο τοιοῦτο παραπομπὴ καὶ γ) ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν συμβουλίῳ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν (ἐκτὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 499), πάντοτε δὲ ἐάν ζητῆται ἡ παραπομπὴ διὰ τὸν ἐν στοιχ. γ' τοῦ άρθρου 136 λόγον. Ἄν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ζητῇ τὴν παραπομπὴν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς εἰσάγει τὴν αἵτησιν πρὸς συζήτησιν ἐάν συμφωνῇ, ἄλλως παραγγέλλει τὸν αἰτοῦντα εἰσαγγελέα ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 122-125 ἀρμόδιον δικαστήριον. Τὰ ἄρθρα 132, 134 καὶ 135 ἐδάφ. 1 ἐφαρμοζόμενα καὶ ἐνταῦθα ἀναλόγως.

2. Εάν οἱ ἐν στοιχ. α' ἕως δ' τοῦ άρθρου 136 λόγοι ἐκλείπωσι μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν παραπομπὴν καὶ πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἡ περὶ παραπομπῆς ἀπόφασις δύναται νὰ ἀνακληθῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς περὶ παραπομπῆς αἰτήσεως, δύναται διὰ νέους λόγους νὰ ὑποβληθῇ νέα αἵτησις.

ΤΜΗΜΑ VI.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀποφάσεις καὶ πρακτικά.

*Άρθρον 138.

Ἀπόφασις, βούλευμα καὶ διάταξις.

1. Ὁ παρὼν κώδιξ ὁρίζει εἰς τίνας περιπτώσεις ὁ δικαστὴς ἐκδίδει ἀπόφασιν ἢ διάταξιν. Διατάξεις ἐκδίδει καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιβάλλει αὐτῇ ὁ νόμος τὴν λήψιν μέτρων κατὰ τὴν προδικασίαν ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαδικασίας τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τῇ τελει-

ταία ταύτη περιπτώσει ή διάταξι του εισαγγελέως δύναται να γίνη και προφορικώς. Η απόφασις του δικαστικού συμβουλίου καλείται βούλευμα.

2. Πρὸ πάσης αποφάσεως ή διατάξεως του δικαστοῦ εκδιδόμενης ἐν τῇ ἐπ' ακροατηρίῳ διαδικασίᾳ ἀκούονται ὁ εισαγγελεὺς ή ὁ δημόσιος κατήγορος, ὅπου παρίσταται τοιοῦτος (ἄρθρ. 27) καὶ οἱ παρόντες διάδικοι, ὡς ὀρίζει ὁ νόμος. Τὰ βουλεύματα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀνακριτοῦ εκδίδονται μετ' ἐγγράφου πρότασιν τοῦ εισαγγελέως καὶ προφορικῶν ταύτης ἀνάπτυξιν. Ὁ νόμος ὀρίζει τὰς περιπτώσεις, εἰς ἃς εἶναι ὑποχρεωτική ή πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος ή τῆς διατάξεως τοῦ ἀνακριτοῦ ἀκρόασις τῶν διαδίκων.

3. Ἡ παράβασις τῆς παρ. 2 συνεπάγεται τὴν ἀκυρότητα τῆς ἀποφάσεως τοῦ βουλεύματος ή τῆς διατάξεως.

*Ἀρθρον 139.

Αἰτιολογία.

Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ εισαγγελέως δεόν νὰ ὦσιν εἰδικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως ἡτιολογημένοι, ή δὲ καταδικαστική ἀπόφασις καὶ τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα δεόν νὰ ἀναφέρωσι προσέτι ἀριθμητικῶς τὸ ἐφαρμόζομενον ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου (ἄρθρα 484 § 1 στοιχ. δ' καὶ ε' καὶ 510 § 1 στοιχ. Δ' καὶ Η').

*Ἀρθρον 140.

Πρακτικὰ συνεδριάσεως.

Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως συντάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν δικαστοῦ καὶ μνημονεύουσι : α) τὸν τόπον καὶ τὴν χρόνον τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰς διακοπὰς αὐτῆς ὡς καὶ τὴν δι' ἐκάστην ἐπανάληψιν ὀρισθεῖσαν ὥραν β) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εισαγγελέως ή τοῦ δημοσίου κατηγόρου καὶ τοῦ γραμματέως γ) τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ πᾶν ὅ,τι συντελεῖ εἰς ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν ἄλλων διαδίκων ὡς καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐκπροσωποῦντων αὐτοῦ καὶ τῶν συνηγόρων δ) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν μαρτύρων, τῶν ἐρμηνέων, τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τῶν τεχνικῶν συμβούλων καὶ ε) τὴν ὁρκισιν τῶν μαρτύρων, ἐρμηνέων καὶ πραγματογνωμόνων.

*Ἀρθρον 141.

Περιεχόμενον τῶν πρακτικῶν.

1. Τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως πρέπει νὰ περιέχωσι συντόμως τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ τὰς προσυήκας ή διαφορὰς τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καταθέσεων πρὸς τὰς ἐν τῇ ἀνακρίσει, τὰ συμπερίστατα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τῶν τεχνικῶν συμβούλων, τὰς ἀπολογίας καὶ δηλώσεις τῶν κατηγορουμένων καὶ τῶν ἰστικῶς ὑπευθύνων τὰς προτάσεις καὶ αἰτήσεις τοῦ εισαγγελέως καὶ τῶν διαδίκων, τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου καὶ τὰς διατάξεις τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ ἐν γένει ὅ,τι ἄξιον λόγου συνέβη διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν μεριμνᾷ, ὅπως καταχωρίζωνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς αὐτολεξεῖ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῶν μαρτυριῶν ή δηλώσεων, ἅπερ κρίνει οὐσιώδη διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀποδείξεως, δυνάμενος καὶ νὰ ὑπαγορεύῃ ταῦτα ή καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἐξεταζόμενον τὴν ὑπαγόρευσιν περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

2. Ὁ εισαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχωρίσιν πάσης δηλώσεως τῶν ἐξεταζομένων ή τῶν μετεχόντων τῆς δίκης, ἐὰν ἔχωσι συμφέρον καὶ δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, καὶ νὰ ἐγχειρίσωσιν εἰς τὸν διευθύνοντα τὴν συνεδρίαν ἐγγράφως τὰς δηλώσεις των, τὰς προφορικῶς ἀναπτυχθείσας. Ἡ ἀρνούμενη ή περιορίζουσα τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ή ἐκδιδόμενη ἐπὶ τῆς προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀρνήσεως τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ τῶν ἐνδίκων μέσων τῶν ἐπιτρεπομένων κατὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ μόνον μετ' αὐτῆς.

3. Τὰ πρακτικὰ ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 καὶ τὸ παρὸν ἀναγραφόμενα, ἀποδεικνύουσι μέχρι προσβολῆς ἐπὶ πλαστότητι.

*Ἀρθρον 142.

Σύνταξις τῶν πρακτικῶν.

1. Ἀμα τῷ πέραςτι τῆς συνεδριάσεως ὁ διευθύνων ταύτην θεωρεῖ καὶ μονογράφει κατ' ἑκάστον φύλλον τὰ ὑπὸ τοῦ γραμματέως συνταχθέντα διαρκούσης αὐτῆς πρόχειρα πρακτικὰ.

2. Ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως τὰ πρακτικὰ καθαρογράφονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ υπογράφονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν δικαστοῦ, ή, τούτου μετατεθέντος ή ἀπομακρυνθέντος τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ή θανόντος πρὸ τῆς καθαρογραφῆς, ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν μετασχόντων τῆς συζητήσεως δικαστῶν, ἂν δὲ τὸ δικαστήριον εἶναι μονομελές, ὑπὸ μόνου τοῦ γραμματέως. Ἀπομακρυνθέντος τῆς ὑπηρεσίας ή θανόντος πρὸ τῆς καθαρογραφῆς τοῦ μετασχόντος τῆς συζητήσεως γραμματέως, τὰ πρακτικὰ συντάσσονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν γραμματείαν τοῦ δικαστηρίου ή τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων προχείρων πρακτικῶν καὶ τῶν σχετικῶν ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ ἐγγράφων, υπογράφονται δ' ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

*Ἀρθρον 143.

Τήρησις ἐστενογραφημένων πρακτικῶν.

1. Ὑπάρχοντος εἰδικοῦ στενογράφου γραμματέως, τὰ πρακτικὰ τῇ αἰτήσει τοῦ εισαγγελέως ή τινος τῶν διαδίκων ή καὶ ἐπιτεπαγγέλτως τηροῦνται στενογραφικῶς. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ διαρκούσης ἐτι τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἀμέσως καὶ ἀμετακλήτως, δεχόμενον δὲ τὴν αἴτησιν καθορίζει τὸ ποσὸν τῆς ἀμέσως καταβλητέας ὑπὸ τοῦ αἰτούντος διαδίκου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου δαπάνης. Δύναται νὰ μετακληθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐξ ἄλλου δικαστηρίου στενογράφος γραμματεὺς δι' ὀρισμένην δίκην.

2. Τὰ ἐστενογραφημένα πρόχειρα πρακτικὰ μονογράφονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν δικαστοῦ καὶ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν συντάσσονται διὰ κοινῶν χαρακτήρων ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ υπογράφονται κατὰ τὸ ἄρθρον 142 παρ. 2, συνάπτονται δὲ εἰς ταῦτα καὶ τὰ ἐστενογραφημένα πρόχειρα, ἅτινα, ἐν ἀμφισβήτησει τῶν διὰ κοινῶν χαρακτήρων γραφέντων, παρέχουσι πλήρη ἀπόδειξιν. Κωλυθέντος ή ἀπομακρυνθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 142 παρ. 2 τοῦ στενογράφου γραμματέως, προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν διὰ τὴν μετάφρασιν ἰδιώτης στενογράφος, δίδων τὸν ὅρκον τοῦ ἐρμηνέως ἐνώπιον αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 144.

Σύνταξις τῆς ἀποφάσεως καὶ διατάξεως.

1. Ἡ ἀπόφασις καὶ αἱ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἐκδιδόμενα διατάξεις συντάσσονται ἐγγράφως καὶ υπογράφονται ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 142 παρ. 2.

2. Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ πρότασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ πταισματοδικείων τῆς ὀλομελείας τοῦ εἰς ὃ ὑπάγονται πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται, ὅπως αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ διατάξεις μὴ συντάσσωνται ἰδιαιτέρως ἀλλὰ καταχωρίζονται πλήρως ἐν τοῖς πρακτικοῖς, τηρουμένων πάντοτε τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 138 παρ. 2 καὶ 3 καὶ 139.

*Ἀρθρον 145.

Διόρθωσις καὶ συμπλήρωσις τῆς ἀποφάσεως, τῆς διατάξεως καὶ τῶν πρακτικῶν.

1. Ὅταν ἐν τῇ ἀπόφαισι ή τῇ διατάξει ὑπάρχωσι λάθη ή παραλείψεις μὴ παράγουσαι ἀκυρότητα, ὁ ἐκδούς τὴν ἀ-

πόφασιν ή τήν διάταξιν δικαστής διατάσσει, τή αίτήσει του εισαγγελέως ή τινος των διαδίκων ή και αὐτεπαγγέλτως, τήν διόρθωσιν ή συμπλήρωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπέρχεται ἐντεῦθεν οὐσιώδης μεταβολή τῆς ἀποφάσεως ή τῆς διατάξεως και δὲν ἀλλοιοῦται ή ἀληθῆς εἰκὼν τῶν πράγματι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ λαβόντων χώραν.

2. Ἡ διόρθωσις ή ή συμπλήρωσις δύναται νά ἀφορᾷ, πλὴν ἄλλων παραδρομῶν, και εἰς τὰ ἀναφερόμενα σχετικῶς μετὰ τὴν αὐτότητα τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς αἰτιολογικοῦ, εἰς τὴν διασαφήσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀσαφές ή διάφορον πρὸς τὸ ἀπαγγελθὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ή τὸ σημειούμενον ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ἡ διόρθωσις ή ή συμπλήρωσις διατάσσεται δι' ἀποφάσεως ή διατάξεως, μετὰ κλήτευσιν και ἀκρόασιν τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων. Ἡ διόρθωσις ή ή συμπλήρωσις ἀποφάσεως δικαστηρίου κακουργιοδικῶν, ληξιάσης τῆς συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη αὕτη, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ κακουργιοδικεῖον. Ἀσκηθέντος κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐνδίκου μέσου, τὴν διόρθωσιν ή συμπλήρωσιν διατάσσει ὁ ἐκδὸς αὐτὴν δικαστής, ἂν τὸ ἐνδικον μέσον ἀπεριόρηται ὡς ἀπαράδεκτον, ἄλλως τὸ δικαστήριον, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου ἀποφαινόμενον.

3. Ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως δύνανται οἱ διάδικοι και ὁ εισαγγελεὺς νά ζητήσωσι ή αὐτεπαγγέλτως ὁ δικαστής νά προκαλέσῃ διόρθωσιν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς πρακτικοῖς λαθῶν ή τὴν συμπλήρωσιν ἐλλείψεων, ὑπὸ τὰς προυποθέσεις τῆς παρ. 1. Τὴν διόρθωσιν ή συμπλήρωσιν διατάσσει ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίασιν, ἐν ἀρνήσει δὲ τούτου τὸ δικάσαν δικαστήριον, συντιθέμενον ἐκ τῶν αὐτῶν, εἰ δυνατόν, δικαστῶν, μετὰ κλήτευσιν και ἀκρόασιν τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων.

Ἄρθρον 146.

Ἀνανέωσις πρωτοτύπων ἀποφάσεων και πρακτικῶν.

Ἡ ἀνανέωσις ή ή ἀντικατάστασις καταστραφέντων ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας, ἀπολεσθέντων ή ὑπεξαίρεθέντων πρωτοτύπων ἀποφάσεων, διατάξεων, βουλευμάτων και πρακτικῶν ὡς και παντὸς ἄλλου ἐγγράφου τῆς ποινικῆς διαδικασίας γίνεται καθ' ἃ ὁρίζει εἰδικὸς νόμος.

Ἄρθρον 147.

Ἀντίγραφα.

Ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων, διατάξεων, πρακτικῶν, βουλευμάτων ὡς και παντὸς ἐγγράφου τῆς ποινικῆς διαδικασίας δίδονται μετὰ τὸ πέρας ταύτης εἰς πάντα διαδίκον ἐν τῇ ποινικῇ δίκῃ, εἰς πάντα δὲ ἄλλον ἔχοντα συμφέρον τῇ αἰτήσεϊ του και τῇ ἐγκρίσει τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ή τοῦ πταισματοδίκου. Διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 101, 104, 107 και 108 τοῦ παρόντος κώδικος, δύνανται δὲ νά δοθῶσιν ἀντίγραφα και εἰς πάντα τρίτον ἔχοντα ἐννομον συμφέρον ὁμοφώνῳ ἐγκρίσει τοῦ ἀνακριτοῦ και τοῦ εισαγγελέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐκθέσεις.

Ἄρθρον 148.

Ὅρισμός ἐκθέσεως.

Ἐκθεσις καλεῖται τὸ ἐγγράφον, ὅπερ δημόσιος ὑπάλληλος, ἐκπληρῶν ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ καθήκοντα, συντάσσει πρὸς πιστοποίησιν πράξεων ἐνεργηθειῶν ὑπ' αὐτοῦ ή ὑπὸ ἄλλου ἀρμοδίου δημοσίου ὑπαλλήλου, μεθ' οὗ οὗτος συμπράττει, ή δηλώσεων τρίτων προσώπων γενομένων πρὸς αὐτούς.

Ἄρθρον 149.

Χρόνος και τόπος συντάξεως τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ ἐκθεσις πρέπει νά συντάσσεται ἐν ᾧ τόπῳ ἐνεργεῖται ή δι' αὐτῆς πιστοποιουμένη πράξις ή δήλωσις και ἀμέσως

κατ' αὐτὴν ή ἂν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης.

Ἄρθρον 150.

Συμπράττοντα πρόσωπα.

Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως, ὅταν δὲν διατάσσει ἄλλως ὁ νόμος, παρίσταται δικαστικὸς γραμματεὺς, ή ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, δύο μάρτυρες. Οἱ μάρτυρες οὗτοι πρέπει νά μὴ ἔχωσιν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν δέκα ἐπτά ἐτῶν, νά μὴ ἔχωσι συμφέρον ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑποθέσεως, νά μὴ εἶναι συγγενεῖς ἐξ αἵματος ή ἀγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου πρὸς τὸν συντάσσοντα τὴν ἐκθεσιν δημόσιον ὑπάλληλον, ή τὸν κατηγορούμενον ή τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, νά μὴ πάσχωσι προφανῶς τὸν νοῦν και νά μὴ διατελῶσιν ἐν προφανεῖ μέθῃ. Μὴ ὑπαρχόντων οὐδὲ τοιούτων μαρτύρων, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὀφείλει νά συντάξῃ και ὁνοσ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 151.

Περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ ἐκθεσις, γραφομένη ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ἂν τοιοῦτος εἶνε παρών, πρέπει νά περιέχῃ μνησίαν τοῦ τόπου και τῆς ἡμερομηνίας και, εἰ δυνατόν, τῆς ὥρας καθ' ἣν ἤρξατο και ἐπερατώθη ή σύνταξις αὐτῆς, τὰ ὀνοματεπώνυμα και τὴν κατοικίαν τῶν παρασπόντων προσώπων και τοὺς τυχόν γνωστοὺς λόγους ὧν ἕνεκα δὲν παρέστησαν τὰ ὑπὸ χρεα πρὸς τοῦτο πρόσωπα, ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν διὰ τῆς ἐκθέσεως πιστοποιουμένων πράξεων ή τῶν γιγνομένων πρὸς τὸν συντάσσοντα τὴν ἐκθεσιν δηλώσεων τρίτων, μετὰ μνησίας ἂν αὐταὶ ὑπῆρξαν αὐθόρμητοι ή προυκλήθησαν δι' ἐρωτήσεων τοῦ ὑπαλλήλου. Ἡ ἐκθεσις ἀναγιγνώσκεται παρουσία τῶν συμπραξάντων κατὰ τὸ ἄρθρον 150 προσώπων και ὑπογράφεται ὑπ' αὐτῶν, τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων και τοῦ συντάσσοντος τὴν ἐκθεσιν δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐάν τις τῶν συμπραξάντων ή ἐξετασθέντων ἀγνοῇ ή ἀρνῆται νά ὑπογράψῃ, γίνεται μνησία ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἄρθρον 152.

Ἀποδεικτικὴ δύναμις τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ ἐκθεσις ἀποδεικνύει μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου. Ὡς πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ ὅμως βεβαιούμενα ὡς ἐνεργηθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ή ἐκθεσις ἀποδεικνύει μέχρι προσβολῆς ἐπὶ πλαστότητι, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν παρακαλῶνται ή ἐλευθέρᾳ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἐκτίμησις τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 153.

Ἀκυρότης τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ ἐκθεσις εἶναι ἄκυρος, ὅταν ἐλλείπωσιν ή χρονολογία (ἐκτὸς ἐὰν αὕτη προκύπτῃ μετὰ βεβαιότητος ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως ή ἐξ ἄλλων ἐγγράφων συνημμένων εἰς αὐτήν), ή ἀναγραφή τῶν ὀνοματεπωνύμων ή ή ὑπογραφή τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 150 συμπραξάντων ή τῶν ἐξετασθέντων προσώπων, ή ή ὑπογραφή τοῦ συντάσσοντος τὴν ἐκθεσιν δημοσίου ὑπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κοινοποιήσεις και ἐπιδόσεις.

Ἄρθρον 154.

Διάκρισις κοινοποιήσεως και ἐπιδόσεως.

1. Ὁ νόμος ὁρίζει, πότε ἀπαιτεῖται κοινοποιήσις ἐγγράφου τινὸς τῆς ποινικῆς διαδικασίας και πότε ἐπίδοσις αὐτοῦ. Ἡ τε κοινοποιήσις και ή ἐπίδοσις ἐπάγονται τὰ αὐτὰ νόμιμα ἀποτελέσματα.

2. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 155-157, 159 και 165 συνεπάγεται τὴν ἀκυρότητα τῆς ἐπιδόσεως και κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 155.

Ἐπίδοσις.

1. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου εἰς χεῖρας τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ τινος ποινικοῦ ή δικαστικοῦ

*Ληγῆρος, ἢ ἑλλείψει τούτων, διὰ τίνος ὀργάνου τῆς δημοσίας δυνάμεως ἢ καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος. Ἐὰν ὁ ἐπιδίδων δὲν εὐρίσκη τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς ἢ τῆς κατοικίας του, ἐγχειρίζει τὸ ἔγγραφον πρὸς τινὰ τῶν συνοικούντων, ἔστω καὶ προσκαίρως, μετ' αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπηρετῶν ἢ πρὸς τὸν θυρωρὸν τῆς οἰκίας, ἐνθα διακρίνει, ἢ, ἀγνώστου οὐσης ταύτης πρὸς τινὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου, ἐν ᾧ ἄσκει τὸ ἐπάγγελμά του, ἐξαιρουμένων ἐκ τούτων τῶν ἔχοντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 17 ἐτῶν ἢ τῶν προφανῶς ἀσθενῶν τὸν νοῦν ἢ ἐν μέθῃ διατελούντων, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον τοῦ ἐπιδίδοντος ἀντίληψιν, ὡς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος παθόντων. ὅταν ἡ ἐπίδοσις πρόκειται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον καὶ ἀντιστρόφως.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ οἱ σύνοικοι ἢ οἱ ὑπηρεταὶ ἢ ὁ θυρωρὸς ἢ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ γραφείου ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὸ ἔγγραφον ἢ ἐὰν μηδεὶς ἐκ τούτων εὐρίσκηται ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῷ καταστήματι ἢ τῷ γραφείῳ, ὁ ἐπιδίδων κολλᾷ τοῦτο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας, ἢ προκειμένου περὶ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἐν ᾧ διακρίνει ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἢ εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ γραφείου κατὰ τὰς διακρίσεις τῆς παρ. 1. Ἐὰν δὲ ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι κατηγορούμενος ἢ ἀστικῶς ὑπεύθυνος, ἀντίγραφον τοῦ τοιχοκολλωμένου ἔγγραφου ἐπιδίδεται καὶ εἰς τὸν τυχὸν διωριζόμενον ἀντικλητὸν αὐτοῦ, τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιδόσεως ἀρχομένων ἀπὸ τῆς χρονικῶς νεωτέρας τοιαύτης.

3. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κρατῆται ἐν φυλακῇ ἢ ἄλλῳ τόπῳ προσδιωρισμένῳ πρὸς κράτησιν, ἡ ἐπίδοσις γίνεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, σύνοικοι δὲ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, θεωροῦνται ὁ διευθυντῆς τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ καταστήματος ἢ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ.

*Ἀρθρον 156.

Ἐπίδοσις πρὸς ἀγνώστου διαμονῆς.

1. Ἄν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἁπλὴν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἰς τὸν σύζυγον, ἢ τούτου ἑλλείποντος, εἰς ἓνα τῶν γονέων ἢ ἀδελφῶν ἢ ἄλλων ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμοῦ (συμπεριλαμβανομένου) συγγενῶν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἔχοντων ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 17 ἐτῶν καὶ μὴ ὄντων προφανῶς ἀσθενῶν τὸν νοῦν ἢ ἐν μέθῃ διατελούντων, κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἀντίληψιν τοῦ ἐπιδίδοντος, οὐδὲ παθόντων ἐκ τοῦ ἐγκλήματος. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις πρόκειται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον καὶ ἀντιστρόφως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου διατασσόμενα.

2. Ἐὰν οὐδεὶς τῶν ἀνωτέρω συγγενῶν ὑπάρχῃ, ἡ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, οἷτινες ὑποχρεοῦνται νὰ τοιχοκολλήσωσι τὸ ἐπιδοθέν αὐτοῖς ἔγγραφον εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος καὶ πέμψωσι βεβαίωσιν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν παραγγείλασαν τὴν ἐπίδοσιν ἀρχήν, δύναται δὲ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις ἐπὶ πλέον καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ σωματείου, εἰς ὃ κατὰ τὸν νόμον ἀνήκει ὁ πρὸς ὃν αὐτῇ, ὅτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιδόσεως ἀρχονται ἀπὸ τῆς χρονικῶς νεωτέρας τοιαύτης.

*Ἀρθρον 157.

Ἐπίδοσις πρὸς στρατιωτικοὺς κλπ.

Ἄν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι στρατιωτικῆς τῆς ξηρᾶς ἐν ἐνεργείᾳ, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τοῦτον προσωπικῶς διὰ τοῦ φρουράρου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ. Ἐὰν δ' εὐρίσκηται ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου ἢ εἶναι στρατιωτικῶς τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῆς ἀεροπορίας ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀνήκει εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τὴν ἀστυνομίαν πόλεων, τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν δασοφυλακὴν ἢ τὸ σῶμα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, ἢ τὸ λιμενικὸν σῶμα, ἢ τὸ σῶμα τῶν φανοφυλάκων, ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ τοῦ διοικητοῦ αὐτοῦ, καὶ τέλος, ἐὰν εἶναι προ-

στάμενος τῆς οἰκίας ὑπηρεσίας διὰ τοῦ προϊσταμένου Ὑπουργοῦ.

*Ἀρθρον 158.

Ἐπίδοσις πρὸς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν κλπ.

Ἡ ἐπίδοσις πρὸς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἢ τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν, πρὸς σιδηροδρομικοὺς ἢ τροχιοδρομικοὺς ὑπαλλήλους, γίνεται κατὰ τὸ ἀρθρον 155, ἀνακοινοῦται ὁμῶς συγχρόνως εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενον τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, προκειμένου δ' περὶ κυβερνήτου πλοίου ἢ ἀεροσκάφους εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀεροπολικῆς ἢ ἀεροπορικῆς ἐταιρείας.

*Ἀρθρον 159.

Ἐπίδοσις διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἢ τοῦ τηλεγράφου.

Ἡ ἐπίδοσις δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 156, νὰ γίνῃ καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος ὀριζόμενα, ἐν ἐπείγουσῃ δ' ἀνάγκῃ αἱ κλήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἢ τὸ ἀκροατήριον δύναται νὰ μεταβιβασθῶσιν ἀπ' εὐθείας, κατὰ τὰ οὐσιαστέστερα μέρη αὐτῶν, διὰ τοῦ τηλεγράφου.

*Ἀρθρον 160.

Ἀνακοίνωσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπιδιδόμενου ἔγγραφου.

Ὁ ἐπιδίδων ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδιδόμενου ἔγγραφου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις καὶ νὰ ποιεῖται μνηεῖον τούτου ἐν τῷ ἐπιδιοτηρίῳ. Ἡ παράλειψις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ ὑπαίτιου.

*Ἀρθρον 161.

Ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως.

1. Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀρθρα 155—158 ἐπιδόσεως ὀφείλει ὁ ἐπιδίδων νὰ συντάσῃ ἐπὶ τόπου ἀποδεικτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐπιδόσεως, σημειοῦται ἀκριβῶς ὁ τόπος, τὸ ἔτος, ὁ μῆν, ἡ ἡμέρα καὶ τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ προσώπου, εἰς ὃ παρεδόθη τὸ ἐπιδιοθέν ἔγγραφον, ὑπογράφεται δὲ τὸ ἀποδεικτικὸν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιδίδοντος. Ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο δηλώσῃ ὅτι ἀγνοεῖ ἢ ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ, ἢ ἐὰν ἀρνηθῇ, ἢ ἐὰν τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἀρθρον 155 παρ. 2, γίνεται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ μνηεῖα τούτων, ὡς καὶ τοῦ ὄνοματεπώνυμου τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 155 παρ. 2 ἀρνηθέντος τὴν παραλαβὴν, καὶ προσλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος εἰς μάρτυρας, οὔτινος ἀναγράφεται ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἡ κατοικία καὶ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ὅστις προσυπογράφῃ ἐὰν γνωρίζῃ γράμματα.

2. Ὁ ἐπιδίδων ὀφείλει προσεῖτι ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου ἔγγραφου τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὸ πρόσωπον, εἰς ὃ παρεδόθη καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν σημείωσιν ταύτην.

3. Ἡ διὰ τηλεγράφου κατὰ τὸ ἀρθρον 159 μεταβίβασις, ἡ ἀναπληροῦσα τὴν ἐπίδοσιν, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος τὸ τηλεγράφημα ὑπαλλήλου δι' ἀποδεικτικοῦ συντασσόμενου συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

*Ἀρθρον 162.

Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ ἐπιδιοτηρίου.

Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 161 συντασσόμενον ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως ἀποδεικνύει μέχρι προσβολῆς ἐπὶ πλαστότητι. Ἡ προσβολὴ τούτου ὡς πλαστοῦ δὲν ἐμποδίζει τὴν πρόδον τῆς ποινικῆς δίωξης, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἔλαβεν ἐγκαίρως γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐπιδιοθέντος ἔγγραφου ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν ἑλλείπει στοιχεῖον τι τοῦ κύρους τοῦ ἀποδεικτικοῦ. Περὶ τούτου τὸ δικαστήριον ἐκδίδει, ἡτιολογημένην ἀπόφασιν.

*Ἀρθρον 163.

Παραβάσεις περὶ τὴν ἐπίδοσιν.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας παραβάσεις τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 155—159 καὶ 161

σμού τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ νόμου περὶ δικαστηρίου κακοργιοδικῶν.

β) τὴν κίνησιν τῆς ποινικῆς διώξεως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴν συμμετοχὴν τούτου εἰς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν καὶ εἰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐρισμένας πράξεις τῆς προδικασίας.

γ) τὴν ἀναστολὴν τῆς ποινικῆς διώξεως εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτάσσει ταύτην ὑποχρεωτικῶς ὁ νόμος.

δ) τὴν ἐμφάνισιν, ἐκπροσώπησιν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἀσκήσιν τῶν προσχόντων αὐτῷ δικαιωμάτων, εἰς ἃς περιπτώσεις καὶ κατ' ἐξ διατυπώσεις ἐπιτάσσει ταύτην ὁ νόμος.

2) ἡ παρὰ τὸν νόμον παράστασις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐν τῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίᾳ.

Ἄρθρον 172.

Ἀκυρότης ἐκ παραβάσεως τῶν περὶ δικαστικῶν τελῶν καὶ ἐνσήμων διατάξεων

Ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ οἰοῦντι ποτε δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκπληροῦντος ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ καθήκοντα, κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, σύνταξις ἢ παραδοχὴ ἐγγράφου μὴ φέροντος ἢ φέροντος ἑλλειπὲς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένον τέλος ἢ ἐνσημόν, δὲν παράγει ἀκυρότητα τῆς ποινικῆς διαδικασίας, οὐδὲ τῆς προβληθείσης κατ' αὐτὴν πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ἐπιφυλάσσονται ὅμως αἱ κατὰ τοῦ παραβάτου ὑπαλλήλου ὀριζόμεναι ὑπὸ τοῦ περὶ τελῶν χαρτοσήμου κώδικος ποιναί.

Ἄρθρον 173.

Πρότασις τῆς ἀκυρότητος.

1. Πᾶσα σχετικὴ ἀκυρότης δύναται νὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἔχοντος συμφέρον διαδίκου. Καὶ ἂν μὲν ἀφορᾷ εἰς πρᾶξιν τῆς προδικασίας, ζέον νὰ προταθῇ μέχρι πέρατος αὐτῆς, ἐὰν δ' ἀφορᾷ εἰς πρᾶξιν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, κυρίως ἢ προπαρασκευαστικῆς, δέον νὰ προταθῇ μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ὀριστικῆς εἰς τελευταῖον βαθμὸν ἀποφάσεως.

2. Ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 171 ἀναφερομένων ἀπολύτων ἀκυροτήτων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς πράξεις τῆς προδικασίας, δύναται νὰ προτείνωνται μέχρι οὗ ἢ εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπὴ καταστῇ ἀμετάκλητος.

3. Τὴν ἀκυρότητα, ἐξαίρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 ἀπολύτου ἀκυρότητος, δὲν δύναται νὰ προτείνῃ ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ διάδικος, ὅταν αὐτὴν προῆλθεν ἐξ ἐνεργείας ἢ παραλείψεως αὐτοῦ ἢ ὅταν ἀπεδέξατο ρητῶς ταύτην.

Ἄρθρον 174.

Πότε καλύπτεται ἡ ἀκυρότης.

1. Ἀκυρότης μὴ προταθεῖσα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καλύπτεται.

2. Ἡ ἀκυρότης τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσεως ἢ κλητηρίου θεσπίσματος τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου καὶ τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων, ὥπως ἐπίσης ἡ ἀκυρότης τῆς ἐπιδόσεως ἢ κοινοποιήσεως αὐτῶν καὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 § 3 ἀκυρότης, καλύπτονται διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κλητευθέντος ἐν τῇ δίκῃ καὶ τῆς μὴ ἀντιρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν πρόδον σὺν τῇ. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀκυρότητος, καίπερ μὴ προταθείσης, εἶναι δυνατόν, ἢ ἐπέλθῃ βλάβη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Ἄρθρον 175.

Στέπεται τῆς ἀκυρότητος.

Ἡ ἀκυρότης πράξεως τινος καθιστᾷ ἀκύρους καὶ τὰς μετ' αὐτὴν ἐνεργηθείσας, ἐξ αὐτῆς δὲ ἐξαρτωμένους πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας. Ὁ δικαστὴς δύναται νὰ κηρύξῃ ἀκύρους καὶ πράξεις συγχρόνους ἢ προγενεστέρας, ἀλλὰ πάντως συναφεῖς πρὸς τὴν ἀκύρον ἀναγνωρισθεῖσαν.

Ἄρθρον 176.

Παρά τινος κηρύσσεται ἡ ἀκυρότης.

Ἐπανάληψις τῶν ἀκύρων πράξεων.

1. Ἀρμόδιον νὰ κηρύξῃ τὴν ἀκυρότητα, τῶν μὲν πράξεων τῆς προδικασίας εἶναι τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, τῶν δὲ πράξεων τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, κυρίως καὶ προπαρασκευαστικῆς, τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας δικαστήριον.

2. Τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον, κηρύττον τὴν ἀκυρότητα, διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀκύρων πράξεων, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ ἐφικτόν. Ἄν ὑπαίτιος τῆς ἀκυρότητος κατέστη ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας δικαστικὸς ἢ ἀνακριτικὸς ἀπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἐπιβάλλονται αὐτῷ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπαναλήψεως τῶν πράξεων, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου, ὁ δικαστὴς ἢ ἄλλος ὑπάλληλος ἐκπληρῶν ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ καθήκοντα, ἀντιφθεῖς αἰτίαν τινὰ ἀκυρότητος πράξεως ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐπαναλάβῃ ταύτην, ἂν τοῦτο εἶναι δυνατόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 177.

Ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς ἀποδείξεως.

Οἱ δικασταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθῶσι νομικοὺς κανόνας ἀποδείξεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφασίσωσι κατ' ἰδίαν πεποίθησιν, ἀκούοντες πρὸς τοῦτο τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως τῶν καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προκύπτουσιν ἀπροσώποληπτον κρίσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγματικῶν γεγονότων, περὶ τοῦ ἀξιοπιστοῦ τῶν μαρτύρων καὶ περὶ τῆς ἀξίας τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων.

Ἄρθρον 178.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

Κυριώτερα ἀποδεικτικὰ μέσα ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ εἶναι :

α) ἐνδείξεις, β) αὐτοψία, γ) πραγματογνωμοσύνη, δ) ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, ε) μάρτυρες, στ) ἔγγραφα.

Ἄρθρον 179.

Ἐπιτρεπτόν αὐτῶν.

Εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν ἐπιτρέπεται πᾶν εἶδος ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἐξαίρεσις τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος, ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως, τότε μόνον γίνεται, ὅταν βάσις τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἰδιωτικῆς ἢ παρὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν τῇ περίπτωσιν ταύτῃ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἰδιωτικῆς ὑποχρέσεως. Ὅλνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξιοποιήσεως πρᾶξεως ἐπιτρέπεται πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Αὐτοψία.

Ἄρθρον 180.

Πότε καὶ πῶς ἐνεργεῖται.

1. Αὐτοψία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς διαδικασίας εἰς τόπους, πράγματα ἢ ἀνθρώπους, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ελέσεως ἐγκλήματος τινος, καὶ τῶν περιστάσεων ἐν ᾗ ἐξ οὗτο ἐτελέσθη.

2. Ἐν τῷ ἐγκλήματι δὲν κατέλειπεν ἴχνη ἢ ἄλλας ὕλικας ἐκδηλώσεις ἢ ὁπωσδήποτε αὐταὶ ἐξέλειπον ἢ ἠλλοιωθήσαν.

δ' ενεργῶν τὴν αὐτοψίαν περιγράφει τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἐξελέγχων ἅμα, κατὰ τὸ ἐφικτόν, καὶ τὴν προτέραν τοιαύτην.

3. Περί τῆς αὐτοψίας συντάσσεται ἔκθεσις (ἄρθρ. 148 ἐπ.).

Ἄρθρον 181.

Ἀπεικονίσεις καὶ πειράματα.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοψίας ὁ ἐνεργῶν ταύτην δύνανται νὰ προβῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' εἰδικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐμπειρογνώμονων, εἰς ἰχνογραφήματα, φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀπεικονίσεις ἢ τεχνικάς ἐνέργειας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν λήψιν δακτυλικῶν ἢ ἄλλων ἀποτυπωμάτων. Ὡσαύτως δύναται νὰ διεξαγάγῃ πειράματα συνιστάμενα εἰς τὴν ἀνακρίσιν τοῦ ἐγκλήματος ἢ τὴν ἐξακρίβωσιν ἐτέρων περιστατικῶν χρησίμων εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοιούτων πειραμάτων δεόν νὰ ἀποφεύγηται ἡ προσβολὴ τοῦ ὀρησκευτικοῦ, ἐθνικοῦ ἢ ἡθικοῦ αἰσθήματος, ἢ ὁ κίνδυνος διατάξεως τῆς δημοσίας τάξεως, ὡς καὶ ἡ δημοσιότης.

Ἄρθρον 182.

Πρόσληψις μρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοψίας δύνανται νὰ προσληφθῶσι μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες, δεόντως ὀρκιζόμενοι, πρὸς καθορισμὸν πραγμάτων ἢ τόπων, ἢ τῆς ταυτότητος προσώπων ἢ παροχὴν ἐτέρων χρησίμων στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πραγματογνώμονες καὶ τεχνικοὶ σύμβουλοι.

Α'. Πραγματογνώμονες.

Ἄρθρον 183.

Πότε διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη.

Ἄν πρὸς ἀκριβῆ διήκνῳσιν καὶ κρίσιν ἐπὶ τινος γεγονότος ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις ἐπιστήμης ἢ τέχνης τινός, αἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι ἢ τὸ δικαστήριον δύναται, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην.

Ἄρθρον 184.

Ἀριθμὸς πραγματογνωμόνων.

1. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐνέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐν εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου καθιδρυμένῳ ἐργαστηρίῳ καθὼς καὶ εἰς ἄλλας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, διορίζονται δύο ἢ πλείονες πραγματογνώμονες. Εἰς περιπτώσεις ἐπειγούσας ἢ ἥσσανος σημασίας δύναται νὰ διορισθῇ εἰς μόνον. Ὁ διορισμὸς αὐτῶν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς, ἐπακολουθεῖ ὅμως ἡ σύνταξις τοῦ ἔγγράφου.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐρετῶν ἐν παντὶ χρόνῳ τῆς προδικαστικῆς πάντως ὅμως πρὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς πραγματογνωμοσύνης, κρίνων αὐτεπαγγέλτως ὡς ἀνωφελὲς πλεοναστικὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθέντων πραγματογνωμόνων, δικαιοῦται, διὰ διατάξεώς του κοινοποιουμένης τῷ ἀνακριτῇ, νὰ περιορίσῃ μέχρι τριῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς συγκεκριμένην ὑπόθεσιν διορισθέντων πλείονων πραγματογνωμόνων, ὅτε εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἀπόκειται ἡ κρίσις περὶ τοῦ τίνες ἐκ τῶν ἀρχικῶς διορισθέντων θέλουσι διατηρηθῇ. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ πραγματογνωμόνων διορισθέντων ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν ἢ οἰουδήποτε ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 185.

Πίναξ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, καταρτίζει πίνακα πραγματογνωμόνων κατὰ εἰδικότητα, ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ του καταλλήλων πρὸς ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης προσώπων, κατὰ προτίμησιν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὁ πίναξ

οὗτος ὑποβάλλεται εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ τῶν ἐρετῶν, ὅστις δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου παρὰ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐρετῶν τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ πίνακος. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐρετῶν ἀποφασίζει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Ὁ πίναξ, ὀριστικὸς οὕτω καθιστάμενος, τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ ἀνακοινοῦται, ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, εἰς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους τῆς περιφέρειας ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν. Καθ' ἑκάστον ἔτος μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ νέου πίνακος ἰσχύει ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος συνταχθεὶς.

Ἄρθρον 186.

Ἐκλογὴ καὶ διορισμὸς πραγματογνωμόνων.

1. Ὁ διορισμὸς πραγματογνωμόνων δεόν νὰ γίνηται μετὰ πάσης ἐπιμελείας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλου ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἐκλέγοντος μεταξὺ τῶν προσώπων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 185 συνταχθέντι πίνακι καὶ μόνον, ἐὰν δὲν ὑφίσταται τοιοῦτος πίναξ ἢ δὲν περιέχῃ εἰδικότητα ἐκ τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς διατασσομένης πραγματογνωμοσύνης οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ πίνακι δὲν εὐρίσκονται ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ διορίζοντος, δύναται νὰ διορισθῶσι καὶ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν αὐτῷ. Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς πραγματογνωμόνων γίνεται καὶ ἔταν ὑπάρχουν εἰδικῶς διωρισμένοι διὰ νόμου τοιοῦτοι, ἂν ὁ ἀνακρίνων, ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ παρὰ πλημμελειοδικῆς εἰσαγγελέως, ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐρετῶν, ἤθελον κρίνει τοῦτο ἐπιβαλλόμενον εἰς ἐξαιρετικὴν περίπτωσιν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ τὸ δικαστήριον. Δύνανται νὰ διορισθῇ εἰδικὸς πραγματογνώμων καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ πίνακι ἐγγεγραμμένων ὅταν οἱ διορισθέντες πραγματογνώμονες ἤθελον ὑποδείξῃ τοῦτο.

2. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πραγματογνωμόνων ὀφείλει ὁ διορίζων νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰς ἐτέρας ἀνακριτικὰς ὑποθέσεις προηγούμενην ἀπασχόλησιν τῶν ἐν τῷ πίνακι πραγματογνωμόνων καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀνάθεσιν πραγματογνωμοσύνης εἰς τὸν αὐτὸν πραγματογνώμονα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἐν τῷ πίνακι ἕτεροι τῆς αὐτῆς εἰδικότητος, μὴ διορισθέντες ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Πρὸς τοῦτο τρεῖται ἐν ἐκάστῳ δικαστηρίῳ ἐνιαῖον βιβλίον διοριζομένων κατ' εἰδικότητα πραγματογνωμόνων.

Ἄρθρον 187.

Προκαταρκτικὴ πραγματογνωμοσύνη.

Εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις, καὶ δὴ ὅταν δὲν εἶναι ἐφικτὸς ὁ διορισμὸς τακτικοῦ πραγματογνώμονος, δύναται ὁ ἀνακρίνων νὰ ἀναθέσῃ τὴν διεξαγωγὴν προκαταρκτικῆς πραγματογνωμοσύνης εἰς εἰδικόν, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 186. Ὁ πραγματογνώμων οὗτος προβαίνει εἰς τὰς πρώτας βεβαιώσεις, ἐξασφαλίζει κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν διατήρησιν τῶν πρὸς πραγματογνωμοσύνην ἀντικειμένων καὶ συντάσσει σχετικὴν ἔκθεσιν. Μεθ' ὃ ὁ ἀνακρίνων ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὸν ἀμεσον διορισμὸν ὀριστικῶν πραγματογνωμόνων κατὰ τὸ ἄρθρον 186.

Ἄρθρον 188.

Μὴ διοριστέοι.

Ἐπὶ ποιῇ ἡκυρότητος τῆς πραγματογνωμοσύνης δὲν δύναται νὰ διορισθῶσι πραγματογνώμονες : α) οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, β) οἱ διατελοῦντες εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως, γ) οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι συνεπαγομένῳ στέρησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ ἐκπτώσιν ἀπὸ δημοσίας ὑπηρεσίας, ὡς καὶ οἱ παρ' ὧν ἀφηρέθῃ ἡ ἀδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ τοιαύτη στέρησις δ) οἱ ὅπωςδήποτε συμπράξαντες εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ ε) οἱ ἐν τοῖς ἔθροισι 210, 211, καὶ 222 ἀναφερόμενοι.

*Άρθρον 188.

Υποχρέωσι. ἀποδοχῆς δικαιοσύνης τραπεζιτικῆς φύσεως.

Ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδοχῇ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, ἐφ' ὅσον φέρει τὴν βεβαιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἀσκέι νομίμως τὴν ἐπιστήμην, τέχνην ἢ τὸ ἐπάγγελμα ὧν ἡ γνώσις τυγχάνει ἀναγκαία πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἄλλως τιμωρεῖται ἐπὶ ἀπειθείᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Περαιτέσας ταύτην δικαιούται εἰς ἀπόληψιν τῆς κατὰ νόμον ἀμοιβῆς καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ καταβληθέντων ἐξόδων.

*Άρθρον 190.

Περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς καὶ ἀντικαταστάσεως.

1. Ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ παρὰ τοῦ διορίσαντος αὐτόν, ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ἐν ἀρθρῷ 188 προβλεπόμενοι λόγοι ἢ λόγος τῆς ἐξαιρέσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 191, δύναται δὲ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ, ἐὰν ὑφίσταται ἕτερον σοβαρὸν κώλυμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτίμησις ἀπόκειται εἰς τὸν διορίσαντα.

2. Ὁ διοριστὴς δικαιούται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἢ διατάξεώς του ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀμελοῦντα πραγματογνώμονα, ὡς καὶ ἐκεῖνον, παρ' ὃ ἐμφανίζεται σοβαρὸν κώλυμα μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀποδοχὴν τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης.

*Άρθρον 191.

Ἐξαιρέσεις πραγματογνώμωνων.

Οἱ πραγματογνώμονες δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν διὰ τοὺς ἐν ἀρθρῷ 15 ἀναγραφόμενους λόγους ἐξαιρέσεως, ἐφαρμοζομένους ἀναλόγως. Δὲν ἀποτελεῖ ἐν τούτοις λόγον ἐξαιρέσεως τοῦ πραγματογνώμονος τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐγνωμοδότησεν οὗτος ὡς πραγματογνώμων ἐπὶ ἄλλου θέματος.

*Άρθρον 192.

Αἰτήσεις ἐξαιρέσεως.

Δικαίωμα ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ἔχουσιν ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι, δυνάμενοι νὰ ἀσκήσωσι τοῦτο, μέχρις οὗ οἱ πραγματογνώμονες ἐπιληφθῶσι τοῦ ἔργου των. Πρὸς τοῦτο ὁ διοριστὴς τοὺς πραγματογνώμονας ὀφείλει ταυτοχρόνως ν' ἀνακοινώσῃ τὰ ὀνοματεπώνυμα αὐτῶν πρὸς τὸν εἰσαγγελεὰ καὶ τοὺς διαδίκους, πλὴν ἐν τούτῳ εἶναι ὀδύνατον, ἢ ἐν συντρέχει ἢ περίπτωσις τοῦ ἀρθρου 187. Ἡ μὴ ἀνακοίνωσις τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν πραγματογνώμωνων παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρισιν τῆς ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης, μέχρι πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὅταν ὁ διορισμὸς ἐγένετο ἐν τῇ προδικασίᾳ, μέχρι δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν πραγματογνώμωνων ὅταν ὁ διορισμὸς ἐγένετο ἐπ' ἀκροατηρίῳ.

*Άρθρον 193.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

1. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως διὰ διατάξεως αὐτοῦ ὁ διοριστὴς τὸν πραγματογνώμονα, ἐὰν δὲ οὗτος διορίσθῃ παρὰ δικαστηρίου, ἐκδίδει τοῦτο ἴδιαν ἀπόφασιν. Δεκτῆς γενομένης τῆς αἰτήσεως διορίζεται ἕτερος πραγματογνώμων.

2. Ἐπὶ τῆς ἐξαιρέσεως πραγματογνώμωνων, διορισθέντων κατὰ τὴν προανακρίσιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀποφασίζει ὁ εἰσαγγελεὺς. Δὲν κωλύεται ὁμοίως ἐκ τούτου ἡ ἐνέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης.

3. Αἱ πράξεις πραγματογνωμοσύνης, εἰς ἃς μετέσχεν ὁ ἐξαιρεθεὶς, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι.

*Άρθρον 194.

Ὁρκος πραγματογνώμωνων.

Εἰς τοὺς ἐφ' ἑκάστῳ ὀρκισθέντας πραγματογνώμονας ὑπομνησθῆσεται ὁ δοθεὶς παρ' αὐτῶν ὅρκος. Οἱ λοιποὶ ὀρκίζονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὡς ἀκολουθῶς:

«Ὑπαίνομαι νὰ διεξαγάγω τὴν ἀνατεθεῖσαν μοι πραγματογνωμοσύνην μετὰ πάσης ἀμεροληψίας καὶ ἐπιμελείας καὶ ἐν πάσῃ μισθῇ, ἔχων ὡς μόνον σκοπὸν τὴν ἀνακρίσιν τῆς ἀληθείας. Οὕτως εἴη μοι ὁ θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ εὐαγγέλιον». Προκειμένου περὶ προσώπων ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῷ 220 ἀναφερομένων, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου.

*Άρθρον 195.

Θέσις ζητημάτων εἰς πραγματογνώμονας.

1. Ὁ διατάσσων τὴν πραγματογνωμοσύνην ὀρίζει τὰ ζητήματα, ἐφ' ὧν κυρίως αὐτὴ θὰ διεξαχθῇ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς τυχόν σχετικὰς προτάσεις τῶν διαδίκων, δικαιούται δὲ νὰ τάξῃ προθεσίαν πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς, δυνάμενην ἐν ἰνύγκῃ νὰ παραταθῇ.

2. Εἰς τοὺς πραγματογνώμονας δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ λύσις νέων ζητημάτων κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ἀνακρίσεως. Οὗτοι δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὴν ἔρευναν τῶν τεθέντων αὐτοῖς ζητημάτων, ἐὰν ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν νομίζωσιν ἄξια λόγου καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

3. Ἐὰν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης εἶναι ἀναγκαία ἡ καταστροφὴ ἢ ἀλλοίωσις τοῦ πράγματος, ὑπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, οἱ ταύτην διεξαγοντες ὀφείλουσι νὰ θέσωσιν ἐκτὸς ἐξετάσεως καὶ διαφυλάξωσι τμήμα τοῦ πράγματος τούτου, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἐφικτόν. Πρὸ τῆς καταστροφῆς ἢ ἀλλοιώσεως τοῦ πράγματος, εἴτε ὀλικῶς, εἴτε ὁλικῶς, ὀφείλουσιν οἱ πραγματογνώμονες νὰ εἰδοποιήσωσι διὰ τοῦ ἀνακριτοῦ τὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους ἵπως ἀσκήσωσι ἂ ἐν ἀρθροῖς 191—193 δικαιώματα αὐτῶν. Τοιαύτη εἰδοποίησις δὲν γίνεται, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἰδικῶς καθοριζόμενος ὑπὸ τῶν πραγματογνώμωνων ἐν τῇ ἐκθέσει των.

*Άρθρον 196.

Παράστασις τοῦ διορίσαντος.

Πληροφορίαι εἰς τοὺς πραγματογνώμονας.

1. Ὁ διατάξας τὴν πραγματογνωμοσύνην, ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον, δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς, γινομένης περὶ τοῦτου μνηίας ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη διατάχῃ παρὰ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ καὶ εἰς ἄλλον δικαστὴν ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ παραστῇ κατ' αὐτήν.

2. Ἐξαιρετικῶς καὶ κατόπιν ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἢ διατάξεως τοῦ διορίσαντος, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς πραγματογνώμονας, κατόπιν βεβαιώσεως αὐτῶν ὅτι ἔχουσιν ἀπόλυτον πρὸς τοῦτο ἀνάγκην, νὰ λάβωσι γνώσιν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας ἢ νὰ ζητήσωσι διὰ τοῦ διορίσαντος αὐτοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίασιν δικαστοῦ πληροφορίας παρὰ τῶν μαρτύρων ἢ κατηγορουμένων.

*Άρθρον 197.

Οὐσιώδεις διαφωνίαι. Διόρθωσις καὶ ἐπανάληψις.

1. Ἄν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἀναφανῶσι μεταξὺ τῶν πραγματογνώμωνων οὐσιώδεις διαφωνίαι, ἀναφεροῦσιν οὗτοι τοῦτο ἀμελητὶ εἰς τὸν διορίσαντα αὐτοὺς, ὅστις, προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν καὶ ἑτέρου ἢ ἑτέρων πραγματογνώμωνων, οἵτινες συμπράττουσι μετὰ τῶν ἀρχικῶς διορισθέντων.

2. Ἐὰν καὶ πάλιν αἱ γνώμαι τῶν πραγματογνώμωνων διίστανται κατὰ τρόπον σημαντικὸν ἢ ἐὰν ἡ ἐγχειρισθεῖσα γνωμοδότησις αὐτῶν εἶναι ἀσαφής, ἀόριστος ἢ ἀντιφατικὴ, ἢ ἀντιτίθεται πρὸς ἄλλα ἐπαρκῶς βεβαιωθέντα περιστατικά, αἱ δ' ἀνακύψασαι ἀμφιβολίαι δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ ἀρθῶσιν ἐκ νέας ἐρεύνης τῶν πραγματογνώμωνων, δι' ἐπιστροφῆς εἰς αὐτοὺς πρὸς διόρθωσιν τῆς ἐγχειρισθείσης γνωμοδότησεως, διατάσσεται νέα πραγματογνωμοσύνη, ἐνεργηθησομένη παρ' ἑτέρων πραγματογνώμωνων. εἰς οὗς δύναται νὰ προστεθῶσι καὶ εἰς ἡ πλείονες τῶν τὸ πρῶτον διορισθέντων.

*Άρθρον 198.

Κατάρτισις καὶ ἐγχειρίσις τῆς γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνωμοδοτήσις τῶν πραγματογνωμόνων δέον νὰ εἶναι ἡτιολογημένη καὶ ἐγγραφὸς καὶ νὰ περιλαμβάνῃ ἐπίσης ἡτιολογημένην καὶ τῆς τυχόν μειοψηφίας τὴν γνώμην, ἐγχειρίζεται δὲ εἰς τὸν διορίσαντα αὐτοὺς ἀνακριτικὸν ὑπάλ-
ληλον ἢ τὸ δικαστήριον, συντασσομένης ἐκθέσεως ἢ γινομένης μνείας ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως. Ἐν τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ ἡ γνωμοδοτήσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς, ὅτε καταχωρίζεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὰ οὐσιώδη αὐτῆς μέρη.

*Άρθρον 199.

Πραγματογνωμοσύνη ἐπὶ γυναικός.

Ἐὰν ἐξ ἐνεργηθησομένης ἐπὶ γυναικὸς πραγματογνωμο-
σύνης δύναται νὰ θιγῇ ἡ αἰδώς, ἀνακοινοῦται εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ διατάξαντος τὴν πραγματογνωμοσύνην ὅτι δύναται νὰ ζητήσῃ, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς πρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς. Τοιαύτη αἴτησις δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐὰν διωρίσθῃ ὡς πραγματογνώμων γυνὴ ἢ ἐὰν ἀναφαίνεται ἀνυπερβλήτων κώλυμα εἰς τὴν ἔγκαιρον παράστασιν τοῦ ὑποδειχθέντος προσώπου, εἰδικῶς μνημονευόμενον ἐν τῇ συ-
ταχθησομένῃ ἐκθέσει.

*Άρθρον 200.

Ψυχιατρικὴ πραγματογνωμοσύνη.

1. Ἐν περιπτώσει πραγματογνωμοσύνης ἀφορώσεως εἰς τὴν διανοητικὴν ὑγείαν τοῦ κατηγορουμένου, δύναται ὁ ἀνακριτής, μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως καὶ σύμ-
φωνον, εἰλημμένην δὲ ἔστω καὶ κατὰ πλειοψηφίαν, γνωμοδο-
τήσιν τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ συνη-
γόρου, νὰ διατάξῃ ὅπως ὁ κατηγορούμενος ἐγκλεισθῇ ἐν δη-
μοσίᾳ ψυχιατρειᾷ πρὸς παρατήρησιν. Ἐὰν ὁ κατηγορού-
μενος δὲν ἔχει συνήγορον, διορίζεται τοιοῦτος ἐξ ἐπαγγέλ-
ματος. Κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπιτρέ-
πεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ ἡ προσ-
φυγὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διατάξεως εἰς ἀμφοτέρους,
ἔχουσα πάντοτε ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα. Τὸ συμβούλιον
ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς.

2. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοιαύτης παρατηρήσεως ἀνέκυψεν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, διατάσσει τὰ ἀνωτέρω τὸ δικαστήριον ἀνεκ-
κλητῶς, ἀναβάλλον τὴν συζήτησιν μέχρι πέρατος τῆς ψυχια-
τρικῆς πραγματογνωμοσύνης.

3. Κατὰ πάσαν περίπτωσιν ἡ διάρκεια τῆς ἐγκλεισεως
ἐν τῇ ψυχιατρειᾷ δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰς ἐξ ἐβδομάδας.

Άρθρον 201.

Κυρώσεις κατ' ἀμελούντων πραγματογνωμόνων.

1. Εἰς πρόστιμον 500—10.000 μεταλλικῶν δραχμῶν,
ὡς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ τῶν τυχόν ζη-
μιῶν ὑπόκειται ὁ μὴ ἐγχειρίσας ἐντὸς τῆς ταχθείσης προ-
θεσμίας τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ πραγματογνώμων, ὡς καὶ ὁ ἐπι-
δείξας ἀμέλειαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς.

2. Ἡ εἰς πρόστιμον καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ρητῶν ἐν τῇ
διατάξει καθοριζομένων ἐξόδων καὶ ζημιῶν καταδικη ἐπι-
βάλλεται διὰ δ.π.ζ.ε. τοῦ διορίσαντος τὸν ἀμελῆ πραγματο-
γνώμονα, ὅστις καλεῖται τοῦλάχιστον πρὸ 24 ὥρῶν ὅπως
αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου ὑποβάλῃ τὰς δικαιολογίας
αὐτοῦ. Κατὰ τῆς ἐκδοθείσης διατάξεως χωρεῖ προσφυγὴ,
ἐντὸς ἡμέρῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ
ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου. ὁπερ ἀποφασίζει ἀνεκ-
κλητῶς.

Άρθρον 202.

Κυρώσεις δια τοὺς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διορισμένους.

1. Τῶν διορισθέντων ἐπ' ἀκροατηρίῳ καὶ ἐξ ἀπειθείας
μὴ εμφανιζομένων πρὸς ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύ-
νης πραγματογνωμόνων, διατάσσεται ἡ βία ἀποσπασθῇ
ἐκτελούμενη καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως καὶ ἐπιβάλλ-
ετο αὐτοῖς ποινὴ κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἀρθρῷ 231 τοῦ

παρόντος ὁριζόμενα. Ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ τὴν ἀποδοχὴν, ἐφαρμό-
ζεται κατ' αὐτοῦ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 189.

2. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων ἐπιδείξῃ ἀμε-
λειαν περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικα-
στήριον ἐπιβάλλει αὐτῷ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 201 ποινὰς ἀμέσεως
καὶ ἐν τῇ συνεδριάσει κατ' ἣν ἔδε. νὰ διεξαχθῇ ἡ πραγματο-
γνωμοσύνη, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ τὰς δικαιολογίας
τοῦ ὑπαίτιου ἢ τοῦ συνηγόρου ιου. Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπο-
φάσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

*Άρθρον 203.

Μάρτυρες ἔχοντες εἰδικὰς γνώσεις.

Ἐὰν πρὸς διάγνωσιν καταστάσεως πραγμάτων, μὴ ὑφι-
σταμένης πλέον, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ κρίσις προσώπων κεκτη-
μένων ἰδιαζούσας γνώσεις, καλοῦνται καὶ ἐξετάζονται ὡς
μάρτυρες τοιαῦτα πρόσωπα λαμβανόμενα κατὰ προτίμησιν
κ τῶν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ (ἀρθρον 184) ὑπηρετούντων ἢ
ἑλλῶς ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι (ἀρθρον 185) καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ
ἀδυναμίᾳ τούτων, ἄλλοθεν.

ἂ

Β'. Τεχνικοὶ σύμβουλοι.

*Άρθρον 204.

Διορισμὸς τεχνικοῦ συμβούλου.

1. Ἐνεργουμένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κακοουργίᾳ, ὁ ἀνα-
κρίνων, διορίζων πραγματογνώμονας, γνωστοποιεῖ τοῦτο
συγχρόνως, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 192, εἰς τὸν κατη-
γορούμενον, τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα καὶ τὸν ἀστικῶς ὑπεύ-
θυνον, οἵτινες, ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀνα-
κρίνοντος, δύναται νὰ διορίσωσιν ἰδίαις δαπάναις τεχνικὸν
σύμβουλον ἐκλεγόμενον μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὴν ἱκανότητα
ὅπως διορισθῶσι, κατὰ τὴν νόμον, πραγματογνώμονες ἐν τῇ
εἰδικῇ περιπτώσει. Οἱ διορίσαντες ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιή-
σωσι περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ τεχνικοῦ συμβούλου ἐγγράφως
τὸν διατάξαντα τὴν πραγματογνωμοσύνην. Ἐκ τῆς μὴ ἐμπρο-
θέσμου ἀσκήσεως τοῦ ἀνωτέρω δικαιώματος δὲν κωλύεται
ἡ διεξαγωγὴ τῆς πραγματογνωμοσύνης.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 γνωστοποίησις δὲν εἶναι ὑποχρε-
ωτικὴ εἰς ἣν περίπτωσιν ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἐνέργεια τῆς
πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς κατὰ
τὸ ἀρθρον 187 προκαταρκτικῆς πραγματογνωμοσύνης.
Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν κωλύεται ὁ ὑπὸ τῶν διαδίκων διορισμὸς
τεχνικῶν συμβούλων.

3. Τὰ ἐν παρ. 1 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ πραγματογνω-
μοσύνη πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πλην ἂν
δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἤθελε κριθῇ
ὅτι δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἐντεῦθεν ἀξία λόγου βραδύτης εἰς τὴν
ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

*Άρθρον 205.

Ἀριθμὸς τεχνικῶν συμβούλων

Κατηγορούμενοι πλείονες τοῦ ἐνὸς δὲν δύναται νὰ διο-
ρίσωσι πλείονας τῶν δύο ἐν συνόλῳ τεχνικοὺς συμβούλους.
Ἄν ὑφίσταται σύγκρουσις συμφερόντων, ἐκάστη ὁμὰς κατη-
γορουμένων ἐχόντων κοινὸν συμφέρον, δὲν δύναται νὰ διο-
ρίσῃ πλείονας τῶν δύο τεχνικῶν συμβούλων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει
καὶ διὰ τοὺς πλείονας τοῦ ἐνὸς πολιτικῶς ἐνάγοντας ἢ ἀστι-
κῶς ὑπευθύνους. Τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πα-
ρόντος ἀρθροῦ δύναται νὰ ρυθμίσῃ ἀμετακλήτως ἐν τῇ συγ-
κεκριμένῃ περιπτώσει ὁ ἀνακρίνων διὰ διατάξεώς του ἢ τὸ
δικαστήριον δι' ἀποφάσεώς του.

*Άρθρον 206.

Μὴ διοριστέοι.

Αἱ περὶ μὴ διοριστέων πραγματογνωμόνων διατάξεις
τοῦ ἀρθροῦ 188 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τεχνικῶν
συμβούλων.

*Άρθρον 207.

Δικαιώματα τεχνικοῦ συμβούλου.

1. Ὁ διορισθεὶς τεχνικὸς σύμβουλος δικαιούται νὰ πα-
ρίσταται κατὰ τὰς ἐργασίας τῶν πραγματογνωμόνων καὶ νὰ

λάβη γνώσιν όλων έγγραφων δύνανται και οι πραγματογνώμονες ή να ζητήση πληροφορίας, εις άς περιπτώσεις δικαιούνται και αυτοί (άρθρον 196.) Δύνανται επίσης να ζητήση και λάβη δαπάναις του διορίσαντος αυτόν αντίγραφα της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης και των προσηρημένων αυτήν έγγραφων.

2. Δικαιούται άσυντάως να ζητήση έγγραφως παρά του ανακρίνοντος ή του δικαστηρίου, όπως τῷ επιτραπῇ να προβῇ εις εξέτασιν του προσώπου ή του πράγματος, ὅπερ ὑπῆρξεν αντικείμενον της πραγματογνωμοσύνης, λαμβανομένης μερίμνης όπως ἐκ τούτου μή ἐπέλθῃ βραδύτης εις την ἀνάκρισιν. Ὁ ανακρίνων ή τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἐπὶ της τοιαύτης αἰτήσεως, ἥς δεκτῆς γενομένης, καθορίζουσι τὸν χρόνον καὶ τόπον της εξέτασεως, καὶ ἓνα ἢ πλείονας τῶν πραγματογνωμόνων ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἢ δικαστὴν ἐν τῇ πρακτικῇ κατ' αὐτήν.

Ἄρθρον 208.

Πρακτηρήσεις τοῦ τεχνικοῦ συμβούλου.

Ὁ τεχνικὸς σύμβουλος ἐγγερίζει ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ συνήγορου τοῦ διορίσαντος αὐτὸν διαδίκου εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεὰ ἢ ἀνακρίνοντα τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐπὶ της διεξαγωγῆς πραγματογνωμοσύνης, συντασσόμενης ἰδίως περὶ τούτου εκθέσεως. Ἡ ἐγγείρισις αὕτη δέον νὰ γίνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τὸ βραδύτερον τρεῖς ἡμέρας πρὸ της ὁρισμένης διὰ της κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον δικασίμου. Ὁ ἐπ' ἀκροατηρίῳ διορισθεὶς τεχνικὸς σύμβουλος ὀφείλει τὰς παρατηρήσεις του νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς δικτυώσεις τοῦ άρθρου 198.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μάρτυρες.

Ἄρθρον 209.

Ὑποχρεώσεις πρὸς μαρτυρίαν.

Οὐδεὶς νομίμως καλούμενος δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ἀναγραφόμενων ἐξαίρέσεων.

Ἄρθρον 210.

Μάρτυρες διανοητικῶς ἀσθενεῖς.

Ὁ ἀνακρίνων ἢ τὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ἀπόσχῃσι της εξέτασεως μάρτυρος παράφρονος ἢ βλακῶς ἢ διατελοῦντος προφανῶς ἐν τοιαύτῃ διανοητικῇ καταστάσει, ὥστε νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παραστήσῃ τὰ γεγονότα, ὡς ἔλαβον χώραν.

Ἄρθρον 211.

Μὴ εξέταζόμενοι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὡς μάρτυρες.

Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος της διαδικασίας, δὲν εξέταζονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὡς μάρτυρες : α') ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐξετέλεσαν εἰσαγγελικὰ ἢ ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἢ ἔργα γραμματέως της ἀνακρίσεως, β') οἱ κηρυχθέντες ἐνοχοὶ διὰ τὴν ἐκδικαζομένην πρᾶξιν, καὶ ἂν ἐτι δὲν ἐπεβλήθῃ αὐτοῖς ποινὴ.

Ἄρθρον 212.

Ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον μαρτύρων.

1. Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος της διαδικασίας δὲν εξέταζονται οὔτε ἐν τῇ προδικασίᾳ, οὔτε ἐν τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ : α') οἱ κληρικοί, ὡς πρὸς τὰ περιελθόντα εἰς γνώσιν αὐτῶν δι' ἐξομολογήσεως, β') οἱ συνήγοροι, οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ συμβολαιογράφοι ὡς πρὸς τὰ διαπιστευθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ πελάτου των. Εἰς δὲ τοὺς συνηγόρους καὶ τεχνικοὺς συμβούλους ἀφίεται νὰ κρίνωσιν ἐν συνειδήσει ἂν καὶ ἐν τίνι μέτρῳ πρέπει νὰ καταθέσωσιν ὅσα ἄλλα περιῇλθον εἰς γνώσιν των ἐξ ἀφορμῆς της ἐξασκήσεως τοῦ λειτουργήματός των, γ') οἱ ἰατροί, οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν καὶ αἱ μαῖαι, ὡς πρὸς τὰ διαπιστευθέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἐκτὸς ὅπου αἰδικὸς νόμος

ὑποχρεοῖ τοὺτους εἰς ἀναγγελίαν πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ δ') οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ ἢ διπλωματικοῦ μυστικοῦ ἢ περὶ τοιούτου ἀφορῶντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, αἰτήσῃ της δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἤθελεν ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο.

2. Ἡ ἐν τῇ παρ. 1 ἀπαγόρευσις εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ γ' δὲν αἰρεται καὶ ἂν ἐτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα ἀπηλλάγησαν της πρὸς τήρησιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου ὑποχρεώσεως ὑπὸ τοῦ διαπιστευθέντος αὐτοῖς τοῦτο.

3. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω μάρτυρες, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσιν ἐνόρκως εἰς τὸν εξέτάζοντα ὅτι καταθέτοντες ὁὰ παρεβίβον τὰ ἐν παρ. 1 μνημονεύμενα ἀπόρρητα. Ἡ ψευδὴς τοιαύτη δήλωσις συνεπάγεται τὰς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος προβλεπομένας διὰ τὴν ψευδορκίαν ποινάς.

Ἄρθρον 213.

Κλήτευσίς μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες κατὰ τε τὴν προδικασίαν καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον κλητεύονται ἐγγράφως εἰς ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Ἡ κλήσις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν καλοῦσαν ἀρχὴν καὶ τοῦ γραμματέως καὶ πέρουσα τὴν ἐπίσημον αὐτῆς σφραγίδα, δέον νὰ περιεχῇ τυποτυπικὴν ἐνδειξὴν της ὑποθέσεως, εἰς ἣν πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ ὁ μάρτυς, μνησὶν της δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον της ὑποίας καλεῖται αὐτός, καὶ περιληπτικὴν μνησίαν τῶν συνεπειῶν της μὴ ἐμφανίσεως. Ἐπιδίδεται. δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 155-161 ἐν μὲν τῇ προδικασίᾳ 24 ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ της εἰς ἣν καλεῖται ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 166 ὁρισμέναις προθεσίαις.

2. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ κληθῶσι καὶ προφορικῶς ἐν τῇ προδικασίᾳ μὲν ἐν κατεπευγούσαις περιπτώσεσιν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακρίνοντος, εἰς δὲ τὸ ἀκροατήριον. ὅπου ρητῶς ὁ νόμος ἐπιτρέπει τοῦτο. Ἡ βεβαίωσις της τοιαύτης κλητέσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 165 παρ. 1.

3. Δύνανται καὶ αὐθορμήτως νὰ προσέλθῃ μόνον πρὸς εξέτασιν κατὰ τὸ στάδιον της προδικασίας. Περὶ τούτου ὁμοίως δέον νὰ γίνηται μνησίαν ἐν τῇ ἐκθέσει εξέτασεως αὐτοῦ.

4. Εἰσαγγελεὺς, ἀνακριτὴς ἢ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, μὴ εξέτάσας ἄνευ νομίμου λόγου τὸν ὑπ' αὐτοῦ κλητευθέντα καὶ ἐμφανισθέντα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν μάρτυρα ἢ κατηγορούμενον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 214.

Εξέτασις μελῶν Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

1. Βασιλόπαιδες ἢ ἄλλα μέλη της Βασιλικῆς Οἰκογενείας εξέταζονται ἐν τῇ προδικασίᾳ κατ' οἶκον. ἢ δ' ἐνορκος μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

2. Διὰ νὰ ἐπιτραπῇ ἢ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐμφάνισις αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἐκδοσις Βασιλικοῦ Διατάγματος, καθορίζοντος ἅμα καὶ τὸν τοῦπον. καθ' ὃν δέον νὰ προσκληθῶσι καὶ εξέτασθῶσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 215.

Εξέτασις ὑπουργῶν, ἀρχιερέων καὶ τῶν κωλυομένων ποτὶς ἐμφάνισιν.

1. Ὑπουργοὶ καὶ ἱερεῖς εξέταζονται κατ' οἶκον. ἢ δ' ἐνορκος μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Προκειμένου ὁμοίως περὶ κακοσυγγήματος, δύνανται νὰ κληθῶσι πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, εξέταζόμενοι πρῶτοι καὶ δυνάμενοι μετὰ τοῦτο νὰ ἀποχωρήσωσι. ἐκτὸς ἐάν τι δικαστήριον ἤθελε διατάξῃ ἕλλως. Οἱ ἀνωτέρω δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων.

2. Κατ' οἶκον ἐπίσης εξέταζονται οἱ ἐνεκὰ νόσου ἢ γήρατος κωλυόμενοι πρὸς ἐμφάνισιν μάρτυρες, ὅτε ἢ ἐνορκος μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 1.

3. Δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι καὶ ὑπάλληλοι σιδηροδρομικῶν, ἱτμοπολικῶν ἢ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, ὅταν δὲν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου κλητεύονται εἰς

τὸ ἀκροατήριον μόνον προκειμένου περὶ καλοῦργημάτων, ἐνώπιον δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν (τριμελοῦς ἢ μονομελοῦς), μόνον ἂν ἐγκρίνῃ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, πρυτάνει τοῦ εἰσαγγελέως ἢ διατάξῃ τοῦτο τὸ δικαστήριον. Ἄλλως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἔνορκος κατήθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 216.

Ἐξέτασις πρεσβευτῶν καὶ μαρτύρων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

1. Πρεσβευτὰ καὶ ἄλλοι μετὰ διπλωματικῆς ἀποστολῆς ἐπιφορτισμένοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι ξένου κράτους ἐξετάζονται κατ' οἶκον, ἀναγκυνωσκομένης τῆς ἐνόρκου καταθέσεως αὐτῶν ἐπ' ἀκροατηρίῳ.

2. Μάρτυρες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διακείμενοι ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν κατὰ τόπους ἐλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν δὲ εἶναι τοῦτο ἀνέφικτον, παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τηρουμένων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἐθίμων (ἄρθρον 457).

Ἄρθρον 217.

Λήψις αὐτότητος τοῦ μάρτυρος.

Ὁ μάρτυς, πρὸ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ, ἐρωτᾶται περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς κατοικίας, τῆς ἡλικίας καὶ τῆς θρησκείας του. Ὡσαύτως ἐρωτᾶται περὶ τῆς τυχόν συγγενείας αὐτοῦ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν ἀδικηθέντα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ περὶ παντὸς περιστατικῶν, ὅπερ δύναται νὰ διαφωτίσῃ τὸν ἐξετάζοντα περὶ τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τοὺς εἰρημένους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ προσδοῇ εἰς τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 218.

Ὅρκος μαρτύρων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Ἐκαστος μάρτυς ὀφείλει πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἐξετάσεώς του ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας νὰ ὁμώσῃ δημοσίᾳ, θέτων τὴν δεξιὰν του ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρκον:

«Ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ εἶπω εὐσυνειδήτως ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ προσθέσω, οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

2. Ὁ γνωρίζων γραφὴν ἁλῶντος μάρτυς ὀρκίζεται γράφων καὶ ὑπογράφων τὸν ἀνωτέρω ὅρκον τῶν μαρτύρων, μεθ' οὗ θέτει τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου. Ἐὰν ἄγνωσθῇ νὰ γράφῃ ὀρκίζεται τῇ βοήθειᾳ ἐμνηνέως.

3. Οἱ κληρικοὶ ἢ οἱ ἱερωμένοι παντὸς θρησκευματος ἀπαγορεύοντες αὐτοῖς τὸν ὅρκον δὲν ὀρκίζονται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ποιοῦνται τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 διαβεβαίωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσίᾳ των, συμφώνως πρὸς τοὺς διέποντας αὐτοὺς κανονισμοὺς.

Ἄρθρον 219.

Ὅρκος μαρτύρων ἐν τῇ προδικασίᾳ.

1. Ἐν τῇ προδικασίᾳ οἱ μάρτυρες ὀρκίζονται πρὸς τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 218 ὅρκον, φυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 221 καὶ 222.

2. Ἐὰν, ἐνεργουμένης κυρίως ἀνακρίσεως, ὁ ἀνακριτὴς θεωρῇ πιθανῶς ἀνέφικτον τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐμφάνισιν μαρτύρων τινος, ὀφείλει νὰ καλῇ τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἢ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν, ἵνα παρυστώσιν κατὰ τὴν ἐνόρκον ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος. Ἢ ταυτὶς κληθείς δέον νὰ γίνῃ ἐντὺς τῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακριτοῦ ἀναγκαιότητος τὴν ἐμφάνισιν τοῦ καλουμένου προθεσμίας.

Ἄρθρον 220.

Ὅρκος ἀλλοθρήσκων.

1. Ἐὰν ὁ μάρτυς πρεσβύτης θρησκείαν τινὴ ἀναγνωρισμένην ἐν τῷ Κράτει ἢ ἀπὸ ὧς ἀνεκτὴν, παρὰ τῇ ὑποχρεώσῃ γινώσκῃς τι τοῦ ὀρκίζεσθαι τύπος, ἔχει κυρὸς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ποινικὴν διαδικασίαν.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ μάρτυς πρεσβύτης θρησκείαν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὸν ὅρκον, ὡς καὶ ἔστιν ὁ ἀνακρίνων ἢ τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ σχετικῇ δηλώσει τοῦ μάρτυρος, πεισθῇ ὅτι οὗτος οὐδεμίαν πρεσβύτην θρησκείαν, ὁ ὅρκος δίδεται ὡς ἀκολούθως: «Δηλῶ, ἐπικαλούμενος τὴν τιμὴν μου καὶ τὴν συνειδήσιν μου, ὅτι θὰ εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ προσθέσω, οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

Ἄρθρον 221.

Ἀνωμοτι ἐξέτασις.

Ἀνωμοτι ἐξετάζονται ἐν τε τῇ ἀνακρίσει καὶ τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ: α') οἱ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ τοῦ δικαστηρίου μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας των, β') οἱ κατὰ τὴν κρίσιν ἐξησθενημένην τὴν διάνοιαν, γ') οἱ στέρηθέντες τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων συνεπείᾳ καταδίκης, δ') οἱ ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντες ἐπιδιώκοντες ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως καὶ οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 89 ἐπ. ἀστικῶς ὑπεύθυνοι, ε') οἱ δικαιούμενοι χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καταμηνύσεως.

Ἄρθρον 222.

Μάρτυρες συγγενεῖς τοῦ κατηγορουμένου.

Σύζυγοι καὶ συγγενεῖς ἐξ αἵματος τοῦ κατηγορουμένου μέχρι β' βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, δικαιοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των, ἐν τε τῇ προδικασίᾳ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ. Ἡ προκειμένη διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν εἰς μόνον ἐκ τῶν συνδικαζομένων κατηγορουμένων ἔχει τὴν ἀνωτέρω σχέσιν πρὸς τὸν μάρτυρα. Ἐπὶ κατηγορίας κατ' ἀνηλίκου, ἡ μαρτυρία τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου συγγενῶν εἶνε ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 223.

Τρόπος ἐξετάσεως μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 239 ὀριζόμενα δὲν ἐρωτᾶται περὶ προσωπικῶν κρίσεων, εἰμὴ ὅταν αὗται εἰσὶν ἀναποσπάστως συνδεδεμέναι πρὸς τὰ κατατιθέμενα γεγονότα.

2. Ὁ μάρτυς δέον νὰ μὴ δακρύπτηται ἐν τῇ καταθέσει αὐτοῦ, ὅταν δὲν ἐξέρχεται τοῦ θέματος.

3. Εἰς τὸν μάρτυρα ἀπευθύνονται ἐρωτήσεις, μετὰ τὸ πέραν τῆς καταθέσεώς του, ἐφ' ὅσον ἀναφαίνεται ἢ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως αὐτῆς.

4. Ὁ μάρτυς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταβῇ ση περιστατικὰ, ἐξ ὧν ἔθελε προκύβῃ ἐνοχλή ἐαυτοῦ ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει.

5. Παραπειστικαὶ ἐρωτήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς μάρτυρας.

Ἄρθρον 224.

Τρόπος γνωσεως κατατιθεμένου.

Οἱ μάρτυρες ὀφείλει νὰ φανερώσῃ πῶς περιῆλθον εἰς τὴν αὐτοῦ τὰ κατατιθέμενα. Προκειμένου δὲ περὶ γεγονότων περιελθόντων αὐτῷ ἐξ ἀκοῆς, ὀφείλει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ κατονομάσῃ τὸν τογρόνως καὶ ἐκείνους, παρ' ὧν ἐπληροφόρηθῃ τὰ κατατιθέμενα.

Ἄρθρον 225.

Κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξετάσεις καὶ ἀναγνωρίσεις.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἕκαστος χωρισμένως. Οὐχ ἡτιον ἐπιτρέπεται, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ ἐξετάζωνται κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἢ πρὸς ἄλλον μάρτυρα.

2. Προκειμένου νὰ προβῇ μάρτυς τις εἰς ἀναγνώρισιν προσώπων ἢ πραγμάτων, προσκαλεῖται προηγούμενως, ὅπως περιγράφῃ ταῦτα ὡς οἶον τε ἀκριβέστερον.

Ἄρθρον 226.

Διατυπώσεις μαρτυρικῶν καταθέσεων.

1. Οἱ μάρτυρες δικαιοῦνται νὰ ὑπαγορεύωσιν ἐν τῇ ἀνακρίσει τὰς καταθέσεις αὐτῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐξετάζοντος δὲν ὑπάρχωσι λόγοι ἐπιβάλλοντες τὸ ἐνκν-

τίον. Τῆς ὑπαγορεύσεως δέον νὰ γίνεταί μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ὑπαγορεύσεως δέον νὰ ἀναγράφονται ὡς οἷον τε αὐτολεξεῖ τὰ κατατεθέντα. Ὁ ἐξετάζομενος δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιεῖ σημειώσεις, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ λογιστικῶν ζητημάτων ἢ ἐὰν ὁ ἀνακρίνων ἢ τὸ δικαστήριον ἐνεκεν εἰδικῶν λόγων, ᾗθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο.

2. Ἐὰν ὁ μάρτυς εἴναι ἡλικίας κάτω τῶν 17 ἐτῶν, ὁ ἀνακρίνων ἀναγράφει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτολεξεῖ καὶ τὰς εἰς αὐτὸν ἀπειθνομένους ἐρωτήσεις.

Ἄρθρον 227.

Μάρτυρες κωφοὶ καὶ ἀλαλοί.

1. Προκειμένης ἐξετάσεως ὡς μάρτυρος ἢ κατηγορουμένου κωφοῦ, ἀλάλου ἢ κωφαλάλου, αὕτη γίνεται ὡς ἑξῆς: Πρὸς τὸν κωφὸν ἔλαι αἱ ἐρωτήσεις καὶ αἱ τυχόν παρατηρήσεις καταγράφονται παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς ἀνακρίσεως ἢ τοῦ δικαστηρίου. αἱ δ' ἀπαντήσεις δίδονται προφορικῶς. Εἰς τὸν ἀλαλὸν ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις γίνονται προφορικῶς. οὗτος δὲ ἀπαντᾷ ἐγγράφως. Εἰς τὸν κωφαλάλῳ ἐρωτήσεις καὶ παρατηρήσεις δίδονται ἐγγράφως οὗτος δ' ἀπαντᾷ ἐγγράφως. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αἱ ἐγγραφὴ ἀπαντήσεως τοῦ ἀλάλου ἢ κωφαλάλου, μονογραφουμένην ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀντιγράφονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ συνάπτονται εἰς τὴν δικαιογραφίαν.

2. Ἐὰν ὁ κωφὸς ἢ ἀλαλὸς ἢ κωφαλάλος εἴναι ἀπειρος τοῦ ἀναγινώσκειν ἢ γράφειν, ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν διορίζει ἓνα ἢ δύο ἐρμηνεῖς, ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν συνειθισμένων νὰ συνεννοῶνται μετ' αὐτοῦ προσώπων, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐρμηνέων διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Ἄρθρον 228.

Ἀποζημίωσις μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες ἀποζημιοῦνται διὰ τὰ ἐξοδα τῆς πορείας καὶ τῆς διαμονῆς των. Τὸ πληρωτέον ποσὸν προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς καλῶς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κλήσεως κάτωθι αὐτῆς, σημειουμένων ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως τῶν μυριασμάτων μεταβάσεως καὶ τῶν πληρωτέων δικαιωμάτων διὰ πορείαν καὶ δι' ἀποζημίωσιν ἡμεραργιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος, ἢ, ἐὰν ἐθεωρήθη αὕτη περιττή, μετὰ τὴν ἀπίστωσιν τοῦ γεγονότος τούτου, ὁ ἀνακρίνων ἢ ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων κληθεῖς ὁ μάρτυς ἐνεφανίσθη, γράφει κάτωθι τῆς ὑπὸ τὴν κλήσιν πράξεως περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ τὰς λέξεις: «ἐθεωρήθη—ἐκτελεστέ», καὶ υπογράφει, προσυπογράφει δὲ καὶ ὁ παρὼν κατὰ τὴν ἐμφάνισιν γραμματέως, μετ' ὃ, ἀφοῦ καταχωρισθῇ ἡ κλήσις εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως βιβλίον, παραδίδεται εἰς τὸν δικαιοῦχον, ὁ ὁποῖος πληρώνεται ἀμέσως τὸ προσδιορισμένον ποσὸν ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν πληρωμὴν ὑπαλλήλου.

2. Ἐὰν δὲν ἐξεδόθῃ ἐγγράφος κλήσις ἢ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπωλέσθῃ, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, προσυπογράφοντος καὶ τοῦ οἰκείου γραμματέως, ἐγγράφος ἐντολὴ πληρωμῆς, περιέχουσα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ κατηγορουμένου, εἰς τὴν δίκην τοῦ ὁποίου ἐκλήθη, τὴν ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως, τὰ μυριάσματα τῆς μεταβάσεως, τὰς ἡμεραργίας καὶ τὸ πληρωτέον ποσὸν διὰ δικαιώματα πορείας καὶ δι' ἀποζημίωσιν ἡμεραργιῶν.

Ἄρθρον 229.

Ἀπομαρτυρία ἐν τῇ ἀνάγκῃ.

Κατὰ τοῦ νομίμως κλητευθέντος (ἄρθρον 210) καὶ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος ἐκδίδεται ἐνταλμα διαμαρτυρίας ὁ καλέσας. Ἐὰν δ' οὗτος εἴναι ἐσφαλμένος ἀνακριτής, ἐσφαλμένος ἢ πταισματοδίκης, δύνανται νὰ καταδικασθῇ προσέτι τὴν ἀπειθείας μὴ ἐμφανισθέντα κατὰ τὴν ἐριθείαν ἡμερῶν μάρτυρα εἰς πρόσθιον ἑκατὸν μέχρι ἑκατῶν δραχμῶν μετα-

λικῶν καὶ τὰ τέλη. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόκειται ποινὴ καὶ ὁ ἐμφανισθεὶς μὲν ἀλλ' ἀρνούμενος ἔνεκα νομίμου λόγου τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἢ τὸν ὅρκον τῆς μαρτυρίας τοῦ ἐπιφυλαττομένου καὶ τῆς κατὰ τὴν ποινὴν κώδικος βαρυτέρας ποινῆς.

Ἄρθρον 230.

Ἀνάκλησις καταδίκης ἐπὶ λιπομαρτυρίᾳ ἐν τῇ ἀνακρίσει.

Ἐὰν ὁ ἐπὶ λιπομαρτυρίᾳ καταδικασθεὶς, προσελθὼν νὰ ἐξετασθῇ, ἀποδείξῃ ὅτι ἔνεκα νομίμου κωλύματος δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν ἐριθείαν ἡμέραν, ὅνακα εἶται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ ἐπὶ βολήντος ταύτης. Νόμιμα κωλύματα εἶναι πεσιπτώσεις ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων, εἰδικῶς αἰτιολογουμένων ἐν τῇ ὁνομαστικῇ ἀποφύσει.

Ἄρθρον 231.

Λιπομαρτυρία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Ἐὰν τις τῶν μαρτύρων ἢ τῶν πραγματογνομένων, νομίμως κλητευθεὶς εἰς τὸ ἀκροατήριον, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως εἰς πρόσθιον δραχμῶν μεταλλικῶν 500—5.000 καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν τελῶν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναβολῆς ἢ μὴ τῆς δίκης. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπουσία τοῦ οὕτω καταδικασθέντος μάρτυρος ἢ πραγματογνομένου ᾗθελεν ἀποτελέσει λόγον ἀναβολῆς τῆς δίκης, καταδικάζεται οὗτος ἐπὶ πλέον καὶ εἰς πάσας τὰς συνεπείας τῆς ἀναβολῆς ταύτης δαπάνας, ἐκκαθαριζόμενας καὶ ὀριζόμενας ἐν τῇ ἀποφάσει. Πλείονες οὕτω καταδικασθέντες ἐνέχονται εἰς ὁλόκληρον ἔκαστος εἰς τὴν πληρωμὴν ἀπασῶν τῶν δαπανῶν τούτων.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ᾗθελε πεισθῇ ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ μάρτυρος ἢ τοῦ πραγματογνομένου ὀφείλεται εἰς πρόθεσιν αὐτοῦ, ὅπως ἀναβλήθῃ ἢ ματαιωθῇ ἡ ἐκδικασίς τῆς υποθέσεως, καταδικάζεται προσέτι αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἐπὶ ἀπειθείᾳ ὀριζομένην ποινὴν. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ πταισματοδικείων.

3. Ὡς λιπομαρτυρὲς θεωροῦμενοι, τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς καὶ οἱ ἐμφανισθέντες μὲν μάρτυρες, ἀλλ' ἔνεκα νομίμου λόγου ἀποποιοῦμενοι τὸν ὅρκον ἢ τὴν μαρτυρίαν των, ἐπιφυλαττομένων κατ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ποινικῷ κώδικι βαρυτέρας ποινῶν.

4. Τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος ἢ πραγματογνομένου διατάσσεται συγχρόνως καὶ ἡ βίαια πρὸς αγωγή κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον, ἢ καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο δυνατόν (ἄρθρον 353 καὶ 475).

5. Ἐὰν ἐν τῇ ἐνάρξεως τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἔλαβ' ὥραν νομίμως ἀνάκλησις τῆς ἐγγλήσεως, ἔπαυσε δὲ συνεπεία ταύτης ὀριστικῶς ἢ ποινικῇ δίκῃ, οἱ ἀπολειπόμενοι μάρτυρες δὲν τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 232.

Ἀνάκλησις καταδίκης ἐπὶ λιπομαρτυρίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Ὁ κατὰ τὰς §§ 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 231 καταδικασθεὶς μάρτυς ἢ πραγματογνώμων, δύναται νὰ ἀνακόψῃ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως, συντασσόμενος ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἐν τῇ ἐκθέσει δέον νὰ ἀναφερθῇ ὁ νόμιμος λόγος τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του. Νόμιμα κωλύματα εἶναι μόνον πεσιπτώσεις ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων. Ἡ περὶ ἀνακοπῆς ἐκθεσεὶς δύναται νὰ συνταχθῇ καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πταισματοδικείου ἢ τοῦ ἐργοδικείου τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνακοπόντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦται ὁ γραμματεὺς ἐπὶ πτωχικῇ ποινῇ, ἢ πέμψῃ ταύτην αὐθημερὸν εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀνακοπήσιν ἀπόφασιν δικαστηρίου. Ἐκπεφρασμένος ἀνακοπὴ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει εἶναι παραδεχτή.

2. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐπὶ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ ἢ τοῦ πται-

σφατοδικίου κατὰ τὴν αὐτὴν τῆς κυρίας ὑποθέσεως δικάσιμον, δι' ἣν καλεῖται ὁ μάρτυς νὰ ἐμφανισθῇ, ἐκδικάζεται δέ, καὶ ἐὰν ἐπὶ ἀναβληθῇ αὐτοῖς ἡ κυρία δίκη. Ἐὰν δὲ αὕτη ἐξεδικάσθῃ ἤδη ἢ ἄλλως ἐπαυσεν ἡ διαδικασία, ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀνακόπτοντος (ἄρθρα 166 § 1).

3. Ὁ ἀνακόπτων, ἐμφανιζόμενος αὐτοπροσώπως, ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐνεκα τοῦ ἐν τῇ ἀνακοπῇ του ἀναφερομένου νομίμου κωλύματος ἀπελείφθη, ὅτε καὶ μόνον, μετ' ἀσφάλειαν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, γίνεσθαι δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἐξαφανίζεται ἡ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις, δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, διαλαμβάνουσης εἰδικὴν αἰτιολογίαν περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω νομίμου κωλύματος. Ἄλλως ἀπορρίπτεται ἡ ἀνακοπὴ. Ἀπορρίπτεται ἐπίσης καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἀνακόπτοντος. Δύνανται οὐχ ἦττον τὸ δικαστήριον, ἐν παραδοχῇ τῆς ἀνακοπῆς, νὰ ἐρευνήσῃ εἴτε κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ δημοσίου κατηγόρου, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως, μὴ τυχόν τὸ νόμιμον κώλυμα ἦτο ἀπότοκον προϋπαρξάσης ἀμελείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος, ὅτε δέον ἵα ἐπιβάλῃ εἰς τοῦτον ἀναλόγως ἡλαττωμένον πρόστιμον. Δύνανται ἐπίσης τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 231 δεχόμενον ἐν μέρει τὴν ἀνακοπὴν, νὰ ἐπιβάλῃ μόνον τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου. Ταῦτα πάντα ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε συνεδριάσει, μὴ ἐπιτρεπομένης εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀναβολῆς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀπορριπτοῦσης τὴν ἀνακοπὴν, οὔτε ἀνακοπὴ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οὔτε ἄλλο ἐνδικον μέσον χωρεῖ. Μὴ ἀσκηθεῖσιν ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἀπορριφθεῖσιν τῆς ἀσκηθεῖσας ταύτης, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

4. Καὶ μὴ γενομένης ἀνακοπῆς, τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ δημοσίου κατηγόρου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἀνακαλεῖ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασίν του, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰ ἐν τῇ παρ. 3, ἐὰν ἤθελε πεισθῇ ὅτι ἐνεκὰ τινος τῶν ἐν τῇ παρ. 1 κωλυμάτων δὲν ἐνεφανίσθη ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς ἢ πραγματογνώμων. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἑρμηνεῖς.

Ἄρθρον 233.

Διορισμὸς ἐρμηνέως.

Διὰ τὴν ἐξέτασιν κατηγορουμένου, ἀστικῶς ὑπευθύνου ἢ μάρτυρος μὴ ἐγκρατοῦς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, διορίζεται ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ἐρμηνεύς.

Ἄρθρον 234.

Μὴ διοριστέος.

Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐρμηνεύς:

α') ὁ κατηγορούμενος, ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, συνήγορος, μάρτυς, ἢ πραγματογνώμων ἢ τεχνικὸς σύμβουλος ἢ ὁ ἐκπληρῶν ἐν τῇ δίκῃ καθήκοντα δικαστοῦ, εἰσαγγελέως ἢ γραμματέως.

β') ὁ υπαγόμενος εἰς τινὰ τῶν περιπτώσεων τῶν ἁρθρῶν 188 στοιχ. α—δ, 210, 211 καὶ 222.

Ἄρθρον 235.

Ὑποχρέωσις ἀποδοχῆς καθηκόντων ἐρμηνέως.

Ὁ νομίμως διορισθεὶς ἐρμηνεύς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐντολήν, πλην ἂν συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῳ 190 ἀναγραφόμενων. Κατὰ τοῦ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας ἀποποιοιμένου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἐπὶ πραγματογνώμωνων κυρώσεις τῶν ἁρθρῶν 201 καὶ 202.

Ἄρθρον 236.

Ὅρκος ἐρμηνέως.

1. Ὁ ἐρμηνεύς, πρὶν ἢ ἀναλῆξῃ τὰ καθήκοντά του ὀφείλει νὰ ὁμώσῃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, ἐνώπιον τοῦ

διορίσαντος αὐτόν, ὅτι θὰ διεκρινεῖσιν ἀκριβῶς καὶ πιστῶς ὅλα τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν λεχθησόμενα ἢ τὰ ἐγγράφα, ἐφ' ὧσιν πρόκειται περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἁρθροῦ 237.

2. Προκειμένου περὶ προσώπων ἐκ τῶν ἐν ἁρθρῳ 220 ἀναφερομένων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ τούτου.

Ἄρθρον 237.

Μετάρρασις ἐγγράφου, ἐγγράφοι καταθέσεις εἰς ξένην γλῶσσαν.

1. Προκειμένου περὶ τῆς μεταφράσεως ἐγγράφων, ἥτις ἀπαιτεῖ ὁποσδήποτε μακρὰν ἀπασχόλησιν, ὀρίζεται τῷ ἐρμηνεῖ προθεσμία πρὸς ἐγχείρισιν τῆς μεταφράσεως, δυναμένη καὶ νὰ παραταθῇ. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, παύεται ὁ διορισθεὶς ἐρμηνεύς, διοριζομένου ἄλλου. Τοῦτ' οὐδὲν γίνεσθαι καὶ ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἀνεπαρκῶς ἢ ἀμελῶς ἐκπληρῶσὶ τὰ αὐτοῦ ἔργα.

2. Κατ' ἐξέτασιν μάρτυος ἢ κατηγορουμένου ἀγνοῶν τὴν ἐλληνικὴν, δύναται κατὰ τὴν ἀνάγκην, ὅταν ἀποδεδειγμένως δὲν εἴναι εὐχερὲς ὁ διορισμὸς καταλλήλου ἐρμηνέως, νὰ προβῇ καὶ εἰς ἐγγράφον εἰς ξένην γλῶσσαν καταθέσιν ἢ ἀπολογία, ἥτις κατατίθεται ἐν τῇ δικογραφίᾳ μετὰ τῆς κατόπιν γενομένης μεταφράσεως κατὰ τὴν παρ. 1.

Ἄρθρον 238.

Ἑρμηνεύς ἐρμηνέως.

Προκειμένου περὶ γλώσσης ἥμισυ γνωστῆς, δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ διορισθῇ ἐρμηνεύς τοῦ ἐρμηνέως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΤΜΗΜΑ Ι.

ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 239.

Σκοπὸς τῆς ἀνακρίσεως.

1. Σκοπὸς τῆς ἀνακρίσεως εἶναι ἡ συλλογὴ τῶν ἀναγκαιῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων, ἵνα βεβαιωθῇ ἡ τέλεις ἐγκλήματος καὶ ἀποφασισθῇ ἂν πρέπη νὰ εἰσαχθῇ τις εἰς δίκην ἐπ. τούτω.

2. Ἐπομένως κατὰ ταύτην ἐνεργεῖται πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντείνῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐξετάζεται καὶ βεβαιοῦται ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅχι μόνον ἡ ἐνοχλή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀθρόότης τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ πᾶν στοιχεῖον ἀφορῶν εἰς τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ καὶ ἐπιρροὴν ἔχον εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς. Τοῦ κατηγορουμένου ἀνηλικίου ἐρευνᾶται εἰδικώτερον ἡ ὑγιεινὴ, ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ κατάστασις, ὁ πρότερος βίος, αἱ οἰκογενειακαὶ συνθήκαι καὶ τὸ ἐν γένει περιβάλλον αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀνακρίων δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν συλλογὴν τῶν ἀπαιτουμένων πληροφοριῶν εἰς τινὰ τῶν παρὰ τῇ ἐπιτοπίᾳ ἐταίριχ προστασίας ἀνηλικίων ὑπηρετούντων ἐπιμελητῶν.

Ἄρθρον 240.

Τόπος καὶ χρόνος τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῆς ἀνακρίσεως εἶναι ἀδιάφορος, ἀρκεῖ νὰ εἴναι κατάλληλος. Ὅθεν δύναται αὕτη νὰ γίνῃ καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, ὡς καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς.

Ἄρθρον 241.

Ἐγγράφος ἢ ἀνακρίσις.

Ἡ ἀνακρίσις γίνεται πάντοτε ἐγγράφως οὐχὶ δὲ καὶ δημοσίως, ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς δικαστικοῦ γραμματέως ἢ δευτέρου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ, ἐλλείψει αὐτῶν, ἐνώ-

πιον δύο μαρτύρων έχοντων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 150 προσόντα. Ἐὰν δὲ εἶναι ἀνέφικτος ἡ εὐρεσις τοιούτων μαρτύρων, ὁ ἀνακριτὴν ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνάκρισιν καὶ μόνος. Περὶ πάσης ἀνακριτικῆς πράξεως συντάσσεται ἐκθεσις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Ἄρθρον 242.

Ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλημα.

1. Ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλημα ὑπάρχει, ὅταν τοῦτο εἶναι ἐν τῷ πρῶτῳ ἢ ἐτελεύτῳ προσφάτῳ. Θεωρεῖται ἡ πρῶξις τελεσθεῖσα προσφάτως ἰδίως, ὅταν ἀμέσως μετ' αὐτὴν ὁ δράστης καταδιώκεται ὑπὸ τῆς δημοσίας δυνάμεως ἢ ὑπὸ τοῦ παθόντος ἢ διὰ δημοσίας κραυγῆς, ὡς καὶ ὅταν κατελήφθῃ οὗτος ὅπουδῆποτε φέρων ἀντικείμενα ἢ ἔγγραφα, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι αὐτὸς διέπραξε τὸ ἐγκλημα ἐν ἐγγυτὰτῳ χρόνῳ.

2. Οὐδέποτε θεωρεῖται συντρέχουσα περιπτώσις τις τῶν ἀνωτέρω, ἂν παρῇθεν ὁλόκληρος ἡ ἐπομένη ἡμερομηνία ἀπὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Προανάκρισις.

Ἄρθρον 243.

Πότε καὶ παρὰ τίνος ἐνεργεῖται.

1. Ἡ προανάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ παντὸς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, μετὰ προηγουμένην ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως, παρὰ δὲ τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένας περιπτώσεις.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικρατεῖ κίνδυνος ἢ πρόκειται περὶ αὐτοφώρου κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ὑποχρεοῦνται τότε πάντες οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 33 νὰ ἐπιχειρῶσι πάσας τὰς πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ πράξαντος προανακριτικὰς πράξεις καὶ ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, εἰδοποιούντες τοῦτον διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου καὶ ὑποβάλλοντες εἰς αὐτὸν ἀμελλητὶ τὰς συνταχθείσας ἐκθέσεις. Ὁ εἰσαγγελεὺς, λαβὼν ταύτας, ἐνεργεῖ περαιτέρω συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 43 ἐπ. διατασσόμενα.

Ἄρθρον 244.

Πότε ἡ προανάκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία.

Ἡ προανάκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία προκειμένου περὶ τῶν πταισμάτων ἢ τῶν πλημμελημάτων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 417 ἐπ. δικαζομένων. Δὲν εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πλημμελημάτων, ἂν ἐνηργήθῃ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις (ἄρθρα 31 παρ. 1 α'). Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτης, ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται ἀμέσως νὰ καλέσῃ τὸν κατηγορούμενον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἄρθρον 245.

Περὰ τῶν προανακρίσεως.

1. Ἡ προανάκρισις εἶναι συνοπτικὴ καὶ ἀποπερατοῦται : α') δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ β') ἀπευθυνομένου τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἢ εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

2. Πρώτασις εἰς τὸ συμβούλιον δύναται νὰ γίνῃ μόνον, ἂν ὁ εἰσαγγελεὺς φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις ἐπαρκεῖς πρὸς παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἐὰν ὑπάρχουσιν πλείονες κατηγορούμενοι καὶ δὲν προκύπτουσιν ἐνδείξεις κατὰ τινων ἐξ αὐτῶν, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ὡς πρὸς πάντας εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κυρία ἀνάκρισις.

Ἄρθρον 246.

Παρὰ τίνος ἐνεργεῖται.

1. Ἡ κυρία ἀνάκρισις ἐνεργεῖται μόνον παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, μετὰ προηγουμένην ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως,

μνημονεύουσιν ὁρισμένους καὶ εἰδικῶς τὴν ἔξιόποιον προᾶξιν καὶ τὴν προβλέπουσαν αὐτὴν ποινικὴν διάταξιν.

2. Παραγγελίαν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν δύναται νὰ δώσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ πᾶσαν στήσιν τῆς προανακρίσεως ἢ καὶ εὐθὺς ὡς λάβῃ τὴν πρώτην καταμήνυσιν ἢ τὴν περὶ τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος πληροφορίαν.

3. Τοιαύτη παραγγελία ἐν μέρους τοῦ εἰσαγγελέως δίδεται : α') ἐπὶ κακουργήματων, β') ἐπὶ πλημμελημάτων, ὅταν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐκδοθῇ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐνταλμα συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως, ἢ ὅταν ἡ προανακρισις χρήζῃ συμπληρώσεως διὰ κυρίας ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 247.

Διαφωνία ἀνακριτοῦ.

1. Ὁ ἀνακριτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐνδώσῃ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ἐνέργειαν κυρίας ἀνακρίσεως, μόνον ὅταν θεωρῇ ἑαυτὸν ἀναρμόδιον ἢ ὅταν ἡ πρᾶξις δὲν φέρῃ ἀξιοποιον χαρὰκτῆρα ἢ παρεγρᾶφῃ τὸ ἀξιοποιον αὐτῆς ἢ ὑφίστανται λόγοι κωλύοντες τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ ἀναστέλλοντες αὐτήν.

2. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς διαφωνίας τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

Ἄρθρον 248.

Ἐνέργεια ἀνακριτοῦ.

1. Ἀμὰ λάβῃ, ὁ ἀνακριτὴς τὴν παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως, ἐπιχειρεῖ πάσας τὰς ἀναγκαίας κατ' οἰκείαν κρίσιν ἀνακριτικὰς πράξεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν ὑπαιτιῶν αὐτοῦ, λαμβάνει δ' ἐπ' ὧν καὶ τὰς τυχόν προτάσεις τοῦ εἰσαγγελέως, ἂν κρίνῃ πάντας σκοπιμούς.

2. Ὁφείλει προσέτι νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος προξενηθεῖσαν ζημίαν, ἂν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος ἢ περὶ τινος περιστάσεως αὐτοῦ δικαστικὴν κρίσιν ἢ ἂν ὁ ἀδικηθεὶς παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων.

3. Ἐὰν προηγήθῃ προανάκρισις, ὁ ἀνακριτὴς ἐπιχειρεῖ ἐκ νέου τὰς ἡδὴ γενομένας ἀνακριτικὰς πράξεις, ὅταν αὗται χρήζουσιν συμπληρώσεως ἢ δὲν ἐγένοντο κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἢ ὅταν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον.

Ἄρθρον 249.

Ἐπιτόπιος μετάβασις τοῦ ἀνακριτοῦ.

1. Ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ μεταβαίῃ πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεως καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας του ἢ καὶ εἰς ἑτέραν δικαστικὴν περιφέρειαν, κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, μετὰ συμφωνίας τῶν ἐν τῇ ἐνταλματικῇ παραγγελίᾳ εἰσαγγελέως, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἂν ἐγκρίνῃ τοῦτο ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν εἰδοποιεῖται ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνάκρισις, ἀσκῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης τὴν ἐν ἄρθρῳ 35 ἐποπτείαν.

2. Τὰς πράξεις, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐκτὸς τῆς ἑδρας του, ἀλλ' ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ δικαστικῆς περιφέρειας, δύναται ὁ ἀνακριτὴς νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἕτερον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ἐκτὸς δὲ τῆς περιφέρειας του δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐνέργειαν τούτων εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, εἰδοποιῶν συγχρόνως τὸν οἰκείον εἰσαγγελεὺς.

3. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐνέργειαν ὁρισμένων πράξεων εἰς ἕτερον ἀνακριτὴν τῆς ἑδρας του, τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 250.

Ἐξουσία ἀνακριτοῦ.

1. Ὁ ἀνακριτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ὀφείλει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δίωξιν κατὰ πάντων τῶν συμμετασχόντων εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἑτέρον ἔστω καὶ συναφῇ.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διώξιν τῆς ἀνακρίσεως ἀνακαλυφθῶσιν

και άλλαι αξιόποινι πράξεις, διωκόμεναι ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁ ἀνακριτὴς ἀνακρινοῖ ταύτας εἰς τὸν εἰσαγγελέα, χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ κωλύεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν κατεπειγουσίων ἀνακριτικῶν πράξεων πρὸς βεβαίωσιν αὐτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ εἰσαγγελεὺς ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ παρόντος κώδικος.

ΤΜΗΜΑ II. ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 251.

Καθίσταται τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν.

Ὁ ἀνακριτὴς καὶ οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 33 ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 243 παρ. 2, αὐτεπαγγέλτως, ὁφείλουσιν ἀμελλητὶ νὰ συλλέγωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν ὑπαιτίων αὐτοῦ, νὰ ἐξετάζωσι μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους, νὰ μεταβαίνωσιν ἐπὶ τόπου πρὸς ἐνέργειαν αὐτοψίας παραλαμβάνοντες μετ' ἑαυτῶν, ἂν ὑφίσταται ἀνάγκη, ἱατροδικαστὰς ἢ ἄλλους πραγματογνώμονας, νὰ ἐνεργῶσιν ἐρεῦνας, νὰ καταλαμβάνωσι τὰ πειστήρια καὶ ἐν γένει νὰ ποῶνται πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς συλλογὴν καὶ διατήρησιν τῶν ἀποδείξεων καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἱχνῶν τοῦ ἐγκλήματος.

* Ἀρθρον 252.

Δικαιώματα τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν. Θορυβούντες.

1. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας, ἐρεύνης καὶ κατασχέσεως, οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι, ἔχουσι δικαίωμα νὰ κλείωσιν ὁλοκληροῦς κατοικίας ἢ μέρος αὐτῶν, νὰ ἐπιθέτωσι σφραγίδας, νὰ διορίζωσι φύλακας καὶ ἐν γένει νὰ λαμβάνωσι πάντα τὰ πρόσφορα μέτρα, ὥστε νὰ μὴ ὑπεξαίρεθῶσιν, ὑπεξαχθῶσιν ἢ μεταβληθῶσιν ἀντικείμενα χρήσιμα εἰς τὴν ἀνάκρισιν, μηδὲ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἢ νὰ ὑπεκφυγῶσι τὰς ἐρεῦνας τῶν ἄνθρωποι ὑποποιοί.

2. Δύνανται προσέτι νὰ διατάζωσι ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῇ οὐδεὶς πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἐρεύνης καὶ ὅπως ἐπαναχθῶσιν οἱ ἀπομακρυνθέντες.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἢ ἄλλων ἀνακριτικῶν πράξεων διαταράττῃ τις καθ' οἰονδήποτε τρόπον τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐταξίαν ἢ ἐναντιῶται εἰς τὰ διαταχθέντα μέτρα, οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διατάζωσι τὴν ἀπομακρύνειν αὐτοῦ· ἂν δ' ἐπιμένῃ οὗτος θορυβῶν ἢ ἐναντιούμενος, δύνανται νὰ διατάζωσι τὴν μέχρις 24 ὥρων κράτησίν του. Περὶ τούτου γίνεται μνηεῖα εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀνακρίσεως. Ὅταν θορυβῶν ἢ ἐναντιούμενος εἴνε συνήγορός τινος τῶν διαδίκων, ἔχουσι οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως τὸ δικαίωμα νὰ διατάζωσι μόνον τὴν ἀπομάκρυνσίν του, ἥτις, ἂν ἀρνεῖται οὗτος νὰ ὑπακούσῃ, ἐκτελεῖται βιαιῶς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἀνωτέρω ὁφείλουσι νὰ διορίσωσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον ἄλλον συνήγορον, ὅπου ὁ νόμος ἐπιβάλλει τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

* Ἐρευναί.

* Ἀρθρον 253.

Προϋποθέσεις πρὸς ἐνέργειαν ἐρεύνης.

Ἐρευνα τότε μόνον γίνεται ὅταν, διεξαγομένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, μετὰ λόγου δύνανται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐγκλήματος, ἡ ἀνακάλυψις ἢ ἡ σύλληψις τῶν δραστῶν ἢ τέλος ἡ βεβαίωσις ἢ ἡ ἀποκατάστασις τῆς προξενηθείσης ζημίας μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου δύναται νὰ κατορθωθῇ ἢ ἐνολυνθῇ.

* Ἀρθρον 254.

Κατ' οἶκον ἐρευνα ἐν καιρῷ νυκτός.

1. Ἡ ἐν ἰδιωτικῇ κατοικίᾳ ἐρευνα ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις καὶ μόνον εἰς τὸν εἰσαγγελέα, τὸν ἀνακριτὴν, τοὺς εἰρηνοδίκας ἢ πταισματοδίκας καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τούτων, εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας πόλεων: α') ἂν πρόκηται νὰ συλληφθῇ πρόσωπον ὅπερ νομίμως διώκεται, β') ἂν τις καταλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφῶρῳ διαπράττον ἐντὸς τῆς κατοικίας κακούργημα ἢ πλημμελήμα γ') ἂν γίνηται συνάνθροισι εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐνθα κατ' ἐπάγγελμα διενεργοῦνται τυχερὰ παίγνια ἢ χρησιμεύει αὕτη ὡς τόπος κατ' ἐπάγγελμα ἀσκουμένης ἀκολασίας καὶ δ') ἂν πρόκηται περὶ χώρων, οἵτινες εἶναι εἰς πάντας προσίτοι κατὰ τὴν νύκτα.

2. Ἡ διάρκεια τῆς νυκτὸς ὁρίζεται ὡς ἐξῆς: ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι 31ης Μαρτίου, ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῆς 6ης πρωινῆς, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 9ης μ.μ. μέχρι τῆς 5ης πρωινῆς.

* Ἀρθρον 255.

Διατυπώσεις κατ' οἶκον ἐρεύνης.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν κατ' οἶκον ἐρευναν ε.ε. τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 253 καὶ 254 προσλαμβάνει καὶ ἕτερον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, μετ' οὗ συμπράττει, ἐὰν δὲν προσελήφθῃ τοιοῦτος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 150. Ἐὰν εὗρῃ τὴν θύραν κλεισμένην, ἀρνεῖται δ' ὁ ἔνοικος τὸ ἀνοιγμα, δύναται ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐρευναν νὰ ἐκβιάσῃ τοῦτο παροῦσιν τοῦ προσληφθέντος ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Ἐὰν ἡ ἐρευνα ἐνεργῇται παρ' ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς, ἡ παρ' ἀξιωματικοῦ τῆς ἀστυνομίας πόλεων, ὡς δεῦτερος ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος προσλαμβάνεται δικαστικὸς λειτουργός, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεσται τοιοῦτος ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἢ κατ' οἶκον ἐρευνα, ἄλλως προσλαμβάνεται ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος.

3. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἐρεύνης ἐκθέσεως δίδεται ἀτελῶς εἰς τὸν ἐνοικιον τῆς οἰκίας, ἐνθα ἐνηργήθη αὕτη, ἐπὶ τῇ προφορικῇ αἰτήσει του.

* Ἀρθρον 256.

Γρόπος διεξαγωγῆς.

Ἐν ταῖς κατ' οἶκον ἐρεῖναις δέον νὰ ἀποφεύγηται ἐπιμελῶς πᾶσα περιττὴ δημοσιότης καὶ πᾶσα μὴ ἀπολύτως ἀναγκαία ἐνόχλησις τῶν ἐνοίκων, ὡσαύτως νὰ καταβάλλεται μέριμνα διὰ τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀτομικῶν μυστικῶν, ἅτινα δὲν σχετίζονται πρὸς τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν καὶ ὅλη ἡ ἐνέργεια νὰ διεξάγῃται μετὰ πάσης εὐπρεπείας καὶ κοσμιότητος. Ὁ ἐνοικος τῶν διαμερισμάτων, ὅτινα θὰ ἐρευνηθῶσιν, δέον νὰ ποσοικαλῇται παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐρευναν, ὅπως παρευρίσκῃται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν ταύτης. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας αὐτοῦ προσκαλεῖται, ὅπως παραστῇ, εἰς τῶν γειτόνων.

* Ἀρθρον 257.

Σωματικαὶ ἐρευναί.

1. Σωματικὴ ἐρευνα ἐνεργεῖται, ἐπὶ μὲν κατηγορουμένων ὅταν ὁ ἀνακρίνων ἤθελε κρίνει τοῦτο ἕνεκα σπουδαίων λόγων χρήσιμον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐπὶ δὲ τρίτων προσώπων, ὅταν ὑφίσταται βαρεῖα καὶ βέβαιος ὑπόνοια ἢ ἀπόλυτος ἀνάγκη. Πρέπει δὲ νὰ διεξάγῃται πάντοτε κατὰ τρόπον μὴ θίγοντα, κατὰ τὸ ἐφικτόν, τὴν αἰδῶ τοῦ προσώπου.

2. Ἡ σωματικὴ ἐρευνα ἐπὶ γυναικὸς πρέπει νὰ διεξάγῃται παρουσία τοῦ ἐνεργοῦντος ταύτην ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, διὰ γυναικὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς, διδούσης τὸν ὅρκον τοῦ πραγματογνώμονος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 199 ὁριζόμενα.

3. Ἡ σωματικὴ ἐρευνα πρέπει νὰ γίνηται ἰδιαιτέρως καὶ κηρωρισμένως δι' ἐκαστον πρόσωπον. Ἐὰν ζητῇται ὠρισμένον πρᾶγμα ἢ ἔγγραφον, ὁ ἐνεργῶν τὴν ἐρευναν

προσκαλεῖ προηγουμένως τὸν κατέχοντα, ὅπως παραδώσῃ τοῦτο.

*Ἀρθρον 258.

Σύνταξις ἐκθέσεως καὶ μεσεγγύησις.

Περὶ πάσης ἐρεύνης συντάσσεται ἐκθεσις ἅμα τῇ πέρατι αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 149 ἐπ. Τὰ εὐρεθέντα πράγματα ὑποβάλλονται εἰς κατάσχessin καὶ μεσεγγύησιν, τηρουμένων τῶν ἄρθρων 259 καὶ 264-266.

*Ἀρθρον 259.

Μεσεγγύησις.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν δύναται νὰ προβαίνειν ἐν παντὶ χρόνῳ εἰς μεσεγγύησιν πραγμάτων ἢ ἐγγράφων σχετιζομένων μὲ τὸ ἔγκλημα καὶ ὅταν ταῦτα δὲν κατεσχέθησαν, ἀλλ' ἀπλῶς παρεδόθησαν εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κατάσχσεις.

*Ἀρθρον 260.

Κατάσχσεις παρὰ τραπέζαις καὶ ἄλλοις ἰδρύμασιν.

1. Παρὰ ταῖς τραπέζαις ἢ ἄλλοις ἰδρύμασι, δημοσίαις, ἢ ἰδιωτικαῖς, οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 251 ἀναφερόμενοι δύναται νὰ προβιβάσωσιν αὐτοπροσώπως εἰς κατάσχessin τῶν ἀξιών, ποσοτήτων κατατεθειμένων εἰς τρέχοντα λογαριασμόν, καὶ παντὸς ἄλλου κατατεθειμένου πράγματος ἢ ἐγγράφου καὶ ὅταν ταῦτα περιέχωνται εἰς κιβωτίδια ἀσφαλείας ἔστω καὶ ἐὰν δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι του, ἀρκεῖ νὰ σχετίζωνται πρὸς τὸ ἔγκλημα.

2. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δικαιούνται νὰ ἐξετάσωσι τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ πάσας τὰς πράξεις τῆς τραπέζης ἢ τοῦ ἰδρύματος, ἵνα ἐξιχνιάσωσι τὰ κατασχέτέα πράγματα ἢ ἵνα βεβαιώσωσι ἄλλας περιστάσεις χρησίμους πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, προβαίνοντες ἐν περ πτώσει ἀρνήσεως εἰς ἔρευναν καὶ κατάσχessin τῶν χρησίμων ἐγγράφων καὶ πραγμάτων.

*Ἀρθρον 261.

Ὑποχρέωσις παραδόσεως ἐγγράφων.

Οἱ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιτετραμμένοι ἔστω καὶ προσκαίρως δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν ἄρθρῳ 212 ἀναφερόμενα πρόσωπα, ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τὰ ἐγγράφα καὶ ἐν πρωτοτύπῳ ἔτι, ἐὰν διαταχθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος καὶ πᾶν ἄλλο ἀντικείμενον ὑπάρχον παρ' αὐτοῖς ἕνεκα τῶν καθιζόντων τῶν, τοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσωσιν ἐγγράφως, καὶ ἀναιτιολογήτως ἔτι, ὅτι πρόκειται περὶ διπλωματικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ μυστικοῦ ἢ ἀναγομένου εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ περὶ μυστικοῦ τοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

*Ἀρθρον 262

Κατάσχσεις τῶν ἐγγράφων.

1. Ἐὰν ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχessin νομίξῃ, ὅτι ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 261 δῆλως δὲν εἶνε ἀληθὴς, πρόκειται δὲ κατὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην περὶ μυστικοῦ τοῦ Κράτους ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 261 ἀναφερομένων, σφραγίζει τὸ ἐγγράφον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐξασφαλίζει αὐτό, χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ περιεχομένου τούτου καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, ὅστις εἰδοποιεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, δικαιούμενον νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ μὴ τὴν κατάσχessin, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινικῆς καὶ πάσης ἄλλης εὐθύνης ἐὰν ἢ δῆλως ἀποδειχθῇ ψευδής.

2. Ἐρευνᾷ οἱ ἀδῆποτε καὶ κατάσχσεις παντὸς ἐγγράφου κατατεθειμένου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, οἵτινες παρέχουσι ταύτην, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν κρίσιν των, δὲν παραβλάπτωνται τὰ εθνικὰ συμφέροντα.

3. Ἐὰν ὁ κάτοχος δηλώσῃ ὅτι πρόκειται περὶ μυστικοῦ τοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἐν ἄρθρῳ 212 ἀναφερομένων προσώπων καὶ ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχessin νομίξῃ ὅτι ἢ δῆλως δὲν εἶναι ἀληθὴς, σφραγίζει τὸ ἐγγράφον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐξασφαλίζει αὐτό, χωρὶς νὰ λάβῃ γνώσιν τοῦ περιεχομένου του, καὶ προσκαλεῖ τὴν κρίσιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου συλλόγου, δικηγορικοῦ, ἱατρικοῦ ἢ φαρμακευτικοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου, περὶ τοῦ ἐὰν τὸ ἐγγράφον περιέχῃ ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον ἢ ἐξομολόγησιν. Ἐν ἀποφαστικῇ ἀπάντησει τούτου προβαίνει εἰς τὴν κατάσχessin, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινικῆς καὶ πάσης ἄλλης εὐθύνης, ἐὰν ἢ δῆλως ἀποδειχθῇ ψευδής.

*Ἀρθρον 263.

Κατάσχσεις μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν δίοδον τῆς ἀνακρίσεως δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἢ δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ κατάσχσεις πραγμάτων ἢ ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὸ ἔγκλημα, αὕτη δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐνεργεῖται δὲ παρα τοῦ ἐπτελλομένου πρὸς τοῦτο ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλου μόλις γίνῃ ἐφικτή.

2. Κατὰσχσεις ἀμετακλήτου τῆς καταδίκης, ἢ κατάσχσεις διατάσσεται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς οἰανδήποτε στιγμὴν καταστῇ ἐφικτὴ αὕτη καὶ ἀδιαφόρως, ἀν ἐξετίθη ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀπεσβέσθη ἢ ποινή. Περὶ τῆς τύχης τῶν κατασχεθέντων ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 373.

*Ἀρθρον 264.

Ἀντίγραφα κατεσχημένων ἐγγράφων.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχessin δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἀτελῇ χορήγησιν ἀντιγράφων εἰς τοὺς κατέχοντας πρὸ τῆς κατασχέσεως τὰ ἐγγράφα, δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ὁ ἴδιος ἀντίγραφα ἐκ τῶν ἐγχειρισθέντων εἰς αὐτὸν ἐγγράφων, ἀποδίδων τὰ πρωτότυπα.

2. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ δικηγόροι δύναται νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα καὶ πιστοποιητικὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀπεδόθησαν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἀντιγράφῳ, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ ποιῶνται μνηεῖν τῆς ὑπάρξεως τῆς κατασχέσεως, ἐφ' ὅσον, ἐγένετο τοιαύτη.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πρόσωπον ἢ τὸ ἱδρυμα ἢ τὸ γραφεῖον, παρ' ὃ ἐγένετο ἡ κατάσχσεις, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ πιστοποιητικὸν περὶ ταύτης ἀτελῶς.

*Ἀρθρον 265.

Δικαστικὴ παρακατάθεσις ἐγγράφων.

1. Ἄν τὸ κατασχετέον ἐγγράφον ἀποτελῇ μέρος τόμου ἢ βιβλίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἀποσπασθῇ, ὁ δ' ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν νομίξῃ ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ λάβῃ ἀντίγραφον, ὁλόκληρος ὁ τόμος ἢ τὸ βιβλίον παρακατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, ὅστις τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐκδίδει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τῇ αἰτήσει των ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ μερῶν τοῦ τόμου ἢ τοῦ βιβλίου, ποιούμενος μνηεῖν τῆς ὑφισταμένης μερικῆς κατασχέσεως. Τοιαῦτα ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ παρέχονται εἰς τὸν πρὸ τῆς κατασχέσεως κάτοχον ἀτελῶς.

2. Εἰς τὸν κάτοχον δίδεται κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀτελῶς ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως.

*Ἀρθρον 266.

Φύλαξις τῶν κατασχεθέντων.

1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα δίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ φύλαξις παρ' αὐτοῦ, ὅποτε ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν διατάσσει νὰ φυλαχθῶσιν ἀλλαχοῦ, διορίζων φύλακα ἱκανὸν καὶ φερέγγυον. Χρήματα ἢ ἄλλα τιμαλῆ κατετίθενται εἰς

τὸ Τάγμα τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Δικειῶν, κατὰ τὰς περὶ λειτουργίας αὐτοῦ διατάξεις.

2. Ἐν τῇ περὶ τῆς παραδόσεως ἐκθέσει γίνεται μνεία περὶ τῆς ὑποχρέωσης τοῦ φύλακος νὰ διαφυλάξῃ τὰ πράγματα καὶ παραδῶσιν αὐτὰ εἰς πᾶσαν αἵτησιν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δύναται δὲ νὰ ἐπιβληθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἐγγυοδοσία, διδομένη παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηγοδικείου τῆς κατοικίας του.

* Ἀρθρον 267.

Ἐπιθέσεις σφραγίδων.

Τὰ κατασχεθέντα πράγματα ἢ ἔγγραφα, ἂν παρίσταται ἀνάγκη, ἀσφαλίζονται παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν κατάσχεσιν δι' ἐπιθέσεως τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, συγχωρεῖται δὲ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ συνεπιθέσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφραγίδα, ὅταν, παριστάμενοι, ἤθελον ζητήσῃ τούτο. Ἡ ἀποσφράγις γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, ἀλλ' ἂν οὐ βεβαιωθῇ τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων.

* Ἀρθρον 268.

Λήψεις ἀντιγράφων καὶ φωτογραφιῶν. Ἄρσις κατασχέσεως.

1. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἀνάκρισιν λαμβάνει, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐφικτόν, ἀντίγραφα τῶν κατασχεθέντων ἐγγράφων καὶ φωτογραφίας ἢ ἄλλας ἀναπαραστάσεις τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἀλλοιωθῶσιν ἢ τῶν ὁποίων ἡ φύλαξις εἶναι δυσχερής.

2. Τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων διατίσσεται παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν ἢ πώλησις, κατὰ προτίμησιν διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ, ἢ ἡ καταστροφή, ἐὰν ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ νόμου ἢ κατοχῇ αὐτῶν.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἄρσις τῆς κατασχέσεως παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν φαίνεται πιθανόν, ὅτι θὰ δυσχεράνη τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

* Ἀρθρον 269.

Κατάσχσεις ἐντύπων.

Ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ νόμου « περὶ τύπου ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

* Ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου.

* Ἀρθρον 270.

Ἀναγκάα πρὸς περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως.

1. Ἡ κυρία ἀνάκρισις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ περατωμένη ἂν δὲν ἀπολογηθῇ ὁ κατηγορούμενος. Δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ περατωμένη, καίτοι ὁ κατηγορούμενος, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν, δὲν προσῆλθεν εἰς ἀπολογία, ἐὰν δὲν προκύπτωσιν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατ' αὐτοῦ.

2. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐκλήθῃ εἰς ἀπολογία, ἀλλ' ἐξ ἀπειθείας δὲν προσέρχεται, ὁ δ' ἀνακριτὴς φρονεῖ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις κατ' αὐτοῦ, τότε ἡ ἀνάκρισις δύναται νὰ θεωρηθῇ περατωμένη διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως ἢ βιβάας προσαγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 272 καὶ 276..

* Ἀρθρον 271.

Κλήσις κατηγορουμένου.

1. Κλήσις πρὸς τὸν κατηγορούμενον δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ κατ' ἑξ. περιπτώσεις συγχωρεῖται προφυλάκισις.

2. Ἡ κλήσις γίνεται ἐγγράφως καὶ πρέπει νὰ ἀναφέρει τὴν εἰς ἀνάκρισιν προκειμένην κοιλίσμιον πρᾶξιν, νὰ φέρῃ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐπιδίδεται δὲ εἰς τὸν ἀληθεύμενον 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ὁρισμένης ἡμέρας.

* Ἀρθρον 272.

Ἐντάλμα βιβάας προσαγωγῆς.

Ἐἰς ὁ κλήσις κατηγορουμένου δὲν ἐμφανισθῇ, δύναται νὰ ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα βιβάας προσαγωγῆς, ὅταν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἐκδόσεως ἐντάλματος συλλήψεως κατὰ τὸ ἄρθρον 276.

* Ἀρθρον 273.

Τρόπος ἐξετάσεως κατηγορουμένου.

1. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐξήγησιν εἰς αὐτὸν τῶν δικαιωμάτων του, κατὰ τὸ ἄρθρον 103, ἐπακολουθεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐξετάζοντος σαφῆς, ἡρεμὸς καὶ πλήρης ἐκθεσις τῆς πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται, προσκαλεῖται δὲ ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀπολογηθῇ καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ. Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀπαντήσῃ. Δικαιούται ἐπίσης νὰ ἐγχειρίσῃ ἔγγραφον τὴν ἀπολογία του. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ὀφείλει ὁ ἀνακρίνων νὰ ἀπευθύνῃ αὐτῷ τὰς δεούσας πρὸς διασαφήσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐγγράφου ἀπολογίας ἐρωτήσεις, αἵτινες πρέπει νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς ἐν τῇ ἐκθέσει.

2. Αἱ ἐν ἄρθροις 223, §§ 2, 3 καὶ 5, καὶ 225 διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως κατηγορουμένων.

* Ἀρθρον 274.

Ἐρευνα μέσων ὑπερασπίσεως.

Ὁ κατηγορούμενος δέον νὰ καλῇται εἰς πλήρη ἐκθεσιν τῶν λόγων, οἵτινες συμβάλλουσιν εἰς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ. Ὁ ἐξετάζων ὀφείλει νὰ ἐρευνᾷ ἐπιμελῶς πᾶν περιστατικόν, ὅπερ ἐπεκαλέσθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ κατηγορούμενος, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο χρήσιμον εἰς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Σύλληψις καὶ προφυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου.

* Ἀρθρον 275.

Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφάφῳ ἐγκλημάτων.

1. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφάφῳ κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων οἱ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ὑπάλληλοι ὡς καὶ πᾶν ἀστυνομικὸν ὄργανον ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν, πᾶς δὲ πολίτης τὸ δικαίωμα, νὰ συλλαμβάνωσι τὸν πράξαντα, τηροῦντες τὰς περὶ ἀμέσου προσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα διατάξεις τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 279.

2. Ἐπὶ τῶν κατ' ἐγκλησιν διωκομένων ἐγκλημάτων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις εἰμὴ ἀφοῦ προηγουμένως ὑποβληθῇ ἡ ἐγκύλησις, ἔστω καὶ προρορικῶς, εἰς τὸν δυνάμενον νὰ συλλάβῃ τὸν δράστην (ἄρθρα 42 καὶ 46).

* Ἀρθρον 276.

Δι' ἐντάλματος συλλήψεως.

1. Ἐξαίρουμένης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 275 περιπτώσεως, οὐδεὶς συλλαμβάνεται ἄνευ ἡτιολογημένου ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ βουλευματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, τὰ ὅποια πρέπει νὰ κοινοποιῶνται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως. Ὡς κοινοποιήσις θεωρεῖται καὶ ἡ εἰς τὸν συλλαμβανόμενον ἐπιδείξις τοῦ σχετικοῦ μέρους τοῦ Δελτίου Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων ἢ τῆς εἰδικῆς περὶ ἀναζητήσεως ἐγκυκλίου, ὅταν ταῦτα μνημονεύσῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ταυτότητος τοῦ διωκομένου, τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τοῦ βουλευματος, ἢ ἐντάλματος συλλήψεως, τὸν ἐκδόντα τοῦτο ἀνακριτὴν καὶ τὴν ἀξιόποιον πρᾶξιν, δι' ἣν ἐξεδόθη, συνάμα δὲ φέρωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκτετυπωμένην τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν σφραγίδα αὐτοῦ.

2. Τὸ ἐντάλμα συλλήψεως ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ μόνον εἰς ἑξ. περιπτώσεις συγχωρεῖται προφυλάκισις κατὰ τὸ ἄρθρον 282. Κατὰ τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ σύλληψις καὶ ἡ προφυλάκισις καὶ παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

3. Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν καὶ ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατόν περιγραφὴν τοῦ συλληφθησομένου, σημειώσιν τοῦ ἐγκλήματος, δι' ὃ κατηγορεῖται, καὶ μνησίαν τοῦ προβλέποντος αὐτὸ ἄρθρου, φέρει δὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

* Ἀρθρον 277.

Ἐκτέλεσις ἐντάλματος συλλήψεως.

1. Ἐντάλμα συλλήψεως ἐκδιδόμενον κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον εἶναι ἐκτελεστὸν καὶ ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως διὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων ἀρχῶν.

2. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος διατρίβῃ εἰς ἄλλην δικαστικὴν περιφέρειαν, τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως δύναται νὰ σταλῇ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπιτετραμμένην τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων ἐπιτοπίαν ἀρχήν.

3. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, καὶ ὅσων ἐκτείνεται ἡ ἀρμοδιότης των, ὀφείλουσιν, ὅμα ἐπιδειχθέντες αὐταῖς τοῦ ἐντάλματος, νὰ παοάσχων ἀνυπερθέτως χεῖρα βοηθείας.

4. Ἡ ἐκτέλεσις ἐντάλματος συλλήψεως κατὰ στρατιωτικὸν γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος.

* Ἀρθρον 278.

Τρόπος συλλήψεως.

1. Σύλληψις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν: α') διαρκούσης τῆς ἱεροσύνης ἐντὸς οἰκοδομήματος προωρισμένου εἰς τὴν θείαν λατρείαν β') ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κύριος τῆς οἰκίας τὸ ζήτησιν ρητῶς ἢ ἐὰν τηρηθῶσιν αἱ διατυπώσεις τοῦ ἀρθρου 254.

2. Οἱ συλλαμβάνοντες ὀφείλουσιν νὰ συμπεριφέρονται μὲ πᾶσαν δυνατὴν προσήνειαν πρὸς τὸν συλληφθέντα καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ὅθεν ἀνευ ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζονται βίαν καὶ τότε μόνον νὰ τὸν δεσμεύωσιν, ὅταν ἀπειθῇ ἢ εἶναι ὑποπτος φυγῆς.

* Ἀρθρον 279.

Προσαγωγή κατηγορουμένου.

1. Ὁ ἐπ' αὐτοφῶρ ἢ δυνάμει ἐντάλματος συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ἀνευ ἀναβολῆς· τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἢ δ' ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐὰν πρόκειται περὶ κακουργήματος, ἢ ἐὰν ἡ σύλληψις ἐγένετο δυνάμει ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ, παραπέμπει τὸν συλληφθέντα παραχρῆμα εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ πλημμελήματος, ἐνεργεῖ παραχρῆμα συμφώνως τὰ ἐν ἀρθροῖς 43, 246 παρ. 3 καὶ 417 καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

2. Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἀμφισβητῇ τὴν ἀποδιδόμενην αὐτῷ ταυτότητα ἢ ἰσχυρίζεται ὅτι ἔπαυσεν ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ βουλεύματος, φέρεται ἐνώπιόν τινος τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 33 ἀναφερομένων ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως, ὅστις ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς ταυτότητος καὶ ζητεῖ πληροφορίας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐντάλματος ἢ βουλεύματος διὰ τοῦ ταχύτερου μέσου. Ἐὰν ἡ ταυτότης δὲν ἀπεδείχθη ἢ ἔπαυσεν ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ βουλεύματος, ἢ δὲν ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα κατὰ τὸν ἀπαιτούμενον τύπον, ὁ συλληφθεὶς ἀπολύεται παραχρῆμα. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν πέμπεται οὗτος μετὰ τῆς συντασσομένης ἐκθέσεως εἰς τὴν αὐτοῦσαν ἀρχήν, ἥτις δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ αὐτὴ τὸ ζήτημα τῆς ταυτότητος.

* Ἀρθρον 280.

Κατάσχσεις πειστηρίων.

Ὅλα τὰ παρὰ τῷ συλληφθέντι εὐρεθέντα καὶ σχετιζόμενα πρὸς τὸ ἐγκλημα ἔγγραφα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα κατασχόνται καὶ παραδίδονται μετὰ τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ συλληφθέντος εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ἢ ἀνακριτὴν.

* Ἀρθρον 281.

Κράτησις συλληφθέντος.

Ὁ συλληφθεὶς κρατεῖται ἐν τῇ φυλακῇ τῶν υποδικίων ἢ τῷ ἀστυνομικῷ κρατητηρίῳ Ἀ. κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ ὑπὸ φρουρῆσιν, ἀλλὰ τότε δι' ἰδίων ἐξόδων, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ προφυλακίσεως ἐντάλματος ἢ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 282.

Περιπτώσεις προφυλακίσεως.

Διαρκούσης τῆς προδικίας, ἐν γενῶνται σοβαρὰ ὑπόνοια ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἐπὶ μὲν κακουργημάτων διατάσσεται πάντοτε ἡ προφυλάκισις αὐτοῦ, ἐφ' ὧν δὲ πλημμελημάτων ἀπειλεῖ ὁ νόμος ποινὴν φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν, δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προφυλάκισις, μόνον ὅταν συντρέχῃ μία τῶν ἐξῆς περιπτώσεων: α') ὅταν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἄλλοδαπός, β') εἶνε ὑποπτος φυγῆς ἢ γ') εἶνε ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος. Προφυλάκισις ἐπίσης δ' ἐπιτρέπεται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 419, φυλασσομένης ὁμως καὶ 2ης διατάξεως τοῦ ἀρθρου 423 § 3.

* Ἀρθρον 283

Ἐντάλμα προφυλακίσεως.

1. Κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῷ 282 περιπτώσεις, ὁ ἀνακριτὴς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, δύναται νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτὸν ἔνταλμα προφυλακίσεως ἢ νὰ τὸν ἀπολύσῃ, ἀφοῦ προηγουμένως λάβῃ τὴν ἔγγραφον γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐν νιαφωνίᾳ, περὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ, ἀποφασίζεται τὸ δικαστικὸν συμβούλιον (ἀρθρ. 306 καὶ 307 στοιχ. στ').

2. Τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἐν ἀρθρῷ 276 § 3 εἰρημένων τύπων, καὶ ἀκριβῆ σημείωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, ἢ δ' ἐκτέλεσις αὐτοῦ γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως διὰ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 277 ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων ἀρχῶν, τηρουμένων ὡς πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος.

* Ἀρθρον 284.

Προφυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ὁ κατ' οὐ ἐξεδόθη ἔνταλμα προφυλακίσεως ὀδηγεῖται εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υποδικίων καὶ παραδίδεται εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐντάλματος προφυλακίσεως, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἥτις ἐπισυνάπτεται τῇ δικογραφίᾳ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως ταύτης ἀρχεῖται ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως. Ἐὰν ὁμως ὁ προφυλακισθεὶς ἐκρατήθῃ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφῶρ ἢ δυνάμει ἐντάλματος, ἢ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως θεωρεῖται ἀρχομένη, ἀφ' ἧς ἡμέρας οὗτος ἐκρατήθῃ, καθοριζομένης ἐιδικῶς ἐν τῷ ἐντάλματι προφυλακίσεως. Ἐκθεσις ἐπίσης συντάσσεται καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ προφυλακισθέντος.

2. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τινὰ εἰς αὐτάς, ἐὰν δὲν παραδοθῇ αὐτῷ πρότερον τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως ἢ βούλευμα δικαστικοῦ συμβουλίου διατάσσον τὴν προφυλάκισιν.

3. Ὁ ἀνακριτὴς δύναται, ὑπάρχοντος κινδύνου δυσχεράσεως τῆς ἀνακρίσεως, ὡς ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ ὑπὸ προφυλάκισιν τελούντος ἀνευ ἐιδικῆς ἀδείας αὐτοῦ. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη οὐδέποτε δύναται νὰ ἀφορᾷ εἰς τὸν νομίμως διωρισμένον συνήγορον.

* Ἀρθρον 285.

Προσφυγὴ τοῦ προφυλακισθέντος.

1. Κατὰ τοῦ ἐντάλματος τῆς προφυλακίσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον προσφυγὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν. Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προφυλακίσεως, συντασσομένης ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν πλημμελειοδικῶν, διαβιβάζεται δὲ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ εἰσάγεται παρ' αὐτοῦ ἀμελλητί μετὰ τῆς προτάσεώς του εἰς τὸ συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

2. Ἡ προσφυγὴ δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

3. Ἐάν τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως ἐξεδόθῃ βλάσει βουλεύματος δικαστικοῦ συμβουλίου, κρίναντος ἐπὶ σχετικῆς διαφωνίας ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως, δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγή.

4. Καὶ ἀσκηθείσης προσφυγῆς, ὁ ἀνακριτὴς ἐξαιρουμένη ἀνευ δικαιοπῆς τὴν ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 286.

Δικαιοπῆς τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ἐάν διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ ἀνακριτὴς πεισθῇ ὅτι ἐξέλιπεν ὁ λόγος, δι' ὃν διετάχθη ἡ προφυλάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 282, υποβάλλει πρὸς τὸ συμβούλιον αἴτησιν περὶ προσωρινῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται τοῦτο ἀνεκλήτως.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 294 παρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

3. Κατὰ τοῦ προσωρινῶς ἀποφυλακισθέντος δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπὶ αὐτῇ πράξει νέον ἔνταλμα συλλήψεως καὶ προφυλάκισεως.

Ἄρθρον 287.

Ελεγχος τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως.

1. Ἐάν διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, ἡ προφυλάκις ἤθελε διαρκέσει τέσσαρας μῆνας, προκειμένου περὶ κακουργήματος, ἢ δύο μῆνας, προκειμένου περὶ πλημμελήματος, ὁ ἀνακριτὴς ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, ὀφείλει δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς του νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκεν ἡ ἀνάκρισις δὲν ἐπερατώθη. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὴν ἐκθεσιν, ἐξετάζει τὴν δικογραφίαν καὶ ζητεῖ πειθαρχικῶς εὐθύναι, ἐάν θεωρῇ τὴν βραδύτητα ἀδικαιολόγητον. Συναμα υποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ, ἀκοῦσαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῶν διαδίκων ἢ τῶν συνηγόρων αὐτῶν, κλητευομένων 24 ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένου βουλεύματος του, ὃν πρέπη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ προφυλάκις, ὅτε δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας, ἢ νὰ ἀπολυθῇ προσωρινῶς ἐκ τῶν φυλακῶν ὁ κατηγορούμενος.

2. Τὰ ἐν τῇ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 285 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐπίσης ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ αἱ παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 294.

Ἄρθρον 288.

Ἐπὶ συρρέοντος κατ' ἰδέαν ἢ κατ' ἐξακολούθησιν ἐγκλήματος.

Συρρέοντος κατ' ἰδέαν καὶ ἄλλου ἐγκλήματος μετ' ἐκείνου, δι' ὃ διετάχθη ἡ προφυλάκις, ἢ τούτου τελεσθέντος κατ' ἐξακολούθησιν, ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 287 προθεσμία ὑπολογίζεται, ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον προφυλακίσθη ὁ κατηγορούμενος δι' ἑν τῶν συρρέοντων κατ' ἰδέαν ἐγκλημάτων ἢ διὰ μίαν ἐκ τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὸ κατ' ἐξακολούθησιν ἐγκλημα μερικωτέρων πράξεων.

Ἄρθρον 289.

Νέος ἐλεγχος τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως.

Καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 287 ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ὑπὲρ τῆς ἐξακολούθησεως τῆς προφυλακίσεως, ἐνεργοῦνται αὖθις τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀνὰ πᾶν δέμηνον ἢ καὶ πρότερον, ἐάν τὸ συμβούλιον ὥρισε συντομώτερον χρόνον πρὸς περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 290.

Πότε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ νέου προφυλάκις.

1. Διαταχθείσης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ νέου προφυλάκις αὐτοῦ διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν. Ἐάν ὅμως ἐκ τῆς μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ἀνακρίσεως, προέκυψαν νέα στοιχεῖα, προσδίδοντα εἰς τὴν πρᾶξιν βαρύτερον χαρακτηρισμόν, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ νέου προφυλάκισίν του, ἥτις ἐκτελεῖται μὲν πᾶσαντα, ἀλλ' ὑπόκειται

εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν, προκαλουμένην ἐντὸς ἑκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ προφυλάκις.

2. Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 300 στοιχ. α' καὶ 301 παρ. 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναλόγως.

Ἄρθρον 291.

Ἀπόλυσιν ἐπὶ ἐγγυήσει μετὰ τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα.

Ἐάν ἡ προφυλάκις τοῦ κατηγορουμένου ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν ἀμετάκλητον παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς δίκην ὑπὲρ τοὺς ἑξ μῆνας ἀπὸ ταύτης καὶ δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἀναβαλλομένης ἢ ματαιουμένης δι' οἰονδήποτε λόγον τῆς ἐκδικάσεως, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 292 ἕως 294, 295 παρ. 2, 296 ἕως 298, 300 ἕως 302, καὶ εἰς ἣν ἐτι περιπτώσιν ἡ πρᾶξις τιμωρεῖται διὰ ποινῆς βαρυτέρας τῆς καθιερωτέρας δέκα ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Προσωρινὴ ἀπόλυσιν.

Ἄρθρον 292.

Πότε ἐπιτρέπεται.

1. Ἐπὶ κακουργημάτων τιμωρουμένων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 295 παρ. 1 ἀρμοδίου δικαστοῦ, μὲ καθιερωθῆναι μέχρι δέκα ἐτῶν καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων, διατάσσεται πάντοτε ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσιν τοῦ προφυλακισθέντος ἐάν οὗτος δὲν εἴναι ἀποδεδειγμένως ὑποπτος φυγῆς, ἢ ὑπότροπος ἢ καθ' ἑξίν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐγκληματίας, ἢ ἐάν δὲν ὑπάρχῃ βᾶσιμος ὑπόνοια, ὅτι ἀπολυόμενος θέλει δυσχεράνη τὴν ἀνάκρισιν ἢ ἐξαλείφει ὅπωςδήποτε τὰ ἔχνη τῆς κολασίμου πράξεως.

2. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσιν.

3. Μετὰ τὴν ὀριστικὴν παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ ἂν πρόκειται διὰ τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος νὰ κριθῇ ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσιν, αὕτη εἶναι πάντοτε δυνάμις, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν παραγρ. 1 περιστάσεων.

Ἄρθρον 293.

Πότε διατάσσεται.

1. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσιν διατάσσεται αὐτεπαγγέλτως ἡ αἴτησις τοῦ κατηγορουμένου ἐν οἱᾷδήποτε στάσει τῆς προδικασίας καὶ μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως.

2. Ἐπὶ τῶν κακουργημάτων ὅμως τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως, τοῦ βιασμοῦ, τῆς ἀποπλάνησεως παιδῶν, ἀκουσίας ἀπαγωγῆς, ἐκβιάσεως καὶ ληστείας, τετελεσμένων ἢ ἀποπειραθέντων, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσιν δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ εἰ μὴ μετὰ πάροδον μηνὸς ἀφ' ἧς ἤρξατο κατὰ τὸ ἄρθρον 284 ἡ προφυλάκις.

Ἄρθρον 294.

Ὅροι εἰς τὸν ἀπολυόμενον.

1. Εἰς τὸν προσωρινῶς ἀπολυόμενον δύναται νὰ ἐπιβληθῶσι περιοριστικοὶ ὅροι. Ἰδίᾳ δύναται οὗτος νὰ ὑποχρεωθῇ ὅπως : α) ἐμφανίζεσθαι, καθ' ὀρισμένην ἡμέραν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, β) μὴ παραμένῃ εἰς ὀρισμένα μέρη, καὶ δι' εἰς τὸν τόπον τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος ἢ τὸν τῆς ἀποκρίσεως τοῦ ἀδικηθέντος, ἢ διαμνήν εἰς ὀρισμένον τόπον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀνακριτοῦ, γ) μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως, τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν. Ὁ παραβαίνων τοὺς ὑπὸ στοιχ. β' ὅρους τιμωρεῖται κατὰ τὰς περὶ παραβάσεως τῶν περιορισμῶν διαμονῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

2. Διαταχθείσης αὐτεπαγγέλτως τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης, ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὴν κατοικίαν του μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς διευσθύνσεως (πόλεως, συνοικίας, χωρίου, ὁδοῦ, ἀριθμοῦ), νὰ δηλοῖ δὲ ἀμέσως κατόπιν πᾶσαν μεταβολὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἢ τὸν εἰσαγγελέα. Ὁφείλει ἐπίσης

ἐν τῇ αὐτῇ δηλώσει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον, ἐφαρμοζομένων σχετικῶς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 298.

3. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἐκ τῆς καταβολῆς ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθροισι 296 καὶ ἐπὶ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 295.

ὑπὸ τίνος διατάσσεται.

1. Κατὰ μὲν τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως ἀρμόδιος νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν εἶναι ὁ ἀνακριτὴς, ἐκδίδων διατάξιν ἡτιολογημένην, κατόπιν ἐγγράφου προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, μετὰ δὲ τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως, καὶ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῆς υποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀρμόδιον εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀρμόδιον εἶναι τὸ αὐτὸ συμβούλιον, ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴναι ἐκκρεμῆς παρὰ τῇ πλημμελειοδικείᾳ, ἄλλως τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν. Ἀρμόδιον ἐπίσης εἶναι τὸ δικαστήριον, ἐν ἀναβολῇ ἢ ματαιώσει τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως διατάσσον συγχρόνως ταύτην. (ἄρθρον 301 § 1).

2. Προκειμένου νὰ διαταχθῇ αὐτεπαγγέλτως ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ καλέσῃ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, ἵνα ὑποβάλλῃ τὰς παρατηρήσεις του. Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου, αἱ παρατηρήσεις αὗται ὑποβάλλονται μετὰ τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, δυναμένου νὰ καλέσῃ πρὸς τοῦτο τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα. Ὅταν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν διατάσσῃ τὸ δικαστήριον, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου, ἀκούεται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, ἂν εἶναι παρών.

Ἄρθρον 296.

Σκοπὸς τῆς ἐγγυήσεως

Σκοπὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 294 παρ. 3 ὀριζομένης ἐγγυήσεως εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅτι ὁ ἀπολύμενος θέλει παραστῇ ἐν παντὶ χρόνῳ εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἢ τὸ δικαστήριον καὶ θέλει ὑποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ ὅτι θὰ τηρήσῃ τοὺς περιοριστικοὺς ὁρους, οἵτινες ὀρίσθησαν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 294.

Ἄρθρον 297.

Διαδικασία ἐγγυοδοσίας.

1. Τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως ὡς καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀξιοχρεὸν ταύτης, ὀρίζεται κατ' ἐλευθέραν κρίσιν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς εἰς τὴν πράξιν ἐπιβαλλομένης ποινῆς, καὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἡθικῆς καταστάσεως τοῦ κατηγορουμένου.

2. Ἡ ἐγγύησις δίδεται ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ καὶ παντὸς τρίτου, καταβαλλομένης τῆς ὀρισθείσης ποσότητος εἰς χρήματα ἢ δι' ἐνεχύρου πραγμάτων, ἢ δι' ὑποθήκης ἀξιοχρέου. Ἡ ἐγγύησις δίδεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἥτις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ δίδοντος τὴν ἐγγύησιν, τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.

3. Ἐπὶ πάσης περι τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ἐγειρομένης ἀμφισβήτησεως ἀποφασίζει ὁ διατάξας ταύτην ἀνακριτὴς, συμβούλιον ἢ δικαστήριον ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 298.

Αἵτησις ἀπολύσεως.

1. Ὅταν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν ζητεῖ ὁ κατηγορούμενος, ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδεύτου τῆς αἰτήσεως, νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ τοὺς υποστηρίζοντας ταύτην λόγους, τὴν τυχόν προσφερομένην ἐγγύησιν κατ' εἶδος καὶ ποσὸν καὶ νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀνακριτοῦ διωρισμένων δικηγόρων, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ αἰτῶν δὲν κατοικεῖ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. Εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦτον γίνονται ἀπασαί αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιδόσεις, ἐκτὸς τῶν εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης ἐγγράφων. Ὅφειλε ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ αἰτήσῃ νὰ δηλώσῃ ὁ αἰτῶν τὴν κατοικίαν του μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς διευθύνσεως (πόλεως, συνοικίας, χωρίου, ὁδοῦ, ἀριθμοῦ), νὰ δηλοῖ δὲ ἀμέσως κατόπιν πάσαν μεταβολὴν αὐτῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἢ τὸν εἰσαγγελέα.

2. Ἡ αἵτησις ἀπολύσεως δύναται νὰ κοινοποιηθῇ μερὶν τῷ εἰσαγγελέῳ εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, δικαιούμενον νὰ ὑποβάλλῃ τὰς παρατηρήσεις του ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

3. Ἡ αἵτησις διαβιβάζεται πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, ἢ τὸ συμβούλιον, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 295, διὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις ὑποβάλλει καὶ τὰς ἐπὶ ταύτης παρατηρήσεις του, ὡς καὶ τὰς τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Ἄρθρον 299.

Ἀπορριψίς τῆς αἰτήσεως. Προσφυγή.

1. Ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἀνακριτοῦ, τῷ βουλευμένῳ ἢ τῇ ἀποφάσει, τῇ ἀπορριπτύσει τὴν αἴτησιν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως, δέον ν' ἀναφέρονται ρητῶς καὶ ἡτιολογημένως οἱ λόγοι τῆς ἀπορριψέως (ἄρθ. 292 παράγρ. 1).

2. Κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀποφαίνοντο κατ' αἴτησιν ἢ αὐτεπαγγέλτως, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα προσφυγή. Ἡ πρὸς ταύτην προθεσμία, διὰ μὲν τὸν εἰσαγγελέα εἶναι 3 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τῆς διατάξεως (ἄρθ. 165 παρ. 2), διὰ δὲ τὸν κατηγορούμενον τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς (ἄρθρον 155).

3. Ἡ προσφυγὴ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἡ πρὸς ταύτην προθεσμία ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης διατάξεως. Ἡ προσφυγὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως. Ἀνεκκλήτως ἐπίσης ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅταν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 292 § 3 κρίνῃ περὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μετὰ τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως.

Ἄρθρον 300

Ἀνάκλησις τῆς ἀπολύσεως.

Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἀνακαλεῖται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ ἡ δίκη, καὶ ὁ κατηγορούμενος προφυλακίζεται ἐκ νέου : α') ἂν ἀνευ εὐλόγων καλυμμάτων, καθιστώντων τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀδύνατον, δὲν ἐμφανίζηται, νομίμως κλητευθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ἢ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἵνα δικασθῇ, β') ἂν φεύγῃ ἢ ὁρμᾶται πρὸς τὸ φεύγειν, γ') ἂν παραβῇ ὅρον τινὰ τῶν τεθέντων αὐτῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 294 παράγρ. 1, ἢ δὲν δηλώσῃ τὴν μεταβολὴν τῆς κατοικίας του κατὰ τὰ ἄρθρα 294 παρ. 2 καὶ 298 παράγρ. 1, δ') ἂν ἀναφανῶσι κατ' αὐτοῦ σοβαρὰ ὑπόνοια ἄλλου τινὸς ὅποτε δῆποτε τελεσθέντος κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, δι' ὃ ἐπιτρέπεται προφυλάξεις, ε') ἂν συντρέξῃ μετὰ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν περίπτωσηίς τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 292 παρ. 1 ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 301.

Ἀρσίς τῆς ἀπολύσεως.

1. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις αἵρεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔστω καὶ ἀπόντος τοῦ καταδικασθέντος (ἄρθρον 340 παρ. 2), ἢ ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τοῦ ἀπολυθέντος παραπομπῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ πράξει, δι' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις δύναται νὰ ἀρθῇ καὶ διὰ τοῦ τελεσιδικίου βουλευματος, τοῦ παραπέμποντος τὸν προσωρινῶν ἀπολυθέντα ἐπὶ κακούργηματι τιμωρουμένου μετ' ἀκρίβειας μέχρι δέκα ἐτῶν, ἢ ἐπὶ πλημμελήματι, ὀφειλοντος νὰ διαλάβῃ εἰδικὴν διατάξιν περὶ διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως. Ἀρθείσης τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, δὲν ἐπιτρέπεται πλέον τοιαύτη μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως. Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον, ἀναβαλλομένης ἢ ματαιουμένης δι' οἰονδήποτε λόγον τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας, νὰ διατάξῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 292 ἕως 297, ἐπιφυλακτομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 291.

2. Ἡ ποσότης τῆς δοθείσης τυχὸν ἐγγυήσεως καθίσταται ἐλευθέρη καὶ ὁ δὸς τὴν ἐγγύησιν ἀπαλλάσσεται τῆς

υποχρεώσεως, όταν ο κατηγορούμενος προφυλακισθῇ ἐκ νέου κατά την παρ. 1 προσεπιφυλακτομένων ἐν τοσούτῳ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 302.

*Ἀρθρον 302.

Κατάπτωσης τῆς ἐγγυήσεως.

1. Ἐὰν ὁ τυχὼν τῆς προσωρινῆς δι' ἐγγυήσεως ἀπολύσεως, κλητευθεὶς νομίμως δὲν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ὁρισθείσαν δικάσιμον, ἢ παραβῇ ὅρον τινα ἐκ τῶν τεθέντων αὐτῷ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 294 παρ. 1, τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιδικασθείσης ἀμετακλήτως ἀποζημιώσεως ἢ ἱκανοποιήσεως τοῦ ἀδικηθέντος, ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸ Κράτος, ἐκτὸς ἐὰν ἀθωωθῇ ὁ κατηγορούμενος, ὅτε ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 303.

2. Περὶ τῆς καταπτώσεως ἀποφαίνεται τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς κατηγορίας δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκλήθη ὁ κατηγορούμενος, ἢ δικασθῇ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, εἰς ἣν ἐκλήθη. Ὅταν ὁ παρασχὼν τὴν ἐγγύησιν εἶναι τρίτος, καλεῖται καὶ οὗτος κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις νὰ ἐπιληφθῇ τὸ δικαστήριον τῆς κατηγορίας, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως, ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ παρασχόντος τὴν ἐγγύησιν τρίτου, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ συμβούλιον.

3. Κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν εἰς τε τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν παρασχόντα τὴν ἐγγύησιν τρίτον.

*Ἀρθρον 303.

*Ἀπόδοσις τῆς ἐγγυήσεως.

1. Ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἢ ἐγγυήσις ἀποδίδεται, ἐκτὸς ἐὰν συνέτρεξε περίπτωσις τις καταπτώσεως ἐκ τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 302, ὅτε τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀρμοδίον δικαστήριον δύναται εἰς ἐξαιρετικῶς βαρείας τοῦ κατηγορουμένου παραβάσεις νὰ διατάξῃ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως. Τὴν ἀπόδοσιν διατάσσει τὸ δικαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν ἀθώωσιν, ἄλλως τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν καταθέσαντα τὴν ἐγγύησιν.

2. Καταδικασθέντος τοῦ κατηγορουμένου, τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστήριον ἢ συμβούλιον, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις καταπτώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 302, διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐγγυήσεως, ἐκτελούμενην παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἅμα ὡς, ἀμετακλήτου καταστάσεως τῆς καταδίκης, φυλακισθῇ ὁ καταδικασθεὶς πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἀνεστάλῃ ἢ ἐκτέλεσις αὐτῆς. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποδιδόμενης ἐγγυήσεως, καὶ ὅταν ἐπὶ αὐτῇ παρὰ τρίτων κατετέθη, ἀφαιροῦνται ἢ ἐπιδικασθεῖσα ἀποζημιώσεις καὶ χρηματικὴ ἱκανοποίησις τοῦ ἀδικηθέντος, ἀποδιδόμενα εἰς αὐτὸν ἐντολῇ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτα δὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναί. Κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν καταθέσαντα τὴν ἐγγύησιν.

*Ἀρθρον 304.

Πλειστηριασμὸς ἐνεχυριασθέντων.

Τὰ τυχὼν κατατεθέντα ἐνέχυρα καὶ τὰ ὑποθηκευθέντα ἀκίνητα ἐκτίθενται μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 303 κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως, εἰς δικαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐπιμελεῖα τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ δ' ἐκ τῆς πωλήσεως πλεονάσαν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν κατηγορούμενον ἢ τὸν δόντα τὴν ἐγγύησιν.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙΙ.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν.

*Ἀρθρον 305.

Σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου.

1. Τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν συντίθεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παρ. 1, προκειμένου δὲ περὶ κατηγορουμένου ἀνηλίκου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 παρ. 3, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 3.

2. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ συμβουλίου δὲν δύναται νὰ μετὰσχῃ ὁ ἀνακριτής, ἐὰν εἰσαγγῇ διαφωνία μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινος τῶν διαδίκων ἢ προσφυγῇ κατὰ τοῦ ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ κατὰ διατάξεως τίνος τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀπολύτως ἀνέφικτος ἢ νόμιμος συγκρότησις τοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν παρόντων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν δικαστῶν.

*Ἀρθρον 306.

Διαδικασία.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστικῶν συμβουλίων δὲν εἶναι δημόσιοι, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων καὶ πάντοτε μετ' ἀκρόασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποχωρήσαντος ὅμως αὐτοῦ (ἄρθρον 138). Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις βεβαιοῦται ἐν προαίρεσι σημειώματι ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, χρονολογουμένη καὶ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν μετασχόντων τῆς διασκέψεως δικαστῶν. Ἡ οὕτω βεβαιωθεῖσα ἀπόφασις δὲν ματαιοῦται ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τινος ἐν τῷ προσώπῳ τῶν μετασχόντων τῆς διασκέψεως δικαστῶν πρὸ τῆς καθαρογραφῆς καὶ ὑπογραφῆς τοῦ βουλεύματος. Μεθ' ὃ τὸ βούλευμα καθαρογράφεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ὑπογράφεται ἅμα τῇ καθαρογραφῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 142 παρ. 2, θεωρεῖται δ' ἐκδοθὲν ἅμα τῇ ὑπογραφῇ.

*Ἀρθρον 307.

*Ἀρμοδιότης συμβουλίου πλημμελειοδικῶν, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινος τῶν διαδίκων, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀνακριτοῦ ἀποφασίζει : α') ὅταν ὁ ἀνακριτής νομίζει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνδώσῃ εἰς τινα πρότασιν τῶν εἰρημένων, β') ὅταν πρόκειται νὰ κανονισθῇ ὕσυχερές τι ἀντικείμενον ἐν τῇ προδικασίᾳ, οἷον κατάσχσεις κλπ. γ') περὶ ὧν τῶν μετὰξὺ τῶν διαδίκων ἢ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν τῇ προδικασίᾳ διαφορῶν, δ') περὶ τῆς ἀποπερατώσεως ἢ ἐξακολογήσεως τῆς ἀνακρίσεως, ε') ἐπὶ τῆς προσφυγῆς τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τοῦ ἐντάλματος προφυλακίσεως αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως κατὰ τῆς περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως διατάξεως τοῦ ἀνακριτοῦ (ἄρθρ. 285 καὶ 299) καὶ στ') ἐπὶ παντὸς ἑτέρου θέματος, περὶ οὗ εἰδικαὶ διατάξεις προνοοῦσι.

*Ἀρθρον 308.

Περὰ τῶσις τῆς κυρίας ἀνακρίσεως.

1. Ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῶν παραγρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ κυρία ἀνάκρισις κηρύσσεται περατωμένη παρὰ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πρὸς τοῦτο διαβιβάζονται ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πράξιν τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις, ἐὰν δὲν ἤθελε κρίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ ταῦτα εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον περὶ ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς παύσεως τῆς περαιτέρω διώξεως ἢ περὶ παραποιμπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατ' αὐτοῦ.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως πρὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον.

3. Ἡ κυρία ἀνάκρισις ἐπὶ πλημμελήματι περατοῦται καὶ δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ὅπως διατάξῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν αὐτὴν εὐθείας κλήσιν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν συμφωνον γνώμην τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζεται καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 322, τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως δυναμένου, ἐν παραδοχῇ τῆς προσφυγῆς, νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν υποβολὴν εἰς τὸ συμβούλιον εἴτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ὅτε αὕτη περατοῦται διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου. Ἡ παραγ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 245 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα. Περὶ τῆς διαρκείας ἢ μὴ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν ἀμετακλήτως.

4. Γενομένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἐὰν ἐκ ταύτης προκύπτουν ἀρκοῦσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν, συμφωνούντος καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, υποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ τῶν ἐφετῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, ἐὰν συμφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τῶν δύο προηγουμένων, υποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 318 τοῦ παρόντος κώδικος.

5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐν συγκατηγοροῦνται πρόσωπα, καθ' ὧν δὲν προκύπτουσιν ἐνδείξεις. Καὶ ὡς πρὸς ταῦτα ἀκολουθεῖται ἡ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διαδικασία, κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

6. Εἰς πάσας τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους περιπτώσεις, ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει πάντοτε πρὸ τῆς διαβίβασεως τῆς δικογραφίας εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς διαδίκους τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἵνα ἀσκήσωσι τὰ ἐκ τῶν ἀρθρῶν 101, 106, 107 καὶ 108 δικαιώματα αὐτῶν.

* Ἀρθρον 309.

Δικαιοδοσία συμβουλίου πλημμελειοδικῶν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως.

1. Τὸ συμβούλιον δύναται: α') νὰ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, β') νὰ παύῃ ὀριστικῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν, γ') νὰ παύῃ προσωρινῶς ταύτην, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν κακουργημάτων τῆς ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονίας, τῆς ληστείας, τῆς ἐκβιάσεως, τῆς κλοπῆς (καὶ ζυκλοπῆς) καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, δ') νὰ διατάσῃ περαιτέρω ἀνάκρισιν καὶ ε') νὰ παραπέμψῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

2. Τὸ συμβούλιον, τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, υποχρεοῦται νὰ διατάσῃ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐνώπιόν του, παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ὅπως παύσῃ οἱ αὐτοὶ ὅποτε διασφῇσιν. Δύναται δὲ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς συνηγούρους καὶ τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς υποθέσεως. Ταῦτα δύναται νὰ πράξῃ τὸ συμβούλιον καὶ αὐτεπαγγέλτως. Τότε μόνον δύναται νὰ ἀπορρίψῃ τὴν περὶ ἐμφανίσεως αἴτησιν ὅταν συντρέχωσιν ὀρισμένοι λόγοι, εἰδικῶς ἀναφερόμενοι ἐν τῷ βουλευματι. Πάντοτε δέ, ὅταν διατάσῃ τὴν ἐμφάνισιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ὀφείλει νὰ καλέσῃ καὶ ἀκούσῃ αὐτοχρόνως τοὺς λοιπούς.

* Ἀρθρον 310.

* Ἀποφάνισις ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κλπ.

1. Τὸ συμβούλιον ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία, ὅταν δὲν ὑπάρχουσιν παντάπασιν ἐνδείξεις ἢ αἱ ὑπάρχουσιν δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι πρὸς παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον (ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν πρόκειται νὰ παύσῃ προσωρινῶς ἢ καταδίωξις κατὰ τὰ ἀρθρα 309 παρ. 1 στοιχ. γ' καὶ 311 παρ. 1) ἢ ὅταν τὸ γεγονός δὲν περιέχῃ ἀξιοποινον πράξιν ἢ ὑπάρχουσιν λόγοι ἀπολογιστικοί τὸν ἀδικον χαρακτηριστικῆς πράξεως ἢ τὸν καταλογισμόν. Ἐὰν ἐγένετο παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως ἢ ἀνάκλησις αὐτῆς, ἢ ἡ πράξις ἡμνησθεύσῃ ἢ παρεγράψῃ, τὸ ἀξιοποινον αὐτῆς, ἢ ὁ κατηγορούμενος ἀπεβίωσε, παύει ὀριστικῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν, ἐὰν δὲ συντρέχῃ δεδωκεμένος ἢ δὲν ὑπάρχῃ ἡ πρὸς

δίωξιν ἀπαυτομένη ἐγκλήσις, αἰτήσις ἢ ἄδεια (ἀρθρον 55) κηρύσσει ταύτην ἀπαράδεκτον.

2. Τὸ συμβούλιον εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιπτώσεις υποχρεοῦται νὰ διατάξῃ συγχρόνως τὴν εἰς ὀρισμένον πρόσωπον ὡς ιδιοκτήτην ἀποδόσιν τῶν ἀφαιρεθέντων πραγμάτων καὶ τῶν πειστηρίων, ὅσα κατεσχέθησαν ἢ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τὸ ἀρθρον 259. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ βουλευμάτος ἐναντι τρίτων, μὴ διαδίκων ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ, (ἀρθρα 72, 82 ἐπ. 89 ἐπ.) καὶ μὴ υποβαλλόντων τὰς ἀξιώσεις των εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ἔχει προσωρινὴν ἰσχὺν καὶ δὲν κωλύει τοὺς νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον πολιτικὸν δικαστήριον. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως προκύπτει ὅτι ὁ ιδιοκτήτης εἶνε ἀγνωστον πρόσωπον, τὸ συμβούλιον διατάσσει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατὰ τὰ ἀρθρα 259 καὶ 266 μεσεγγυήσεως καὶ φυλάξεως, δυνάμενον καὶ ν' ἀντικαταστήσῃ συγχρόνως τὸν διορισμένον φύλακα, μέχρις οὗ τὸ τῆς κυριότητος ζήτημα λυθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου. Ἐπίσης τὸ συμβούλιον διατάσσει τὴν δήμευσιν ἐκείνων ἄτινα πρέπει νὰ δημευθῶσι κατὰ νόμον. Κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ βουλευμάτος περὶ ἀποδόσεως ἢ δήμευσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις καὶ αἰτήσεις ἀναίρέσεως εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τὸν τρίτον τοῦ ὁποίου τὰς ἀξιώσεις ἔκρινε τὸ δικαστικὸν συμβούλιον.

* Ἀρθρον 311.

Παῦσις τῆς ποινικῆς δίωξεως προσωρινῶς.

1. Ἡ περαιτέρω δίωξις παύει προσωρινῶς καὶ ὁ προφυλακισμένος ἀπολύεται, ἐὰν ὑπάρχωσι μὲν ἐνδείξεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀποχρῶσαι, πρὸς παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται ὁ κατηγορούμενος τότε μόνον νὰ διωχθῇ ἐκ νέου ἕνεκα τῆς αὐτῆς πράξεως, ὅταν αἱ κατ' αὐτὸν ὑπάρξωσι, ἀλλὰ μὴ ἵκαναί κριθεῖσιν ἐνδείξεις ἐνισχυθῶσι διὰ νέου, μὴ προυποβεβλημένων εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου. Ὁ εἰσαγγελεὺς συλλέγει καθ' οἷονδήποτε τρόπον κρινεῖ σκόπιμον τὰς νέας ἐνδείξεις, ὀφείλει δὲ νὰ υποβάλῃ προηγουμένως εἰς τὸ συμβούλιον ταύτας καὶ νὰ ἀναμένῃ μέχρις ὅτου τοῦτο ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκ νέου δίωξιν.

2. Ἐὰν ἡ περαιτέρω δίωξις ἔπαυσε προσωρινῶς διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἢ διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐπικυρωθέντος διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν, τὴν ἄδειαν πρὸς ἐκ νέου δίωξιν παρέχει τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ μετὰ τὴν παρὰ τῷ πλημμελειοδικεῖῳ ἀνάκρισιν, τὴν ἐπιτροπείας τῆς νέας δίωξεως ἐνεργηθεῖσαν, ἀποφασίζει κατ' οὐσίαν καὶ εἰς ἣν ἐτι περίπτωσιν περιελήφθησαν εἰς τὴν νέαν δίωξιν πρόσωπα μὴ διωχθέντα ἀρχικῶς.

3. Καὶ ὅταν παύῃ προσωρινῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν, τὸ συμβούλιον διατάσσει τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ διατασσόμενα, ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὰ ἀφαιρεθέντα πράγματα ἢ τὰ πειστήρια δὲν εἶναι χρήσιμα εἰς ἐνδεχομένην νέαν δίωξιν.

* Ἀρθρον 312.

Περαιτέρω ἀνάκρισις.

Τὸ συμβούλιον διατάσσει περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἐὰν εὐρίσκη ἀναγκαίαν τὴν ἐνέργειαν ὀρισμένων ἀνακριτικῶν πράξεων ἢ τὴν ἀπαγγελίαν κατηγορίας ἐναντίον ὀρισμένου προσώπου, περὶ οὗ ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι ἐνέχεται εἰς τὴν ἀνακρινόμενην πράξιν. Ἐὰν διετάχθῃ περαιτέρω ἀνάκρισις ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, δύναται ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ ἀνακριτικοῦ τινος ὑπαλλήλου, ὅταν μόνον προανάκρισις εἶχε προηγηθῇ.

* Ἀρθρον 313.

Παραπομπὴ εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον.

Τὸ συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου, ὅταν εὐρίσκη ὅτι ὑπάρχουσιν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις πρὸς στήριξιν κατηγορίας κατ' αὐτοῦ δι' ὀρισμένην πράξιν.

* Ἀρθρον 314.

Ἀποστολὴ τῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν ἡ δίξις παρατεμνῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, πέμπονται τὰ ἐγγράφα εἰς τὸν παρὰ ταύτῃ

είσαγγέλεια, δημόσιον κατηγορον ή πταισματοδίκην (άρθ. 27 παρ. 2) επιμελεία του οποίου επιδίδεται το βούλευμα εις τους διαδίκους. Αμετακλήτου καταστάντος τούτου, γίνεται ή κλήσις του κατηγορουμένου κατά το άρθρον 324.

Άρθρον 315.

Απόλυσις ή προφυλάκισις του κατηγορουμένου.

1. Εάν ο κατηγορούμενος είναι προφυλακισμένος, το συμβούλιον αποφαινεται συγχρόνως και περί της απόλυσεως αυτού ή της περαιτέρω διαρκείας της προφυλάκισεως, εφ' όσον συντρέχει περίπτωσης τις εκ των εν άρθρω 282.

2. Εάν εξέδωθη κατά του κατηγορουμένου ένταλμα συλλήψεως και κατέστη ούτος φυγάς, το συμβούλιον διατάσσει συγχρόνως την κατάργησιν ή την διατήρησιν της ισχύος του έντάλματος, ως και την προφυλάκισιν του κατηγορουμένου εν περιπτώσει συλλήψεως, κατά τας εν παρ. 1 διακρίσεις.

3. Συντρεχούσης νομίμου περιπτώσεως, το συμβούλιον, παραπέμπον τον κατηγορούμενον εις το άκροατήριον, διατάσσει την σύλληψιν και προφυλάκισιν αυτού και εάν έτι δέν εξέδωθη ένταλμα συλλήψεως ή προφυλάκισεως.

4. Εάν ή δίκη παρεπέμφθη εις το πταισματοδικειον, απόλυται ο προφυλακισμένος και διατάσσεται ή κατάργησις του έντάλματος προφυλάκισιως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Συμβούλιον Έφετών.

Άρθρον 316.

Σύνθεσις και διαδικασία.

1. Το συμβούλιον των έφετών συντίθεται συμφώνως προς τα άρθρα 9 παρ. 1 στοιχ. α' και 12 παρ. 2, εφαρμοζομένης αν πρόκειται περί κατηγορουμένου ανηλίκου, και της διατάξεως του άρθρου 7 παρ. 3.

2. Ός προς την ένώπιον του συμβουλίου των έφετών διαδικασίαν εφαρμόζονται αναλόγως τα εν άρθροις 306, 309, και έπ. περί συμβουλίου των πλημμελειοδικών διατεταγμένα.

Άρθρον 317.

Άρμοδιότης.

1. Το συμβούλιον των έφετών αποφασίζει : α') επί των άκουμένων έφέσεων κατά των βουλευμάτων του συμβουλίου των πλημμελειοδικών κατά τὰ εν τω άρθρω 481 όριζόμενα και β') επί των προτάσεων του παρ' αὐτῷ εισαγγελέως περί αναθεωρήσεως της κατηγορίας, κατά τὰ εν παραγ. 2, του παρόντος άρθρου όριζόμενα ως και εν τῇ περιπτώσει του άρθρ. 308 § 4.

2. Ο παρ' έφέταις εισαγγελεύς μετά την παραλαβήν των έγγραφων κατά τὰ εν άρθρω 314 όρισμένα, αν δέν εγένετο έφεςις κατά του βουλεύματος, επιθεωρεί έντός τριών ήμερων την κατηγορίαν και εάν εύρη ότι δέν ύπάρχει κακούργημα ή ότι το κακούργημα δέν έχαρακτηρίσθη προσηκόντως ή ότι ή κατηγορία δέν είναι βάσιμος δι' οιοδήποτε λόγον ή δέν άπεδείχθη είσέτι κατά το δέον, ή ότι δέν είναι άρμόδιον το εις ο παρεπέμφθη ο κατηγορούμενος δικαστήριον, φέρει την υπόθεσιν εις το συμβούλιον του δικαστηρίου των έφετών δια πρότάσεώς του ήτις ολογημένης.

Άρθρον 318.

Δικαιοδοσία συμβουλίου έφετών.

Το συμβούλιον των έφετών, κατά τας εν άρθρω 317 περιπτώσεις, δικαιούται να διατάσση, ότι και το συμβούλιον των πλημμελειοδικών κατά τα άρθρα 309 έως και 315. Η έξουσία αυτή του συμβουλίου των έφετών ούδόλως περιορίζεται και όταν έτι επιλαμβάνεται της υποθέσεως συνεπεία έφέσεως του κατηγορουμένου.

Άρθρον 319.

Διατάξεις βουλεύματος έφετών.

1. Εάν το συμβούλιον αποφανθῇ ότι δέν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύση όριστικώς ή προσωρινώς την ποινικήν δίωξιν, ή κηρύξη τούτην άπαράδεκτον, διατάσσει συνάμα την κατάργησιν του εκδιδόμενου έντάλματος συλλήψεως ή προφυλάκισεως και την εκ των φυλακών απόλυσιν του κατηγορουμένου.

2. Διαταχθείσης περαιτέρω άνακρίσεως, πέμπονται ανυπερθέτως τα έγγραφα υπό του εισαγγελέως των έφετών εις τον άρμόδιον παρὰ πλημμελειοδικαίς άνακριτήν ή τον δια του βουλεύματος έντελλόμενον την περαιτέρω άνακρίσιν έφέντην. Μετά την ενεργείαν της διαταχθείσης περαιτέρω άνακρίσεως, το συμβούλιον των έφετών αποφασίζει κατά το άρθρον 318, και όταν έτι και αὐτήν περιελάβῃ εις την δίωξιν και πρόσωπον, περί οὗ δέν είχε κρίνη το πρωτόδικον συμβούλιον.

3. Εάν ύπάρχωσιν άποχωρώσαι ένδείξεις προς ύποστήριξιν κατηγορίας και ή πράξις προσηκόντως χαρακτηρίζεται, επικυροῦται το βούλευμα του συμβουλίου των πλημμελειοδικών και γίνεται ή περαιτέρω διαδικασία.

4. Εάν ή πράξις ήτο μόνον έσφαλμένως χαρακτηρισμένη, χαρακτηρίζεται όρθως εις το εκδιδόμενον βούλευμα.

5. Το κατά τας παραγρ. 3 και 4 εκδιδέν βούλευμα του συμβουλίου των έφετών επιδίδεται προσηκόντως εις τον κατηγορούμενον και τους λοιπούς διαδίκους, επιμελεία του παρ' έφέταις ή του παρὰ πλημμελειοδικαίς εισαγγελέως. Αμετακλήτου καταστάντος του βουλεύματος, γίνεται ή κλήσις του κατηγορουμένου κατά τα άρθρα 321 έπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ

ΤΜΗΜΑ Ι.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Άρθρον 320.

Κλήτευσις εις το άκροατήριον.

1. Εις τας περιπτώσεις των άρθρων 244, 245 στοιχ. α' και 308 παρ. 3, ο κατηγορούμενος κλητεύεται εις το άκροατήριον δια κλητηρίου θεσπίσματος, εις δέ τας περιπτώσεις των άρθρων 314 και 315 παρ. 3 και 4 δια κλήσεως. Κατά τον αυτόν τρόπον κλητεύεται και ο άστικώς υπεύθυνος (άρθρ. 89).

2. Μετά την επίδοσιν της κλήσεως ή του κλητηρίου θεσπίσματος, ο εισαγγελεύς δέν δύναται ν' άποσύρῃ την υπόθεσιν εκ της όρισθείσης δικασίμου, εξαίρουμένων των περιπτώσεων των άρθρων 169 παρ. 2 και 323.

Άρθρον 321

Περιεχόμενον κλητηρίου θεσπίσματος και κλήσεως.

1. Το κλητήριο θεσπίσμα δέον να περιέχη : α') το όνοματεπώνυμον και, εάν παρίσταται ανάγκη και έτερα στοιχεία καθορίζοντα την ταυτότητα του κατηγορουμένου, β') τον προσδιορισμόν του δικαστηρίου, ένώπιον του οποίου ούτος καλείται, γ') την χρονολογίαν, ήμέραν της έβδομάδος και ώραν της εμφάνισεως αυτού, δ') τον άκριβή καθορισμόν της πράξεως, δι' ήν κατηγορείται και μινεται του προβλεπontos αὐτῇν άρθρου του ποινικοῦ νόμου και ε') την επίσημον σφραγίδα και την ύπογραφὴν του εκδόντος το θεσπίσμα εισαγγελέως, δημοσίου κατηγοροῦ ή πταισματοδίκου (άρθ. 27 παρ. 2). Τα αὐτά δέον να περιέχη και το προς τον άστικῶς υπεύθυνον επιδιδόμενον κλητήριο θεσπίσμα (άρθρον 89).

2. Η προς εμφάνισιν κλήσις (άρθρον 320), ως προς μέν την κατηγορουμένην πράξιν πρέπει ν' αναφέρεται εις το παραπεμπτικόν βούλευμα, κατά τα λοιπά δέ να περιέχη όσα και το κλητήριο θεσπίσμα.

3. Αντίγραφον του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσεως δέον να επιδίδεται εν πάσῃ περιπτώσει προς τον πολιτικῶς άνάγοντα.

4. Η τήρησις των εις τας § § 1 και 2 διατάξεων επιβάλλεται επί ποινῇ άκυρότητος του κλητηρίου και της κλήσεως.

Άρθρον 322.

Προσφυγή κατά της άπ' εούθειας κλήσεως.

1. Ο κατηγορούμενος, ο δια κλητηρίου θεσπίσματος κλητευθείς άπ' εούθειας εις το άκροατήριον του τριμελοῦς πλημ-

μελειοδικείου, δικαιούται, λαμβάνων γνώσιν της ενεργηθείσης προανακρίσεως, να προσφύγῃ ἐντός τριημέρου ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιδόσεως τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος προθεσμίας, μὴ παρεκτετατομένης λόγῳ ἀπουσίας, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, συνταγοσσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς εἰσαγγελίας πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου τῆς διαμονῆς του, ὅστις ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν ὑποβάλλων αὐτοσχρόνως τὴν συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ὀφείλει ν' ἀποφανθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀπ' ἧς περιέλθῃ εἰς αὐτὸν ἡ ἐκθεσις προσφυγῆς, ἀπορρίπτων τὴν προσφυγὴν ἢ διατάσσων προανακρίσιν ἢ καὶ συμπλήρωσιν τῆς προηγηθείσης προανακρίσεως, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἢ ἀπορρίπτει τὴν προσφυγὴν ἢ διατάσσει τὴν ὑποβολὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον. Δύναται ἐπιπλέον νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν κυρίως ἀνακρίσεως, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐφαρμοζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 308 § 3 ὀριζόμενα μὴ ἐπιτρεπομένης ὁμῶς νέας προσφυγῆς. Ἡ ἀπορρίπτουσα τὴν προσφυγὴν διάταξις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν ἐπιδίδεται κατὰ τὰ ἄρθρα 155 ἐπ. εἰς τὸν κατηγορούμενον, ὅστις ἐὰν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης μέχρι τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης δικασίμου μεσολαβῇ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῆς πρὸς κλήτευσιν προθεσμίας, ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ κατ' αὐτὴν ἵνα δικασθῇ ἀνεὺ ἄλλης κλητεῦσεως.

Ἄρθρον 323.

Ἀνάκλησις τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν δύναται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησεως, ἐν κρίνῃ ἐκ λόγων προκινῶντων μετὰ τὴν ἀπ' εὐθείας κλήσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ προσδιδόντων βαρύτερον χαρακτήρα εἰς τὸ πλημμέλημα, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐνέργεια κυρίως ἀνακρίσεως, νὰ ἀποσύρῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ διατάξῃ κυρίαν ἀνάκρισιν.

Ἄρθρον 324.

Ἐξαίρεσις.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 322 δὲν ἐφαρμόζονται ὅταν ἡ προσφυγὴ ἡσυχῇ ἐκπροθέσμως ἢ ἀπαγορεύεται δι' εἰδικῆς διατάξεως, δυνάμενου τοῦ προσφεύγοντος, ἐὰν ἔχῃ ἀντιρρήσεις, νὰ προβάλῃ ταύτας μόνον ἐνώπιον τοῦ διακρίνοντος δικαστηρίου, ὅπου, ἐὰν δεχθῇ τὰς ἀντιρρήσεις, κηρύσσει ἀπαρτῶν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως, μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 325.

Παραμονὴ δικογραφίων ἐν τοῖς γραφείοις.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὸν κατηγορούμενον τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος ἢ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως, δέον νὰ παραμείνωσιν αἱ δικογραφίαι καὶ τὰ τεστιτήρια ἐν τῷ οἰκείῳ δικαστικῷ γραφείῳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Ἄρθρον 326.

Γνωστοποίησις μαρτύρων.

1. Εἰς τὸν ἐνώπιον παντὸς ποινικοῦ δικαστηρίου, πλὴν τῶν πταισματοδικείων καὶ μονομελῶν πλημμελειοδικείων κατηγορούμενον, ἐπιδίδεται κατάλογος τῶν ἐξετασθησόμενων μαρτύρων κατηγορίας, πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίας συνεδριάσεως, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. Ὁ τοιοῦτος κατάλογος δύναται νὰ περιληφθῇ παρὰ πόδας τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος ἢ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 353 παρ. 1 καὶ 365 δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπίδοσις καταλόγου.

2. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνέγκων ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτοῦ κλητευομένους μάρτυρας.

3. Ὁ κατηγορούμενος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τοὺς διαδίκους τοὺς παρ' αὐτοῦ κλητευομένους μάρτυρας. Ἀλλ' ὅταν κατηγορεῖται ἐπὶ πράξει, δι' ἣν ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀλη-

θείας, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως τοῦτο πρὸς τὸν ἐγκαλοῦντα καὶ τὸν εἰσαγγελέα διὰ δηλώσεώς του, ἐν ᾧ πρέπει νὰ γνωστοποιῇ συγχρόνως, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματός του, τοὺς εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ἐξετασθησόμενους μάρτυρας. Ἡ δὴλωσις αὕτη ἐπιδίδεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν ἐγκαλοῦντα κατὰ τὰ ἄρθρα 155 ἐπ., δαπάνῃ τοῦ δηλοῦντος, τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 361.

Ἄρθρον 327.

Μάρτυρες κλητευτέοι.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ δημόσιος κατηγορὸς ὀφείλουσι νὰ καλῶσιν ἐπ' ἀκροατηρίῳ πάντας τοὺς οὐσιώδεις μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει συλλεγεσθῶν ἀποδείξεων, δύνανται νὰ προσκομίσωσιν ἐπ' ἀκροατηρίου νέους μάρτυρας καὶ ἄλλας ἀποδείξεις.

2. Ὁ κατηγορούμενος, ἐκτὸς τῶν ἰδίαις δαπάναις κλητευομένων ὑπ' αὐτοῦ μαρτύρων, δικαιούται εἰς ὑποχρεωτικὴν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κλήτευσιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μάρτυρος τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, ἐὰν κατηγορεῖται ἐπὶ πλημμελήματι, δύο δέ, ἐὰν κατηγορεῖται ἐπὶ κακουργήματι. Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ σχετικῇ αὐτοῦ αἰτήσῃ δέον ν' ἀναγράφῃ τὸ θέμα, ἐφ' οὗ κυρίως γενήσεται ἡ ἐξέτασις. Ἡ κλήτευσις δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἐὰν τὸ θέμα τυγχάνει ξένον πρὸς τὴν κατηγορουμένην πράξιν.

Ἄρθρον 328.

Ἐξέτασις κωλυομένων νὰ ἐμφανισθῶσι μαρτύρων. Ὅσῳκις ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ τις τῶν διαδίκων θεωρῇ, μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως, μὴ ἐφικτὴν ἐνεκεν ἀσθενείας ἢ ἄλλου ἀνυπερβλήτου καλῶματος, τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνισιν μάρτυρός τινος μὴ ἐξετασθέντος ἐν τῇ ἀνακρίσει, δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ πταισματοδίκου, τὴν ἐνορκίαν τοῦ τοιοῦτου μάρτυρος ἐξέτασιν. Δεκτῆς γενομένης τῆς αἰτήσεως, ἡ ἐξέτασις γενήσεται ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ οὗτος εὐρίσκεται, παρ' ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ διατάξαντος τὴν ἐξέτασιν δικαστοῦ, ὅστις εἰδοποιεῖ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τοὺς διαδίκους ἵνα παραστῶσι κατὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου. Ὁ κατηγορούμενος, ὅταν διατελῇ ἐν προφυλακίσει, ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἐξετάσεως, δὲν προσάγεται δικαιούται δὲ νὰ παραστῇ διὰ συνηγόρου, διοριζομένου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, βεβαιουμένης ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος, ἐν τῷ ποίῳ κρατεῖται. Ἡ περὶ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως ἐκθεσις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Τ Μ Η Μ Α Ι Ι.

ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 329

Ἀρχὴ τῆς δημοσιότητας.

1. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις, ὡς καὶ ἡ ἀπαγγελία τῆς αποφάσεως, γίνεται δημοσίᾳ εἰς ὅλα τὰ ποινικὰ δικαστήρια. Ἐπιτρεπομένου εἰς πάντα νὰ παρευρίσκεται ἀκωλύτως εἰς τὰς συνεδριάσεις. Οὐχ ἥττον ἀπαγορεύεται ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου παρουσία προσώπων μὴ συμπληρώσαντων, κατὰ τὴν ἐλευθέραν τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν κρίσιν, τὸ 17ον ἐτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

2. Προκειμένου περὶ δικῶν αἰτίας πλὴν ὅτι εἶναι νὰ προσελκύσωσι μείζονα τοῦ συνήθους ἀριθμὸν ἀκροατῶν, δυνάμενον λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ χώρου, ἐν ᾧ διεξάγεται ἡ δίκη, νὰ παρακωλύσωσι τὸ ἀπρόσκοπτον τῆς διαδικασίας, ὁ πρῶτος τοῦ δικαστηρίου, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ὀρίζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν εισακτέων τοιοῦτων, ἐπιτρεπομένης εἰς πάντα ἀδιακρίτως τῆς εἰσόδου μέχρι συμπληρώσεως ἐκάστοτε τοῦ ἀριθμοῦ τούτου.

*Άρθρον 330.

Συζήτησις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

1. Ὅταν ἡ δημοσία συζήτησις ἤθελεν εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθῃ ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διεξαγωγὴν τῆς συζήτησεως ἢ μέρους αὐτῆς, καὶ ν' ἀπομακρύνῃ ἕνεκα τούτου τοὺς ἀκροατάς.

2. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ καὶ τῶν διαδίκων, ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ περὶ τούτου ἡτιοτολὴν ἡμένην ἀπόφασιν καὶ ν' ἀπαγγέλλῃ ταύτην ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

*Άρθρον 331.

Προφορικότης διαδικασίας.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται διὰ ζώσης. Περὶ τῆς συζήτησεως συντάσσονται πρακτικά, ἢ δ' ἀποφασίς ἀπαγγέλλεται προφορικῶς καὶ διατυπῶνται ἐγγράφως, κατὰ τὰ ἐν άρθροις 140—144 ὁριζόμενα.

*Άρθρον 332.

Συμπεριφορά τοῦ δικαστοῦ.

Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας μὴ συνάδουσα πρὸς τὴν ἐπιβεβλημένην ἀπαθὴ καὶ ψυχραίμον τῶν μετεχόντων τῆς δίκης μεταχειρίσιν συμπεριφορὰ τοῦ δικαστοῦ, ἀποτελεῖ βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν.

*Άρθρον 333.

Γενικὴ διεύθυνσις τῆς διαδικασίας.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δίδει τὴν ἄδειαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἢ δημόσιον κατηγοροῦ καὶ τοὺς συνεδρεύοντας δικαστὰς νὰ ὑποβάλλωσιν ἐρωτήσεις.

2. Ὁ διευθύνων δίδει ἐπίσης τὴν ἄδειαν εἰς τοὺς διαδίκους, ὡς καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῶν, νὰ ὑποβάλλωσιν ἐρωτήσεις εἰς τοὺς ἐξεταζομένους, μάρτυρας, πραγματογνώμονας ἢ τεχνικοὺς συμβούλους, καὶ δὲν ἐπιτρέπει ἐρωτήσεις ἀσκόπου ἢ ἐκτὸς τοῦ θέματος. Δίδει ἐπίσης εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον, ὅπως ἀγορεύσωσιν, ἢ ὁσάκις ζητήσωσι τοῦτο, ὅπως προβῶσιν εἰς δηλώσεις, αἰτήσεις ἢ ἐνστάσεις ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὴν συζητουμένην ὑπόθεσιν, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς κατηγορουμένους καὶ τοὺς ἀστικῶς ἐπευθύνους καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν.

3. Λαβόντος τὸν λόγον τοῦ εἰσαγγελέως ἢ δημοσίου κατηγοροῦ ἢ ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τοῦτον καὶ οἱ λοιποὶ διάδικοι, τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ δικαιουμένων νὰ ὁμιλήσωσι πάντοτε τελευταίων.

*Άρθρον 334.

Ἀνάκλησις εἰς τὴν τάξιν.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δύναται νὰ διακόπῃ τοὺς λαβόντας τὸν λόγον εἰσαγγελέα καὶ διαδίκους, ὅταν οὗτοι ἐξέρχωνται τοῦ θέματος. Συνιστᾷ ἐπίσης εἰς τοὺς διαδίκους καὶ συνηγόρους νὰ τηρῶσι τὸ ἀπαιτούμενον μέτρον εἰς τὰς ἐκφράσεις των, καὶ ἀνακαλεῖ εἰς τὴν τάξιν τὸν ἐξ αὐτῶν χρησιμοποιοῦντα ἀπερπεῖς ἐκφράσεις ἢ διεξάγοντα προσωπικὰ ἐπιθέσεις, εἰς δὲ τὸν εἰσαγγελέα ἢ δημόσιον κατηγοροῦ δύναται νὰ ὑποδείκνῃ τὸ ἄτοπον τοῦτο. Ἐὰν μολοντοῦτο, οἰσοδῇποτε ἐκ τῶν εἰρημένων ἤθελεν ἐπιμείνει εἰς τοιαύτην ἐκτροπὴν, δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον.

2. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἀπορρίπτῃ ὅλας τὰς προτάσεις, αἰτήσεις, οὐδαμῶς ὑποβοηθούσας τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἐπιφέρουσιν ἀνωφελεῖ παράτασιν τῶν συζητήσεων.

*Άρθρον 335.

Ἐπανόρθωσις παραλείψεων. Προσφυγὴ εἰς τὸ δικαστήριον.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δύναται, εἰν κρίνῃ τοῦτο δεδικαιολογημένον, νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρετικῶς, ὅπως πρὸ τοῦ πέρατος τῆς διαδικασίας ἐπανορθωθῇ παραλείψεις τις, εἰς ἣν ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ δημόσιος κατηγοροὺς ἢ τις τῶν διαδίκων ὑπέπεσεν.

2. Κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐκδιδόμενων διατάξεων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν άρθρων 141 § 2, 333, 334, τῆς § 1 τοῦ παρόντος άρθρου, καὶ τῶν άρθρων 337 § 2 καὶ 359, δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ παραχρῆμα εἰς δόλοκληρον τὸ δικαστήριον.

*Άρθρον 336.

Θόρυβος καὶ ἀνυπακοή.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν ἐπισυμβῇ θόρυβος ἢ ἐκδηλωθῇ ἀνυπακοή εἰς ληφθέντα μέτρα ἢ δοθείσας διατάγας, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἐκλεκτικῶς, εἴτε χρηματικὴν ποινὴν 100 μέχρι 1000 μεταλλικῶν δραχμῶν, εἴτε ἀποβολὴν ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, εἴτε κράτησιν μέχρι 24 ὡρῶν.

2. Κατὰ τοῦ θορυβοῦντος ἢ δεικνύοντος ἀνυπακοὴν εἰς ληφθέντα μέτρα συνηγόρου δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μόνον αἱ ἐν τῷ κώδικι περὶ δικηγόρων προβλεπόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί. Ἀπαγγελλομένης κατὰ συνηγόρου πειθαρχικῆς κατηγορίας ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ὀλιγοχρόνιος διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως, ὅπως παρασκευάσῃ οὗτος τὴν ὑπεράσπισίν του.

3. Τὴν ἐν τῇ § 1 ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν ἀσκειῖ, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως, ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐφ' ὅσον παρευρίσκεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων.

*Άρθρον 337.

Σύλληψις ψευδόρκου.

1. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἐγερθῇ ὑπόνοια κατὰ τινος μάρτυρος ἐπὶ ψευδορκίᾳ, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ κατ' αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ, ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῇ οὗτος ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου μέχρι πέρατος τῆς συζήτησεως.

2. Ἐὰν, περατωθείσης τῆς συζήτησεως, ὁ διευθύνων φρονῇ ὅτι δὲν διεσκεδάσθησαν αἱ ἐγερθεῖσαι ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑπόνοιαι, διατάσσει τὴν σύλληψιν τοῦ ὑπόπτου καὶ τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα παράδοσίν του, ὁ δ' εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τοῦτον ἀμέσως εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατὰ τὰ ἄρθρα 417 ἐπ.

*Άρθρον 338.

Πλαστότης ἐγγράφου.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ποινικὴν δίκην προσαχθῇ ἐγγράφον τι ἤθελε προσβληθῇ ὡς πλαστόν, τὸ δικαστήριον ἐλέγχει κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν γνησιότητα τοῦ τοιούτου ἐγγράφου, ἀναφανισμένων δ' ἐνδείξεων καθ' ὅρισμένου προσώπου, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. Ἐὰν δὲ ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὅρισμένον πρόσωπον, τὸ δικαστήριον πράττει τὰ ἐν ἄρθρῳ 38 ὁριζόμενα, χωρὶς νὰ ἐρευνήσῃ τὸ ὑποστατὸν τῆς κατηγορίας.

2. Ἐὰν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ἐγγράφον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν δίκην μέχρις ἀποπερατώσεως, τῆς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐναρξίς τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας.

*Άρθρον 339.

Ἐναρξίς συνεδριάσεως.

1. Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως οἱ διάδικοι καὶ οἱ συνηγόροι αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ κλητευθέντες μάρτυρες, καταλαμβάνουσι τὰς εἰς αὐτοὺς ὀρισμένας θέσεις ἢ ἔδρας.

2. Οἱ προφυλακισμένοι κατηγορούμενοι παρίστανται ἄνευ δεσμεῶν, φυλαττόμενοι ἀπλῶς.

3. Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτηση ἐξακολουθεῖ ἄνευ διακοπῆς μέχρι τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως. Ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίαν δὲν δύναται νὰ διακόψῃ τὴν συζήτησιν, εἰ μὴ μόνον κατὰ τὰ πρὸς ἀναφυγὴν τῶν δικαστῶν, τῶν ἐνόρκων, συνηγόρων, μαρτύρων καὶ τῶν κατηγορουμένων ἀναγκαῖα διωλείμματα καὶ εἰς ἃς ἔλας περιπτώσεις ὁρίζει ὁ παρὼν κώδικς.

Ἄρθρον 340.

Προσωπικὴ ἐμφάνισις τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανίζηται αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν συζήτησιν, δύναται δὲ καὶ νὰ διορίζῃ δικηγόρον ὡς συνήγορον πρὸς ἐπερώσεις αὐτοῦ. Ἐπὶ κακουργημάτων ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διορίζει ὑποχρεωτικῶς συνήγορον εἰς τὸν κατηγορούμενον, τὸν στερούμενον τοιοῦτου, ἐκ πίνκατος καταρτιζομένου κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ δικαυ. συμβουλίου τοῦ οὐκείου δικηγορικοῦ συλλόγου. Ὁ συνήγορος διορίζεται τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῆς συζήτησης ὁ κατηγορούμενος καὶ δι' ἀπλῆς ἀκόμη ἐπιστολῆς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἢ τὸν πρόεδρον. Εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διορισθέντος ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορου τίθεται ἀμέσως ἡ δικηγορική.

2. Ἐπὶ πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων, ἐπισφράγιον ποιήν χρηματικὴν ἢ πρόστιμον ἢ στερεωτικὴν τῆς ἐλευθερίας μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον νὰ παρίσταται μόνον διὰ συνηγόρου, διοριζομένου δι' ἀπλῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἐκπροσωποῦντος πλήρως αὐτόν. Ἡ γνησιότης τῆς δηλώσεως ταύτης πρέπει νὰ ἦ βεβαιωμένη παρ' οἰκονομικοῦ ἀρχῆς, ἥτις, ἐὰν εἴναι ἀγράμματος ὁ δηλῶν, συντάσσει αὐτὴ τὴν δήλωσιν. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν τοῦ κατηγορουμένου, ὅσας κ' κρίνῃ ταῦτην ἀπαραίτητον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν βιαίαν προσαγωγὴν, ἐκτελουμένην ἐν ὅσῳ εἶναι δυνατόν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, μὴ ἐμφανιζόμενος ὁ νομίμως κλητευθεὶς κατηγορούμενος, δικάζεται ὡσεὶ ἦτο παρών.

Ἄρθρον 341.

Αἰτήσεις ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας.

1. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων δὲν ἤδυνήθῃ ἐγκαίρως νὰ καταστήσῃ δι' οἰονδήποτε μέσου γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον ἀνυπερβλήτον κώλυμα ἐμφανισέως του ἐν τῇ δίκῃ, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως (ἄρθρον 349), καταδικασθῇ δ' ἄπῳν, δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου καὶ ἐντὸς ἀνατοεπτικῆς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, αἰτήσιν ἀκυρώσεως τῆς ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ διαδικασίας. Οἱ λόγοι ἀνωτέρας βίας ἢ ἀνυπερβλήτου κωλύματος δεόν νὰ ἀναφέρονται εἰδικῶς ἐν τῇ αἰτήσῃ.

2. Ἡ ἐν λόγῳ αἰτήσις ἐπιτρέπεται μόνον προτεινόμενον περὶ πλημμελημάτων, ἐφ' ὧν ἐξεδόθη ἀνέκλητος ἀπόφασις, καὶ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως εἰναι δ' ἀπαράδεκτος, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτην. Δύναται ὅμως τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον, συγκαλούμενον ἐκτότεως ἐν συμβουλίῳ ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, νὰ διατάξῃ τὴν ἀνστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μέχρις ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως. Ἡ αἰτήσις ἀκυρώσεως εἰσάγεται ἄνευ κλητεύσεως τοῦ αἰτούντος, εἰς τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ὑπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως. Τὸ δικαστήριον ἐν τοῦτοις, προβαλλομένων λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων, ὧν ἕνεκα δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ὁ αἰτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν εἰς ὑστέρων ὁρισμένον δικάσιμον. Ἐὰν ἡ αἰτήσις γίνῃ δεκτή, ἀκυροῦται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καὶ διατάσσεται ἡ νέα συζήτησις τῆς ὑποθέ-

σεως εἰς ρητὴν δικάσιμον, καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἄνευ κλητεύσεως. Κατὰ τῆς ἐκδικουμένης ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν κλήσις ἀκυρώσεως δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἄρθρον 342.

Λήψις ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ ὀνοματεπωνύμου του, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας αὐτοῦ, τῆς ἡλικίας, τοῦ ὀνόματος τῶν γονέων, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς θρησκείας καὶ, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, περὶ παντὸς περιστατικοῦ δυναμένου νὰ καθορίσῃ ἐπακριβέστερον τὴν ταυτότητά του, καὶ παραγγέλλει αὐτὸν νὰ προσέλθῃ, εἰς τὴν κατηγορίαν καὶ τὴν περὶ αὐτῆς συζήτησιν, ἅμα δὲ τὸν πληροφορεῖ, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὴν κατηγορίαν πλήρη ἐκθεσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του ὡς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐξέτασιν παντὸς μάρτυρος ἢ τὴν ἔρην ἀν οἰονδήποτε ἄλλου ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 343.

Ἀπαγγελία κατηγορίας.

Ληφθεὶς τῆς ταυτότητος τοῦ κατηγορουμένου ἡ ἐπιτραπέσις τῆς ἀπόντος τούτου διεξαγωγῆς τῆς δίκης (ἄρθρ. 340 § 2) καὶ νομιμοποιηθέντων τῶν λοιπῶν διαδικαίων, ἀπαγγέλλει μὲ συνοπτικὴν ἀκρίβειαν ὁ δημόσιος κατηγορὸς ἡ ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν κατηγορίαν, μετ' ὃ ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ζητεῖ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου γενικὰς πληροφορίας περὶ τῆς πράξεως, δι' ἣν κατηγορεῖται, ὑπομιμνήσκων ἅμα εἰς αὐτόν, ὅτι ἡ ἀπολογία αὐτοῦ θὰ γίνῃ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Τούτων γενομένων ἐμφωνεῖται παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ὁ κατάλογος τῶν κλητευθέντων μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων. Εἴτα τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς τυχόν ὑπάρξεως περιπτώσεων συναφείας ἢ συναπτιότητος ἢ περὶ χωρισμοῦ τῶν δικῶν, κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 128-131 διατεταγμένα.

Ἄρθρον 344.

Ἀποχώρησις τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ἡ διαρκούσης τῆς δίκης ἀποχώρησις τοῦ κατηγορουμένου οὐδαμῶς κωλύει τὴν πρόοδον τῆς διαδικασίας. Τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν συνήγορον τοῦ ἀποχωρήσαντος, ὅπως παραστῇ αὐτοῦ, ἐὰν πεισθῇ, ὅτι ἐξ εὐλόγου αἰτίας ἀπεχώρησεν οὗτος, δύναται δὲ προσέτι νὰ διατάξῃ καὶ τὴν διακοπὴν ἢ ἀναβολὴν τῆς δίκης. Εἰς δίκας ἐπὶ κακουργημάτων ὁ πρόεδρος ὀφείλει πάντοτε νὰ διορίσῃ συνήγορον τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐξ οἰονδήποτε λόγου κατηγορουμένου, ἐὰν ἀπεχώρησε καὶ ὁ ἀρχικῶς διορισθεὶς συνήγορος αὐτοῦ, ὅπως παρίσταται αὐτῷ αὐτοῦ εἰς τὴν δίκην.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου ἀπομάκρυνσιν καὶ τοῦ μὴ διατελοῦντος ἐν προφυλακίσει κατηγορουμένου, μέχρι τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 345.

Ἀνάκλησις τῆς προσωρινῆς ἀπόλυσεως.

Ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐν ἀκροατηρίῳ δίκην τοῦ διατελοῦντος ὑπὸ προσωρινὴν ἀπόλυσιν κατηγορουμένου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως καὶ προσωρινῶς ἀνακαλουμένη ἡ ἀπόλυσις αὐτοῦ μέχρι πέρατος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας. Ἀναβαλλομένης τῆς δίκης, ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις ἀνακτᾷ αὐτοδικαίως τὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Ἄρθρον 346.

Ἀρνήσις ἐμφανίσεως.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος, ὁ διατελὼν ἐν προφυλακίσει, ἀποδείξῃ, δυνάμενος νὰ παρασταθῇ πρὸς τοῦτο διὰ συνηγόρου, ὅτι ἐκ νομίμου κωλύματος δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ, τὸ δικαστήριον εἴτε ἀναβάλλει τὴν δίκην, εἴτε δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου,

τὴν διὰ συνηγόρου παράστασιν αὐτοῦ, δικαζομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὥσει ἦτο παρών. Ἐὰν δὲν ἀποδείξῃ τὸ προβαλλόμενον κώλυμα, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν βίαιαν προσαγωγὴν αὐτοῦ (ἄρθρ. 340 παρ. 2). Ὡς νόμιμον κώλυμα θεωροῦνται αἱ περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνωπερβλήτων αἰτίων.

*Ἀρθρον 347.

Ἀπομάκρυνσις θορυβοῦντος κατηγορουμένου.

1. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δυσχεραίνῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, διαταράσσων τὴν τάξιν τοῦ δικαστηρίου διὰ συμπεριφορᾶς ἀπρεποῦς, ἐμμένει δ' εἰς τοῦτο, παρὰ τὴν νοουθεσίαν τοῦ προέδρου καὶ τὴν προειδοποίησιν ὅτι ἄλλως θὰ ἀπεμακρύνετο τῆς συνεδριάσεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, προσωρινῶς ἢ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς διαδικασίας, καὶ νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν συνηγόρον τοῦ τὴν ἀντ' ἐκείνου παράστασιν μέχρι πέρας τῆς διαδικασίας. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ κρήτης τοῦ θορυβοῦντος (ἄρθρον 336 παρ. 1).

2. Τὸ δικαστήριον δύναται ὁποτεδήποτε νὰ διατάξῃ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅτε ἀναγκάζονται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἐν περιλήψει τὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του λαβόντα χώραν, ὑποχρεοῦται δὲ τὸ δικαστήριον νὰ πράξῃ τοῦτο, ὅταν πρόκειται νὰ ἀπολογηθῇ ὁ κατηγορούμενος. Δὲν κωλύεται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν ἐκ νέου ἀπομάκρυνσιν του, ἐὰν συντρέξῃ καὶ πάλιν περίπτωσις τῆς παρ. 1.

*Ἀρθρον 348.

Νόσος κατηγορουμένου.

Ἐὰν λόγοι σοβαρᾶς διαταραχῆς τῆς υγείας καθιστῶσι δυσχερῆ τὴν περαιτέρω παρουσίαν τοῦ κατηγορουμένου ἐν τῇ δίκῃ, τὸ δικαστήριον, αὐτεπαγγέλτως ἢ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου, μετὰ βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης δι' αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν ἢ ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως. Ἐὰν δὲ καὶ πάλιν ὑφίσταται ἡ αὐτὴ νοσηρὰ κατάσταση, ἢ ἐὰν καὶ ἡ τὸ πρῶτον ἐμφανισθεῖσα μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρόν, μετὰ τὴν δι' ἐμπειρογνώμονος βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος τούτου, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν περαιτέρω διεξαγωγὴν τῆς δίκης παρουσίᾳ τοῦ συνηγόρου· ἐὰν οὗτος ἀποχωρήσῃ, διορίζεται ἄλλος ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 340 § 1 καὶ 344. Ἄλλως, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν.

*Ἀρθρον 349.

Ἀναβολὴ τῆς δίκης λόγω σημαντικῶν αἰτίων.

Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης ἐνεκα σημαντικῶν αἰτίων, προβαλλομένων ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινος τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐὰν τὰ αἴτια ταῦτα ᾔθελον ἀναφανῇ πρὸ τῆς δικασίμου ἡμέρας, περὶ τῆς ἀναβολῆς ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον, ἐν συμβουλίῳ, προκειμένου δὲ περὶ δίκης ἐνώπιον τοῦ κακούργουδικαίου τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

*Ἀποδεικτικὴ διαδικασία.

α) Μάρτυρες.

*Ἀρθρον 350.

Μὴ ἐπικοινωνία μαρτύρων.

1. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν παραγγέλλει τοὺς μάρτυρας νὰ ἀποχωρήσωσιν εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσωρισμένον δωμάτιον.

2. Οἱ μάρτυρες πρὸ τῆς εξέτασεως αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ μὴ ἐπικοινωνήσωσι μετ' οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης, οὐδὲ νὰ ἀκούωσι τί λέγεται ἐν τῇ διαδικασίᾳ.

3. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν διατάσσει τὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἀθεμίτου συνεντευξέως πρόσφορα μετρά, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀνγκαίον.

*Ἀρθρον 351.

Σειρὰ ἐξετάσεως μαρτύρων.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν προσδιορίζει τὴν τάξιν, καθ' ἣν θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ θὰ ὑποβληθῶσιν αἱ λοιπαὶ ἀποδείξεις. Ὁ αὐτὸς προσέχει ἐπιμελῶς, ὥστε διὰ τῆς προσδιορισθεῖσας τάξεως νὰ σαφηνισθῶσιν ὡς οἷον τε πληρέστερον τὰ περὶ τὴν πρᾶξιν καὶ πάντα τὰ εἰς τὴν κατηγορίαν ἢ τὴν ὑπεράσπισιν ἀφορῶντα, νὰ ἐξιβελισθῇ πᾶσα σύγχυσις καὶ νὰ προκύβῃ βεβαίαι, ἐπὶ βασίμων ἀποδείξεων ἐστηριγμένη, πεποιοήσις περὶ τῆς δικαζομένης κατηγορίας.

2. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων τινῶν εἰς τινα τῶν ἀποτελούντων τὸ δικαστήριον δικαστῶν.

*Ἀρθρον 352.

Ἀναβολὴ τῆς δίκης δι' ἀπουσίαν μαρτύρων.

Κλητευθέντος νομίμως καὶ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος τίνος ἢ πραγματογνώμονος, οὕτινος ἡ μαρτυρία εἶναι οὐσιωδῶς ἀνγκαία εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς ὑστέραν, ὀριζομένην ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, δικάσιμον, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 231 καὶ 232. Τὴν ἀναβολὴν δύναται νὰ διατάξῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι πρέπει νὰ προσαχθῶσι νέαι ἀποδείξεις. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ κατηγορούμενος διατελῇ προφυλακισμένος, τὸ δικαστήριον δύναται διὰ τῆς ἀναβλητικῆς ἀποφάσεως νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἁρθρῶν 292 ἕως 304, φυλαττομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 291.

*Ἀρθρον 353.

Προσαγωγὴ μαρτύρων.

1. Ἐὰν κρίνῃ τὸ δικαστήριον ἐφικτὴν τὴν διακρούσης τῆς συνεδριάσεως προσέλευσιν μάρτυρος μὴ κλητευθέντος ἢ μὴ γνωστοποιηθέντος, οὕτινος τὴν μαρτυρίαν θεωρεῖ ἀνγκαίαν, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἐμφάνισιν καὶ ἐξέτασιν αὐτοῦ.

2. Τῶν διακρούσης τῆς συνεδριάσεως κλητευθέντων τὸ πρῶτον μαρτύρων διατάσσεται ἡ βίαια προσαγωγὴ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 231 παρ. 4, ἐὰν οὗτοι κατοικοῦντες ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, δὲν προσέρχωνται ἐξ ἀπειθείας. Οὐχ' ἥττον δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ διαταχθῇ ἡ ὑπὸ ἀπλὴν συνοδείαν προσαγωγὴ αὐτῶν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις ἢ ἐὰν ὑπάρχωσι λόγοι ἐνδεικνύοντες ἐνδεχομένην αὐτῶν ἀπροθυμίαν πρὸς ἐμφάνισιν.

3. Τῶν ἐμπροθέσμως κλητευθέντων καὶ μὴ ἐμφανισθέντων μαρτύρων διατάσσεται ἡ διὰ βίας προσαγωγὴ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 231 παρ. 4.

4. Πρὸς ἐμφάνισιν ἢ προσαγωγὴν τῶν μαρτύρων διακρούσης τῆς συνεδριάσεως, δύναται νὰ διακοπῇ αὕτη μέχρι τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν.

*Ἀρθρον 354.

Μάρτυρες, ὧν ἀνέφικτος ἡ ἐμφάνισις.

Ἐὰν εἰς τινα μάρτυρα, οὐδαμῶς ἐξετασθέντα ἐν τῇ προδικασίᾳ, εἶναι ἀδύνατος ἢ πολὺ δύσκολος ἡ ἐμφάνισις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δύναται τοῦτο νὰ ἀναθέσῃ εἰς τι τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ εἰς ἕτερον δικαστὴν τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος ἐν ᾧ τόπῳ διατρίβει οὗτος, ἢ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἂν διαμνῇ ἐν τῇ ἐδρᾷ τοῦ δικαστηρίου. Κατὰ τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δικαιοπραγμένης τῆς δίκης (ἄρθρ. 353 παρ. 4) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 328 ὀριζόμενα. Ἡ ληφθεῖσα κατάθεσις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ πονῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, (ἄρθρον 365).

*Ἀρθρον 355.

Κλητευσίαι νέων μαρτύρων υπερασπίσεως.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀναβάλῃ τὴν δίκην διὰ κρείσσονας ἀποδείξεις ἢ διακόψῃ ταύτην πρὸς ἐμφάνισιν νέων μαρτύρων, ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν κλήτευσιν καὶ τῶν παρὰ τοῦ κατῆ-

γορουμένου προτεινόμενου νέου, μη εἰσέτι κατὰ τὸ ἄρθρον 327 κλητευθέντων, μαρτύρων, ὡς προκειμένου περὶ πλημμελήματος ἢ πρὸς δόξα, προκειμένου περὶ κακουργήματος. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 327 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 356.

Δικαιώματα εἰσαγγελέως καὶ διαδίκων μετὰ τὴν ἀναβολήν. Ἀναβληθείσης τῆς δίκης, κατὰ τὴν δίοδον τοῦ μέχρι τῆς νέας δικασίμου χρόνου, δύνανται ὁ τε εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι νὰ ἀσκῶσι πᾶντε τὰ κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν τῆς κυρίας διαδικασίας ἀνηκόντα αὐτοῖς κατὰ τὰ ἄρθρα 325-328 δικαιώματα.

Ἄρθρον 357.

Διασαφήσεις καὶ ἐρωτήσεις πρὸς μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν δικαιούται νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν μάρτυρα πάσας τὰς διασαφήσεις ὡς θεωρεῖ χρησίμους πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσιν οἱ συνεδρεῖοντες δικασταὶ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 333.

2. Ὡσαύτως δύνανται μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος νὰ ἀπευθύνωσι καὶ εἰς τὸν κατηγορούμενον πάσας τὰς πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν χρησίμους ἐρωτήσεις.

3. Ὁ κατηγορούμενος καὶ οἱ λοιποὶ διάδικοι ὡς καὶ οἱ συνήγοροι αὐτῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθύνωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα ἢ τὸν τεχνικὸν σύμβουλον τοῦ κατηγορουμένου τὰς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας χρησίμους ἐρωτήσεις.

4. Εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 210 ἕως καὶ 227. Ἡ ἐν τῇ προδικασίᾳ ληφθεῖσα κατάθεσις, τοῦ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξεταζομένου μάρτυρος δὲν ἀναγινώσκεται. Μόνον ἀνάγνωσις μεμονωμένων περικοπῶν τῆς καταθέσεως ἐπιτρέπεται πρὸς υποβοήθησιν τῆς μνήμης τοῦ μάρτυρος ἢ πρὸς κατάδειξιν ἀντιφάσεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 358.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων καὶ ἐρωτήσεις.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐκάστου μάρτυρος ἔχουσι τὸ δικαίωμα ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι νὰ ἀπαγγείλωσι κατ' αὐτοῦ ἢ τῆς μαρτυρίας του πᾶν, ὅ,τι δύναται νὰ ὀρίσῃ ἀκριβέστερον τὴν ἀξιολογιστὴν του καὶ συντείνει εἰς ἐξέυρεσιν τῆς ἀληθείας, πρὸς τοῦτο δέ, νὰ προβαίνειν εἰς δηλώσεις καὶ ἐξηγήσεις σχετικῶς πρὸς τὰς γενομένας καταθέσεις ἢ τὰ ἐξετασθέντα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἄρθρον 359.

Ἀποχώρησις καὶ ἐπανεξέτασις μαρτυρῶν.

Παρατωθείσης τῆς ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος, οὗτος παραμένει μέχρι τέλους τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐκτὸς ἐὰν, συναινέσει τοῦ εἰσαγγελεως καὶ τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελεως, τῶν διαδίκων ἢ αὐτοεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ νὰ ἀποχωρήσωσι ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου τινὲς ἢ πάντες οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες ἢ ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐκ νέου, κατὰ μόναν ἢ ἐπὶ παρουσίᾳ ἄλλων μαρτύρων.

Ἄρθρον 360.

Ἀπομάκρυνσις κατηγορουμένου.

1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον πείθεται ὅτι ἡ παρουσία κατηγορουμένου τινὸς ἤθελε προβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν εἰλικρινῆ κατάθεσιν μάρτυρος τινος ἢ συγκατηγορουμένου, δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κατηγορουμένου ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, παραμένοντος ὅμως πάντοτε τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ. Εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπανερχόμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον ὁ πρόεδρος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀνακοινῶσι λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι ἐγένετο καὶ ἐλέγχῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μορμῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν πταισματοδικείων.

Ἄρθρον 361.

Προσβολὴ τῆς τιμῆς μάρτυρος.

Ἐξόβρισις ἢ δυσφήμησις τοῦ μάρτυρος, δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελεως, ἐπὶ τῇ προφορικῇ αἰτήσῃ τοῦ προσβληθέντος, νὰ εἰσαχθῇ ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ συνεδριάζοντος δικαστηρίου (ἄρθρον 116) πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐξόβρισιν ἢ δυσφήμισιν, ἐκτὸς τῆς κυρίας ποινῆς, ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ἐν ἁρθρῷ 336 χρηματικὴ τοιαύτη, ἐὰν ἡ πράξις συνωδεύῃ τυχὸν μὲ θόρυβον. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ζητήσῃ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅπου τοῦτο ἐπιτρέπεται, ἀναβάλλεται ἡ κατ' αὐτοῦ δίκη διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἣν διεξαχθῆσεται ἡ ἀπόδειξις, ὅτε ὁ ὑπαίτιος δικάζεται ἀνευ κλητεύσεως, ὡς αἰτήτο παρών. Ἡ μὴ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν εἰσαγωγὴ τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἐξουβρίσει ἢ δυσφημῆσει, δὲν ἀποκλείει τὴν περαιτέρω δίωξιν κατὰ τὴν κοινὴν διαδικασίαν. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ ὑπὸ συνηγόρου, δὲν ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαδικασία.

β) Πραγματογνωμοσύνη καὶ αὐτοψία.

Ἄρθρον 362.

Πραγματογνώμονες.

1. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἀναγινώσκονται αἱ ἐκθέσεις τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τεχνικῶν συμβούλων. Ἐὰν κληθῶσιν ἐπ' ἀκροατηρίῳ παρὰ τοῦ εἰσαγγελεως οἱ ἐνεργήσαντες πραγματογνωμοσύνην πρὸς προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, αὕτη γίνεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς γνωμοδοτήσεως, περιορίζονται δὲ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ συγχρόνως κλητευτοὶ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως τεχνικοὶ ἐν τῇ προδικασίᾳ σύμβουλοι, εἰς τὸ νὰ ἀπαντῶσιν εἰς τὰς ἀπευθυνόμενας αὐτοῖς ἐρωτήσεις. Κληθέντων τοιούτων τὸ πρῶτον ἐπ' ἀκροατηρίῳ καὶ ἐμφανισθέντων, δύνανται νὰ κληθῶσιν ὑπὸ τοῦ διαδίκου κατὰ τὰ ἄρθρα 204-207 τεχνικοὶ σύμβουλοι, οὐχὶ πλείότεροι κατ' ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων, οἵτινες ὡσαύτως περιορίζοντα εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν συμπερασμάτων αὐτῶν καὶ τῶν οὐσιωδῶν λόγων, ἐφ' ὧν ἐρείδονται ταῦτα ὡς καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν τιθεμένων αὐτοῖς ἐρωτημάτων (ἄρθρον 208).

2. Πραγματογνώμονες καὶ ἐμπειρεῖς ὁρκίζονται πρὸς τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, τὸν ἐν ἁρθροῖς 194 καὶ 236 τοῦ παρόντος διατυπούμενον ὅρκον, παραλειπομένου τοῦ ὅρου τῆς μυστικότητος. Τεχνικοὶ σύμβουλοι δὲν ὁρκίζονται.

3. Ἐὰν διαταχθῇ ἡ διεξαγωγὴ πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ διορίσῃ ὡς εἰσηγητὴν μέλος τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ὅπως διεξαχθῇ ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ (ἄρθρ. 196).

Ἄρθρον 363.

Αὐτοψία.

Ἐὰν ἀναβληθείσης τῆς υποθέσεως πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοψίας εἶναι δυσχερὲς ἢ ἐπιτόπιος μετὰβασις ὁλοκληρου τοῦ δικαστηρίου, δύναται τοῦτο νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς αὐτοψίας εἰς ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ, προκειμένου δε περὶ τόπου κειμένου ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς ἀνακριτικὸν τινα ὑπάλληλον ἐδρεύοντα ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

γ) Ἐγγραφα.

Ἄρθρον 364.

Ανάγνωσις ἐγγράφων.

1. Ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἀναγινώσκονται αἱ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντεταγμέναι ἐκθέσεις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ἅτινα ὑπεβλήθησαν κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν καὶ ὧν δὲν ἡμφεσητήθη ἡ γνησιότης. Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρίσῃ τις τῶν μαρτύρων ἢ κατηγορουμένων ἔγγραφόν τι ἢ πειστήριον, ὁ πρόεδρος ἐπιδεικνύει εἰς αὐτὸν τοῦτο.

2. Αναγινώσκονται επίσης τὰ πρακτικά τῆς αὐτῆς ποι-
νικῆς δίκης, ἥς εἶχε διαταχθῆ ἡ ἀναβολή. Ὡσαύτως καὶ
ἔγγραφα εἰς ἄλλης ποινικῆς ἢ πολιτικῆς δίκης, ἐφ' ὧν
ἐξεδόθη ἀμετάκλητος ἀπόφασις, ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ
χρήσιμον τὴν τοιαύτην ἀνάγνωσιν.

*Ἀρθρον 365.

Ἀνάγνωσις ἐνόρκων καταθέσεων.

Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, αἱ ἐν τῇ προδικα-
σίᾳ ληφθεῖσαι ἐνόρκως καταθέσεις ἀναγινώσκονται, γενο-
μένης αἰτήσεως. ὅταν ἡ ἐμφάνισις μάρτυρός τινος ἐπ' ἀκρο-
ατηρίῳ εἶναι ἀνέφικτος λόγῳ θανάτου αὐτοῦ, γήρατος, μα-
κρᾶς καὶ σοβαρᾶς ἀσθενείας, διαμονῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἄλ-
λου ἐξαιρετικῶς σοβαροῦ κωλύματος (ἄρθρ. 219 παρ. 2) ἢ
εἰς ἄλλας περιπτώσεις ὁρίζει ὁ νόμος. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει θύναται τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 354 ὁριζόμενα.

δ' Ἐξέτασις κατηγορουμένου καὶ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Ἀρθρον 366.

Ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν καλεῖ τὸν κατηγορουμέ-
νον ὅπως ἀπολογηθῇ ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Οὗτος
κατὰ τὴν ἵππολογίαν αὐτοῦ ὅσον νὰ μὴ διακόπτεται, ἐκτὸς
ἐὰν ἐπιμένῃ παρεκβάνων τοῦ θέματος, καὶ νὰ μὴ παρακωλύ-
ηται εἰς τὴν ἀμύνησιν τῶν ἀποκρουόντων τὴν κατηγορίαν
περιστατικῶν. Μετὰ τὸ περὰ τῆς ἀπολογίας δύναται νὰ ἀπα-
ταλῇ πρὸς τὸν κατηγορούμενον ἐρωτήσεις παρὰ τοῦ διευ-
θύνοντος τὴν συζήτησιν, τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ δημοσίου κα-
τηγόρου καὶ τῶν δικαστῶν. Οἱ λοιποὶ διάδικοι, ὡς καὶ οἱ συ-
νήγοροι αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν κατη-
γορούμενον ἐρωτήσεις μόνον διὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζή-
τησιν.

2. Ἐὰν ὅσα ὑποβλάττει ὁ κατηγορουμένος εἶναι ἐν ὅλῳ
ἢ ἐν μέρει διάφορα τῶν παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐκτε-
θέντων, δύναται νὰ ἀναγνωσθῶσι πρὸς αὐτὸν αἱ ἀντιθέτοι πε-
ρικοπαὶ τῆς κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἀπολογίας του.

3. Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ συνεννοῇται διαρκού-
σης τῆς διαδικασίας μετὰ τοῦ συνήγορου του, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ
τῆς δοθησομένης ἀπαντήσεως εἰς ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐρώ-
τησιν. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀρνηθῇ νὰ ἀπολογηθῇ ἢ νὰ
ἀπαντήσῃ εἰς ἐρώτησιν, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τοῖς
πρακτικοῖς.

*Ἀρθρον 367.

Ἐξέτασις ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου ἐξετάζεται
παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος,
πρὸς ὃν δύναται νὰ ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις ὁ εἰσαγγελεὺς,
οἱ δικασταὶ καὶ οἱ διάδικοι.

*Ἀρθρον 368.

Συμπληρωματικὴ ἐρώτησις.

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν ἐξέ-
τασιν τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου, ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν
ἐρωτᾷ τὸν εἰσαγγελέα καὶ τοὺς διαδίκους, κατὰ τὰ ἐν ἄρ-
θρῳ 333 ὁριζόμενα, ἐὰν ἔχουσιν ἀνάγκην συμπληρωματικῆς
τινός ἐξετάσεως ἢ διασαφείσεως, μεθ' ἧς κηρύσσει τὴν λήξιν
τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας. Ἡ διατάξις αὕτη δὲν ἐφαρ-
μοῖται ἐν τῷ πταισματοδικεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τὰ μετὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν.

*Ἀρθρον 369.

Ἀνασφάλαις.

1. Ἀνασφάλαις τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ὁ διευθύνων
τὴν συζήτησιν δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἢ τοὺς
εἰσαγγελεῖς, (ἄρθρ. 32 παρ. 2), εἰτα δὲ εἰς τὸν πολιτικῶς
ἐνάγοντα, ὅστις ὁρίζει νὰ ἀναπτύξῃ συγχρόνως καὶ τὰ
απορῶντα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ, ἄλλα δὲν δύναται. νὰ

ἐκταθῇ εἰς τὰ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς, κατόπιν δὲ εἰς τὸν
ἀστικῶς ὑπεύθυνον καὶ τελευταῖον εἰς τὸν κατηγορούμενον.

2. Δικαίωμα δευτερολογίας ἔχει μόνον εἰς εἰσαγγελεὺς
καὶ ὁ κατηγορούμενος ἢ εἰς συνήγορόν του. Ἡ δευτερολογία
δέον νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἀπόκρουσιν ἀντιθέτων ἐπιχει-
ρημάτων καὶ δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῆς ἡμισείας
ώρας. Εἰς τὴν δευτερολογίαν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπαν-
τήσωσιν ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι.

3. Ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορός του ἔχουσι πάν-
τοτε τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τὸν λόγον τελευταῖον.

*Ἀρθρον 370.

Περὶ τῆς ποινικῆς δίκης.

Ἡ ἀρχαμένη ποινικὴ δίκη περατοῦται: α') διὰ τῆς
καταδίκης ἢ τῆς ἀθώωσης τοῦ κατηγορουμένου, β') διὰ
τῆς ὁριστικῆς παύσεως τῆς ποινικῆς διώξεως, ὅταν ἐγένετο
παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως ἢ ἀνάκλησις
αὐτῆς, ἢ ὅταν ἡμνηστεύθῃ ἢ πρᾶξις ἢ παρεγράφῃ τὸ ἀξιό-
ποινον αὐτῆς, ἢ ὁ κατηγορούμενος ἀπεβίωσῃ, γ') διὰ τῆς
κηρύξεως τῆς ποινικῆς διώξεως ἀπαράδεκτου ὅταν συντρέχῃ
δεδικασμένον (ἄρθρον 57) ἢ δὲν ὑπάρχῃ ἡ πρὸς δίωξιν
ἀπαιτούμενη ἐγκλήσις, αἰτήσις ἢ ἀδεια (ἄρθρα 41 καὶ 45).

*Ἀρθρον 371.

Κατάρτισις καὶ δημοσιεύσις ἀποφασεων.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων δημοσιεύ-
ονται μετὰ τὸ πέρας τῶν συζητήσεων ἐν δημοσίᾳ συνεδριά-
σει ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων κεντρ-
τίζονται ἐν μυστικῇ δικαστικῇ παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως,
διὰ τῆς ψήφου τῶν ἀπαρτισάντων τὸ δικαστήριον δικαστῶν.
Ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν συλλέγει τὰς ψήφους ὅρχωμενος
ἀπὸ τοῦ κατωτέρου κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβάθμοις ἀπὸ τοῦ
νωτέρου ἐν τῷ βαθμῷ δικαστοῦ, ἐκεῖνος δὲ ψηφίζει τε-
λευταῖος. Διχοψηφίας οὔσης, κρατεῖ ἡ γνώμη τῶν πλείονων,
ἰσοψηφίας δὲ ἡ εὐμενεστέρα διὰ τὸν κατηγορούμενον γνώμη.
Ἐὰν ἐξεδηλώθῃσαν πλείονες τῶν δύο γνώμων, οἱ ψηφίσαντες
ὑπὲρ τῆς δυσμενεστέρας διὰ τὸν κατηγορούμενον γνώμης ἢ
ὑπὲρ τῆς βαρυτέρας ποινῆς δικασταὶ προχωροῦσι πρὸς τὴν
γνώμην τῶν ψηφισάντων ὑπὲρ τῆς ἀμείωσας ἡπιωτέρας
μέχρις ἐπιτελέσεως πλειοψηφίας.

3. Πρῶτον γίνεται ψηφοφορία περὶ τοῦ ἐὰν ὁ κατη-
γορούμενος εἶναι ἐνοχος ἢ ἀθῶος τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ πρά-
ξεως, ὑφ' ἧς περιστάσεις προέκυψεν ἐν τῇ κυρίᾳ διαδικα-
σίᾳ καὶ περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς πράξεως. Κηρυχθέντος
ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, γίνεται εὐθὺς κατόπιν συζή-
τησις περὶ τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς καὶ ἐνδεχομένης τῶν
μέτρων ἀσφαλείας καὶ περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτικῶς
ἐνάγοντος.

4. Ἐκ τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς τὸ δικαστήριον
ἀφαιρεῖ τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεως τοῦ καταδικασθέν-
τος, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ
κώδικος. Ἄν παρέλιπε νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν τῇ καταδικαστικῇ
ἀποφάσει, δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν προφυλάκισιν καὶ διὰ
μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, αἰτήσῃ τοῦ καταδικασθέντος ἢ
τοῦ εἰσαγγελέως. Ἐπίσης δύναται νὰ διορθώσῃ γενόμενα
σφάλματα ἐν τῷ ὑπολογισμῷ. Ὅταν δὲ τὸ ἐπιβλήν τὴν
ποινὴν εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν συνόδων καὶ ἔτιξεν ἡ
σύνοδος, ἀρμόδιον διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προφυλακίσεως
εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετών. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως
περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς προφυλακίσεως, ἐπιτρέπεται τὸ ἐν-
δικον μέσον τῆς ἀναίσεως.

5. Ἀθωωθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἐφαρμόζεται καὶ
τὸ ἄρθρον 71.

*Ἀρθρον 372.

Ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου.

Καθ' ἑα περιπτώσεις ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἡ δικαστικὴ
ἀπόφασις δέον νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου, τὸ δικαστήριον
ὁρίζει ἐν αὐτῇ τῇ ἀποφάσει νὰ καθορίσῃ, ἐὰν ἡ δημοσίευσις

γενήσεται ἐξ ολοκλήρου ἢ καὶ ὠρισμένα τμήματα καὶ εἰς ποῖαν ἢ ποίας ἐφημερίδας.

Ἄρθρον 373.

Ἐξοδα. Τύχη κατασχεθέντων.

Ἐν τῇ τελειωτικῇ ἀποφάσει διατάσσεται ἡ εἰς τὰ ἔξοδα καταψήφισις τῶν ἡττηθέντων διαδίκων (ἄρθρ. 381 ἐπ.) ἢ ἀπόδοσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν ἀφαιρεθέντων πραγμάτων καὶ τῶν πειστηρίων, ὅσα κατεσχέθησαν ἢ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὧν δὲν ἦρθη ἡ κατάσχεσις κατὰ τὸ ἄρθρ. 268, ὡς καὶ ἡ δήμευσις τῶν δημοτευτῶν ἀντικειμένων, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγῳ τῆς διατάξεως τοῦ άρθρου 110 § 2.

Τ Μ Η Μ Α ΠΙ.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πλημμελειοδικεῖον.

Ἄρθρον 374.

Ἀριθμός, σειρά καὶ κατανομή υποθέσεων ἐνώπιον τῶν πλημμελειοδικεῶν.

1. Ἐν ἐκάστῃ δ' ἰακμῇ τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ πρὸς ἐκδίκασιν πλείονες τῶν τριάντων υποθέσεων. Τοῦ δὲ μονομελοῦς πλείονες τῶν πεντήκοντα.

2. Ἀντίγραφον τῆς ἐν τῷ πινακίῳ τειρᾶς τῶν υποθέσεων τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκριβοτηρίῳ ἀπὸ τῆς προτερείας τῆς συνεδριάσεως ὑπο τοῦ γραμματέως. Ἡ ἐν τῷ πινακίῳ σειρά δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰμὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως δημοσιευμένης, ἀφορώσης δ' εἰς ὑποθέσιν, ἐν ᾗ πάντες οἱ διάδικοι εἶναι παρόντες. Δύναται οὖν ἔστω τὸ δικαστήριον δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του, καὶ διαρκούσης ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως, νὰ ὀρίσῃ τὴν συζήτησιν ὠρισμένης υποθέσεως εἰς ὑστέρῃ μόνον σειράν, αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἕνεκεν ἀποδεδειγμένων ἐξαιρετικῶν λόγων.

3. Ἐν τῷ τοιχοκολλημένῳ ἀντιγράφῳ ἀναγράφεται παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς συνεδριάσεως, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίαν, μέχρι ποίου ἀριθμοῦ υποθέσεων θὰ προβῇ ἡ ἐκδίκασις κατὰ τὴν πρωτὴν συνεδρίαν, τῶν λοιπῶν ἐκδικαζομένων κατὰ τὴν μεταμεσημβρινήν τοιαύτην.

4. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται πειθαρχικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐφετεῖον.

Ἄρθρον 375.

Διακοπὴ συνεδριάσεων.

Τὸ ἐφετεῖον δύναται νὰ διατάξῃ ἐφ' ἅπασι τὴν διακοπὴν τῆς δίκης μέχρι πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἕνεκα ἀνυπερβλήτου κωλύματος ἀναφανέντος κατὰ τὴν διαδικασίαν, εἴτε ἐκ μέρους τῶν δικαστῶν, εἴτε ἐκ μέρους τῶν διαδίκων, ἢ πρὸς βίαιαν προσεγγὴν τῶν μαρτύρων (ἄρθρ. 231 § 1).

Ἄρθρον 376.

Διορισμός συνηγόρου ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ὅταν ἡ κατηγορία εἶναι ἐπὶ κακουργήματι, ὁ πρόεδρος διορίζει, αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου, συνηγόρον του, εἰ μὴ δὲν ἔχῃ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 340 § 1 ὁριζόμενα, καὶ τότε εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὴν δικαιογραφίαν (ἄρθρ. 311).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κακουργιοδικεῖον.

Ἄρθρον 377.

Διακοπὴ συνεδριάσεως καὶ διορισμός συνηγόρου.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 375 καὶ 376 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου διαδικασίᾳ ἐπὶ κακουργήματι. Ἀλλ' ἡ διακοπὴ τῆς δίκης δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν τοιῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 378.

Ὅρισις ἐνόρκων. Ἀπαγγελία κατηγορίας.

Οἱ κληρωθέντες καὶ μὴ ἐξαιρεθέντες ἐνόρκοι καταλαμβάνονται δι' αὐτοὺς καθωρισμένας θέσεις, ἐναντι τοῦ κατηγορουμένου. Αἱ ἔδραι τῶν εἶναι προσηκόντων κεχωρισμένα, ἀπὸ τὰς τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων καὶ ἀπὸ τῶν διὰ τοὺς ἀεροκτὰς προσδιορισμένων μέρων. Εἴτα οἱ ἐνόρκοι ὀφείδουσι τὸν νεομισμένον ὅρκον. Μεθ' οὗ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 339 καὶ 342 ὁρισμένα. Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπαγγέλλει τὴν κατηγορίαν καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν πρόεδρον τῶν συνέδρων τὸν κατάλογον τῶν μαρτύρων, οἱ δὲ διάδικοι τὸν κατάλογον τῶν περὶ αὐτῶν κλητευθέντων μαρτύρων, οἵτινες, ἐντολῇ τοῦ προέδρου, καλοῦνται τότε κατ' ὄνομα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 379.

Ἀντήνοισις τοῦ βουλευμένου.

Μετὰ τὴν ἐκκλήσιν τοῦ κατάλογου τῶν μαρτύρων, ὧν δὲν διετράθη ἀναβολὴ τῆς δίκης κατὰ τὰ ἀρθρα 352 καὶ 354 ἀναγινώσκει ὁ γραμματεὺς γεγωνίᾳ τῇ φωνῇ τὸ διατυπωθὲν τοῦ παρκαπεμπτικοῦ βουλευμένου ἢ τοῦ κλητῆριον θέσπισμα ἂν ἡ κατηγορία εἰσῆλθῃ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως (ἄρθρ. 108 § 3 καὶ 320 § 1). Τοῦτου γενομένου ὁ πρόεδρος ἐξηγεῖ πρὸς τὸν κατηγορούμενον σαφῶς τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, ζητεῖ τὰς ἐν ἄρθρῳ 342 πληροφορίας καὶ διατάσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συζήτησεως.

Ἄρθρον 380.

Ἀναβολὴ διὰ κρείσσονας ἀποδείξεις.

Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας δὲν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς δίκης χάριν κρείσσονων ἀποδείξεων, εἰ μὴ ἐπὶ περὶ τούτου σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Ἡ ἐπὶ τούτου γνώμη τῶν ἐνόρκων προκαλεῖται, κατόπιν προτάσεως τοῦ εἰσαγγελεῦς ἢ τινος τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, εἰ μὴ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων θεωρῇ σκόπιμον τὴν ἀναβολήν, τῶν ἐνόρκων εἰς τοὺς ἐνόρκους εἰδικοῦ ζητήματος, ἀφ' οὗ προσηγουμένως λάβωσι τὸν λόγον ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ διάδικοι. Ἐπὶ τοῦ τεθέντος ζητήματος ἐφαρμόζονται καὶ διατάξεις τῶν άρθρων 391 ἐπ. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἐπικρατεστερα εἶναι ἡ ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς γνώμη.

Ἄρθρον 381.

Δικαιώματα ἐνόρκων.

Τὰ εἰς τοὺς δικαστὰς διδόμενα κατὰ τὸ ἀρθρον 357 δικαιώματα ἔχουσι καὶ οἱ ἐνόρκοι.

Ἄρθρον 382.

Θέσις ζητημάτων.

Παραπομπὴς τῆς περὶ τὴν ἀπόδοξιν διαδικασίας, ἀφοῦ ἐνεργηθῇ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 364-368 ὁρισμένα, ἐρωτᾶται ὁ κατηγορούμενος, εἰ μὴ ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι. Τούτου γενομένου, ὁ πρόεδρος κηρύττει τὴν συζήτησιν παρατωμαμένην καὶ προτιθεῖ τὸν εἰσαγγελεῖα καὶ τοὺς διαδίκους ὅπως ὑποβάλωσι τὰς ἐν τῇ προτάσει σχετικῶς πρὸς τὰ τεθέντα καὶ πρὸς τοὺς ἐνόρκους ζητήματα, μεθ' οὗ θετοῦ οὗτο, κατὰ τὰς κεχωρισμένας καὶ ἀνάλυτικὰς, οὕτως ὥστε κα

εἶναι ἐφικτὴ ἢ πλήρης εἰς ἓν ἕκαστον ἀπάντησις διὰ τοῦ ναὶ ἢ τοῦ ὀχι. Μετὰ τὴν θέσιν τῶν ζητημάτων ὁ πρόεδρος ἀναπτύσσει πρὸς τοὺς ἐνόρκους τὴν νομικὴν ἔννοιαν ἑκάστον ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀναλόγως τῆς δοθησομένης ἀπαντήσεως, προβλεπομένην ποινὴν.

Ἄρθρον 383.

Δικαιοδοσία ἐνόρκων.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων ἀποφασίζει περὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου, ὡς καὶ ἐφ' ὧν τῶν περιστάσεων, αἰτινὲς ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως, δύνανται δὲ νὰ ἀσκήσωσιν ἐπιτροπὴν εἴτε εἰς τὸν καταλογισμὸν, εἴτε εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸν ποινικὸν κώδικα γενικῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων.

Ἄρθρον 384.

Δικαιοδοσία συνέδρων.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀποφασίζει περὶ ὧν τῶν περιστάσεων, αἰτινὲς ἀνεκλύσαν μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἔχουσιν ἐπιτροπὴν εἴτε εἰς τὸ ἀξιόποιον, εἴτε εἰς τὸ καταδικαστικὸν τῆς πράξεως. Κατ' ἐξάφρην τοῦ ἐν τῷ ἁρθρῷ 383 κανόνος, ἀποφασίζει προσέτι καὶ περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ κύρος τοῦ γάμου ζητημάτων, ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν, καὶ ἔτι ταῦτα ἀποτελεῶσι στοιχεῖον τοῦ ἀξιολογοῦ τῆς πράξεως ἢ ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτοῦ.

2. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀποφασίζει προσέτι περὶ ὧν τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν προκυπτάντων δισταμῶν καὶ παρεμπιπτόντων ζητημάτων ὡς καὶ περὶ τῆς ταυτότητας τοῦ κατηγορουμένου (ἄρθρ. 77).

Ἄρθρον 385.

Κύριον ζήτημα.

Τὸ κύριον ζήτημα στηρίζεται εἰς τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα ἢ τὸ κλητήριο θέσπισμα καὶ περιέχει τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἔνοχος τῆς διὰ τούτων ἀποδιδόμενης εἰς αὐτὸν πράξεως, ὑπὸ τὰς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις ἀναφερομένας ἐπιβαρυνούσας ἢ ἐλαφρυνούσας περιστάσεις.

Ἄρθρον 386.

Ἐπικουρικὸν ζήτημα.

Τὸ ἐπικουρικὸν ζήτημα ἀφορᾷ εἰς διάφορον ἀπὸ τὸν ἐν τῷ παραπεμπτικῷ βουλεύματι ἢ τῷ κλητηρίῳ θέσπισματι νομικὸν χαρακτηρισμὸν τῆς πράξεως, ἐὰν δ' οὗτος τυγχάνῃ βαρύτερος τοῦ ἐν τῷ κυρίῳ ζήτηματι περιεχομένου, τὸ ἐπικουρικὸν ζήτημα προηγείται τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 387.

Παραπεμπμένα ζητήματα.

Εἰς συμπλήρωσιν τοῦ κυρίου ἢ τοῦ ἐπικουρικοῦ ζητήματος δύνανται νὰ τεθῶσιν παρεμπόρενα ζητήματα, ἀφορῶντα εἰς τὸν καταλογισμὸν, ὡς καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν, μείωσιν ἢ ἀποκλείσιν τοῦ ἀξιολογοῦ, κατὰ τὰ ἐν ἁρθροῖς 383 καὶ 384 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 388.

Προτάσεις ζητημάτων.

Ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κατηγορούμενος δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν θέσιν ὁρισμένων ζητημάτων, κατὰ τὰ ἐν ἁρθροῖς 382, 386 καὶ 387 ὁριζόμενα. Ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ θέσῃ, εἰς τοὺς ἐνόρκους τὰ προτεινόμενα ζητήματα, ἐὰν προσέκυψαν ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ δὲν προσκρούουσιν εἰς τὸν νόμον. Ζητήματα ἀφορῶντα εἰς ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις ἢ ζητήματα ἐπικουρικὰ ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου τίθενται ὑποχρεωτικῶς, ἐὰν οὗτος ζητήσῃ τὴν θέσιν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προσκρούουσιν εἰς τὸν νόμον. Τοιαῦτα ζητήματα δύνανται νὰ τεθῶσιν καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ ἐὰν ἔτι δὲν προσέκυψαν ἐκ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 389.

Ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων.

Ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορος αὐτοῦ ὑποβάλωσιν ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων ἢ ἐπὶ τῆς σειρᾶς, κατ' ἣν ταῦτα ἐτέθησαν, ἀποφασίζεται περὶ τούτου τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων.

Ἄρθρον 390.

Διατύπωσης καὶ ἐγχειρίσεως ζητημάτων.

Τὰ ζητήματα διατυπῶνται ἐγγράφως καὶ ἐγχειρίζονται εἰς τὸν προϊστάμενον τῶν ἐνόρκων μετὰ τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος ἢ τοῦ κλητηρίου θέσπισματος καὶ ὧν τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας. Ὁ πρόεδρος τῶν συνέδρων προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἐνόρκων εἰς τὰ ἐν ἁρθροῖς 396 καὶ 397 διατεταγμένα.

Ἄρθρον 391.

Διάσκεψις ἐνόρκων.

Ἐγχειρισθέντων τῶν ζητημάτων εἰς τοὺς ἐνόρκους ἀποχωρεῖ ὁ κατηγορούμενος ἐκ τοῦ αἰροατηρίου, δὲν δύναται δὲ πλέον τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης δι' οἰονδήποτε λόγον. Οἱ ἐνόρκοι μεταβαίνουν εἰς τὸ δι' αὐτοὺς παρεσκευασμένον δωμάτιον, ἵνα διασκεφθῶσι, δὲν ἀποχωροῦσι δ' ἐκεῖθεν πρὸ τοῦ τέλους τῆς διασκέψεως. Ἐὰν κατὰ τὴν διάσκεψιν γεννηθῶσιν εἰς τοὺς ἐνόρκους ἀπορίαι ἐπὶ τῶν τεθέντων ζητημάτων καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν, δύνανται οὗτοι νὰ καλέσωσι τὸν πρόεδρον τῶν συνέδρων πρὸς παροχὴν διασαφήσεων. Ὁ πρόεδρος, περιοριζόμενος εἰς ταῦτα, ἀποχωρεῖ μετὰ ταῦτα. Κατὰ τὴν παροχὴν τῶν διασαφήσεων δικαιούται νὰ παρίσταται ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ εἰς τῶν συνηγόρων τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 392.

Ἀπαγόρευσις ἐπικοινωνίας ἐνόρκων.

Διασκεπτομένων τῶν ἐνόρκων οὐδεὶς εἰσέρχεται εἰς τὸ πρὸς διάσκεψιν δωμάτιον, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἐνόρκων τις δύναται νὰ ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, ἀνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπαγορεύεται ὁσάυτως εἰς τοὺς ἐνόρκους αἰαδήποτε ἀνακοίνωσις πρὸς τρίτον τινά. Πρὸς διατήρησιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ὁ πρόεδρος τῶν συνέδρων λαμβάνει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του πρόσφορα μέτρα.

Ἄρθρον 393.

Κυρώσεις ἀπαγορεύσεως ἐπικοινωνίας.

Ἐνόρκοι παραβαίνοντες τὴν ἀνωτέρω ἀπαγόρευσιν τιμωροῦνται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων μετὰ χρηματικὴν ποινὴν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος τιθεμένων ὁρίων τῆς ποινῆς ταύτης, ἄλλοι δὲ, παρὰ τοὺς ἐνόρκους, παραβαίνοντες τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν, τιμωροῦνται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου μετὰ κράτησιν μέχρι πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 394.

Ὁδηγία ἐνόρκων.

Ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων ἐκθέτει ἐνώπιον πάντων εἰς αὐτοὺς εὐκρινῶς καὶ αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς: «Ὅτι θέλουν βασανίσαι εὐσυνειδήτως τὴν κατηγορίαν καὶ διὰ τῆς βασανιστικῆς, ἐξόχως δὲ δι' ἐπιμελοῦς σταθμίσεως τῆς ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν γενομένης δημοσίας συζητήσεως, τῶν κατ' αὐτὴν ἐξομολογήσεων καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν καθυποβεβλημένων τυχόν ἄλλων ἀποδείξεων, θέλωσιν σχηματίσει καὶ παγιώσει τὴν ἰδίαν αὐτῶν πεποίθησιν. Ὅτι ὁ νόμος δὲν ζητεῖ μὲν παρ' αὐτῶν λόγον τῶν αἰτίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ πεποίθησίς των, ἐπιβάλλει ὅμως εἰς αὐτοὺς τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ νὰ ἀκούσωσιν, ἐν ᾧ σχηματίζουσιν τὴν πεποίθησίν των, τὴν φωνὴν τῆς ἰδίας των συνειδήσεως καὶ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων παραχθεῖσαν γνώμην των περὶ τοῦ ἀξιολογισμοῦ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν ἀποδείξεων.» Ἀντίτυπον τῆς ὁδηγίας ταύτης τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δωμάτιον τῆς διασκέψεως.

Ἄρθρον 395.

Λύσις ζητημάτων.

Οἱ ἑνόρκοι διασκέπονται πρῶτον περὶ τοῦ κυρίου ζητήματος καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ (ἄρθρον 386), ἔπειτα δὲ περὶ τῶν παρεπομένων τυχόν ζητημάτων.

Ἄρθρον 396.

Συλλογὴ ψήφων.

1. Μετὰ τὴν ἐφ' ἐκάστου ζητήματος ψηφοφορίαν ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων συλλέγει τὰς ψήφους. Ἡ ψηφοφορία συνίσταται μόνον εἰς τὴν ἐξῆς δήλωσιν: «ἐάν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἐνοχος τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένης πράξεως ἢ ὄχι» «ἐάν εἶναι ἐνοχος τῆς πράξεως κατ' αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν περίστασιν ἢ ὄχι». Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς ἕκαστον τῶν παρεπομένων ζητημάτων, ἐν ἀποφατικῇ δὲ ἀπαντήσει εἰς τὸ κύριον, γίνεται ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐπικουρικόν. Ἡ ψηφοφορία θεωρεῖται ὡς ἀποβάσας κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἐν οἷσδ' ὅτε ζητήματι, ἐφ' ὅσον αἱ κατ' αὐτοῦ ψῆφοι εἶναι ἐκ τῶν δέκα τοῦλάχιστον ἕξ.

2. Ὁ προϊστάμενος ἀναγράφει τὴν δοθεῖσαν ἀπάντησιν παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐνόρκων, σημειῶν ἐν τῇ περιθωρίῳ τοῦ περιέχοντος τὰ ζητήματα ἐγγράφου καὶ ἑναντι τοῦ ψηφισθέντος ζητήματος, τὴν λέξιν καὶ ἢ ὄχι καὶ υπογράφων.

Ἄρθρον 397.

Κατάρτισις καὶ ἀνάγνωσις ἐτυμηγορίας.

1. Ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων συντάσσεται ἐγγράφως, κάτωθι τοῦ ἐγγράφου τῶν ζητημάτων καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς αὐτὸ καὶ συμφώνως πρὸς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 396 ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, ἀρχεται δὲ διὰ τῶν λέξεων «Τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως λέγω, ὅτι ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων εἶναι αὕτη» καὶ βεβαιοῖ εἴτα τὴν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου ζητήματος δοθεῖσαν ἀπάντησιν τῶν ἐνόρκων, διὰ τοῦ «ναὶ» ἢ τοῦ «ὄχι» χρονολογεῖται δὲ καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν. Ἡ ἐτυμηγορία, ἐάν ὁ κατηγορούμενος κηρυχθῇ ἐνοχος πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ βεβαιοῖ ὅτι ὑπάρχει ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 396 ἀπαιτούμενη πλειοψηφία, χωρὶς ὅμως νὰ φανερώη ποτὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὲρ ἢ κατὰ ψηφοφορησάντων. Ἐάν οἱ ἐνόρκοι παμψηφεί ἤθελον δεχθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶναι ἐνοχος ἢ ὅτι τὴν πρᾶξιν ἐξετέλεσεν ἐν καταστάσει ἀποκλειούσῃ τὴν ποινὴν, ἡ ἐτυμηγορία πρέπει νὰ βεβαιοῖ ρητῶς τὴν παμψηφίαν ταύτην.

2. Ἡ ἐτυμηγορία ἀναγιγνώσκεται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνόρκων, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῶν συνέδρων καὶ ἀφοῦ οἱ ἐνόρκοι καταλάβωσι τὰς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἑδρας τῶν παρόντων τῶν διαδίκων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του.

Ἄρθρον 398.

Παράδοσις τῆς ἐτυμηγορίας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἡ ἐτυμηγορία, ἐγχειρισθεῖσα εἰς τὸν πρόεδρον τῶν συνέδρων, υπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Κατὰ τῆς οὕτως ἐγχειρισθείσης ἐτυμηγορίας οὐδεμία ἀντίρρησης ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς τῶν ἐν ἀρθροῖς 402 καὶ 403 διατασσομένων.

Ἄρθρον 399.

Πεπλανημένη καταδικαστικὴ ἐτυμηγορία.

1. Κηρυχθέντος τοῦ κατηγορουμένου ἐνόχου, ἐάν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων πεισθῇ ὅτι ἡ ἐτυμηγορία προήλθεν ἐκ πλάνης ἢ ὅτι ἐκ πλάνης ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἐν αὐτῇ ἢ ἀπερρίφθη ἐπιβαρυντικὴ τις ἢ ἐλαφρυντικὴ περίστασις ὁφείλει νὰ κηρύξῃ τὴν ἐτυμηγορίαν πεπλανημένην, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Ἡ ἐτυμηγορία μόνον ὁμοφώνως δύναται νὰ κηρυχθῇ πεπλανημένη.

2. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς προσεχῇ σύνοδον τοῦ κακουργιοδικείου πρὸς νέαν συζήτησιν, καὶ ἢν ἀπαγορεύεται νὰ μετὰσχῶσιν οἱ τὸ πρῶτον δικάσαντες ἐνόρκοι καὶ συνέδροι. Ἐάν ἡ ἐτυμηγορία ἐκηρύχῃ πεπλανημένην ἐν μέρει, μετὰ τὴν νέαν συζήτησιν, εἰς τοὺς ἐνόρκους τίθενται μόνον τὰ

εἰς τὸ ἀκυρωθὲν μέρος τῆς πρώτης ἐτυμηγορίας ἀφορῶντα ζητήματα, διατηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ ταύτης ἰσχυρᾶς.

3. Μετὰ τὴν νέαν ἐτυμηγορίαν ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόφασις, ἂν περαιτέρω ἀναβολῆς, καὶ ἐάν οἱ ἐνόρκοι ἤθελον ἐπαναλάβῃ τὴν αὐτὴν ἐτυμηγορίαν.

Ἄρθρον 400.

Πεπλανημένη ἀθωωτικὴ ἐτυμηγορία.

1. Ἐάν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ὁμοφώνως, συμφωνούντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἤθελε κρίνει, ὅτι ἐτυμηγορία τις, κηρύττουσα μὴ ἐνοχον τὸν κατηγορούμενον ἢ δεχομένη λόγον ἀποκλείοντα τὴν ποινὴν, προήλθεν ἐκ πλάνης, δύναται, ἀκυροῦν ταύτην, νὰ ἀναβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἄλλην σύνοδον. Ἐάν καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην δικάσιμον ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων ἀποβῇ καὶ ἀθῶις ἀθωωτική, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀκυρωθῇ αὕτη. Κατὰ τὴν δευτέραν δικάσιμον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετὰσχῶσιν οἱ τὸ πρῶτον δικάσαντες ἐνόρκοι καὶ συνέδροι.

2. Ἡ διάταξις τῆς § 1 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν, ὅταν ἐν τῇ ἐτυμηγορίᾳ βεβαιούται ὅτι αὕτη ἐλήφθη παμψηφεί.

Ἄρθρον 401.

Ἀνάγνωσις ἐτυμηγορίας εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ἐγχειρισθείσης παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν ἐνόρκων τῆς ἐτυμηγορίας καὶ μὴ κηρυχθείσης ταύτης πεπλανημένης, προσκαλεῖται ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὃ δὲ γραμματεὺς τὴν κοινοποιεῖ εἰς αὐτόν, ἀναγιγνώσκων αὐτὴν γωνίᾳ τῇ φωνῇ.

Ἄρθρον 402.

Ἀναθεώρησις ἐτυμηγορίας.

Ἐάν ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων εἶναι ἀσαφής, ἐλλιπής ἢ ἀντιφατικὴ, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀναπέμπει τοὺς ἐνόρκους πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ διόρθωσιν αὐτῆς. Ἡ τοιαύτη ἀναπομπὴ τῶν ἐνόρκων δύναται νὰ γίνῃ, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπὶ τῆς ἐτυμηγορίας ἐρειδομένην ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 403.

Διορθώσεις καὶ μεταβολαί.

1. Ἐάν ἡ ἀναπομπὴ τῶν ἐνόρκων ἐγένετο, ὅπως προβῶσιν εἰς τυπικὰς διορθώσεις ἢ παραλείψεις τῆς ἐτυμηγορίας, δὲν δύναται πλέον οὗτοι νὰ μεταβάλωσι τὴν οὐσίαν αὐτῆς.

2. Ἐάν ἡ ἐτυμηγορία πρόκειται νὰ διορθωθῇ ἔνεκεν ἀντιφασίας, οἱ ἐνόρκοι οὐδαμῶς δεσμεύονται ὑπὸ τῶν προηγουμένων αὐτῶν ἀπαντήσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ γίνῃ νέα διατύπωσις ἢ καὶ συμπλήρωσις τῶν ζητημάτων, ἐάν τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον, παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων, ὅποτε ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 385-391.

Ἄρθρον 404.

Ἀθώωσις τοῦ κατηγορουμένου.

Ἐάν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐκηρύχῃ ἐνοχος, ὁ πρόεδρος κηρύσσει αὐτὸν ἀθῶον καὶ διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν του, ἐάν δὲν πρέπει νὰ κρατῇται δι' ἄλλην αἰτίαν. Μεθ' ὃ τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, κατ' αἵτησιν τοῦ ἀθωωθέντος, ἀκοῦσαν τῶν διαδίκων, ἀποφασίζει περὶ τῶν υποβληθεισῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 71.

Ἄρθρον 405.

Ἐπιβολὴ ποινῆς παρὰ τῶν συνέδρων.

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, ἀκοῦσαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου καὶ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ περὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐφαρμοστέας ποινῆς, ἐπιβάλλει εἰς τὸν κηρυχθέντα ἐνοχον τὴν προσήκουσαν ποινὴν.

Ἄρθρον 406.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων.

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, ἀκοῦσαν τῶν διαδίκων, ἀποφασίζει συγχρόνως ἐν τῇ ποινικῇ ἀποφάσει καὶ περὶ

τῶν υποβληθεισῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 371 § 3 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 407.

Ἀνακοίνωσις πρὸς τὸν καταδικασθέντα.

Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος ἀνακοινεῖ εἰς τὸν καταδικασθέντα, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τὴν ἀνάρρῃσιν τῆς ἀποφάσεως. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐξηγοῦνται συνοπτικῶς, ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ εἶναι ἐγκυρον καὶ τύποι· δεκτὸν τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον.

Ἄρθρον 408.

Πρότασις περὶ χάριτος καὶ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς.

Ἐὰν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων νομίζῃ, ὅτι ἡ νόμιμος ποινὴ ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει, λόγῳ τῶν συντρέχουσῶν περιστάσεων, εἶναι πολὺ αὐστηρά, ὀφείλει νὰ προβῇ αὐτεπαγγέλτως εἰς πρότασιν περὶ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς ἢ περὶ πλήρους χάριτος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

ΤΜΗΜΑ I.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπὶ πταισμάτων.

1. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων.

Ἄρθρον 409.

Σύλληψις ἐνεκα πταισματος.

Ἐνεκα πταισματος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τοῦ πταίστου ὑπὸ παντὸς προσδραμόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, μόνον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ αὐτοφώρου ἢ ἄλλου αὐτοῦ εἰς δίκην εἰσαγωγῆν, ὡς αἰεὶ αὕτη εἶναι ἐφικτή, κατὰ τὰς κατωτέρως διατάξεις.

Ἄρθρον 410

Βεβαίωσις ταυτότητος ἢ ἄλλος εἰσαγωγῇ εἰς δίκην.

Συντρεχούσης τινὸς τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 409 περιπτώσεων, ὁ συλληφθεὶς, ἂνευ οὐδεμιᾶς ἀναβολῆς, ἢ α') προσάγεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἐγγύτερον ἀστυνομικὸν κατὰστημα, ἐνθα ἐξετάζεται πάραυτα, συντασσομένης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ συλλαβόντος ἢ παντὸς ἄλλου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ εὐθὺς μετὰ τοῦτο, βεβαιωθείσης τῆς ταυτότητος τοῦ αἰσίου ἐλεύθερος ἢ β') ὁδηγεῖται ἄμεσως πρὸς τὸν δημόσιον κατήγορον, ἐὰν ὑπάρχῃ, πταισματοδικεῖον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ταυτοχρόνως συνεδριάζον ἢ δυνάμενον νὰ συγκροτηθῇ, πάραυτα εἰς συνεδρίασιν, καὶ προσκομίζονται ἐν ταύτῃ καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις, ὅτε εἰσάγεται παρὰ τοῦ αὐτοφώρου κατὰ τὰς ἐφεξῆς διατάξεις.

Ἄρθρον 411

Χρόνος καὶ τόπος συνεδριάσεων πταισματοδικείου.

Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων, τὸ πταισματοδικεῖον δύναται νὰ συνεδριάξῃ καθ' οἷονδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ ἢ ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ὀρίζομενῳ διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνης Ἱπουργοῦ. Ἐν αἷς δὲ πόλεσιν ὑφίστανται διωρισμένοι πλείονες πταισματοδίκαι, δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ὀρισθῇ, ὅπως τὸ πταισματοδικεῖον συνεδριάξῃ μονήμως, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἢ καθ' ἐξέστην ἡμέραν καὶ ὀρισμένῃς ὥρας τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 412

Κλήτευσις μαρτύρων. Ἀνακοίνωσις κατηγορίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἄμεσου εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθέντος πταίστου, ὁ συλλαβὼν αὐτὸν ἀνακριτικὸς ὑπαλλήλος ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ συνάμα προφορικῶς τοὺς παρόντας μάρτυρας κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ μεταβῶσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δικαστικὸν ἢ ἀστυνομικὸν κατὰστημα, ἐφαρμοζομένων ἐν μὴ προσελεύσει αὐτῶν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κλήσει τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 231 καὶ 232. Ὁ δημόσιος κατήγορος ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὄντως ἡ πρᾶξις φέρει τὸν χαρακτῆρα πταισματος, διατυπώνει τὴν κατηγορίαν ἐγγράφως ἢ καὶ προφορικῶς, ἀνακοινομένην τῷ κατηγορουμένῳ ἄμεσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης. Ἐὰν ὅμως κρίνῃ ὅτι ἡ πρᾶξις εἶναι πλημμέλημα, παραπέμπει τὴν συλληφθέντα εἰς τὸν εἰσαγγελεα συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρὸν 279.

Ἄρθρον 413

Παραπομπὴ εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν.

Ἐὰν τὸ πταίσμα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πταισματοδίκου δὲν κατελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ αἱ προσκομιζόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, παραπέμπει οὗτος τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν συνήθη πταισματοδικὴν διαδικασίαν καὶ ἀρτίζει ἐλεύθερον τὸν συλληφθέντα. Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται οἱ κανόνες τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου κυρίας διαδικασίας.

2. Ἐπὶ πταισμάτων βεβαιωμένων δι' ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 414

Διαδικασία.

Ὅσακις δημοσία ἀρχὴ ἢ δημόσιος ὑπαλλήλος ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, καταμηνύει τινὰ ἐπὶ πταίσματι, ὁ ἀρμόδιος πταισματοδίκης, ἅμα τῇ λήψει τῆς μηνύσεως, κατ' ἐγγράφον πρότασιν τοῦ δημοσίου κατήγορου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐπιβάλλει τῷ παραβάτῃ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν νόμιμον ποινὴν, παραπέμπει δὲ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν ὅταν θεωρῇ ὅτι τὰ προσκομιζόμενα στοιχεῖα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς του, καὶ κηρύσσει ἀθῶον τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν δὲν πείθεται περὶ τῆς ἐνοχῆς του.

Ἄρθρον 415

Ἀπόφασις. Ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις, δυναμένη νὰ γραφῇ καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς βεβαιώσεως τὴν παράβασιν ἐκθέσεως, δέον πλὴν τοῦ συνήθους περιεχομένου, νὰ διαλαμβάνῃ καὶ τὴν μνείαν, ὅτι ἐπιτρέπεται τῷ καταδικασθέντι νὰ υποβάλῃ, ἐντὸς ὀκταημέρου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως προθεσμίας, ἐντιρρήσεις, δι' ἐκθέσεως συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν πταισματοδικείου. ἢ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πταισματοδικείου τῆς διαμονῆς του. Ἐν τῇ ἐκθέσει, ἐὰν συντάσσῃται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν πταισματοδικείου, ὀφείλει οὗτος νὰ σημειώσῃ τὴν δικαίωσιν, καθ' ἣν θὰ εἰσαχθῶσι πρὸς συζήτησιν αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τὸ ἀρθρὸν 416.

Ἄρθρον 416.

Συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Γενομένων ἐμπροθέσμως κατὰ τὸ ἀρθρὸν 415 τῶν ἀντιρρήσεων, ἀνατρέπεται ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καὶ εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν συνήθη διαδικασίαν πρὸς συζήτησιν τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρὸν 415 προβολῆς τῶν ἀντιρρήσεων, καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἄνευ κλήτευσως, προσκομίζων καὶ τὰ ἀποδεικτικά του μέσα. Ἄλλως θεωρεῖται δικαζόμενος, ὥστε ἦτο παρών. Ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις ὑπεβλήθησαν ἐνώπιον τοῦ γραμματέως ἄλλου πταισματοδικείου, ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ κατηγορουμένου (ἀρθρὸν 186). Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπ' αὐτῇ, λόγῳ ἐπιτρέπεται. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέ-

πονται τα ὑπο τοῦ παρόντος κώδικος χορηγούμενα ἔνδεια μέσα.

2. Μὴ γενομένων ἐμπροθέσμως ἀντιρρήσεων ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 415 ἐκδοθεῖσαι ἀπόφασις ἐκτελεῖται. Ἐφεσσι καὶ ἀναίρεσις κατ' αὐτῆς ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κινῶν διατάξεις, τῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἀντιρρήσεων προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπὶ πλημμελημάτων.

1. Ἐπὶ τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανομένων.

Ἄρθρον 417.

Ἀμεσος παραπομπὴ τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων : α') τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου ὑπαγομένων, β') κλοπῆς, γ') τραυμάτων καὶ σωματικῶν βλαβῶν ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας, δ') παραβάσεων τοῦ νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων, ε') παρανόμου ὅπλοφορίας καὶ παραβάσεως περὶ τὰς ἐκρηκτικὰς ὕλας, ζ') παραβάσεως μέτρων προλήψεως ἀσθενειῶν καὶ ἐπιζωστιῶν, η') λαθρεμπορίας, θ') παραβάσεων τοῦ νόμου « περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων », ἐὰν ὁ δράστης συνελθῇ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀκολουθεῖ ἢ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς διαδικασίᾳ.

Ἄρθρον 418

1. Ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθεὶς προσάγεται πάραυτα, ἐὰν δὲ συνελθῇ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς προσαγωγὴν χρόνου, ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν σύλληψιν ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, μετὰ τῆς περὶ συλλήψεως καὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐγκλήματος ἐκθέσεως, ὑποχρεωτικῶς ὑπ' αὐτοῦ συντακτέας, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις δύναται νὰ παραπέμψῃ αὐτὸν παραχρῆμα, ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεδριάζοντος ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιλαμβανομένου ἀμέσως τῆς ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας. Ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην δὲν συνεδριάζῃ τὸ δικαστήριον, ὁ εἰσαγγελεὺς κοινοποιεῖ τῷ κατηγορουμένῳ κλητήριον θέσπισμα δι' ἐκτακτον δικάσιμον, συγκαλουμένην ἀρμόδιον διὰ τὴν αὐτὴν ἢ, ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ συγκροτήσεως αὐθημερὸν τοῦ δικαστηρίου, τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

2. Ἐὰν τὸ πλημμέλημα ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου, συνεδριάζῃ δὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ πλημμελήματος καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου αὐτῆς, ὁ κατὰ τὴν § 1 συλληφθεὶς κατηγορούμενος προσάγεται πάραυτα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὑπερδικάζει ἀμέσως τὴν ὑπόθεσιν, εἰσαγομένην ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν συνεδρίαν παρισταμένου εἰσαγγελέως.

3. Ἐὰν τὸ πλημμέλημα τιμωρῇται κατ' ἐγκλήσιν, αὕτη δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ ἐνεργήσωσι τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάντος, περιλαμβανομένης τῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐν τῇ περὶ συλλήψεως ἐκθέσει. (Ἄρθρ. 275 § 2).

Ἄρθρον 419.

Κράτησις τοῦ κατηγορουμένου.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς, προκειμένης ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως κατὰ τὴν ἐπομένην ἀπὸ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου ἡμέρας, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐν τῷ κρατητηρίῳ τῆς ἀστυνομίας κράτησιν του, ἥτις ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν καταστήθῃ δυνατὴ ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἢ σύγκλησις τοῦ δικαστηρίου καὶ ἢ εἰς τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ εἰσαγωγή τῆς υποθέσεως, ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ παρσπέμψῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς προθεσμίας 24 ὥρῶν, μὴ παρατείνουμένης οὐδ' αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου, νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ αὐτοῦ, δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἰανδήποτε ἀνακριτικὴν πρᾶξιν ἥβеле κρίνει

ἀναγκαίαν. Ἡ προφυλακίσις διατάσσεται κατὰ τὸ ἀρθρον 283. Ἐὰν ἐκδοθῇ ἐντάλμα προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικον μέσον, οὐδ' ἐπιτρέπεται προσωρινὴ ἀπόλυσις, ἀλλ' ὁ ἀνακριτὴς πέμπει ἀμέσως τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ἄνευ ἄλλης προδικασίας εἰς τὸ ἀκροατήριον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν.

Ἄρθρον 420

Κλήτευσις τῶν συναιτίων.

Ἐὰν ἡ ἐκδικασίς τῆς υποθέσεως δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ τὴν αὐτὴν τῆς ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως προσαγωγῆς τοῦ δράστου ἡμέραν, ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ συμπαραπέμψῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον καὶ τοὺς μὴ συλληφθέντας συναίτιους, ἐπιμελούμενος τὴν ἐπίδοσιν αὐτοῖς κλητηρίου θεσπίσματος ἄνευ τηρήσεως προθεσμίας τινός.

Ἄρθρον 421.

Κλήτευσις μαρτύρων.

1. Ὁ ἐνεργήσας κατὰ τὸ ἀρθρον 418 τὴν σύλληψιν ὀφείλει νὰ κλητεύσῃ προφορικῶς τοὺς μάρτυρας, ὡς καὶ τοὺς παρὰ τοῦ κατηγορουμένου προτεινομένους (ἀρθρ. 327. § 1) ποιούμενος μνείαν τῆς τοιαύτης κλητεύσεως ἐν τῇ ἐκθέσει συλλήψεως. Ἐὰν ἡ ἐκδικασίς τῆς υποθέσεως πρόκειται νὰ γίνῃ τὴν ἐπομένην τῆς ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως προσαγωγῆς ἡμέραν, δύναται οὗτος νὰ διατάξῃ τὴν προφορικὴν ἐπίσης κλήτευσιν τῶν μαρτύρων καὶ διὰ τοῦ συλλαβόντος τὸν δράστην.

2. Οἱ οὕτω καλούμενοι μάρτυρες ὑπόκεινται ἐν περιπτώσει ἀπειθείας, εἰς τὰς κατὰ τῶν λιπομαρτύρων ποινὰς καὶ τὴν διὰ βίας προσαγωγὴν, διατασσομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκτελουμένην παραχρῆμα καὶ διαρκούσης ἔτι τῆς συνεδριάσεως.

3. Ὁ ἐνεργήσας τὴν σύλληψιν δὲν ἐξετάζεται ὡς μάρτυς, ἀλλ' ἀναγιγνώσκεται ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἢ περὶ συλλήψεως καὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐγκλήματος ἐκθέσις του. Δύναται ἐν τούτοις τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασίν του, αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινος τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

4. Τὰ δικαιώματα καὶ ὁδοιπορικὰ τῶν μαρτύρων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ πληρώνονται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 422.

Πολιτικὴ ἀγωγή.

Ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀδικηθέντος περὶ ἀποζημιώσεως εἰσάγεται ἄνευ προδικασίας, ἀλλὰ μόνον διὰ προφορικῆς δηλώσεως τοῦ παρισταμένου κατὰ τὴν συζήτησιν ἀδικηθέντος, δυναμένου νὰ προσκομίσῃ καὶ μάρτυρας πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀπαιτήσεώς του καὶ ἄνευ προηγμένης γνωστοποιήσεως τούτων πρὸς τὸν κατηγορούμενον. Ὡς πρὸς τὴν ἐκδικασιν τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἐφαρμόζονται αἱ περὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 63 ἐπ. 68 §§2 καὶ 3 καὶ 371 § 3.

Ἄρθρον 423.

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως.

1. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ διορίσῃ αὐτῷ συνήγορον. Ὑποχρεοῦται ἐπίσης ν' ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς ρητὴν δικάσιμον ἐντὸς πέντε τῶν πολὺ ἡμερῶν, ἵνα κανονίσῃ οὗτος τὰ τῆς ὑπερασπίσεώς του. Ὁ διευθύνων τὴν συνεδρίαν ἀνακοινεῖ εἰς τὸν κατηγορούμενον τὰ δικαιώματα του ταῦτα.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀναβάλῃ εἰς ρητὴν δικάσιμον, ἐντὸς δέκα πέντε τῶν βραδύτερον ἡμερῶν, διὰ κρείσσονας ἀποδείξεις ἢ διὰ νὰ κλητευθῶσι καὶ οἱ συναίτιοι τοῦ συλληφθέντος, ἐὰν οὗτοι συμπαραπεμφθέντες εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὸ ἀρθρον 420, δὲν ἐκκλητεύθησαν.

3. Εἰς ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις ἀναβολῆς τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποφασίσῃ συγχρόνως ἐξ ἐπαγγέλματος, εἴτε περὶ διατηρήσεως ἢ ἀρσεως τῆς κρατήσεως ἢ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, εἴτε περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος. Ἐν ἀναβολῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγ. 2, τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διατήρησιν τῆς προφυλακίσεως ἐὰν πρόκειται περὶ πλημμελήματος, δι' ὃ δὲν ἐπιτρέπεται προφυλάκισις κατὰ τὸ ἀρθρον 282.

4. Οἱ παρόντες μάρτυρες εἰς ἑμφοτέρους τὰς περιπτώσεις τῶν παραγ. 1 καὶ 2 ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν νέαν δικαίωσιν ἀνευ κλητεύσεως, οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς καὶ οἱ συναίτιοι τοῦ συλληφθέντος κλητεύονται 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικάσεως. Ἡ κλήτευσίς τῶν μαρτύρων δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἀρθρον 421 § 1, ἡ δὲ βιαία προσκαγῇ τῶν μαρτύρων τῆς τε κατηγορίας καὶ τῆς υπερασπίσεως κατὰ τὴν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου.

* Ἀρθρον 424

Συζήτησις.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνει, ὅτι τὸ ἐγκλημα δὲν κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Ὁ ἐν κρατῇσι ἢ προφυλακίσει διατελὼν κατηγορούμενος παραπέμπεται τότε εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ἀσκεῖ τὰ ἐκ τῶν ἀρθρων 243 § 2, 245 καὶ 246 § 3 παρεχόμενα αὐτῷ δικαιώματα.

* Ἀρθρον 425.

Ἐνδίκαισις συναφῶν.

Ἐὰν ἐπράχθησαν ἐπ' αὐτοφώρῳ συγχρόνως καὶ ἄλλα πλημμελήματα ἢ πταίσματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν προκειμένην συνοπτικὴν διαδικασίαν, συνεκδικάζονται καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο διατάξῃ, ἕνεκα δυσχερειῶν περὶ τὴν ἐκδίκασιν, τὴν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν παραπομπὴν τῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παραμένουσιν ἀκέραια τὰ ἐκ τῶν περὶ συρροῆς ἐν γένει τῶν ποινῶν ἢ οἰασθῇποτε ἄλλης διατάξεως δικαιώματα τοῦ κατηγορουμένου.

* Ἀρθρον 426.

Ἐφαρμογὴ τῆς συνοπτικῆς διαδικασίας καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 418-425 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου πλημμελήματος, ἐκτὸς τῶν ἐν ἀρθρῳ 417 ἀναφερομένων: α') ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ δράστης δὲν ἔχῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως ὀρισμένην καὶ σταθερὰν ἐν τῷ κράτει διαμονὴν ἢ β') ἐὰν ὁ δράστης, καίπερ μὴ καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, κρατῇται ἐν φυλακῇ ἢ ἐν ἄλλῳ τόπῳ κρατήσεως καὶ τὸ πλημμελημα ἐτελέσθη ἐν τῷ τόπῳ, ἐνθα κρατεῖται. Ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει α' τὸ δικαστήριον κρίνῃ ὅτι ὁ δράστης ἔχει ὀρισμένην καὶ σταθερὰν διαμονὴν, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

2. Εἰς τὴν προκειμένην συνοπτικὴν διαδικασίαν ὑπάγονται καὶ οἱ στρατιωτικοί, ὅταν διὰ τὸ πραχθὲν πλημμελημα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 417 ἀναφερομένων, ὑπάγωνται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος.

2. Ἐπὶ πλημμελημάτων βεβαιουμένων δι' ἐκθέσεως.

* Ἀρθρον 427.

Γενικὴ διάταξις.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 414, 415 καὶ 416 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ πλημμελημάτων ὑπαγόμενων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου, ἐὰν ὁ δικαστὴς κρίνῃ ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ μόνον χρηματικὴν ποινὴν.

ΤΜΗΜΑ II

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤ' ΑΠΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπὶ πλημμελημάτων.

* Ἀρθρον 428.

Κλήτευσίς εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ἐὰν τις κατηγορούμενος ἐπὶ πλημμελήματι εἶναι ἀπὸν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, παρεπέμφθη δὲ διὰ βουλεύματος ἢ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὁ εἰσαγγελεὺς κλητεύει τὸν κατηγορούμενον εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον συμφώνως πρὸς τὰ ἀρθρα 320 καὶ 321. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται κατὰ τὸ ἀρθρον 156.

* Ἀρθρον 429.

Συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

1. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἡ συζήτησις προβαίνει κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 339-373.

2. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, πᾶς συγγενὴς αὐτοῦ ἐξ αἵματος μέχρι δ' βαθμοῦ ἢ ἐξ ἀγχιστείας μέχρι β' βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου (προτιχωμένου τοῦ ἐγγυτέρου) δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ νὰ διορίσῃ εἰς τὸν ἀπόντα κατηγορούμενον συνήγορον, ὅστις υπερασπίζει τοῦτον, ὥσει ἦτο παρών. Ἐὰν ἡ υπεράσπισις προβάλλῃ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχῃ γνωστὸν καὶ ὀρισμένον τόπον διαμονῆς, ἡ συζήτησις ἀναβάλλεται κατ' αἵτησιν τῆς υπερασπίσεως εἰς ρητὴν δικάσιμον, μετὰ 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας ὀριζομένην, καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἀνευ κλητεύσεως. Ἐὰν δὲν ζητηθῇ ἡ ἀναβολὴ ἢ ἐὰν οὐδεὶς συγγενὴς ἐμφανισθῇ ἵνα ἐκπροσωπήσῃ τὸν κατηγορούμενον, ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰς συνήθεις ἐπὶ πλημμελημάτων δικτυώσεις, ἢ δ' ἐκδιδόμενη καταδικαστικὴ ἀπόφασις εἶναι ἀμέσως ἐκτελεστὴ καὶ ὑπόκειται εἰς τὰ ἐνδικο μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναίρεσεως. Πρὸς ἑναρξιν ὅμως τῶν διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων προθεσμιῶν ἀπαιτεῖται ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 156.

* Ἀρθρον 430.

Αἵτησις ἀκυρώσεως τῆς ἀποφάσεως.

1. Ὁ καταδικασθεὶς, ὅταν δὲν ἐμφανισθῇ, καὶ δὲν ἤσκησεν ἐπιτροπόμενον κατὰ νόμον ἐνδικὸν μέσον κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος δὲν συνέτρεχον οἱ ὅροι τοῦ ἀρθρου 428, καθορίζων συγχρόνως ἐπὶ ποινῇ ἀπαρἀδέκτου καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ τότε διέμενεν. Ἡ αἵτησις αὕτη γίνεται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς, δι' ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ἐν τῇ ἐκθέσει ὀφείλει ὁ αἰτῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαρἀδέκτου, νὰ δηλώσῃ τὴν ἐνεστῶσαν διαμονὴν του καὶ νὰ ὀρίσῃ ἀντίκλητον ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται πᾶσαι αἱ ἀφορώσαι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιδόσεις καὶ κοινοποιήσεις. Ἡ αἵτησις εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς περὶ αὐτῆς ἐκθέσεως, ἀνευ κλητεύσεως τοῦ αἰτούντος. Ἐὰν οὗτος κρατῇται ἐν τῇ φυλακῇ πρὸς ἐκτίσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 346. Ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ κλητεύσῃ ἀνευ τηρήσεως προθεσμίας τινός, τοὺς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος προταθέντας τυχὸν αὐτῷ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μάρτυρας.

2. Ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως εἰσαγγελεὺς δύναται, ἅμα λαβὼν γνώσιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναβολὴν ἢ διακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ἀρθρα 556 στοιχ. γ' καὶ 557, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν εἶναι ὑποπτος ἀποδράσεως.

*Άρθρον 431.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

1. Ἐάν ἀποδειχθῇ βάσιμος ἡ αἰτήσις ἀκυρώσεως, τὸ δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν ἐκτελούμενην ἀπόφασιν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἄμεσος ἐκδίκασις τῆς υποθέσεως, διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κατηγορουμένου, ὀρίζει δὲ ρητῶς τὴν νέαν δικάσιμον καθ' ἣν ὁ κατηγορούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἄνευ κλητεύσεως, ἄλλως δικάζεται, ὥστε ἦτο παρών, ἐφαρμοζομένων τῶν άρθρων 340 καὶ 341. Κατὰ τὴν νέαν συζήτησιν κλητεύονται οἱ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν συζήτησιν ἐξετασθέντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐπὶ δὲ καὶ νέοι μάρτυρες, οὓς κρίνει ὁ εἰσαγγελεὺς χρησίμους πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας, ἀναγγιγνίσκονται ὁμῶς πάντοτε τὰ πρακτικὰ τῆς ἀκυρωθείσης συζήτησεως.

2. Ἐάν ὁ αἰτῶν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ αἰτήσις τοῦ ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ δὲν συγχωρεῖται πλέον εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσῃ καὶ αὖθις τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον ὁμῶς, προβαλλομένων λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων, ὑπὸ τινος τῶν ἐν § 2 τοῦ άρθρου 429 ἀναφερομένων συγγενῶν, ὧν ἕνεκα αἰτίων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὁ κατηγορούμενος, δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐφ' ἅπαξ μὲν τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν εἰς ὀγδὴν δικάσιμον, καθ' ἣν ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἄνευ κλητεύσεως.

3. Κατὰ τῆς ἐφ' οἷσιν οἰσδήποτε λόγῳ ἀπορριπτούσης τὴν αἰτήσιν ἀκυρώσεως ἀποφάσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

*Ἐπὶ κακουργημάτων.

*Άρθρον 432.

Ἀναστολὴ τῆς ἐκδίκασεως.

Ἐάν τις, παραπεμφθεὶς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου ἐπὶ κακουργήματι, εἶναι ἅπῳ ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστῳ διαμονῆς, δὲν προσέλθῃ δὲ οὐδὲ συλληφθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 156, ἀναστέλλεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, διὰ διατάξεως τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως μέχρι τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφανίσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἄρθρον 156 § 2 καὶ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ πρωτοδικείου, ἐάν δὲ δὲν ἐκδίδεται τοιαύτη, εἰς μίαν ἐφημερίδα τῆς ἑδρας ἐνὸς τῶν πλησιεστέρων πρωτοδικείων.

*Άρθρον 433.

Παραπομπὴ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

Διαταχθείσης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 432 ἀναστολῆς, ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἁρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον, διατηρεῖ δὲ τὸ δικαίωμα, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως ἢ συλλήψεως τοῦ κατηγορουμένου, νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, ἐάν δὲν ἐξεδίδῃ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 434.

Δημοσίευσις τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος, ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 432 δημοσιεύσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἀναστολὴν διατάξεως, τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἄρθρον 156 § 2, δημοσιεύεται ἐν περιλήψει κατὰ τὸ ἄρθρον 432 καὶ κοινοποιεῖται, ἐπιμελεῖς τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετών, εἰς πᾶσας τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, προσκαλούμενὰς διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ κατηγορουμένου.

*Άρθρον 435.

Φυγοδικία τοῦ προσωρινῶς ἀπολυθέντος κατηγορουμένου.

1. Ἐάν ὁ παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἀπολυθῇ τῶν φυλακῶν προσωρινῶς κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ ἐπόμεν., δὲν ἐμφανισθῇ δ' ἐξ ἀπειθείας ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἵνα δικασθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, τὸ δικαστήριον, ἀνακαλοῦν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 300 ἐδ. α', διατάσσει συγχρόνως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας κατὰ τὸ ἄρθ. 432, ἐφερμοζομένων καὶ τῶν άρθρων 433 καὶ 434.

2. Παρομοίᾳ ἀναστολῇ τῆς διαδικασίας κατὰ τοῦ ἐπὶ κακουργήματι κατηγορουμένου διατάσσεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ άρθρου 290 § 2.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Ἐκδόσις.

*Άρθρον 436.

Ἐν γένει.

1. Ἐλλείψει συμβάσεως οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐκδόσεως ἀλλοδαπῶν ἐγκληματικῶν ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐπομένων άρθρων.

2. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ὑφισταμένης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς αὐτὴν ὡς καὶ ἐφ' ὧν σημείων δὲν προβλέπει ἡ σύμβασις.

*Άρθρον 437.

Πότε ἐπιτρέπεται.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἀλλοδαποῦ: α') ἐάν οὗτος κατὰ γορηθῇ ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, καθ' ἣς ἀπειλεῖται ὑπὸ τε τοῦ ἡμεδαποῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ νόμου τοῦ ἐκζητούντος κράτους ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας, ἥς τὸ ἀνώτατον ὅριον εἶναι δύο ἔτη καὶ ἂνω ἢ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Ἐν περιπτώσει συρροῆς ἐγκλημάτων, ἡ ἐκδοσις ἐπιτρέπεται διὰ πάντα ταῦτα, ἐάν ἐν ἐκ τούτων τιμωρῆται διὰ τινος τῶν ἀνωτέρω ποινῶν. Ἐάν δ' ὁ ἐκζητούμενος κατεδικάσθῃ πρότερον ἀμετακλήτως ὑπὸ δικαστηρίου οἰουδήποτε κράτους εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν δι' ἐγκλημα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ άρθρου 438 στοιχ. γ' ζητῆται δ' ἡ ἐκδοσις του δι' ἐγκλημα τελεσθὲν ναβ' ὑποτροπὴν κατὰ τὸν ἡμεδαπὸν ποινικὸν νόμον καὶ τὸν τοῦ ἐκζητούντος κράτους, ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἐάν τὸ ἐγκλημα τοῦτο τιμωρῆται ὡς πλημμέλημα δι' οἰσδήποτε στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, β') ἐάν ὁ ἐκζητούμενος ἀλλοδαπὸς κατεδικάσθῃ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐκζητούντος κράτους εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, ἥτις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἐκζητούντος κράτους ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα καὶ γ') ἐάν οὗτος συναινῇ ρητῶς εἰς τὴν παράδοσιν του πρὸς τὸ ἐκζητοῦν κράτος.

*Άρθρον 438.

Πότε ἀπαγορεύεται.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις: α') ἐάν ὁ ἐκζητούμενος εἶναι ἡμεδαπὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, β') ἂν ἡ διώξις καὶ τιμωρησις τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ ἐκζητούμενου ἐγκλήματος ἀνήκει κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους εἰς τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια, γ') ἐάν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, ὅπερ κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους χαρακτηρίζεται ὡς πολιτικόν, στρατιωτικόν, φορολογικόν ἢ τοῦ τύπου, ᾧ δυνάκεται μόνον κατ' ἐγκλήσιν τοῦ ἰδικηθέντος ἢ ὁσάκις προκύπτει ἐκ τῶν περιστάσεων ὅτι ἀπὸ πολιτικοῦ

σκοπού ζητείται ή έκδοσις, δ') εάν κατά τους νόμους του εκζητούντος ή του ήμετέρου κράτους, ή του κράτους, ενθ' έτελέσθη το έγκλημα, έπλήθην ήδη πρό της περί έκδόσεως αποφάσεως, νόμος λόγος κωλύων την δίωξιν ή την εκτέλεσιν της ποινής ή αποκλείων ή εξαλείφον το αξιόποινον και ε') εάν πιθανολογείται ότι ο εκζητούμενος θέλει καταδιωχθί υπό του κράτους, εις ο παραδίδεται δια πράξιν άλλην εκτός εκείνης, δι' ην ζητείται ή έκδοσις.

*Άρθρον 439.

Αίτησις έκδόσεως υπό πλειόνων κρατών.

Εάν ή έκδοσις ζητήται υπό πολλών κρατών δι' εν και το αυτό έγκλημα, διατάσσεται αυτή κατά προτίμησιν, είτε εις το κράτος, ούτινος ο εκζητούμενος είναι υπήκοος, είτε εις εκείνο, επί του έδάφους του οποίου επράχθη το έγκλημα. Εάν αι σύγχρονοι αίτησεις γίνονται δια διάφορα έγκλήματα. ή έκδοσις γίνεται κατά προτίμησιν εις το κράτος, επί του έδάφους του οποίου έτελέσθη το βαρύτερον κατά τους ήμεδαπούς νόμους έγκλημα, ή, εάν πρόκειται περί έγκλήματος όμοιως βαρύτερος, εις το κράτος, του οποίου ή περί έκδόσεως αίτησις έφθασε πρώτη, λαμβανομένης πάντοτε υπ' όψιν και της υπό τινος των εκζητούντων κρατών αναλαμβανομένης υποχρεώσεως, όπως προβή εις την δια τα λοιπά έγκλήματα επανέκδοσιν του εκζητουμένου.

*Άρθρον 440.

Περιορισμοί εις την έκδοσιν.

Η έκδοσις παραχωρείται μόνον υπό τόν όρον. ότι ο εκδιδόμενος δεν θέλει καταδιωχθί ή καταδικασθί εν τώ κράτει, εις ο εκδίδεται, ούτε παραδοθί εις τρίτον κράτος, δι' άλλας πράξεις, τελεσθείσας πρό της έκδόσεώς του, εκτός εκείνης δι' ην εκδίδεται. Δια τας τοιαύτας πράξεις, δύναται να διωχθί, τιμωρηθί ή παραδοθί εις τρίτον κράτος, μόνον α') εάν συναινέση μεταγενεστέρως το Έλληνικόν κράτος, ήπερ δύναται να αξιώσθ, όπως ή συναινέσις αυτή ζητηθί κατά τόν διαγεγραμμένον δια την αίτησιν έκδόσεως υπό του παρόντος κώδικος τύπον, μετά των έπιστηριζόντων ταύτην έγγραφων, κατά τα άρθρα 443 και 444 ή β') εάν το εκδοθέν πρόσωπον δεν εγκατέλειψε, παρά την έλλειψιν παντός έμποδίου, το έδαφος του εις ο εξέδθη κράτους, εντός τριάκοντα ήμερών, από του πέρατος της δίκης και εν περιπτώσει καταδικής, από της εκ των φυλακών απολύσεώς του ή εάν επανέλθι εις το κράτος μεταγενεστέρως.

*Άρθρον 441.

Αναβολή της έκδόσεως.

Εάν το εκζητούμενον πρόσωπον καταδιώκεται ή καταδικασθί εν τη ήμεδαπή δια πράξιν άλλην ή την προκαλέσασαν την περί έκδόσεως αίτησιν, ή έκδοσις αυτού αναβάλλεται μέχρι του πέρατος της ποινικής δίωξεως και, εν περιπτώσει καταδικής, μέχρι της εκτίσεως της ποινής ή της εκ των φυλακών απολύσεως του εκζητουμένου. Τα κατ' αυτού επιβληθέντα τυχόν μέτρα ασφαλείας εφαρμόζονται, άμα ως ούτος επανέλθι όπως ούτος εις την ήμεδαπήν. Εάν όμως παρήλθε πενταετία από της έκδόσεώς του, περί της εφαρμολγής ή μη των μέτρων ασφαλείας άμα τη επανόδω του αποφαίνεται το πλημμελειοδικείον του τόπου της κατοικίας του, λαμβάνον υπ' όψει τας ύφ' ός διατελεί συνθήκας και το επικίνδυνον ή μη του χαρακτηρος του.

*Άρθρον 442.

Προσωρινή παράδοσις του εκζητουμένου.

Εάν ή κατά το άρθρον 441 αναβολή της έκδόσεως δύναται να έχη ως αποτέλεσμα, κατά τους νόμους του εκζητούντος κράτους, την παραγραφήν ή άλλα σοβαρά κωλύματα εις την δίωξιν, δύναται να επιτραπή ή προσωρινή έκδοσις του εκζητουμένου, υπό τόν όρον, ότι ούτος θα επανασταλή, εούθως ως αι δι' ός προσωρινώς εκζητήθ, ανακριτικά πράξεις περατωθίσιν.

*Άρθρον 443.

Αίτησις έκδόσεως.

1. Εν τη δια της διπλωματικής οδοϋ διαβιβαζομένη αίτησις δεν να συνάπτονται, εις μεν την περίπτωσηιν του άρθρου 437 στοιχ. α' το κατηγορητήριο, το ένταλμα συλλήψεως ή πάσα άλλη δικαστική πράξις έχουσα το αυτό κύρος προς ταύτα και (εάν συνθήκη δεν κωλύη τουτο) όσα έγγραφα απαιτούνται, να βεβαιωθί ότι υπάρχουν ενδείξεις ένοχής, επαρκείς προς παραπομπήν εις δίκην του εκζητουμένου, εις δε την περίπτωσηιν του άρθρου 437 στοιχ. β' ή απόφασιν κατά του εκζητουμένου και αι αποδείξεις ότι αυτή είναι άμετακλήτος. Εν παση δε περιπτώσει αντίγραφον του νόμου του εκζητούντος κράτους, όστις τιμωρεί την πράξιν, δι' ην ζητείται ή έκδοσις, προς δε συνοπτική περιγραφή των περιστατικών του έγκλήματος και τέλος ακριβής περιγραφή των χαρακτηριστικών του εκζητουμένου μετά φωτογραφίας και των δακτυλικών αυτού αποτυπωμάτων, ει δυνατόν. Πάντα τα έγγραφα ταύτα δύνανται να προσάγωνται και εν αντιγράφους κεκυρωμένοις υπό του δικαστηρίου ή πάσης άλλης αρμοδίας αρχής του εκζητούντος κράτους.

2. Η περί έκδόσεως αίτησις, μετά των κατά την § 1 απαιτουμένων έγγραφων και μεταφράσεως αυτών κεκυρωμένης, διαβιβάζεται υπό του Υπουργού των Εξωτερικών προς τόν επί της Δικαιοσύνης, όστις, αφού έλέγξη το νόμιμον της αίτησεως, αποστέλλει αυτήν μετά των έγγραφων δια του παρ' έφέταις εισαγγελέως προς τόν πρόεδρον των έφετών, εν τη περιφερεία του οποίου διαμένει ο εκζητούμενος.

*Άρθρον 444.

Αίτησις έπεξηγήσεως.

Όταν υπάρχουν άμφιβολία περί του εάν συντρέχη περίπτωσηίς τις έκδόσεως κατά τα άρθρα 437 και 438, ζητούνται έπεξηγήσεις παρ' του εκζητούντος κράτους, ή δε έκδοσις δεν διατάσσεται, ειμή μόνον, όταν αι παρασχεθείσαι έπεξηγήσεις είναι τοιαύται, ώστε να διαλύσι τας γεννηθείσας άμφιβολίας.

*Άρθρον 445.

Σύλληψις εκζητουμένου, κατάσχεςις των πειστηρίων.

1. Ο πρόεδρος των έφετών όφείλει, άμα τη παραλαβή των έγγραφων, να διατάξη άνευ άναβολής δι' έντάλματος την σύλληψιν του εκζητουμένου και την κατάσχесιν όλων των πειστηρίων. Το ένταλμα συλλήψεως και ή κατάσχεςις εκτελείται έπιμελεία του παρ' έφέταις εισαγγελέως κατά τα άρθρα 251-269, 277, 278 και 280.

2. Και άνευ έντάλματος συλλήψεως δύναται, εν έπειγουσση ανάγκη και δι' όταν ύπάρχη βάσιμος ύπόνοια φυγής του εκζητουμένου, να συλληφθί ούτος, έντολή του εισαγγελέως των έφετών, και πριν ή υποβληθί ή περί έκδόσεως αίτησις, επί τη βάσει όμως άγγελίας διαβιβαζομένης ταχυδρομικώς ή τηλεγραφικώς υπό της δικαστικής ή άλλης αρμοδίας αρχής του εκζητούντος κράτους, μνημονευούσης πάντως το ένταλμα συλλήψεως ή την απόφασιν και το έγκλημα, και άνευ μεσολαβήσεως διπλωματικής. Ο εισαγγελέως των έφετών ανακοινοί πάραυτα την σύλληψιν εις τόν επί της Δικαιοσύνης Υπουργόν, όστις δύναται να διατάξη την απόλυσιν του συλληφθέντος.

3. Εάν εντός ενός το πολύ μηνός από της συλλήψεως δεν υποβληθί ή αίτησις έκδόσεως κατά το άρθρον 443, ο προσωρινώς κρατηθείς απολύεται, διαταγή του εισαγγελέως των έφετών. Υποβληθέντων έμπροθέσμως των έγγραφων, εφαρμόζονται αι διατάξεις της § 1 ως και των άρθρων 448 έπ.

4. Εάν μετά την κατά τα άνωτέρω γενομένην απόλυσιν του εκζητουμένου περιέλθι ή κατά το άρθρον 443 αίτησις έκδόσεως εις το ύπουργείον των εξωτερικών, επακολουθεί ή διαδικασία της έκδόσεως.

5. Ο προσωρινώς συλληφθείς δύναται, άμφισβητών την ταυτότητά του, να προσφύγη εντός 24 ώρων από της εις τόν παρ' έφέταις εισαγγελέα παραγωγής του εις το συμβούλιον των έφετών, ήπερ αποφασίζει άμετακλήτως άκουσας

τοῦ προσφεύγοντος καὶ τοῦ συνηγόρου του. Ἡ προσφυγή δύναται νὰ γίνη καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν.

*Ἀρθρον 446.

Βεβαιώσεις ταυτότητος Φυλακίσις τοῦ συλληφθέντος.

Ὁ συλληφθεὶς μετὰ τῶν ἐκθέσεων συλλήψεως καὶ κατασχέσεως, προσάγεται ἢνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ὅστις ἐξετάζει αὐτὸν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητός του, ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὰς πληροφορίας τῆς ἐνεργησάσης τὴν σύλληψιν ἀρχῆς. Βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος, διατάσσει ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν τὴν ἐν ταῖς Φυλακαῖς τῶν ὑποδικῶν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος καὶ πέμπει πάσας τὰς περὶ συλλήψεως, κατασχέσεως καὶ βεβαιώσεως τῆς ταυτότητος ἐκθέσεις εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν. Ἐὰν ἡ ταυτότης ἀμφισβητηθῇ, ἐφαρμόζεται ἡ § 5 τοῦ ἄρθρου 445.

*Ἀρθρον 447.

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐγγράφων.

Ὁ συλληφθεὶς δικαιούται νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου του πάντων τῶν ἐγγράφων καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν, ἰδίᾳ δαπάνῃ.

*Ἀρθρον 448.

Συζήτησις περὶ τῆς ἐκδόσεως.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν, ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 446 ἐκθέσεων, συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἐκ πέντε δικαστῶν συντιθέμενον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσάγεται ὁ συλληφθεὶς, ἐὰν συναινῇ δικαιούμενος νὰ παραστῇ μετὰ συνηγόρου καὶ ἐρμηνέως τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐὰν δὲν ἔχῃ, τὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν διορισμὸν συνηγόρων.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν συνεδριάζει δημοσίᾳ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ζητήσῃ τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρίασιν ἢ δὲν παρασταθῇ οὐδόλως ἐνώπιον αὐτοῦ. Τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρίασιν δύναται νὰ διατάξῃ τὸ συμβούλιον καὶ αὐτεπαγγέλτως.

*Ἀρθρον 449.

Ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως. Προσωρινὴ ἀπόλυσις τοῦ συλληφθέντος.

1. Ὁ τε ἐκζητούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ συμβουλίου τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως. Τὸ συμβούλιον, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἐκζητούμενον τὴν μέχρι 15 ἡμερῶν ἀναβολήν.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν δύναται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ συλληφθέντος, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 296, 297 § 1 καὶ 2, 298, 300, 302 ἕως 304. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 294 εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις αἴρεται αὐτοδικαίως, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἐγκρινοῦσης τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως. Τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ἀποφασίζῃ τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

*Ἀρθρον 450.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως

1. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ συλληφθέντος, ἐὰν ἐνεφανίσθῃ, καὶ μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἐκζητουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως ἢτιολογημένως, ἀποφαινόμενος : α') περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ συλληφθέντος πρὸς τὸν ἐκζητούμενον, β') περὶ τῆς υπάρξεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ἢ τῆς συνθήκης ἀπαιτούμενων πρὸς ἐκδοσιν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, γ') περὶ τοῦ ἐὰν ὁ συλληφθεὶς καὶ τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἔγκλημα, ἢ (προκειμένου περὶ αἰτήσεως ἐκδόσεως δυνάμει καταδικαστικῆς ἀποφάσεως) ἐκεῖνο δι' ὃ καταδικάσθῃ εἶναι ἐξ ἐκεῖνου, δι' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις, δ') περὶ τοῦ ἐὰν συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 438 στοιχ. δ'.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐξετάζει, προσέτι ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχῃ κώλυμα ἐκ συνθήκης, ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις περὶ τοῦ βεσίου τοῦ ἀποδιδόμενης τῷ συλληφθέντι κατη-

γορίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσαγομένων ὑπὸ τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ ἀποφαίνεται, ἐὰν ταῦτα θὰ ἐπέτρεπον τὴν σύλληψιν καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τοῦ ἐκζητουμένου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐὰν τὸ ἔγκλημα ἐτελεῖτο ἐπὶ ἐλληνικῷ ἐδάφους. Τὸ συμβούλιον δύναται, πρὸς μὀρφωσιν τῆς γνώμης του ἐπὶ τῆς οὐσίας νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν συλλογὴν παντὸς χρησίμου ἀποδεικτικοῦ μέσου, δι' ἐνὸς τῶν μελῶν του, ἀναβάλλον τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασίν του, ἐπὶ δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 449 § 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

*Ἀρθρον 451.

Ἐνδίκων μέσον κατὰ τῆς ἀποφάσεως.

1. Κατὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐκζητούμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ β' τμήματος τοῦ ἀρείου πάγου, ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν ἐφετῶν.

2. Ὁ ἀρειος πάγος ἀποφαίνεται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐν συμβουλίῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 448, 449 § 1 καὶ 450. Ὁ ἐκζητούμενος, κλητεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἀρείου πάγου 24 ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἀντικλήτου του.

*Ἀρθρον 452.

Πότε διατάσσεται ἡ ἐκδοσις.

1. Τὴν ἐκδοσιν δύναται νὰ διατάξῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεως του τότε μόνον, ὅταν τὸ συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ἀμετακλήτως ὑπὲρ αὐτῆς.

2. Ἐὰν τὸ συμβούλιον ἀποφανθῇ ἀμετακλήτως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνη ἐκδοσις, ὁ συλληφθεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς, διαταγῇ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ὅστις εἰδοποιεῖ περὶ τοῦτου πᾶσαν τὴν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Ὁμοίως ἀπολύεται ὁ ἐκζητούμενος, ἐὰν δὲν παραληφθῇ παρὰ τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

*Ἀρθρον 453.

Ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων.

1. Οἰαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ἡ περὶ ἐκδόσεως ἀπόφασις συμβουλίου, τοῦτο ἀποφαίνεται, ἐὰν τὰ κατασχεθέντα ἢ ἄλλας συνημμένα εἰς τὴν δικογραφίαν ἀντικείμενα ἢ πειστήρια πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν ἐκζητοῦντα κράτος, εἰς τὸν ἐκζητούμενον, εἰς τρίτον ἀξιοῦντα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν ἢ εἰς ἐγκωρίαν ἀρχὴν ὅπως χρησιμεύσωσι δι' ἀνάκρισιν.

2. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἐπὶ τῶν ἐγειρομένων ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων ἐκ μέρους τρίτων διακατόχων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπ' αὐτῶν.

*Ἀρθρον 454.

Ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως.

Καὶ μετὰ τὴν κατὰ τῆς ἐκδόσεως ἀμετακλήτων ἀπόφασιν δύναται νὰ ὑποβληθῇ νέα αἴτησις ἐκδόσεως στηριζομένη ἐπὶ στοιχείων μὴ τεθέντων ἤδη ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου.

*Ἀρθρον 455.

Αἰτήσις ἐκδόσεως ἐκ μέρους τῶν ἡμεδαπῶν ἀρχῶν.

Ἡ πρὸς ξένον κράτος αἴτησις ἐκδόσεως εἰς τὰς ἡμεδαπὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσώπου κατηγορουμένου ἢ καταδικασθέντος γίνεται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἀσχεῖται ἡ ποινικὴ δίωξις ἢ ἀπηγγέλθῃ ἢ καταδίκῃ διαβιβάζοντος συγχρόνως πάντα τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 443 ἢ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἔγγραφα καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου καὶ, εἰ δυνατόν, τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ. Ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἐξ ἰδίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρωτοβουλίας.

*Ἀρθρον 456.

Ἐπ' ἀνέκδοσις εἰς ἄλλοδαπὴν χώραν τοῦ εἰς τὰς ἡμεδαπὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἐκδοθέντος.

Ὅταν τοῦ εἰς τὰς ἡμεδαπὰς ἀρχὰς ἐκδοθέντος ζητεῖται παρὰ τρίτης χώρας ἡ ἐκδοσις δι' ἔγκλημα προγενέστερον

τῆς ἐκδόσεως τοῦ καὶ διάφορον τοῦ δι' ὃ ἐδικάσθη ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ ἐκδοσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς συνανέσεως τῆς εἰς τὰς ἡμεδαπὰς ἀρχὰς ἐκδόσεως αὐτὸν χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄλλαι περιπτώσεις δικαστικῆς συνοδρομῆς.

Ἄρθρον 457.

Ἀνακριτικαὶ αἰτήσεις.

1. Αἱ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, ἐνεργείας αὐτοφίας καὶ πραγματογνωμοσύνης καὶ κατασχέσεως πειστηρίων αἰτήσεις πρὸς ἄλλοδαπὰς ἀρχὰς τῶν ἡμεδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν διαβιβάζονται διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπου προκαλεῖ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, τηρουμένων καὶ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, καὶ ἐθίμων. Εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις διαβιβάζονται αὐταὶ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἑλληνικὰς προξενικὰς ἀρχὰς τὰς ἐκπληρούσας ἀνακριτικὰ καθήκοντα. εἰδοποιεῖται ὁμοῦ περὶ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διαβιβάζονται καὶ αἱ κλήσεις πρὸς ἐπίδοσιν πρὸς μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους.

Ἄρθρον 458.

Ἀνακριτικαὶ αἰτήσεις ἄλλοδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

1. Αἱ περὶ ἀνακριτικῆς τινος πράξεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 457 § 1 ἀναφερομένων αἰτήσεις ἄλλοδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκτελοῦνται, παραγγελῖα τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ προκύπτει νὰ διαξαχθῇ ἡ ζητούμενη ἀνακριτικὴ πράξις, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἢ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται πάντοτε ἐνόρκως, κατὰ τὸ λοιπὸν δὲ τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, ὡς καὶ αἱ διεθνεῖς συνθήκαι καὶ τὰ ἐθίμα.

2. Αἱ πρὸς μάρτυρας, πραγματογνωμόνας καὶ κατηγορουμένους κλήσεις, ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἐγγράφα τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἐπιδίδονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 155—164. Ἡ σχετικὴ αἴτησις, ἐὰν πρόκειται περὶ κλητεύσεως μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, γίνεται δεκτὴ μόνον ἐὰν ἡ αἰτοῦσα ἄλλοδαπὴ δικαστικὴ ἀρχὴ ἀναλαμβάνῃ ρητῶς τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὁ κλητευόμενος μὴ διαχθῇ ἢ κρατηθῇ δι' ἐγκλημα προγενέστερον τῆς ἐνώπιον τῆς καλοῦσης ἄλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐμφανίσεώς του.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου τῶν ἐφετῶν, δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ταῖς § 1 καὶ 2 αἰτήσεων, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 437 καὶ 438 δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τῇ ἀνακρινόμενῃ ὑπὸ τῆς ἄλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς πράξις ἐκδοσις τοῦ κατηγορουμένου προσώπου ἢ ἐὰν, κατὰ συνθήκην μετὰ τῆς αἰτούσης χώρας, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐκδοσις.

Ἄρθρον 459.

Μεταγωγὴ κρατουμένου πρὸς ἐξέτασιν.

1. Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμέσου ἐπαναγωγῆς δύναται, μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν, νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἰτήσῃ ἄλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, διαβιβάζομένη διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἡ ἐνώπιον αὐτῆς μεταγωγὴ προσώπου κρατουμένου ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους.

2. Ἡ μεταγωγὴ αὕτη δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον πρὸς κράτος, ὅπου διὰ νόμου ἢ συμβάσεως παρέχει τὴν αὐτὴν δικαστικὴν συνοδρομίαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος. Τὰ ἐξοδα τῆς μεταγωγῆς καὶ ἐπαναγωγῆς βαρύνουσι τὸ ζητοῦν κράτος καὶ προκαταβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας

ἡμεδαπῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ εὐχέρεια αὕτη παρέχεται καὶ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος ὑπὸ τῆς αἰτούσης χώρας. Ἡ διάταξις τῆς § 2 τοῦ ἁρθροῦ 458 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 460.

Ἐξοδα μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων.

Ἐπὶ τῶν κλήσεων τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, ὧν ἡ ἐπίδοσις ζητεῖται ὑπὸ ἄλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δέον νὰ σημειώται τὸ δι' ἐξοδα ταξιδίου καὶ διαμονῆς καταβλητέον εἰς τὸν κλητευόμενον ποσόν, ἐναντι τοῦ ὁποῦ προκαταβάλλεται ἀνάλογον μέρος ὑπὸ τῆς ἡμεδαπῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὸν κλητευόμενον, εὐθὺς ὡς οὗτος δηλώσῃ ὅτι θὰ προσέλθῃ, ἐπὶ ἀντικαταβολῇ τούτου παρὰ τῆς αἰτούσης χώρας. Ὁ λαβὼν τὴν προκαταβολὴν καὶ ἐξ ἀπειθείας μὴ προσερχόμενος, τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐπὶ ἀπειθείᾳ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπειλουμένης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ποινῆς. Ὁ ἐν τῇ § 2 τοῦ ἁρθροῦ 458 ὅρος ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 461.

Διαβίβασις πειστηρίων.

1. Ἡ περὶ διαβιβάσεως πειστηρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν αἴτησις ἄλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐκτελεῖται παραδιδόμενων τῶν πειστηρίων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἐὰν ἰδιαιτεροὶ λόγοι δὲν ἀντικεινται εἰς τοῦτο, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμέσου ἐπιστροφῆς τῶν διαβιβασθέντων. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγγράφων, ἀποστέλλονται φωτοτυπία τούτων.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς προκειμένης δικαστικῆς συνοδρομῆς ὑπόκειται εἰς τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβότητος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ

ΤΜΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 462.

Τίνα τὰ ἐνδίκια μέσα.

Ἐνδίκια μέσα ἐν τῇ ποινικῇ διαδικασίᾳ, ἐκτὸς τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος χορηγουμένων, δίδονται κατὰ τῶν βουλευμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων: α') ἡ ἐφεσις καὶ β') ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 463.

Τίτι δίδονται.

Τὸ ἐνδίκον μέσον δύναται νὰ ἀσκήσῃ μόνον ἐκεῖνος, εἰς ὃν ρητῶς ὁ νόμος παρέχει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἐν πάσῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὁ δικαιούμενος συμφέρον πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 464.

Ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

Ὁ παρ' ἐφέταις καὶ ὁ παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως, εἰς ἃς περιπτώσεις χορηγεῖ αὐτοῖς ὁ νόμος ἐνδίκον μέσον, δύναται νὰ ἀσκήσῃ τοῦτο οἷανδήποτε γνώμην ἢ πρότασιν καὶ ἐὰν προσβάλῃ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἢ βούλευμα, εἴτε αὐτοί, εἴτε ὁ κατώτερος τούτων ἐκπρόσωπος τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ὁ δ' ἀνώτερος καὶ παρὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ κατωτέρου ἀποδοχὴν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 465.

Ἀσκήσις τῶν εἰς τοὺς διαδίκους ἀνηκόντων ἐνδίκων μέσων.

1. Τὸ εἰς τὸν διάδικον ἀνήκον ἐνδίκον μέσον δύναται νὰ ἀσκήσῃ οὗτος εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου εἰδικὴν ἔχοντος ἐντολὴν διὰ συμβολαιογραφικοῦ

γγράφου διδομένην και προσαρτωμένην ἐν τῇ σχετικῇ θέσει.

2. Τὸ εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀνήκον ἐνδικον μέσον κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ καὶ ὁ παραστάς κατὰ τὴν συζήτησιν συνήγορος, διὰ δὲ τὸν ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν τελοῦντα καὶ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εὐρίσκηται, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει μνημονευτέαν κρίσιν οὐ καταδικάσαντος δικαστηρίου, εἰς διανοητικὴν κατάστασιν μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν κατανόησιν τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ, δὲν ἔχῃ δὲ κηρυχθῇ εἰσέτι εἰς κατάστασιν ἀπαγορευσεως, τὸ ἐνδικον μέσον δύναται ν' ἀσκήσῃ, ἐκτὸς τοῦ συνηγόρου, καὶ ὁ ἀνὴρ, σύζυγος ἢ κατιών. ἢ ὁ ἐκ πλάγιου ἐξ ἑλκτος συγγενὴς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ συμπεριλαμβανόμενου.

Ἄρθρον 466.

Ἐναντία δὴλωσις τοῦ κατηγορουμένου.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 465 § 2 ἰσχυθὲν ἐνδικον μέσον ματαιοῦται δι' ἐναντίας δὴλώσεως οὐ κατηγορουμένου. Ἡ ἐναντία αὕτη δὴλωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστικοῦ γραμματέως, συντασσομένης ἐκθέσεως καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου συζητήσεως, ἐὰν δ' ὁ δὴλὼν εἶναι ἀνήλικος ἢ κηγορευμένος, πρέπει νὰ συνοδεύηται καὶ διὰ τῆς δὴλώσεως τοῦ ἀσχοῦντος τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, ὅτι συναινέει εἰς τὴν ἐναντίαν ταύτην δὴλωσιν. Ἐν ἡ περιπτώσει διὰ τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως κατεγνώσθη εἰς τὸν κατηγορούμενον ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἡ ἐναντία δὴλωσις εἶναι ἀνίσχυρος.

2. Ὅταν καὶ ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ συνήγορος ἡσκησαν τὸ ἐνδικον μέσον, ὑπάρχει δὲ μεταξὺ τῶν προβληθέντων λόγων ἀντίθεσις, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ μᾶλλον ὠφελοῦν τὸν κατηγορούμενον ἐνδικον μέσον. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ δὴλωσις τοῦ ἐνδὸς συμπληροῦ τὴν τοῦ ἄλλου.

Ἄρθρον 467.

Ἀσκήσις ἐνδίκου μέσου ὑπὸ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου.

Ὁ μετασχὼν τῆς ἐν τῷ ἀμφοτέρω συζητήσεως ἀστικῶς ὑπεύθυνος δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνήκοντα ἐνδικα μέσα, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὁρίζει εἰδικῶς ἄλλως, οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποφάσεως τὸ ἀναγνωρίζον τὴν ἀστικὴν εὐθύνην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ κηρύσσον τὴν ἐνοχλήν τοῦ κατηγορουμένου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου δὲν ἀναιρεῖται δι' ἐναντίας δὴλώσεως τοῦ κατηγορουμένου ἢ διὰ τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου ἀσκηθὲν ἐνδικον μέσον ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸν μὴ ἀσκήσαντα τοῦτο κατηγορούμενον, δὲν δύναται ὅμως ἐντεῦθεν νὰ καταστή ἡ θέσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 468.

Ἀσκήσις ἐνδίκου μέσου ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

1. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγουμένου αὐτῷ ἐνδίκου μέσου, ἐν καταδίκῃ μὲν τοῦ κατηγορουμένου (εἰς οἰανδήποτε ποινὴν), μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεις του, ὅταν ἡ ἐπεδικάσθη αὐτῷ τοιαῦται ἢ ἡ ἀγωγή του ἀπερρίφθη ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον, ἐν ἀθώωσιν δὲ αὐτοῦ, μόνον ἐὰν καταδικάσθῃ εἰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς τὰ ἔξοδα (ἄρθρον 71) ἢ ἐὰν ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ἀπερρίφθη ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον καὶ μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια ταῦτα.

2. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 70 ἔχει καὶ ὁ εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 469.

Ἐκτασις τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ εἰς τοὺς μὴ ἀσκήσαντας τοῦτο κατηγορουμένους.

Ἐὰν συμμετέσχον εἰς τὸ ἔγκλημα πλείονες ἢ ἐὰν ἡ ποινὴ εὐθύνη κατηγορουμένου τινος ἐξαρθῇ κατὰ νόμον

ἐκ τῆς εὐθύνης τοῦ ἄλλου, τὸ ὅφ' ἐνδὸς τῶν κατηγορουμένων ἀσκηθὲν ἐνδικον μέσον, καὶ ὅταν μόνον εἰς αὐτὸν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου, ὡς καὶ οἱ δι' αὐτοῦ προτεινόμενοι λόγοι, ἐὰν δὲν ἀρμύζωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσκήσαντος, ὠφελοῦσι καὶ τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους. Ἐπὶ συναφείας (ἄρθρα 128 καὶ 131) κρατεῖ ὁ αὐτὸς κανὼν, μόνον ἐὰν οἱ διὰ τοῦ ἐνδίκου μέσου προβαλλόμενοι λόγοι ἀφορῶσιν εἰς παραβάσεις τῆς διαδικασίας καὶ δὲν ἀρμύζωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀσκήσαντος.

Ἄρθρον 470.

Ἀπαγόρευσις χειροτερεύσεως τῆς θέσεως τοῦ κατηγορουμένου.

Ἐπὶ ἐνδίκῳ μέσῳ ἀσκηθέντι κατὰ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ ἢ ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος δὲν δύναται νὰ καταστή χείρων ἡ θέσις αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἀνακληθῶσιν εὐεργετήματα παρασχεθέντα διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Δὲν κωλύεται ὅμως ἡ ἐπιβολὴ παρεπομένης ποινῆς ἐκ παραδρομῆς ὑπὸ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως μὴ ἐπιβληθείσης, καίπερ ὑποχρεωτικῶς ἐπιβλητέας κατὰ νόμον ἢ μέτρον ἀσφαλείας ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος προβλεπομένων.

Ἄρθρον 471.

Ἀνασταλτικὴ δύναμις τῶν ἐνδίκων μέσων.

1. Τὸ ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως ἀσκηθὲν ὑπὸ δικαιουμένου εἰς τοῦτο ἐνδικον μέσον καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν τοῦτο προθεσμία ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος, ὅταν ὁ νόμος δὲν διατάσσῃ ρητῶς ἄλλως. Δὲν ἀναστέλλεται ὅμως ἡ περὶ συλλήψεως καὶ προφυλακίσεως διάταξις τοῦ βουλεύματος, ἐὰν δὲ τοῦτο, συμφωνοῦν πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφανθῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποσὼς κατηγορία κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, οὐδέποτε ἀναστέλλεται ἡ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπέλυσις αὐτοῦ.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναίρεσεως προθεσμία καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα αἰτήσις ἀναίρεσεως δὲν ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν δι' αὐτῆς ἐπεβλήθῃ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ. Πλὴν τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν ταύτην δικαστήριον δύναται, αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ κατηγορουμένου, νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἅμα τῇ ἀσκήσει τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως ἀναστολὴν τῆς ἐκτέλεσεως τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως. Δὲν ἔχει ἐπίσης ἀνασταλτικὴν δύναμιν τὸ ἐνδικον μέσον ὅταν ὁ νόμος ρητῶς δὲν χορηγῇ τοῦτο.

Ἄρθρον 472.

Ἀμφισβήτησις τῆς ἀνασταλτικῆς δυνάμεως τοῦ ἐνδίκου μέσου.

Πᾶς διαταγμὸς ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 471 ἀνασταλτικῆς δυνάμεως τοῦ ἐνδίκου μέσου λύεται ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἢ βούλευμα δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ συμβουλίου. Ἐὰν ὅμως ἀνακύψῃ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐνδίκου μέσου πρὸς συζήτησιν, λύεται ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου νὰ κρίνῃ ἐπ' αὐτοῦ δικαστηρίου ἢ δικαστικοῦ συμβουλίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καλοῦνται πρὸς 24 τοῦλάχιστον ὥρων ἐνώπιον τοῦ κρίνοντος περὶ τῆς ἐγερθείσης ἀμφισβήτησεως καὶ ἀκούονται ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων.

Ἄρθρον 473.

Προθεσμία ἐνδίκων μέσων.

1. Ὁποῦ ὁ νόμος δὲν ὁρίζει εἰδικῶς ἄλλως, ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἐνδίκων μέσων εἶναι πενθήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος δὲν εἶναι παρὼν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως, ἡ προθεσμία αὕτη ἔρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ παρέκτασις τῆς προθεσμίας χωρεῖ συμφωνῶς πρὸς τὸ ἄρθρον 166 § 1. Ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἐπίσης τοῦ βουλεύματος (ἄρθρα 155-161 καὶ ἄρθρον 81) ἔρχεται ἡ προθεσμία, παρεκτενιζομένη κατὰ

τὸ αὐτὸ μέτρον. Διὰ τὸν εἰσαγγελέα ἢ πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τοῦ βουλευματος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ βουλευματος (ἄρθρον 165 § 2). Ἡ προθεσμία πρὸς αἵτησιν ἀναιρέσεως τοῦ βουλευματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐφῆσιν προθεσμίας.

2. Ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος καὶ διὰ δηλώσεως περιεχομένης τὰ ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὀριζόμενα καὶ ἐπιδιδόμενης τῷ εἰσαγγελεῖ τοῦ ἄρτου ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, ἀρχομένης κατὰ τὰ ἐν τῇ § 1. Ἡ δῆλωσις αὕτη δύναται νὰ συμπληρωθῇ καὶ τὴν τυχὸν ἀσκηθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον αἵτησιν ἀναιρέσεως, ὅταν αὕτη δὲν περιέχῃ ὁρισμένους λόγους.

Ἄρθρον 474.

Ἐκθεσις καὶ λόγοι ἀσκήσεων τοῦ ἐνδίκου μέσου.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 473 ἡ ἀσκήσις τοῦ ἐνδίκου μέσου γίνεται διὰ δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν (ἢ τὸ βούλευμα) δικαστηρίου ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἡ διαμένει προσωρινῶς ὁ δικαιούμενος. Ἐὰν οὗτος κρατῇ ἐν φυλακῇ ἢ δῆλωσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος αὐτήν. Περὶ τῆς δηλώσεως συντάσσεται ἐνθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του (ἄρθρον 465 § 1) καὶ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ δῆλωσις. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου καὶ τηλεγραφικῶς, ὅτε τὸ ἐνδικὸν μέσον θεωρεῖται ὡς κηθέν ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ τηλεγραφήματος. Ἢ ἐκθεσις, ἐὰν γίνῃ ἐνώπιον γραμματέως ἄλλου, ἐκτὸς τοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν, πέμπεται αὐθωρεῖ εἰς τὸν γραμματέα τοῦτον.

2. Ἐν τῇ ἐκθέσει πρεπεῖ, νὰ ἐκτίθενται καὶ οἱ δι' οὗς ἀσκεῖται τὸ ἐνδικὸν μέσον λόγοι.

Ἄρθρον 475.

Παραίτησις ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου μέσου.

1. Πᾶς διάδικος δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου. Ἡ παραίτησις δηλοῦται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 474 § 1, δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ πρὸ τῆς ἐνδίκου τῆς συζητήσεως, διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως. Ἡ γενομένη παραίτησις εἶναι ἀνεπίδεκτος ἀνακλήσεως.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 476.

Ἀπαράδεκτον τοῦ ἐνδίκου μέσου.

1. Ὅταν τὸ ἐνδικὸν μέσον ἡσκήθῃ ὑπὸ μὴ δικαιουμένου, ἢ κατ' ἀποφάσεως ἢ βουλευματος μὴ ὑποκειμένης εἰς τοῦτο, ἢ ὅταν ἡσκήθῃ ἐκπροθέσμως ἢ χωρὶς νὰ τηρηθῶσιν αἱ διὰ τὴν ἀσκήσιν αὐτοῦ ὀριζόμεναι ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπώσεις, ὡς καὶ ὅταν ἐγένετο νομίμως παραίτησις ἀπὸ τοῦ ἐνδίκου μέσου, ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην προβλεπομένην ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου περιπτώσιν ἀπαράδεκτον τοῦ ἐνδίκου μέσου, τὸ ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐπὶ τούτου δικαστικὸν συμβούλιον ἢ δικαστήριον (ἐν συμβουλίῳ), κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀκούσαν τῶν διαδίκων, καλουμένων πρὸ εἰκοσι τεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων, κηρύσσει ἀπαράδεκτον τὸ ἀσκηθὲν ἐνδικὸν μέσον καὶ διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ἢ βουλευματος καὶ τὴν εἰς τὰ ἔξοδα καταδικᾶν τοῦ ἀσκήσαντος τὸ ἐνδικὸν μέσον.

2. Κατὰ τῆς ἀπορριπτουσίας ὡς ἀπαράδεκτον τὸ ἐνδικὸν μέσον ἀποφάσεως ἢ βουλευματος ἐπιτρέπεται μόνον αἵτησις ἀναιρέσεως.

3. Κηρυχθέντος ἀπαράδεκτου τοῦ ἐνδίκου μέσου, παύουσιν αὐτοδικαίως τὰ ἐν ἄρθρῳ 469 ἀποτελέσματα αὐτοῦ.

ΤΜΗΜΑ II.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐφεσις.

Ἄρθρον 477.

Εἰς τίνας ἐπιτρέπεται.

Ἐφεσις κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις περιπτώσεις καὶ εἰς ἄς ἄλλας ὀρίζει εἰδικῶς ὁ νόμος.

Ἄρθρον 478.

Πότε ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον.

1. Τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἐφέσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατηγορούμενον μόνον κατὰ τῶν βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἄτινα: α') παραπέμπουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι, καθ' οὗ ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴν φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους, β') παύουσι προσωρινῶς τὴν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν δίωξιν, γ') ἀποφαίνονται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία δι' ἐμπρακτον μετάνοιαν ἢ δι' αἰτιολογίας θιγούσης ἄνευ ἀνάγκης τὴν ὑπὸληψιν αὐτοῦ, δ') κηρύσσουν τὸ συμβούλιον καὶ τὰς παρ' αὐτῷ ἀνακριτικὰς ἀρχὰς ἀναρμόδιαις.

2. Ὅσκις τὸ προσβαλλόμενον βούλευμα διατάσσει τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, ἢ ἐφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν προσάγγῃ κατὰ τὴν ἀσκήσιν ταύτης ἢ καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐφῆσιν προθεσμίας, βεβαίωσιν τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν ὅτι κρατεῖται ἐν αὐτῇ δυνάμει τοῦ μνησθέντος βουλευματος (ἄρθρον 471 § 1). Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν, ὅσκις ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπολελυμένος προσωρινῶς καὶ ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις διετηρήθη διὰ τοῦ προσβαλλομένου βουλευματος ἢ ὅσκις ἡ δῆλωσις τῆς ἐφέσεως ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν (ἄρθρον 47-§ 1). Ἀπαράδεκτος ἐπισις εἶναι ἡ ἐφεσις ἐὰν ὁ ἐν προφύλακίσει διατελὼν κατηγορούμενος ἀποδράσῃ τῶν φυλακῶν μετὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 479.

Εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν δύναται νὰ ἐκκαλῇ τὰ βουλευματα τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 478 παρὰγρ. 1 στοιχ. α', β' καὶ δ' περιπτώσεις καὶ προσέτι ὅταν ἐν γένει ἀποφαίνωνται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἢ παύουσιν ὁριστικῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ κηρύττωσι ταύτην ἀπαράδεκτον.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε διὰ τοῦ παραγγελομένου παρ' αὐτοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν, δύναται νὰ ἐκκαλῇ, οἷονδήποτε βούλευμα συμβουλίου πλημμελειοδικῶν ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως του (ἄρθρον 306). Ἢ προθεσμία αὕτη καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα ἐφεσις δὲν ἀναστέλλουσι τὴν διὰ τοῦ προσβαλλομένου βουλευματος διατασσομένην ἀποφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρον 480.

Εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα.

1. Ἐφεσις δίδεται εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα κατὰ τῶν βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 478 § 1 στοιχ. α' β', δ' περιπτώσεις καὶ προσέτι ὅταν ἐν γένει ἀποφαίνωνται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἢ παύουσιν ὁριστικῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ κηρύττωσι ταύτην ἀπαράδεκτον.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐφέσεως ἔχει ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ἐὰν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος ἐδήλωσεν ὅτι παρίσταται ὡς τοιοῦτος καὶ δὲν ἀπεβλήθη τῆς ποινικῆς διαδικασίας (ἄρθρα 82-88).

"Άρθρον 481.

Ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικαστήριον.

1. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, προτάσει τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 316, 318 καὶ 319.

2. Ἐάν τὸ προσβαλλόμενον βούλευμα ἐξεδόθῃ ἀκύρως, τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἀκυροῦν τοῦτο, κρατεῖ παρ' ἑαυτοῦ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς τὴν § 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀ' τῆσις ἀναιρέσεως.

"Άρθρον 482.

Ἐκ μέρους τῶν διαδίκων.

1. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς § 2 τοῦ ἁρθρου 310 καὶ τῆς § 2 τοῦ ἁρθρου 476 δικαιούνται προσέτι νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναίρεσιν τοῦ βουλεύματος.

Α'. Ὁ κατηγορούμενος ὅταν: α') παραπέμπῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι.

β') παύῃ προσωρινῶς τὴν κατ' αὐτοῦ ποινικὴν δίωξιν,

γ') ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία δι' ἐμπρακτον μετάνοιαν.

Β'. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθρου 480 § 2, ὅταν τὸ βούλευμα:

α') παύῃ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ποινικὴν δίωξιν.

β') ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατ' αὐτοῦ κατηγορία ἢ κηρύσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν ἀπαράδεκτον.

Γ') ὁ ἐγκαλέσας τὸ βούλευμα τῶν πλημμελειοδικῶν τρίτος εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθρ. 310, παραγρ. 2, ἐδάφ. τελευταῖον.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 478 § 2 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως τοῦ κατηγορουμένου.

3. Ἐπιληφθέντος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν, συμφώνως τῷ ἁρθρῷ 317, εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκειται μόνον τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέν βούλευμα εἰς τὰς ἐν τῇ § 1 περιπτώσεις.

"Άρθρον 483.

Ἐκ μέρους τοῦ εἰσαγγελέως.

1. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ βουλεύματος, ὅταν παραπέμπῃ τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ κακουργήματι, ὅταν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία καὶ ὅταν παύῃ προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ κηρύσῃ ἀπαράδεκτον ταύτην.

2. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἶχει καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ὡς πρὸς τὰ βούλευματα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν.

3. Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρείου πάγου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν παντὸς βουλεύματος, δηλῶν τοῦτο ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρείου πάγου, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἁρθρ. 479 § 2, ἐφαρμοζομένου καὶ ἐν προκειμένῳ.

Άρθρον 484.

Λόγοι ἀναιρέσεως.

1. Λόγοι ἀναιρέσεως τοῦ βουλεύματος εἶναι μόνον: α) ἡ ἀπόλυτος ἀκυρότης (ἁρθρ. 171 ἀριθ. 1), β) ἡ ἐσφαλμένη ἐφαρμογὴ ἢ ἐρμηνεία τῆς ἐν τῷ βουλεύματι ἐφαρμοσθείσης οὐσιαστικῆς ποινικῆς διατάξεως, γ) ἡ παραβίασις τοῦ δεδικασμένου (ἁρθρον 57), δ) ἡ μὴ παράθεσις τοῦ ἀνήκοντος ἁρθρου τοῦ ἐφαρμοσθέντος ποινικοῦ νόμου, ε) ἡ ἑλλειψὶς τῆς κατὰ τὸ ἁρθρον 139 ἐπιβεβλημένης εἰδικῆς αἰτιολογίας, στ) ἡ παρὰ τὸν νόμον (ἁρθρον 476) ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως κατὰ τοῦ βουλεύματος ὡς ἀπαράδεκτου καὶ ζ) ἡ ὑπέρβασις ἐξουσίας· ὑπάρχει δ' ὑπέρβασις ὅταν τὸ συμβούλιον ἡσυχῇ δικαιοδοσίαν μὴ παρεχομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου. ἰδίᾳ δὲ ὅταν ἀπεφῇνατο ἐπὶ ὑποθέσεως μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἢ ἔλυσε προκαταρκτικὸν ζήτημα ὑπαγόμενον κατὰ ρητὴν διάταξιν νόμου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν

ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ ἀπεφῇνατο πέραν τῆς κατὰ τὰ ἁρθρα 307, 309 καὶ 318 ἐξουσίας αὐτοῦ ἢ τέλος, παρέπεμψεν εἰς δίκην τὸν κατηγορούμενον ἐπὶ ἐγκλήματι, δι' ὃ δὲν ἐπεβλήθη ἐγκύρως ἢ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ποινικὴν δίωξιν ἐγκλησις ἢ αἰτήσις (ἁρθρα 41 καὶ 50), ἢ δι' ὃ δὲν ἐδόθη ἢ κατὰ τὸ ἁρθρ. 54 ἀδεια διώξεως ἢ δι' ὃ δὲν ἐπετράπη ρητῶς ἡ ἐκδοσις (ἁρθρον 458).

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρείου πάγου δύναται προσέτι νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ βουλεύματος καὶ δι' οἰκονομή- ποτε παράβασιν τῶν ἀφορῶσάν εἰς τὴν προδικασίαν διατάξεων ὑπὲρ τοῦ νόμου συμφώνως πρὸς τὸ ἁρθρ. 505 § 2.

3. Γενομένης ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ὁ Ἀρειος Πάγος ἐξετάζει καὶ κῆρυγμα- γέλτως πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἀναιρέσεως καὶ ὅταν τινὲς τούτων δὲν προϋτάθησαν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος. Τὸ ἁρθρον 318 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

"Άρθρον 485.

Πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως καὶ συζητήσις.

1. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναιρέσεως ἀναφερομένων λόγων (ἁρθρα 473 § 2 καὶ 474 § 2) δύνανται νὰ προταθῶσι καὶ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ἐγγράφου κατατιθεμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς εἰσαγγελίας τοῦ ἀρείου πάγου, συντασσομένης περὶ τούτου ἀτελῶς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ἐγγράφων.

2. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἀποφινεται ὁ Ἀρειος Πάγος ἐν συμβουλίῳ, μετ' ἐγγράφον πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἁρθρῶν 308 § 2, 309 § 2, 318 ἐδάφ. β', 513 § 1 ἐδάφ. α', 515 § 3, 516—519 522, 523 καὶ 524 § 1 ἐδάφ. πρῶτον.

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ.

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐφεσις.

"Άρθρον 486.

Κατὰ τῆς ἀθροωτικῆς ἀποφάσεως.

Ἐφεσιν κατὰ τῆς ἀθροωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικείου, τοῦ μονομελοῦς καὶ τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τοῦ ἐφετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἁρθρα 111 ἀριθ. 6 καὶ 116) δύνανται νὰ ἀσκήσωσιν:

α') ὁ κατηγορούμενος, μόνον ἐάν ἡθωώθῃ λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας ἢ δι' αἰτιολογίας θιγοῦσας ἀνευ ἀνέγκης τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ.

β') ὁ πολιτικῶς ἐνάγων καὶ ὁ μηνυτὴς ἢ ἐγκολῶν ἐάν καταδικάσθησαν εἰς ἀποζημίωσιν καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἁρθρον 71 καὶ μόνον διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο, καὶ

γ') ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικείων καὶ τῶν πλημμελειοδικείων (τριμελῶν καὶ μονομελῶν) καὶ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, παρ' οἷς διατελεῖ, καὶ ὁ τῶν ἐφετῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ παρ' ὧ διατελεῖ ἐφετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἁρθρα 111 ἀριθ. 6 καὶ 116) καὶ τῶν πλημμελειοδικείων ἐν γένει τῆς περιφερείας του.

"Άρθρον 487.

Κατὰ τῆς κηρυττούσης ἀναρμοδιότητος ἀποφάσεως.

Εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἐπιτ. πεταῖ ἐφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς τὸ δικαστήριον κηρύσσει αὐτὸ ἀναρμόδιον καθ' ὕλην, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἢ τὸν εἰσαγγελέα (ἁρθρον 120).

"Άρθρον 488.

Κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

α'. Ὑπὸ τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος.

Εἰς τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἐπιτρέπεται ἐφεσις κατὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ μόνον κατὰ τοῦ μέ-

ρους αὐτῆς, δι' οὗ ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον ἢ ἐπε δικάσθη αὐτῷ χρηματικὴ ἱκανοποίησις καὶ ἀποζημίωσις, ἐὰν τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς ζητούμενον ποσὸν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ:

α') τὸ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὅριον ἀνεκκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ὅταν ἡ ἔφεσις ἀσκήται κατ' ἀποφάσεως πταισματοδικείου.

β') τὸ ὅριον ἀνεκκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅταν ἡ ἔφεσις ἀσκήται κατ' ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου ἢ δικαστηρίου ἀνηλίκων καὶ

γ') τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν μεταλλικῶν, ὅταν ἡ ἔφεσις ἀσκήται κατ' ἀποφάσεως μονομελοῦς πλημμελειοδικείου ἢ δικαστηρίου ἀνηλίκων.

Ἄρθρον 489.

β') Ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

1. Ὁ καταδικασθεὶς καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ δημόσιος κατήγορος δικαιοῦνται νὰ ἀσκήσωσιν ἔφεσιν:

α') κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πταισματοδικείου καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου (ἄρθρον 116), ἐὰν δι' αὐτῆς κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος εἰς κράτησιν ὑπὲρ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἢ εἰς πρόστιμον ὑπερβαῖνον τὰς χιλιάς μεταλλικὰς δραχμὰς ἢ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὸ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὅριον ἀνεκκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοδικείου.

β') κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πλημμελειοδικείου, ἐὰν δι' αὐτῆς κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσας τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὑπερβαίνουσας τὰς πέντε χιλιάδας μεταλλικὰς δραχμὰς ἢ ἐὰν ἐπεδικάσθη κατ' αὐτοῦ οἰαδήποτε ἀποζημίωσις καὶ ἱκανοποίησις ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὰς πέντε χιλιάδας μεταλλικὰς δραχμὰς, ἢ ἐὰν κατεδικάσθη εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην τὰς ἐν τῇ ἐπομένῃ περιπτώσει ὑπὸ στοιχ. γ' στερήσεις καὶ ἀνικανότητας ἢ τὴν ἔκτισιν ἐτέρας ἀνασταλάσεως ποινῆς φυλάκισις ὑπερβαίνουσας τὰς τριάκοντα ἡμέρας ἢ συνεπαγομένης τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ

γ') κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς πλημμελειοδικείου καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἐπὶ πλημμελήματι (ἄρθρα 111 ἀριθ. 6 καὶ 119), ἐὰν δι' αὐτῆς κατεδικάσθη ὁ κατηγορούμενος εἰς ποινὴν φυλάκισις τριῶν μηνῶν καὶ ἐπέκεινα, ἢ εἰς ποινὴν οἰανδήποτε συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ τὴν ἀπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἀνάγκησιν αὐτῆς, ἢ εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὴν ἔκτισιν ἐτέρας ἀνασταλάσεως ποινῆς τριῶν μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ συνεπαγομένης τὰς ἀνωτέρω στερήσεις καὶ ἀνικανότητας ἢ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ὑπερβαίνουσας ἐν συνόλῳ τὸ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὅριον ἀνεκκλήτου τῶν ἀποφάσεων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

δ') Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνηλίκων, δι' ἧς κατεδικάσθη ὁ ἀνήλικος εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος ὑπερβαίνοντα κατὰ τὸ ἐλάχιστον ὅριον τὸ ἔτος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τὸ ἐκκλητὸν ρυθμίζεται ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς κατὰ τὴν § 3 αὐτοῦ προσδιοριθεῖσης ποινῆς.

Ἄρθρον 490.

γ') Ἰδίως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

Καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 489 περιπτώσεων, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν δύναται νὰ ἐκκαλῇ πᾶσαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν πταισματοδικείων καὶ τῶν μονομελῶν πλημμελειοδικείων τῆς περιφέρειας του, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν πᾶσαν ὁμοίαν τῶν μονομελῶν καὶ τριμελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων τῆς περιφέρειας τοῦ ἐφετείου, ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρον 491.

Ἐφεσις ἐπὶ συρροῆς ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ συρρόντων ἐγκλημάτων διὰ τῆς αὐτῆς ἐκδικα-

σθέντων ἀποφάσεως, διὰ τὸ ἐκκλητὸν ταύτης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπιβληθεῖσα συνολικὴ ποινὴ, ἡ δὲ γενομένη ἔφεσις ἐκτείνεται εἰς πάντα τὰ συρρέοντα ἐγκλήματα. Ἐὰν τὰ συρρέοντα ἐγκλήματα ἐξεδικάσθησαν καχωρισμένως ἐκδοθεῖσιν πλειόνων ἀποφάσεων, ἡ δὲ συνολικὴ ποινὴ καθωρίσθη πρὶν ἢ αὗται καταστῶσι πᾶσαι ἀμετάκλητοι, ἡ ποινὴ αὕτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ἐκκλητὸν τῆς προσδιορισμένης ταύτης ἀποφάσεως, ἀσκηθείσης δ' ἐφέσεως κατ' αὐτῆς, θεωροῦνται συνεκκληθεῖσαι καὶ ἐκ τῶν κατ' ἰδίαν ἀποφάσεων αἱ μὴ καταστῶσαι ἀμετάκλητοι, καὶ ἐὰν ἐπὶ ἀπηγγέλθησαν ἀνεκκλήτως ἢ παρῆλθεν ἡ πρὸς ἔφεσιν αὐτῶν προθεσμία.

Ἄρθρον 492.

Κατὰ τοῦ περὶ ἀποδόσεως ἢ δημεύσεως μέρους τῆς ἀποφάσεως.

Κατὰ τοῦ περὶ ἀποδόσεως τῶν ἀφαιρεθέντων καὶ πειστηρίων καὶ περὶ δημεύσεως μέρους πάσης ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰς τὸν κατηγοροῦμενον, τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα καὶ τὸν τρίτον οὐ τὰς ἀξιώσεις ἔκρινεν ἢ ἀπόφασις (ἄρθρα 310 § 2 καὶ 373).

Ἄρθρον 493.

Ἐπὶ συναφῶν ἐγκλημάτων.

Ἐπὶ συναφῶν ἐγκλημάτων ἡ ἔφεσις ἐκτείνεται εἰς πάντα ταῦτα καὶ ὅταν δι' ἐν μόνον ἐκ τούτων ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 494.

Ἀντέφεσις.

1. Ἐπιτρέπεται ἀντέφεσις, κατὰ μὲν τῆς ἐφέσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸν παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ δημόσιον κατήγορον ἢ εἰσαγγελέα καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα, κατὰ δὲ τῆς ἐφέσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν ἀστικῶς ὑπεύθυνον.

2. Ἡ ἀντέφεσις τοῦ κατηγορουμένου δύναται νὰ ἀσκηθῇ, οὐ μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ μέγεθος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ οὐσίαν βάσιμον τῆς ἐπιδικασθείσης πρωτοδικῶς ἀπαιτήσεως τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ἢ δ' ἀντέφεσις τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀστικὴν εὐθύνην καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐπιδικασθείσης τῷ πολιτικῶς ἐνάγοντι ἀποζημίώσεως.

3. Ἡ ἀντέφεσις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος δύναται νὰ ἀσκηθῇ μόνον, ἐὰν διὰ τῆς ἐφέσεως προσεβλήθη καὶ τὸ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς αὐτοῦ ἀπαιτήσεις ἀφορῶν μέρος τῆς ἀποφάσεως καὶ μόνον ὡς πρὸς ταύτας.

Ἄρθρον 495.

Προθεσμία καὶ διατυπώσεις ἀντεφέσεως.

1. Ἡ ἀντέφεσις τοῦ εἰσαγγελέως ἢ δημοσίου κατήγορου δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν διδομένης εἰς τὸν κατηγορούμενον προθεσμίας (ἄρθρ. 473), ἢ δ' ἀντέφεσις τῶν διαδίκων κατ' ἀλλήλων δύναται νὰ γίνῃ καὶ μέχρι τῆς δικασίμου τῆς κυρίας ἐφέσεως, καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἐτι, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως, διὰ προφορικῆς δηλώσεως καταχωρίζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως.

2. Καὶ ἐπὶ τῆς ἀντεφέσεως, τῆς μὴ γενομένης ἐπ' ἀκροατηρίου, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 474 § 1.

Ἄρθρον 496.

Ἀποτελέσματα ἀντεφέσεως.

Γενομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 494 καὶ 495 ἀντεφέσεως δὲν ἰσχύει ὁ ἐν ἄρθρῳ 470 κανὼν. Ἐὰν γίνῃ παραίτησις ἀπὸ τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπορριφθῇ αὕτη ὡς ἀνυποστήρικτος (ἄρθρον 501 § 1), ἡ ἀντέφεσις ἰσχύει ὡς κυρία ἔφεσις, ἐφ' ὅσον εἰς τοιαύτην δικαιοῦται κατὰ νόμον ὁ ἀσκήσας τὴν ἀντέφεσιν, ἄλλως ἢ ἀντέφεσις θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ἄρθρον 497.

Ἀνασταλτικὴ δύναμις ἐφέσεως.

1. Μόνον ἡ ἐμπροθέσμως καὶ προσηκόντως ἀσκηθεῖσα

έφεσις έχει την ἐν άρθρῳ 471 ἀνασταλτικὴν δύναμιν. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἐφέσεως προθεσμία.

2. Ἐὰν διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατεγνώσθῃ φυλακίσις ἐξ μηνῶν καὶ ἐπέκεινα ἢ ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς διετέλῃ ἐν προφυλακίσει ἢ ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, κηρύττουσα τὸ δικαστήριον ἀναρμόδιον, παραπέμπῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, τὸ κατὰ τὸν ἀρθρὸν 471 ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀσκουμένης ἐφέσεως ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ἀποφαινομένου ἀμετακλήτως καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατόπιν δηλώσεως τοῦ κατηγορουμένου ὅτι θέλει ἀσκήσῃ ἐφεσιν. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐξαρτήσῃ τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος καταβολῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως, διεπομένης ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 296, 297 καὶ 302-304, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 294 § 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἡ ἐγγύησις δίδεται διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐκκαλοῦντος κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὰς παρεπομένας στερήσεις δικαιωμάτων, ἐκπτώσεις καὶ ἀνικανότητας ἐπέρχεται πάντοτε, μὴ ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστηρίου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν § § 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡσκήθῃ ἐφεσις ὑπὸ τοῦ ἀστικῶς ὑπευθύνου (ἀρθρὸν 467) ἢ ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

4. Ἡ κατὰ τοῦ καταδικασθέντος, ὡς καὶ ἡ ἐναντίον ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ἐφεσις τοῦ εἰσαγγελέως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

5. Ἡ ἐφεσις κατὰ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ἐγγιλήματι καταληφθέντι ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (ἀρθρὸν 116) δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

* Ἀρθρὸν 498.

Διατυπώσεις ἐφέσεως.

Περὶ τῆς ἐφέσεως συντάσσεται ἔκθεσις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἀρθροῦ 474 ὑπαλλήλου, περιέχουσα καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς κατὰ τὴν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. Ὁ ἐκκαλῶν διάδικος, ἐν τῇ περὶ ἐφέσεως ἐκθέσει, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν ἢ τοῦ κατ' ἐφεσιν δικάζοντος δικαστηρίου δικηγόρων, πρὸς οὓς δύνανται νὰ γίνωσι πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἐπιδόσεις, πλὴν τῆς πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως κλήσεως. Ὁφείλει οὖτος ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει νὰ δηλώσῃ τὴν κατοικίαν του μετ' ἀκριβοῦς ἐνδείξεως τῆς διευθύνσεως (πόλεως, χωρίου, ὁδοῦ, ἀριθμοῦ) πᾶσαν δὲ μεταβολὴν αὐτῆς νὰ δηλοῖ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου ἢ μὴ δηλωθείσης ἀκριβοῦς τῆς κατοικίας ἢ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀμέσως ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἢ δημασίου κατηγοροῦ.

* Ἀρθρὸν 499.

* Ἀρμόδιον ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικαστήριον.

Τὸ ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικαστήριον ὁρίζεται ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 111 ἀριθ. 7 καὶ 8, 112 ἀριθ. 3, 113 § 1 στοιχ. γ' καὶ 114 ἀριθ. 2. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου (ἀρθρ. 489 στοιχ. γ') ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ εἶναι τὸ αὐτὸ ἐφετεῖον, εἰς ὃ ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετᾶσχωσιν οἱ κατὰ πρῶτον βαθμὸν δικάσαντες. Ἐὰν ἡ διάφορος αὕτη σύνθεσις δὲν εἶναι ἐφικτή, κατὰ τὴν ἐγγραφὸν βεβαίωσιν τοῦ προέδρου, ὁ εἰσαγγελεὺς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πλησιέστερον ἐφετεῖον. Πλησιέστερον ἐφετεῖον θεωροῦνται τῶν ἐφετειῶν Κερκύρας, Ἰωαννίνων καὶ Ναυπλίου τὸ ἐφετεῖον Πατρῶν, τῶν ἐφετειῶν Κρήτης, Αἰγαίου καὶ Δωδεκανήσου, τὸ ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, καὶ τῶν ἐφετειῶν Θράκης καὶ Λαρίσης τὸ ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης.

* Ἀρθρὸν 500.

Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

Τὴν περὶ ἐφέσεως καὶ τὴν περὶ ἀντεφέσεως ἔκθεσιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων ὀφείλει νὰ πέμψῃ ὁ γραμματεὺς (ἀρθρὸν 474) ἐντὸς τριῶν τῶν πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον κατὰ τὸ ἀρθρὸν 499 εἰσαγγελέα, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποιότητι. Ὁ εἰσαγγελεὺς διατάσσει τὴν μεταγωγὴν τοῦ κρατουμένου κατηγορουμένου εἰς τὰς φυλακὰς τῆς ἑδρας τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἐὰν κρατῇται ἀλλαχοῦ. Μεθ' ὃ κλητεύει ἐμπροθέσμως (ἀρθρὸν 166) τὸν ἐκκαλοῦντα καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην παραστάντας διαδίκους, τὸν παθόντα, τὸν μηνυτὴν καὶ, ἐὰν ἡ ἐφεσις δὲν στρέφεται κατ' ἀποφάσεως πταισματοδικεῖου, δύο τοὺς ἀχιστον μάρτυρας, τοὺς οὐσιωδεστέρους ἐκ τῶν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἐξετασθέντων, δύναται δὲ νὰ καλέσῃ καὶ νέους μάρτυρας, μὴ ἐξετασθέντας ἐν τῇ πρωτοβαθμίᾳ δικαστηρίῳ. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 327 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 321, 325, 326 καὶ 328.

* Ἀρθρὸν 501.

Κυρία συζήτησις. — α') Ἀπόντος τοῦ ἐκκαλοῦντος.

1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν δὲν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου (ἀρθρὸν 340), ἡ ἐφεσις ἀπορρίπτεται ὡς ἀνυποστήρικτος, καὶ διατάσσεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἡ κατάπτωσις τῆς κατὰ τὰ ἀρθρα 497 § 2 δοθείσης ἐγγυήσεως. Ἡ ἀπορρίπτουσα τὴν ἐφεσιν ἀπόφασις δύναται νὰ προσβληθῇ μόνον δι' αἰτήσεως ἀναρρέσεως. Ἡ περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 349 ἐφαρμόζεται καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐκκαλοῦντος τοῦ ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας κλπ. μὴ δυνηθέντος νὰ ἐμφανισθῇ. Ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἀναλόγως καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 341.

2. Ἡ ἀπόρριψις τῆς ἐφέσεως τοῦ ἀπολειπομένου ἐκκαλοῦντος δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 502 συζήτησιν ὡς πρὸς τὴν ἐφεσιν ἄλλου διαδίκου ἐμφανισθέντος ἢ τοῦ εἰσαγγελέως.

* Ἀρθρὸν 502.

β') Ἐμφανισθέντος τοῦ ἐκκαλοῦντος.

1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἐμφανισθῇ, ἡ συζήτησις ἀρχεταὶ ἀναπτύσσοντος τοῦ εἰσαγγελέως συνοπτικῶς τὴν περὶ ἐφέσεως ἔκθεσιν. Ἐκτὸς τῶν κλητευθέντων μαρτύρων τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας, ἐὰν παρευρίσκωνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἂν δὲν ἐγνωστοποιήθωσιν, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἡ τιнос τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναγινώσκονται καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρακτικὰ τῆς πρωτοβαθμίου δίκης, τὰ περιέχοντα τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, αἱ ἐν τῇ προδικασίᾳ ληφθεῖσαι ἑνοχικαὶ καταθέσεις εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 365 καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 364 ἀναφερόμενα ἐγγράφα. Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται ἡ συζήτησις κατὰ τὰ ἀρθρα 329-338, 340, 347, 357-363, 366-373, τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἐχούσης ἀντὶ τὸν λόγον τελευταίας. Τὸ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων κεφάλαιον τῆς ἐκκαλουμένης κατὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἀποφάσεως ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἐφετείου καὶ ἐὰν δὲν παρίσταται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἔχει ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ ἐπ' ἀκρίβειαν μόνον τῶν μερῶν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, εἰς ἃ ἀναφέρονται οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντες λόγοι ἐφέσεως.

3. Ἐὰν ἡ ἐφεσις ἡσκήθῃ δι' ἀναρμόδιότητα, κριθῇ δὲ παρὰ τοῦ δικαστηρίου βάσιμος, τὸ ἐφετεῖον δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἢ κατωτέρου ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἄλλως παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

4. Εάν εν τῇ πρωτοδικῇ ἀποφάσει ἐμφιλοχῶρῃ ἀκυρότης τις (ἄρθρα 170 καὶ 171), τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν καὶ δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

5. Εάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐφεσις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἣς ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον, τὸ ἐφετεῖον παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 503.

Τύχη τῆς ἐγγυήσεως.

1. Τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως ἀποφαίνεται συνάμα καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 497 δοθείσης ἐγγυήσεως, ἐὰν δὲν διετάχθῃ ἡ κατάπτωσις αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 501 καὶ 302.

2. Εάν ὁ ἐκκαλὼν, καταδικασθεὶς, δὲν εἶναι παρὼν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, εἴτε αὐτὸς οὗτος εἴτε διὰ τοῦ ἀντικλήτου του, ὅπως ἐντὸς οὐκτὼ ἡμερῶν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζομένου εἰσαγγελέως καὶ ὑπὲρ βλῆ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως. Εάν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 497 § 2 δοθεῖσα ἐγγύησις καταπίπτει δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, κλητευομένου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ τε κατηγορουμένου καὶ τοῦ παρασχόντος τὴν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη κατέπεσεν ἤδη κατὰ τὸ ἄρθρον 501 § 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Αἰτήσεις ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 504.

Κατὰ τίνων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται.

1. Όταν ὁ νόμος δὲν ὀρίζει εἰδικῶς ἄλλως, αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπαγγελομένης ἀνεκκλήτως καὶ κατὰ τῆς ἐπὶ ἐφέσει ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, ἐὰν διὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων τὸ δικαστήριον ἀπεφάνητο τελειωτικῶς ἐπὶ τῆς κατηγορίας ἢ ἐὰν ἐπαυσεν ὀριστικῶς ἢ ἐκήρυσεν ἀπαράδεκτον τὴν ποινικὴν δίωξιν (ἄρθρον 370).

2. Αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται ἐπίσης κατὰ τῆς κηρυττούσης τὸ δικαστήριον ἀναρμόδιον καθ' ὅλην ἀποφάσεως, τῆς ἀνεκκλήτως ἀπαγγελομένης.

3. Αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται κατὰ τοῦ περὶ ἀποδόσεως ἢ δημεύσεως μέρους τῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 492 ἀναφερομένους.

4. Ζητηθείσης τῆς ἀναιρέσεως κατὰ τὰς § § 1 καὶ 2, θεωροῦνται συμπεροσβληθεῖσαι καὶ αἱ προηγηθεῖσαι τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προπαρασκευαστικαί.

Ἄρθρον 505.

Τίνες ζητοῦσι τὴν ἀναίρεσιν.

1. Ἀναίρεσιν δύνανται νὰ ζητήσωσιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένων:

α') ὁ κατηγορούμενος.

β') ὁ ἀστικῶς ὑπεύθυνος τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τῆς ἀναγνωρίζουσας τὴν ἀστικὴν αὐτοῦ εὐθύνην.

γ') ὁ πολιτικῶς ἐνάγων τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἄλλὰ μόνον διὰ τὸ μέρος αὐτῆς, δι' οὗ ἐπιδιδάσκεται αὐτῷ ἀποζημίωσις ἢ ἐανοποποίησις ἢ ἀπορρίπτεται ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.

δ') ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν ἀποφάσεων τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου καὶ τῶν μονομελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν πταισματοδικείων τῆς περιφέρειας του, ὁ ἀσκήσας τὴν κατηγορίαν ἐν τῷ κακούργιο-δικεῖῳ εἰσαγγελεὺς τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κακούργιοδικείων καὶ πλημμελειοδικείων, τριμελῶν καὶ μονομελῶν.

2. Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν πάσης ἀποφάσεως, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 479 § 2 ὀριζομένης προθεσμίας (ἄρθρον 483 § 3). Μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν μόνον ὑπὲρ τοῦ νόμου διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 510 λόγους, ὡς καὶ δι' οἰανδήποτε παράβασιν τῶν τύπων τῆς διαδικασίας, τηρουμένων ἀπαραιμείων τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 506.

Τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων.

Τῶν ἀθωωτικῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν ἀναίρεσιν:

α') ὁ κατηγορούμενος ἐὰν ἡθροῶθι λόγω ἐμποδίου μετανοίας.

β') ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν κακούργιοδικῶν ἢ ἐφετῶν (κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 505 § 1 στοιχ. δ' διακρίσεις), ἐὰν κατ' ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν ἢ ἐρμηνείαν οὐσιαστικῆς ποινικῆς διατάξεως ἢ κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 510 στοιχ. Θε' ὑπέρβασιν ἐξουσίας, ἀπηγγέλθῃ ἢ ἀθώωσις, καὶ

γ') ὁ μνηντής ἢ ἐγκαλὼν, ἐὰν κατεδικάσθῃ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰ ἐξοδα (ἄρθρον 71).

Ἄρθρον 507.

Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

Ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 473. Διὰ τὸν εἰσαγγελέα, τὸν μὴ διατελοῦντα παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, ἡ προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ ἀναστέλλουσα ὅμως τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Δὲν ἀναστέλλει ἐπίσης τὴν ἐκτέλεσιν ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου (ἄρθρον 505 § 2).

Ἄρθρον 508.

Διὰ τὸ παρὰδεκτὸν τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως.

1. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις τοῦ καταδικασθέντος εἰς ποινὴν στρεφτικὴν τῆς ἐλευθερίας, εἶναι τότε μόνον δεκτὴ, ὅταν οὗτος ἀποδείξῃ συγχρόνως ἢ καὶ μεταγενεστέρως, μέχρι τῆς ἐπ' ἀμροατηρίῳ συζητήσεως, διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν, ὅτι κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἐκρατεῖτο. Τοιοῦτο πιστοποιητικὸν δὲν ἀπαιτεῖται, ἐὰν προκύπτῃ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἢ κράτησις τοῦ ἀναιρεσθέντος, ἢ ἐὰν ἀνεστάλῃ ἢ ἀνεβλήθῃ ἢ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς ἢ ἐὰν ἡ ποινὴ μετετράπη εἰς χρηματικὴν ἀποτιθεῖσιν ἢ ἐὰν, προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, δὲν διετάχθῃ ἀρμοδίως ἢ ἐκτέλεσις. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν εἶχε διαταχθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἢ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς, δέον προσέτι ὁ καταδικασθεὶς νὰ προσκινήσῃ πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, βεβαιούντος ὀρισμένως τὸ ἀνυπερβλήτον ὑπηρεσιακὸν κώλυμα τῆς μὴ ἐκτελέσεως. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς μετ' αὐτὴν ἀπέδρα τῶν φυλακῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς § 1 δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν εἰς τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δοθῇ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 471 § 2 καὶ ὁ κατηγορούμενος δὲν διατέλει ἐν προφυλακίσει.

Ἄρθρον 509.

Ἐκθεσις ἀναιρέσεως.

1. Καὶ εἰς τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως ἐφορμῶνται τὰ ἄρθρα 473 § 2 καὶ 474. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὁ μὴ διατελὼν παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναιρέσεως καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου, ὁ δ' εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. Ἡ περὶ προτάσεως προσθέτων λόγων ἀναιρέσεως διάταξις τοῦ ἄρθρου 485 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

"Άρθρον 510.

Λόγοι άναιρέσεως.

1. Ός λόγοι άναιρέσεως τής άποφάσεως δύνανται νά προταθώσι μόνον:

Α') ή κατά τήν επ' άκροατηρίω διαδικασίαν λαβοῦσα χώραν άπόλυτος άκυρότης (άρθρον 171).

Β') ή έν τή επ' άκροατηρίω διαδικασίᾳ λαβοῦσα χώραν σχετική άκυρότης (άρθρον 170 § 1), έφ' όσον δέν έκαλύφθη, συμφώνως πρὸς τὰ άρθρα 173 και 174, και ή έν τῷ άρθρῳ 170 § 2 έλλειψις άκροάσεως.

Γ') ή παράβασις τῶν περὶ δημοσιότητος τής επ' άκροατηρίῳ διαδικασίας διατάξεων.

Δ') ή έλλειψις τής κατά τὸ σύνταγμα επιβεβλημένης ειδικῆς αιτιολογίας τής άποφάσεως.

Ε') ή έσφαλμένη, έφαρμογή ή έρμηνεία οὔσιαστικῆς ποινικῆς διατάξεως.

ΣΤ') ή παραβίασις τοῦ δεδικασμένου (άρθρον 57).

Ζ') ή άναρμοδιότης καθ' ύλην τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου.

Η') ή παράλειψις τής παραθέσεως έν τή άποφάσει τοῦ άνήκοντος άρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Θ') ή υπέρβασις έξουσίας. Υπάρχει δέ υπέρβασις όταν τὸ δικαστήριον ήσκησε δικαιοδοσίαν μὴ παρεχομένην αὐτῷ, ὡς τοῦ νόμου, και ἰδίᾳ όταν: α') τὸ δικαστήριον άπεφάσισεν ἐπὶ ὑποθέσεως μὴ ὑπαγομένης εἰς τήν δικαιοδοσίαν του, β') έλυσε προκαταρκτικὸν ζήτημα ὑπαγομένου κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου εἰς τήν αποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, γ') άπεφάνετο ἐπὶ τής πολιτικῆς άγωγῆς, παρὰ τὰ έν άρθροις 65 § 1 και 66 § 1 ὡρισμένα, δ') άπεφάνετο ἐπὶ ζητήματος ὑπαγομένου εἰς τήν δικαιοδοσίαν τῶν ἐνόρκων (άρθρον 383), ε') όταν άπήγγειλεν άπόφασιν ἐπὶ τής κατηγορίας, μὴ έρειδομένης εἰς τήν έτυμολογίαν τῶν ἐνόρκων στ') άπήγγειλε καταδίκην ἐπὶ ἐγκλήματι, δι' ὃ δέν ὑπεβλήθη ἐγκύριως ή κατά νόμον άπαιτουμένη εγκλησις ή αίτησις (άρθρα 41 και 46) ή δι' ὃ δέν έδόθη ή άδεια διώξεως (άρθρον 54) ή δι' ὃ δέν έπετράπη ρητῶς ή έκδοσις (άρθρον 438).

2. Έκτός τῶν άνωτέρω λόγων δύνανται νά προταθῶσι, ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν μέρος τής άποφάσεως και τὸ περὶ άποδόσεως τῶν άφαιρεθέντων και πειστηρίων, και οἱ ὑπὸ τής πολιτικῆς δικονομίας καθιερούμενοι λόγοι άναιρέσεως.

"Άρθρον 511.

Λόγοι άναιρέσεως άυτεπαγγέλτως έξεταζόμενοι.

Παραδεκτῆς κρινομένης τής αίτήσεως άναιρέσεως και έμφανισθέντος τοῦ άναιρεσιόντος (άρθρ. 515), ὃ "Άρειος Πάγος έξετάζει άυτεπαγγέλτως, καιπερ μὴ προταθέντας, εκ τῶν έν τῷ άρθρῳ 510 λόγων άναιρέσεως, τοὺς ὑπὸ στοιχεῖα Α', Γ', Δ', ΣΤ' και Θ'. Έντεῦθεν ὅμως δέν επιτρέπεται νά καταστή χείρων ή θέσις τοῦ κατηγορουμένου. Άυτεπαγγέλτως επίσης ὃ "Άρειος Πάγος εφαρμόζει τὸν μετὰ τήν δημοσίευσιν τής προσβαλλομένης άποφάσεως έπελθόντα επιεικέστερον νόμον ὡς και τὸ μετ' αὐτὴν συντελεσθὲν δεδικασμένον.

"Άρθρον 512.

Λόγοι άναιρέσεως καθ' άθροικτικῆς άποφάσεως.

Οἱ έν άρθρῳ 510 λόγοι άναιρέσεως εφαρμόζονται και εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ άρθρου 506 στοιχ. α' και γ'.

"Άρθρον 513.

Διαδικασία.

1. Έάν συντρέχη περίπτωσης άπαράδεκτου, κατὰ τὸ άρθρον 476, τὸ δικαστήριον τοῦ "Άρείου Πάγου άπορρίπτει τήν αίτησιν άναιρέσεως ὡς άπαράδεκτον, δύνανται δέ νά καταδικάζη τὸν αἰτοῦντα εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν μεταλλικῶν 500. Άλλως άρχεται ή ἐνώπιον τοῦ "Άρείου Πάγου διαδικασία, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων

άρθρων. Ό παρὰ τῷ "Άρείῳ Πάγῳ εισαγγελεὺς κλητεύει τὸν άναιρεσιόντα και τοὺς λοιποὺς διαδίκους διὰ κλήσεως επιδιδόμενης συμφώνως πρὸς τὰ άρθρα 155-161 και ἐντὸς τής προθεσμίας τοῦ άρθρου 166 εἰς τὸ άκροατήριον τοῦ δι' καστηρίου τοῦ "Άρείου Πάγου ή τής ὁλομελείας αὐτοῦ, εἰάν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τής σοβαρότητος τῶν λόγων άναιρέσεως, ήθελε συμφωνήσει εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ὃ πρόεδρος τοῦ "Άρείου Πάγου. Εἰς τήν ὁλομέλειαν τοῦ "Άρείου Πάγου εισάγεται πάντοτε ή ὑπὲρ τοῦ νόμου αίτησις άναιρέσεως τοῦ εισαγγελέως τοῦ "Άρείου Πάγου.

2. Έάν ζητῇ τήν άναίρεσιν ὃ εισαγγελεὺς, οὗτος δέν κλητεύεται, ἀλλ' έκποοσωπεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ "Άρείῳ Πάγῳ εισαγγελέως.

3. Οἱ διάδικοι παρίστανται κατὰ τήν συζήτησιν διὰ συνηγόρου. Έάν ὃ άναιρεσιών κρατῇται έν φυλακῇ δύνανται νά διορίσῃ συνηγόρον δηλῶν τοῦτο εἰς τὸν διευθυντὴν τής φυλακῆς, συντασσομένης εκθέσεως, ήτις διαβιβάζεται παρὰ ταῦς εἰς τὸν γραμματεᾶ τοῦ "Άρείου Πάγου.

"Άρθρον 514.

Συζήτησις.—α') Μὴ έμφανισθέντος τοῦ άναιρεσιόντος

Έάν δέν έμφανισθῇ ὃ αἰτῶν τήν άναίρεσιν διάδικος άπορρίπτεται ή αίτησις άναιρέσεως, δύνανται δέ νά καταδικασθῇ ὃ άναιρεσιών εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν μεταλλικῶν. Κατὰ τής άπορριπτούσης άποφάσεως τοῦ "Άρείου Πάγου οὐδέν ένδικον μέσον χωρεῖ. Δευτέρα αίτησις άναιρέσεως τής αὐτῆς άποφάσεως οὐδέποτε επιτρέπεται. Κατ' έξαίρεσιν, και αν δέν έμφανισθῇ ὃ αἰτῶν τήν άναίρεσιν κατηγορούμενος, ὃ "Άρειος Πάγος εφαρμόζει άυτεπαγγέλτως τὸν μετὰ τήν προσβαλλομένην άπόφασιν έπελθόντα επιεικέστερον νόμον (άρθρ. 511).

"Άρθρον 515.

β') Έμφανισθέντος τοῦ άναιρεσιόντος.

1. Κατ' αίτησιν τινος τῶν διαδίκων ή τοῦ εισαγγελέως, δύνανται τὸ δικαστήριον τοῦ "Άρείου Πάγου εἰς ὅλως έξαιρετικὰς περιπτώσεις ν' άναβάλῃ, έφ' άπαξ μόνον, τήν συζήτησιν εἰς ρητὴν διάκρισιν, καθ' ήν πάντες οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νά έμφανισθῶσι άνευ νέας κλητεύσεως, και αν δέν ήσαν παρόντες κατὰ τήν δημοσίευσιν τής περὶ άναβολῆς άποφάσεως.

2. Έμφανισθέντος τοῦ άναιρεσιόντος ή συζήτησις γίνεται ὡς εἰάν έιχον έμφανισθῇ πάντες οἱ διάδικοι, και εἰάν τις τούτων δέν ένεφανίσθη. Άγορεύει πρῶτος ὃ συνηγόρος τοῦ αἰτοῦντος τήν άναίρεσιν και μετ' αὐτὸν οἱ συνηγόροι τοῦ καθ' οὗ ζητεῖται ή άναίρεσις και τῶν λοιπῶν διαδίκων. Εἰς τούτους επιτρέπεται ν' άπαντήσῃ ὃ συνηγόρος τοῦ άναιρεσιόντος και ν' άνταπαντήσουν οἱ τῶν αντιδίκων, ἀλλ' άπαξ μόνον. Έάν ὃ παρὰ τῷ "Άρείῳ Πάγῳ εισαγγελεὺς δέν ζητῇ αὐτὸς τήν άναίρεσιν, άγορεύει έσχάτος πάντων, μετ' ὃ έπεται ή άπίφασις.

3. Έάν ή αίτησις άναιρέσεως κριθῇ άβάσιμος άπορρίπτεται. Έάν δέ προσέτι ήθελε θεωρηθῇ παράλογος, καταδικάζεται ὃ άναιρεσιών εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν μεταλλικῶν 500.

"Άρθρον 516.

"Αναίρεσις δι' άναρμοδιότητα.

1. Έάν ή αίτησις άναιρέσεως γίνῃ δεκτὴ ένεκεν άναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου (άρθρον 510 § 1 στοιχ. Ζ') ὃ "Άρειος Πάγος άποφαίνεται συγχρόνως τήν εἰς τὸ άρμόδιον δικαστήριον παραπομπήν, προσδιορίζων τοῦτο έν τή άποφάσει και καταδικάζει τὸν ήττηθέντα εἰς τήν πληρωμὴν τῶν έξόδων.

2. Τὰ έν τῇ § 1 διατάσσει επίσης ὃ "Άρειος Πάγος και όταν ζητεῖται ή άναίρεσις άποφάσεως κηρυξάσης άναρμοδιότητα καθ' ὅλην (άρθρον 504 § 2), είτε γίνῃ δεκτὴ ή αίτησις, είτε άπορριφθῇ ὡς άβάσιμος.

3. Τὸ ὁρισθὲν ὡς άρμόδιον δικαστήριον ενεργεῖ περαιτέρω συμφώνως πρὸς τὸ άρθρον 135.

*Άρθρον 517.

*Αναίρεσις λόγω δειδικασμένου.

1. *Εάν ή αναίρεσις ἔγινεν ἔνεκα παραβίασεως τοῦ δειδικασμένου (ἄρθρον 510 § 1 στοιχ. ΣΤ') ὁ *Άρειος Πάγος, ἀκυρῶν τήν ἀπόφασιν, κηρύσσει ἀπαράδεκτον τήν ποινικὴν δίκω. (ἄρθρον 57 § 3).

2. Τὸ αὐτὸ πράττει ὁ *Άρειος Πάγος, ἐὰν ή αναίρεσις ἐγένετο διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 510 § 1 στοιχ. Θ' στ' λόγους.

*Άρθρον 518.

*Αναίρεσις δι' ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

1. *Εάν ἔνεκα παραλειφθείσης παραθέσεως τοῦ ἀνήκοντος ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου ἢ ἔνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς ἢ ἑρμηνείας οὐσιαστικῆς ποινικῆς διατάξεως ἔγινεν ἀναίρεσις, δὲν ἀποφαίνεται ὁ *Άρειος Πάγος τήν παραπομπήν, ἀλλ' ἐφαρμόζει ἢ παρατίθῃσιν ὁρθῶς αὐτὸς οὗτος τὸ ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κολάσιμος πρᾶξις, κηρύσσει ἀθῶον τὸν κατηγορούμενον. *Εάν εἰς τήν τελευταίαν περίπτωσιν ὑπάρχωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 71 πολιτικαὶ ἀπαιτήσεις, ἀποφασίζει καὶ περὶ αὐτῶν ὁ *Άρειος Πάγος.

2. *Εάν ή αναίρεσις γίνη λόγω ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς ἢ ἑρμηνείας ἐξ ἑλλείψεως ἐν τῇ ἀποφάσει ὅρου τινὸς τοῦ ἀξιοποίνου τῆς πράξεως, περὶ οὗ, καίπερ περιεχομένου ἐν τῷ παραπεμπτικῷ βουλευματι ἢ τῷ κλητηρίῳ θεσπισματι, παρέλειψε νὰ ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον, ὁ *Άρειος Πάγος παραπέμπει τήν ὑπόθεσιν πρὸς νέαν συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 519.

*Άρθρον 519

*Αναίρεσις δι' ἄλλους λόγους.

*Εάν ή αναίρεσις ἔγινε διὰ τινὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 510 § 1 στοιχ. Α' Β', Γ', Δ', καὶ Θ' λόγων, ὁ *Άρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον τήν ἀναίρεσιν, καταδικάζει τὸν ἡττηθέντα εἰς τήν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, παραπέμπει ἔπειτα τήν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ὁμοεῖδὲς καὶ ἰσοβάθμιον δικαστήριον, ἄλλο παρ' ἐκεῖνο τοῦ ὁποῖου ἀνηρέθη ή ἀπόφασις, ἢ εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἐὰν εἶναι ἐφικτὴ ἢ σύμθεσις αὐτοῦ ἐξ ἄλλων δικαστῶν ἐκτὸς τῶν πρότερον δικασάντων.

*Άρθρον 520.

*Αναίρεσις διὰ παραβάσεις μετὰ τὴν ἐτυμηγορίαν.

*Εάν ἀνηρέθη ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων ἔνεκα παραλείψεως τινος ἢ ὑπερβάσεως γενομένης μετὰ τὴν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν συνόδων παράδοσιν τῆς τῶν ἐνόρκων ἐτυμηγορίας, τακτικῆς καὶ ἀπροσβλήτου, ὁ *Άρειος Πάγος παραπέμπει τήν ὑπόθεσιν εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον συνόδων, ὑπερ ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης τῶν ἐνόρκων. Τὸ δικαστήριον τῶν συνόδων πρέπει νὰ συντίθεται ἐκ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τῶν δικασάντων πρότερον, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον.

*Άρθρον 521.

*Αναίρεσις ὡς πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις.

*Όταν ή αναίρεσις γίνη μόνον ὡς πρὸς τὰς διατάξεις ἢ τὰ κεφάλαια τῆς ἀποφάσεως τὰ ἀρροδῶντα εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτικοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἀθροωθέντος κατηγορουμένου ἢ τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ περὶ ἀποδόσεως τῶν ἀφαιρεθέντων ἢ πειστηρίων μέρος τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 373), ὁ *Άρειος Πάγος, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, παραπέμπει τήν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον τοῦ δευτέρου βαθμοῦ καὶ ὕταν, λόγω ποσοῦ, θὰ ἦτο ἀνέκκλητος ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις.

*Άρθρον 522.

*Εκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ *Άρείου Πάγου.

*Η παρὰ τοῦ *Άρείου Πάγου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις πέμπεται ἀνυπερθέτως ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ πρωτοδικῶν

πρὸς ἀμεσον ἐκτέλεσιν. *Εκτὸς τοῦτου πᾶσα ἀπόφασις τοῦ *Άρείου Πάγου ἀπαγγέλλουσα ἀναίρεσιν ἀνακοινούται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰσαγγελέως εἰς τοὺς ἐκδόντας τήν ἀνακρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστὰς καὶ σημειοῦται εἰς τὸ περιβόριον τῆς ἀποφάσεως ταύτης, δύναται δὲ νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ *Άρείου Πάγου καὶ ή διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσιν αὐτῆς δαπάνη τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου.

*Άρθρον 523.

Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς.

Εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ παραπέμφθη ή ὑπόθεσις, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετᾶσχῃ ἐνόρκος καὶ δικαστῆς ἐκ τῶν πρότερον δικασάντων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 520.

*Άρθρον 524.

Συζήτησις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς παραπομπῆς.

1. *Εξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 520, ή ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ παραπέμφθη κατὰ τὰ ἀρθρα 518 § 2, 519 ή ὑπόθεσις, συζήτησις γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 135. Τῶν περιεχόντων τὰς κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν μαρτυρίας πρακτικῶν τῆς ἀνακρεθείσης ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ή ἀνάγνωσις μόνον, ὅταν συντρέχῃ περίπτωσις τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 365.

2. *Εάν ή νέα συζήτησις διετάχθη συνεπεῖα αἰτήσεως ἀναίρεσεως μόνον ὑπὸ ή ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος γενομένης, τὸ δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δεσμεύεται ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς τιθεμένης διὰ τοῦ ἀρθρου 470.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

*Επανάληψις τῆς διαδικασίης.

*Άρθρον 525.

*Επανάληψις ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος.

1. *Η δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως περατωθεῖσα ποινικὴ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται, πρὸς τὸ συμπέρασμα τοῦ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι καταδικασθέντος, εἰς μόνας τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: 1) ἐὰν δύο ἄνθρωποι κατεδικάσθησαν διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν διὰ δύο διαφορῶν ἀποφάσεων καὶ γίνετα ἀναμφισβητήτως ὁῖλον ἐκ τῆς συγκρίσεως ἀμφοτέρων, ὅτι ὁ εἰς τῶν δύο εἶναι ἀθῶος. 2) *Εάν, μετὰ τὴν ὀριστικὴν καταδίκην τινός, ἀπεκαλύφθησαν νέα ἄγνωστα εἰς τοὺς καταδικάσαντας δικαστὰς γεγονότα ἢ ἀποδείξεις, αἵτινες μόναι ἢ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς πρότερον προσκομισθείσας, πρὸδῃλον καθιστῶσιν, ὅτι ὁ καταδικασθεὶς εἶναι ἀθῶος ἢ κατεδικάσθη ἀδίκως ἐπὶ ἐγκλήματι βαρύτερῳ ἐκεῖνου, ὑπερ πράγματι ἐξετέλεσεν. 3) *Εάν ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ψευδεῖς καταθέσεις μαρτύρων ἢ γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ἢ πλαστὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἢ πειστήρια, προσαχθέντα καὶ ληφθέντα ὑπ' ὕψιν ἐν τῇ ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίᾳ ἢ ἐὰν ἡρωληψίας ἢ ἄλλη ἐκ προσθέσεως παραβάσις καθήκοντος δικαστοῦ ἢ ἐνόρκου, μετασχόντος τοῦ ἀπαγγελλαντος τὴν καταδίκην δικαστηρίου, ἔσχον οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου καὶ 4) ἐὰν μετὰ τὴν ἀμετακλήτου καταδίκην ἀπεδείχθη, ὅτι δι' ἄλλης ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἡθωώθη ὁ καταδικασθεὶς.

2. Αἱ κατὰ τὴν παράγρ. 1 ἀριθ. 3 ἀξιόπονοι πράξεις τῆς ψευδορκίας, πλαστογραφίας, δωροληψίας ἢ παραβάσεως καθήκοντος δέον νὰ ᾧσιν ἀποδεδειγμένοι δι' ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἀπηγγέλθη τοιαύτη ἔνεκα νομίμων λόγων κωλυόντων τὴν κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ἀναστελλάντων τὴν ποινικὴν δίκω.

"Άρθρον 526.

Κατὰ τοῦ ἀθωωθέντος.

1. Κατὰ τοῦ ἀμετακλήτως ἀθωωθέντος ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐπαναλαμβάνεται ἡ ποινικὴ διαδικασία μόνον: α') ἐὰν ᾔθελε βεβαιωθῇ, ὅτι πλαστὰ ἔγγραφα ἢ πειστήρια ἢ δωροδοκία ἢ ἄλλη δικαστοῦ ἢ ἐνόρκου, συμπράξαντος εἰς τὴν ἀθώωσιν, παράβασιν ἐκ προθέσεως τοῦ δικαστικοῦ τοῦ καθήκοντος, ἔσχον οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν περὶ ἀθώωσης ἀπόφασιν καὶ β') ἐὰν δὲν παρῇλθεν ἡδὴ ἀπὸ τῆς ἀθώωσης ὁ πρὸς παραγραφὴν τοῦ ἀξιολογούντος τῆς πράξεως ἀπαιτούμενος χρόνος.

2. Ἡ ἀξιόποινος πράξις τῆς κατὰ τὴν § 1 πλαστογραφίας ἢ τῆς δωροδοκίας ἢ παραβάσεως καθήκοντος δικαστοῦ ἢ ἐνόρκου δέον νὰ ᾖ βεβαιωμένη δι' ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ παράγρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τοῦ ἀμετακλήτως ἀθωωθέντος διὰ βουλεύματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.

"Άρθρον 527.

Τίνες ζητοῦσι τὴν ἐπανάληψιν. Διατυπώσεις.

1. Ἡ περὶ ἐπανάληψως τῆς διαδικασίας ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος αἰτησις γίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ συζύγου ἢ τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν τοῦ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἢ τοῦ συνηγόρου αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ καταδικασθέντος δικαστηρίου, δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ καταδικασθέντος, τὴν ἔκτισιν ἢ τὴν παραγραφὴν τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς.

2. Ἡ ἐναντίον τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου ἐπανάληψις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἀπήγγειλε τὴν ἀθώωσιν ἢ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ εἰσαγγελέως.

3. Ἡ αἴτησις, περιέχουσα, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἐπανάληψις καὶ τὰ στοιχεῖα τὰ βεβαιοῦντα αὐτούς, ὑποβάλλεται εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ἐὰν ἡ ἀμετακλήτως καταδικῇ ἢ ἀθώωσις ἀπηγγέλθη παρὰ πλημμελειοδικεῖον, εἰς τὸν εἰσαγγελέα δὲ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ὁ εἰς ὃν ἐνεχειρίσθη ἡ αἴτησις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς νὰ ἐλέγξῃ τὸ βάσιμον αὐτῆς, διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τινος ἀνακριτοῦ ἢ εἰσαγγελέως, μεθ' ὃ εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 528 ἀρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον ἢ δικαστήριον παρ' ὃ διατελεῖ.

"Άρθρον 528.

Ἀρμόδιον δικαστήριον. Διαδικασία.

1. Ἀρμόδιον νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐπανάληψως εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὰς ἐν § 3 τοῦ ἄρθρου 527 διακρίσεις, μετ' ἀκρόασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ αἰτούντος. Τὸ συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ συμπληρωματικὴν πρὸς βεβαίωσιν τῶν λόγων τῆς αἰτήσεως ἔρευναν, δεχόμενον δὲ τὴν αἴτησιν, ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν καὶ ἐὰν κρίνῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐν τῷ κακουργίῳ συζητήσεως ἀναγκαίαν, παραπέμπει πρὸς τοῦτο τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον ἄλλου, ὁμοιοβάθμου πρὸς τὸ καταδικάσαν δικαστήριον, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ τοῦ ἄρθρου 525 παράγρ. 1, ἀριθ. 4, ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου, ὁμοιοβάθμου πρὸς τὸ ἀνώτερον ἐκ τῶν ἀρχικῶς δικασάντων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναιρέσεως εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν αἰτούντα κατὰ τὸ ἄρθρον 484 καὶ 485.

2. Ἐάν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 525 παράγρ. 1 ἀριθ. 3 δὲν ἐξεδόθῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἔνεκα λόγων κωλύοντων τὴν κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν ἢ ἀναστελλάντων τὴν ποινικὴν δίωξιν ἀκολουθεῖται ἡ ἐν ταῖς ἐπομέναις παραγράφους διαδικασία.

3. Ἡ βεβαίωσις τοῦ κατὰ τοῦ καταδικασθέντος πραχθέντος ἐγκλήματος ψευδορκίας, πλαστογραφίας, δωροδοκίας ἢ παραβάσεως τοῦ δικαστικοῦ καθήκοντος γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐπανάληψως δι-

καστηρίου ἐφετῶν, ἂν ἡ καταδικῇ εἶχεν ἀπαγγελοῦν ὑπὸ πλημμελειοδικεῖον, ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου παραγγελλομένου δικαστηρίου ἐφετῶν, ἄλλου ἐκτὸς τοῦ τυχόν καταδικάσαντος. Ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐφετῶν εἰσαγγελεὺς κλητεῖται ὑποχρεωτικῶς (ἄρθρα 155-159 καὶ 166) τὸν καταδικασθέντα, τὸν αἰτούντα τὴν ἐπανάληψιν ἂν δὲν ζητῇ ταύτην ὁ καταδικασθείς, καὶ τοὺς κατὰ τὴν συζήτησιν, καθ' ἣν ἀπηγγέλθη ἡ καταδικῇ, παραστάντας διαδίκους. Καλεῖ ἐπίσης τὸν εἰς ὃν ἀπεδόθη ψευδορκία, πλαστογραφία, δωροδοκία ἢ παράβασιν δικαστικοῦ καθήκοντος, ὅπως παρῇ ἂν θέλῃ, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, πρὸς παροχὴν πληροφориῶν ἢ ἐξηγήσεων.

4. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαστήριον ἐφετῶν, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξετάζον τοὺς παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως κλητευθέντας μάρτυρας καὶ τὰ προσκομισθέντα ἄλλα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀκούσαν τῶν ἐμφανισθέντων ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παραγρ. 3 κλητευθέντων, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἂν ἐτελέσθῃ ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος προβαλλομένη ἀξιόποιμος πράξις.

5. Ἀποφαινόμενος τοῦ ἐφετείου ὅτι ἐτελέσθῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐγκλήμα τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον ἐφετῶν ἢ ὁ Ἀρείος Πάγος, κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 527 § 3 διακρίσεις, κρίνων προσέτι, προκειμένου περὶ ψευδομαρτυρίας ἢ πλαστογραφίας, ὅτι ἔσχεν αὐτὴ οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν καταδικῇ τοῦ κατηγορουμένου, δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ διατάσσει τὰ ἐν § 1 ὀριζόμενα. Ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

6. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 525 ἐπανάληψις διατάσσεται ὡς πρὸς πάντας τοὺς καταδικασθέντας καὶ ὅταν εἰς μόνον ἐζήτησε ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν οἱ δι' οὓς ἐζητήθη λόγοι ἀρμόζωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς μόνον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

"Άρθρον 529.

Ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἀμα τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως ἐπανάληψως, τὸ ἀρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐπὶ ταύτης συμβούλιον ἀποφαίνεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, περὶ τῆς ἀναστολῆς ἢ μὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκτιομένης ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ποινῆς.

"Άρθρον 530.

Ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως.

1. Ἡ διαταχθεῖσα ἐκ νέου συζήτησις γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, ἡ δὲ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτρεπόμενα ἐνδίκαια μέσα.

2. Εἰς τὸ δικαστήριον ἀπαγορεύεται νὰ μετάσχωσιν οἱ τὸ πρῶτον δικάσαντες δικασταὶ ἢ ἐνορκαι. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κρίνῃ, δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του ὅτι δὲν εἶναι ἐφικτὴ πλέον ἡ ἐμφάνισις τῶν κατὰ τὴν πρῶτην συζήτησιν ἐξετασθέντων μαρτύρων, τὸ δικαστήριον διατάσσει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀνάγκωσιν τῶν κατὰ τὴν πρῶτην συζήτησιν μαρτυριῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ληφθαισῶν ἐνόρκων καταθέσεων αὐτῶν. Οἱ ἐπὶ ψευδορκία καταδικασθέντες μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες (ἄρθρ. 525 παράγρ. 1, ἀριθ. 3) δὲνδύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν οὐδὲ νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἐνορκικοὶ καταθέσεις των, ἢ αἱ ἐκθέσεις πραγματογνωμοσύνης. Νέοι μάρτυρες, κλητευθέντες ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται πάντοτε. Ἐὰν ἡ ἐπανάληψις ἐζητηθῇ ὑπὲρ τοῦ καταδικασθέντος, τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χεῖρονα τὴν θέσιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀποκατάστασις.

"Άρθρον 531.

Αἰτησις βεβαίωσης τῶν λόγων αὐτῆς.

Ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἐπιτρεπομένη ἀποκατάστασις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφε-

τῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ μονίμως ὁ αἰτῶν τὴν ἀποκατάστασιν. Ἡ αἰτήσις, περιέχουσα καὶ δῆλωσιν τῶν τόπων, ἐν οἷς ὁ αἰτῶν διέμεινεν ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος, μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν αὐτῆς στοιχείων. Ὁ εἰσαγγελεὺς, συλλέγων τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀπαιτούμενων ὕλων στοιχεῖα καὶ λαμβάνων παρὰ τῶν ἀστονομικῶν καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν ὁποίων διέμεινεν ὁ αἰτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα, βεβαιώσας περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ τῶν πόρων συντηρήσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, ὅστις εἰσάγει τὴν αἰτήσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 532.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

1. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἀκούσας τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ συνηγόρου του, ὡς καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται διὰ βουλεύματος ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέως γενομένης βεβαιώσεως τῶν λόγων τῆς αἰτήσεως, εἴτε δι' αὐτοῦ, εἴτε διὰ τινος τῶν μελῶν του ἢ ἀνακριτοῦ.

2. Κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπιτρέπεται εἰς τε τὸν αἰτοῦντα καὶ τὸν εἰσαγγελέα τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

3. Ἡ διατάσσουσα τὴν ἀποκατάστασιν ἀπόφασις ἐγγράφεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὸ ποινικὸν μητρὸν τοῦ καταδικασθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποζημίωσις τῶν ἀδίκως καταδικασθέντων ἢ προφυλακισθέντων.

Ἄρθρον 533.

Τίνες δικαιούνται.

1. Καταδικασθέντες, οἵτινες δι' ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης κατόπιν ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, ἠθωώθησαν ἢ κατ' ἐφαρμογὴν ἐλαφροτέρας ποινικῆς διατάξεως εἰς μικροτέρας διαρκείας ποινὴν ἐτιμωρήθησαν δι' ἀποφάσεως πλημμελειοδικείου, ἐφετείου ἢ κακουργιοδικείου, δικαιούνται ν' ἀξιώσωσι παρὰ τοῦ δημοσίου ἀποζημίωσιν, ἐὰν τὴν προηγουμένως ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν ἐξέτισαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑφίσταται, ἐὰν ἐκ τῆς ποινικῆς διαδικασίας δὲν ἀπεδείχθη ἢ ὑπ' αὐτῶν ἐκτέλεσις τῆς πράξεως, δι' ἣν κατεδικάσθησαν ἢ ἡ ὑπάρξις τοῦ περιστατικοῦ, τοῦ δικαιολογήσαντος τὴν ἐφαρμογὴν τῆς βαρυτέρας ποινικῆς διατάξεως ἢ ἐὰν δὲν ἀπεδείχθη ὅτι τοῦλάχιστον ὑφίσταται βάσιμος τις ἔνδειξις κατὰ τῶν κατηγορουμένων.

2. Προφυλακισθέντες, οἵτινες διὰ βουλεύματος δικαστικοῦ συμβουλίου ἢ ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ἐκ τῶν δικαστηρίων ἠθωώθησαν, δικαιούνται νὰ ἀξιώσωσι τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προέκυψεν ὅτι δὲν ἐξετελέσθη ὑπ' αὐτῶν ἢ δι' ἣν προφυλακισθῆσαν ἀξιόποινος πράξις ἢ ὅτι δὲν ὑφίσταται βάσιμος τις περὶ τούτου ἔνδειξις. Προφυλακισθέντες θεωροῦνται καὶ οἱ στερηθέντες τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τῶν ἀνω δικαστηρίων, ἐξαρκισθείσης κατόπιν ἐγκρίσεως ἐνδίκου μέσου.

3. Ἀποζημιῶσιν δικαιούνται νὰ ἀξιώσωσιν οἱ κατὰ τὰς § 1 καὶ 2 καταδικασθέντες ἢ προφυλακισθέντες καὶ οἱ ἢν ἐτιμωρήσωνται ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως, διότι ἐξετέλεσαν μὲν τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ συνέτρεχε λόγος ἀποκλείων τὴν ποινὴν κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Ἄρθρον 534.

Δικαιούχοι ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐκτὸς τοῦ καταδικασθέντος καὶ προφυλακισθέντος ἔχουσιν ἴδιον δίκαιον ἀποζημιώσεως, ὑπὸ τὰς οὐτὰς προϋ-

ποθέσεις, καὶ ἐκεῖνοι, ἀπέναντι τῶν ὁποίων οὗτος ἦτο κατὰ νόμον ὑπόχρεος εἰς παροχὴν διατροφῆς.

Ἄρθρον 535.

Πότε δὲν δικαιούνται.

1. Δὲν ἀναγνωρίζεται ὑποχρέωσις τοῦ δημοσίου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἢ προφυλακισθεὶς ἔγενετο παραίτιος τῆς καταδίκης ἢ προφυλακίσεως ἐκ προθέσεως ἢ μεγάλης ἀμελείας. Δὲν θεωρεῖται μεγάλη ἀμέλεια ἢ παράλειψις τῆς ἐκτέλεσεως ἐνδίκου μέσου καὶ τῆς προτάσεως ἢ προσαγωγῆς μαρτύρων ὑπερασπισσεως.

2. Ἡ ἀξιῶσις ἀποζημιώσεως ἐνεκὸν ἀδίκου προφυλακίσεως δύναται νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ, ἐὰν ἡ εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθεῖσα πρᾶξις περιεῖχεν ἐν ἑαυτῇ μεγάλην ἑλλειψὶν ἐντιμότητος ἢ ἀντιδικότητος, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν περιστάσεων προκύπτει ὅτι ὁ προφυλακισθεὶς προηγουμένως τὴν ἐκτέλεσιν ἀξιολογοῦντο πράξεως. Δύναται ἐπίσης νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ, ἐὰν ὁ προφυλακισθεὶς ἐσπερεῖτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς προφυλακίσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων ἢ ἐτέλει ὑπὸ περιορισμοῦς διαμονῆς ἢ εἶχε καταδικασθῇ πρότερον εἰς ποινὴν βαρυτέραν τῆς φυλακίσεως καὶ ὅτι τῆς ἐκτίσεως αὐτῆς μέχρι τῆς προφυλακίσεως δὲν εἶχε παρέλθει τριετία.

Ἄρθρον 536.

Ἀρμόδιον δικαστήριον.

1. Περὶ τῆς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέσεως τοῦ δημοσίου ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, τὸ ὅποῖον ἐξέδωκε τὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασιν, δι' ἰδιαιτέρας συγχρόνου ἀποφάσεως, τῇ προφορικῇ αἰτήσει τοῦ ἀθροισθέντος. Δύναται ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ αὐτεπαγγέλτως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἀποφανθῇ ὅτι ἡ καταδίκη ἢ προφυλάκισις δὲν ὀφείλεται εἰς παράνομον τινα ἐνέργειαν τῶν ἀπαγγελλάντων τὴν καταδίκην ἢ προφυλάκισιν δικαστικῶν λειτουργῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ κριθῇ μεταγενεστέρως ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦτο παρ' οὐδενὸς δικαστηρίου πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 541.

2. Ἡ περὶ τῆς ὑποχρέσεως εἰς ἀποζημίωσιν ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται ἰδιαιτέρως εἰς ἐνδικον μέσον καὶ καταπίπτει μετὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς ἐπὶ τῆς κυρίας ποινικῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν ἡ ποινικὴ ὑπόθεσις ἐξετάζηται ἐκ νέου κατόπιν δεκτοῦ γενομένου ἐνδίκου μέσου, τὸ ἐπιληφθὲν ταύτης δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέσεως τοῦ δημοσίου. Ἡ πρότερα ἀπόφασις δὲν ἰσχύει.

Ἄρθρον 537.

Μεταγενεστέρα αἰτήσεις.

1. Δύναται ὁ ζημιωθεὶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον τὴν αἰτήσιν του περὶ ἀποζημιώσεως καὶ μεταγενεστέρως.

2. Ἡ αἰτήσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τεσσαράκοντα ὁκτὼ ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐπ' ἀκριβοτητοῦ ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως καὶ ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν προφυλακισθέντα κοινοποιήσεως τοῦ ἀπαλλακτικοῦ βουλεύματος ἢ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως. Αἱ προθεσμίαι αὗται δὲν παρατείνονται λόγῳ ἀποστάσεως. Ἡ αἰτήσις εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ἢ συμβούλιον ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τῆς ἐγγειρίσεως ἐξαρκισμοῦ ἡμέρας, συγκαλούμενον πρὸς τοῦτο εἰδικῶς καὶ ἐκτάκτως. Ἐφαρμόζεται δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 536.

3. Τὸ δικαστήριον συντίθεται, κατὰ προτίμησιν, ἐκ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τῶν ἀποφανθέντων ἐπὶ τῆς ποινικῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 538.

Ἀκυρότης τῆς ἀποφάσεως.

Ἀπόφασις ἀναγνωρίζουσα τὴν πρὸς ἀποζημίωσιν ὑπο-

χρέωσιν τοῦ δημοσίου, ἐκδοθεῖσα δὲ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 536 καὶ 537, εἶναι ἄκυρος καὶ οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν ἐνέπριον παντὸς δικαστοῦ.

Ἄρθρον 531.

Ἀγωγή περὶ τῆς ἀποζημιώσεως.

1. Ἀναγνωρσθεῖσθαι τῆς εἰς ἀποζημιώσιν ὑποχρέωσιν τοῦ δημοσίου, ὁ δικαιούμενος εἰς ταύτην δύναται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν ἐνέπριον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκ νέου ἐξετάσεως τῆς τοιαύτης ὑποχρέωσιν. Ἡ ἀγωγή τῶν ἐχόντων ἀξίωσιν ἐκ διατροφῆς δὲν ἀποκλείεται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀποφάσει ἀνείας ὡς ζημιωθέντος μόνον τοῦ καταδικασθέντος ἢ προφυλακισθέντος.

2. Ἡ ἀξίωσις παραγράφεται μετὰ παροδὸν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατ' ἣν κατέστη ἀμετάκλητος ἢ ἐπὶ τῇ ποινικῇ ὑποθέσει ἀπόφασις.

3. Ἡ ἀξίωσις μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ζημιωθέντος, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἀναγνώσιν αὐτῆς. Εἶναι ἄκυρος ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις αὐτῆς πρὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 540.

Ἀντικείμενον τῆς ἀξιώσεως.

1. Ἀντικείμενον τῆς ἀξιώσεως περὶ ἀποζημιώσεως εἶναι πᾶσα ζημία ἐπελθοῦσα εἰς τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τοῦ ἀδίκως προφυλακισθέντος ἢ καταδικασθέντος ἐκ τῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἢ τῆς προφυλακίσεως. Ἀναγνωρίζεται ἐπὶ πλέον εἰς τοῦτον καὶ χρηματικὴ ἱκανοποίηση, ἥς τὸ ποσὸν ὀρίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἥτις οὕσα ἀπολύτως προσωπικὴ δὲν μεταβιβάζεται εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ δικαιουμένου, δὲν δύναται δὲ νὰ ᾖ κοινωτέρα τῶν ἐκατὸν μεταλλικῶν δραχμῶν δι' ἐκάστην ἡμεραν. Οἱ εἰς διατροφὴν δικαιούμενοι ἀποζημιοῦνται, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπεστῇσαν περιουσιακὴν ζημίαν ἐκ τῆς στερήσεως ταύτης, λόγῳ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς ἢ τῆς προφυλακίσεως τοῦ εἰς διατροφὴν αὐτῶν ὑποχρέου.

2. Ἐκτέλεσις ποινῆς θεωρεῖται καὶ ἡ ὑπολογισθεῖσα εἰς αὐτὴν προφυλάκισις.

3. Εἰς τὴν προφυλάκισιν ὑπολογίζεται καὶ ἡ προηγηθεῖσα αὐτῆς δυνάμει ἐντάλματος τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς κράτησις διὰ τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν διετάχθη ἡ προφυλάκισις.

Ἄρθρον 541.

ὑποκαταστάσις τοῦ δημοσίου εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ζημιωθέντος.

Μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς πληρωθείσης ἀποζημιώσεως τὸ δῆμοςιον ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ζημιωθέντος, ὡς εἰδικὸς τοῦτου διάδοχος, κατὰ παντός, ὅστις διὰ παρονόμου ἐνεργείας ἐγένετο αἴτιος τῆς καταδικῆς ἢ προφυλακίσεως, κατὰ δὲ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου διατάξεις.

Ἄρθρον 542.

Ἐφορμογὴ καὶ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ λοιποῖς δικαστηρίοις.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 533-538 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ παρὰ τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅταν τοῦτο ἀπολλάσῃ τὸν καταδικασθέντα ἢ παραπεμφθέντα ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι.

2. Ομοίως ἐφαρμόζονται αὗται παρὰ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων, καὶ ἐν γένει τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων.

Ἄρθρον 543.

Ἐφαρμογὴ καὶ ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 531-542 ἐφαρμόζονται καὶ ὑπὲρ τῶν ἀλλοδαπῶν, ἐὰν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἀναγνωρίζηται τοιοῦτον δικαίωμα ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς

καὶ τοῦτο ἀνεκρινώθῃ διὰ γνωστοποίησεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, κατεχωρισθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 544.

Ἐννοια δικαστηρίου καὶ ἀποφάσεως.

Δικαστήριον καὶ ἀπόφασις νοοῦνται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 533-540 καὶ τὰ ποινικὰ συμβούλια καὶ τὰ βουλευτάματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 545.

Ἡ πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρέωσις αἴρεται αὐτοδικαίως καὶ ἡ τυχὸν πληρωθεῖσα ἀποζημιώσις ἐπιστρέφεται, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν § § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 533 διετάχθη κατὰ τοῦ θθωωθέντος ἡ ἐπανόληψις τῆς διαδικασίας συνωδὰ τοῖς ἄρθροις 526 ἕως 530.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀποφάσεις ἐκτελεσταί.

Ἄρθρον 546.

Πότε ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστή.

1. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καὶ πᾶσα διάταξις τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἐκτελεῖται ἅμα ὡς καταστῇ ἀμετάκλητος, ἐκτὸς ἐὰν ὁ νόμος ὀρίξῃ ἄλλως εἰς εἰδικὰ περιπτώσεις.

2. Ἀμετάκλητος εἶναι ἡ ἀπόφασις, κατ' ἣς οὐδὲν ἔνδον μέσον ἐπιτρέπεται ἢ τὸ ἐπιτρεπόμενον δὲν ἡσκήθη ἐντὸς τῆς νομιμοῦ προθεσμίας ἢ ἀσκήθῃ ἐμπροθέσμως ἀπεριόβη.

Ἄρθρον 547.

Πότε ἐκτελεῖται ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις.

Ἡ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα ὡς ἀπαγγελθῇ ἐκτὸς ἐὰν ὁ νόμος ὀρίξῃ εἰδικῶς ἄλλως.

Ἄρθρον 548.

Πότε ἐκτελεῖται ἡ προπαρασκευαστικὴ ἀπόφασις.

Ἡ προπαρασκευαστικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα ὡς ἀπαγγελθῇ. Τὸ δικαστήριον δύναται πάντοτε νὰ ἀνακαλῇ τὰς τοιαύτας ἀποφάσεις του.

Ἄρθρον 549.

Ἐπιμελεῖα τίνων ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφασις.

1. Τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπιμελεῖται ἐξ ἐπαγγέλματος ὁ παρὰ τῷ ἐκδόντι ταύτην δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς ἢ δημόσιος κατήγορος, παρ' οἷς δὲ πταισματοδικεῖοι δὲν ὑφίσταται δημόσιος κατήγορος (ἄρθρ. 27), ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως ὁ πταισματοδίκης.

2. Ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ πρὸς τοῦτο ἄλλον εἰσαγγελέα, δημόσιον κατήγορον ἢ πταισματοδίκην. Ἰδίᾳ ὅταν ὁ καταδικασθεὶς διαμείνῃ ἐκτὸς τῆς ἐδρας τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν, ἐγκρίνη δ' οὗτος τὴν ἐν φυλακῇ ἐκτὸς τῆς περιφέρειας αὐτοῦ κειμένην ἐκτίσιν τῆς ποινῆς.

3. Ἡ ἐκτέλεσις ἀποφάσεως δι' ἣς ἐπεβλήθη περιοριστικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ εἰς στρατιωτικὸν τῆς ξηρᾶς ἢ θαλάσσης, ἄερος ἢ τῆς χωροφυλακίης, ἢ εἰς ὑπηρετοῦντα εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως ἢ εἰς τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν γίνεται διαταγῇ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις, ἅμα τῇ λήψει τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν αἰτήσεως τοῦ κατὰ τὴν § 1 εἰσαγγελέως, ὁφείλει ὄντι ἀναβολῆς νὰ παραδώσῃ αὐτῷ διὰ τὴν ἐκτέ-

λεσιν τὸν κατὰδικασθέντα ἢ νὰ μεριμνήσῃ ἡμέσως περὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἔτι καὶ ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι κίττη γενήσεται ἐν εἰδικῇ στρατιωτικῇ φυλακῇ.

4. Αἱ κατὰ τῶν λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 157 ἀναφερομένων, ὡς καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 158 προσώπων ἀποφάσεις, ἀνακοινούνται εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἡμᾶς τῇ ἐκτελέσει των.

Ἄρθρον 550.

Ἐκτελέσεις πλειόνων διὰ τὴν αὐτὴν ἐγκλήματι ἀποφάσεων.

Ἐπὶ πλειόνων ἀμετακλήτων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ἐκτελεῖται μόνον ἡ ἐπιβάλλουσα τὴν ἐλαφροτέραν ποινὴν, ἐν ἀμφισβόλῃ δὲ περὶ τοῦτου, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 554 ἄρμόδιον δικαστήριον. Ἀμα τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐπιβαλλούσης τὴν ἐλαφροτέραν ποινὴν ἀποφάσεως, ἀκυροῦνται αὐτοδικτικῶς αἱ λοιπαί.

Ἄρθρον 551.

Ἐκτελέσεις πλειόνων διὰ διάφορα ἐγκλήματα ἀποφάσεων.

1. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι πλείονες ἀμετάκλητοι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διὰ διάφορα συρρέοντα ἐγκλήματα, ἐφαρμόζονται οἱ περὶ συρροῆς ὁρίσμοι τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Ἐὰν αἱ καταδικαὶ ἀπηγγέλθωσιν ὑπὸ διαφόρων δικαστηρίων, ἄρμόδιον πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐκτιτέας συνολικῆς ποινῆς εἶναι τὸ ἐπιβαλὼν τὴν βαρυτέραν ποινὴν δικαστήριον ἢ, ἐπὶ ποινῶν τοῦ αὐτοῦ εἰδους, τὸ ἐπιβαλὼν τὴν μείζονος διαρκείας ποινὴν, ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει τὸ τὴν νεωτέραν ἀπόφασιν ἐκδόν δικαστήριον. Ἐὰν ἐν ἐκ τῶν ἐπιβαλλόντων τὰς ποινὰς δικαστήριον εἶναι τὸ κακουργιοδικεῖον, ἄρμόδιον εἶναι τὸ εἰς δ τοῦτο ὑπάγεται δικαστήριον ἐφετῶν. Ἐὰν μία τῶν ποινῶν ἐπεβλήθῃ ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἢ ἄλλου ἐκτάκτου δικαστηρίου, ἄρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τῆς περιφέρειας αὐτοῦ.

2. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 ἄρμόδιου δικαστηρίου ληγτεύεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 155 ἕως 161 καὶ τὴν προθεσμίαν τοῦ ἄρθρου 166, ὁ καταδικασθεὶς, ὅστις ἐὰν κρατῇται μακρὰν τῆς ἑξέρας τοῦ δικαστηρίου, δὲν προσάγεται ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ συνηγόρου, διοριζομένου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς θεωρουμένης ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν, ἢ καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἑγγραφὸν ὑπόμνημα. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται ἀκούσαν τοῦ καταδικασθέντος ἢ τοῦ συνηγόρου του, ἐὰν οὗτοι εἶναι παρόντες, καὶ τοῦ εισαγγελέως ἢ δημοσίου κατηγόρου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὸν εισαγγελέα τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 552.

Ἐκτελέσεις τῆς ποινῆς.

1. Ἡ ἐκτίσις τῆς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ τῶν εἰδικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ποινῶν νόμων. Περὶ τῆς πρὸς ἐκτίσιν στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς παραδόσεως τοῦ καταδικασθέντος εἰς τὴν φυλακὴν συντάσσεται ἐκθεσις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος κλητῆρος ἢ ὀργάνου τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς καὶ συναπτομένη εἰς τὴν δικογραφίαν.

2. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας δὲν διατελῇ ἐν προφυλακίσει, εἶναι ὅμως παρὼν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν (ἄρθρον 549) διατάσσεται καὶ προφορικῶς ἔτι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὅταν αὕτη εἶναι ἡμέσως ἐκτελεστή, ἄλλως διαβιβάζει, ἡμᾶς ὡς αὕτη καταστῇ ἀμετάκλητος, εἰς τὴν ἄρμόδιαν ἱστονομικὴν ἀρχὴν ἑγγραφὸν ἐντολὴν ἐκτελέσεως, περιέχουσαν τὸ ἱστορικὸν καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον ταυτότητος τοῦ καταδικασθέντος, τὸν αἵθετον καὶ χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν ἐπιβληθείσαν ποινὴν.

Ἄρθρον 553.

Ἀπότισις τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Ἡ ἀπότισις τῆς χρηματικῆς ποινῆς γίνεται, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ὁ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμος, ἐν τῇ ἐν εἰδικῇ διατάξει ὁρίζῃ ἄλλως.

Ἄρθρον 554.

Ἰσχύς τῆς ποινῆς.

Ἰὸν χρόνον λήξεως τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς προσδιορίζει κατὰ τοὺς ὁρίσμους τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν, ἀναγράφων τοῦτο ἐν τῇ παραδιδομένῃ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς φυλακῆς ἀντιγράφῳ τῆς ἀποφάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀναβολὴ καὶ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 555.

Πότε ἀναβάλλεται.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς ἀναβάλλεται εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α') ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ γυναικὸς ἐγκύου, μέχρι τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας μετ' αὐτόν. Ἐὰν δὲ θηλάζῃ τὸ τεχθέν, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 559 ἄρμόδιον δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου μέχρις ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

β') ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου νοσῇ νόσον σοβαράν, ἐξ ἧς ἐπικεῖται κίνδυνος θανάτου, ἕως οὗ ἐκλείψῃ ἡ πιθανότης τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ἢ ἐὰν μετὰ τὴν καταδίκην προσεβλήθῃ ἐκ ψυχοπαθείας τοιαύτης, ὥστε ἔνεκα ταύτης νὰ μὴ ἔχῃ συνειδηθῇ τῆς ἐκτελουμένης ποινῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ψυχικὴ κατάστασις διαρκεῖ.

γ') διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπονομὴν χάριτος προθεσμίας κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς νόμον.

2. Ἡ ἐκτέλεσις ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ἀναβάλλεται :

α') ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εὐρίσκηται ἔνεκα νόσου βαρείας εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ ἐκτέλεσις ἦθελεν ἐπιφέρει ἀνήκεστον βλάβην εἰς τὴν υγίαν του, μέχρις οὗ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος οὗτος.

β') ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς προσεβλήθῃ μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδίκης ἐκ ψυχοπαθείας τοιαύτης, ὥστε ἔνεκα ταύτης νὰ μὴ ἔχῃ συνειδηθῇ τῆς ἐκτελουμένης ποινῆς.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς § 1 στοιχ. β' περίοδος δευτέρα καὶ τῆς § 2 στοιχ. β' διατάσσεται συγχρόνως ἡ ἐν δημοσίῳ ψυχιατρεῖῳ, κατὰ προτίμησιν δικαστικῶν, ἐργασίας τοῦ καταδίκου.

Ἄρθρον 556.

Δυνητικὴ ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς δύναται νὰ ἀναβληθῇ :

α') ἐὰν ἡ καταδικασθεῖσα γυνὴ διατρέχῃ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας τῆς κύσεως ἢ ἔτεκε προσφάτως, μέχρις οὗ παρέλθωσι τὸ πολὺ τρεῖς μῆνες ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

β') ἐὰν τὸ καταδικάσαν δικαστήριον ἐπρότεινε τὴν ἀπονομὴν χάριτος.

γ') εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 430 § 2.

δ') ἐὰν ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἔτος, ἔνεκεν ἀποδεδειγμένων οἰκογενειακῶν ἢ ἀπαγγελλομένων ἀναγκῶν καὶ μέχρι δύο τὸ πολὺ μηνῶν, ἡμερᾶς δὲ μόνον.

Ἄρθρον 557.

Διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἡ ἀρξαμένη ἐκτέλεσις τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς διακόπτεται εἰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 555 § 2 περιπτώσεις δύναται δὲ νὰ διακοπῇ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 556 ὑπὸ στοιχεῖα α', β' καὶ δ' περιπτώσεις.

"Άρθρον 558.

Πρόσκαιρος έξοδος τοῦ καταδικαιου ἐκ τῆς φυλακῆς.

Εἰς τον ἐκτίοντα ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας οὐχὶ μεῖζονα τοῦ ἔτους δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, διὰ διατάξεώς του εἰδικῆς ἡτιολογημένης, ἢ ἐπὶ ὥρας καὶ ὑπὸ συνοδείαν ἑξόδος ἐκ τῆς φυλακῆς, πρὸς πληρώσιν ἀποδεδειγμένων καὶ ἐξαιρετικῶν οἰκογενειακῶν ἢ παγγεληματικῶν ἀναγκῶν.

"Άρθρον 559.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς καὶ τῆς διακοπῆς τῆς ποινῆς.

Τὴν ἀναβολὴν καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς διατάσσει :

α') ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ ἀρθρου 556 τὸ ἐκδόν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

β') ἐν ταῖς περιπτώσεσιν τῆς § 1 στοιχ. α' περίοδος δευτέρα, καὶ τῆς § 1 στοιχ. β' τοῦ ἀρθρου 555, ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου, ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει α' τοῦ ἀρθρου 556 τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου κρατεῖται ὁ καταδικασθεὶς.

γ') ἐν ταῖς περιπτώσεσιν τῆς § 1 στοιχ. α' περίοδος πρώτη τοῦ ἀρθρου 555 ὡς καὶ ταῖς περιπτώσεσιν γ' καὶ δ' τοῦ ἀρθρου 556 ὁ ἐπιτετραμμένος ἢ ὁ ἐποπτεύων τὴν ἐκτέλεσιν εἰσαγγελεὺς, δι' ἡτιολογημένης διατάξεώς του.

"Άρθρον 560.

Διαδικασία καὶ ἀπόφασις.

1. Τὸ δικαστήριον ἐπιλαμβάνεται τῇ αἰτήσῃ εἴτε τοῦ καταδικασθέντος, εἴτε τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως. Ὁ δὲ κατὰ τὸ στοιχ. γ' τοῦ προηγούμενου ἀρθρου ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς εἰς μὲν τὴν περιπτώσει δ' τοῦ ἀρθρου 556 ἐπιλαμβάνεται τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταδικασθέντος, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς δύναται νὰ ἐπιληφθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως. Ἐὰν οὐχ' ἤττον, κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὑφίσταται τις τῶν ἐν ἀρθροῖς 555 § 2 καὶ 556 ἀναγραφόμενων λόγων ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, δύναται ὁ καταδικασθεὶς ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ζητήσῃ προφορικῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς ποινῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καθισταμένου οὕτως ἀρμόδιου ὡς πρὸς οἰονδήποτε τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν ἀναγραφόμενων λόγων.

2. Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κλητεύεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 559 στοιχ. α' καὶ β' ἀρμόδιου δικαστηρίου ἢ ἀντιπροσωπεύεται ἐνώπιον αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὴν § 2 τοῦ ἀρθρου 554.

3. Ὅσακις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ αἰτήσις ἀναβολῆς ἢ διακοπῆς τῆς ποινῆς λόγῳ κυήσεως, σωματικῆς νόσου ἢ ψυχopatείας ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν εἰσαγγελεὺς, ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ προηγούμενως τὴν ὑπὸ δύο εἰδικῶν, κατὰ τὸ δυνατόν, ἱατρῶν, ἐξετάσιν τοῦ καταδικασθέντος, ἢ δὲ σχετικὴ ἐκθεσις αὐτῶν ἀναγινώσκεται ἐπ' ἀκροατηρίῳ. Δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ καλέσῃ τοὺς ἱατροὺς τούτους καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

"Άρθρον 561.

Ἐνδίκαια μέσα.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 559 ἀρμόδιων δικαστηρίων οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται πλην τῆς περιπτώσεως τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου 555 καθ' ἣν ἐπιτρέπεται μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τοὺς γενικοὺς ὁρισμούς. Κατὰ δὲ τῆς διατάξεως τοῦ κατὰ τὸ ἑδαφ. γ' τοῦ ἀρθρου 559 ἀρμόδιου εἰσαγγελέως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αἰτοῦντα προσφυγὴ εἰς τὸ παρ' ὧ διατελεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς δικαστήριον. Εἰς τοῦτο δύναται καὶ ὁ

εἰσαγγελεὺς νὰ παραπέμψῃ τὴν αἰτήσιν, ἀμφιβάλλον ἢ δισταζών νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος τῶν περιπτώσεων τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἐπὶ τε τῆς προσφυγῆς τοῦ αἰτοῦντος καὶ τῆς ἀμφιβολίας ἢ δισταγμοῦ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἀμετακλήτως.

"Άρθρον 562.

Ἐπιβολὴ ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀναβολὴν ἢ τὴν διακοπὴν τῆς ποινῆς.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἀρθρου 556 ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον δ' τοῦ ἀρθρου 557 ὁ διατάσσων τὴν ἀναβολὴν ἢ διακοπὴν δύναται νὰ υποχρεώσῃ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἰς ἀναβολὴν χρηματικῆς ἐγγυήσεως ἢ καὶ εἰς ἄμεσον ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῆς τυχόν συνεισβληθείσης χρηματικῆς ποινῆς. Ἀμα τῇ λήξει τοῦ ὀρισθέντος χρόνου ἀναβολῆς ἢ διακοπῆς, ὁ καταδικασθεὶς ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς, ἀναλαμβάνει δ' ἐμφανιζόμενος τὴν ἐγγύησιν, ἄλλως καταπίπτει αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ἀποφάσει τοῦ παρ' ὧ διατελεῖ ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως εἰσαγγελεὺς (ἀρθρ. 549 § 1 καὶ 2) δικαστηρίου, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καταδικασθέντα τὸ ἐνδίκον μέσον μόνον τῆς ἐφέσεως κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς γενικὰς διατάξεις.

"Άρθρον 563.

Ἐκτέλεσις ἀναβληθείσης ἢ διακοπείσης ποινῆς.

1. Ἀνακοινωθείσης εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῆς ἀπορρίψεως τῆς περὶ χάριτος αἰτήσεως, οὗτος διατάσσει ἄμέσως τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ἀναβληθείσης ἢ διακοπείσης ποινῆς. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἢ ἐκτέλεσις αὕτη διατάσσεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 559 δικαστηρίου ἢ εἰσαγγελέως, ἅμα ὡς ἐκλείψωσιν οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν ἀναβολὴν ἢ διακοπὴν λόγοι, ἢ ἡ ὀρισθεῖσα διάρκεια αὐτῆς.

2. Ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς διακοπῆς τῆς ποινῆς δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀμφιβολία καὶ ἀντιρρήσεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

"Άρθρον 564.

Ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ καταδικασθέντος.

1. Ἐὰν προκύπτωσιν ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ συλληφθέντος πρὸς ἐκτίσιν τῆς ποινῆς ἢ τοῦ ἐκ τῶν φυλακῶν ἀποδράσαντος, ἐν ᾧ ἐξέτι ταύτην, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἐξετάζει τὸν συλληφθέντα καὶ προβαίνει εἰς πᾶσαν ἐρευναν ἢ ἐνορκον ἐξέτασιν μαρτύρων χρήσιμον πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος. Βεβαιωθείς ὁ εἰσαγγελεὺς ὅτι ὁ συλληφθεὶς δὲν εἶναι ὁ καταδικασθεὶς, διατάσσει δι' ἡτιολογημένης διατάξεώς του τὴν ἄμεσον ἀπόλυσιν αὐτοῦ. Ἐὰν δισταζῇ ἢ ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἐπιμένῃ ὅτι δὲν εἶναι οὗτος ὁ καταδικασθεὶς ἢ ὁ ἀποδράς, ὁ εἰσαγγελεὺς προκαλεῖ ἀπόφασιν τοῦ παρ' ὧ διατελεῖ δικαστηρίου πλημμελειοδικῶν, ὅπερ ἐφαρμόζει, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, τὸ ἀρθρον 77.

2. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις φέρῃ μὲν τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναγραφόμενον ὀνοματεπώνυμον τοῦ δι' αὐτῆς καταδικασθέντος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ κατηγορηθεὶς ὡς διαπράξας τὴν ἐφ' ἣ κατὰδίκη ἀξιόποιον πρᾶξιν, ὅστις πράγματι φέρει ἄλλο ὀνοματεπώνυμον, ὁ κατὰ τὴν § 1 εἰσαγγελεὺς προκαλεῖ ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 145 § 2 ἀρμόδιου δικαστηρίου, ὅπερ, βεβαιοῦν τοῦτο, προβαίνει εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐν τῇ ἐκτελουμένῃ ἀποφάσει ἐσφαλμένου ἀναγραφέντος ὀνοματεπώνυμου ἢ καὶ ἄλλων στοιχείων ταύτης τοῦ καταδικασθέντος (ἀρθρα 76 καὶ 145 § 2), ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ πραγματικῶς ἐνοχος εἶχε κλητευθῇ εἰς τὴν συζήτησιν, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἔστω καὶ ὑπὸ τὸ ἐσφαλμένως ἐν αὐτῇ ἀναγραφέν ὄνομα.

Αλλως, εφαρμόζεται ὡς ἐν τῷ παλαιῷ καταδικασθέν-
τος ἢ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας διάταξις τῆς §
1 ἀριθ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 525, ἀναστέλλομένης ἐν τῷ μεταξὺ
τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τοῦ πεπλανημένου
καταδικασθέντος.

Ἄρθρον 565.

Περὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς.

Πᾶσα ἀμφιβολία ἢ ἀντιρρήσις ὁρώσα εἰς τὴν ἐκτελε-
στότητα τῆς ἀποφάσεως, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν διάρκειαν τῆς
ποινῆς λύεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν
τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως
ἐπιτρέπεται εἰς τε τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν καταδικασθέντα
τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

Ἄρθρον 566.

Διαδικασία.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 564 καὶ 565 ὁ κατα-
δικασθεὶς κλητεύεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, συμφώνως
πρὸς τὴν § 2 τοῦ ἀρθροῦ 551. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ
δικαστηρίου ἐπιτρέπεται εἰς τε τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν
καταδικασθέντα τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τέλος τῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 567.

Πότε παύει ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς παύει :
α') διὰ τοῦ θανάτου τοῦ καταδικασθέντος.
β') διὰ χάριτος.

Ἄρθρον 568.

Πότε ἐξαλείφεται ἡ ποινὴ.

Ἡ καταγνωσθεῖσα ποινὴ ἐξαλείφεται :
α') διὰ τῆς παραγραφῆς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ
κώδικος.
β') δι' ἀμνηστίας.

Ἄρθρον 569.

Ἐφαρμογὴ τῆς ἀμνηστίας καὶ τῆς χάριτος.

Ἀρμόδιον διὰ πᾶσαν ἀμφιβολίαν ἢ ἀμφισβήτησιν περὶ
τῆς ἐφαρμογῆς τῆς χορηγήσεως ἀμνηστίας ἢ χάριτος
εἶναι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 565 δικαστήριον, ὅπερ δὲν δύνα-
ται νὰ ἐξετάσῃ οὐδὲν ἄλλο σχετικὸν πρὸς τὴν κατηγορίαν
ζητήμα, ἐὰν τοῦτο δὲν εἴναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν
εφαρμογὴν τοῦ εὐεργετήματος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ
δικαστηρίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κατάδικον καὶ τὸν εἰσαγ-
γελέα τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐκτέλεσις ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 570.

Πῶς γίνεται.

Ἡ ὡς πρὸς τὰς ἐπιδικασθείσας πολιτικὰς ἀπαιτήσεις ἐκ-
τέλεσις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαιούχου.
κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Τῆς ἀπαγ-
γελλείας ὅμως προσωπικῆς κρατήσεως δύναται, αἰτήσῃ
τοῦ δικαιούχου, νὰ παραγγεῖλῃ τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν ὁ εἰ-
σαγγελεὺς ἢ δημόσιος κατήγορος ἢ πταισματοδίκης, ὅταν ὁ
ἐφευρέτης εἴναι παρὼν κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀμετακλή-
του ἀποφάσεως ἢ κατὰ τὴν λήξιν τῆς τυχόν ἐπιβληθείσης
ἐν τῇ ποινῇ τῆς ἐλευθερίας. Ἡ οὕτως ἐκτελεσθεῖσα προσω-
πικὴ κράτησις διέπεται περαιτέρω ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατά-
ξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 571.

Ἀντιρρήσεις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιδικασθεισῶν ἀμετακλή-
τως πολιτικῶν ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεως καὶ ἐκανοποιή-
σεως ἀντιρρήσεις δικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολι-
τικῆς δικονομίας. Ὅταν ὅμως, κατὰ τὸ ἄρθρον 570, ὁ εἰ-
σαγγελεὺς ἢ δημόσιος κατήγορος ἢ πταισματοδίκης ἐπι-
μελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, αἱ
σχετικαὶ ἀντιρρήσεις δικάζονται συμφώνως πρὸς τὸ χρ-
θρον 565.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐποπτεία τῆς ἐκτίσεως τῆς στερητικῆς
τῆς ἐλευθερίας ποινῆς.

Ἄρθρον 572.

Πῶς ἀσκήζεται.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν τοῦ τοποῦ τῆς
ἐκτίσεως τῆς ποινῆς ἐποπτεύει τὴν, συμφώνως πρὸς τὰς δια-
τάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ τῶν εἰδικῶν περὶ ἐκτε-
λέσεως τῶν ποινῶν νόμων, ἐκτίσιν τῆς ποινῆς καὶ ἐφαρμο-
γὴν τῶν μέτρων ἀσφαλείας. Πρὸς τοῦτο ἐπισκέπτεται ὁ-
σάκις κρίνει ἀναγκαῖον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀπαξ καὶ ἐβδο-
μάδα, τὴν φυλακὴν καὶ τὰ κατεστήματα ἐργασίας.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΜΗΤΡΩΟΝ

Ἄρθρον 573.

Ποῦ τηρεῖται.

Διὰ Βασ. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενου, προτά-
σει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζεται παρὰ τίνι
ὑπηρεσίᾳ τηρεῖται τὸ ποινικὸν μητρώον. Μέχρις ἐκδόσεως
τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχύουσιν αἱ καίμεναι σχετικαὶ
διατάξεις.

Ἄρθρον 574.

Ἐγγραφὴ ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ.

1. Ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ ἀποτελουμένῳ ἐκ δελτίων
ἐγγράφονται :

α') αἱ ἐπὶ κακοῦργηματι ἢ πλημμελήματι καταδικα-
στικαὶ ἀποφάσεις οἰουδήποτε ποινικοῦ δικαστηρίου, ἅμα
ὡς καταστώσιν ἀμετάκλητοι.

β') αἱ ἐπισήμως ἀνακηρυχθεῖσαι ἀποφάσεις ἄλλοδα-
πῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπὶ πράξει, ἥτις χαρακτηρίζε-
ται καὶ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακοῦργημα ἢ
πλημμελήμα.

γ') αἱ ἀθωωτικαὶ ἀποφάσεις, αἱ ἐπιβαλοῦσαι τῷ ἀθωω-
θέντι ἀσφαλιστικά, ἀναμορφωτικά ἢ θεραπευτικὰ μέτρα
καὶ αἱ ἀθωοῦσα τὸν κατηγορούμενον λόγῳ ἐμπράκτου με-
τανοίας ἢ ἔνεκιν λόγου ἀποκλείοντος τὸν καταλογισμόν,
ὡς καὶ τὰ ἀθωωτικά διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους βουλευμάτων.

δ') ἡ ἀπέλασάσα τὸν ἄλλοδαπὸν δικαστικὴ ἢ διοικη-
τικὴ ἀπόφασις.

2. Πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀλλομένων ἐγ-
γραφῶν ἐν τῷ ποινικῷ μητρώῳ, ἐγγράφεται ὡςτέτι ἐν αὐτῷ,
ἐὰν πρόκειται περὶ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ὁ διὰ τοῦ
δικαστοῦ τοῦ παρὰ τὴν ἐκτέλεσιν βουλευμένου δοθεὶς εἰς τὴν
πράξιν / χαρακτηρισμός, ἡ χάρις, ἢ χορηγηθεῖσα ἀμνηστία,
ἢ ὑφ' ὅρον ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς καὶ ἢ ὑφ' ὅρον
ἀπόλυσις ἐκ τῶν φυλακῶν, καὶ τέλος αἱ κατὰ τὰς παραρ-
τήματα 550 καὶ 551 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, ὡς καὶ ἡ βεβαιουσα τὴν αὐτό-
τητα τοῦ καταδικασθέντος (ἄρθρον 564).

Ἄρθρον 575.

Περιεχόμενον καὶ σύνταξις τῶν δελτίων.

Διὰ Βασ. Διατάγματος κανονίζεται τὸ περιεχόμενον τῶν
δελτίων ποινικοῦ μητρώου καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως θω-

ρήσεως καὶ ταξινόμησες, καταστροφῆς καὶ ἀντιταταστάσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος τῶν κατηγορουμένων ἐν σχέσει πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ ποινικοῦ μητρώου. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ κείμεναι σχετικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 576.

Καταστροφή τῶν δελτίων.

Τὰ δελτία ποινικοῦ μητρώου καταστρέφονται :

- α') μετὰ πάροδον ἐννεμήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷσι προσώπου,
- β') ἂμα τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, βεβαιωθέντι ἐπισημῶς καὶ ἀναμφισβήτητως.
- γ') ἀκυρωθείσης ἢ ἐξαφανισθείσης κατὰ νόμιμον τρόπον τῆς ἐγγεγραμμένης ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

* Ἀρθρον 577.

Ἀντίγραφα ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου εἰς δημοσίας ἀρχάς.

1. Πᾶσα ἑκκαὶ ἑκατομμύρια ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἀρχὴ δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀντίγραφον τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὠρισμένου προσώπου, πᾶς δ' εἰσαγγελεὺς ἀνακριτῆς ἢ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ ἀντίγραφον τοῦ ποινικοῦ μητρώου τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐπισυνάψῃ τοῦτο εἰς τὴν δικαιογραφίαν.

2. Ἀντίγραφον τοῦ ποινικοῦ μητρώου δύναται νὰ δοθῇ, ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης τηρουμένου ποινικοῦ μητρώου, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δημοσίαν, πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἀρχὴν καὶ εἰς πᾶν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, περὶ τῶν διατελούντων ἢ τῶν αἰτούντων διορισμὸν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτὰς ὑπηρεσίας προσώπων, ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ἀποβλέπει εἰς ὑπηρεσιακὸν μόνον σκοπὸν καὶ ἐγκρίνῃ ταύτην τὸ ὑπουργεῖον, τὸ προϊστάμενον τῆς αἰτούσης ἀρχῆς ἢ ἐκεῖνο, εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑποίου ὑπάγεται τὸ νομικὸν πρόσωπον.

* Ἀρθρον 578.

Ἀποσπασματα καὶ πιστοποιητικὰ εἰς ιδιώτας.

1. Τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ ποινικὸν μητρώον δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ, χωρὶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν αἰτησίαν του, ἀπὸ πτυχίου αὐτοῦ ἢ πιστοποιητικὸν περὶ μὴ ὑπάρξεως δελτίου ποινικοῦ μητρώου.

2. Δύναται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν, νὰ δοθῇ, ἀπόσπασμα ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ ποινικοῦ μητρώου ἄλλου προσώπου, μόνον ὅταν πρόκειται νὰ πρᾶσθῃ ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς μέσον ὑπερασπίσεως, ὅτε ἀποστέλλεται εἰς τὸν παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέα, ὡς καὶ ὅταν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐκλογικὸν σκοπὸν (δωραφὴν ἢ ἐγγράφῃ ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις), ὅτε ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν. Ἐν τῇ αἰτήσῃ πρέπει νὰ ἀναφέρεται ὠρισμένος ὁ σκοπὸς, δι' ὃν αἰτεῖται τὸ ἀπόσπασμα ἢ τὸ πιστοποιητικὸν, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται τὸ νόμιμον συμφέρον τοῦ αἰτούντος.

3. Διὰ Βασ. Διατάγματος καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον χορηγουμένων ἀποσπασμάτων. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου ἰσχύουσιν αἱ κείμεναι σχετικαὶ διατάξεις.

* Ἀρθρον 579.

Ἀπαγόρευσις ἀνακοινώσεως.

Ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὰ ἀρθρα 577 καὶ 578 περιπτώσεων ἀπαγορεύεται ὁποῦντος οἰονδήποτε ἀνακοινώσεως τοῦ περ ἐχομένου τῶν δελτίων ποινικοῦ μητρώου εἰς οἰονδήποτε. Κατὰ τοῦ παραβάτου ἐπιβάλλονται αἱ ἐπὶ παραβάσει ἀπορρήτων ἐπιτιμώμεναι ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ποιναί.

* Ἀρθρον 580.

Ἀποσβήσεις περὶ τὴν τήρησιν τοῦ ποινικοῦ μητρώου Δημοσίως.

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκτελεσιν τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν λύεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πλημ-

λειοδικαίαις εἰσαγγελείαις, ὅστις ἐν ἀμφιβολίᾳ ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν.

2. Διορθώσεις τῶν ἐν τοῖς δελτίοις ποινικοῦ μητρώου ἐγγραφῶν ἢ καὶ τῆς ταυτότητος τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷσι προσώπου διατάσσεται κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ πρότασιν τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίαις εἰσαγγελέως, τὸ παρ' ὃ διατελεῖ οὗτος δικαστικὸν συμβούλιον. Κατὰ τοῦ βουλευμένου αὐτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τε τὸν αἰτούντα καὶ τὸν εἰσαγγελέα μόνον τὰ ἐνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως, κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας. Ἐὰν ἡ κακὴ ἀναγραφή τῆς ταυτότητος ἐρεῖδεται ἐπὶ ἐσφαλμένης μνείας αὐτῆς ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει, ἐπαισιόχεται προηγουμένως ἢ διὰ τὰς εἰς τὸν 564.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΤΕΛΗ

* Ἀρθρον 581.

Διάταξις περὶ ἐξόδων.

Ὁ κατηγορούμενος, καταδικαζόμενος εἰς ποινὴν, καταδικάζεται συγχρόνως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη. Ἐπίσης πάντες οἱ διάδικοι, ὑποβαλόντες αἴτησιν εἰς τὸ δικαστήριον ἀπορριφθεῖσαν, καταδικάζονται εἰς τὰ σχετικὰ ἐξόδα καὶ τέλη, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἐπροξενήθησαν ἐξ ὑπαιτιότητος ἄλλου τινός.

* Ἀρθρον 582.

Ἐξόδα ἐν ἀπαλλαγῇ ἢ μερικῇ ἀθώωσει κατηγορουμένου.

1. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κηρυχθῇ ἔνοχος τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ πράξεως ἀπαλλαγῇ ὅμως τῆς ποινῆς ἐξ οἰονδήποτε λόγου, δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος καταδικασθῇ μόνον διὰ τινὰς τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτῷ πράξεων, ἀθωώθῃ δὲ διὰ τὰς λοιπὰς, δὲν δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς δι' αὐτῶν πράξεις ἐξόδα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπροξενήθησαν ταῦτα ἐκ βαρείας αὐτοῦ ἀμελείας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων προσδιορίζεται ρητῶς ἐν τῇ ἀποφάσει.

* Ἀρθρον 583.

Μερικὴ εἰς τὰ ἐξόδα καταδίκη.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐὰν κρίνῃ ὅτι λόγοι ἐπιεικείας ἐνδεικνύουσι τοῦτο, νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος μέρος μόνον τῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως τῶν λοιπῶν καταλογιζομένων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

2. Διὰ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν χρηματικῶν ποινῶν, προστίμων καὶ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἀρθρον 584.

Ἐξόδα ἐν συμμετοχῇ.

Ἄν πλείονες ἀπὸ κοινοῦ ἐξετέλεσαν ἀξιοποιῶν πρᾶξιν, καὶ κατεδικάσθησαν εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη, εἶναι εἰς ὀλιγλήρον ὑπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν. Οὐχ' ἤττον τὸ δικαστήριον δύναται, εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης καὶ ἀμέσεως σὺν τῇ καταδικαστικῇ ἢ καὶ μετέπειτα ἐκδιδόμενης ἀποφάσεώς του, νὰ ὀρίσῃ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων : 1) τὸν ἐπιμερισμὸν τῶν παρ' αὐτοῦ καταλογιζομένων ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς ποινικῆς διαδικασίας μεταξὺ πλείονων συγκατηγορουμένων, συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς κρινομένων, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς διαπιστωθείσης ποινικῆς εὐθύνης καὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως ἐνὸς ἐκάστου τοῦ τυχόν καταβάλλοντος τὸ ὅλον ἔχοντος δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν λοιπῶν συγκατηγορουμένων, χωροῦν αὐτοδικαίως διὰ τῆς καταβολῆς μόνον καὶ 2) νὰ ἀρῇ τὴν ἀλληλέγγυον εὐθύνην ὡς πρὸς τινὰ ἢ πλείονας τῶν καταδικασθέντων.

*Άρθρον 585.

Περὶ καταψηφίσεως εἰς τοὺς ψευδῶς ἐγκαλοῦντας ἢ μηνυτὰς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

1. Τὰ συμβούλια τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν καὶ τὰ δικαστήρια τῶν πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν, ἐφετῶν συνόδων, καὶ τὰ τῶν ἀνηλίκων, ἀποφαινόμενα ἢ διακρίνοντα ἐπὶ ποινικῶν δικῶν, ἐφ' ὧν ἡ καταδίωξις ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει ἢ τῇ μηνύσει, ὁσάκις πεισθῶσιν ὅτι ἡ καταγγελία ἦτο ἐντελῶς ψευδής, ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας γενομένη, ἢ ὅτι παρενορφώθησαν δι' αὐτῆς δολίως τὰ πράγματα ὅπως δοθῇ βαρύτερος χαρακτηρισμὸς εἰς τὴν πρᾶξιν, ἢ ὅπως περιληφθῶσιν εἰς τὴν καταδίωξιν πρόσωπα οὐδόλως μετασχόντα εἰς τὴν ἀξιόπρινον πρᾶξιν, ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν καταγγέλλοντα τὸ δῶλον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τοῦ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου ἰσχύει τὸ ἄρθρον 71.

*Άρθρον 586.

Προσφυγὴ τοῦ μηνυτοῦ ἢ ἐγκαλοῦντος.

1. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἢ συμβούλιον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τοῦ μέρους τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐξόδων τῷ μηνυτῇ ἢ ἐγκαλοῦντι.

2. Ἐὰν δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις ν' ἀποφασίσῃ τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἢ συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον, κατὰ τῆς καταδικαζούσης τὸν μηνυτὴν ἢ ἐγκαλοῦντα εἰς τὰ ἔξοδα ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος, ὁσάκις ἐξεδόθη ἄνευ προτέρας ἀκροάσεως τοῦ καταδικασθέντος, ἐπιτρέπεται εἰς τοῦτον προσφυγὴ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν περὶ ἐξόδων καὶ τελῶν διάταξιν, ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν ἢ βούλευμα δικαστηρίου ἢ συμβουλίου. Ἡ προσφυγὴ γίνεται συντασσομένη ἐκθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τούτου ἢ συμβουλίου, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, παρεκτεταμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 166 διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου κατοικοῦντας, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῇ συνεδρίᾳ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ τῇ βάρᾳ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ γραμματέως περιεχομένων δικαιολογημάτων, μὴ οὐσῆς ἀπαραιτήτου τῆς προσωπικῆς ἐμφανίσεως τοῦ προσφεύγοντος. Ἡ οὕτως ἐκδικαζομένη ἀπόφασις ἢ βούλευμα εἶναι ἀμετάκλητα. Ἐπὶ προσφυγῆς κατ' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων αὕτη γίνεται, μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου τῶν κακοουργιοδικῶν κατ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐφετείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις, εἰσάγεται δὲ πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τὴν ἀμέσως προσεχῇ συνεδρίᾳ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐφετείου τούτου.

*Άρθρον 587.

Ἱποχρεώσεις τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν καὶ ἐφετῶν ὀφείλουσιν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ διαβιβάζουσιν ἀποσπάσματα τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἐξόδων καὶ τέλη ἀποφάσεων καὶ βουλεύματων, ἐντὸς δέκα πέντε το πολὺ ἡμερῶν ἀφ' ἧς καταστῶσιν ἀμετάκλητα, εἰς τοὺς ἀρμοδίους ταμίας διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν καταψηφισθέντων ἐξόδων.

*Άρθρον 588.

Ἐξοδα ἐν ἀσκήσει ἐνδίκου μέσου.

1. Ἀσκηθέντος ἐνδίκου τινὸς μέσου καὶ ἀπορριφθέντος, ἢ παραιτηθέντος αὐτοῦ τοῦ τούτου ἀσκήσαντος, καταδικάζεται αὐτὸς εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

2. Δεκτοῦ γενομένου μόνον ἐν μέρει τοῦ ἐνδίκου μέσου, τὰ ἔξοδα καταλογίζονται ἐν μέρει εἰς βάρος τοῦ ἀσκήσαντος τοῦτο. Ἐὰν τὸ ἐνδικὸν μέσον, κοινήθῃ παρ' εἰσαγγελέως, ἀπερρίφθῃ ἢ ἐγένετο ἐν μέρει δεκτόν, τὰ ἔξοδα βαρύνουσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ δημόσιον.

*Άρθρον 589.

Ἐξοδα ἐν ἀνακρίσει τῆς ἐγκλήσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀνακρίσεως τῆς ἐγκλήσεως ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 52.

BIBLION ENDEKATON

METABATIKAI DIATAXEIS

*Άρθρον 590.

Ὁ Κώδιξ Ποινικῆς Δικονομίας τίθεται ἐν ἰσχρῇ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951.

*Άρθρον 591.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καταργοῦνται: α') ὁ νόμος τῆς 10]22 Μαρτίου 1834 «περὶ ποινικῆς δικονομίας», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, β') ὁ νόμος 237 τοῦ 1914 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων», γ') τὸ νομ. διατ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1923 «περὶ προσφυλικίσεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ διαχειριστῶν», δ') τὸ νομ. διατ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ», ε') αἱ παράγρ. 2 ἕως καὶ 6 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὰ ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 13 καὶ αἱ παράγρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924, «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπὸ τῶν ἐφετῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, μὴ θιγομένων τῶν λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ. στ') τὰ ἄρθρα 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ νομ. διατ. τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1928 «περὶ διαδικασίας πρὸς δίωξιν τῶν ἀδικημάτων ἐκ τῶν νόμων ΤΟΔ' «περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας», ΓΩΛΣΤ' «περὶ ζωοκλοπῆς, ΓΘΜΔ' «περὶ φυγοδικίας καὶ τῶν ἄρθρων 321 363-367, 368 καὶ 369 τοῦ ποινικοῦ νόμου», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4458 τοῦ 1930, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4677 τοῦ 1930 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμπρησμοῦ διατάξεων τοῦ ποιν. νόμου», ζ') τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ νόμου 3998 τοῦ 1929 «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν παρ' ἐνὸς δικαστοῦ», ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, η') ὁ νόμος 4876 τοῦ 1931 «περὶ ἐκδικάσεως ποινικῶν ὑποθέσεων κατὰ καταδικῶν κλπ.», θ') ὁ νόμος 4915 τοῦ 1931 «περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ κράτους τῶν ἀδίκως καταδικασθέντων», ι') ὁ νόμος 5023 τοῦ 1931 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας διατάξεων τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων», ια') τὸ ἄρθρον 49 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 5026 «περὶ δικαστηρίου κακοουργιοδικῶν», ιβ') ὁ νόμος 5229 τοῦ 1931 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ νομ. διατ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἐνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων», ιγ') τὰ ἄρθρα 12 ἕως 24 τοῦ νόμου Δ' τῆς 30 Μαρτίου 1845 περὶ ναυταπάτης καὶ πειρατείας, ιδ') τὰ ἄρθρα 4 ἕως καὶ 7 τοῦ νόμου 5096 τοῦ 1931 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ποιν. νόμου», ιε') τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 6015 τοῦ 1934 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4661 καὶ 5273 περὶ διοργανώσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας», ιστ') τὰ ἄρθρα 104 καὶ 107 § 1 τοῦ ἀναγκ. νόμου τῆς 7 Ἰουνίου 1935 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς», ιζ') τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κωδικοποιούμενου νόμου 4971 «περὶ ἀστυνομίας πόλεων», ἐπαναχθὲν ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου 941 τοῦ 1943, ιη') πᾶσα ἄλλη διάταξις ὑπάγουσα οἰουσδήποτε κατηγορουμένους εἰς τὴν ἰδιαζούσαν δικαιοδοσίαν τῶν ἄρθρων 36, 40-43 καὶ 45 τῆς καταργουμένης Ποιν. Δικονομίας, καὶ ιθ') πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀναγομένη εἰς τὰ θέματα ἅτινα ρυθμίζει ὁ Κώδιξ Ποινικῆς Δικονομίας.

*Άρθρον 592.

1. Κατ' εξαίρεσιν παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ εἰδικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις : α') τοῦ νομ. διατ. τῆς 26 Ἰουλίου 1925 «περὶ λεπροκομείου Σπιναλόγγας, β') τοῦ νομ. διατ. τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους», γ') τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952 «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν», πλὴν τῶν ἀρθρῶν 151, 157, 158, 162 § 5, 173 § 3, ἅτινα καταργοῦνται, δ') τοῦ νομ. διατάγματος τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ποινικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ κώδικος τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, ε') τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀναγκ. νόμου 2081 τοῦ 1939, στ') τοῦ νόμου 5060 τοῦ 1931 «περὶ τύπου κλπ.», ζ') τοῦ ἀναγκ. νόμου 509 τοῦ 1947 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος», η') τοῦ νόμου 5539 τοῦ 1932 «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀναγκ. νόμου 2430 τοῦ 1940, θ') τοῦ ἀναγκ. νόμου 1010 τοῦ 1937 «περὶ κώδικος ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 59 καὶ 65, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, αἵτινες καταργοῦνται, τῶν ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀγρονόμου διεπομένων ὑπὸ τῶν περὶ ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ι') τοῦ νομ. διατ. 136 τοῦ 1946 «περὶ ἀγορανομικοῦ κώδικος, καὶ ια') τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀναγκ. νόμου 710 τοῦ 1945 «περὶ διώξεως καὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων τῆς περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματός, νομοθεσίας ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 871 τοῦ 1948

2. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 159 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπομένου Β. Διατάγματος διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Διάταγμα τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων».

*Άρθρον 593.

Διατηροῦνται προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένην χρονικὴν διάρκειαν αἱ διατάξεις : α') τῶν ἀρθρῶν 11-16 τοῦ ψηφίσματος Γ' τοῦ 1946 «περὶ ἐκτάκτων μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, καὶ τῶν διὰ τῶν ψηφισμάτων ΛΑ' καὶ ΛΒ' τοῦ 1747 προστεθεισῶν εἰς αὐτὸ διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 23, 24 καὶ 26-29 παρ. 2 καὶ 30 αὐτοῦ, β') τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ψηφίσματος ΛΓ' τοῦ 1947 «περὶ παρατάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐφετείων κλπ.», ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη εἰδικὴ δικονομικὴ διάταξις, ἰσχύουσα ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα.

*Άρθρον 594.

Παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4173 τοῦ 1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ τοῦ νόμου τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1935 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ διοικήσεως τοῦ ἐμπ. ναυτικοῦ διατάξεων, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, δι' ὧν προσδίδεται ἡ ἰδιότης εἰδικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ δημοσίου κατηγοροῦ εἰς τὰ δασικὰ ὄργανα, καὶ εἰς τοὺς τοῦ λιμενικοῦ σώματος, καὶ αἱ διατάξεις τῶν νόμων ΑΡΟΒ' τοῦ 1884 καὶ ΓΡΟ' τοῦ 1906 «περὶ ἀσφαλείας τῶν σιδηροδρόμων», δι' ὧν προσδίδεται ἡ ἰδιότης εἰδικοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς καὶ τροχιοδρομικοὺς ὑπαλλήλους.

*Άρθρον 595.

Αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων προβλεπομένας ἀξιοποιοῦναι πράξεις.

*Άρθρον 596.

1. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐν οἰαδήποτε στάσει τῆς ποινικῆς διαδικασίας καὶ οἰοδήποτε βαθμῇ συνεχίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Αἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐνεργηθεῖσαι πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας διατηροῦσι τὸ κύρος αὐτῶν.

2. Αἱ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ἢ ἀποκλεισμοῦ τασσόμεναι προθεσμίαι τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, αἱ ἐκπνεύουσαι ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, παρατείνονται ἐπὶ δέκα ἔτι ἡμέρας.

*Άρθρον 597.

Αἱ ἐν εἰδικοῖς νόμοις ἢ διατάγμασι παραπομπαὶ εἰς ἄρθρα ἢ θεσμοὺς τῆς καταργουμένης ποιν. δικονομίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, νοοῦνται γενόμεναι εἰς τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις αὐτοῦ.

*Άρθρον 598.

Ἡ δι' εἰδικῶν διατάξεων (ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 592 τοῦ παρόντος κώδικος διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ) ἐπιβαλλομένη εἰσαγωγή εἰς τὸ ἀκροατήριον δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ἐπιτρέπεται μόνον συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις αὐτοῦ.

*Άρθρον 599.

Εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας διατελοῦντας ἐν προφυλακίσει ἐφαρμόζονται αἱ περὶ προφυλακίσεως καὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως διατάξεις τοῦ Κώδικος τούτου. Περὶ τῆς κατ' αὐτὰς ἐπιβαλλομένης διαρκείας ἢ μὴ τῆς προφυλακίσεως τῶν ἐν ταύτῃ διατελούντων ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον πλημμελειοδικῶν.

*Άρθρον 600.

Αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀρξάμεναι πραγματοποιησύναι ἐξακολουθοῦσαι καὶ περ' αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς καταργηθείσης ποινικῆς δικονομίας.

*Άρθρον 601.

1. Κατὰ τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κώδικος ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων ἐπιτρέπονται τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἐπιτρεπόμενα ἐνδίκαι μέτρα καὶ ἐκδικάζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ἢ δὲ πρὸς ἄσκησιν αὐτῶν τασσόμενη διὰ τοῦ Κώδικος προθεσμία, ἐφ' ὅσον δὲν ἔληξε πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, παρατείνεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ἀσκηθέντα ἐνδίκαι μέτρα ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς καταργουμένης ποινικῆς δικονομίας.

2. Κατὰ τῶν ἐρήμην καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς καταργουμένης ποινικῆς δικονομίας, τῆς πρὸς ἄσκησιν αὐτοῦ προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς

ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ἧσον δὲν ἔληξε πρὸ αὐτῆς. Ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων διέπεται καὶ ἡ ἐκπρόθεσμος ἀνάγκη.

3. Οἱ ἐρήμην καταδεδικασμένοι ἐπὶ κακουργήματι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τῶν συνέδρων διέπονται ὑπὸ τῶν καταργουμένων σχετικῶν διατάξεων, ἀμα δὲ τῇ συλλήψει ἢ ἐκουσίᾳ ἐμφανίσαι αὐτῶν δικάζονται οὗτοι κατ' ἀντιμωλίαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

*Ἀρθρον 602.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ὑπὲρ τῶν ἀμετακλήτως καταδικασθέντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας. Ἐπανάληψις τῆς δίκης ἐναντίον τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀμετακλήτως ἀδικωθέντων δὲν ἐπιτρέπεται.

*Ἀρθρον 603.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀπαγγελθεισῶν ἀμετακλήτων ἀποφάσεων γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1950

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΘΕΜ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Ὑφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Αὐγούστου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ